

श्रागेणशायनमः ॥ ॥ श्राअनेतेकोटब्रह्माडनायकायनमः ॥ जयजयभक्तवत्सलरुक्मिणीकांती ॥ दीनबधुअमाय
 नाथा ॥ निजभक्तांसिसुखदाता ॥ तुजविणसर्वथाअसेना ॥ १ ॥ जयजयअनंतअवतारधारिया ॥ कृपासागराकरुणाल
 या ॥ गुणसमुद्रायादवराया ॥ निरसीमायाभक्तांची ॥ २ ॥ जयविश्वपतिविश्वेश्वरा ॥ कैवल्यदानीअतिउदारा ॥ भ
 क्तभूषणाजगद्द्वारा ॥ निजभक्तअंतरावससीतूं ॥ ३ ॥ जयकमलापतिकमललोचना ॥ अक्षयरूपाचैतन्यघना ॥ वि
 श्वकर्त्याराजीवनयना ॥ दीनोद्वारणाजगद्गुरु ॥ ४ ॥ निजभक्तपडतांसंकटी ॥ सत्वरधांवसीजगजेठी ॥ त्याचेंकार्यकरि
 सीउठाउठी ॥ लज्जापोटीनधरितां ॥ ५ ॥ तींआपुलींसगुणचरित्र ॥ तूंचिवदविलींराजीवनेत्र ॥ मीतंवउगाचिनिमि
 तमात्र ॥ बुद्धिस्वतंत्रअसेना ॥ ६ ॥ मागीलअध्यायीनिरूपण ॥ श्रोतींऐकिलेंप्रीतींकरून ॥ कान्होपात्रेसजगज्जीव
 न ॥ दीधलेंदर्शननिजकृपें ॥ ७ ॥ आतांउदारज्ञानीधैर्यवंत ॥ जोप्रपंचींसोनिअतिविरक्त ॥ तोनिजभक्तदामाजी
 पंत ॥ परिसाचरित्रतयाचें ॥ ८ ॥ अविंधराजाहोताबेदरीं ॥ एकनिष्ठकरीत्याचीचाकरी ॥ संसारमिथ्याजाणोनिअंत
 रीं ॥ श्रीहरिभजनकरितसे ॥ ९ ॥ पंढरीक्षेत्रापासूनिजाण ॥ मंगळवेढेंदोनयोजन ॥ तेथीलराजामाहालठाण ॥ के
 लेंस्वाधीनतयाच्या ॥ १० ॥ रायेंविश्वासुकजाणून ॥ दास्तानकेलेंत्याचेस्वाधीन ॥ कुटुंबासहवर्तमान ॥ तेथेंचयेऊन
 राहिला ॥ ११ ॥ मध्यान्हकाळींअभ्यागतांसी ॥ येतांअन्नदेतसेत्यांसी ॥ श्रीपांडुरंगचरणींअहर्निशीं ॥ भावमानसीं
 धरियेला ॥ १२ ॥ ऐसेलोटांदिक्सबहुत ॥ तोंदुष्काळपडलाअकस्मात ॥ तेणेंजीवजंतुसमस्त ॥ क्षुधेनेंमरतउपवासी
 ॥ १३ ॥ मुखामाजीघालोनिहोन ॥ प्राणीपावतीमृत्युसदनं ॥ परीकोठेंहीनमिळेअन्न ॥ ऐसाकाळकठिणआलासे ॥ १४ ॥
 स्वदेशटाकोनिलोकगेले ॥ कोणीनिबळतेठायींचराहिले ॥ पंढरीक्षेत्रींअन्ननमिळे ॥ नार्हीतमळेक्षेत्रतेथें ॥ १५ ॥ तंवए

कब्राह्मणक्षुधितहोऊन ॥ मंगलवेढ्यासआलातरेकरून ॥ ह्मणेआजिचादिवसमिळेलअन्न ॥ इच्छामनेंहेधरिली ॥ १६ ॥
 दामाजीपंताचियेघरी ॥ द्विजंपातलात्याअवसरी ॥ विप्रासिदेखतांचिझडकरी ॥ नमनकरीसद्भावे ॥ १७ ॥ ह्मणेस्नान
 करूनियांतारित ॥ प्रसादध्यावयायावेयेथ ॥ ऐसाआदरदेखेनिबहुत ॥ संतोषेचित्तद्विजाचें ॥ १८ ॥ याचकासि
 नम्रबोलतांवचन ॥ तेणेंसंतोषेजगजीवन ॥ जेवींबाळकाचेंकोढंकरितांजाण ॥ समाधानमायेसी ॥ १९ ॥ कींनिजपु
 त्राचाहोतांआदर ॥ पितासंतोषमानीथोर ॥ तेवींयाचकपूजनींकरितांआदर ॥ शार्ङ्गधरउल्हासे ॥ २० ॥ गृहस्थासि
 काळअसलाकठिण ॥ द्यावयासिनसेवस्त्रअन्न ॥ तरीनम्रवचनबोलून ॥ करावेनमनआदरें ॥ २१ ॥ भिक्षाद्यावयासि
 नसलीजरी ॥ तरीअवरोनिधरावीश्र्वांनवैखरी ॥ वसवसोनिपाठीलागलातरी ॥ नरकींअघोरींपडेलतो ॥ २२ ॥ ऐसी
 शास्त्रीबोलिलीनीत ॥ हेंसर्वजाणेदामाजीपंत ॥ ह्मणोनिद्विजाचाआदरबहुत ॥ करीनिजप्रतिलावूनी ॥ २३ ॥ स्नानक
 रूनिआलाब्राह्मण ॥ पंक्तीसबैसविलासन्मानेंकरून ॥ नानापंरीचींदिव्यान्न ॥ पात्रींआणोनवाढिली ॥ २४ ॥ शेव
 टींपंक्तीसवाढितांपूत ॥ संकल्पसांगेपुरोहित ॥ आपोशनकरवीतारित ॥ तोंदेखिलेंविपरीततेधवां ॥ २५ ॥ पंढरीहूनि
 आलाब्राह्मण ॥ तातकाळकरूलागलारुदन ॥ अश्रुपडतीनेत्रांतून ॥ विस्मितमनसकळांचें ॥ २६ ॥ घरधनीपुसेत्या
 जकारण ॥ ह्मणेस्वामीहासमयकोण ॥ कायदुःखआठवून ॥ जाहलातिउद्विग्नत्यासाठीं ॥ २७ ॥ ऐकोनिबोलेंद्विजव
 र ॥ आजदिवसलोटलेचार ॥ कुटुंबासहितमुलेंलेंकर ॥ राहिलांसाचारउपवासी ॥ २८ ॥ मीनिर्दयबहुकठीणभारी ॥
 जेवीतबैसलोंतुमचेघरी ॥ पुढेंकैसीहोईलंपरी ॥ खेदअंतंरींवाटतो ॥ २९ ॥ दामाजीपंतऐकूनिवचन ॥ पुसताजाहला
 द्विजाकारण ॥ एकसंवत्संरपर्यंतजाण ॥ पुरवीनअन्नतुझांसी ॥ ३० ॥ आतांस्वस्थकरूनचित्त ॥ भोजनकरावेंजीतारि

अ०

॥४०॥

॥ १ ॥

सायकालिधान्यानिश्चयत ॥ तुमचमृहीतपाठवानि ॥ ३१ ॥ ऐसेएकूनिअभयवचन ॥ द्विजासिवाटलेंसमाधान ॥ जेवी
 आयुष्यहीनासिअमृतपान ॥ शंभीरमणेंपाजिलें ॥ ३२ ॥ तैसासंतोषमानुनिचित्ती ॥ द्विजजेविलायथानिगुती ॥
 विडादक्षिणाघेऊनप्रीती ॥ आशीर्वाददेतसंतुष्टचित्ते ॥ ३३ ॥ मगबोलाबूनिनिजभृत्यांसी ॥ दामाजीपंतसांगेत्यांसी ॥
 दोनखंडचाधान्यद्विजासी ॥ चावेंपंढरीसीनेऊनी ॥ ३४ ॥ ऐसीआज्ञाहोतांचित्तरित ॥ ब्राह्मणासआनंदवाटलाब
 हुत ॥ ह्मणेमजपावलारुक्मिणीकांत ॥ उल्लेहासयुक्तमानसी ॥ ३५ ॥ मगधान्यघालोनिवृषभावरी ॥ सत्वरपाठवि
 लेंपंढरपुरी ॥ दृष्टीसदेखोनिनरनारी ॥ पडलीत्यावरीसकळिक ॥ ३६ ॥ गोण्याफोडोनिस्तकाळ ॥ धान्यलुटोनिघेत
 लेंसकळ ॥ कोणाचेंहीनचालेबळ ॥ उपवासेंपीडिलेह्मणूनी ॥ ३७ ॥ जयासिदीधलेंहोतेंधान्य ॥ तोरुदनकरूलागला
 ब्राह्मण ॥ ह्मणेमाझेधान्यध्यावयालुटोन ॥ तुझीकोणहोतसां ॥ ३८ ॥ जैसेंकृषीवलाचेंपिकलेंशेत ॥ त्यावरीटोळपड
 तीबहुत ॥ मगतोजैसातळमळकरीत ॥ तैसेंचिजाहलेंतयासी ॥ ३९ ॥ पंढरीचेसकळब्राह्मण ॥ तयासपुसतीवर्तमान ॥ को
 ठोनिआणिलेंहोतेंधान्य ॥ आह्मांकारणसांगिजे ॥ ४० ॥ तेह्मणेदामाजीपंत ॥ उदारज्ञानीधैर्यवंत ॥ त्याणेंकृपाकरुनिमा
 त ॥ अन्नहोतेंदीधलें ॥ ४१ ॥ देवेंदीधलेंकर्मनेलें ॥ तैसेंचमजलाघडोनिआलें ॥ कुटुंबाचेंप्रार्थनफुटलें ॥ धान्यलुटिलेंस
 कळिकी ॥ ४२ ॥ ऐसीएकोनियामांत ॥ सकळब्राह्मणनिघालेतारित ॥ दामाजीपंताचेमांदिरांत ॥ आलेसमस्ततेधवां
 ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणदेखतांचिदृष्टीसी ॥ नमस्कारकेलासद्ग्रांवेसी ॥ द्विजआशीर्वाददेतीत्यासी ॥ कल्याणतुह्यांसीअसावे
 ॥ ४४ ॥ ह्मणतीदुष्काळपडिलाकठिण ॥ तुझीब्राह्मणासिदीधलेंअन्न ॥ तोवृत्तांतश्रवणीऐकून ॥ आलोंधांबूनसकळिक
 ॥ ४५ ॥ तूधैर्यवंतअतिउदार ॥ चित्तीनाहीसांनथोर ॥ अन्नदानीपात्रविचार ॥ तुजसाचारअसेना ॥ ४६ ॥ गगनीउगव

भं. वि.
॥ २ ॥

लानारायण ॥ तोप्रकाशकरीसर्वांसमान ॥ तेर्वीतुंकरितांअन्नदान ॥ थोरसाननह्मणसी ॥ ४७ ॥ आह्मीक्षेत्रवासीब्राह्म
ण ॥ उपवासीमरतोअन्नाविण ॥ तुझीकीर्तीकानींऐकून ॥ आलोंधांवूनयाठायां ॥ ४८ ॥ ऐकूनिद्विजवरांचीमात ॥ क
रुणाउपजलीमनांत ॥ मगअभयदेऊनिदामाजीपंत ॥ विप्रसमस्तबैसविले ॥ ४९ ॥ मगसदनींजाऊनकंतेपासीं ॥
विचारपुसेतियेसी ॥ अन्नावांचूनिपंढरीसी ॥ मरतीउपवासीद्विजवर ॥ ५० ॥ तेसकळगोळाहोऊनिजाण ॥ आपुल्या
घरासिआलेब्राह्मण ॥ नाहींह्मणतांत्यांकारण ॥ सत्वासिहानीहोईलकीं ॥ ५१ ॥ सकळसंतुष्टकरावयासी ॥ धान्य
तोनाहींआपणापासी ॥ ह्मणोनिविचारपडलामानसीं ॥ कायऐसियासीकरावें ॥ ५२ ॥ एकासधान्यजेंदीधलें ॥ तेंस
कळींत्याचेंहिरूनिनेलें ॥ दुष्काळानेंलोकपीडिले ॥ टाकूनिगेलेस्वदेश ॥ ५३ ॥ कांताबोलेतयाप्रती ॥ जैसीतुह्मांसि
सुचेलयुक्ती ॥ तैसेंकरूनियथानिगुती ॥ द्विजांप्रतीतोषवावें ॥ ५४ ॥ ह्मणेरजधान्याचींअंबारेंदोन ॥ आपणापासीं
आहेतजाण ॥ तींद्विजांहातींलुटवून ॥ वांचवावेप्राणसकळांचे ॥ ५५ ॥ रायासिकळतांवर्तमान ॥ तरीकोपोनघेई
लमाझाप्राण ॥ एकाजीवासियेतांमरण ॥ क्षेत्रींचेब्राह्मणवांचतील ॥ ५६ ॥ म्याएकल्यानेंदेहलोअधरिला ॥
तरीमृत्युयेईलसकळांला ॥ ऐसाचिर्तीविचारकेला ॥ मगबाहेरआलासत्तरीं ॥ ५७ ॥ धान्यअंबारेंकाढोनिब्रित ॥
द्विजांसिह्मणेदामाजीपंत ॥ जयासिधान्यजितकेंलागत ॥ न्यावेंतितुकेंसदनासी ॥ ५८ ॥ ऐसेंऐकोनिउदारवचन ॥
आशीर्वाददेतीसकळब्राह्मण ॥ श्रीरुक्मिणीपतितुह्मांकारण ॥ करोकल्याणसर्वदा ॥ ५९ ॥ समस्तद्विजवरजाऊनिब
रित ॥ धान्यलुटिलेंअपरिमित ॥ हापंढरींतकळतांतृत्तांत ॥ लोकसमस्तपातले ॥ ६० ॥ ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रजा
ण ॥ वाणीबटावअनाथदीन ॥ मंगळवेढ्यासीयेऊन ॥ धान्यघेऊनजाताती ॥ ६१ ॥ सुतारचर्मकनानायाती ॥ कुलां

अ०

॥ ४० ॥

॥ २ ॥

लुप्तगित्हीनमती ॥ दामाजीपंताचीऐकोनिवीती ॥ धन्यनेतीसकळी ॥ ६२ ॥ मंगरीमवली ॥
 लीतांबटबागवान ॥ मंगळवेंढियांतसत्वरयेऊन ॥ नेतीधान्यस्वइच्छा ॥ ६३ ॥ गुर्जररंगारीखाराईत ॥ अनुष्ठानींआणि
 संतमंहंत ॥ ह्यणतीआह्मासतुष्टलारुक्मिणीकांत ॥ याच्याहृदयांतरिघोनियां ॥ ६४ ॥ शिंपीरजंकबेलदार ॥ आणिक
 वर्णयातीअपार ॥ अंत्यजादिकहीननर ॥ धान्यअपारतेनेती ॥ ६५ ॥ श्रोतेआशंकाधरितीलकांहीं ॥ कींसकळयाती
 एकेठायीं ॥ आणावयासिकारणकाई ॥ उंचनीचनाहीनिवडिले ॥ ६६ ॥ तरीपंढरीक्षेत्रीजेराहती ॥ तेसारिखेचमानावे
 निश्चिती ॥ पुरातनअभंगीबोलिलेंसंती ॥ संशयचिर्त्तांनधरावा ॥ ६७ ॥ नवलक्षजलंचेरसागरापोटी ॥ परीत्याचीस
 कळांवरीसारिखीदृष्टी ॥ तेवींसकळयातीसकृपादृष्टी ॥ पाहेजगजेठीसारिखें ॥ ६८ ॥ कींदशलक्षपक्षियांच्यांजाती ॥
 तितुक्याआकाशांतहिंडती ॥ तेवींसकळयातीसरुक्मिणीपती ॥ सारिखेंचिर्त्तिलेखित ॥ ६९ ॥ नातरीवीसलक्षरुथा
 वंरांकुर ॥ वर्सुधेसिसारिखेनिरंतर ॥ तेवींपतितपावनदीनोद्वार ॥ लेखीचंराचरसारिखें ॥ ७० ॥ जयांसिपूर्णआत्म
 ज्ञान ॥ तेचिजाणतीसिद्धांतखूण ॥ तेदृष्टीसपाहूनिमकळवर्ण ॥ थोरसाननह्यणती ॥ ७१ ॥ हेउत्तमभक्तांचीनिजस्थि
 ती ॥ जाणीतलीदामाजीपंती ॥ ह्यणवूनिअन्नसर्वाभूती ॥ वांटीनिजप्रीतीकरूनी ॥ ७२ ॥ अनाथदुर्बळअतिदीन ॥
 त्यांचेदृष्टकाळींवांचविलेप्राण ॥ परीमजघडलेंअन्नदान ॥ नव्हेचआठवणचित्तांत ॥ ७३ ॥ एकासीएकसांगतीमांत ॥
 कीर्तिप्रकटलीस्वदेशांत ॥ कृपणनरजेकांप्रपंचांत ॥ तेऐकूनिचित्तांतजळती ॥ ७४ ॥ ह्यणतीराजयाचेंधान्यवांटिलें ॥
 त्याच्यापदरचेंकायगेलें ॥ कांयाकष्टेंमेळवूनिभलें ॥ नाहींवांटिलेंतयानें ॥ ७५ ॥ एकह्यणतीटाकूनिआपुलाधंदा ॥
 व्यर्थकांकरितांत्याचीनिंदा ॥ राजयासिकळतांभरेलक्रोधा ॥ करीलआपंदाबहुत्याची ॥ ७६ ॥ कायाकष्टाचेंवांटावेंधन ॥

प्र. वि.
॥ ३ ॥

त्यापरीसअघटितकेलेंतयान ॥ अविंधासिकळल्यावर्तमान ॥ घेईलप्राणतयाचे ॥ ७७ ॥ ऐसीपररूपरेंमात ॥ आ
पुल्याघरीलोकवोलत ॥ परीदामाजीपंतआनंदयुक्त ॥ हर्षशोकांतपडेना ॥ ७८ ॥ एकमांसपर्यंतजाण ॥ धान्यनेती
याचकजन ॥ तोंपुढेंबोढवलेंमहाविघ्न ॥ तेंचिपरिसासजनभाविकहो ॥ ७९ ॥ मुजुमदारकानडाब्राह्मण ॥ विष्णुद्रो
हीहोतादुर्जन ॥ त्याणेंबेदरींवर्तमान ॥ रायासिलिहूनपाठविलें ॥ ८० ॥ ह्मणेरजाधिराजानराधिपंती ॥ परिसावीसे
वकाचीविनंती ॥ तुमचेंधान्यदामाजीपंती ॥ विप्रहार्तालुटविलें ॥ ८१ ॥ मीतुमचाह्मणवितोंअंकित ॥ सवेसिनिवेदन
केलीमात ॥ ऐसासर्वलिहूनिवृत्तांत ॥ बेदरींत्वरितपाठविला ॥ ८२ ॥ पत्रऐकतांचिश्रवणी ॥ अविंधराजासंतप्त
मनीं ॥ जेवींघृतेशिंपितांअग्नी ॥ प्रदीप्तगर्गर्नहोयजैसा ॥ ८३ ॥ कांवांरणासिमद्यपाजितांसत्वर ॥ तोपाहुंपाहे
भलतेंचिमंदिर ॥ तेवींवृत्तांतनृपवर ॥ ऐकोनिविचारकरीना ॥ ८४ ॥ ह्मणेमाझीआज्ञानाहींघेतली ॥ आणि
धान्यअंबारेंकैसींवांटिलीं ॥ मगदूतपाठवनितेकाळीं ॥ तलवकेलीसक्रोधें ॥ ८५ ॥ दुर्बुद्धिधरिलीमनांत ॥ हुजूर
बोलावूनिदामाजीपंत ॥ शिक्षाकरूनियांनिश्चित ॥ शिरच्छेदत्वरितकरावा ॥ ८६ ॥ मंगळवेढ्यासियेऊनदूत ॥ आ
ज्ञापत्रदाखवितीत्वरित ॥ ग्रामवासीलोकसमस्त ॥ चिंतांक्रांतमानसीं ॥ ८७ ॥ ह्मणतीअन्यायकेलाथोर ॥ येणें
लुटविलींधान्यअंबार ॥ ह्मणेनिआलेराजकिंकर ॥ बेदरींसत्वरन्यावया ॥ ८८ ॥ पत्रवाचितांचित्तरित ॥ चितींउमजला
दामाजीपंत ॥ ह्मणेमजअन्यायघडलाबहुत ॥ आतांकासयाखंतकरावी ॥ ८९ ॥ दूतपाठविलेन्यावयासी ॥ दामाजी
पंतह्मणेत्यांसी ॥ बेदरींजातांपंढरीसी ॥ रुक्मिणीकांतासीभेटावें ॥ ९० ॥ ऐसेंह्मणूनत्याअवसरा ॥ सत्वरआलेपंढरपुरा ॥
स्नानकरुनिभीमातीरा ॥ महाद्वाराचालिला ॥ ९१ ॥ गरुडपारींलोटांगण ॥ घालोनिकेलेंपुढेंगमन ॥ मगशेजारमं

अ०

॥ ४० ॥

॥ ३ ॥

डपायेऊन ॥ कलनमनसाष्टाग ॥ ९२ ॥ वेरतपाहताचसत्तरो ॥ तापंरंभ्रंदिखलईटवरी ॥ जेअनिनिथभक्तक
 वारी ॥ विश्वोद्वारीजगद्गुरु ॥ ९३ ॥ श्रीमुखसाजिरेंअतिसुंदर ॥ दिव्यकुंडलेंमकरांकार ॥ कंठीकौस्तुभपुष्पहार ॥
 कांसेपीतांबरदेष्टिला ॥ ९४ ॥ समचरणकरकटी ॥ नासायांठेविलीअसेदृष्टी ॥ ऐसादेखेनिजगजेठी ॥ संतौपपोटीं
 वाटला ॥ ९५ ॥ सप्रेमदेऊनिआलिंगन ॥ मगसद्भावेंधरिलेदोनीचरण ॥ मागुतीस्वरूपन्याहाळून ॥ करजोडनवि
 नवित ॥ ९६ ॥ ह्मणेदेवाधिदेवारुक्मिणीकांता ॥ शेवटीलभेटीहेचिआतां ॥ लोभनसांडावासर्वथा ॥ चरणींमाथाठेविला
 ॥ ९७ ॥ मीअन्यायआचरलोंप्रसिद्ध ॥ रायेंअंतरींधरिलाक्रोध ॥ आतांकरावयाशिरच्छेद ॥ पाठविलेदूतन्यावया
 ॥ ९८ ॥ परीजन्मोनिसार्थकजाहलेंपाहे ॥ शेवटींदेखिलेतुझेपाये ॥ ऐसेंबोलोनिलवलाहें ॥ सद्गदितपैंजाहला ॥ ९९ ॥
 गहिवरेंकंठदाटलाजाण ॥ आसुवेंभरलेदोनीनयन ॥ मागुतीस्वरूपन्याहाळून ॥ आज्ञामागेदामाजी ॥ १०० ॥ ऐसें
 ऐकनिवचन ॥ दूतह्मणतीचलाखरेन ॥ उशीरनकरावाह्मणून ॥ जरूरजाणअसेपैं ॥ १ ॥ मगसत्यभामाराधारुक्मिण
 यांसिसाष्टांगेंकेलेंनमन ॥ गरुडहनुमंतवंदोन ॥ सत्वरतेथोनचालिला ॥ २ ॥ क्षेत्रवासीलोकसमस्त ॥ एकमेकांसीबो
 लत ॥ ॥ कैसेंकरोलपंढरीनाथ ॥ नकळेनिश्चितकोणासी ॥ ३ ॥ सव्यघालोनिपंढरपुर ॥ दामाजीपंतगेलासत्वर ॥ सं
 कटदेखोनिरुक्मिणीवर ॥ कायकरितेजाहले ॥ ४ ॥ ह्मणेमजवरीत्याणेंघालुनिभार ॥ लुटविलेंधान्याचेंअंबार ॥ आ
 तांराजासक्रोधहोऊनथोर ॥ नेतोसत्वरमारावया ॥ ५ ॥ तरीमीभक्तकैवारीजाण ॥ ऐसेंबोलतीशास्त्रेंपुराण ॥ आतां
 नकरितांत्याचेंधांवण ॥ येईलउणेंपणआपणासी ॥ ६ ॥ ऐसेंविचारुनिमनीं ॥ कायकरीमोक्षदानी ॥ धान्याचीगण
 नाकरुनी ॥ द्रव्यनेक्षणींवेतलें ॥ ७ ॥ ऐसेंबोलोनिपंढरीश ॥ तत्काळधरिलाअंत्यजवेष ॥ भक्तकाजांसिजगन्निवास ॥

मं. वि.
॥ ४ ॥

धरीउल्हाससंप्रेमें ॥ ८ ॥ दामाजीपंताचेंहस्ताक्षर ॥ रायासिअर्जोलिहिलीसत्वर ॥ आपणहोऊनिपाडेवारं ॥ चालिलेसत्वरबेदरा ॥ ९ ॥ फाटक्याचिंध्यारुक्मिणीकांत ॥ मस्तकीबाधोनियांतवरित ॥ कंठीघालूनिकाळेंसुत ॥ पगरकानांतघातले ॥ ११० ॥ कांसेसिबांधोनिलंगोटी ॥ हातींसत्वरघेतलीकाठी ॥ रुक्मिणीह्मणेजगजेठी ॥ कायगोष्टीयोजिली ॥ ११ ॥ मगह्मणेवैकुंठनाथ ॥ दामाजीमाझानिजभक्त ॥ त्यासिमारावयानिश्चित ॥ बेदरींतवरितनेलेंकी ॥ १२ ॥ त्याचेंकरावयाकाज ॥ अनामिकमीजाहलेंआज ॥ भक्तांसिसंकटपडतांमज ॥ नयेलाजसर्वथा ॥ १३ ॥ द्रव्यपोतेंघेऊनिसत्वर ॥ तयावरीकेलीराजमोहूर ॥ अतिलगवगेंशार्ङ्गधर ॥ प्रकटलेबेदरपट्टणी ॥ १४ ॥ द्वारंपाळासिजगजीवन ॥ सांगतेजाहलेवर्तमान ॥ मीआलोंमंगळवेढ्याहून ॥ करानिवेदनधन्यासी ॥ १५ ॥ राजाज्ञाघेऊनित्वरित ॥ द्वारपाळीनेलाआंत ॥ जोहार्करीपंढरीनाथ ॥ नवलअद्भुतवाटलें ॥ १६ ॥ श्रुंतिशास्त्रेंवर्णितीगुण ॥ त्यांसिनकळेज्याचेंमहिमान ॥ तोखालींकरूनिमान ॥ जोहारह्मणूनबोलत ॥ १७ ॥ अठ्याशींसहस्रऋषिअमुप ॥ जयाचेप्राप्तीसकरितीतप ॥ तोअविंधासिह्मणेमायबाप ॥ येतांअभिर्शापभक्तांसी ॥ १८ ॥ वजीरपुसतीत्याकारणें ॥ कोठूननाईकजाहलेंयेणें ॥ ऐसेंऐकोनिमनमोहनें ॥ बोलिलेवचनतेंऐका ॥ १९ ॥ ह्मणेमीमंगळवेढ्याचा ॥ राबतामहारदामाजीचा ॥ खानजादत्याच्याघरचा ॥ गुलामसांचाह्मणवितों ॥ २० ॥ ह्मणालक्षीरसांगरीशेषशायी ॥ तोनीचशब्दबोलेलकायी ॥ तरीयेचविषयींआपुलेठायीं ॥ विकल्पकांहींनधरावा ॥ २१ ॥ जोनंदाच्यागाईराखोनिजाणा ॥ गुराखाप्रसिद्धह्मणवीआपणा ॥ धर्माघरींयादवरींणा ॥ उच्छिष्टेंकाढीप्रीतिनें ॥ २२ ॥ अर्जुनाचाहोऊनिसारथी ॥ घोडींघुतलींचहूंहातीं ॥ तोखानजादह्मणतांरुक्मिणीपती ॥ संकोचचिर्त्तांधरीना ॥ २३ ॥ नावपुसतांतयेवेळां ॥ ह्मणेमीविठोनाईकलेंकुरवाळां ॥ ऐसें

अ०

॥ ४ ॥

॥ ४ ॥

बोलोनिघनसांवळा ॥ कागदटाकिलात्यापुढें ॥ २४ ॥ अक्षरवोळखितांल्यांसी ॥ यथार्थवाटलेंअघियांसी ॥ अजंदा
 स्तवाचूनिराजयासी ॥ दावितेझालेतेधवां ॥ २५ ॥ दृष्टीसपत्रदेखोन ॥ राजाकरीआवडीश्रवण ॥ ह्मणेअन्यायकेला
 असतांजाण ॥ कायलिहूनपाठविलें ॥ २६ ॥ पत्रलिहिलेंऐशारीतीं ॥ ह्मणेराजाधिराजभूपती ॥ सेवेसिदामाजीपंत
 विनंती ॥ तुझांप्रतीकरीतसे ॥ २७ ॥ दुष्काळपडिलास्वदेशांत ॥ अन्नमहर्घझालेंबहुत ॥ सातशेंखंडीधान्यत्वरित ॥
 तुमच्यास्वहितार्थविकियेलें ॥ २८ ॥ एकारुपयावरीजाण ॥ निरखपायलीहोतीधारण ॥ तेंसर्वहीद्रव्यपोतेंभरून ॥ सेवे
 सिपाठवूनदीधलें ॥ २९ ॥ विठोनाईकरावताआमुचा ॥ कुलअखत्यारआहेघरिचा ॥ हिशेबद्रव्यदेईलसांचा ॥ जाब
 पावल्याचादेईजे ॥ १३० ॥ ऐसेंपत्रऐकोनिजाणा ॥ असत्यवाटलेंसकळांजणां ॥ खलेतीलहानदेखोनिनयना ॥ संशय
 मनावाटतसे ॥ ३१ ॥ हिशेबपाहतांसकळांसी ॥ जाऊनिसांगतीरायासी ॥ अडसष्टसहस्रएकलक्षासी ॥ गणतीद्र
 व्यासीपाहिजे ॥ ३२ ॥ पोतेंफोडोनिजंवपाहत ॥ तंवतेंभरलेंअगणित ॥ मोजणाराचेशिणलेहात ॥ राजाबिस्मैतअं
 तरीं ॥ ३३ ॥ जैशावाळूंतीलविहिरीजाण ॥ पाणींभरतांनसरेत्यांतून ॥ तैसेंचलाघवजगजीवन ॥ दावीकरूनतयांसी
 ॥ ३४ ॥ परीउमजनपडेकोणाप्रती ॥ मायालोभेंघातलीभ्रांती ॥ तेराजयाचेंदैववानिती ॥ सभाग्यह्मणतीतयासी ॥ ३५ ॥
 द्रव्यनसरेचअपरिमित ॥ मगपोतेंटाकिलेंभांडारांत ॥ ह्मणतीधन्यदामाजीपंत ॥ आपलेंस्वहितजाणतो ॥ ३६ ॥ मु
 जुमदाराचीऐकूनिबोली ॥ म्याव्यर्थचित्याजलातलंबकेली ॥ जैसींरजकाचींखरेंभुंकलीं ॥ ह्मणूनिदवडिलीकामधेनू
 ॥ ३७ ॥ तंवअंगणींबोलेशाईवर ॥ पावल्याचाजाबद्यावासत्वर ॥ मंगळवेढेंबहुतदूर ॥ होईलउशीरजावया ॥ ३८ ॥
 दामाजीपंतासिपत्रलिहिलें ॥ धान्याचेंसकळद्रव्यपावलें ॥ मुजुमदारासिधरूनिवहिलें ॥ बंदीघातलेंपाहिजे ॥ ३९ ॥

भ. वि.
॥ ५ ॥

पत्रवाचितांचितकाल ॥ हकबुडवावात्याचासकळ ॥ मंगळवेढ्यांतचिरकाल ॥ अखंडतुह्नीअसावे ॥ १४० ॥ विठोना
इकासिवस्त्रेंदेऊन ॥ रायेंगौरविलासन्मानेंकरून ॥ हेंदेखोनिजगजीवन ॥ आशीर्वचनबोलती ॥ ४१ ॥ तुह्मासिह
यातव्हावीधनिया ॥ उदंडयावीदोलतदुनियां ॥ पुढतीमुजराकरूनियां ॥ पत्रमागोनियांचेतलें ॥ ४२ ॥ दामाजीपं
तासिवस्त्रेंभूषणें ॥ रायेंदीधलीसंतुष्टमन ॥ शिबिकांगजैरथआभरणें ॥ दूताहार्तीपाठविलीं ॥ ४३ ॥ त्यासवेंचिजंग
जीवन ॥ चालिलेमंगळवेढ्यालागून ॥ हेंदामाजीपंतासवर्तमान ॥ कळलेंनार्हीसर्वथा ॥ ४४ ॥ त्यासिबेदरीयेतां
देख ॥ वाटेसिपडलीचुकामुक ॥ तोमायालाघवीवेंकुंठनायक ॥ लीलाभक्तांसिदावितसे ॥ ४५ ॥ त्यादामाजीपंता
सिखरित ॥ राजदूतआणितीबेदरांत ॥ राजयासिकळलावृत्तांत ॥ तोसामोरायेततयासी ॥ ४६ ॥ दृष्टादृष्टीहोतांचि
जाण ॥ नृपवैरदेतसेआलिंगन ॥ ह्मणेकालविठोमाहारयेऊन ॥ रसदंभरूनदीधलीकीं ॥ ४७ ॥ वस्त्रेंभूषणेंतयाहा
तीं ॥ तुह्मासपाठविलींनिजप्रीतीं ॥ आह्मीकानड्याचीऐकोनिकुमंती ॥ रागचितींआणिला ॥ ४८ ॥ बोलावणेंपाठ
वितांदेख ॥ तोंकालचिआलाविठोनाइक ॥ त्याणेंवृत्तांतसकळिक ॥ आह्मासीदेखसांगीतला ॥ ४९ ॥ तुमचेहातीचें
हस्ताक्षर ॥ पत्रआणिलेंसाचार ॥ द्रव्यदेऊनअपार ॥ आपणसत्वरगेलार्कीं ॥ ५० ॥ वचनऐकोनिदामाजीपंत ॥
आश्चर्यकरीमनांत ॥ मगह्मणेशिणलापंढरीनाथ ॥ माझाआघातचुकवावया ॥ ५१ ॥ जोनिर्गुणनिर्विकार ॥ निष्का
मनिरुपमसाचार ॥ तेणेंअंत्यजरूपधरूनिसत्वर ॥ माथांद्रव्यभारवाहिला ॥ ५२ ॥ ज्याच्यामुकुटाचीपाहतांदीप्ती ॥
कोटिसूर्यलोपोनिजाती ॥ तोपुराणपुरुषलक्ष्मीपती ॥ बांधीचिंधोटीमस्तकीं ॥ ५३ ॥ कुंडलेंटाकूनिमकराकार ॥ कार्नी
घातलेअसतीलपगर ॥ कौस्तुभमणीअतिसुंदर ॥ सांडोनिदोरकाल्याला ॥ ५४ ॥ शंखचक्रटाकौनिजगजेठी ॥ हातींघे

१ पाल्ही. २ हत्ती. ३ अलंकार. ४ जगताचें जीवन ह्मणजे चैतन्य (पांडुरंग.) ५ राजा. ६ पावती. ७ दुष्टबुद्धी. ८ मृत्यु.

अ०

॥ ४० ॥

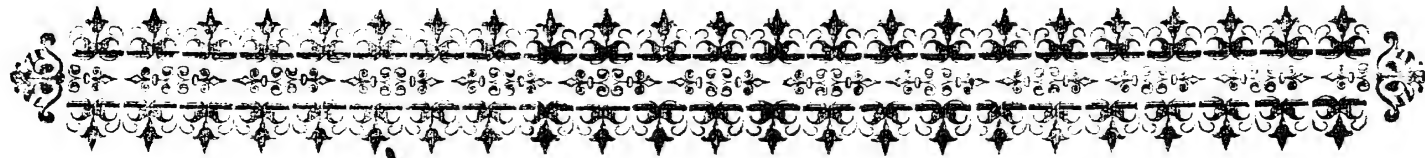
॥ ५ ॥

तलीअसेलकाठी ॥ पीतांबरसोडोनिउठाउठा ॥ नेसललंगोटीमजसाठी ॥ ५५ ॥ वाळेनेपुरेंसांडोनिचरणा ॥ ल्या
 लाअसेलफाटक्यावाहणा ॥ आगलागोमाझियाजीवपणा ॥ जगजीवनाकष्टविलें ॥ ५६ ॥ ऐसंबोलोनिद्रामाजीपंत ॥
 झालाकंठींसद्गदित ॥ प्रेमेंअश्रुनयनीलोढत ॥ तोआनंदनवर्णवे ॥ ५७ ॥ रायासमवेतसकळजन ॥ आश्चर्यकरिती
 मनांतून ॥ ह्मणतीअंत्यजनव्हेतोरुक्मिणीरमण ॥ अनुभवेखूणकळतसे ॥ ५८ ॥ तोजरीमानवीअसतानर ॥ तरीकै
 सावागविताइतकाभार ॥ एकलक्षअडसष्टसहस्र ॥ द्रव्यमोजूनघेतलें ॥ ५९ ॥ तरीन्यूननव्हेपोत ॥ मोजणाराचे
 शिणलेहात ॥ मगभांडारगृहीतेंत्वरित ॥ टाकिलेंअसेअद्यापी ॥ १६० ॥ ऐसंबोलतांसकळांप्रती ॥ विवेकेंअनुतांप
 झालाचितीं ॥ ह्मणेजेणेंशिणलारुक्मिणीपती ॥ तेंकर्ममागुतीकरीना ॥ ६१ ॥ कार्नीघालितांतुटतीकान ॥ तेंकासया
 पाहिजेकांचैन ॥ जेणेंशिणलाजगजीवन ॥ तेंकर्मपरतोननकरीमी ॥ ६२ ॥ मगरायासिह्मणेतेअवसरीं ॥ आतांपुरेतु
 मचीचाकरी ॥ आह्मांसिनिरोपद्यावासत्तरीं ॥ पंढरपुरींराहावया ॥ ६३ ॥ राजाह्मणेतयालागूनी ॥ तुमचादेवचिझा
 लाऋणी ॥ तुमचेनियोगेंआह्मांलागूनी ॥ चक्रपाणीभेटले ॥ ६४ ॥ असोइकडेशार्द्धधर ॥ मंगळवेढियासगेलेसत्तर ॥
 घरींसांगोनिसमाचार ॥ अदृश्यझालेतेंधवां ॥ ६५ ॥ राजसेवाटाकूनित्वरित ॥ पंढरीसआलादामाजीपंत ॥ कंठींहो
 ऊनिसद्गदित ॥ आलिंगनदेतदेवासी ॥ ६६ ॥ ह्मणेपतितंपावनारुक्मिणीकांता ॥ दीनबंधुपंढरीनाथा ॥ माझियाअ
 पराधांचीगणिता ॥ नव्हेसर्वथाकोणासी ॥ ६७ ॥ तूंसनकादिकांसपूज्यमान ॥ शिवादिकवंदितीतुझेचरण ॥ तोतूंअ
 नांमिकहोऊन ॥ माझाप्राणरक्षिला ॥ ६८ ॥ तूंविरेंचीचाजनिता ॥ पवित्रगंगेचाआहेसिपिता ॥ मजकारणेजगझा
 था ॥ अंत्यजवृथाझालासी ॥ ६९ ॥ विठोनाईकनामाभिधान ॥ तुझेठेवणारहोताकोण ॥ घरचालेंकवळाह्मणोन ॥

भ.वि.
॥ ६ ॥

आलासिसागुनरायांसी ॥ १७० ॥ ऐसैंह्मणोनितयेक्षणीं ॥ सप्रेमलोटेलेअश्रुनयनी ॥ स्वरूपदृष्टींन्याहाळोनी ॥ म
स्नकचरणींठेविला ॥ ७१ ॥ कुटुंबासहितपंढरींत ॥ निश्चलराहिलादामाजीपंत ॥ कीर्तनींहोऊनिप्रेमभरित ॥ गुण
वर्णितहरींचे ॥ ७२ ॥ क्षेत्रवासीलोकबोलती ॥ ह्मणतीधन्यधन्ययाचीभक्ती ॥ ऋणीकेलारुक्मिणीपती ॥ वाढविली
कीर्तिअद्भुत ॥ ७३ ॥ अघटितकरुनिदाविलीकरणी ॥ ह्मणोनितुष्टलाचक्रपांणी ॥ ऐसैंआपआपलेसदेनीं ॥ लोकबो
लतीपरस्परें ॥ ७४ ॥ पुढिलेअध्यायीकथानक ॥ मृत्युंजयचरित्रअलोलिक ॥ आवडीनेंपरिसाभाविक ॥ सौख्यदा
यकसर्वांसी ॥ ७५ ॥ जरीभावांर्थनसलाचितीं ॥ तरीनादलुब्धहीपावनहोती ॥ किंवाचकोरांसिअमृतलाधतांनिश्चि
ती ॥ प्रकाशदेखतीसर्वत्र ॥ ७६ ॥ ह्मणोनिआर्वांलवृद्धसकळांप्रती ॥ प्रार्थितसेमहीपती ॥ अंतरींलावूनियांप्रीती ॥
रुक्मिणीपतीभजावें ॥ ७७ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळऐकाभाविकभक्त ॥ चत्वारिं
शाध्यायरसाळहा ॥ १७८ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ अध्याय ॥ ४० ॥ ॥ ओव्या ॥ १७८ ॥ ॥ ५ ॥

१ मुद्रांन चक्र धारण करणारा (विष्णु) २ घर, ३ आश्चर्यकारक ४ भक्ति, ५ पक्षी, ६ लहान मोठ्यांत, ७ हृदयांत.

अ०

॥ ४० ॥

॥ ६ ॥

अध्याय ४१ वा.

जंगम शरण आले.

शान्त ब्रम्हणि.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ जयजयाजीपंढरीशा ॥ लीलानाटकीजगन्निवासा ॥ विश्वरूपाहपीकेशा ॥
 अभंगापरेशापांडुरंगा ॥ १ ॥ जयजयाजीकमलापती ॥ विश्वात्मातूंअंतर्ज्योती ॥ तुह्मीवर्णितांस्वरूपस्थिती ॥ कुंठि
 तश्रुतिजाहल्याकी ॥ २ ॥ जयजयाजीहरिहरेश्वरा ॥ अपरिमितापरमउदारा ॥ निजभक्तांच्याहृदयमंदिरा ॥ जगदु
 द्धारावससीतूं ॥ ३ ॥ जयजयसगुणरूपामेघश्यामा ॥ गुणनिधानाआत्मारामा ॥ देवाधिदेवापुरुषोत्तमा ॥ भजनीप्रे
 माअसोंदे ॥ ४ ॥ आतांप्रकटवैसोनिवैखरीवरी ॥ भक्तचरित्रेंवदवीवरी ॥ जेणेंश्रोतयांचेअंतरी ॥ प्रेमलहरीकोंदाटे ॥
 ॥ ५ ॥ मागिलेअध्यायीकथाअद्भुत ॥ दामाजीपंतप्रेमळभक्त ॥ त्याचेसंकटीरुक्मिणीकांत ॥ निजांगेंत्वरितपावले ॥ ६ ॥
 आतांबेदरींबादशाहहोतेजाण ॥ शांतब्राह्मणीनामाभिधान ॥ तोराज्यकरितांबहुतदिन ॥ वैराग्यज्ञानत्याजाहलें ॥ ७ ॥
 तेंह्मणालजरीकोणेरीती ॥ तरीतेंचरित्रपरिसानिगुंती ॥ कांताचेऊनिउपरीवरती ॥ संवादतिजप्रतीकरीतसे ॥ ८ ॥ ना
 नापरिचींसुमनचंदनें ॥ दिव्यवस्त्रेंअलंकारभूषणें ॥ विलासकरितीदोघेंजणें ॥ निर्भयमनेंअसोनी ॥ ९ ॥ भोंवतेभृत्यंठे
 विलेरक्षक ॥ मगझरोक्यांतउभयतांवैसोन ॥ उत्तमशर्कराकेळींआणवून ॥ प्रीतीकरूनभक्षिती ॥ १० ॥ सालीकाढून
 झरोक्यांतून ॥ मार्गाखालींदितीटाकून ॥ तोंभणंगवेडेंदुर्बळयेऊन ॥ चौखीतबैसलेंत्याठायीं ॥ ११ ॥ राणीदेखोनितया
 तें ॥ स्वामीसिदाखवीदुरूनिहस्ते ॥ ह्मणेअटकंअसतांयेथें ॥ कैसाआलाकळेना ॥ १२ ॥ ऐकोनिकांतेचेंवचन ॥ शांत
 ब्राह्मणीक्रोधायमान ॥ द्वारपाळांसिवोलावून ॥ तयांसिवचनपुसतसे ॥ १३ ॥ तुह्मांसयास्तवबैसविलेंद्वारीं ॥ कीकोणास
 येऊंनद्यावेंमंदिरीं ॥ आणिवेडेंभणंगकैशापरी ॥ आलेंभीतरींमजसांगा ॥ १४ ॥ ऐसेंबोलोनियांवचन ॥ द्वारपाळांसिकेलें
 ताडन ॥ तेअवघेचभणंगापासीयेऊन ॥ लत्ताप्रहारेंमारिती ॥ १५ ॥ त्याचेंदुःखनमानूनिकांहीं ॥ तेंहांसोंलागलेंतये

प्र. वि.
॥ १ ॥

ठायी ॥ शांतब्राह्मणीदेखोनिपाही ॥ आश्चर्यकरीमनांत ॥ १६ ॥ दूतांसिसंगेतयेक्षणी ॥ तयासिमारूनकाकोणी ॥
त्याच्यादुःखेंसद्गदितहोऊनी ॥ शांतब्राह्मणीरडतसे ॥ १७ ॥ मगपुसताजाहलाभणंगाप्रती ॥ द्वारपाळतुजलाताडन
करिती ॥ आणिहांसंआलेंकैशारीती ॥ सांगामजप्रतीलवलाहें ॥ १८ ॥ ऐसेंरायेंपुसिलेंबरित ॥ मगभणंगतयासिउ
तरदेत ॥ मीहांसलोंनिजकर्माप्रत ॥ दृष्टीसविपरीतदेखोनी ॥ १९ ॥ सालचोंखोनिपाहिलीकिंचित ॥ तंवइतकीशिक्षापा
वलीयेथ ॥ पुढेंतुझीकैसीहोईलगत ॥ आश्चर्यचिंतांतवाटलें ॥ २० ॥ मंदिरप्रदेशीयेतांजाण ॥ तंवइतकेंमजजाहलेंता
डन ॥ तुंभीतरीकरितोसिनित्यशयेंन ॥ चिंतादारुणमजवाटे ॥ २१ ॥ चोंखिलीसालजिव्हेसिलावितां ॥ तोंनिजकमेंड
तुक्याबैसल्यालाता ॥ तुझीआंतीलमजखातां ॥ पुढेंदंडकोणताकळेना ॥ २२ ॥ निर्जावपिठाचीउंडीजाण ॥ गिळितांचि
मीनंपावलामरण ॥ माजीवमारूनिकरितीउदरपोषण ॥ तरीगतिकोणतयांची ॥ २३ ॥ हेतुझेंदुःखआठवलेंचितीं ॥
ह्मणोनिहांसंआलेंमजप्रती ॥ ऐकोनिभणंगाचीवचनोक्ती ॥ पालटलीवृत्तीतत्काळ ॥ २४ ॥ अनुतापधरूनियांचितीं ॥
टाकिलीसर्वराज्यसंपत्ती ॥ वृत्तांतनकळतांकोणाप्रती ॥ महाअरण्यांतपेंगेला ॥ २५ ॥ एकांतीबैसोनिशांतब्राह्मणी ॥
अतिउद्विग्नजाहलामनीं ॥ ह्मणेसत्समागमावांचोनी ॥ निढळवाणीमीएकला ॥ २६ ॥ कैसेंकरावेंईश्वरभजन ॥ कैसें
करावेंयोगसाधन ॥ कोणतेंकरावेंदेहासिदंडन ॥ हेंकांहीचमीनेणेंसर्वथा ॥ २७ ॥ कैशाअसतीवैराग्यगोष्टी ॥ कैसा
अनुतापधरावापोटीं ॥ कैसीश्रीहरीकृपादृष्टी ॥ करीलसंकटींमजलार्गी ॥ २८ ॥ कैसीकरावीमानसपूजा ॥ कैसें
अर्चावेंगरुडध्वजा ॥ कैसासफळजन्ममाझा ॥ होऊनियेईलकळेना ॥ २९ ॥ जर्नाराहावेंकवणेस्थितीं ॥ कधींभेट
तीलसंतमूर्ती ॥ शांतब्राह्मणीऐशारीतीं ॥ संकल्पचितींआणीतसे ॥ ३० ॥ तोंआषाढमासीपंढरपुरी ॥ यात्राचालि

अ०

॥ ४१ ॥

॥ १ ॥

लीअतिगजरी ॥ दृष्टीसदेखोनीतेअवसरी ॥ हर्षअंतरीवाटला ॥ ३१ ॥ टाळमृदंगविणेवाजविती ॥ वैष्णवआनंदेंगा
 तीनाचती ॥ एकमेकांसिनमनकरिती ॥ आलिंगनदेतीसप्रेमें ॥ ३२ ॥ दिव्यपताकासोडिल्याअनेक ॥ त्यापुढेंमिर
 वतीगरुडटक ॥ माहेमोर्तबलावुनिदेख ॥ वैष्णवअनेकचालिले ॥ ३३ ॥ ऐसासमारंभदृष्टीसदेखोनी ॥ शांतब्राह्मणी
 हर्षलामनी ॥ प्रीतीनेंचालिलालोटांगणी ॥ वैष्णवालागोनीतेधवां ॥ ३४ ॥ ह्मणेधन्यसुदिनआजिचा ॥ समागमजो
 डलासंतांचा ॥ पूर्वजन्मीच्यासुकृतांचा ॥ उदयसांचाजाहलाकी ॥ ३५ ॥ जेंइच्छितहोतांमनांत ॥ तेंचितत्काळजाह
 लेंप्राप्त ॥ ऐसेंसमाधानमानूनिचितांत ॥ चालिलावरितत्यांसर्वे ॥ ३६ ॥ पंढरीक्षेत्रासियेऊन ॥ चंद्रभागेचेंकेलेंस्नान
 ॥ करूनिपुंडरीकाचेंपूजन ॥ संतसज्जननमियेले ॥ ३७ ॥ क्षेत्रप्रदक्षिणाकरूनी ॥ महाद्वारासिआलाशांतब्राह्म
 णी ॥ कीर्तनगजरदृष्टीदेखोनी ॥ संतोषनिजमनीवाटला ॥ ३८ ॥ उदंडतीर्थेआणिदेवत ॥ देखिलेआणिऐकिलीअ
 संख्यात ॥ परीपंढरीऐसेंक्षेत्रअद्भुत ॥ नाहीदिसतत्रिभुवनी ॥ ३९ ॥ उपमाद्यावयापाहातांसकळ ॥ तोंएकहीऐसेंन
 दिसेस्थळ ॥ कैसाहीदुर्वुद्धीअसलाखळ ॥ तोहोयप्रेमळपंढरीसी ॥ ४० ॥ आणीकतीर्थीचेंकरितांस्नान ॥ तरीतत्का
 ळयेतोअभिमान ॥ चंद्रभागेचेंहोतांदर्शन ॥ घालितीलोटांगणएकमेकां ॥ ४१ ॥ ऐसेंक्षेत्रदेखोनिनयनी ॥ शांतब्रा
 ह्मणीआनंदलामनी ॥ मगगरुडपारीलोटांगणी ॥ प्रेमेंकरूनीजातसे ॥ ४२ ॥ सकळवैष्णवांसिकरूनिनमन ॥ दीध
 लेंप्रीतीनेंआलिंगन ॥ मगध्यावयादेवदर्शन ॥ शेजारमंडपीपेंआला ॥ ४३ ॥ तोंपरब्रह्मउभेंइटेवरी ॥ दृष्टीदेखिलें
 तेअवसरी ॥ सद्भावेआलिंगनदेऊनिउरी ॥ मगचरणनमस्कारीतेधवां ॥ ४४ ॥ ह्मणेजयजयाजीपुराणपुरुषा ॥ सगु
 णस्वरूपादृष्टीकेशा ॥ लीलानाटकीसर्वेशा ॥ पंढरीशाश्रीविठ्ठला ॥ ४५ ॥ तुझीकीर्तिऐकूनिकानी ॥ शरणआलोंच

भं. वि.
॥ २ ॥

क्रपाणी ॥ परितुझेस्वरूपजाणावयामनीं ॥ सद्गुरुकोणीभेटेना ॥ ४६ ॥ तरीमाझेमनोरथकरीपूर्ण ॥ ह्मणोनिद्वारीबै
सलाचालोनिधरण ॥ नेघेफलमूलअथवाजीवेन ॥ वर्जिलेंअन्नअनुतापें ॥ ४७ ॥ त्रिरात्रलोटांतवरित ह
लारुक्मिणीकांत ॥ विवेकसिंधूचैपुस्तकसाक्षात ॥ दीधलेंस्वप्नांतआणूनी ॥ ४८ ॥ सहजानंदस्वामीक... ॥ त ॥ ४९ ॥
याचाउपदेशघेईत्वरित ॥ स्वप्नीसांगतांपंढरीनाथ ॥ मगजाहलाजागृततेकाळीं ॥ ४९ ॥ तोंपुस्तकमात्रअसेतेथ ॥
टप्टीसिनदिसेपंढरीनाथ ॥ आश्चर्यकरीतसेमनांत ॥ चमत्कारबहुतदेखोनी ॥ ५० ॥ ह्मणेजगद्गुरुनेंदीधलेंदर्शन ॥ तेणें
जाहलोंमीपुण्यपावन ॥ मगविवेकसिंधूपुस्तकवाचोन ॥ करीतनमनएकांतीं ॥ ५१ ॥ सहजानंदगुरुकरण ॥ हेस्वप्नीचीजा
हलीआठवण ॥ मगदेवासिआज्ञामागोन ॥ केलेंनमनसत्वर ॥ ५२ ॥ कल्याणासआलालंवलार्ही ॥ तंवसद्गुरुनार्हीतयाठा
यीं ॥ मागुतीकार्तिकमार्सीपाही ॥ पांडुरंगक्षेत्रासीपावला ॥ ५३ ॥ तोंसहजानंदस्वामीअकस्मात ॥ तेहीयात्रेसआलेतेथ
शांतब्राह्मणीभेटोनित्वरित ॥ स्वप्नीचावृत्तांतसांगीतला ॥ ५४ ॥ मगत्यासिउपदेशदेऊनिपाहे ॥ नामठेविलेंमृत्युंजये ॥
नारायणपुरासिवास्तव्ये ॥ जाऊनिलवलाहेंपैंकेलें ॥ ५५ ॥ सद्गुरुमुखेंश्रवणमनन ॥ करितांलागलेंनिदिध्यासन ॥ म
गसाक्षात्कारासियेऊन ॥ विज्ञानेंस्थितीपावला ॥ ५६ ॥ भवरायाजंगमतयेस्थानीं ॥ परमभाविकहोताज्ञानी ॥ तोमृ
त्युंजयासिशरणयेऊनी ॥ उपदेशघेतलाप्रीतीने ॥ ५७ ॥ दुसरासमुच्चयजंगमतयेथ ॥ श्रेष्ठह्मणवीसर्वांत ॥ तोभवराया
चीनिंदाकरित ॥ घातलेंवाळीततयासी ॥ ५८ ॥ ह्मणेमृत्युंजयजातीचायवन ॥ तयासिकिंचितजाहलेंज्ञान ॥ त्याचाउ
पदेशभवरायान ॥ नेणतांकैसाघेतला ॥ ५९ ॥ शूद्रगृहीचेंपकान्न ॥ देखोनिकायसेवितीब्राह्मण ॥ मद्यपात्रांतगंगाजी
वन ॥ आलियाप्राशनकरूनये ॥ ६० ॥ नूतनपादुकाअसल्यातरी ॥ त्याबांधूनयेमस्तकावरी ॥ महाद्वाराचीपायरी ॥

अ०

॥ ४९ ॥

॥ २ ॥

तेकायदेव्हारीपूजावी ॥ ६१ ॥ पार्याचापोल्हारासुवर्णमये ॥ तोसर्वथानार्कीघालूनये ॥ माहावृक्षाचीसरीपाहे ॥ येरं
 डकायेकरील ॥ ६२ ॥ पितळसोज्वळउटिलेंजरी ॥ परीत्यासिकनैकाचीनयेसरी ॥ वृंदावनजरीघोलिलेंशर्करां ॥ परी
 तेंअंतरीकडवट ॥ ६३ ॥ राजाचीवेश्यासुंदरगुणी ॥ परीकायबसेलपुण्याहवाचनीं ॥ तेवीयवनयातिसद्गुरुस्थानीं ॥ मा
 नूनयेचिसर्वथा ॥ ६४ ॥ यापरीविकल्पधरूनिअंतरीं ॥ समुच्चयत्याचीनिंदाकरी ॥ भवरायएकोनितेअवसरीं ॥ सखे
 दअंतरींजाहला ॥ ६५ ॥ मगमृत्युंजयाजवळीत्याणें ॥ जाऊनिसांगीतलेंगाह्माणें ॥ ऐकतांसद्गुरुत्याकारणें ॥ आश्वा
 सनदेताती ॥ ६६ ॥ ह्मणतीआपुलाविश्वासकरूनिजतन ॥ निवांतकरीईश्वरभजन ॥ विकल्पद्वेषियाचेंवचन ॥ ऐकू
 नयेसर्वथा ॥ ६७ ॥ तंवतेथेंएकहोताभूंपती ॥ त्याचेंनावकाशीपती ॥ तोपरमउदारसज्जानमूर्ती ॥ शिवभक्तीसिअति
 तत्पर ॥ ६८ ॥ तोनित्यदाहासहस्रजंगमजाण ॥ आपुलेमंदिरींबोलावून ॥ त्यांचीषोडशोपचारीपूजाकरून ॥ मिष्टा
 न्नभोजनदेतसे ॥ ६९ ॥ तोंएकेदिवसीकाशीपती ॥ जंगमबैसवूनिभोजनपंक्तीं ॥ पूजाकरूनिनिजप्रीतीं ॥ अन्नपार्त्रीवा
 ढिलें ॥ ७० ॥ घृतशर्कराधराधीश ॥ निजकरेंवाढीतसकळांस ॥ मगआज्ञादीधलीतयांस ॥ नैवेद्यशंकरासदाखवावया
 ॥ ७१ ॥ रुमालसोडोनिजंवापाहात ॥ तोंअवघेचिलिंगाविरहित ॥ ह्मणतीहेंजाहलेंविपरीत ॥ ह्मणोनिलजितमानसीं
 ॥ ७२ ॥ जैसाषट्शास्त्रीब्राह्मण ॥ त्याचेंयज्ञोपवीतगेलेंगळोन ॥ पाहातांहोयलजितमन ॥ तैसेंचिजाहलेंतयांसी
 ॥ ७३ ॥ कैचेंपूजनकैचेंभोजन ॥ देहांतप्रायश्चित्तबोढवलेंगहन ॥ शिवहारपोनिगेलियाजाण ॥ जीवरक्षणनकरावें ॥ ७४ ॥
 लिंगधारणजेव्हान्तेकरिती ॥ तेव्हांकुळगुरुऐसेंचिसांगती ॥ कींलिंगटाकूनयेदेहांतीं ॥ प्रतिज्ञाघालितीजीविता ॥ ७५ ॥
 वाळीतघालावेंकवणाप्रती ॥ सकळांचीजाहलीएकगती ॥ बैसल्यादाहासहस्रमूर्ती ॥ परीपडिलीधांतीसकळांसी ॥ ७६ ॥

भ. वि.
॥ ३ ॥

एकह्मणतीचावेप्राणं ॥ एकह्मणतीकासयाजिण ॥ एकह्मणतीकेंचेंभोजन ॥ विघ्नअवचितवोढवलें ॥ ७७ ॥ एकह्मणती
भक्षिलेंराजाचेंअन्न ॥ तेंआपुलेपदरींपडिलेंदूषणं ॥ ह्मणोनिशंकरेंसकळांकारण ॥ दीधलेंटाकूनदिसताहे ॥ ७८ ॥ एक
ह्मणतीअन्नासकायबाध ॥ आपुलाचिभावनाहींशुद्ध ॥ शिवटाकूनिगेलाप्रसिद्ध ॥ लीलाअगाधदाविली ॥ ७९ ॥ ऐसें
एकमेकांसिबोलती ॥ परीउपायनसुचेकोणाप्रती ॥ कुंठितेंजाहल्यासकळांच्यामती ॥ खालींपाहतीसकळिक ॥ ८० ॥
यावरीकाशीपतीकल्याणी ॥ जंगमांसिपुसतसेतयेक्षणीं ॥ साधुपुरुषांचीछळणाकोणीं ॥ आलाकरूनीदिसताहे ॥ ८१ ॥
यालार्गीतुह्यांसकळांवर ॥ क्षोभोनिपळालाविश्वेश्वर ॥ ऐकोनिरायाचेंउत्तर ॥ पुसतीसाचारएकमेकां ॥ ८२ ॥ तंवसमु
च्चयजंगमआपुलेमनीं ॥ ह्मणेअन्यायघडलामजकडोनी ॥ अविधाचाशिष्यह्मणूनी ॥ भवरायासीनिंदिलें ॥ ८३ ॥ हादो
षघडलामजदारुण ॥ साक्षदेतसेमाझेमन ॥ यासिउपायकरावाकवण ॥ आह्यांकारणकळेना ॥ ८४ ॥ यावरीराजाबोलेव
चन ॥ मृत्युंजयासिप्रार्थाअवघेजण ॥ तरीचसंकटानिवारण ॥ होईलजाणनिश्चयेंसी ॥ ८५ ॥ ऐसीराजाचीवचनोक्ती ॥
मानलीसकळांचियेचितीं ॥ मगउठोनियांसकळपंक्ती ॥ सत्वरगतीचालिले ॥ ८६ ॥ मृत्युंजयाचेमठांतयेऊन ॥ सकळ
घालितीलोटांगण ॥ तयासिवृतांतनिवेदनकरून ॥ करजोडूनठाकले ॥ ८७ ॥ ह्मणतीभवरायातेंसाचार ॥ आह्मीं
बोलिलोंदुरुत्तर ॥ तेणेंकरूनश्रीशंकर ॥ गुप्तझालानदिसेची ॥ ८८ ॥ ऐकोनियांऐसेंवचन ॥ बैसविलेंतयांलागून ॥
मगमृत्युंजयबोलेगर्जेन ॥ सकळांप्रतीतेधवां ॥ ८९ ॥ ह्मणेवेदांतसिद्धांतदोघेजण ॥ आमुचेघरींआहेतर्श्वान ॥ त्याणीं
तुमर्चीलिंगेंहिरून ॥ नेलींअसतीलवाटतें ॥ ९० ॥ मगवेदांतह्मणुनिहाकमारितां ॥ तोंश्वानप्रकटलेंअवचितां ॥ ह्मणे
जंगमार्चीलिंगेंकासयावृथा ॥ चोरूनियांआणिलीं ॥ ९१ ॥ तींसत्वरदेईटाकून ॥ ऐकोनिमृत्युंजयाचेंवचन ॥ पांच

अ०

॥ ४१ ॥

॥ ३ ॥

सहस्रलिंगेओकून ॥ टाकीश्वान^१मधवां ॥ ९२ ॥ मगसिद्धांतह्मणोनिहाकमारितांजाण ॥ तेथेंप्रकटलेंदुसरेंश्वान ॥ त
 यानेंपाचसहस्रलिंगेवमून ॥ दीधलींटाकूनतेठार्या ॥ ९३ ॥ ऐसेंकौतुकदेखोन ॥ आश्चर्यकरितीसकळजन ॥ ह्मण
 तीविष्णुभक्ताचेंमाहिमान ॥ कोणाकारणनकळेची ॥ ९४ ॥ परीआपुलालींवोळखूनिध्यावयासी ॥ सामर्थ्यनव्हेक
 वणासी ॥ मागुतीनमस्कारमृत्युंजयासी ॥ निजभावेसीघालिती ॥ ९५ ॥ जैसेंश्रियाळासिपार्वतीनाथें ॥ चिलयेदा
 विलेअष्टोत्तरशतें ॥ परीत्याचात्यासनकळेनिश्चितें ॥ तैसेंआह्मांसिजाहलेंकी ॥ ९६ ॥ मगप्रसन्नहोऊनिकैलांसा
 सी ॥ त्याचाचपुत्रदीधलात्यासी ॥ तैसेंचकरावेंआह्मांसी ॥ ह्मणूनिचरणासीलागले ॥ ९७ ॥ ऐकूनित्यांचेंकरुणाउ
 त्तर ॥ ज्यांचीत्यांपार्सीगेलींसत्वर ॥ सकळकरितीजयजयकार ॥ वाचेसिहरहरबोलती ॥ ९८ ॥ ज्ञानसागरअध्या
 ह्मणवूनी ॥ नामठेविलेंसकळांनीं ॥ मगराजमंदिरासिजाऊनी ॥ सकळभोजनींबैसले ॥ ९९ ॥ ऐशारीतींवेणवभ
 क्त ॥ चरित्रेंदावितीअघटित ॥ महीपतीतयांचाशरणागत ॥ गुणवर्णितनिजप्रेमें ॥ १०० ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रं
 थ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविकभक्त ॥ एकचत्वारिंशाध्यायरसाळहा ॥ १०१ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥
 अध्याय ॥ ४१ ॥ ॥ ओव्या ॥ १०१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

१ ओकून. २ शंकर.

अध्याय ४२ वा.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ जयजयवासुदेवाजगन्नाथा ॥ कमललोचनारुक्मिणीकांता ॥ निजभक्तां
 सिसुखदाता ॥ तुजविणसर्वथाअसेना ॥ १ ॥ जयजयपद्मनभाविश्वमूर्ती ॥ विंधिजनकावैकुण्ठपती ॥ विराट्स्वरूपा
 वामनमूर्ती ॥ अगम्यस्थितिबेदशास्त्रां ॥ २ ॥ जयविश्वबाहोअपरिमिता ॥ विश्वचक्षुंतूंदेखता ॥ विश्वपदीगमनकर्ता ॥
 निगमवार्ताबोलतसे ॥ ३ ॥ हेविराट्स्वरूपाहृषीकेशी ॥ सर्वथानकळेचनिजभक्तांसी ॥ मगसगुणस्वरूपधरूनितयां
 सी ॥ आपुलेभजनासीलाविलें ॥ ४ ॥ तेजैसीइच्छाधरितीचितीं ॥ तैसाचहोसीक्षीराब्धिजापती ॥ जैसंबाळकासि
 धरूनहातीं ॥ चालेहंसगतीनिजमाता ॥ ५ ॥ तेंबोबडेंबोलेमंजुळवचन ॥ तेणेंचसंतोषेतिचेंमन ॥ मगतैसेंचआपणही
 बोलून ॥ देतचुंबननिजप्रीतीं ॥ ६ ॥ तेवींभक्तांसिकांहींनकळतांज्ञान ॥ आणिवेडेंवांकुडेंकरितांस्तवन ॥ तूंतैसाचहोसी
 जगजीवन ॥ निजकृपादानेंआपुल्या ॥ ७ ॥ मागिलेअध्यारींअनुसंधान ॥ मृत्युंजयचरित्ररसाळगहन ॥ ऐकोनिश्रोते
 जाहलेतंल्लीन ॥ अगांधमहिमानसंतांचें ॥ ८ ॥ आतांसाक्षातअवतारवांसरमणी ॥ जाहलाअसेप्रतिष्ठानीं ॥ तेंचरित्र
 रसाळश्रवणीं ॥ परिसावेंसज्जनींनिजप्रेमें ॥ ९ ॥ सूर्यउपासकएकब्राह्मण ॥ सज्ञानपवित्रभाविकजाण ॥ त्यासिजाहलें
 पुत्रनिधान ॥ संतोषमर्नावाटला ॥ १० ॥ तोदिवसेंदिवसजाहलाथोर ॥ मगव्रतबंधकेलासत्वर ॥ मायबापेंतयावर ॥ लो
 भअपारकरितातीं ॥ ११ ॥ अध्ययनसांगतांत्याजकारण ॥ पिताजाहलाक्रोधायमान ॥ मगतोत्याभयेंकरून ॥ गेलारुसो
 नपुत्रत्याचा ॥ १२ ॥ बाहेरजाऊनिकरीतळमळ ॥ परीकोठेंलपावयानमिळेस्थळ ॥ तंवअकस्मातएकदेउळ ॥ देखिलें
 तत्काळदृष्टीसी ॥ १३ ॥ तेंमेदिनींतगुप्तहोतेंजाण ॥ तेथेंनाहींमनुष्याचेंआगंमन ॥ मगसत्वरआंतप्रवेशोन ॥ बैसलाल
 पोतत्याठारीं ॥ १४ ॥ सूर्यनारायणाचीमूर्ती ॥ त्यादेवाल्यांतपुरातनहोती ॥ त्याचेचरणींसत्वरगती ॥ दंडवतप्रीतीं

मं. वि.
॥ १ ॥

घातलें ॥ १५ ॥ मुलाचाभावार्थदेखोनी ॥ प्रसन्नजाहलावासरंमणी ॥ ह्मणेअज्ञानलेंकरूंअसोनी ॥ निश्चयमनीधरि
लासे ॥ १६ ॥ मगमनुष्यरूपधरुनिसत्वर ॥ तथासिभेटलेदिवाकर ॥ दुग्धपाजोनिपोटभर ॥ अभयवरदधिला ॥
॥ १७ ॥ ह्मणेनिर्भयअसोंदेईमन ॥ श्रीपांडुरंगाचेंकरीस्मरण ॥ कांहींसंकटपडतांजाण ॥ तुजमीपावेनतत्काळ ॥
॥ १८ ॥ इकडेमायबापेंउद्विग्नमानसीं ॥ धुंडितीनिजपुत्रासीं ॥ सप्तदिवसलोटांत्यासीं ॥ परीकोठेट्टीसीपडेना ॥ १९ ॥
तंवएकेदिवसींब्राह्मणकुमर ॥ अकस्मातआलाबाहेर ॥ तेथेंएकहोताद्विजवर ॥ तेणेंदृष्टीसदेखिला ॥ २० ॥ हाकामा
रितांचित्तरित ॥ तंवतोपळालादेवळांत ॥ ब्राह्मणयेऊनिनगरांत ॥ पित्यासिवृत्तांतसांगितला ॥ २१ ॥ पुत्राचीशुद्धीलाग
तांदेख ॥ मायबापांसिवाटलाहरिख ॥ सर्वेधेऊनिग्रामवासीलोक ॥ पाहावयासींचालिले ॥ २२ ॥ तोंवोसाढदेऊळ
अरण्यांत ॥ देखोनिनवलकरितीसमस्त ॥ दिवटद्यालावूनियांतारित ॥ धीटपणेंआंतउतरले ॥ २३ ॥ तंवनारायणाची
मूर्तीनयनीं ॥ देखिलीतेथेंसकळिकांनीं ॥ ब्राह्मणकुमरत्याचेचरणीं ॥ मस्तकठेऊनीनिजेला ॥ २४ ॥ मायबापेंयेऊ
निजवळी ॥ पुत्रासिधरिलेंहृदयकमळीं ॥ ह्मणतीएकटाकैसावांचलासयेस्थळीं ॥ अश्रुपातडोळांलोटले ॥ २५ ॥ लो
कपुसतीत्याकारण ॥ तुझेकैसेवांचलेप्राण ॥ क्षुधांतृषालागतांजाण ॥ नमिळोचिअन्नयाठार्यां ॥ २६ ॥ ह्मणेपरमते
जस्वीदेदीप्यमान ॥ येथेंएकप्रकटलाब्राह्मण ॥ तोमजकरवितोदुग्धपान ॥ तेणेंप्राणवांचविले ॥ २७ ॥ एकूनिबाळका
चेंवचन ॥ आश्चर्यकरितीसकळजन ॥ ह्मणतीयासिभेटलासूर्यनारायण ॥ भावार्थदेखोननिजनिष्ठा ॥ २८ ॥ भास्क
रप्रसन्नझालात्यास ॥ ह्मणोनिनामठेविलेंभानुदास ॥ मगकडेवरीधेऊनितयास ॥ आलेनगरासआपुल्या ॥ २९ ॥
ह्मणतीईश्वरेंवांचविलेयाचेप्राण ॥ आतांनबोलावेंकठिनवचन ॥ नारायणेंआपुल्यासिपुत्रदान ॥ कृपाकरूनदीधलें

अ०

॥ ४२ ॥

॥ १ ॥

॥ ३० ॥ जैसीप्राक्तनींअसेलगती ॥ तैसेंचघडोनयेईलपुढती ॥ आपणयाचीहळहळचिर्ती ॥ व्यर्थकांसयाकरावी
 ॥ ३१ ॥ समाधानमानोनिचिर्ती ॥ मायबापांनीधरिलीप्रीती ॥ विद्याभ्याससांगावापुढती ॥ तरीजाईलमागूतीरुसो
 नी ॥ ३२ ॥ वैधूसत्वरविचारुनिजाण ॥ भानुदासाचेंकेलेंलग्न ॥ ऐसेलोटांबहुतदिन ॥ करीतभजनश्रीहरीचें ॥ ३३ ॥
 आयुष्यसरोनिगेलियावरी ॥ मायबापेंनिवर्तलीतेअवसरी ॥ परीभानुदासनिर्भयअंतरी ॥ प्रपंचव्यवहारींगुंतेना
 ॥ ३४ ॥ नकरीकोणचेंउपार्जन ॥ उदीमव्यवसायघेणेंदेण ॥ नकरीकदाराजसेवन ॥ पांडुरंगभजनकरीतसे ॥ ३५ ॥
 घरीपाहिजेवस्त्रअन्न ॥ कांतेचेंहळहळीतमन ॥ मुलेंलेंकरेंसर्वअसोन ॥ उदासमनसर्वदा ॥ ३६ ॥ गृहस्थमिळोनिच
 वधेजण ॥ भानुदासासिबोलतीवचन ॥ कुटुंबासिपाहिजेवस्त्रअन्न ॥ तुह्मांकारणकळेना ॥ ३७ ॥ मातापिताहोतीं
 शिरी ॥ त्याणांसंसारकेलाआजवरी ॥ पुढेकैसीहोईलपरी ॥ तुह्मींअंतरींउदास ॥ ३८ ॥ विद्याभ्यासहीफार ॥ तुह्मां
 सिनाहीजीसाचार ॥ आनांकांहींसांगतोंविचार ॥ तोपरिसासादरनिजकर्णी ॥ ३९ ॥ एकशतद्रव्यभांडवलजाण ॥
 आर्ह्यदेतसोंतुह्मांकारण ॥ त्याचेंकापडवेऊन ॥ चाटेपणकरावें ॥ ४० ॥ नफामिळेलतेणेंकरून ॥ कुटुंबासिकरावें
 स्त्रअन्न ॥ आमुचेंमुद्दलजतनकरून ॥ हळूचदेणस्वइच्छा ॥ ४१ ॥ मगगृहस्थजाऊनिबाजारासी ॥ कापडवेऊनदीध
 लेंतयासी ॥ इतरउदमीहोतेत्यांसी ॥ भानुदासासीनिरविलें ॥ ४२ ॥ ह्मणतीतुह्मींजातसांबाजारीं ॥ तेव्हान्यावेंया
 सवरोवरी ॥ बैसवूनिआपुलेशेजारीं ॥ प्रपंचव्यवहारींलावावें ॥ ४३ ॥ गृहस्थांचेवचनएकोनिकानीं ॥ मान्यकेलेंव्यव
 सांयांनीं ॥ मगभानुदासासिसवेंधेऊनी ॥ आपुलेसन्निधवैसविती ॥ ४४ ॥ मुळुंउदांनुअंगुळुऐसी ॥ नंदभाषासांगी
 तलीत्यासी ॥ केवलाकाठांपवित्रूत्यासी ॥ सांगोनियादीधलें ॥ ४५ ॥ सेलूंपांकूंआणिढकारं ॥ आर्वारूखुणसांगती

म. वि.
॥ २ ॥

सत्वर ॥ कोणतेंकैसेद्यावेअंबर ॥ हाहीविचारसांगीतला ॥ ४६ ॥ मुद्दलजतनकरूनजाण ॥ लाभसागावाचचारुण ॥
कोणासिबोलतांसत्यवचन ॥ तरीहोतसेहाननिश्चिती ॥ ४७ ॥ भानुदासबोलेतयाप्रती ॥ मीअसत्यनवदेकल्पांती ॥
कांहींनमिळोमजप्रती ॥ परीसत्यनिश्चितीटाकीना ॥ ४८ ॥ व्यवसायीहांसतीसकळिक ॥ ह्मणतीयाचेकपार्लीलिहि
लीभीक ॥ ह्मणोनिआमुचेंनायकेएक ॥ दरिद्रीदेखयानाव ॥ ४९ ॥ एकह्मणतीलागलियालांचे ॥ मगअसत्यउदंड
बोलेलवाचे ॥ प्रपंचव्यवहारीबोलतांसाचें ॥ कोणिदैवाचेंदिसेना ॥ ५० ॥ जेवींगर्भांधाचेदृष्टीसजाण ॥ अवघेंआंधळें
वाटेजन ॥ कीरोगअसतांशरीराकारण ॥ कडुवटपक्वान्नत्याभासे ॥ ५१ ॥ तेवींआपुलेअंतरीअसत्यनर ॥ त्यासि
नदिसेकोणीखरं ॥ जैसेंजयाचेंअसेलअंतर ॥ तैसेचइतरभासती ॥ ५२ ॥ भानुदासाचेंधैर्यमोठें ॥ प्रपंचव्यवहारीन
बोलेखोटें ॥ सकळलोकांसिनवलवाटे ॥ देखोनिनिकटेंतयासी ॥ ५३ ॥ कोणीगिराईक ॥ अंबर ॥ त्यासिकिमतसां
गेखरोखर ॥ इतकानफामुदलावर ॥ एकदांउत्तरबोलतसे ॥ ५४ ॥ चित्तासयेईलतरी ॥ नाहीतरीदुसरेदुकानीं
जाण ॥ इतुकेमात्रबोलोनिवचन ॥ मगनामस्मरणकरीतसे ॥ ५५ ॥ जनींजनार्दनभरिलाजाण ॥ निश्चयकळलासक
ळांकारण ॥ ह्मणतीभानुदासअसत्यवचन ॥ नबोलेचीकल्पांती ॥ ५६ ॥ ऐसेंजाणोनिग्राहिकें ॥ त्यापार्सीजातीसक
ळिक ॥ इतरव्यवसायीअकर्मिक ॥ दुरूनकौतुकपाहाती ॥ ५७ ॥ ह्मणतीआपुल्यासवेंलाविलेंयासी ॥ तेंबाधकजा
हलेंआपुल्यासी ॥ मगद्वेषउपजलामानसी ॥ दुराचारीयांसीतेधवां ॥ ५८ ॥ ह्मणतीआह्मांशेजारीचबैसतो ॥ आणि
ग्राहीकआपणाकडेनेतो ॥ आह्मीतोंडाकडेटकमकापाहतों ॥ पोटीजळतोंउगेची ॥ ५९ ॥ एकह्मणतीघालितोमोहनी ॥
तेणेंचिजनजातीभुलोनी ॥ मागितलेंमोलदेतीटाकोनी ॥ घसघसकोणीकरीना ॥ ६० ॥ एकह्मणतीबैसलाविश्वास ॥

॥ ४२ ॥

॥ २ ॥

तेणेंचिजनभजतीत्यास ॥ आपणअसत्यप्रपंचदास ॥ हेंईश्वरासमानेना ॥ ६१ ॥ एकह्मणतीआतांबोलावेंखरं ॥ दु
 जादेतसेप्रतिउत्तर ॥ आपुलाविश्वासकोणीइतर ॥ यथार्थसाचारनमानिती ॥ ६२ ॥ एकदावृत्तिठसावेजैसी ॥ तेचिज
 न्मवरचालेतैसी ॥ प्रत्यक्षआपुल्यादृष्टीसी ॥ भानुदासासीघडलीकीं ॥ ६३ ॥ श्वानउगेंचबैसलेंघरीं ॥ आणिमनुष्यें
 चोरूननेल्याभाकरी ॥ तरीआळयेईलश्वानावरी ॥ कोणासिअंतरीकळेना ॥ ६४ ॥ व्याघ्रेंपरितांनिजशांतीसी ॥ ह्म
 णतीलजपतोमारावयासी ॥ घनलोभीहोतांचिउदासी ॥ ह्मणतीनाडावयासीनिघाला ॥ ६५ ॥ कींजारतीर्थीहिंडतांख
 रा ॥ ह्मणतीहाधुंडितोपरदारा ॥ शांतिधरूनिबैसतांमार्जारा ॥ ह्मणतीउंदिरापाहतसे ॥ ६६ ॥ तेवींआपुलाजन्मअ
 सत्यबोलतां ॥ गेलाअसेसकळांदेखतां ॥ आतांयथार्थजरीवर्ततां ॥ ह्मणतीलवृथेंकपटहें ॥ ६७ ॥ आपुल्यादेखतां
 भानुदासाचा ॥ व्यवहारकिंचितकापडाचा ॥ आतांतोथोरभाग्याचा ॥ ईश्वरतयाचासाहकारी ॥ ६८ ॥ आपणउदं
 ढकरितांभरोवरी ॥ परिपोटभरनमिळेभाकरी ॥ ऋणकरीयेऊनबैसतीद्वारी ॥ आतांकैसीपरीकरावी ॥ ६९ ॥ भानुदा
 सासिसंगतीसलाविलें ॥ तेंपासोनिआपुलेंनिघालेंदिवाळें ॥ ग्राहीकत्याणेंसकळनेलें ॥ आह्मीतळमळकरितसों ॥ ७० ॥
 एकेदिवसींसकळव्यवसायी ॥ बाजारासिगेलेपाहीं ॥ वाटवोसरतांलवलांहीं ॥ देउळीयेऊनराहिले ॥ ७१ ॥ त्यांसवें
 भानुदासवैष्णवभक्त ॥ आलेहोतेबाजारांत ॥ त्यांजशेजारींबिन्हाडवरित ॥ त्याणेंआणोनीलाविलें ॥ ७२ ॥ तंवत्या
 गावांतहरिदासयेऊन ॥ त्याणेंरात्रींमांडिलेंकीर्तन ॥ गावांतफिरतसेबोलावण ॥ कथेसियेणह्मणोनी ॥ ७३ ॥ भानुदा
 सएकोनिमांतऐसी ॥ उलंहासवाटलाचित्तासी ॥ ह्मणेआजसुदिनएकादशी ॥ जावेंकीर्तनएकावया ॥ ७४ ॥ व्यवसा
 यीयांसीह्मणेतेअवसरीं ॥ आतांकीर्तनासीचलावेंसवरीं ॥ आळसआणूनिनयालजरी ॥ निजालबिन्हाडींसकळिक

भ. वि.
॥ ३ ॥

॥ ७५ ॥ तरीमाझिंदुकानरक्षून ॥ तुह्मीआपल्यापासीकराजतन ॥ ऐकोनिभानुदासाचेंवचन ॥ सक्रोधमनतेजा
हले ॥ ७६ ॥ ह्मणतीतूंजाहालासिदेवलसी ॥ अखंडसत्यवचनबोलसी ॥ आतांजावेंहरिकथेसी ॥ आपुलेंबिन्हा
डासीघेऊनी ॥ ७७ ॥ आह्मांसकळांसिआलाटणेंक ॥ आतांनिद्राकरितोंदेख ॥ तरीबिन्हाडपाहूनिआणिक ॥ दु
कानतेथेंठेविकां ॥ ७८ ॥ येथेंतस्करपडलियापाहीं ॥ तरीआमुचेअंगीशब्दनाहीं ॥ कीर्तनांतपडतेंपदरींकायी ॥
तेंआह्मांसिकांहींकळेना ॥ ७९ ॥ भानुदासउत्तरदेतपहाहो ॥ बिन्हाडजावोअथवाराहो ॥ परीपांडुरंगीजडलाभा
वो ॥ तोमीसर्वधानसोडीं ॥ ८० ॥ ऐसेंबोलोनिवैष्णवभक्त ॥ बिन्हाडटाकोनिगेलावरित ॥ कीर्तनीवैसलेसाधुसं
त ॥ तेथेंवरितपातला ॥ ८१ ॥ अतिउल्हासधरुनिमानसीं ॥ नमस्कारकेलाहरिदासांसी ॥ ह्मणेधन्यपर्वकाळ
एकादशी ॥ क्षेमसंतांसीदीधलें ॥ ८२ ॥ रामकृष्णचरित्रतारकजनीं ॥ वैष्णवगातीप्रेमेकरूनी ॥ तेंभानुदासआवडी
करूनी ॥ ऐकतीश्रवणींनिजप्रेमें ॥ ८३ ॥ इकडेव्यवसायीदुर्मती ॥ बिन्हाडींवैसोनिविचारकरिती ॥ कींभा
नुदासगेलाकीर्तनाप्रती ॥ बिन्हाडनिश्चितींटाकुनी ॥ ८४ ॥ तरीआतांकरूनियांयुक्त ॥ अश्वसोडोनिद्यावावरित
दिंडटाकवेंगारीतें ॥ तयासिमातनकळां ॥ ८५ ॥ तोआपणासिपुसेलजर ॥ तरीत्यासिसांगावेंआलेतस्कर ॥ आ
ह्मांसिनिद्रालागलीफार ॥ तोंगेलेसत्वरनकळां ॥ ८६ ॥ मगतोघरासजाईलपरतोन ॥ आपणकापडघेऊंवांटोन ॥
ऐसाविचारकरूनिदुर्जन ॥ अश्वसोडूनदीधला ॥ ८७ ॥ गर्तापडलीहोतीथोर ॥ त्यामाजीदिंडटाकिलेंसत्वर ॥ टाळि
यापिटोनिघेरयेर ॥ देतीउत्तरएकमेकां ॥ ८८ ॥ भानुदासलांगलाआमुचेसंगती ॥ तेंपासोनित्यासिआलीसंपती ॥
दरिद्रआलेंआह्मांप्रती ॥ ग्राहीकजातीत्याकडे ॥ ८९ ॥ तेसर्वचिंताआजिनिरसली ॥ आपधावांचोनिखरूजगे

१ साधु. २ त्रास, शीण. ३ चोर. ४ घोडा. ५ शेणाच्या मापरित. ६ चोर. ७ घोडा. ८ परस्पर.

अ०

॥ ४२ ॥

॥ ३ ॥

ली ॥ ऐसी एक मेकांसी बोली ॥ दुर्जनीं मांडिली ते धवां ॥ ९० ॥ धर्माची हि रून येतां संपत्ती ॥ जैसा दुर्योधन उलहासला
 चिर्ती ॥ तैसे ते व्यवसायी दुर्मती ॥ संतोष मानिती निज मनीं ॥ ९१ ॥ ऐसा अपाय देखो नि तरित ॥ सत्वर पावले रुक्मि
 णी कांत ॥ ह्मणे भानुदास वै सला कीर्तनांत ॥ निश्चळ चित्त करूनी ॥ ९२ ॥ दुर्मति मिळोनि अवघे जण ॥ गर्ते माजी टाकि
 लेंदु कान ॥ आतां विचार करावा कवण ॥ जग जीव न ह्मणत से ॥ ९३ ॥ अश्वजाई लखादी कडे ॥ मगतो पाहील कोणी
 कडे ॥ त्याणें प्रपंचाची टाकूनि चाडे ॥ लाविले वेडे मद्भजनीं ॥ ९४ ॥ ऐसें ह्मणोनि पंढरीनाथ ॥ विप्र वेप धरिला तरित ॥
 अश्वपाहूनि बाजारांत ॥ धरूनि बैसत ते धवां ॥ ९५ ॥ जो क्षीरसागरीं शेष शयन ॥ ज्याचे लक्ष्मी ध्यात से चरण ॥ तो भक्त
 कैवारी मन मोहन ॥ अश्व धरूनि बैसला ॥ ९६ ॥ योगी बैसले समाधीशीं ॥ त्यांच्या लव करीन ये ध्यानासी ॥ तो भक्त
 कैवारी हृषीकेशी ॥ धरूनि अश्वासी बैसला ॥ ९७ ॥ व्रतें तीर्थें तपें योग ॥ करितां नांतु डेशीरंग ॥ तो पुंढरीकर दपांडुरंग
 ग ॥ अश्व धरूनि बैसला ॥ ९८ ॥ जो विरिंची चानिज जनिता ॥ अनंत ब्रह्मांडाचा कर्ता ॥ तो भानुदासाचा अश्वजाता ॥
 धरूनि चोहटां बैसला ॥ ९९ ॥ व्यवसायी बैसले देऊळांत ॥ ते भानुदासाची निंदा करीत ॥ ह्मणती आतां येईल अकस्मा
 त ॥ दुकान तरित पाहावया ॥ १०० ॥ येथील वृत्तांत कळतां सकळ ॥ मग करीत बैसेल तळमळ ॥ ऐसें परस्परें बोलती खळ ॥
 ऐकोनि घननीळ कोपला ॥ १०१ ॥ अवकृपा करितां जग जीव न ॥ तो अकस्मात तस्कर आले जाण ॥ व्यवसायांचें दुकान
 लुटून ॥ केलें ताडन सकळांसी ॥ २ ॥ सकळ घोडी सोडोनि नेलीं ॥ मगर डत बैसले ते वेवेळीं ॥ ह्मणती भानुदासाची छळ
 णा केली ॥ ते प्रचीत दादिली पांडुरंगें ॥ ३ ॥ एक ह्मणती ये संधीं ॥ कर्मासारिखी होत से बुद्धी ॥ आपण ज्ञान हीन त्रिशुद्धी ॥
 विचार आधीं न केला ॥ ४ ॥ एक ह्मणती प्राक्तन खोट ॥ ह्मणोनि कर्म धडलें यो खंढ ॥ भानुदास भक्त एक निष्ठ ॥ केली कटकट

भ.वि.
॥ ४ ॥

व्यर्थतयासी ॥ ५ ॥ दीर्घस्वरेंरडतीजाण ॥ कोणीनगरांतूनिनयेधांबून ॥ तोमायालाघवीरुक्मिणीरमण ॥ घातलेंमोहन
सकळांसी ॥ ६ ॥ इकडेकीर्तनीहोयआनंदगजर ॥ मृदंगविणेवाजतीसुस्वर ॥ तेणेंनादैकोंदलेंअंबर ॥ होतगजरनामा
चा ॥ ७ ॥ चारघटिकायामिनीउरलीहोती ॥ तेव्हांबैष्णवीकेलीआरती ॥ भावेंवोंवाळूनिरुक्मिणीपति ॥ खिरापतीवां
टिल्या ॥ ८ ॥ नमस्कारूनिहरिदासासी ॥ भानुदासचालिलेबिन्हाडासी ॥ तंवएकब्राह्मणअश्वपासी ॥ धरूनिवाटेसीबैस
ला ॥ ९ ॥ सन्निधचालोनिजातांचिपाही ॥ अश्वहिंसलातेसमयी ॥ ह्मणेआपुलाअश्वयेठार्यी ॥ कैसाआलाकळेना ॥ १० ॥
तंवत्याचेगळ्यांतआंगवस्त्रचालून ॥ धरूनिबैसलाएकब्राह्मण ॥ तोभानुदासासिदेखतांचिजाण ॥ अटईयझालातेठार्यी
॥ ११ ॥ ऐसेंकौतुकदेखोनिसत्तरी ॥ विस्मितझालानिजअंतरी ॥ मगअश्वधरूनिनिजकरीं ॥ भानुदासबिन्हाडीपातले
॥ १२ ॥ तोंव्यवसायीआपुलेसांगाती ॥ दीर्घस्वरेंरुदनकरिती ॥ वृतांतपुसतांतयांप्रती ॥ मगतेसांगतीसकळिक ॥ १३ ॥
आह्मांदुर्बुद्धिभाग्यहीन ॥ करूपातलोंतुझेंछलन ॥ गर्तेमाजीदिंडटाकून ॥ अश्वसोडूनदीधला ॥ १४ ॥ मगदोनप्रह
रभरतांनिशी ॥ तस्करींलुटिलेंआह्मांसी ॥ प्राक्तेनाचीगतिऐसी ॥ कोणापासीसांगावे ॥ १५ ॥ घोडींदिंडेंगेलींसमस्त ॥
आणिमारहीबसलाअपरिमित ॥ पुढेंसंसाराचीमात ॥ खुंटलीनिश्चितदिसताहे ॥ १६ ॥ आमुचेंभांडवलबुडोनिगेलें ॥
तुझेंईश्वरेंवांचविलें ॥ पैलगर्तेमाजीटाकिलें ॥ तेंसांभाळिलेंपाहिजे ॥ १७ ॥ ऐसेंचनऐकूनिसत्तर ॥ भानुदासांचेंद्र
वलेंअंतर ॥ ह्मणेअश्वधरूनिरुक्मिणीवर ॥ बैसलेअसतीलवाटें ॥ १८ ॥ मगह्मणेरेकटकटा ॥ प्रपंचव्यवहारकरि
तोंखोटा ॥ तेथेंआत्मसुखाचानाहींसांठा ॥ व्यर्थकरंठाभुललोंमी ॥ १९ ॥ सांवळासकुमारराजीवनेयन ॥ पीतांबरधारी
जगज्जीवन ॥ तोमजसाठींविप्रवेपथूरून ॥ अश्वधरूनबैसला ॥ १२० ॥ जेणेंशीणआलापढरीनाथा ॥ तेंकर्मआतां

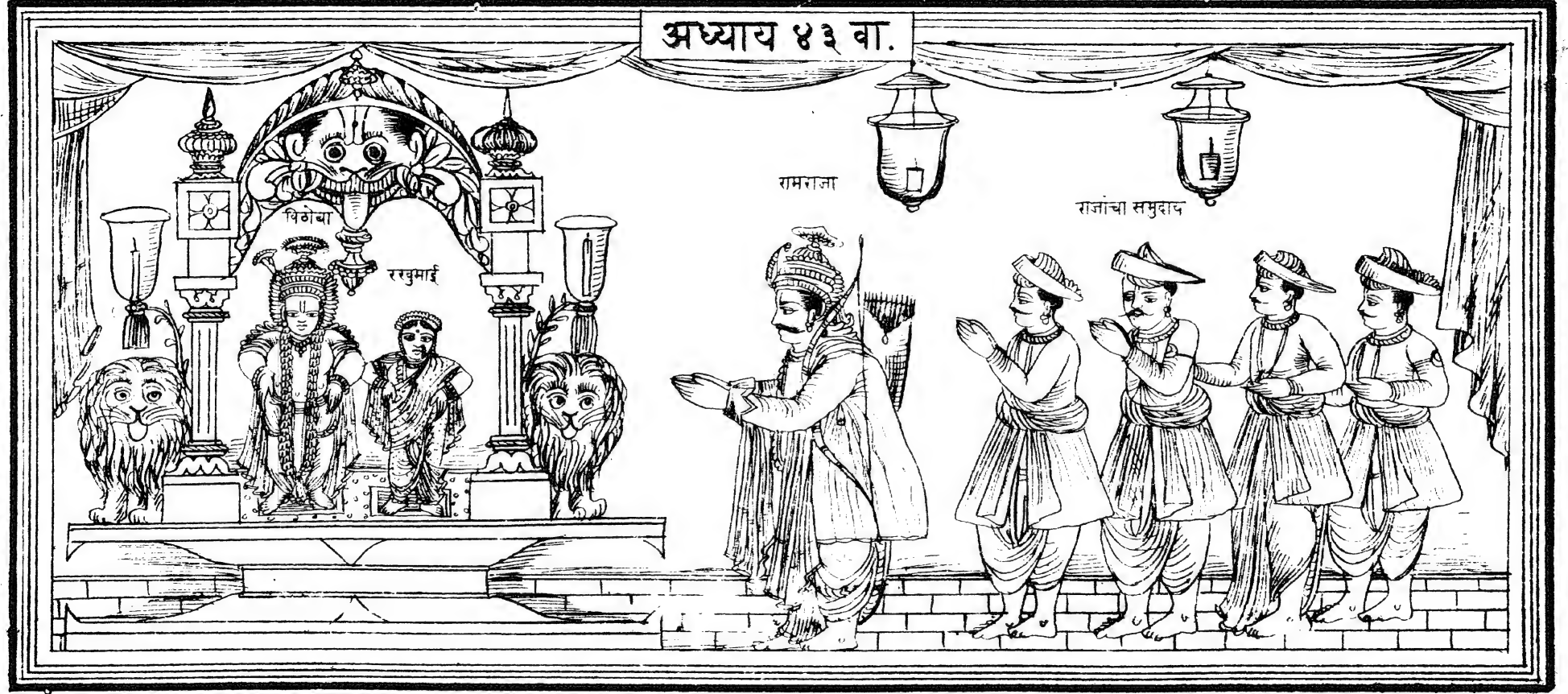
अ०

॥ ४२ ॥

॥ ४ ॥

नकरावेंसर्वथा ॥ ऐसाअनुतापधरूनिचिता ॥ जाहलाबोलतातयांसी ॥ २१ ॥ व्यवसायांसिह्मणेभानुदास ॥ आतां
 स्वस्थकरावेंमानस ॥ तस्करींदंडिलेंतुह्यांस ॥ तरीखेदचित्तासनकरावा ॥ २२ ॥ गर्तेतूनिदिंडकाढोनी ॥ वस्त्रेंदीधलीं
 तयांसिवांटोनी ॥ अश्वद्रव्यत्यांसिअर्पूनी ॥ भानुदासतेथोनीनिघाले ॥ २३ ॥ निजमंदिरासिजाऊन ॥ करितवैसला
 हरिभजन ॥ टाकोनियांमानाभिमान ॥ कीर्तनीगुणगातसे ॥ २४ ॥ नकरीकोणाचेंउपार्जन ॥ प्रपंचचितेंतनघाली
 मन ॥ कुटुंबकलत्रअसोन ॥ उदासपणेंवर्ततसे ॥ २५ ॥ आषाढीकार्तिकीयेतांबरी ॥ चालवीपंढरीचीवारी ॥ टाळमृदं
 गघोषगजरीं ॥ कीर्तनकरीवाळुवंटीं ॥ २६ ॥ नानापरीचीकवित्कळा ॥ रचूनिआळवीघनसांवळा ॥ हृदयींप्रेमाचा
 जिव्हाळा ॥ कीर्तनीगळासद्भित ॥ २७ ॥ भानुदासकीर्तनीउभेराहती ॥ तेव्हांस्वानंदजळेंनेत्रभरती ॥ तेआवडीदे
 खोनिरुक्मिणीपती ॥ नृत्यकरितीत्याठार्या ॥ २८ ॥ दुर्बुद्धिअथवाअज्ञानखळ ॥ तेहीऐकूनिहोतीप्रेमळ ॥ ह्मणतीत
 यामुखीचेंकीर्तनप्रांजळ ॥ सार्वकाळऐकावें ॥ २९ ॥ कैचीलटकीप्रपंचमाया ॥ कैचीनाशवंतहेकाया ॥ ऐसेंज्ञानहोऊ
 निश्रोतयां ॥ धरितीदयासर्वाभूतीं ॥ ३० ॥ अयाचितवृत्तीकरून ॥ कोणीदेईलवस्त्रअन्न ॥ परीस्वमुखेंकरूनिजाण ॥
 नाहींमागणकोणासी ॥ ३१ ॥ आपुलेंआणिपराव ॥ हेकल्पनाचिनाहींस्वभाव ॥ सर्वाभूतींऐक्यभाव ॥ विकल्पवा
 वटाकिला ॥ ३२ ॥ यापरीभानुदासाचेंचित्त ॥ सदासर्वकाळवैराग्यभरित ॥ प्रेमउल्हासैदिवसरात ॥ भजनकरीत
 श्रीहरीचें ॥ ३३ ॥ पुढिलेअध्यायीजगदुद्वारा ॥ राजानेईलविद्यानगरा ॥ तेसुरसकथाऐकतांचतुरा ॥ उल्हासअंत
 रावाटेल ॥ ३४ ॥ संतसज्जनदैवतमेळीं ॥ महाराष्ट्रओव्याफुलेंमोकळीं ॥ महीपतिघेऊनिपुष्पांजली ॥ उभाजवळीति
 षत ॥ ३५ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळऐकाभाविकभक्त ॥ द्विचत्वारिंशाध्यायरसाळहा
 ॥ १३६ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ४२ ॥ ॥ ओव्या ॥ १३६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

अध्याय ४३ वा.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवसुदेवनंदनायनमः ॥ ऐकाश्रोतेसजनप्रेमळ ॥ आजिकल्पतरुसिपातलेंफळ ॥ जेभक्तक
 थाअतिरसाळ ॥ प्रकटल्याप्रांजळनिरुपम ॥ १ ॥ जोअनिर्वाच्यवैष्णवमहिमा ॥ विरिंचीसिनकळेज्याचीसीमा ॥ जया
 चापारनेणवेनिर्गमा ॥ तोअनुपमप्रेमाजाणिजे ॥ २ ॥ जयांसिसत्कर्मचीप्रधान ॥ तेअंतीपावतीब्रह्मभुवन ॥ जेयज्ञया
 गआचरतीजाण ॥ तेकरितीगमनस्वर्गलोकी ॥ ३ ॥ जेपितरांचेठाईभावधरिती ॥ तेअंतीपितृवार्सीचविचरती ॥ जेज्या
 देवातेंभजती ॥ तेंपदपावतीअंतीते ॥ ४ ॥ पिशाचउपासितीतामसगुणी ॥ तेतैसेचहोतीदेहांतीमरणी ॥ जेभक्तकथाऐ
 कतीश्रवणी ॥ तेवैकुंठभुवनीपावती ॥ ५ ॥ त्यांचेंसंकटदेखतांनयनी ॥ तेंतत्काळनिवारीचक्रपाणी ॥ अंतीचतुर्भुजरू
 पकरुनी ॥ सायुज्यसंदनीवैसवी ॥ ६ ॥ ऐसावरपंढरीनाथें ॥ दीधलाअसेयाग्रंथातें ॥ ह्मणोनिश्रोतेसादरचित्तें ॥ ऐ
 काश्रवणार्थनिजप्रीती ॥ ७ ॥ मागीलअध्यायाचेअंती ॥ भानुदासासभेटलेरुक्मिणीपती ॥ मगत्याणेंधरूनविरक्ती ॥
 प्रपंचवृत्तीसांडिली ॥ ८ ॥ आतांऐकायावरीनिरूपण ॥ पंढरीक्षेत्रीचाएकब्राह्मण ॥ द्रव्यइच्छामनीधरून ॥ देशावरा
 सीचालिला ॥ ९ ॥ तोपुरंपट्टणेंपाहतांसत्तरा ॥ अकस्मातआलाविद्यानगरा ॥ नगरीप्रवेशोनिसत्तरा ॥ ह्मणेनृपवरा
 भेटावें ॥ १० ॥ स्नानसंध्याकरुनिद्विजवर ॥ मगप्रवेशलाराजमंदिर ॥ परीद्वारपाळजाऊनदेतीसत्तरा ॥ बैसाक्षणभ
 रह्मणेनी ॥ ११ ॥ गर्पतीचीआज्ञाआणितोसत्तरा ॥ मगप्रवेशाजीनृपमंदिर ॥ रायासिपुसोनिआलेकिंकर ॥ मगभी
 तरीद्विजवरप्रवेशला ॥ १२ ॥ ब्राह्मणासदेखोनिरामराजा ॥ नमनकरुनिकेलीपूजा ॥ अतिउल्हासवाटलाद्विजा ॥
 ह्मणेधन्यमहाराजाधर्ममूर्ती ॥ १३ ॥ राजापुसेत्याजकारण ॥ कोठोनिजाहलेंजीआगमन ॥ कायमनीइच्छाधरून ॥
 कृपाकरूनआलेती ॥ १४ ॥ ऐसेंपुसतानृपनाथ ॥ ब्राह्मणसांगेउल्हासयुक्त ॥ ह्मणेपंढरीक्षेत्रअतिअद्भुत ॥ वास्तव्य

भ. वि.
॥ १ ॥

तेथें असेकीं ॥ १५ ॥ तुझे औदार्य ऐकोनि सत्वर ॥ पाहावयासि आलों देशावर ॥ वचन ऐकोनि नृपवर ॥ संतोष थोरवा
टला ॥ १६ ॥ राजा ह्मणे ब्राह्मणासी ॥ तुझीं असवें स्वस्थ मानसी ॥ मी स्नान करूनि त्वरेंसी ॥ देवीपूजनासी जाईन
॥ १७ ॥ तुझी तेथें येऊनि पाहावें स्थळ ॥ सुवर्णकांति असे देऊळ ॥ मी अर्चन करूनि सकळ ॥ तुलसीदल अर्पीन ॥ १८ ॥
ऐसेंबोलतां तया प्रती ॥ द्विजसंतोष पावला चितीं ॥ देवीदर्शनाचा लिलाभूपती ॥ त्याचे संगतीं जातसे ॥ १९ ॥ देवालया
भोंवती अमोलिका ॥ रायें लाविली पुष्पवाटिका ॥ अंतरगाभारी स्थापुनि अंबिका ॥ समारंभनिकां करीतसे ॥ २० ॥
नानावाद्यांचे होती गजर ॥ पूजा करीत बैसलानृपवर ॥ द्विजबोलती मंत्रोच्चार ॥ आनंदें गजर होतसे ॥ २१ ॥ षोडशोप
चारें करूनि पूजन ॥ देवीस लेववी वस्त्रें भूषण ॥ नानापरीचीं दिव्य रत्न ॥ शोभायमान दिसती पें ॥ २२ ॥ चंदनादिक उ
पचार ॥ कंठी घातले सुमनहार ॥ धूपदीप करूनि नृपवर ॥ नैवेद्य भावें अर्पितसे ॥ २३ ॥ मग पंचारती उजळोनियां ॥
वोंवाळिली महामाया ॥ साष्टांगनमस्कार घालोनियां ॥ लागला पायां नृपनाथ ॥ २४ ॥ प्रसाद वांटोनियां सकळांसी ॥
राजा बैसला स्वस्थ मानसी ॥ मग पंढरीच्या द्विजासी ॥ बोलता झाला तेथवां ॥ २५ ॥ ह्मणे राजाई ऐसें देवत पाही ॥ धुंडि
तां त्रिभुवर्नां न दिसे कांहीं ॥ आर्ह्यां देखिलें ऐकिलें नाहीं ॥ धन्य नंवाई अगाध ॥ २६ ॥ सुंदर देऊळ पाहावें नयनीं ॥ यासि
रुप्याचें सारिलें पाणी ॥ भोंवती पुष्पवाटिकालाऊनी ॥ पूजितो सुमर्नी जगदंबा ॥ २७ ॥ विद्यानगरीचे सकळ जन ॥ येती ध्या
वया दर्शन ॥ सेवेसिला विले प्रधान जन ॥ मी निजों गें पूजन करीतसें ॥ २८ ॥ तुझीं राहतां पंढरीसी ॥ तेथें तो महिर्मान सेल ऐसी ॥
राजाई ऐसे पांडुरंगासी ॥ उपचार तयासी न सतील ॥ २९ ॥ दुर्बळ ब्राह्मण करिती पूजन ॥ तेथें कैचें वस्त्र भूषण ॥ ऐकोनि
रामरायाचें वचन ॥ विप्रनिज मनीं क्रोधावला ॥ ३० ॥ मग ह्मणे गान्धर्वा ॥ पंढरी दृष्टी सनदे स्वतां ॥ आपुली चथोर

अ०

॥ ४३ ॥

॥ १ ॥

ह्यणसीदेवता ॥ अभिमानवृथाधरूनी ॥ ३१ ॥ देउळासिरुप्याचेंदीधलेंपाणी ॥ तेंचिभूषणसांगसीजनीं ॥ आमुचेंक्षे
 त्रसुवर्णकोंदणीं ॥ गेलारचोनीविश्वकर्मा ॥ ३२ ॥ तेथेंकल्पतरूचीलागलीझाडें ॥ परिसचिंतामणीलोटतीखडे ॥ दिव्य
 पताकाचहूंकडे ॥ चपळेऐशाझळकती ॥ ३३ ॥ तेथेंकामधेनूचीगोधन ॥ रत्नजडितवृंदावन ॥ तेथेंप्रेमळवैष्णवजन ॥
 करितीकीर्तनउल्हासें ॥ ३४ ॥ तेथेंचंद्रभागाअमृतवाहिनी ॥ जेसकळतीर्थांचीस्वामिनी ॥ दर्शनेंचिमुक्तहोतीप्राणी ॥
 वैकुंठभुवनीपावती ॥ ३५ ॥ रंभातिलोत्तमायेऊनिसुंदरी ॥ नृत्यकरितीगरुडपारीं ॥ गंधर्वगायनहोतसेद्वारीं ॥ ना
 दअंबरिंकोंदाटे ॥ ३६ ॥ ऐसादेवाधिदेवरुक्मिणीकांत ॥ क्षीरसागरींहोतानांदत ॥ तोपुंडलीकदेखोनिनिजभक्त ॥
 आलावरितत्याठायां ॥ ३७ ॥ दोनीकरठेऊनिजघर्णीं ॥ उभाराहिलाचक्रपाणी ॥ निजभक्तांचेंसंकटदेखोनी ॥ पा
 वेतेक्षणींनिजांगें ॥ ३८ ॥ त्याचेंस्वरूपपाहतांनयनीं ॥ लक्ष्मीलजितजाहलीमनीं ॥ कोटिसूर्यजातीलपोनी ॥ मुकु
 टावरूनीतयाच्या ॥ ३९ ॥ सांवळासकुमारशार्ङ्गधर ॥ कांसेकसिलापीतांबर ॥ दिव्यकुंडलैमकरांकार ॥ श्रीमुख
 मनोहरसांजिरें ॥ ४० ॥ हेरूपदेखावयादृष्टीं ॥ इंद्रादिदेवतेतीसकोटी ॥ करजोडोनि सदातिष्ठती ॥ सद्भावेंस्तविती
 निजप्रेमें ४१ ॥ ज्याचेंनामअहर्निशीं ॥ एकांतींजपेकैलासवासी ॥ श्रुंतिशास्त्रेंवर्णितीजयासी ॥ पारविरिंचीसीनेणवे ॥
 ॥ ४२ ॥ सहस्रमुखेंस्तवनप्रीतीं ॥ शेषकरिताजाहलानिर्गुतीं ॥ जिंहाचिरुनिदुखंडहोती ॥ मगनिवांतस्थितीराहिल ॥ ४३ ॥
 पांडुरंगाऐसेदेवत ॥ आणिपंढरीऐसेपुण्यक्षेत्र ॥ चंद्रभागेऐसेंपावनतीर्थ ॥ नाहींदिसतत्रिभुवनीं ॥ ४४ ॥ हेदृष्टीसआ
 धींनपाहतां ॥ आपुलेंचभूषणेंसांगसीवृथा ॥ राजाईतुझीकुळदेवता ॥ हेंमाझियाचित्तानयेकीं ॥ ४५ ॥ हेनित्यपंढरीसये
 ऊन ॥ करीतसेसडासंमार्जन ॥ ऐसेंबोलतांचिब्राह्मण ॥ क्राधायमाननृपनाथ ॥ ४६ ॥ ह्यणेमाझीआराध्यदेवता ॥ याणें

१ विश्वकर्मा या नामे देवांच्या सुतार. २ विजेसारिरुप्या. ३ आकाशांत. ४ कमरेवर. ५ मत्स्याकृति. ६ शोभायमान, सुंदर. ७ रात्रंदिवस. ८ संकर. ९ वेद. १० निघांत, पयार्थ.

भ. वि.
॥ २ ॥

निंदिलीमजदेखतां ॥ आपुलीचसांगेप्रशंसावार्ता ॥ विचारचित्तानकरिता ॥ ४७ ॥ आतांजिवेंमारावेंचासी ॥ तरीअधि
कारीव्हावेंदोपासी ॥ शिक्षाकरूनिद्विजासी ॥ नगरप्रदेशींदवडावा ॥ ४८ ॥ मगब्राह्मणासिह्मणेनृपवर ॥ तूंअसत्यबो
लिलासिउत्तर ॥ सुवर्णमयपंढरपुर ॥ ऐकिलेंसाचारनाहींकीं ॥ ४९ ॥ आणिराजाईदेवतमूळपीठवासी ॥ इजलास्वमुखेंह्म
णतोसिदासी ॥ तरीशिक्षाकरूनिजसी ॥ आरण्यासीदवडीन ॥ ५० ॥ मगब्राह्मणह्मणेएकभूपती ॥ म्यांयथार्थसांगीत
लेंतुजप्रती ॥ तुह्मीपंढरीसयेऊनसत्वरगतीं ॥ रुक्मिणीपतिपाहावा ॥ ५१ ॥ म्यांसांगितलेंत्याचेंमहिमान ॥ त्याहूनिवि
शेषकोटिगुण ॥ तझेदृष्टीसनपडतांजाण ॥ मगमजदंडनकरावें ॥ ५२ ॥ तोदेवाधिदेवदेखिलानाहीं ॥ तोंवरीचथोरहेरा
जाई ॥ जैसासूर्योदयनहोतांचिपाही ॥ दीपकसोज्वळदीसती ॥ ५३ ॥ जोदेखिलानाहींऐरावती ॥ तोंइतरवारणथो
रभासती ॥ कींपौर्णिमेचानुगवतांनिशापती ॥ उडुंगणवाटतीसतेज ॥ ५४ ॥ नातरीसुधारसनयेतांहाता ॥ इतररसांची
तंवचिवार्ता ॥ कींपंथोब्धिदृष्टीसनदेखतां ॥ दिसतीसरितांअनुपम ॥ ५५ ॥ कल्पतरूंचेंनदेखतांवन ॥ तोंवरीआव
डेआंवेवन ॥ ऐकिलेंनाहींवेदांतज्ञान ॥ तोंवरीपारखडगायनआवडे ॥ ५६ ॥ देखिलानाहींसुवर्णपर्वत ॥ तोंवरीचपित
ळझगमगित ॥ तेवींजोंदेखिलानाहींपंढरीनाथ ॥ तोंइतरदेवतआवडती ॥ ५७ ॥ ऐकोनिह्मणेनृपवर ॥ आतांपंढरीसयेतों
सत्वर ॥ सांगीतल्याऐसेंदेखिलेंजर ॥ तरीचवरद्विजवरा ॥ ५८ ॥ आणिअसत्यवदलेंअसेलजरी ॥ तरीशिक्षाकरीनतु
जसत्तरीं ॥ मगप्रधानासिसांगेतेअवसरीं ॥ कराधीस्वारीनिजांगें ॥ ५९ ॥ अश्वगजरथशिविकाभरण ॥ सर्वेयेऊनिकांहीं
सैन्य ॥ राजासत्वरचालिलाजाण ॥ पांडुरंगदर्शनध्यावया ॥ ६० ॥ नानावाद्यांचेहोतातीगजर ॥ त्यांमागूनचालेद्वि
जवर ॥ ह्मणेलजारक्षीलरुक्मिणीवर ॥ कींकरीलअव्हेरदीनाचा ॥ ६१ ॥ म्यांसांगितलेंजैशारीतीं ॥ तैसेंनदेखेजरी

अ०

॥ ४३ ॥

॥ २ ॥

भूपती ॥ तरीशिक्षाकरीलमजप्रती ॥ संशयचिर्तीनधरितां ॥ ६२ ॥ मगध्यानोआणोनिपांडुरंगमूर्ती ॥ स्तवनकरी
 आपुलेचिर्ती ॥ ह्मणेभक्तवत्सलारुक्मिणीपति ॥ मजयाआकांतीपावावे ॥ ६३ ॥ अनाथदीनमीतुझाब्राह्मण ॥ देशा
 वरासिनिघालोंजाण ॥ तुझेंसांगूनिनामाभिधान ॥ कुटुंबरक्षय्यकरीतसे ॥ ६४ ॥ देवातुझीअद्भुतकीर्ती ॥ वर्णिलीआ
 हेमागिल्यासंती ॥ तैसीचसांगितलीरायाप्रती ॥ परीयथार्थचिर्तीवाटेना ॥ ६५ ॥ त्याचीनिंदिलीकुळदेवता ॥ ह्मणोनि
 रागआलानृपनाथा ॥ साक्षपहावयासिआतां ॥ पंढरीनाथावेतसे ॥ ६६ ॥ पंढरीआहेजैशारीती ॥ तैसेंचकथिलेंराया
 प्रती ॥ परिकलियुर्गीमृत्तिकेच्यामिती ॥ लोकांसिभासतीअभिन्नत्वे ॥ ६७ ॥ जैसेंवडिलाचेंद्रव्यपुरलेंअसे ॥ तेंनिदैव्या
 सिपाहतांदिसतीकोळसे ॥ तैसीचपंढरीसुवर्णमयअसे ॥ परीविकल्पेंनदिसे ॥ ६८ ॥ संतीमागेंकेलीकथनी ॥ म्यांतैसेंचि
 सांगितलेंत्यालागोनी ॥ आतांदृष्टीसनदेखतांचक्रपाणी ॥ तरीमजलागोनीदंडीलतो ॥ ६९ ॥ मगमीआपुलादेईनप्राण ॥
 परीअसत्यहोईलसंतवचन ॥ पुढेंपंढरीमाहात्म्यएकोनिसजन ॥ विश्वासमनीनधरिती ॥ ७० ॥ अनाथनाथारुक्मि
 णीवरा ॥ ऐशासंकटीपावसत्तरा ॥ करुणाभाकितांद्विजअंतरा ॥ जगदुद्वाराजाणिवलें ॥ ७१ ॥ ह्मणेमाझीकीर्तिवा
 खाणितांगहन ॥ ब्राह्मणाचाहोतोअपमान ॥ तरीजैसेंकथियेलेंआहेतयान ॥ तैसेंचदाखवणलागेल ॥ ७२ ॥ ऐसा
 स्वमनींकरूनिविचार ॥ रुक्मिणीसिसांगेशाड्गंधर ॥ विद्यानगरींचानृपवर ॥ येतोसत्तरदर्शना ॥ ७३ ॥ तरीजैसीहो
 तीद्वारकापुरी ॥ त्याहूनिविशेषआहेपंढरी ॥ नृपवरासिदाखवूनिमिषभरी ॥ संशयनिवारींतयाचा ॥ ७४ ॥ नाही
 तरीशिक्षापावेलब्राह्मण ॥ मगतोदेईलआपुलाप्राण ॥ आणिआपुलेबिरूदासियेईलउण ॥ संतसजनहांसतील ॥ ७५ ॥
 वचनएकोनिजगजननी ॥ चरणनमस्कारीतयेक्षणी ॥ ह्मणेवैकुंठीचिरचनाआणोनी ॥ रायासियेक्षणीदाखवीन ॥ ७६ ॥

भ. वि.
॥ ३ ॥

ऐसीकल्पनाकरितांजाण ॥ तैसेंचिजाहलेंनलगतांक्षण ॥ तोमायालाघवीजगजीवन ॥ निजभक्तमहिमानवाढवी ॥ ७७ ॥
तोंइकडेरामराजाचालतांसतर ॥ सन्निधउरलेंपंढरपुर ॥ भयभीतहोऊनिद्विजवर ॥ रुक्मिणीवरआळवीतसे ॥ ७८ ॥
मगसन्निधंपाचारूनद्विजा ॥ कायबोलतसेरामराजा ॥ आतांसंशयनफिटतांमाझा ॥ तरीअपमानतुझाकरीन ॥ ७९ ॥
मगसंनिधवारणेंआणवुनितरित ॥ अंबारीतबैसलानृपनाथ ॥ पंढरीविलोकितांचितरित ॥ तौनवलअद्भुतदेखिलें
॥ ८० ॥ जैसापौर्णिमेचानिशापति ॥ त्याभोंवतींनक्षत्रेंदिसती ॥ तेवींदेवालयच्याकळसाभोंवती ॥ मंदिरेंचमकतीलख
लखित ॥ ८१ ॥ हेंकौतुकदेखतांदृष्टीसी ॥ राजाविस्मितजाहलामानसी ॥ ह्मणेब्राह्मणेंकथिलजैसी ॥ पंढरीतैसीदि
सताहे ॥ ८२ ॥ मगअनुतापधरूनचितांत ॥ खालीउतरलानृपनाथ ॥ नमस्कारसाष्टांगघालुनितरित ॥ विप्रासि
बोलततेधवां ॥ ८३ ॥ तुझींसांगितलेंजैशारीती ॥ तैसेंचदिसोनयेतसेपुढती ॥ मीनेणतांअभिमानधरुनिनिश्चिती ॥
विकल्पंचितीधरियेला ॥ ८४ ॥ ऐसेंबोलोनिनृपवर ॥ द्विजासिकेलानमस्कार ॥ मगशुद्धकरुनिअभ्यंतर ॥ चरणीसत
रलागला ॥ ८५ ॥ ब्राह्मणविस्मयपावलाचिती ॥ ह्मणेमजपावलारुक्मिणीपति ॥ हर्षनमायेत्रिजगती ॥ गातसेकीर्तिस
प्रेमें ॥ ८६ ॥ ह्मणेभक्तांमाजीअग्रगणी ॥ एकपुंढरीकशिरामणी ॥ त्याचेभेटीसीद्वारकेहूनी ॥ चक्रपाणीपातले ॥ ८७ ॥
सकळतीर्थीतवरिष्ठगंगा ॥ तीहूनिविशेषचंद्रभागा ॥ दर्शनेचपावनकरीजगा ॥ अभिमानअंगाजडोंनेदी ॥ ८८ ॥ मथु
रागोकुळवृंदावन ॥ येथ्यल्लीनांदेजगजीवन ॥ द्वारकेंतहीश्रीकृष्ण ॥ भक्तांकारणतिष्ठत ॥ ८९ ॥ परीयाक्षेत्रींचेमहि
मान ॥ अनुपमदिसतसेमजलागून ॥ ऐसाब्राह्मणनिर्लज्जहोऊन ॥ गातसेगुणनिजप्रीती ॥ ९० ॥ टाळमृदंगआणोनि
तरित ॥ समारंभकरीनृपनाथ ॥ मिळवूनियांवैष्णवभक्त ॥ गजरकरितस्वानंदें ॥ ९१ ॥ पुढेंविलोकितांचिजाण ॥ तोंक

१ जवळ, २ हत्ती, ३ निशा ह्मणे रात्रि तिचा पति, चंद्र, ४ मर्व, ५ संध्या ६ मन.

अ०

॥ ४३ ॥

॥ ३ ॥

रूपांतरूचेलागलेवन ॥ खडेपरिसर्चितामणीसमान ॥ लागतारानेपंढरीचें ॥ ९२ ॥ कामधेनुऐशाउदंडेगार्या ॥ भोंवत्या
 असतीतयेठार्या ॥ राजविस्मितहोऊनिपाही ॥ ह्मणेधन्यनवायीअगाध ॥ ९३ ॥ ब्राह्मणाचाधरूनिहात ॥ भूपतिपु
 ढेंविलोकित ॥ तोंपंढरीक्षेत्रलखलखित ॥ पाहातादिपतनेत्रपार्ती ॥ ९४ ॥ तरुवरीबैसोनिपक्षियाती ॥ निजच्छेदंगा
 यनकरिती ॥ हंसमधूरनृत्यकरिती ॥ सप्रेमगतीउल्हासें ॥ ९५ ॥ तपस्वीकरितीअनुष्ठान ॥ ब्राह्मणकरितीवेदाध्य
 यन ॥ विष्णुभक्तकरितीकीर्तन ॥ मदंगविणेघेऊनी ॥ ९६ ॥ ठार्याठार्यासभाकरूनिजाणा ॥ नृत्यकरितीदेवांगना ॥
 तेणेंतटस्थतायेऊजिनयना ॥ विषयिकजनाभुलविलें ॥ ९७ ॥ संतबैसोनिठार्याठार्या ॥ आत्मचर्चाबोलतीपाही ॥ अनु
 भवेंतल्लीनहोऊनितेही ॥ आलिंगनदेतीयेरयेरां ॥ ९८ ॥ चंद्रभागेसिअष्टोत्तरशत ॥ तीर्थेयेऊनिमूर्तिमंत ॥ स्नानकरू
 निपावनंहेत ॥ दृष्टीसपाहातनृपनाथ ॥ ९९ ॥ एककनकाचेंरघूनवृंदावन ॥ त्यावरीबैसविलेंरत्नकोदण ॥ दिव्यलेबूनिव
 स्त्राभरण ॥ करितीपूजननरनारी ॥ १०० ॥ मगभीमैरर्थीतकरूनिस्नाना ॥ राजाचालिलादेवदर्शना ॥ तोंडंब्रादिदेवस
 कळजाणा ॥ पंढरीराणालक्षिती ॥ १ ॥ अष्टसिद्धिसकळदासी ॥ निजांगेंरावतीदेवापासीं ॥ तयांमाजीअकस्मातराजा
 ईसी ॥ रायेंदृष्टीसीवोळखिलें ॥ २ ॥ ह्मणेविद्यानगरीअर्चितोंपूजनी ॥ तेचिहेआमुचीकुळस्वामिनी ॥ तीपंढरीसझाडि
 तसेआंगणीं ॥ विस्मितमर्नानृपनाथ ॥ ३ ॥ उदोशब्दह्मणोनितेसमयीं ॥ राजातीसपुसेलवलाहीं ॥ ह्मणेमातेतुंकिमर्थये
 ठार्या ॥ निजांगेंपाहीझाडितेसी ॥ ४ ॥ मगभवानीउत्तरदेततयासी ॥ तुवांव्यर्थचिअहंताधरिलीमानसीं ॥ मजऐशाअनेत
 दासी ॥ येतीपंढरीसीराबावया ॥ ५ ॥ यापुंढरीकाचेअंगणीं ॥ सकळतीर्थेघालितीलोळणी ॥ मगपवित्रहोऊनिततक्षणीं
 वाहतीपाणीनिजांगें ॥ ६ ॥ विस्मितहोऊनिनृपनाथ ॥ पुढेंविलोकूनिजोंपाहत ॥ तोंनारदतुंबरयेऊनितेथ ॥ कीर्तनकरि

भ. वि.
॥ ४ ॥

तदेखिले ॥ ७ ॥ चतुर्भुजरूपेनारीनर ॥ अवघेदिसतीसाचार ॥ लोटांगणघालीनृपवर ॥ स्वानंदेनिर्भरमानसी ॥ ८ ॥
शंखचक्रादिआयुधेंघेऊनी ॥ द्वारीजयविजयतिष्ठतीदोनी ॥ दिव्यपताकागगनी ॥ चपळेऐशाझळकती ॥ ९ ॥ मागुतीघा
लोनिदंडवत ॥ राजाप्रवेशलाराउळांत ॥ तेंतेजपाहतांनेत्रझांकत ॥ मगधरिलाहस्तब्राह्मणाचा ॥ १० ॥ तोंसांवळास
कुमारराजीवनयन ॥ पीतांबरधारीजगजीवन ॥ कमललोचनसुहास्यवदन ॥ स्वरूपसगुणदेखिलें ॥ ११ ॥ जेंयोगियां
चैनिजध्यान ॥ हृदयांध्यातोपंचवदन ॥ तेंस्वरूपवर्णितांचिजाण ॥ उपमागौणदिसताहे ॥ १२ ॥ अमृताचीचवीसांगतां ॥
उपमाद्यावयारसकोणता ॥ तेवींदेवाधिदेवरुक्मिणीकांना ॥ दृष्टांतींवर्णितांनयेकीं ॥ १३ ॥ तरीदृष्टीसदेखतीनिजभ
क्तजन ॥ तेचिअनुभवेजाणतीखूण ॥ येरवींबुद्धिमतेकरितांस्तवन ॥ पडलेंमौनश्रुतीसी ॥ १४ ॥ ऐसीनिरुपमपरब्रह्म
मूर्ती ॥ प्रीतीनेंआलिंगीभूपती ॥ स्वरूपन्याहाळूनियांदिठीं ॥ मगचरणींमिठीघातली ॥ १५ ॥ ब्राह्मणासिंहणे
रामराजा ॥ तूंस्वासद्रुजिवलगमाझा ॥ कायउपकारआठवूंतुझा ॥ गरुडध्वजाभेटविलें ॥ १६ ॥ तुवांजेंकांकथि
लेंदेख ॥ त्याहूनिकोटिगुणेंअधिक ॥ दृष्टीदेखिलावैकुंठनायक ॥ सौख्यअनेकपावलों ॥ १७ ॥ राजाईमाझीकुलस्वा
मिनी ॥ तेहीझाडितांदेखिलीअंगणीं ॥ इंद्रासमवेतसूर्येऊनी ॥ करजोडोनितिष्ठती ॥ १८ ॥ पंढरीऐसेंक्षेत्रअद्भुत ॥ आ
णिपांडुरंगाऐसेंवरिष्ठदेवत ॥ चंद्रभागेऐसेंपावनतीर्थ ॥ नाहीदिसतत्रिभुवनीं ॥ १९ ॥ घुंगरडेंहोतांउंबराआड ॥ तेंह
णेहेंमाझेंब्रह्मांडगाढ ॥ फोडोनिदाखवितांचहूंकड ॥ होतसेवेडनिजमनीं ॥ २० ॥ तेंसंचिजाहलेंरायाकारण ॥ मग
ब्राह्मणाचेधरिलेचरण ॥ ह्मणेमीवेष्टिलेंहोतोअविद्येकरून ॥ परीजाहलेंपावनतुझेनी ॥ २१ ॥ यापरीकौतुकदाखवनि
जाणा ॥ मगअदृश्यजाहलीतितुकीहीरचना ॥ तोंमूर्तिकेच्याभिंतीदिसतीनयना ॥ आश्चर्यमनांतवाटत ॥ २२ ॥ जैसें

अ०

॥ ४३ ॥

॥ ४ ॥

दाखविलें रायाप्रती ॥ तैसेंच पंढरीक्षेत्र आहे निश्चिती ॥ परीमनुष्यासिमृत्तिकाऐसी भासती ॥ निजकर्मगती करूनी ॥ २३ ॥
 सांप्रत आपणाजैसें दीसत ॥ तैसेंच देखे नृपनाथ ॥ विस्मित होऊनि मनांत ॥ ह्मणे चमत्कार बहुत देखिला ॥ २४ ॥ राजा
 विचारी आपुले मनीं ॥ आतां व्यर्थ कासया पुजावी भवानी ॥ सन्निधक्षीरसागर टाकूनी ॥ सरिता जीवनी कां न्हावें ॥ २५ ॥
 अमृतसरोवर देखिल्या पाही ॥ दिव्य औषधी कासया घ्यावी ॥ कल्पतरु सन्निध असो निपाही ॥ बाभूळ छार्यो न बैसावें
 ॥ २६ ॥ हातींचा परिसटा कोनियां ॥ धातुवादी व्हावें कासया ॥ कामधेनु गृहासि आलिया ॥ अजा कासया पुजावी ॥ २७ ॥
 गृही प्रकटतां सूर्यनारायण ॥ मग दीपक कासया सरसावण ॥ तेवीं जाहलिया पांडुरंग दर्शन ॥ देवी उपासन कासया ॥ २८ ॥
 ऐसें ह्मणो निरामराजा ॥ प्रार्थित सेगरुढ ध्वजा ॥ ह्मणे देवाधिदेवा वैकुंठराजा ॥ मनोरथ माझा पुरवीकां ॥ २९ ॥ चितीं
 हेत आहे ऐसामजला ॥ कीं विद्यानगरासिन्या वेंतुजला ॥ आतां अभय देऊनि शरणागताला ॥ सत्वर चला देवराया ॥
 ॥ १३० ॥ देव ह्मणे भूमीवरी ठेवितां मजसी ॥ तरी तेथें चराहीन निश्चयेसी ॥ कांहीं अन्याय घडतां तुजसी ॥ मागुती पंढ
 रीसी येईन ॥ ३१ ॥ ऐसें सांगतां चक्रपाणी ॥ राजा हर्षला आपुले मनीं ॥ ह्मणे स्थळोस्थळीं डांक ठेवूनी ॥ जाईन घेऊनी
 देवासी ॥ ३२ ॥ पंढरीक्षेत्रापासूनि जाण ॥ विद्यानगर पर्यंत तेण ॥ दों भागी मनुष्यें उभीं करून ॥ मूर्तिका दून नेतसे
 ॥ ३३ ॥ पुजारी ब्राह्मण निवांत ठार्या ॥ भूर्पतीसी वळन चले कांहीं ॥ मूर्ति उचलो निलवलांहीं ॥ हातो हातींचा लिले ॥ ३४ ॥
 विद्यानगरासिने ऊनिसवेग ॥ तेथें स्थापिला पांडुरंग ॥ नाना परींच उपचार भोग ॥ राजा निजांगें करीतसे ॥ ३५ ॥
 इकडे यात्रेसि आपाढमारी ॥ वैष्णव आले पंढरीसी ॥ तेथें मात ऐकोनि ऐसी ॥ कीं विद्यानगरासि देवगेले ॥ ३६ ॥ उ
 दासदिसे पंढरपुर ॥ जैसें प्राणावांचो निशरीर ॥ कीं सरिते माजी नसतां नीर ॥ जेवीं भयासुर वाटेते ॥ ३७ ॥ कीं नृपनाथा

भ. वि.
॥ ५ ॥

वांचोनि सैन्यसंपत्ती ॥ कींचंद्राबांचोनि नक्षत्रजाती ॥ नातरी धतारा विणपतिव्रतां सती ॥ निढळदिसती जनांत ॥ ३८ ॥
तेवीं विद्यानगरासि गेलियाहरी ॥ अवधी उदासदिसे पंढरी ॥ संतमहंत गरुडपारीं ॥ येऊनि सत्वरि बैसले ॥ ३९ ॥
ह्मणती कोणाचें करवें कीर्तन ॥ आह्मांसि टाकिलें जगजीवन ॥ पुंडरिकासि दीधलें वरदान ॥ तें असत्य वचन जाहलें कीं
॥ १४० ॥ भाविक भक्त आले सर्व ॥ ह्मणती काय जाहला पंढरीराव ॥ विद्यानगरासि गेले देव ॥ कळला अभिप्राय सकळां
सी ॥ ४१ ॥ संतसाधु वैष्णवजन ॥ एकमेकांसि बोलती वचन ॥ विद्यानगरासि कोणी जाऊन ॥ रुक्मिणीरमण आणा
वा ॥ ४२ ॥ ऐसें एकमेकांसि बोलती वचन ॥ परी कोणीचि न देती आश्वासन ॥ ह्मणती पुंडरिकासि गेला उपेक्षून ॥ तो आ
मुचेन न ये सर्वथा ॥ ४३ ॥ एक बोलती प्रत्युत्तरीं ॥ आमुचा प्रवेश नोव्हे राजमंदिरीं ॥ नृपास वृत्तांत कळेल जरी ॥ तरी
शिक्षा बरी करील कीं ॥ ४४ ॥ एकदा वितीनिर्गुणभाव ॥ आपुले देहींच आहे देव ॥ चित्तीं न सतांचि अनुभव ॥ बोलती
वाव आत्मज्ञानी ॥ ४५ ॥ एक ह्मणती ईश्वर इच्छेन ॥ जें जें ऐसें येईल घडोन ॥ तें तें दृष्टी पाहावें आपण ॥ तळमळ कोणी न
करावी ॥ ४६ ॥ त्यांत भानुदास वैष्णव भक्त ॥ प्रतिज्ञा करुनी काय बोलत ॥ मी येऊनिये तो रुक्मिणीकांत ॥ नाहीं तरी
जीवित न ठेवीं ॥ ४७ ॥ ऐसें बोलोनित यांप्रती ॥ तेथोनि निघाला सत्वरगती ॥ विद्यानगरासि जाऊन राती ॥ लोकांप्रती
पुसतसे ॥ ४८ ॥ पंढरीहूनि पांडुरंगमूर्ती ॥ येथें येऊनि आलानृपती ॥ तेकोठें स्थापिली निश्चिती ॥ सांगामजप्रतील
वलाहें ॥ ४९ ॥ राजयाच्या भयें करून ॥ कोणीय धार्पण सांगती वचन ॥ आह्मांसि विदित नाहीं ह्मणोन ॥ प्रतिवचन
बोलती ॥ १५० ॥ मग भानुदास पुसती एकांती ॥ त्यास सांगीतलें वैष्णव भक्तीं ॥ मंदिरीं ठेऊनि रुक्मिणीपती ॥ पूजाए
कांती नृपनाथ ॥ ५१ ॥ राजा करुनि गेलिया पूजन ॥ मग आणिकासि नव्हे दर्शन ॥ कपांटकुलुपें घालून ॥ द्वारपाळरक्ष

अ०

॥ ४३ ॥

॥ ५ ॥

णठविलें ॥ ५२ ॥ ऐसीऐकोनियांमात ॥ भानुदासझालाहर्षयुक्त ॥ मगअर्थरात्रलोटांचित्तरित ॥ झालेनिद्रितसक
 लिक ॥ ५३ ॥ द्वारापासीयेतांचिजाण ॥ कुलुपंगळालींनलागतांअण ॥ भानुदासआंतप्रवेशोन ॥ घातलेंनमनसाष्टांग
 ॥ ५४ ॥ स्वरूपदृष्टीसीन्याहाळून ॥ आलिंगनदीधलेंप्रीतीकरून ॥ कंठसद्गदितहोऊन ॥ देवासिविनवणकरीतसे ॥ ५५ ॥
 ह्मणेलक्ष्मीकांतावैकुंठवासिया ॥ पुंडरीकवरदायादवराया ॥ आह्मांवरीललोभसांडोनियां ॥ जाहलासिरायास्वाधीन
 ॥ ५६ ॥ पुंडरीकासिदीधलेंवरदान ॥ कींकदापिनजायेथेथून ॥ तेंतुझेंआतांअभयवचन ॥ असत्यदिसोनआलेंकीं ॥ ५७ ॥
 आह्मांदुर्बळांचीनावडेपूजा ॥ येथेंउपचारकरितोराजा ॥ तेंसुखमानोनिअधोक्षजा ॥ गरुडध्वजाराहिलासी ॥ ५८ ॥ दि
 व्यवस्त्रेंआणिआभरणं ॥ नैवेद्यासिअनेकपक्वान्न ॥ यालागींदुर्बळांचेंस्मरण ॥ तुजकारणनव्हेकीं ॥ ५९ ॥ रुक्मिणी
 राधासत्यभामा ॥ इतुक्यांसिसांडोनिपुरुषोत्तमा ॥ रामरायेंतुजलावूनिप्रेमा ॥ मेघश्यामाचालविलें ॥ १६० ॥ सा
 ङोनियांपंढरपुर ॥ वसतेंकेलेंविद्यानगर ॥ तेथेंवाटपाहातीऋषीश्वर ॥ भक्तथोरतिष्ठती ॥ ६१ ॥ रंभातिलोत्तमाउर्वशी
 मेनका ॥ सेवेसियेतीअष्टनायिका ॥ सांडोनियांविधिजनका ॥ बैसलासिनिकायेठार्या ॥ ६२ ॥ कींआमुचेपदरींदोष
 दारुण ॥ पळोनिआलासितयाभेणें ॥ कींतुजमागतसोंप्रेमदान ॥ ह्मणोनिपळूनआलासी ॥ ६३ ॥ कींकीर्तनाचाहोतो
 गलबला ॥ तेणेंनिद्रानलागेचिनुजला ॥ ह्मणोनिएकांतींठावपाहिला ॥ कळलेंमजलायथार्थ ॥ ६४ ॥ कींयात्रामिळते
 असंख्यात ॥ तयांसिभेटतांशिणसीबहुत ॥ मगयेऊनिविद्यानगरांत ॥ घेतोसिविश्रांतयाठार्या ॥ ६५ ॥ ऐकोनिभानु
 दासाचेंवचन ॥ कायबोलतसेजगजीवन ॥ तूंबोलतोसिउदासवचन ॥ विचारमनींनकरितां ॥ ६६ ॥ मजनरुचतीना
 नाउपचार ॥ वस्त्रेंभूषणेंअलंकार ॥ कधींदिखेनभामातीर ॥ ह्मणोनिअंतरझुरतसें ॥ ६७ ॥ रायेंआणोनिमजलागूनी ॥

भ. वि.
॥ ६ ॥

येथेंघातलेंवदिखानीं ॥ तुझीहीनिष्ठुरहोऊनिमनीं ॥ परतकोणीनकेली ॥ ६८ ॥ ऋद्विसिद्धीचारीमुंकी ॥ मीदेतहो
तोंतुझांप्रती ॥ परित्यासिअव्हेरूनिनिश्चितीं ॥ भजनप्रीतींकरीतसा ॥ ६९ ॥ याविरहिततोंमजपासां ॥ काहींचन
दिसेद्यावयासी ॥ सेवाऋणनफिटमजसी ॥ ह्मणोनितुझांसीटाकिलें ॥ १७० ॥ ऐसंबेलोनिरुक्मिणीकांत ॥ कंठजा
हलामद्दित ॥ आनंदाश्रुनेत्रीवाहात ॥ दोघेहीस्फुंदतनिजप्रेमें ॥ ७१ ॥ भानुदासासिजगज्जीवन ॥ मागुतीदीधलें
आलिंगन ॥ ह्मणेप्रातःकाळींकरितांपूजन ॥ देईनदर्शनतुजलागीं ॥ ७२ ॥ मगनवरत्नाचाकाढोनिहार ॥ भानुदासासि
देतशार्ङ्गधर ॥ ह्मणेआतांबिऱ्हाडासिजाईसवर ॥ येईलनृपवरदर्शना ॥ ७३ ॥ बाहेरयतांचिभानुदास ॥ कुलुपेंबैस
लीकवाडास ॥ अणुमात्रनकळतांकोणास ॥ निजभक्तासभेटला ॥ ७४ ॥ प्रातःकाळींउठोनितुंनृपती ॥ स्नानकेलसवरग
तां ॥ देवासिनमनकरूनिप्रीतीं ॥ कांकडआरतीकरितसे ॥ ७५ ॥ तोंकंठानदिसेरत्नहार ॥ पुजाऱ्यासिपुसिलेंसवर
॥ ह्मणेयेथेंकोणआलातस्कर ॥ ह्मणोनितुंनृपवरक्रोधावला ॥ ७६ ॥ तयासिताडनकरूनिबहुत ॥ ह्मणेहारत्नरितआ
णिजेयेथ ॥ अमल्यरत्नेनमिळतीनिश्चित ॥ पृथ्वीसमस्तधुंडितां ॥ ७७ ॥ ऐसीआज्ञाहोतांचिसवर ॥ झाडाघेतीघ
रोघर ॥ परीकोठेंचिनदिसेहार ॥ मगपाहातीबाहेरतस्करासी ॥ ७८ ॥ तोंगंगातीरींस्नानकरूनी ॥ भानुदासबैसलेना
मस्मरणीं ॥ राजदूतपाहतीविलोकूनी ॥ तोंहारदुरूनीदेखिला ॥ ७९ ॥ ह्मणतीसांपडलारेतस्कर ॥ आतांयासधरावा
सवर ॥ अकस्मातबांधोनियेणवधीर ॥ चालिलेकिंकररायाचे ॥ १८० ॥ नगरांतआणितांत्याकारण ॥ देखोनिहांस
तीसकळजन ॥ ह्मणतीहाभोंदावयाजनाकारण ॥ संतहोऊनहिंडतो ॥ ८१ ॥ देवावरीहातघातलापाहे ॥ तोमनुष्यासि
भियेलकाये ॥ कसांवासिभेटतांकपिलागाये ॥ तोपूजीलकायेतिजलागीं ॥ ८२ ॥ ऐसैनानापरीचेत्रिविधजन ॥ भानु

अ०

॥ ४३ ॥

॥ ६ ॥

दासासिनिदितीदेखोन ॥ परीतोखेदनकरीजाण ॥ नामस्मरणकरीतसे ॥ ८३ ॥ एकह्मणतीमैंदेाचियागळां ॥ अहांणा
 बोलतीतुळसीमाळा ॥ तोआजिप्रत्यक्षदेखिलाडोळां ॥ हारचोरिलायेणेची ॥ ८४ ॥ नवरत्नाचाहारघेऊन ॥ दूतानींराया
 सिदीधलानेऊन ॥ ह्मणतीतस्करआणिलाबांधोन ॥ त्यासिदंडकोणकरावा ॥ ८५ ॥ संक्रोधबोलेनृपवर ॥ त्यासिशूला
 बरीवालासवर ॥ कोणकैसापाहावातस्कर ॥ ऐसाविचारनकेलां ॥ ८६ ॥ भानुदासदूतांसिवोलेवचन ॥ माझेतंवसन्निध
 आलेवरण ॥ परीशेवटींपांडुरंगाचेंदर्शन ॥ मजकारणकरवावें ॥ ८७ ॥ त्यांतकोणीहोतेसज्जन ॥ त्यांसमानलेंत्याचेंवच
 न ॥ मगरायासिआज्ञामागून ॥ गेलेघेऊनदेउळासी ॥ ८८ ॥ भानुदासह्मणेदेवाप्रती ॥ मीन्यावयासिआलोंएकांतीं ॥
 ह्मणोनियोजिलाऐसीयुक्ती ॥ आणिनृपाहातींदंडविलें ॥ ८९ ॥ जोन्यावयायेईलतुजकारण ॥ त्याचाऐसाचध्यावाप्रा
 ण ॥ मगराजमंदिरींविलासभोगून ॥ सुखेंराहावेंयाठार्यां ॥ ९० ॥ ऐसाविचारकरूनिघननीळा ॥ मगहारघातला
 माझियागळां ॥ ऐसेंबोलतांतयेवेळां ॥ अश्रुडोळांलोटले ॥ ९१ ॥ परीशतसहस्रजन्माअंतीं ॥ तुजमीनसोडींरुक्मि
 णींपती ॥ ऐसेंबोलेनिमागुतीं ॥ नमनप्रीतींघातलें ॥ ९२ ॥ दूतह्मणतीतेअवसरीं ॥ आतांउठगाचालझडकरी ॥ आ
 र्धांचकेलीनसतीचोरी ॥ तरीऐसीधरीकांहोती ॥ ९३ ॥ ऐसेंह्मगोनिसवर ॥ भानुदासासिकाढिलेंबाहेर ॥ शूळदेऊनि
 खांद्यावर ॥ माथांसेंदुरघातला ॥ ९४ ॥ कौतुकपाहावयासवरीं ॥ अमितमिळाल्यानरनारी ॥ मगनेऊनिनगराबाहे
 री ॥ शूळझडकरीरोविला ॥ ९५ ॥ उचलूनिजोघालावेंवरी ॥ तोंभानुदासदेवातेविनंतीकरी ॥ ह्मणेआकाशकडकडो
 निपडोमजवरी ॥ तरीतुजअंतरांआठवीन ॥ ९६ ॥ सप्तसमुद्रसमंरसजाहलिया ॥ तरीतुजनसोडींदेवराया ॥ तुजवरू
 निनाशवंतकाया ॥ वोंवाळूनियांसांडिली ॥ ९७ ॥ लयाजाईलसकळक्षिती ॥ आणिपंचभूतहीप्रळयापावती ॥ तेंतुजवां

भ. वि.
॥ ७ ॥

चूनिरुक्मिणीपति ॥ आणिकसांगातीअसेना ॥ ९८ ॥ वडवानलखाईलत्रिभुवन ॥ तेंतूमाझाजिवलगप्राण ॥ भानु
दासाचानिश्चयदेखोन ॥ जगजीवनपावले ॥ ९९ ॥ तंवनवलवर्तलेंअतिअद्भुत ॥ तेंसादरपरिसाभाविकभक्त ॥ शूळ
रांविलाहोतातेथ ॥ त्यासिपल्लवअकस्मातफुटले ॥ २०० ॥ फुलेंफुलेंआलीबहुत ॥ राजासिजाऊनिसांगतीमात ॥ ह्मणे
तोआहेवैष्णवभक्त ॥ पंढरीनाथपावलात्या ॥ १ ॥ शूळाचावृक्षजाहलासत्वर ॥ राजासिसांगतेजाहलेकिंकर ॥ वचन
ऐकूनियांनृपवर ॥ आश्चर्यथोरकरितसे ॥ २ ॥ पाहावयासियेतांवरित ॥ तंवट्टीसदेखिलेंसाक्षात ॥ मगअनुताप
पावलाचितांत ॥ ह्मणेअन्यायबहुतमजघडला ॥ ३ ॥ भानुदासासिनमस्कारप्रीती ॥ सद्भावेंघालीतसेनृपती ॥ ह्मणेअ
पराधघडलामजप्रती ॥ विवेकचितीनकरितां ॥ ४ ॥ मगरामरायेंभानुदासाप्रती ॥ देउळीनेलासत्वरगती ॥ दृष्टीसदेख
तांपांडुरंगमूर्ती ॥ सद्बदितकंठीजाहला ॥ ५ ॥ चरणींमिठीघालितांचिजाण ॥ उचलोनिधरीजगजीवन ॥ भानुदासा
सिह्मणेरुक्मिणीरमण ॥ मजकारणशिणलासी ॥ ६ ॥ आतांमजवेऊनिखांच्यावरी ॥ पंढरपुरासिचालसत्वरी ॥ तेथेंपुं
डरिकाचेद्वारी ॥ निरंतरीवसेन ॥ ७ ॥ रामराजाधरितसेपाय ॥ मजउपेक्षूनिजातांकाय ॥ देवह्मणतीतुझाअन्याय ॥
घडोनिआलाअनायासें ॥ ८ ॥ काहींतुझेंहोतेंसुकृत ॥ ह्मणोनिहोतोंदिवसबहुत ॥ आतांमाझेंरूपहृदयांत ॥ आठवी
नित्यसप्रेम ॥ ९ ॥ भानुदासह्मणेरुक्मिणीकांता ॥ कैसाउचलसीलमजआतां ॥ माझीतोंनाहीराजसत्ता ॥ म्यांमेळवू
निबहुतांतुजन्यावे ॥ २१० ॥ ऐकोनिह्मणेदीनदयाळ ॥ मीतुझेस्वाधीनजाहलेंकेवळ ॥ आतांमाझीसत्ताआहेसकळ ॥
तेतुझीचअसेनिजभक्ता ॥ ११ ॥ ऐसेंह्मणोनिजगजीवन ॥ तत्काळरूपधरिलेंसार्व ॥ भानुदासामिबोलेवचन ॥ सांव
ळीतघालोनमजनेयी ॥ १२ ॥ मगगवाळेंआणोनितयेक्षणीं ॥ त्यांतबांधिलेचक्रपाणी ॥ ऐसीऐकोनियांवाणी ॥ आशं

अ०

॥ ४३ ॥

॥ ७ ॥

कितमनीं नव्हावें ॥ १३ ॥ जैसें आकाशविस्तीर्ण आहे बहुत ॥ परी घटीं पाहतां ते वढें चहोत ॥ तेवीं भक्तालीले सिवै कुंठना
 थ ॥ सूक्ष्म होत निज प्रीती ॥ १४ ॥ कीं अफाट समीर आहे बहुत ॥ परी विंजणा हालवितां तैसा चिहोत ॥ तेवीं भक्ता स्वाधी
 न रुक्मिणीकांत ॥ तैसा चिहोत निज च्छंदें ॥ १५ ॥ मागें कृष्णावतारीं यशोदा युसळितां ॥ जोडेरिया माजी लागला तिच्या
 हाता ॥ तो भानुदासाच्या गवाळ्यांत जाता ॥ संशय कोणता आणावा ॥ १६ ॥ जो अनंत घटीं व्यापून जाण ॥ तैसा चिदि
 सेथोर सांन ॥ अणुरेणू परी सलहान ॥ ज्ञान दृष्टी नें दिसता हे ॥ १७ ॥ तो भानुदासाचे आवडीसाठीं ॥ सांबळीत मावला ज
 गजेठी ॥ खांद्यावरी घेऊनि उठा उठी ॥ सत्वर गती जातसे ॥ १८ ॥ मंजुळ शब्द गवाळ्यांतून ॥ भक्ता सिबोले जगजीवन ॥
 धन्य आजिचा उगवला सुदिन ॥ संत सज्जन भेटतील ॥ १९ ॥ पद्मालयासि आले भानुदास ॥ तेथें खालीं ठेविला जगन्निवा
 स ॥ आपण लागले स्नानास ॥ हर्ष चित्तास वाटला ॥ २० ॥ इकडे सांबळीत होत रुक्मिणीवर ॥ ते एका एकी झाले थोर ॥
 वरील पूडमस्तकावर ॥ तळीं चाचूर झाला कीं ॥ २१ ॥ भानुदास येऊनि जंवपाहे ॥ ह्मणे देवाधिदेवा केलें काये ॥ थोर झाला
 सिलवला हें ॥ आतां उचलसील काये मज लागीं ॥ २२ ॥ मग ह्मणे रुक्मिणीवर ॥ तूं पुढें जाऊन सांग सत्वर ॥ नाना वा
 द्यांचा करुनि गजर ॥ येतील सामोर संत साधू ॥ २३ ॥ सुदिन घटिका आजिचे दिनी ॥ मज बैसवावें सिंहासनीं ॥ ऐसें
 बोलतां चक्रपाणी ॥ भानुदास तेथोनी निघाला ॥ २४ ॥ तांगरुडपारीं वैष्णव भक्त ॥ अवघे बैसले चिंताक्रांत ॥ ह्मणती
 भानुदासासि दिवस लागले बहुत ॥ परी रुक्मिणीकांत नये कीं ॥ २५ ॥ तों अकस्मात भक्त विजयी ॥ हास्य वदन देखतां
 पाही ॥ येतां देखिलाल वलां हां ॥ ह्मणती शेषशायी आणिला ॥ २६ ॥ संतां सिध्द मेदें उनि वरित ॥ ह्मणे पद्मालयासि आ
 ले रुक्मिणीकांत ॥ ऐसी ऐकोनि हर्षमार्त ॥ संतोषे चित्त सकळांचें ॥ २७ ॥ दिंडी पताका घेऊनि सत्वर ॥ सामोरे चालिले

११. वि.
॥ ८ ॥

अ०

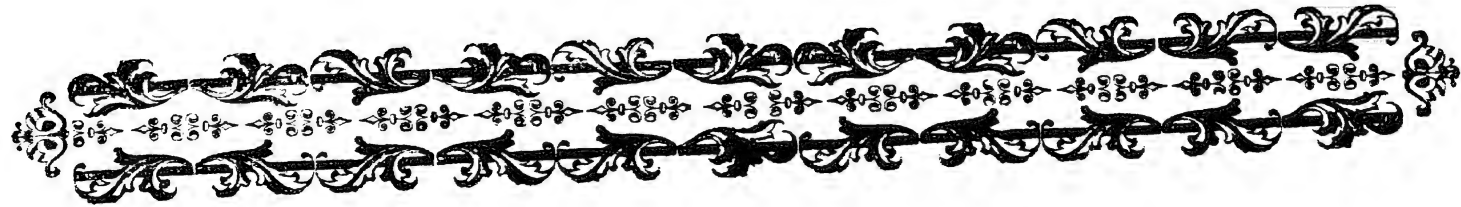
॥ ४३ ॥

॥ ८ ॥

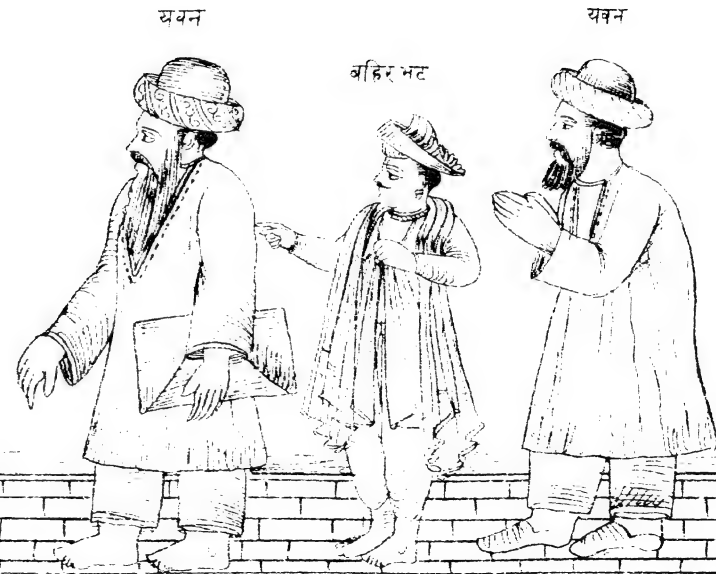
वैष्णववीर ॥ टाळमृदंगांचा गजर ॥ वाघें अपारवाजती ॥ २८ ॥ पुजारी आणिलोकपाळ ॥ नरनारी सामोरे जाती सक
ळ ॥ पद्मालयासि येतां ते वेळ ॥ देखिला घननीळ दृष्टीसी ॥ २९ ॥ सकळीं घालोनि दंडवत ॥ देवासि आलिंगन देऊनि
त्वरित ॥ रथावरी बैसवोनिरुक्मिणीकांत ॥ चालिले मिरवत संभ्रमें ॥ २३० ॥ संतगर्जती गुणानुवाद ॥ त्यांपुढें नटनाच
ती छंद ॥ भेंरीवाजं त्र्यांचा नाद ॥ वाटतो आनंद सकळांसी ॥ ३१ ॥ तोसमारंभ वर्णितां वाचेसी ॥ दृष्टांत न पुरेद्यावयासी ॥
आतां प्रत्यक्ष कार्तिकमासी ॥ पाहाती दृष्टीमीवार करी ॥ ३२ ॥ रथोत्साह पौर्णिमेसि होत ॥ तेचि उपमात या सरत ॥ ते
शाचपरी पंढरीनाथ ॥ येती मिरवत निजच्छंदें ॥ ३३ ॥ येतांचंद्र भागेचे तीरी ॥ तंव ते पुढारी येत सामोरी ॥ देवासि स्ना
न घालोनि यां झडकरी ॥ मग महाद्वारी चालिले ॥ ३४ ॥ रथाखाली उतरून सावळी मूर्ती ॥ शिबिकेंत घातली हातो हातीं ॥
देवालयी नेऊन सत्वर गती ॥ अभिषेक करिती मधुपर्क ॥ ३५ ॥ ब्राह्मण बोलती मंत्रघोष ॥ कीर्तनीं गर्जती वैष्णवदास ॥ सिं
हासनी बैसे जगन्निवास ॥ धन्यदिवस सुदिन तो ॥ ३६ ॥ वस्त्रालंकार भूषण ॥ षोडशोपचारं केले पूजन ॥ पद्मान्न नैवे
द्य अर्पून ॥ मंगलार्ती पैकेली ॥ ३७ ॥ पुष्पांजली मंत्रघोष ॥ पुजारी समर्पिती देवास ॥ संत वैष्णव यात्रेकऱ्यांस ॥ वा
टला उल्लास ते धवा ॥ ३८ ॥ नरनारी मिळोनिसमस्त ॥ भानुदासाचे स्तवन करित ॥ ह्मणती याच्या योगें वैकुंठनाथ ॥ आ
ले पंढरींत मागुती ॥ ३९ ॥ एक शर्करानगरांत वांढिती ॥ एक पद्मान्न भोजन विप्रांचालिती ॥ क्षेत्रवासी लोकांप्रती ॥ आ
नंदचितीं वाटला ॥ २४० ॥ जैसा द्वादश वर्षे वनवास कंठोन ॥ अयोध्येसि आलारघुनंदन ॥ नगरवासी आनंद ले जन ॥
तैसेंचि झालें तयांसी ॥ ४१ ॥ कीं अवर्षणीं अहां लला होता पर्वत ॥ त्यावरी मेघवर्षला अपरिमित ॥ पंढरीचे लोक समस्त ॥
संतोष मानीत यारीती ॥ ४२ ॥ कीं अगस्तीच्या पोटांतूनी ॥ समुद्रनिघाला देखून निनयनी ॥ मग मेवांसि उल्लास वाटला

१ गडवडीने. २ नगारे. ३ आपले इच्छेने. ४ पाळवीत. ५ दह्यांमध्ये मधुमिश्र करून देणे त्यास मधुपर्क असे ह्मणतात. ६ आनंद. ७ पोळळा.

मनीं ॥ तैसीचकरणीझालीकीं ॥ ४३ ॥ नातरीवसंतकाळयेतांचित्तरित ॥ वनस्पतीदिसतीसुशोभित ॥ तेवीपंढरीस
येतांनाथनाथ ॥ लोकसमस्तआनंदले ॥ ४४ ॥ कीशरीरांतीलपरतलाप्राण ॥ मगइंद्रियेंवर्ततीसावधान ॥ पंढरीचे
सकळहीजन ॥ तैशाचपरीजाहले ॥ ४५ ॥ पुढिलेअध्यार्थीकथासुरस ॥ ऐकतांयशजोडेनिर्दोष ॥ इणवूनिभक्तहोसा
वकाश ॥ जोडकराहेचिपें ॥ ४६ ॥ हेंसालिकभक्तांचेंमहिमानें ॥ वाढविताश्रीरुक्मिणीरमण ॥ महीपतित्याचाबंदि
जन ॥ गातोसद्गुणकीर्तनीं ॥ ४७ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविकभक्त ॥
त्रिचत्वारिंशाध्यायरसाळहा ॥ २४८ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ४३ ॥ ॥ ओव्या ॥ २४८ ॥

अध्याय ४४ वा.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीकालीयमर्दनायनमः ॥ आज्ञानेंद्रियांतसभाग्यपूर्ण ॥ वैखरीदिसतेपुण्यपावन ॥ कींवि
 णुभक्तांचेवर्णितांगुण ॥ दुरितेंसंपूर्णपळालीं ॥ १ ॥ ध्यानींआणितांसंतमूर्ती ॥ तेणेंचिपावननेत्रपातीं ॥ श्रवणेंचि
 कर्णपुंनितहोती ॥ सायासनिर्गुतींनकरितां ॥ २ ॥ भक्तकथेसिकरितांगमन ॥ तेणेंचरणासिआलेंपवित्रपण ॥ आळस
 त्यागोनिबैसतांजाण ॥ सर्वांगपावनहोतसे ॥ ३ ॥ यापुस्तकांसिकरितांनमस्कार ॥ तेणेंचिपवित्रहोतीकरं ॥ मस्तकल
 ववितांसाचार ॥ अहंतासत्वरजातसे ॥ ४ ॥ भक्तकथेसिकरितांनमन ॥ तेणेंचहोतसेउन्मन ॥ मगनिश्चलतेसियेऊनि
 जाण ॥ समाधानभोगवी ॥ ५ ॥ ह्मणोनियांसभाग्यश्रोतीं ॥ येथेंधरावीपूर्णआर्ती ॥ मागीलअध्यायाचेअंती ॥ कथा
 निर्गुतीपरिसिली ॥ ६ ॥ कींविद्यानगरासिसप्रेमस्थिती ॥ भानुदासजाऊनिसत्वरगती ॥ प्रार्थूनिआणिलीपांडुरंगमू
 र्ती ॥ पंढरीसश्रीपतीस्थापिले ॥ ७ ॥ आणिककथाएकाउद्धट ॥ प्रतिष्ठानक्षेत्रींबहिरंभट ॥ जोषटशास्त्रीनिपुणपंडित ॥
 वेदांतज्ञानीप्रवीण ॥ ८ ॥ आणिकब्राह्मणपढलेश्रुंती ॥ परीतयाचेविद्यार्थीह्मणविती ॥ कितीएकविप्रलागोनिसंगतीं ॥
 तेपुराणव्युत्पत्तीशिकले ॥ ९ ॥ इतुकेंसामर्थ्यअसतांजाणा ॥ कदापिनजायराजदर्शना ॥ गृहींअग्निहोत्रादिसत्कर्म
 नाना ॥ परीउद्विग्नमनानव्हेची ॥ १० ॥ अर्थांचितवृत्तीकरूनिजाण ॥ चालवीवेदोनारायण ॥ गंगातीरींकरूनिस्ना
 न ॥ जपअनुष्ठानकरीतसे ॥ ११ ॥ मध्यान्हसमयींउठोनिसत्तरा ॥ बहिरंभटयेतीनिजमंदिरा ॥ नैवेद्यवैश्वदेवसारोनि
 बरा ॥ पंक्तीसद्विजवरांघेतसे ॥ १२ ॥ यापरीभोजनसारूनिजाण ॥ मगवृत्तीयप्रहरींसांगतीपुराण ॥ मगश्रवणासि
 येतीसज्ञान ॥ जेअध्यात्मींनिपुणअसती ॥ १३ ॥ एकेदिवसींभोजनींबैसला ॥ तोंआपुलेस्त्रियेसिविनोदकेला ॥ अल
 वणीशाकवाढिलीमजला ॥ हाशब्दऐकिलाकांवेनें ॥ १४ ॥ मगउत्तरकायदेतसेत्यासी ॥ साठवर्षेंजाहलींतुह्मांसी ॥ आ

१ चतुर्विध वाचेपैकी चौथीवाचा. २ पापें. ३ गुढ. ४ निघांत. ५ हात. ६ मीपणा. ७ ज्ञान. ८ इच्छा, प्रीति. ९ यथार्थ. १० वेद. ११ व्यय, खिन्न. १२ याचना न करणे.

भ. वि.
॥ १ ॥

तारं सने सचवी आपणासी ॥ वृथा कासया पाहिजे ॥ १५ ॥ कांति चें वचन ऐकोनि त्वरित ॥ अनुताप जाहला हृदयांत ॥ ह्म
णे आतां जिणें कासया व्यर्थ ॥ करावें सार्थक आपुलें ॥ १६ ॥ बहिरं भट उठोनि त्वरेंसी ॥ नमस्कार केला कांति सी ॥ ह्मणे
मातेय थार्थ मज सी ॥ उपदेश देशी निज लोभें ॥ १७ ॥ मागील सुकृत होतें बहुत ॥ तें फळासि आलें सुनिश्चित ॥ ह्मणुनि
शब्दाचें होऊनि निमित्त ॥ वैराग्य अद्भुत झालें कीं ॥ १८ ॥ बहिरं भट विचारी अंतरीं ॥ आतां ऐसाच गेलों वनांतरीं ॥ तरी
भीड घालोनि लोकाचारीं ॥ मागुती घरीं आणिली ॥ १९ ॥ तरी स्वजातिसंबंध तुटे झडकरी ॥ आणि आपणासि कोणी
उत्तर न करी ॥ ऐसी युक्ति करावी बरी ॥ विचार अंतरीं करित से ॥ २० ॥ आतां जरी घ्यावें संन्यास ग्रहण ॥ तरी पूजाक
रितील सकळ ब्राह्मण ॥ परमहंस दीक्षा घेतां जाण ॥ तरी ब्रह्मरूप पण मानिती ॥ २१ ॥ तरी वरिष्ठ निंदा करितील जाण ॥
देखोनि थुंकाटाकितील अवघे जण ॥ पिशुन करितील अपमान ॥ तैसें चिहोण ये समर्या ॥ २२ ॥ ऐसं घडेल मज कारण ॥
तरी चदेह होईल पार्वीन ॥ ऐसा अनुताप मनीं धरून ॥ मंदिराहून चालिला ॥ २३ ॥ मग अविध पुरोहिताचे घरीं ॥ बहि
रं भट गेले ते अवसरीं ॥ काजी सबोले मधुरोत्तरीं ॥ स्वयंतीत सारी आह्मांतें ॥ २४ ॥ हिंदूचा अविध करितां जाण ॥ तुम
चेशास्त्रीबोलिलें पुण्य ॥ तरी काहींसंकोच न धरून ॥ आपुल्या समान करावें ॥ २५ ॥ यावरी उत्तर देत काजी ॥ आजि
कांउदास झालेत भटजी ॥ कांवासना पालटली तुझी ॥ तरी कार्य आजि साधीन ॥ २६ ॥ तुझीं ज्ञानी पंडित असतां ॥ त
री आमुचे यातीत कासया येतां ॥ कांहीं कर्मना असेल चित्ता ॥ ते सर्वथा पुरवीन मी ॥ २७ ॥ यावरी बहिरं भट उत्तर देत ॥
मी नाहीं झालों सकाम विरक्त ॥ एकं विध मार्ग तुमचा दिसत ॥ भंगवंत प्राप्त व्हावया ॥ २८ ॥ ऐसी निष्ठा देखोनी ॥ बहि
रं भटासि भ्रष्ट विलें त्यानीं ॥ ब्राह्मण वृत्तांत ऐकूनि श्रवणीं ॥ उद्भिन्न मनीं सर्वत्र ॥ २९ ॥ कांहींच उपाय न चले ह्मणोनी ॥ म

१ जिभेस. २ पश्चात्ताप. ३ पूर्वजन्माजित पुण्य. ४ मनांत. ५ दुर्जन. ६ शुद्ध, शुक्त. ७ आपल्या आर्तीत घ्या. ८ यवन. ९ इच्छा, आकांक्ष. १० एकप्रकारचा.

अ०

॥ ४४ ॥

॥ १ ॥

गनिवांतराहिलेआपुलेमनीं ॥ कोणीविकल्पीहोतेपैठणीं ॥ तेदृष्टीदेखोनीनिंदिती ॥ ३० ॥ एकह्मणतीवैराग्यतामस ॥
 एकह्मणतीतोपिशाचभास ॥ एकह्मणतीनामघेतांत्याचें ॥ सुकृतआमुचेंजाईल ॥ ३१ ॥ एकह्मणतीनिजकांतेन ॥ ऐसें
 सर्वथानवदावेंवचन ॥ एकह्मणतीतिचेंप्राक्तन ॥ आलेंदिसोनविपरीत ॥ ३२ ॥ एकह्मणतीतोनिर्दयचित्ती ॥ आमु
 च्याकांताउदंडबोलती ॥ परीवैराग्यआणोनिचित्ती ॥ प्रपंचभ्रांतीनसोडों ॥ ३३ ॥ एकह्मणतीजाहलीद्रव्यसंपत्ती ॥
 कुटुंबाचीदेखिलीनिश्चिती ॥ मगसहजवैराग्यआठवलेंचित्ती ॥ ऐसेंबोलतीपरस्परें ॥ ३४ ॥ एकह्मणतीशास्त्रीहोतानि
 पुण ॥ त्याणेंध्यावेंहोतेंसंन्याग्रहण ॥ नीचयातीतशिरून ॥ अविंधहोऊनबैसला ॥ ३५ ॥ एकबोलतीअनुष्ठानकरि
 तां ॥ मंत्रचळझालाअसेलअवचित्तां ॥ एकबोलतीविवेकनकरितां ॥ व्यर्थचिनिदितांतयासी ॥ ३६ ॥ विद्यावयकुलउत्त
 मजाण ॥ सर्वसंपत्तिआणिधन ॥ पुत्रकलत्रसर्वअसून ॥ वैराग्यहोणअघटित ॥ ३७ ॥ पैठणींचेजनऐशारीतीं ॥ कोणी
 निंदितीकोणीस्तविती ॥ परीबहिरंभटअनुतापयुक्ती ॥ निर्भयचित्तीसर्वदा ॥ ३८ ॥ तंवकोणेएकेअवसरीं ॥ विप्रबैसले
 गंगातीरीं ॥ त्यांपासीजाऊनिसवरीं ॥ रुदनकरीअनुतापें ॥ ३९ ॥ कंठजाहलासद्भुत ॥ आनंदाश्रुनेत्रीवाहात ॥ ऐ
 सेंदृष्टीदेखोनितरित ॥ ब्राह्मणपुसतीतयासी ॥ ४० ॥ बहिरंभटासिबोलतीवचन ॥ तुझीकिमर्थझालेतयवन ॥ तेथें
 कोणतासद्गुणदेखोन ॥ दीधलेंटाकूनआह्मांतें ॥ ४१ ॥ ऐसेंबोलतांचिद्विजवर ॥ तयांसिदेतप्रत्युत्तर ॥ माझेकर्मबलव
 त्तर ॥ ह्मणोनिअविचारघडलार्की ॥ ४२ ॥ ईश्वरप्राप्तीस्तवजाण ॥ मीस्वइच्छेनेंझालोंयवन ॥ परीयेथेंहीआत्मप्रा
 प्तीचेंचिन्ह ॥ नयेदिसोनसर्वथा ॥ ४३ ॥ यावरीविप्रउत्तरदेती ॥ आपुल्यासत्कर्माचआहेसद्भुती ॥ ऐसेंबोलोनितयाप्र
 ती ॥ विचारकरितीएकमेक ॥ ४४ ॥ ह्मणतीहाहोतासर्वज्ञगुणी ॥ निजकर्मभ्रष्टलाआपुलेमनीं ॥ तरीआतांविधियुंक्त

भ. वि.
॥ २ ॥

प्रायश्चित्तदेऊनी ॥ ब्राह्मणपर्णीआणावा ॥ ४५ ॥ इतरग्रामीचेशास्त्ररीती ॥ सकळपुसावयाआपणासयेती ॥ आणि
यासशुद्धकरावयानिश्चिती ॥ संशयचितीकासया ॥ ४६ ॥ जैसेइतरगांवीचेलेंडवोहळ ॥ गंगेंसिमिळतांपवित्रकेवळ ॥
आणितिचेंबाहेरपागळलेंजळ ॥ तेंकायअमंगळह्मणावें ॥ ४७ ॥ तेवींइतरग्रामीचेभ्रष्टलेकोणी ॥ तेशुद्धहोतातिप्रतिष्ठा
नीं ॥ आणियेथीलदवडावासर्वज्ञगुणी ॥ तरीआपणाशब्दयेईल ॥ ४८ ॥ मगशास्त्रपाहोनियांतारित ॥ तयासिदीधलें
प्रायश्चित्त ॥ द्रव्यवेंचोनिअपरिमित ॥ ब्राह्मणींपवित्रत्याकेलें ॥ ४९ ॥ सकळद्विजवरमिळोन ॥ बहिरंभटासिबोलती
वचन ॥ आपुल्यासत्कर्मींतुह्याकारण ॥ होईलदर्शनश्रीहरीचें ॥ ५० ॥ तेव्हांसमस्तअविंधहोऊनिगोळा ॥ द्विजांसिह्म
णतीतयेवेळां ॥ तुह्मीयवनाचाब्राह्मणकैसाकेला ॥ सांगाचलाराजद्वारीं ॥ ५१ ॥ बहिरंभटह्मणेतयांप्रती ॥ मजअविंध
केलेंकैशारीतीं ॥ कर्णाचीछिद्रेअद्यापिदिसती ॥ संशयमजप्रतीवाटतो ॥ ५२ ॥ नेत्रासिदृष्टीअसोनियां ॥ मगअं
धह्मणावेंकैसेंतया ॥ गमनशक्तीआहेजया ॥ पांगुळतयानह्मणावें ॥ ५३ ॥ जीवासिअसतांअहंता ॥ तयासिमुक्त
ह्मणणेवृथा ॥ कर्णद्वारेंशब्दऐकतां ॥ तरीबधिरसर्वथानह्मणावें ॥ ५४ ॥ शर्करामद्यांतमेळवितांजाण ॥ तिचेंनजायगु
ळचटपण ॥ तेवींतुह्मीभ्रष्टविलेंमजलागून ॥ परीकर्णीविंधनतैसेंची ॥ ५५ ॥ विंधनेंअसतांअविंधह्मणतां ॥ लज्जानवा
टेतुमच्याचिंता ॥ यापरीयवनासिवादघालितां ॥ भागलेबोलतांसकळिक ॥ ५६ ॥ विप्रांसिह्मणेएकावचन ॥ मजप्रा
यश्चित्तदेऊनिकेलाब्राह्मण ॥ ऐसेंतुमचेंधर्मशास्त्रकोण ॥ मजकारणकळेना ॥ ५७ ॥ चर्मकापिलेंलिंगावरुतें ॥ तेंआलें
चनार्हीप्रायश्चित्तें ॥ भस्मगोमयलावूनिवरतें ॥ कैसापवित्रमीजाहलों ॥ ५८ ॥ नासिककापूनघेतल्यापाही ॥ सन्मा
नराहिलाकवणेठार्यां ॥ तेवींमजभ्रष्टविलेंयवनाही ॥ तेथेंब्राह्मणत्वनाहीराहिलें ॥ ५९ ॥ पौर्णिमेनेंचंद्रसोज्वळकेला ॥

१ दुसऱ्या गांवचे, २ असंख्य ३ यवन, ४ मीपगा, ५ छिद्र, ६ पूर्ण कळानीं प्रकाशित,

अ०

॥ ४४ ॥

॥ २ ॥

परीत्याचेअंगीकलंकराहिला ॥ तेवींप्रायश्चित्तेंशुद्धकेलेंमजला ॥ परीडागराहिलाशिश्नासी ॥ ६० ॥ शिंखाराख
 विलीनापिताहार्ती ॥ परीचर्मतैसैनयेपुढती ॥ हाचिसंशयमाझेचिती ॥ अक्षयनिश्चितीजडलासे ॥ ६१ ॥ तरीमीब्रा
 ह्मणसर्वथानव्हेचिजाण ॥ आणियवनहीनह्मणावेंमजलागून ॥ एकहीवर्णनामाभिधान ॥ मजकारणअसेना ॥ ६२ ॥
 जैसाकुलालचक्रावरी ॥ मृत्तिकापिंडेविलात्याचेशिरी ॥ तौघटनव्हेनामृत्तिकावरी ॥ तैसीचपरीमजअसे ॥ ६३ ॥ ऐ
 सीऐकूनियांवचनोक्ती ॥ विप्रनिवांतउगेचराहती ॥ ह्मणतीयाचीसंशयनिवृत्ती ॥ कैशारीतीहोईल ॥ ६४ ॥ कोणीभे
 टतीसज्ञान ॥ तयांसिपुसेमीआहेकोण ॥ ऐसेंद्यावेंजीसांगोन ॥ मगपुढेंगमनकरावें ॥ ६५ ॥ तूंयवनऐसेंह्मणतांत्यासी
 क्रोधयुक्तहोयमानसी ॥ ह्मणेयथार्थकळेनातुह्मांसी ॥ व्यर्थचिमजसीचाळवितां ॥ ६६ ॥ ह्मणेमौजरीयथार्थअसतोंयव
 न ॥ तरीकर्णासकासयाअसतेंविंधन ॥ तुह्मीनेणतांचाळवोन ॥ मूर्खपणेंचीह्मणतसां ॥ ६७ ॥ एकह्मणतीब्राह्मणथोर ॥
 बहिरंभटप्रतिष्ठानकर ॥ ऐसेंऐकूनियांउत्तर ॥ तयांसिसत्वरनिर्भर्त्सी ॥ ६८ ॥ ह्मणेतुह्मीआह्मासिविप्रह्मणतां ॥ तरी
 कांकेलीआहेसुनता ॥ लिंगसोडोनित्यांसदाखवितां ॥ आश्चर्यचिंताकरिताती ॥ ६९ ॥ जयातयांसिपुसतांऐसा ॥ ना
 वपडलेंबहिरापिसा ॥ ह्मणेकधींभेटेलसद्गुरुऐसा ॥ संशयठसानिवारी ॥ ७० ॥ ऐसेंअसतांबहुतदिवसी ॥ हिंडतआ
 लावडवाळेसी ॥ तंवनागनाथसिद्धत्याठायांसी ॥ सद्गुरुमठासीराहिला ॥ ७१ ॥ तोंस्वामीचीसमाधिबांधीतकोडें ॥ त्या
 सिशरकांड्याचेलाविलेगाडे ॥ पर्वतप्रायवरीठेऊनिदगडें ॥ जुंपिलींमाकडेंबोढावया ॥ ७२ ॥ हेंबहिरापिसादेखोनि
 नयनी ॥ आश्चर्यकरीआपुलेमनी ॥ ह्मणेहासंशयनिवारुनी ॥ निश्चलत्वआणीलदिसताहे ॥ ७३ ॥ मगनागनाथा
 सिह्मणेबहिरंभट ॥ मीहिंदूकींअविधंसांगस्पष्ट ॥ ऐसीवाणीऐकोनिउडवट ॥ सद्गुरुश्रेष्ठकोपले ॥ ७४ ॥ दंडकाठीहोती

भ. वि.
॥ ३ ॥

हार्ती ॥ तेतत्काळमोरिलीताळवरती ॥ मूर्च्छायेऊनिसत्वरगती ॥ पडिलाक्षितीतेधवां ॥ ७५ ॥ चित्तवृत्तीनाठवेचिकां
हीं ॥ जीवपणआटलेंठार्यांचेठार्यां ॥ मीकोणऐसेस्फुरणचिनाहीं ॥ चैतन्यदेहींअसेना ॥ ७६ ॥ नागनाथेंकरूनिऐशा
रीती ॥ ह्मणेयाचीसमूळउडवावीभ्रांती ॥ करूनियांसंशयनिवृत्ती ॥ आत्मस्थितीलावावा ॥ ७७ ॥ मुसळआणवूनिस
त्वरगती ॥ पिंडकांडविलाशिष्याहार्ती ॥ अस्थिमांसकुटोनिनिश्चिती ॥ गोळाकरीतीनिजहस्ते ॥ ७८ ॥ पुढतीत्या
चीमूर्तीनिर्मनी ॥ मगस्वहस्तेदिधलाभडाभी ॥ हेंकौतुकसकळदेखोनी ॥ आश्चर्यमनीकरिताती ॥ ७९ ॥ अग्निशांत
होतांचित्तरित ॥ अघटितकरीनागनाथ ॥ त्यातेंकृपादृष्टीअवलोकित ॥ तोचैतन्यआंतसंचरलें ॥ ८० ॥ ब्रह्मरूपतनू
वोतिलीसद्गुणी ॥ जैसायोगीसेवूनिवैसलाउन्मनी ॥ नागनाथदृष्टीसिदेखोनी ॥ संतोषमनीवाटला ॥ ८१ ॥ मगसद्गु
रुपुसतीतयासिखूण ॥ ह्मणतीबहिरापिशाऐकवचन ॥ तूकोणआहेसहेंमजकारण ॥ सत्वरसांगणलवलाहें ॥ ८२ ॥ ऐ
साएकोनियांप्रश्न ॥ विचारकरितआपुलेंमन ॥ ह्मणेजाहलेंसंशयनिरसन ॥ ह्मणोनिमौनेंराहिला ॥ ८३ ॥ यवनह्म
णावेंआपणास ॥ तरीशिश्नावरीचर्मअस ॥ ब्राह्मणह्मणावेंतरीकर्णास ॥ विधेननदिसेसर्वथा ॥ ८४ ॥ सद्गुरुसांगतीसिद्धां
तज्ञान ॥ परीदेहाचापालटकरीकवण ॥ तेंनागनाथेंदाविलेंअघटितकरून ॥ विकल्पदारुणनिरसिला ॥ ८५ ॥ मगनाग
नाथेंमस्तकीहस्तठेवूनी ॥ उपदेशदीधलात्यालागूनी ॥ तत्काळहोऊनिआत्मज्ञानी ॥ श्रीहरिभजनीलागला ॥ ८६ ॥
बहिरंभटचितीहर्षयुक्त ॥ धन्यधन्यतोसद्गुरुनागनाथ ॥ दुसराजन्मदीधलासाक्षात ॥ काळक्षणमात्रनलोटां ॥ ८७ ॥
उदंडंगुरुआत्मज्ञानीअसती ॥ जन्ममरणहीनिवारिती ॥ परीदेहाचापालटनव्हेनिश्चिती ॥ कर्माचीगतीअनिवार ॥ ८८ ॥
ध्यानांतआणोनिपांडुरंगमूर्ती ॥ उदंडभक्तउपासिती ॥ नामदेवेंजेवविलीपाषाणमूर्ती ॥ परीहेकरणीदिसतीविचित्र ॥ ८९ ॥

अ०

॥ ४४ ॥

॥ ३ ॥

मिथ्यामायासर्वत्रह्यणती ॥ संकटीधैर्यउदंडधरिती ॥ परीकर्बोरानेंवधिलेंपुत्राप्रती ॥ हेकरणीदिसतीविचित्र ॥ ९० ॥
 नरासिज्ञानपढवितीवृद्ध ॥ श्रुतिशास्त्रादिनानाविध ॥ परीरेडियामुखेंबोलविलावेद ॥ ज्ञानदेवेंअगाधकेलेंकीं ॥ ९१ ॥
 धन्यसांवतावरिष्ठभक्त ॥ लपावयाआलेपंढरीनाथ ॥ मगस्वकर्णेंपोटचिरूनित्वरित ॥ हृदयाआंतसांठविलें ॥ ९२ ॥
 ऐसेवैष्णवभक्तप्रेमळ ॥ एकाहूनिएकदिसतीआगळ ॥ यांचामहिमाकोणासिनकळ ॥ जीहींघननीळवशकेला ॥ ९३ ॥
 असोमागीलअनुसंधान ॥ नागनाथाचीकृपाहोतांचिजाण ॥ बहिऱ्यापिशासिज्ञालेंज्ञान ॥ निजात्मखूणपावला ॥ ९४ ॥
 मगपंढरीसिजाऊनितयेक्षणीं ॥ सगुणस्वरूपदेखिलेंनयनीं ॥ तेव्हांप्रेमभरितहोऊनी ॥ नाचेकीर्तनींस्वानंदें ॥ ९५ ॥ श्री
 भागवतदशमस्कंधदेखा ॥ त्यावरीकेलीमहाराष्ट्रीका ॥ त्यासप्रेमवोव्याअमोलिका ॥ ऐकतांभाविकांनिजसुख ॥ ९६ ॥
 आणिकपदपदांतरेंशेवटीं ॥ काव्यरचिलेंबहिरंभटीं ॥ दुंरितेंपळतीउठाउंठी ॥ कर्णसंपुटींऐकतां ॥ ९७ ॥ यानिजभ
 कांचीऐकतांकीर्ती ॥ जडजीवसकळपुनीतहोती ॥ श्रोतयांविनवीमहीपती ॥ अवधानप्रीतींअसोंचा ॥ ९८ ॥ स्वस्ति
 श्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविकभक्त ॥ चतुश्चत्वारिंशाध्यायरसाळहा ॥ ९९ ॥ श्रीकृ
 ण्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ४४ ॥ ॥ ओव्या ॥ ९९ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥

१ श्रेष्ठ. २ अधिक. ३ पापें. ४ सत्वर, त्वरेनें. ५ दोन कानानीं. ६ पवित्र, शुद्ध.

अध्याय ४५ वा.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीदेवकीनंदनायनमः ॥ एकाश्रोतेहोकथारसिक ॥ एकतांनिवारीभंवरोगदुःख ॥ अंतरींठ
 सावेपूर्णविवेक ॥ निजशांतिसुखयेहाता ॥ १ ॥ कांहींनकरितांयोगसाधन ॥ नघडतांचितीर्थाटन ॥ भक्तकथाएकतां
 मनलावून ॥ वैकुंठभुवनपावती ॥ २ ॥ जरीबहुतनसलीशास्त्रव्युत्पत्ती ॥ अंगासिनयेतांवैराग्यस्थिती ॥ परीहरिकीर्त
 नींलावितांप्रीती ॥ तैपावनहोतीक्षणमात्रें ॥ ३ ॥ जयासिनघडेव्रतनेम ॥ रसनाविषयनव्हेचिशम ॥ तिहींवाचेसि
 स्मरतारामनाम ॥ स्वयेंपुरुषोत्तमतेहोती ॥ ४ ॥ अंगीजयासिकृपणता ॥ आणिकुटुंबीवाढलीविशेषममता ॥ तिहीं
 श्रवणकरितांचिभक्तकथा ॥ तरीअनुतापचित्ताठसावे ॥ ५ ॥ जैसालोहदंडहोतांमळकट ॥ परीपरिसलागतांतत्काळपा
 लट ॥ तेवींभक्तकथेचीलागतांचट ॥ विवेकभेटअज्ञाना ॥ ६ ॥ जरीपूर्वपुण्याचीअसेलकोडी ॥ तरीचयेकथेचीलागेल
 गोडी ॥ इतरप्रार्थनहीनजेबापुडी ॥ तेविकल्पेनाडलीसर्वस्वे ॥ ७ ॥ ह्मणोनतुह्मींभाविकप्रेमळ ॥ मजदिसतांदैवाआंग
 ळ ॥ जेसात्विककथेचेगराळ ॥ सेवितांसकळनिजप्रेमें ॥ ८ ॥ मागीलअध्यार्थीकथानिगुती ॥ परमपावनपरिसिलीश्रो
 ती ॥ जेभानुदासेंपांडुरंगमूर्ती ॥ पंढरीसिमागुतीआणिली ॥ ९ ॥ त्याभानुदासाचापुत्रसद्गुणी ॥ त्याचेंनामठेविलें
 चक्रपाणी ॥ तोपरमभाविकवैष्णवज्ञानी ॥ श्रीहरिभजनींनिमग्न ॥ १० ॥ त्याचापुत्रसूर्यनारायण ॥ जोज्ञानप्रका
 शेंदैदीप्यमान ॥ त्याचीकांतासुलक्षण ॥ नामरुक्मीणतियेचें ॥ ११ ॥ तिचेउदरीजन्मलासुत ॥ नामत्याचेंएकना
 थ ॥ जोजगद्गुरुअवतरलासाक्षात ॥ परिसाचरित्रतयाचें ॥ १२ ॥ तोदिवसेंदिवसजाहलाथोर ॥ व्रतबंधकेलासब
 र ॥ मायबापेंतयावर ॥ कृपाअपारकरिताती ॥ १३ ॥ तेथेंजनार्दनपंतज्ञानराशी ॥ दत्तात्रेयदर्शनहोतेंत्यासी ॥ एक
 नाथउठोनिएकेदिवसीं ॥ गेलादर्शनासीतयाच्या ॥ १४ ॥ आंगडेंटाकूनिमस्तकावरी ॥ सद्भावेंत्यासनमस्कारी ॥ ज

11 9 11

॥४५॥

11 9 11

नघालूनियां आपुल्याहस्ते ॥ साहित्यदेत पूजेचें ॥ ३० ॥ गंधाअक्षतासुमनचंदन ॥ धूपदीपादिउपचारजाण ॥ जेव्हाजें
 मागतां जनार्दन ॥ तें सत्वर आणून देतसे ॥ ३१ ॥ जेवितां शेष उच्छिष्टराहात ॥ तें निज प्रीतीं भक्षि एकनाथ ॥ ऐसी सेवा
 दिवस बहुत ॥ असे करित निज प्रेमें ॥ ३२ ॥ जनार्दन रात्री कफपित्त ॥ थुंको निटाकीतस्ता आंत ॥ तें एकांतीने उनि एक
 नाथ ॥ प्राशन करित आवडी ॥ ३३ ॥ बहिर्भूमीचें जें स्थळ ॥ तें स्वहस्ते करी अतिनिर्मळ ॥ ऐसा गुरुभक्तीसी सर्वकाळ ॥
 एकनाथ केवळ विनटला ॥ ३४ ॥ हें जनार्दन नेदृष्टीं देखतां ॥ मग आश्चर्य करित निज चित्ता ॥ ह्मणे मनुष्य ह्मणून ये एकना
 था ॥ सकळ गुरुभक्तां वरिष्ठकीं ॥ ३५ ॥ एकांत पाहोनि एके दिवसीं ॥ जनार्दन रूपे नें पुसती त्यासी ॥ तूं सेवा करितोसि आ
 ह्मापासीं ॥ मायबापासीन कळतां ॥ ३६ ॥ तुह्मीतं व विरक्त दिसतां जाण ॥ घरीं पाहिजे वस्त्र अन्न ॥ वडील वृद्धें दोघें जण ॥ चिं
 तादारुण करितील ॥ ३७ ॥ ऐसें जाणूनि जनार्दन ॥ घरीं पाठवी वस्त्र अन्न ॥ वडिलांसि कळतां वर्तमान ॥ समाधान वाट
 लें ॥ ३८ ॥ जनार्दन विचारी निज अंतरीं ॥ ह्मणे यासि सांगावी कांहीं चाकरी ॥ मग एकनाथासि आज्ञा करी ॥ हिशेब द
 त्तरीं राखावा ॥ ३९ ॥ तू येथें असलासि जरी प्रवीण ॥ तरी कळों येईल अवघें चज्ञान ॥ मग अवश्य ह्मणोनिकेलें नम
 न ॥ ह्मणे आज्ञाप्रमाण स्वामीची ॥ ४० ॥ परीसेवेसि न पडतां अंतर ॥ हिशेब राखावा निरंतर ॥ जनार्दन ह्मणती प
 रमचतुर ॥ कळला विचार मज लागीं ॥ ४१ ॥ तरी काहीं निमित्त करून जाण ॥ स्वरूपी लावावे याचें मन ॥ एकनाथास
 जवळ बोलावून ॥ ह्मणे हिशेब दाखवण आह्मांसी ॥ ४२ ॥ पाहूनि खरडाखता वंणी ॥ हिशेब दाखवी आह्माला गुनी ॥ अव
 श्य ह्मणोनित येक्षणीं ॥ पुढती चरणीं लागला ॥ ४३ ॥ सेवेचा सारूनि नित्य नेम जाण ॥ रात्री दीपकासि घातलें भरण ॥
 त्यांत एक अडंकाराहिला चुकोन ॥ तोचि धुंडोन पाहातसे ॥ ४४ ॥ परीकोठें चिनसां पडे वरित ॥ ताळान पडेचि हिशेबांत

म. वि.
॥ २ ॥

मगएकाग्रकरूनचित्ते ॥ हिशेबपाहतबैसला ॥ ४५ ॥ क्षणभरीहीनकरीशयन ॥ नमानीनिजदेहाचाशीण ॥ तृषां
लागलीअतिदारुण ॥ परीउदकपानकरीना ॥ ४६ ॥ ह्मणेउपहारकरूनउदकप्राशितां ॥ तरीनिद्राआळसयेईलतब
तां ॥ मगकायसांगावेंगुरुनाथा ॥ विवेकचित्ताकरीतसे ॥ ४७ ॥ जनार्दनजागृतहोऊनित्वरित ॥ सभोंवतेंविलोकूनजं
वपाहात ॥ तोंएकनाथनदिसेतेथ ॥ ह्मणोनिविस्मितजाहले ॥ ४८ ॥ अंतरगृहीधुंडितांदिखा ॥ तोंहिशेबपाहतबैसलाए
का ॥ भरणघालोनिदीपका ॥ धुंडितअडकानिश्चलतें ॥ ४९ ॥ तोंअकस्मातताळापडतां ॥ हर्षवाटलाएकनाथा ॥ म
गआपुल्याचहातेंटाळीपिटितां ॥ दुसरानसतांसन्निध ॥ ५० ॥ मागेंउभेराहूनतेथ ॥ जनार्दनपाहतीकौतुकांत ॥ म
गसन्मुखयेऊनित्वरित ॥ स्वमुखेंपुसततयासी ॥ ५१ ॥ सद्गुरुह्मणतीएकनाथा ॥ कायआश्चर्यवाटलेंचिता ॥ ह्मणोनि
हर्षमानूनिआतां ॥ हांसलासियेक्षणीं ॥ ५२ ॥ ऐसेंएकोनियांवचन ॥ वरतेंपाहेविलोकून ॥ मगसत्वरउभाराहून ॥
केलेंनमनसद्भावे ॥ ५३ ॥ ह्मणेसर्वहिशेबशोधूनपाहतां ॥ त्यांतएकअडकाचुकलाहोता ॥ त्याचाअकस्मातताळाप
डतां ॥ उल्हासचित्तावाटला ॥ ५४ ॥ ह्मणोनिसंतोषपावूनमन ॥ हांसेंआलेंमजकारण ॥ ऐसेंएकोनियांवचन ॥ ज
नार्दनविस्मित ॥ ५५ ॥ मगएकनाथासिसद्गुरुबोलत ॥ तुझेंअडक्यांकडेलागलेंचित्त ॥ तैसेंश्रीकृष्णचरणींहोतारत ॥
तरीपावशीलनिजहितआपुलें ॥ ५६ ॥ ऐसींअक्षरेंपडतांकारीं ॥ अनुतापजाहलातयेक्षणीं ॥ ह्मणेहेचिइच्छाहोतीमनीं ॥
जेआज्ञास्वामीनीमजद्यावी ॥ ५७ ॥ धन्यदिवससुदिनआजिचा ॥ अनुग्रहजाहलानिजकृपेचा ॥ विकारतुटोनिमायेचा ॥
ठावप्रपंचाचापुसिला ॥ ५८ ॥ मगलेखणीवेऊनितयेक्षणीं ॥ एकनाथेंठेविलीसद्गुरुचरणीं ॥ सांगीतलीजमाखर्चघडणीं ॥ तेऐ
कावीसज्जनींनिजप्रीतीं ॥ ५९ ॥ नरदेहमुद्दलसालमजकुरा ॥ गुदस्तारुजूपूर्वसंस्कार ॥ प्रेमपत्रहृदयींअक्षर ॥ स्वधर्मथोरख

अ०

॥ ४५ ॥

॥ २ ॥

चकेला ॥६०॥ फळत्यागकरितांचिसकळ ॥ रुजूपावेलस्वामीजवळ ॥ ब्रह्मार्पणीतयेवेळे ॥ अपिलेंनकळेसर्वथा ॥६१॥ विचार
 रसुरसहानिजनेमाचा ॥ सावधानपर्णीलिहितांसाचा ॥ वरीमनसुरसद्रुरुकपेचा ॥ हिशेबसकळांचापुसिला ॥६२॥ एवंनरदे
 हजमाझाडियासीआणुनी ॥ अज्ञानबाकीझाडाकरुनी ॥ मीविनटलोंतुमचेचरणी ॥ व्यापारसांडोनीनिजच्छंदें ॥६३॥
 त्रैलोक्याचेस्वामीआपण ॥ व्यापारजाहलातुह्यापासून ॥ तेंवाचेसिआवडेकृष्णनाम ॥ कृपेकरूनआपुल्या ॥ ६४ ॥
 सोहंदीधलेंखुर्दखत ॥ तेंमस्तकींवदिलेंम्यांलरित ॥ प्रेमाचीवस्त्रेंअपरिमित ॥ पावलोंनिश्चितयेकाळीं ॥६५॥ निजमु
 क्तीचालाधलोंविडा ॥ तेणेंवारिलीभवरोगपीडा ॥ कैवल्यपुरासिजाऊनिरोकडा ॥ चैतन्यहुढाबैसलों ॥६६॥ स्वानुभ
 वाचीतहसीलनिंकी ॥ रसदस्वामीसिदीधलीशेखीं ॥ सत्संगसारूनवसूलबाकी ॥ हुजतनेटकीभक्तीची ॥६७॥ पूर्वसुकुं
 तहोतेंकांहीं ॥ मगरामनामव्यापारींलागलोंपाहीं ॥ ऐसेंहणूनितयेसमयीं ॥ घातलेंपार्यांदंडवत ॥६८॥ हेंवचनऐ
 कतांचिश्रवणीं ॥ जनार्दनविस्मितजाहलेमनी ॥ ह्मणेयासिउपदेशद्यावयालागुनी ॥ अधिकारदिसोनीयेताहे ॥६९॥
 मगउठवोनिएकनाथाप्रती ॥ जनार्दनकृपेनेंआलिंगिती ॥ रामकृष्णमंत्रतारकनिश्चितीं ॥ सद्गुरुसांगतीतेधवां ॥ ७० ॥
 तेथेंचविश्वासधरुनिदृढ ॥ परमार्थयोगसाधिलागूढ ॥ कीर्तनींहरिगुणपवाडे ॥ गातसेकोडेनिजप्रीतीं ॥ ७१ ॥ इ
 तुकीकृपाजाहलियावरी ॥ परीसद्गुरुसेवेंतअंतरनकरी ॥ दिवसेंदिवसअधिकोत्तरीं ॥ सद्भावसाचारीबैसला ॥ ७२ ॥
 हानिश्रयदेखोनिजनार्दन ॥ ह्मणेयासिमनुष्यह्मणेलकोण ॥ विश्वोद्वारकरावयालागून ॥ अवतारपूर्णविष्णूचा ॥ ७३ ॥
 यावरीकरुनिकृपादृष्टी ॥ श्रीदत्तात्रेयाचीकरावीभेटी ॥ ऐसेंविचारुनियांपोटीं ॥ जीवींचीगोष्टीसांगतसे ॥ ७४ ॥
 एकनाथासिह्मणेजनार्दन ॥ तुजश्रीदत्तात्रेयाचीभेटकरीन ॥ परीनिर्भयअसूनित्वांमनें ॥ चितींनभिणेंसर्वथा ॥ ७५ ॥

भ. वि.
॥ ३ ॥

तेआपुलींस्वरूपेंकडौविकडी ॥ पालटकरितीघडीघडी ॥ अज्ञानीजननिंदितीरोकडी ॥ कांयाचोखडीतेचिधरिती
॥ ७६ ॥ तरीमीजयासिवोलेनगोष्टी ॥ तूंयाचेचरणींघालीमिठी ॥ आलिंगनदेऊनिउठाउठी ॥ सद्गुरुसिपोटीधरा
वें ॥ ७७ ॥ प्रसाददीधलातुजकारण ॥ तरीतेथेंचभक्षीनिजप्रीतीन ॥ ऐसीजनार्दननेंदेतांशिकवण ॥ एकनाथचरण
धरीतसे ॥ ७८ ॥ ह्मणेहेचिइच्छाबहुतदिनीं ॥ वाटतसेमाझियामनीं ॥ परीस्वामीचीमर्यादाउल्लंघोनी ॥ सर्वथामा
झेनीनबोलवे ॥ ७९ ॥ तेंआजिआपलेस्वमुखेंकरून ॥ स्वामीनीमजदीधलेंअभयवचन ॥ तेआजिमनोरथपूर्णकरून ॥
करवावेंदर्शनदत्ताचें ॥ ८० ॥ ऐसापूर्णजाणूनिहेत ॥ एकनाथासिनेलेंअरण्यांत ॥ तंवतेथेंअनसूयासुतअकस्मात ॥
आलेत्वरितभेटावया ॥ ८१ ॥ जनार्दनह्मणेएकनाथा ॥ आमुचेस्वामीवोळखेआतां ॥ तोंअविंधबैसोनिअश्वारुता ॥
आलाअवचितांत्याठायां ॥ ८२ ॥ ऐसेंरूपदेखतांदृष्टीं ॥ एकनाथभयभीतजाहलेपोटीं ॥ ह्मणेप्रत्यक्षयवनदिस
तोदृष्टीं ॥ असत्यगोष्टीमजवाटे ॥ ८३ ॥ विशालभालआरक्तनयन ॥ हार्तीशस्त्रेंअश्ववाहन ॥ सन्निधयेऊनउत
रलाजाण ॥ मगकेलेनमनजनार्दन ॥ ८४ ॥ यवनभाषेनेंअनसूयासुत ॥ जनार्दनासिबैसलेबोलत ॥ हेंदृष्टीसदे
खोनिएकनाथ ॥ आश्चर्यकरीतमानसीं ॥ ८५ ॥ सद्गुरुह्मणतीजनार्दना ॥ क्षुधालागलीकरूंभोजना ॥ तेथेंपकान्नेंनि
र्मनिनाना ॥ आश्चर्यरचनादाखविली ॥ ८६ ॥ रत्नजडितकनकताट ॥ त्यांतषडूसवाढिलेंगोमट ॥ जनार्दनबैसोनि
निकट ॥ जेवीतस्पष्टसांगतें ॥ ८७ ॥ सद्गुरुह्मणतीजनार्दना ॥ पैलतोमूलदिसतो नयना ॥ त्यासिसत्वरबोलवावेंभोज
ना ॥ तुमच्यामनायेईलतरी ॥ ८८ ॥ ऐसेंएकोनियांवचन ॥ विर्कल्पवाटलात्याजकारण ॥ ह्मणयवनाचेंकैसेंभक्षावेंअ
न्न ॥ गेलेंपळूनदूरतेव्हां ॥ ८९ ॥ दत्तात्रेयतत्काळअदृश्यहोतां ॥ आश्चर्यवाटलेंएकनाथा ॥ सद्गुरुचरणींठेऊनिमाथा ॥

१ देह, स्वरूप. २ यवन. ३ लाल झालेले डोळे. ४ घोडा. ५ अनुसूया ह्मणजे अन्नकषिची स्त्री तिचा पुत्र (दत्तात्रेय.) ६ सुकर्ण. ७ गोड. ८ संदेह.

अ०

॥ ४५ ॥

॥ ३ ॥

झालापुसतानिजप्रेमें ॥ ९० ॥ ह्मणेकोणआलाहोतायवन ॥ तुह्यांभेटलतात्यालागून ॥ तेह्मणतीतुजनेणवेचिखूण ॥ तो
 अत्रिनंदनहोताकीं ॥ ९१ ॥ साधनकरितांनानासायास ॥ परीत्याचेंदर्शननव्हेचिकोणास ॥ तेतुजभेटतांअनायास ॥
 परीविकल्पचित्तासआलाकीं ॥ ९२ ॥ वाटेसिजातांअभाग्यनरू ॥ तांअवचितभेटलाकल्पतरू ॥ त्यासिडांवलोनिके
 लाअव्हेरू ॥ तैसाचिविचारूत्वांकेला ॥ ९३ ॥ नातरीअमूल्यमुक्ताफळ ॥ हातावरीपडिलेंतत्काळ ॥ तंवदैवनसतांझांकि
 लेडोळे ॥ तैसेंचघडलेंतुजलार्गी ॥ ९४ ॥ अमृतसिंधुपडल्यादृष्टीं ॥ काळासहीमारवेलकाठी ॥ परीअनसूयासुतउठाउ
 ठी ॥ प्राकृतदृष्टींपडेना ॥ ९५ ॥ वज्रासनयोगअवघडे ॥ तोहीसाधवेलवाडेकोडे ॥ परीदत्तात्रेयाचेंदर्शननघडे ॥ तेंतु
 जजोडेअनायासें ॥ ९६ ॥ जीवमात्राचेंमनोगत ॥ नसांगतांचिकळेलत्वरित ॥ परीदृष्टींपडावाअत्रिसुत ॥ हेंअघटितएक
 नाथा ॥ ९७ ॥ निजबळेंपाहूनिआपण ॥ सप्तसागरांचेंघडेलस्नान ॥ परीसद्गुरुचेंदर्शन ॥ दैवेंकरूनलाधलें ॥ ९८ ॥ पुढील
 भविष्यनेणेचिकोणी ॥ तेहीएकवेळकळेलमनीं ॥ परीदत्तात्रेयसाक्षात्येऊनी ॥ कोणालागुनीनभेटती ॥ ९९ ॥ तेतु
 जअनायासेंभेटलेअसतां ॥ वायांचिविकल्पधरिलाचित्ता ॥ बरेंपुढेंदर्शनदीधल्याअवचितां ॥ तरीसावधानताअसावी
 ॥ १०० ॥ यावरीएकनाथउत्तरदेत ॥ मीतुमचाह्मणवितोमुद्रांकित ॥ आणिकेठार्यांलावितांचित्त ॥ विकल्पधरीतनिजम
 नीं ॥ १ ॥ बालकपित्याचेंजाणअंतरीं ॥ पितामहसहजचिलोभकरी ॥ तेवीतुमचेचरणधरितांशिरीं ॥ श्रीदत्तमजवरीतुष्टे
 ल ॥ २ ॥ कींपुष्पेंधरितांदेंठास ॥ त्यासिसहजचिपावेलमुळींचारस ॥ तेवीतुमचालागतांनिदिध्यास ॥ दत्तअनायासेंभे
 टती ॥ ३ ॥ ऐसेंसद्गुरुसीबोलोनिवचन ॥ उभयतांघरासिआलेत्वरें ॥ एकेदिवसीजनार्दन ॥ एकनाथासीबोलती ॥ ४ ॥
 आजिवनांतजाऊनितुजकारण ॥ श्रीदत्तात्रेयाचेंकरवितोदर्शन ॥ परीकोणत्यारूपेंयेतीलजाण ॥ अह्मांकारणकळेना

भ. वि.
॥ ४ ॥

॥ ६ ॥ ऐसेंबोलोनितंयाप्रती ॥ अरण्यांतगेलेसत्वरगती ॥ तंवमलंगरूपेंअवचित्ती ॥ दत्तात्रेयमूर्तोयेतसे ॥ ६ ॥ मा
यारूपतेचिकामिनी ॥ कामधेनुसर्वेदिसतीशुनी ॥ ऐसेरूपदृष्टीसिदेखोनी ॥ जनार्दनमनीआनंदले ॥ ७ ॥ मगपुढेंहो
ऊनिसत्वर ॥ केलासाष्टांगनमस्कार ॥ आलिंगनदेऊनिनिजकर ॥ बोलतीउत्तरएकमेकां ॥ ८ ॥ यवनभाषेनेंअनसू
यासुतें ॥ जनार्दनासिकायबोलत ॥ क्षुंयालागलीआह्मांबहुत ॥ तरीभोजनत्वरितकरावें ॥ ९ ॥ मगमृत्तिकापात्रस
त्वरकाढोनी ॥ त्यामाजीस्वकरेंदोहिलीशुनी ॥ तिच्यादुग्धांतअन्नचुरोनी ॥ बैसलेभोजनांतउभयतां ॥ १० ॥ सद्गुरुह्म
णतीजनार्दना ॥ पैलतोकोणदिसतोनयना ॥ त्यासिपाचारुनिआणा ॥ सर्वेभोजनाबैसावया ॥ ११ ॥ वचनऐकूनिएक
नाथ ॥ मनांतजाहलेसंकोचित ॥ ह्मणेसाक्षात्फकीरदिसत ॥ कैसेंअनुचितकरावें ॥ १२ ॥ जनार्दनदाखवित्तीनिजखूण ॥
तुजमागेंदीधलीशिकवण ॥ त्याजगद्गुरुचेंजाहलेंदर्शन ॥ तरीप्रसादघेऊनजाईकां ॥ १३ ॥ मगएकनाथसंकोचकरुनि
चित्त ॥ समीपआलेभीतभीत ॥ ह्मणेंसमागमेंनबैसेंनिश्चित ॥ तरीप्रसादत्वरितमजद्यावा ॥ १४ ॥ तेव्हांउच्छिष्टग्रासनि
जप्रीती ॥ जनार्दनदेततयाहार्ती ॥ तोवस्त्राचेपदरीबांधोनिनिश्चिती ॥ निवांतस्थितीबैसले ॥ १५ ॥ भोजनसमाप्तहोतां
पाहे ॥ जनार्दनासिबोलतीदत्तात्रेये ॥ पैलतोमूलकोणआहे ॥ सांगलवलाहेंआह्मांसी ॥ १६ ॥ मगएकनाथासिबो
लावनिलवलाहीं ॥ उचलोनिस्वामीचेघातलापार्यी ॥ त्याणींआश्वासनदेऊनिपाहीं ॥ वरदानकांहींबोलत ॥ १७ ॥
श्रुतिशास्त्राचेंजेंमंथित ॥ व्यासेंकाढिलेंश्रीभागवत ॥ त्याचाअर्थसखोलगुप्त ॥ वदेल्प्रकृतप्रसिद्धहा ॥ १८ ॥ आणि
कभावार्थरामायण ॥ वदेल्प्रकृतप्रसिद्धहा ॥ तेंश्रवणकरितांप्रीतीकरून ॥ तरतीलजनसकलिक ॥ १९ ॥ आणिकपद
पदांतरेंबहुत ॥ श्रीहरिचरित्रअतिअद्भुत ॥ कीर्तनीगाऊनिप्रेमयुक्त ॥ उद्धरीलपतितेंश्रवणमात्रें ॥ १२० ॥ ऐसावरदे

१ फकीराचा वेष. २ स्त्री. ३ कुशी. ४ दत्तात्रेय. ५ भूक. ६ मातीचें भांडे. ७ डोळे ८ अयोग्य. ९ दत्तात्रेय. १० वेद. ११ सार. १२ पातकानें भ्रष्ट झालेव्याप्त.

अ०

॥ ४ ॥

॥ ४ ॥

ऊनिसत्वर ॥ मस्तकीं ठेविला अभयकर ॥ निमिषलोटां साचार ॥ अटइय जाहले ते धवां ॥ २१ ॥ जनार्दन ह्मणे एकना
 था ॥ आजितरीय थार्थ वाटलें चित्ता ॥ तुजला प्रसाद दीधला होता ॥ तो ठेविला के उताम जसांग ॥ २२ ॥ ये रूय थार्थ बोले
 वचन ॥ तो ग्रास म्यादी धलाटाकून ॥ मग जनार्दन ने तांबूल काढोन ॥ निज करे मुखांत घातला ॥ २३ ॥ एकनाथा सिधरूनि
 हार्ता ॥ मंदिरांत आले त्वरित गती ॥ एकमेकां सिन विसंबती ॥ जेवीं लें कुरा प्रती निजमाय ॥ २४ ॥ आणितान्हया सिन
 पडे मायेचा विसर ॥ हें परस्परें साक्ष देतसे अंतर ॥ तेवीं एकनाथ जनार्दन निरंतर ॥ असती साचार एकचितें ॥ २५ ॥ दीप
 क आणि प्रकाश ज्योती ॥ कीं सुवर्ण आणित्याची कांती ॥ द्रवत्व आणि उदक निश्चिती ॥ अभिन्न असती एकत्वे ॥ २६ ॥
 कीं रवि आणित्याचीं किरण ॥ कीं चंद्र आणि शीतल तजण ॥ कीं समीर आणि चंचळ पण ॥ अभिन्न पण असती ॥ २७ ॥ समु
 द्र आणिक लोळ कैसे ॥ भिन्न पणें एकत्र जैसे ॥ अमृत आणि स्वादरसे ॥ एकत्र पणें नांदती ॥ २८ ॥ कीं अवधान आणि श्र
 वण ॥ कीं पृथ्वी आणि घन वटपण ॥ अध्यात्म आणि सत्व गुण ॥ नामाभिधान वेगळालीं ॥ २९ ॥ तेवीं जनार्दन आणि ए
 कनाथ ॥ नामें दोन परीं अभिन्न असत ॥ एकमेकां सिन विसंबत ॥ कासावीस आसत जयापरी ॥ ३० ॥ तंव कोणे एके दि
 वसीं ॥ जनार्दन विचारी मानसीं ॥ आतां सेवायेणें याजपासी ॥ अनुचित मज सीदिसता हे ॥ ३१ ॥ मग एकनाथा सि बो
 लती वचन ॥ माझी आज्ञा तुज प्रमाण ॥ तरी आतां प्रतिष्ठाना सि जाऊन ॥ गृहस्थाश्रम चालवी ॥ ३२ ॥ स्नान संध्या दे
 वतार्चन ॥ वैश्वदेवादि अतिथि पूजन ॥ नित्य नैमित्तिक कर्माचरण ॥ दाखवी वर्तवून लोकांसीं ॥ ३३ ॥ तूं अध्यात्म ज्ञानी प्र
 वीण होसी ॥ परीं सर्वथान सोडी सत्कर्मासी ॥ नदी पार जाहलिया आपणासी ॥ तरी केवीं नावेसी फोडावे ॥ ३४ ॥ जेवीं
 मिथ्या कर्म कळलें अंतरीं ॥ तरी वर्तावें लोकाचारीं ॥ यथाविधिवर्तोन निनिर्धारीं ॥ मग ते ईश्वरीं अर्पावे ॥ ३५ ॥ हें वचन प्र

अ. बि.
॥ ५ ॥

माणकरितां खरित ॥ तुजप्रसन्नहोईल रुक्मिणीकांत ॥ जनार्दन नमस्तर्की ठेविला हात ॥ प्रतिष्ठानीं खरित चालिला ॥ ३६ ॥
सद्गुरु वचन हेंचि प्रमाण ॥ त्याहूनि वरिष्ठ नव्हेचि साधन ॥ हे गुरु भक्त चि जाणती खूण ॥ इतरां कारण न घडेची ॥ ३७ ॥
मग निज मंदिरा येऊन ॥ वडील वृद्धांस केलें मन ॥ पुत्र देखतां त्यांज कारण ॥ समाधान वाटलें ॥ ३८ ॥ स्नान संध्या दे
वतांचेन ॥ मातापित्यांचें करी सेवन ॥ ऋतु काळीं स्वदाराग मन ॥ विधि आज्ञेनें करीतसे ॥ ३९ ॥ न करी कोणाचें उपां
र्जन ॥ दृष्टी सनये ती थोर सानें ॥ चराचर जें जें दिसे आनं ॥ तें तें जनार्दन भासत ॥ १४० ॥ घरीं पुरातन पांडुरंग मूर्ती ॥
एकनाथ पूजीनि जप्रीती ॥ जैसी बोलिली शास्त्रींनी ती ॥ तैशाचरीतीं अर्चीतसे ॥ ४१ ॥ नाना परीचीं सुमन चंदन ॥ परि
मळ उपचार सुगंध भूषण ॥ धूप दीप कर्पूर नीरांजन ॥ नैवेद्य अर्पण निज भावें ॥ ४२ ॥ पुष्पांजलि स्तोत्र पढोनि नाना ॥
देवांसि घालीतसे प्रदक्षिणा ॥ मग साष्टांग नमस्कार घालोनि जाणा ॥ भाकीत करुणा अनुतापें ॥ ४३ ॥ जय पतित पाव
ना जगदुद्धारा ॥ द्वारका वासिया रुक्मिणीवरा ॥ अनाथ नाथा करुणाकरा ॥ सर्वेश्वरा पांडुरंगा ॥ ४४ ॥ मी अनन्य भा
वें तुज शरण ॥ ह्मण निपुढती करितों न मन ॥ मग तुळसी प्रसाद घेऊन ॥ तीर्थ प्राशन करीतसे ॥ ४५ ॥ ब्राह्मण घेऊनियां
पंक्तीं ॥ भोजन करीत निज प्रीतीं ॥ तृतीय प्रहरी पुराण व्युत्पत्ती ॥ श्रवण करिती सद्भावें ॥ ४६ ॥ रात्रीं आरंभी हरिकी
र्तन ॥ श्रवणासिये ती भाविक जन ॥ एकनाथाचें ऐकोनि वचन ॥ होतीत ह्मीन नर नारी ॥ ४७ ॥ जनार्दनाचे कृपे करुनी ॥
कवित्व बोलती प्रसाद वाणी ॥ संत सज्जन ऐकती कानीं ॥ संतोष मनीं मानित ॥ ४८ ॥ एके दिवसीं एकनाथ ॥ निद्रित हो
ते या मिनीत ॥ तों स्वप्रीयेऊनि श्रीरघुनांथ ॥ काय बोलत तयासी ॥ ४९ ॥ ह्मणे वाल्मीकि कृतरामायण ॥ संस्कृत वाणी
न कळे गहन ॥ यावरी महाराष्ट्री का करुन ॥ जनाकारण सांगावी ॥ १५० ॥ ऐसें स्वप्रदेखतां चि जाण ॥ जागृती सआ

१ श्रेष्ठ. २ देवपूजा. ३ स्त्री. ४ सेवा. ५ लहान. ६ दुसरे. ७ फुलें. ८ पश्चात्ताप पावून. ९ रात्री. १० राम.

अ०

॥ ४५ ॥

॥ ५ ॥

लेनलागतांक्षण ॥ तेचिआज्ञाकरूनिप्रमाण ॥ आरंभीरामायणप्राकृत ॥ ५१ ॥ सुदिनपाहोनिएकेदिनीं ॥ सप्तकांडेंपा
 हिलींशोधोनी ॥ तोअभिप्रायध्यानींआणोनी ॥ एकनाथमनींतल्लीन ॥ ५२ ॥ ह्मणेयाचाअर्थसखोलगहन ॥ मींप्रा
 कृतकायबोलोंजाण ॥ परीजनार्दनाचेकूपेंकरून ॥ ग्रंथवदेनयथामती ॥ ५३ ॥ बालकांडआरंभितांचिजाण ॥ प्रथमा
 ध्यायींमंगलाचरण ॥ गणपतिसरस्वतीचेवंदोनिचरण ॥ सद्गुरुस्तवनमगकेलें ॥ ५४ ॥ प्रार्थूनि सतसज्जनमूर्ती ॥ ग्रंथआ
 रंभिलाएकनार्थी ॥ सद्भावेंबोलिलावचनोक्ती ॥ मगभावार्थह्मणतीरामायण ॥ ५५ ॥ मुखोबैसोनिश्रीरघुनाथ ॥ ग्रंथ
 वदवितीयथार्थ ॥ एकनाथपुढेंनिमित्तमात्र ॥ जाणतीपवित्रनिजभक्त ॥ ५६ ॥ परीएकगृहस्थहोताशेजारीं ॥ तोनित्य
 त्याचीनिंदाकरी ॥ ह्मणेप्राकृतटीकासंस्कृतावरी ॥ एकनाथकरीकासया ॥ ५७ ॥ कोणीभाविहोतेप्रेमळ ॥ तेयाचेंक
 वित्वह्मणतीरसाळ ॥ श्रवणींपडतांचितत्काळ ॥ राहेतळमळचित्ताची ॥ ५८ ॥ एकेदिवसींरात्रींत ॥ निद्रितझालेएकना
 थ ॥ तोंस्वप्नींयेऊनिजानकीकांत ॥ कायबोलततयासी ॥ ५९ ॥ आतांनिद्राआळसटाकूनिजाण ॥ लिहीतबैसेरामाय
 ण ॥ तुझेमुखींचेरसाळभाषण ॥ मजकारणआवडे ॥ १६० ॥ दौतलेखणीपत्रहार्ती ॥ आणोनिदेतअयोध्यापती ॥ जागृत
 होऊनिजंवपाहाती ॥ तंवट्टीसनदिसतीश्रीराम ॥ ६१ ॥ मगकरूनिरघुनाथस्मरण ॥ लिहीतबैसलेरामायण ॥ तोंअद्भुत
 वर्तलेंगहन ॥ तेंपरिसासज्जननिजप्रीतीं ॥ ६२ ॥ सीताशुद्धीसजातांमारुती ॥ तेकथालिहितांसप्रेमचितीं ॥ एकनाथासि
 नसेदेहभ्रांती ॥ मीपणनिश्चितींस्फुरेना ॥ ६३ ॥ महेंद्रपर्वतावरूनी ॥ हनुमंतउडालाजयेक्षणीं ॥ तेओवीलिहितांया
 लागूनी ॥ अविर्भावमनींदाटला ॥ ६४ ॥ तोप्रेमादाटोनिमनांत ॥ मगउडोनिचालिलेएकनाथ ॥ शेजारियाचेवाड्यां
 त ॥ पडिलेअवचितअर्धरात्रीं ॥ ६५ ॥ गृहस्थहोऊनियांजागृत ॥ अंगणींयेऊनिजंवपाहत ॥ तोमूर्छितपडिलेएकना

भ. वि.
॥ ६ ॥

थ ॥ देखोनिविस्मितअंतरीं ॥ ६६ ॥ मगहार्तांचेंपत्रघेऊनी ॥ वाचूनिपाहेतयेक्षणीं ॥ तेव्हांतोउमंजलाआपुलेमनीं ॥
ह्मणेप्रेमेंकरूनीउडाले ॥ ६७ ॥ गृहस्थपुसतसेवर्तमान ॥ किमर्थेथेंपडिलेतिथेऊन ॥ परीत्यासिनार्हीदेहभान ॥
ह्मणोनिवचनबोलत ॥ ६८ ॥ ऐसीस्थितिदेखतांसत्य ॥ अनुतापजाहलाचित्तांत ॥ ह्मणेएकनाथअवतारमूर्तिमंत ॥
म्यानिदिलेंव्यर्थतयाप्रती ॥ ६९ ॥ मगआपुलेपाठीवरबांधूनि सत्तरीं ॥ नेऊनिबैसविलेंत्याचेमंदिरीं ॥ एकनाथसाव
धहोऊनिलवकरी ॥ लेखनकरीतवैसले ॥ ७० ॥ गृहस्थेंकरूनियांनमन ॥ आपुलेगृहागेलाजाण ॥ ह्मणेएकनाथा
चाउपदेशघेईन ॥ विचारत्याणढढकेला ॥ ७१ ॥ चमत्कारदेखिलाअतिअद्भुत ॥ मगतयावरीजरीबसलाहेत ॥ तरी
तो नव्हेशुद्धभावार्थ ॥ दांभिकनिश्चितयानाव ॥ ७२ ॥ परिसाचादेवजाणतकेला ॥ मगदेव्हारींषोडशोपचारेंपूजिला ॥
ऐसाभक्तभावार्थदेखिला ॥ तरीदांभिकत्याजलाह्मणावें ॥ ७३ ॥ कामधेनूचाचमत्कारदेखोनिजाणा ॥ मगतीसघातल्या
प्रदक्षिणा ॥ त्यांच्यासद्वावाच्याखुणा ॥ कळतीसज्ञानाभाविकां ॥ ७४ ॥ कल्पतरूसओळखोनी ॥ मगकामनिकत्या
सिघालितीपाणी ॥ त्यासिपरोपकारीह्मणतांकोणी ॥ तरीयथार्थसज्जनींह्मणावें ॥ ७५ ॥ तेवींसंतांचाउपहासआधींके
ला ॥ मगचमत्कारपाहोनिभावार्थजडला ॥ तरीदांभिकेंह्मणावेंत्याला ॥ अन्वयथाबोलअसेना ॥ ७६ ॥ वैभवपावलेसो
यच्यासी ॥ मगपिशुनआदरकरितीत्यासी ॥ परीमागीलअपमानआठवूनमानसीं ॥ प्रशस्तत्यांसीवाटेना ॥ ७७ ॥ तेवीं
गृहस्थेंउपहासआधींकेला ॥ मगचमत्कारपाहोनिशरणआला ॥ परीएकनाथासिदांभिकभासला ॥ वृत्तांतपहिलाआ
ठवूनी ॥ ७८ ॥ एकेदिवसींजनार्दनसुत ॥ एकांतीबैसलेदेवघरांत ॥ तोंगृहस्थसत्वरयेऊनि तेथ ॥ प्रार्थनाकरीतत
याची ॥ ७९ ॥ ह्मणेस्वामीतुमचामहिमानेणंतां ॥ म्यामार्गेउपहासकेलावृथा ॥ आतांभावार्थधरूनिचिता ॥

१ मनांत आश्चर्यभरित होऊन. २ समजला. ३ इच्छावान, गरजवंत. ४ निंदा, छळ. ५ गर्विष्ठ. ६ खोटे. ७ दुर्जन. ८ मनांत. ९ न समजतां.

अ०

॥ ४५ ॥

॥ ६ ॥

आलोंसमर्थातुजपासीं ॥ १८० ॥ तरीमाझेमस्तकींठेऊनिहात ॥ उपदेशद्यावाजीवरित ॥ वचनएकोनि एकनाथ ॥
 राहिलेनिवांतउगेची ॥ ८१ ॥ ह्मणतीअधिकारनपाहतांकांहीं ॥ कैसाकरावासंप्रदायी ॥ बरढंभूमीअसतांपाही ॥
 तेथेंसर्वथाकांहींनपेरावें ॥ ८२ ॥ कुळासिनाहींठावठिकाण ॥ तयासिसर्वथानद्यावेंधन ॥ कुंभफुटकानपाहतांजाण ॥
 तरीतथांतजीवनभरूनये ॥ ८३ ॥ ऐसेंह्मणोनि एकनाथ ॥ गृहस्थासिकायउत्तरदेत ॥ तुह्मीआपणायोग्यपाहूनिसम
 र्थ ॥ तयासिभावार्थधरावा ॥ ८४ ॥ ऐसेंतयासिह्मणतांपाही ॥ परीतोसर्वथानायकेकांहीं ॥ ह्मणेतुह्माविणउपदेशघे
 णेंनाहीं ॥ ह्मणनिपार्यांलागला ॥ ८५ ॥ त्याचेभिडेस्तवबाह्यात्कारें ॥ ह्मणेउदयीकमुहूर्तआहेबरें ॥ तुह्मीस्नानकरू
 निसवरें ॥ यावैऐसेंबोलिले ॥ ८६ ॥ मगगृहस्थउठोनिगेलियाघरीं ॥ एकनाथविचारकरितीअंतरीं ॥ ह्मणतीआळ
 सीकृपणासिउपदेशसत्तरीं ॥ देऊनयेचीसर्वथा ॥ ८७ ॥ उदयीकस्नानकरूनित्वरित ॥ देउळासिआलेजनार्दनसुत ॥
 घरच्यामनुष्यासिकायसांगत ॥ अग्रोदकयेथनठेवावें ॥ ८८ ॥ आह्मीहाकमारिलियासत्तर ॥ परीकोणीचनद्यावें
 प्रत्युत्तर ॥ ऐसादृढसांगोनिविचार ॥ मगमानसपूजेसीबैसले ॥ ८९ ॥ तोंगृहस्थस्नानकरूनित्वरित ॥ सत्तरआलेदे
 वघरांत ॥ तंवएकनाथबैसलेध्यानस्थ ॥ मुखीजपतकृष्णनाम ॥ ९० ॥ विचारकरीतीआपुल्याचित्तां ॥ याचीपरीक्षा
 पाहावीआतां ॥ दांभिकअसलातरीसर्वथा ॥ उपदेशवृथादेऊनये ॥ ९१ ॥ मगहाकमारूनिमंदिरांत ॥ घरच्यामनु
 ष्यांसिकायबोलत ॥ अग्रोदकठेविलेंनाहींयेथ ॥ कायनिमित्तपेंआजी ॥ ९२ ॥ मागुतीसांगतीतेअवसरीं ॥ आतांतरी
 आणूनिद्याझडकरी ॥ परीकोणीचनबोलतीमंदिरीं ॥ मगएकनाथझडकरींऊठिले ॥ ९३ ॥ हार्तीचंबूघेऊनित्वरित ॥ ह्म
 णेकोणीउदकद्यावयानाहींयेथ ॥ मगआपणचीजाऊनिमंदिरांत ॥ अग्रोदकनिश्चितआणिलें ॥ ९४ ॥ गृहस्थाचीपरी

भ. वि.
॥ ७ ॥

क्षायेऊनिऐसी ॥ एकनाथलागलादेवपूजेसी ॥ मनांतह्मणेहाकुटिलआळसी ॥ तरीउपदेशयासिदेऊंनये ॥ १५ ॥ जो
फुकाचेंउदकनेदीदेवा ॥ तोकायपुढेंकरीलसेवा ॥ जोनमस्कारनकरीभूदेवा ॥ तोपक्कान्नजेवांनेदीच ॥ १६ ॥ जोवा
टनसांगेपथिकासी ॥ तोमंदिराठावढेकीत्यासी ॥ कींजोबैसावयानेदीपाहुण्यासी ॥ तोशिरपावडोईसीबांधीना ॥ १७ ॥
तेवींफुकाचेंआणोनिनेदीजीवन ॥ तोपुढेंकायकरीलसाधन ॥ ऐसेंमनांतविचारून ॥ करीतपूजनश्रीहरीचें ॥ १८ ॥
यावरीगृहस्थकायबोलत ॥ माझेमस्तकींठेवाहात ॥ एकनाथह्मणतीटळलामुहूर्त ॥ आतांनार्हीदिसतयापुढें ॥ १९ ॥
वचनएकोनित्याअवसरी ॥ गृहस्थगेलानिजमंदिरी ॥ एकनाथाच्याअंतरी ॥ समाधानवाटलें ॥ २० ॥ ह्मणेदांभि
कपणव्यर्थवायां ॥ आह्मासांप्रदायीपाहिजेकासया ॥ तरीसर्वउपाधिटाकोनियां ॥ पंढरीरायासिभजावें ॥ २०१ ॥
जनार्दनाचेतान्हयाबाळका ॥ कासयापाहिजेतशिष्यशाखा ॥ अंगाजाणीवयेईलदेखा ॥ ह्मणोनिआशंकावाटत ॥ २ ॥
यापरीअसोनिवैराग्यभरित ॥ भजनकरितीएकनाथ ॥ पुढेंद्वारकेहूनिश्रीकृष्णनाथ ॥ सेवेसियेतीलनिजांगें ॥ ३ ॥ ते
कथाकानींऐकतांफुडी ॥ श्रोतयांअधिकलागेलगोडी ॥ मगभवरीगाचीदिसतेवांकडी ॥ तेजाईलरोकडीउठाउठी ॥ ४ ॥
ह्मणोनिश्रोतयांपुढती ॥ विनंतीकरीमहीपती ॥ कथाश्रवणींलावूनिप्रीती ॥ अवधानचितींअसावें ॥ ५ ॥ स्वस्तिश्री
भक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविकभक्त ॥ पंचचत्वारिंशाध्यायरसाळहा ॥ २०६ ॥ श्रीकृ
ष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ४५ ॥ ॥ ओव्या ॥ २०६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

१ ब्राह्मणास. २ भोजन. ३ वाटसरूस, ४ उदक, पाणी. ५ मनांत. ६ रसाळ, स्पष्ट.

अ०

॥ ४५ ॥

॥ ७ ॥

अध्याय ४ ध्वा.

एकनाथाचे दिनेर जेवावयास बसले आहेत

एकनाथाचें घर

एकनाथ प्रार्थना करितो.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीधेनुकासुरमर्दनायनमः ॥ आजिअमृतसिंधूसिभरतेंआलें ॥ कींब्रह्मविद्येचेंभांडारउघडलें ॥
 कींवासरमणीचेंतेजभलें ॥ हृदयींप्रकटलेंश्रोतयांचे ॥ १ ॥ नातरीशुद्धज्ञानाचेंगुज ॥ कार्नीअवचटपडिलेंसहज ॥ कींमो
 क्षयुक्तीचेंहीबीज ॥ लाधलेंआजनिजभाग्यें ॥ २ ॥ कींहामंत्रराजमंगळनिधी ॥ दैवदशेनेंप्रकटलाआधी ॥ कींवैराग्यवि
 वेकाचीबुद्धी ॥ भक्तकथेसंधीपातली ॥ ३ ॥ नातरीशांतीचेंनिजसुख ॥ कींविवेकवल्लीचेंउगवलेंरोप ॥ कींआनंदसुखाचा
 हरिखं ॥ प्रकटलादेखभूमंडळीं ॥ ४ ॥ कींवैराग्याचीनिरपेक्षता ॥ कींभूतदयेचीहीममता ॥ कींप्रेमआवडीतबतांते
 हेभक्तकथारसाळ ॥ ५ ॥ कींसायुज्यतेचेंनिजधाम ॥ कींकीर्तनसुखाचेंहेप्रेम ॥ कींनिर्विकल्पप्रकटलाकल्पद्रुम ॥ कींसा
 धननिष्कामह्मणावें ॥ ६ ॥ मागिलेअध्यायींएकनाथ ॥ परीक्षाकरूनीवाळिलामृहस्थ ॥ जेवींपितळतावितांअग्नीत ॥
 काळेंदिसतदृष्टीसी ॥ ७ ॥ कींकसवटीलावितांसुवर्णासी ॥ डांकलगदिसेहीनकसी ॥ मगपरीक्षकसोडूनदेतीत्यासी ॥
 नयेमानसींह्मणोनियां ॥ ८ ॥ नातरीवेश्येचेंसुंदरगायन ॥ परीविरक्ततेथेंनघालितीमन ॥ कींराजमंदिरीचेंवर्षासन ॥
 पवित्रसज्जननघेती ॥ ९ ॥ कींएकचिशीतचांचपडोनी ॥ भातपाहतीसुगरणी ॥ तेवींएकनाथेंत्योसमागोनिपाणी ॥
 कुचेंरनिजमनींवाळखिला ॥ १० ॥ षोडशोपचारेंनित्यपूजा ॥ सद्ग्रावेंअर्पितअधोक्षजा ॥ साहित्यद्यावयासिनाही
 दुजा ॥ हेंगरुडध्वजाजाणवलें ॥ ११ ॥ ह्मणेमाझेपूजनींअतिआवडी ॥ एकनाथासप्रीतीलागलीगांढी ॥ तरीनिजांगेंजा
 ऊनितांतडी ॥ कार्यलवडसवडीसाधावें ॥ १२ ॥ ऐसेंबोलूनिद्वारकानाथ ॥ ब्राह्मणरूपधरूनिखरित ॥ प्रतिष्ठानीयेऊनि
 अनंत ॥ पुसेवृतांतलोकांसी ॥ १३ ॥ जोअंतरसाक्षचैतन्यधन ॥ ब्रह्मांडनिवासीजगजीवन ॥ तोएकनाथाचेंपुसेसदन ॥
 ठावेंअसोनअंतरी ॥ १४ ॥ ह्मणेयाग्रामांतवैष्णववीर ॥ श्रीकृष्णपूजनींअतिसादर ॥ ब्राह्मणभोजनकरीनिरंतर ॥ तथा

भ. वि.
॥ १ ॥

चेंमंदिरकोणतें ॥ १५ ॥ ऐसेंबोलोनिघनसांवळा ॥ त्याचेंमंदिरांतप्रवेशला ॥ नरनारीदावितेतेवेळां ॥ मगनमस्कार
केलातयासी ॥ १६ ॥ एकनाथासिह्मणेजगजीवन ॥ मीअनाथपरदेशीब्राह्मण ॥ तुह्मींनित्यकरितांब्राह्मणसंतर्पण ॥
तीकीर्तिऐकूनमीआलों ॥ १७ ॥ तरीमजवस्त्रअन्नघालवेंपोटभरी ॥ मगमीएथेंचराहीननिरंतरीं ॥ सांगालकार्यतेंक
रीनसत्तरीं ॥ आळसअंतरींनआणितां ॥ १८ ॥ एकनाथपुसतीत्याकारण ॥ तुह्मींकोठेंअसतांकोण ॥ कायपरिवारअसे
जाण ॥ नामाभिधानकोणतें ॥ १९ ॥ ऐकोनिह्मणेरुक्मिणीपती ॥ मीएकलाएकटअसेंनिश्चितीं ॥ पुत्रदारांआणिसंपत्ती
कांहींचनसतीमजलागीं ॥ २० ॥ तुमचाप्रसादसेवूनयेथें ॥ सेवाकरावीअनन्यचित्तें ॥ ऐसानिजमनींधरुनिहेत ॥ आ
लोंवरितयाठायां ॥ २१ ॥ आणिकस्थळेंपाहिर्लीबहुत ॥ परीसांप्रतकोठेंनरमेचित्त ॥ वचनऐकोनिएकनाथ ॥ आश्च
र्यकरितमानसीं ॥ २२ ॥ ह्मणेतुमचीइच्छाअसेलजरी ॥ तरींराहावेंआमुचेंमंदिरीं ॥ ऐसेंऐकतांचिश्रीहरी ॥ संतोषअं
तरींमानितसे ॥ २३ ॥ जोब्रह्मादिकांपूज्यमान ॥ शिवादिकरितीज्यांचंध्यान ॥ तोलीलानाटकीजगजीवन ॥ ब्राह्मणज
नजाहलार्कीं ॥ २४ ॥ ज्याचीकीर्तिवणितांचोखडी ॥ श्रुतिपुराणेंझालींवेडीं ॥ तोगंगोदकेंभरुनिकावडी ॥ लवडेंसवडीवा
हातसे ॥ २५ ॥ क्षीरसागरींप्रभाकरवेट ॥ तेथेंशेषशार्यावैकुंठपीठ ॥ तोप्रातःकाळहोतांचिउठ ॥ देहासिकष्टनमानि
तां ॥ २६ ॥ अष्टांगयोगसाधनींजाण ॥ योगीशिणतीजयाकारण ॥ तोदेवपूजेसिउपकरण ॥ सोज्वळउटोनदेतसे ॥
॥ २७ ॥ सकुमारसांवळारुक्मिणीकांत ॥ सार्युज्यदानींजगविरूयात ॥ तोसडासमार्जनकरुनितरित ॥ देवघरसारवित
निजांगें ॥ २८ ॥ जयाच्याचरणापासूनिनिश्चितीं ॥ प्रकटजाहलीभागीरथी ॥ तोदेवपूजेसिअग्रेदकप्रीतीं ॥ भरुनि
श्रीपतीठेवितसे ॥ २९ ॥ अठ्ठ्यासींसहस्ररूपिजाण ॥ सद्भावेंकरितीज्याचेंअर्चनं ॥ तोब्राह्मणहोऊनिजगजीवन ॥

१ ब्राह्मण भोजन. २ स्त्री. ३ वेद. ४ गडबडीनें. ५ यम, नियम, आसन, प्राणायाम, प्रत्याहार, धारणा, ध्यान आणि समाधि. ६ मोक्ष देणारा. ७ सेवा, पूजा.

अ०

॥ ४६

॥ १

उगाळीचंदननिजप्रीती ॥ ३० ॥ अष्टसिद्धिसकळदासी ॥ जयासिवोळंगतीअहर्निशीं ॥ तोहारगुंफोनिहृषीकेशी ॥ देव
 पूजेसीठेवितसे ॥ ३१ ॥ चंद्रसूर्यनक्षत्रराज ॥ ज्याचेयोगेंदिसतीसतेज ॥ तोदीपकसरसावीअर्धोक्षज ॥ परीमर्नीनला
 जसर्वथा ॥ ३२ ॥ सकळसुरगणइंद्रादिक ॥ जयाचेह्मणवितीआज्ञाधारक ॥ तोदेवपूजेचेउपचारअनेक ॥ एकनाथासी
 देतसे ॥ ३३ ॥ कृष्णाह्मणोनिहांकमारितां ॥ तंवपुढेंसादरहोयअवचिता ॥ कोठेंहीअंतरनपडेसर्वथा ॥ सावधानतास
 र्वकाळ ॥ ३४ ॥ चंदनदेतसेउगाळून ॥ कोणीह्मणतीश्रीखंडचाब्राह्मण ॥ नगरवासीसकळजन ॥ आश्चर्यमर्नीकरिताती
 ॥ ३५ ॥ ह्मणतीएकनाथाचेघरीं ॥ एकब्राह्मणकरितोचाकरी ॥ कांहींवेतननघेतांपदरीं ॥ अवघीभरोवरीकरितसे ॥ ३६ ॥
 एकनाथासिनकळत ॥ मंदिरांतजातीद्वारकानाथ ॥ कांतेसिधंदाकरूलागत ॥ उल्हासयुक्तनिजप्रीतीं ॥ ३७ ॥ सडा
 संमार्जनपात्रेंधुवून ॥ उशीरहोतांचिकरीघुसळण ॥ ह्मणेकार्यसांगावयामजकारण ॥ संकोचमनेनधरावा ॥ ३८ ॥ विलं
 बहोतांचिघनसांवळा ॥ निजांगेंझाडीतपाकशाळा ॥ साहित्यघेऊनएकवेळां ॥ स्वयंपाकासीनिघतसे ॥ ३९ ॥ होतांका
 र्याचीआडांआडी ॥ आपणनिजांगेंद्विजांसिवाढी ॥ त्याअन्नासिअधिकलागेगोडी ॥ नवलपरवडीअभिनंव ॥ ४० ॥
 उदकवाढीतजगजीवन ॥ तेंप्राशनकरितीजंवब्राह्मण ॥ तंवअभिनवगोडीत्याकारण ॥ विस्मितमनहोताती ॥ ४१ ॥
 उच्छिष्टेंकाढावयालवडसवंडी ॥ त्यादेवासअत्यंतआवडी ॥ ओंचेखोऊनियांतांतडी ॥ अन्नसार्वडीनिजहस्ते ॥ ४२ ॥
 प्रीतीनेंधरुनिपत्रावळी ॥ बाहेरटाकितवनमाळी ॥ हस्तप्रक्षालूनतेवेळीं ॥ भूमिकाजळींधूतसे ॥ ४३ ॥ एकनाथाचीमा
 तापिता ॥ क्रमोनिगेलींआयुष्यसरतां ॥ तोंएकवर्तलीअभिनवकथा ॥ तेपरिसाआतांभाविकहो ॥ ४४ ॥ एकदांपितृति
 थियेतांजाण ॥ ब्राह्मणासिदीधलेंआमंत्रण ॥ ह्मणेउदयीकतुह्मांपितृक्षण ॥ भोजनासियेणनिश्चित ॥ ४५ ॥ प्रातःकाळीं

भ. वि.
॥ २ ॥

उठोनिसत्वरगती ॥ गृहांतकरविलीपाकनिष्पती ॥ दीडप्रहरयेतांचिनिश्चिती ॥ स्नानेंसांगीतलींविप्रांसी ॥ ४६ ॥ जेथें
श्रीकृष्णब्राह्मणजन ॥ तेथेंसाहित्यासिकायउण ॥ धोत्रजोडेदक्षिणासुवर्ण ॥ द्विजांकारणसिद्धकेलीं ॥ ४७ ॥ मगस्नानक
रूनिसत्वरगती ॥ एकनाथआलेमंदिराप्रती ॥ उपरीवरीजाऊनिनिश्चितीं ॥ धोत्रेंवाळवितीतेधवां ॥ ४८ ॥ तोंअनामि
कआणित्याचीकांता ॥ बिंदीसझाडितीउभयतां ॥ पक्कान्नाचासुवासतत्वां ॥ आलाअवचितांतयांसी ॥ ४९ ॥ मगअं
त्यजासिकांताबोलेउत्तर ॥ अन्नाचासुवासयेतसेसुंदर ॥ हेंआपुल्यासिप्राप्तनव्हेसाचार ॥ खातीलद्विजवरभाग्याचे
॥ ५० ॥ तेव्हांअनामिकह्मणेश्रियेसी ॥ तूंव्यर्थचिकासयालाळघोंटिसी ॥ हेंउणउणपक्कान्नआपणासी ॥ आल्याज
न्मासीलाधेना ॥ ५१ ॥ आजियाचेघरीश्राद्धजाण ॥ उच्छिष्टहीटाकितीपुरोन ॥ तुवांनेणोनियांमूर्खपणें ॥ वासनामनींघ
रियेली ॥ ५२ ॥ वृषभंगेलालग्न्याप्रती ॥ परीसमर्थकडबेत्यासिदेती ॥ तेवीपक्कान्नभोजनआपुलेसंचितीं ॥ कोठोनि
असेलनिजकांते ॥ ५३ ॥ ऐसीपरस्परेंबोलतांवाणी ॥ एकनाथाच्यापडिलीश्रवणीं ॥ मगखालींउतरूनितयेक्षणीं ॥
कांतेलागोनीपुसत ॥ ५४ ॥ ह्मणेंअनामिकदोघेंझाडिती ॥ त्याणींपक्कान्नभोजनइच्छिलेंचितीं ॥ तरीघरांतजाहली
पाकनिष्पती ॥ तेंभोजनत्यांप्रतीघालावें ॥ ५५ ॥ यावरीकांतांबोलत ॥ अन्नतोंनिपजलेंअसेबहुत ॥ तरीमुलांलेंक
रांसमवेत ॥ अतिशूद्रसमस्तबोलावा ॥ ५६ ॥ दोघांसीचजरीघातलेंभोजन ॥ तरीइतरअतृप्तराहातीलजाण ॥ तेजा
ऊनसांगतीलत्यांकारण ॥ मगयेतीलधांवूनसकळिक ॥ ५७ ॥ तरीआधीबोलावूनसकळांप्रती ॥ भोजनघालवेंसत्वर
गतीं ॥ जनार्दनआहेसर्वाभूतीं ॥ तरीकरावीतृप्तीअनांमिकां ॥ ५८ ॥ मगबाहेरयेऊनतत्काळ ॥ अंत्यजबोलाविलेस
कळ ॥ बिंदीसंबैसवूनतेवेळ ॥ अतिकळवळनिजमानसीं ॥ ५९ ॥ करावयाब्राह्मणपूजन ॥ गंधाक्षतापुष्पेंसुमनं ॥ सा

अ०

॥ ४६ ॥

॥ २ ॥

हित्येठेविलेंहोतेंकरून ॥ तेंकेलेंअर्पणअनामिकां ॥ ६० ॥ शूद्राहार्तीपात्रेंमांडून ॥ तयांसिवाढविलेंपक्वान्न ॥ धृतशर्क
 राशाखालेंवण ॥ बाहेरआणोनठेविलीं ॥ ६१ ॥ जनींजनार्दनआहेनिश्चित ॥ हाभावजाणोनिचित्तांत ॥ संकल्पसो
 डीएकनाथ ॥ भोक्ताकृष्णनाथह्मणूनी ॥ ६२ ॥ ग्रासध्याह्मणतांत्यांकारणें ॥ अनामिकसेवितीपक्वान्न ॥ मुलेंलेंकुरेंथो
 रलाहानें ॥ करितीभोजनेंयथारुची ॥ ६३ ॥ देखिलेंऐकिलेंनव्हतेंकर्णी ॥ तोरसलाधलात्यांलागुनी ॥ ह्मणतीधन्यए
 कनाथातुझीकरणी ॥ आह्मांलागोनीतृप्तकेलें ॥ ६४ ॥ आह्मीअंत्यजयातिहीन ॥ देखिलेंनव्हतेंहेंकर्धीअन्न ॥ तूंदया
 वंतवैष्णवजाण ॥ केलीआठवणजन्मवरी ॥ ६५ ॥ जेंजेंअपेक्षितजयांसी ॥ मागतांतैसंचवाढीत्यांसी ॥ तृप्तकेलेंसकळि
 कांसी ॥ विडेसमस्तांसीदीधले ॥ ६६ ॥ उरलेंअन्नहोतेंघरीं ॥ तेंहीघातलेंत्यांचेपदरीं ॥ मगसडासंमार्जनकरूनिमं
 दिरीं ॥ पात्रेंझडकरीधूतलीं ॥ ६७ ॥ आणिकसामग्रीउदकदेऊनी ॥ पाकासिघातल्यास्वयंपाकिणी ॥ पहिल्याहूनि
 दशगुणीं ॥ निपजलींगृहीपक्वान्न ॥ ६८ ॥ ब्राह्मणांसिसांगीतलींहोतींस्नान ॥ तयांसिकळलेंहेंवर्तमान ॥ कींतुह्मांआ
 र्धीएकनाथान ॥ अंत्यजांभोजनदीधलें ॥ ६९ ॥ एकमेकांसीबोलतीवचन ॥ हेंतंवअघटितकेलेंतेण ॥ आह्मांदेऊनि
 पितृक्षण ॥ घातलेंभोजनअनामिकां ॥ ७० ॥ विप्रहोऊनिक्रोधायमान ॥ विचारकरितीअवघेजण ॥ आजपासोनि
 याभ्रष्टाचेंअन्न ॥ कोणीनघेणसर्वथा ॥ ७१ ॥ मगसकळशास्त्रज्ञझडकरी ॥ पातलेएकनाथाचेघरीं ॥ सक्रोधहोऊनि
 त्याअवसरीं ॥ कठोरशब्देताडिती ॥ ७२ ॥ ह्मणतीऐकरेकर्मभ्रष्टा ॥ तुवांअघटितकेल्याचेष्टा ॥ ब्राह्मणनजेवितांचि
 दुष्टा ॥ अंत्यजाआर्धीपूजिलें ॥ ७३ ॥ आजितुझेवडिलांचीपितृतिथिदेख ॥ तेकायहोतेअनामिक ॥ ह्मणोनिअतिशू
 द्रपूजिलेअनेक ॥ जेकांनिंदिलेवेदशास्त्रीं ॥ ७४ ॥ तुझेनियोगेंवर्णसंकर ॥ आतांचहोऊंपाहेसत्वर ॥ निजांगेंमांडिला

भ.वि.
॥ ३ ॥

भ्रष्टाचार ॥ ब्राह्मणआचारबुडवूनी ॥ ७५ ॥ ऐसीएकोनिविप्रवाणी ॥ एकनाथविनवीकरजोडोनी ॥ दुसरास्वयंपाक
तुह्यांलागोनी ॥ मंदिरीकरूनीठेविला ॥ ७६ ॥ पहिलास्वयंपाकहोतासदनी ॥ त्याचासुवासघेतलाअंत्यजांनी ॥ तें
उच्छिष्टअन्नतुह्यांलागोनी ॥ केशारीतींघालावे ॥ ७७ ॥ ह्मणोनितेंत्यांसअर्पेनिनिश्चिती ॥ दुसरास्वयंपाककरविलाप्री
ती ॥ तरीक्षमाकरूनकृपामूर्ती ॥ करावीपितृतिथिपुनीत ॥ ७८ ॥ यावरीद्विजबोलतीकाये ॥ आजिआमुचाअपमा
नकेलाआहे ॥ महायज्ञाचापुरोडाशपाहे ॥ वायेंसापुढेंटाकिला ॥ ७९ ॥ कींभागीरथीचीकुपीजाण ॥ वहिर्भूमीसिदी
धलीलवंडोन ॥ किंवाराजकांतेचेंजडितभूषण ॥ दासीसनेऊनदीधलें ॥ ८० ॥ नातरीमैलागिरीशुद्धचंदन ॥ त्याचेंखरें
सिकेलेंलेपन ॥ कींविष्णुपूजेच्यातुळसीजाण ॥ मसिदीसनेऊनवाहिल्या ॥ ८१ ॥ कींअग्निहोत्रीचाकृशानंझडकरी ॥ ने
ऊनिठेविलागुडगुडीवरी ॥ सुधारसवोतिलाराखेवरी ॥ तरीवायांचनिर्धारिं गेलाकीं ॥ ८२ ॥ तेवींआह्मांनदेतांभोजन
अंत्यजपजिलेखांप्रीतीन ॥ हेअनुचितकेलेंजाण ॥ लाविलेंदूषणआपणासी ॥ ८३ ॥ ऐसंबोलोनियांखरित ॥ ब्राह्मण
घालोनिगेलेखालित ॥ एकनाथहोऊनिचिंताक्रांत ॥ बैसलेनिवांततेसमयीं ॥ ८४ ॥ तोंघरीकृष्णाब्राह्मणजन ॥ श्रीखं
ड्यादुसरेंनामाभिधान ॥ तोह्मणेएकनाथाकारण ॥ उद्विग्नमनकासया ॥ ८५ ॥ आजिपितृतिथिआहेघरी ॥ ह्मणुनि
चिंतासर्वथानकरी ॥ तुमचेपितरसाक्षातझडकरी ॥ येतीलसत्वरिंजेवावया ॥ ८६ ॥ पाकसिद्धिझालियाघरांत ॥ पात्रेंघा
लावींतुह्यांखरित ॥ एकनाथजाहलेहर्षयुक्त ॥ आश्चर्यकरितमानसीं ॥ ८७ ॥ नानापरीचेंपक्वान्न ॥ घतंशर्करावाढिली
जाण ॥ आंगंतंह्मणतांनिजमुखेंकरून ॥ तोंपितरयेऊनबैसले ॥ ८८ ॥ अर्घ्यपाद्यपूजाकरून ॥ पूगींफेंलगोपीचंदन ॥
यज्ञोपवीतेंसकळांसिदेऊन ॥ हिरण्यदक्षिणादीधली ॥ ८९ ॥ ब्रह्मार्पणसोडितांचिएकनाथ ॥ साक्षातपितरबैसलेजेवि

अ०

॥ ४६ ॥

॥ ३ ॥

त ॥ जेंजेंअन्नजयासिरुचत ॥ तेंतेंभक्षितीनिजप्रीतीं ॥ ९० ॥ जनार्दनपार्याभावधरिला ॥ तोपितृस्वरूपीप्रकटला ॥
 एकनाथासिआनंदवाटला ॥ कींदृष्टींसीदेखिलापितृलोक ॥ ९१ ॥ तप्तजाहलियापितृपंक्ती ॥ करशुद्धिदीधलीतयां
 प्रती ॥ विडेदक्षिणादेऊनिप्रीतीं ॥ एकनाथपुसतीतयांसी ॥ ९२ ॥ शेषउरलेंआहेअन्न ॥ कायकरावेंयालागून ॥ इ
 ष्टांसमवेतकरावेंभोजन ॥ उत्तरदीधलेंतयांनीं ॥ ९३ ॥ तंवब्राह्मणद्वारींउभेराहूनी ॥ हेशब्दऐकिलेत्याणींश्रवणीं ॥ क
 वाडेंउघडोनितयेक्षणीं ॥ आंतयेऊनीपाहाती ॥ ९४ ॥ तंवसाक्षातपितरयेऊनजेविले ॥ यांसदेखतांचिअदृश्यजाहले ॥
 सकळद्विजांसिआश्चर्यवाटलें ॥ नवलदेखिलेंह्मणोनी ॥ ९५ ॥ मगब्राह्मणबाहेरजाऊनितरित ॥ एकमेकांसीउत्तरेंबोल
 त ॥ मानवीनव्हेहाएकनाथ ॥ अवतारसाक्षातविष्णूचा ॥ ९६ ॥ आपणधरूनिकर्माभिमान ॥ वायांचकरितोंयाचेंछळ
 ण ॥ परीतयासिसाह्यश्रीकृष्ण ॥ जाहलाप्रसन्ननिजनिष्ठें ॥ ९७ ॥ तयासिसंकटपडतांसहज ॥ तत्काळपावेलगरुडध्वज
 पितरसाक्षातजेवविलेआज ॥ आणिलीलाजआपणासी ॥ ९८ ॥ एकह्मणतीपक्कानेंनाना ॥ आणिहार्तीचीगेलीदक्षिणा ॥
 पुढेंहोणारतेंकळेना ॥ बोलप्राक्तनाठेवावा ॥ ९९ ॥ आतांउदयीकजाऊनिअवघेतारित ॥ एकनाथासिसांगावीनीत ॥
 कींआतांघेऊनिप्रायश्चित्त ॥ स्वर्गातींतअसावें ॥ १०० ॥ येह्वींचतयासिपवित्रह्मणतां ॥ तरीआपुलीगेलीव्यर्थअ
 हंता ॥ तरीदंडकरूनिएकनाथा ॥ लावावामागुतासत्कर्मी ॥ १ ॥ दुसरेदिवसींद्विजवरसकळ ॥ वाळुवंटींगोळाजाह
 लेतत्काळ ॥ मगएकनाथासितेवेळ ॥ विचारिलेंतेधवां ॥ २ ॥ ब्राह्मणासिदेखोनिनयनीं ॥ नमस्कारकेलातयेक्षणीं ॥
 ह्मणेकोणताहेतंधरूनमनीं ॥ मजस्वामीनींबोलाविलें ॥ ३ ॥ यावरीद्विजबोलतीवचन ॥ तुजनकळतांघडलेंदूषण ॥
 आतांविधिर्युक्तप्रायश्चित्तघेऊन ॥ द्यावामानवेदवचना ॥ ४ ॥ ऐकोनिह्मणेएकनाथ ॥ मीसर्वथानेघेप्रायश्चित्त ॥ मा

भ. वि.
॥ ४ ॥

यबाप असतां श्रीकृष्णनाथ ॥ कैसे विपरीत करावें ॥ ५ ॥ ब्राह्मण ह्मण तीय थार्य पाही ॥ परी आमच्या वचना सिमान दे
यी ॥ प्रायश्चित्त घेतल्या विण नाही ॥ शुद्धता देही सर्वथा ॥ ६ ॥ मग गंगेत स्नान घालूनित्वरित ॥ एकनाथासि देती प्राय
श्चित्त ॥ भस्म गोमय लावूनित्वरित ॥ मंत्र वेदोक्त ह्मणताती ॥ ७ ॥ तों त्र्यंबकेश्वराहूनितेथ ॥ एक ब्राह्मण आला अकस्मा
त ॥ लोकां प्रतीकाय बोलत ॥ कोणता एकनाथ मज सांगा ॥ ८ ॥ त्याच्या सर्वांगासि जाहलें कुष्ठ ॥ तिळप्राय अंगन सेनी
ट ॥ ऐसे रूप देखोनि दुष्ट ॥ सांगती स्पष्ट यासी ॥ ९ ॥ पैल तो उदकांत प्रायश्चित्त घेत ॥ त्यासीच ह्मणती एकनाथ ॥ कै
शियास्तव पुससी त्यांत ॥ सांगित्वरित आह्मांसी ॥ १० ॥ यावरी बोले कुष्ठी ब्राह्मण ॥ म्यां त्र्यंबकीं केलें अनुष्ठान ॥ मग शंक
रें दृष्टांत दाखवून ॥ एथ पाठवून दीधलें ॥ ११ ॥ मज सांगत उमाकांत ॥ कीं पैठणीं एकनाथ विष्णुभक्त ॥ तेणें अनामिक जेव
विले बहुत ॥ होती पितृतिथी ते दिवसी ॥ १२ ॥ तें पुण्य आहे त्याचे पदरीं ॥ तरी तूं जाऊन तेथ सखरीं ॥ तो किंचित पुण्य देईल
जरी ॥ तरी कुष्ठ सखरीं जाईल ॥ १३ ॥ हें स्वप्न होतांचित्वरित ॥ मीत काळ धांवत आलों येथ ॥ वचन ऐकोनि द्विज समस्त ॥
आश्चर्य करित मानसीं ॥ १४ ॥ ब्राह्मण टाकोनि अंत्यज जेवविले ॥ हें पुण्य कोण्या शास्त्राबोलिलें ॥ एक ह्मणती असत्य भलें
धरणें उठविलें शंकरें ॥ १५ ॥ एक ह्मणती उगेच बसा ॥ हार्तांच्या कंकणासिकाय आरसा ॥ एकनाथाचा भाव कैसा ॥ निवडे
ल आपैसा ये समयीं ॥ १६ ॥ मग कोडीं जाउन गंगे आंत ॥ एकनाथासिकाय बोलत ॥ एका अनामिकाचें सुकृत ॥ शंकरें देव
विलें मज लागीं ॥ १७ ॥ अवश्य ह्मणोनि तयेक्षणीं ॥ त्याचे हस्तावरी घातलें पाणी ॥ सकळ ब्राह्मण तटस्थ होऊनी ॥ कौतु
क नयनीं पाहाती ॥ १८ ॥ तों नेत्रांसि न लागतां पार्ती ॥ सुंदर झाली कोडियाची कांती ॥ हें कौतुक देखोनि समस्तीं ॥ आश्चर्य
करिती मनांत ॥ १९ ॥ ह्मणती कर्माचा धरिला अभिमान ॥ तेणें चिनाडलों आह्मी जाण ॥ विष्णुभक्तासि प्रायश्चित्त देण ॥ हें चि

१ शोण. २ शंकर. ३ चांडळ. ४ अतिशूद्र. ५ कुष्ठी ब्राह्मण. ६ पुण्य.

अ०

॥ ४६ ॥

॥ ४ ॥

दूषणआपुल्यासी ॥ १२० ॥ एकनाथासिह्मणतीद्विजवर ॥ तूकेवळविष्णूचाअवतार ॥ सर्वथानव्हसीमानववीर ॥ कळलें
 साचारआह्मासी ॥ २१ ॥ हिमालयासिनलगेविंझणवारा ॥ प्रावरणनलगेचिवैश्वानरा ॥ तेवीवै
 ष्णववीरानिर्मळतू ॥ २२ ॥ अमृतानलगेपाककरण ॥ उदधीसकासयातीर्थाटन ॥ तेवीतुजलाप्रायश्चित्तनलगेचिजाण ॥
 आह्माकारणसमजलें ॥ २३ ॥ तुवांअघटितदाविलीकरणी ॥ साक्षातपितरजेवविलेआणोनी ॥ हेंदेखिलेंऐकिलेंनव्ह
 तेंकोणी ॥ तेंप्रत्यक्षनयनींदाविलें ॥ २४ ॥ मगएकनाथासिधरूनिहाती ॥ गृहासआलेसत्वरगती ॥ ह्मणतीतुजसाह्य
 रुक्मिणीपती ॥ निश्चयचिर्तीकळोंआलें ॥ २५ ॥ द्विजांसिअर्पोनिदक्षिणा ॥ तीर्थमस्तकींवंदिलेंजाणा ॥ तेजाऊनिआ
 पुल्यासदना ॥ आश्चर्यमनाकरिताती ॥ २६ ॥ ह्मणतीधन्यहाविष्णुभक्त ॥ ब्राह्मणसेवेसिअतिनिरंत ॥ देवतार्चनविधि
 युक्त ॥ प्रेमभावेकरितसे ॥ २७ ॥ यापरीपैठणीचेलोकसमस्त ॥ कोणीनिंदितकोणीस्तवित ॥ परीएकनाथसदांसंतो
 षयुक्त ॥ हर्षशोकांतपडेना ॥ २८ ॥ तोंएकब्राह्मणजाऊनिद्वारावती ॥ तपकरीअनुतापयुक्ती ॥ ह्मणेमजभेटावारुक्मि
 णीपती ॥ धरिलाचिर्तीहेतपूर्ण ॥ २९ ॥ मगस्वप्नांतयेऊनिराधारुक्मिणी ॥ कायसांगतीत्यालागोनी ॥ द्वारकेंतनाहीत
 चक्रपाणी ॥ तंजाईयेथोनीसत्वर ॥ १३० ॥ गंगातीरींप्रतिष्ठानांत ॥ वैष्णवभक्तएकनाथ ॥ ब्राह्मणसंतर्पणनित्यकरि
 त ॥ तुवांजावेंनिश्चिततेठार्या ॥ ३१ ॥ कृष्णाश्रीखंड्याब्राह्मणजन ॥ द्वादशवर्षेराहिलाजाण ॥ तोसाक्षात्परब्रह्मनारा
 यण ॥ तरीध्यावेदर्शनतयाचें ॥ ३२ ॥ निजभक्ताचीसेवाकरित ॥ तेथेंचवैसलावैकुंठनाथ ॥ आमुचीकदानकरीमात ॥
 तरीआणावेंत्वरितजाऊनी ॥ ३३ ॥ ऐसादृष्टांतऐकोनिकानी ॥ ब्राह्मणहर्षलास्वमनी ॥ मगप्रतिष्ठानासियेऊनी ॥ लोकां
 प्रतीपुसत ॥ ३४ ॥ येथेंएकनाथवैष्णवभक्त ॥ ब्राह्मणसेवेसिअतिनिरत ॥ त्याचेंमंदिरंदाखवात्वरित ॥ ऐसेंबोलतचा

भ. वि.
॥ ५ ॥

लिला ॥ ३५ ॥ पुसतं पुसतते अवसरीं ॥ ब्राह्मणपातलाच्याचेमंदिरीं ॥ तापसीदेखतांचिसवरीं ॥ नमस्कारकरी एक
नाथ ॥ ३६ ॥ बैसावयादीधलें आसन ॥ ह्मणे कोठोनि झालें जी आगं मन ॥ कवण कवण तीर्याटन ॥ आले तिहिं डो नया
ठायां ॥ ३७ ॥ यावरी तापसी बोले वचन ॥ कृष्णा श्रीखंड्या ब्राह्मणजन ॥ त्याचें ध्यावया दर्शन ॥ आलों धांवो नया
ठायां ॥ ३८ ॥ एकनाथ ह्मणती ते अवसरीं ॥ तो उदकासि गेला गंगातीरीं ॥ तुर्ही स्वस्थ बसावें निमिषभरी ॥ येईल स
वरीं या ठायां ॥ ३९ ॥ तों खांदाकावड घेऊनी ॥ वाड्यांत आले चक्रपाणी ॥ तापसी यासि देखतां नयनीं ॥ संकोच म
नीं वाटला ॥ ४० ॥ ह्मणे द्वादशवरुपें पर्यंत ॥ मी आनंद युक्त होतों येथ ॥ हा कोठोनि पातला ऋणायित ॥ देखिला अव
चित या ठायां ॥ ४१ ॥ ऐसें ह्मणोनि वैकुंठनाथ ॥ मनीं जाहले चिंताक्रांत ॥ तों नवल वर्तलें अद्भुत ॥ तें परिसानि जभक्त भा
विक हो ॥ ४२ ॥ एकनाथ ह्मणे तापसी यासी ॥ कृष्णा ब्राह्मण पाहा दृष्टीसी ॥ तेणें सवर उठोनि वेगें सी ॥ मिठी चरणासी
घातली ॥ ४३ ॥ मग कावड घेऊनि जगन्नाथ ॥ सवर गेला देवघरांत ॥ घागरी खाली ठेवूनि त्वरित ॥ अदृश्य जाहला ते
ठायीं ॥ ४४ ॥ तापसी बाहेर वाट पाहत ॥ तंव परतोनि नये चरुक्मिणीकांत ॥ देवगृहांत जं वविलोकिंत ॥ तंव कोणी चते
थदिसेना ॥ ४५ ॥ तेव्हां शोक करीत तये क्षणीं ॥ अंगटाकूनि दीधलें धरणीं ॥ ह्मणे मज देखोनि चक्रपाणी ॥ गेला पळो
नील वैलाहें ॥ ४६ ॥ हें दृष्टीस देखतां एकनाथ ॥ तापसी यासि पुसेवृत्तांत ॥ ह्मणे कांझालासि शोकाकुलित ॥ सांगत रि
तम जपासीं ॥ ४७ ॥ त्याणें सकळ वृत्तांत सांगोनी ॥ एकनाथाचे लागला चरणीं ॥ दोघेही सद्गदित होऊनी ॥ एकमेकां
सी भेटती ॥ ४८ ॥ एकनाथ ह्मणे तापसी यास ॥ धन्य तुमचें भाग्य विशेष ॥ दृष्टीं वोळखूनि जगन्निवास ॥ चरण सावका
श वांदिले ॥ ४९ ॥ आह्मी न वोळखोनि देवाधिदेवा ॥ त्यापासूनि बहुत घेतली सेवा ॥ ऐसा अनुंता पधरुनि जीवा ॥ एक

१ येजें, २ जाऊन पाही, ३ त्वरेन, ४ आश्चर्यभरित, ५ पत्त्यात्ताप.

अ०

॥ ४६ ॥

॥ ५ ॥

नाथकेशवाआळवीतसे ॥ ५० ॥ ह्मणेभक्तवत्सलदीननाथ ॥ तुवांबहुतकष्टकेलेयेथ ॥ मजनकळतावृत्तांत ॥ घडलाअ
 नर्थथोरहा ॥ ५१ ॥ तूंपरमसुकुमारचक्रपाणी ॥ कावडीवाहिल्याअनवाणी ॥ खडेरुतलेअसतीलचरणीं ॥ अघटित
 करणीहेकेली ॥ ५२ ॥ द्वादशवर्षेजवळअसतां ॥ परीकाहींचनेणवेमाझियाचिता ॥ ब्राह्मणवेपथूरूनअनंता ॥ कार्य
 नेणतांसांगितलें ॥ ५३ ॥ तुंब्रह्मादिकांसिपूज्यमान ॥ सदाशिवचिंतीतवचरण ॥ तोतूंस्वकरेंउगाळूनिचंदन ॥ देतहोता
 सिपूजेसी ॥ ५४ ॥ तापसीतपकरूनिअवघड ॥ तुजलक्ष्मीतीवाडेंकोड ॥ एकतीर्थाटनेंकरितांगाढे ॥ परीदृष्टीपुढनदि
 ससी ॥ ५५ ॥ ऐसादुर्लभतूंहर्षीकेशी ॥ तुझेंलार्थवनकळेकोणासी ॥ येऊनियशोदेचेउदरासी ॥ तेपुत्रपणेंतुजसीले
 खितसे ॥ ५६ ॥ मगगोकुळटाकूनिमथुरेसिजातां ॥ तेव्हांउमजलेंतियेचेचिता ॥ तेवींद्वादशवर्षेजवळीअसतां ॥ मीने
 णेंचिअनंतातुजलार्गी ॥ ५७ ॥ ऐसाअनुतापधरूनिअंतरीं ॥ खेदकरीतनानापरी ॥ तोप्रेमावर्णितांसविस्तरिं ॥ तरी
 ग्रंथविस्तारींवाढेल ॥ ५८ ॥ एकनाथाचीनिजकांतां ॥ परमभाविकपतिव्रता ॥ ह्मणेदेवाधिदेवारुक्मिणीकांता ॥ तुज
 आह्मीवृथाकष्टविलें ॥ ५९ ॥ तूंपरमसुकुमारगोविंदा ॥ प्रातःकाळींउठोनिकरिसीधंदा ॥ आह्मीकेलीअमर्यादा ॥ ने
 णतांमुकुंदातुजलार्गी ॥ ६० ॥ तूंसकळेदेवांसिपूज्यमान ॥ आह्मामागूनिकरिसीभोजन ॥ नाहीजाणिलीभूकताहान ॥
 अशीमीअधमश्रीकृष्णा ॥ ६१ ॥ द्वादशवर्षेपर्यंतनिश्चितीं ॥ श्रीकृष्णहोतात्याचेसंगतीं ॥ तितुकेगुणनित्यआठवि
 ती ॥ विस्तारेंकितीसांगावें ॥ ६२ ॥ यावरीएकेदिवसीएकनाथ ॥ निद्रितहोतेयामिनीर्त ॥ तोंज्ञानदेवयेऊनिस्वप्नांत ॥
 कायसांगततयासी ॥ ६३ ॥ तुवांअलकावतीसयेऊन ॥ समाधिउघडोनिध्यावेंदर्शन ॥ तेथेंअजानवृक्षाचीमुळीजाण ॥
 सन्निधयेऊनलागली ॥ ६४ ॥ तेएकीकडेलावूनहातं ॥ मागुतीसमाधिबुजवीत्तरित ॥ ऐसेंदेखोनिएकनाथ ॥ जाहला

भ. वि.
॥ ६ ॥

जागृततत्काळ ॥ ६५ ॥ मगअलकावतीसयेऊन ॥ इंद्रायणीचेंकेलेंस्नान ॥ सिद्धेश्वराचेंघेऊनिदर्शन ॥ समाधिऊघडो
नपाहिली ॥ ६६ ॥ तोंवजासनघालोनिसहज ॥ तेथेंबैसलेज्ञानराज ॥ दिव्यस्वरूपदिसेतेजःपुंज ॥ उपमानसाजत
यासी ॥ ६७ ॥ नमस्कारकरूनितेवेळीं ॥ एकनाथसमार्थीतन्याहाळी ॥ तोंअजानवृक्षाचीमुळी ॥ ज्ञानदेवाजवळीपा
तली ॥ ६८ ॥ तेनिजकरेंलावूनिएकीकड ॥ मागुतीसमाधीचेंलागलेंकवांड ॥ चुनेगच्चीनेंबुजवोनिदृढ ॥ पूर्ववतदगड
रचियेले ॥ ६९ ॥ तेव्हांअलकावतीउजाडबहुत ॥ सिधासामग्रीनिमिळेतथ ॥ शिष्यसंप्रदायीजाहलेक्षुधित ॥ तोंपंढ
रीनाथपावले ॥ ७० ॥ निजभक्तांचीभूकताहान ॥ निजांगेंपुरवीजगजीवन ॥ तेथेंवाणियाचेंरूपधरून ॥ पालदेऊ
नबैसले ॥ ७१ ॥ हेंदृष्टीदेखोनितरित ॥ चितींहर्षलेएकनाथ ॥ ह्मणेव्यवसायीआलेबाजारांत ॥ सामग्रीविकतआ
णावी ॥ ७२ ॥ मगदोघेब्राह्मणपाठवूनझडकरी ॥ सर्वसाहित्यघेतलेंपदरीं ॥ ह्मणतीद्रव्यआणूनदेतोसत्तरीं ॥ तुह्मीं
स्वस्थअंतरींअसावें ॥ ७३ ॥ यावरीबोलतीपंढरीनाथ ॥ आह्मीआजचादिवसआहोंयेथ ॥ तुह्मीस्वयंपाककरूनित
रित ॥ जेवासमस्तबिऱ्हाडीं ॥ ७४ ॥ एकनाथासिजाणतोआह्मी ॥ परीतेनोळखतीमजलागोनी ॥ तेयात्रेसिआलेएको
नी ॥ सामग्रीघेऊनीमीआलों ॥ ७५ ॥ पाठमोरेहोतांब्राह्मणासी ॥ तोंअदृश्यजाहलेहृषीकेशी ॥ आश्चर्यवाटलेंसक
ळांसी ॥ एकनाथासीसांगितलें ॥ ७६ ॥ ह्मणतीआह्मासिसामग्रीदेऊनी ॥ तत्काळअदृश्यजाहलावाणी ॥ द्रव्यहीन
देतांत्यालागूनी ॥ जाहलीकरणीअद्भुत ॥ ७७ ॥ ऐसीएकोनियामांत ॥ एकनाथजाहलेसद्भूदित ॥ ह्मणतीआह्मासा
ठीपंढरीनाथ ॥ शिणलेबहुतवाटतें ॥ ७८ ॥ मगपाकसिद्धहोतांचिजाण ॥ ब्राह्मणांसहितकेलेंभोजन ॥ तेदिवसींरात्रींरा
हून ॥ मांडिलेंकीर्तननिजप्रेमें ॥ ७९ ॥ समाधीसकरूनिनमस्कार ॥ दुसरेदिवसींनिघालेसत्तर ॥ प्रतिष्ठांनीयेऊन

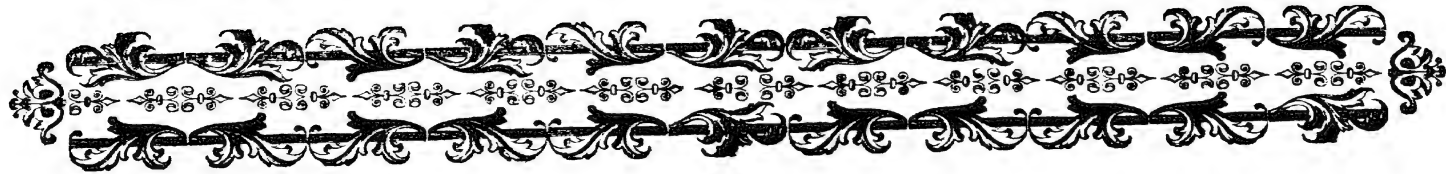
अ०

॥ ४६ ॥

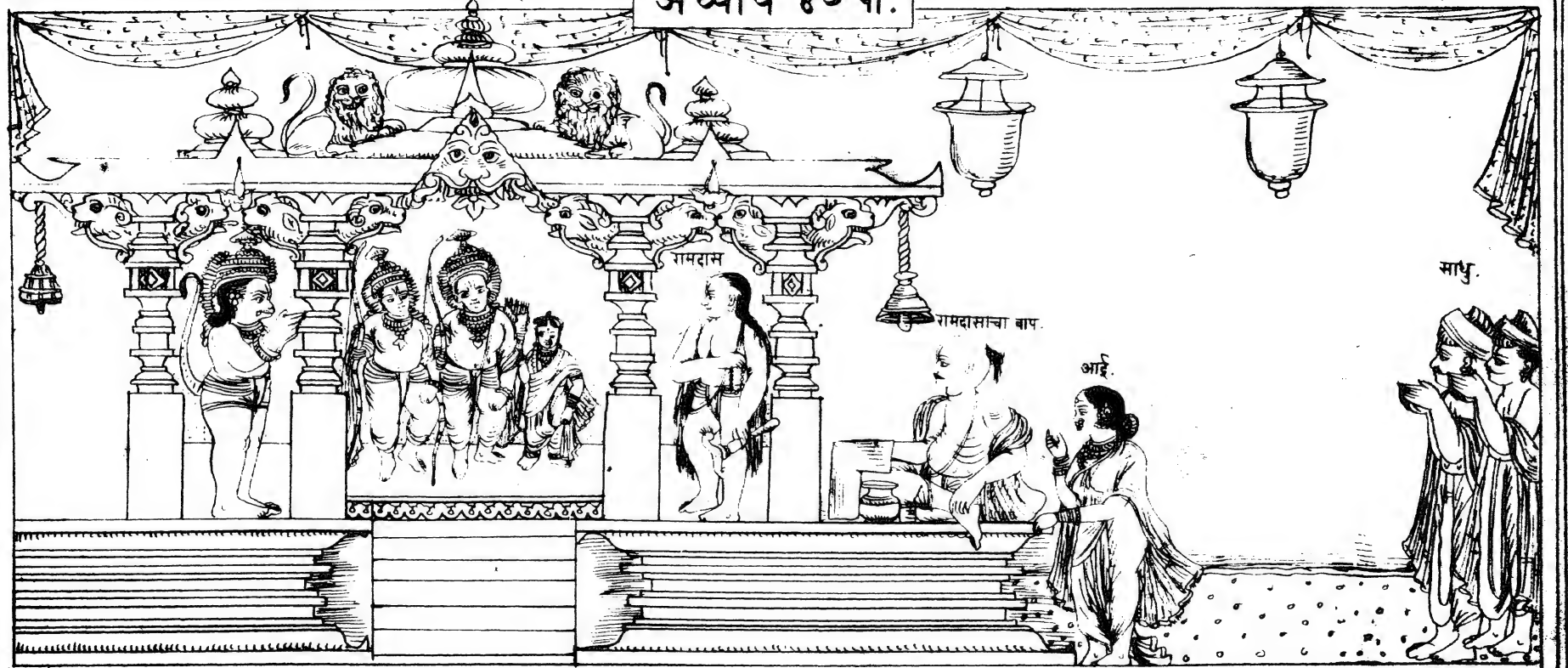
॥ ६ ॥

साचार ॥ सप्रेमभजनकरीतसे ॥ १८० ॥ एकनाथाचीऐसीस्थिती ॥ जनार्दनस्वरूपत्रिजगतीं ॥ तोचिव्यापकसर्वा
भूतीं ॥ संशयचिर्त्तीनवाटे ॥ ८१ ॥ जनार्दनाचेंलागतांध्यान ॥ स्वयेंचझालेजनार्दन ॥ तेथेंकांहींचनदिसेभिन्न ॥ जे
वीसरिताजीवनसागरीं ॥ ८२ ॥ कींदीपप्रकाशदोधेजण ॥ नामेंवेगळींपरीएकत्रजाण ॥ तेवींएकनाथआणिजनार्दन ॥
नव्हतीभिन्नसर्वथा ॥ ८३ ॥ कींकपूरसुगंधएकपाही ॥ कींद्रवत्नरीरासिद्वैतनाहीं ॥ नातरीपुष्पमकरंदंएकेठार्यां ॥
निजप्रीतीनेंनांदती ॥ ८४ ॥ तेवींएकनाथआणिजनार्दन ॥ समरसअसतीएकपण ॥ महीपतितयांसिअनन्यशरण ॥
वंदीतचरणसद्भावे ॥ ८५ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविकभक्त ॥ षट्चत्वारिं
शाध्यायरसाळहा ॥ १८६ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ४६ ॥ ॥ ओव्या ॥ १८६ ॥ ॥ ४ ॥

१ नदीचें पाणी. २ उदक, पाणी. ३ पुष्परस, सुगंध.

अध्याय ४७ वा.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीद्वारकानाथायनमः ॥ ऐकाश्रोतेहो कथाचोखडी ॥ जेणेंपरमार्थीलागेलगोडी ॥ श्रवणीऐ
 कतांचितांतंडी ॥ दुरितेंरोकडीनराहती ॥ १ ॥ तुटोनिमायामोहपाश ॥ विकल्पसंशयाचाहोयनाश ॥ भेदाभेदमावळे
 निःशेष ॥ शांतिसुखअनायासयेहाता ॥ २ ॥ तुटोनियांकर्माकर्म ॥ चिर्तीठसावेभजनप्रेम ॥ भक्तकथेचामहिमानिरु
 पम ॥ पुरपोतमेंह्मणितला ॥ ३ ॥ हेसांगूंक्यावहुव्यत्पती ॥ अनुभवेंखूणसभाग्यजाणती ॥ जयासिचिर्तीबाणलीवि
 रक्ती ॥ जेकांभक्तिपंथालागले ॥ ४ ॥ टाकोनियांलौकीकप्रौढी ॥ जेकीर्तनीनाचतीकडोविकडी ॥ त्यांवांचूनिकथेसगो
 डी ॥ नलागेरोकडीकवणासी ॥ ५ ॥ यास्तवतुह्मीसभाग्यश्रोती ॥ जोडिल्यामागेंपुण्यसंपत्ती ॥ ह्मणोनिकथाश्रवणीं
 धरोनिआंती ॥ श्रवणासिप्रीतीवैसलां ॥ ६ ॥ मागीलअध्यायींकथाअद्भुत ॥ एकनाथप्रेमळवैष्णवभक्त ॥ जोविष्णुअ
 वतारमूर्तिमंत ॥ परिसिलेंचरित्रतयाचें ॥ ७ ॥ असोयावरीकृष्णातीरींजांवनगर ॥ तेथेंरांमउपासकएकद्विजवर ॥ पर
 मभाविकज्ञानीचतुर ॥ असेउदारसर्वस्वें ॥ ८ ॥ कांतांपुरुषदोघेंजण ॥ एकचितेंअसतीजाण ॥ अहोरात्रप्रेमेंकरून ॥
 श्रीरामभजनकरिताती ॥ ९ ॥ सहजकुलकर्णाचीवृत्ती ॥ ह्मणोनिनिरंतरतेथेंचनांदती ॥ अन्नार्थीयांसीतृप्तकरिती ॥ भूत
 दयाचिर्तीधरूनियां ॥ १० ॥ रामजयंतीयेतांजाण ॥ बोलावूनिसाधुवैष्णवजन ॥ मंडपपताकाउभारून ॥ महोत्साहक
 रितउल्हासें ॥ ११ ॥ सर्वसाहित्यकरूनप्रीतीं ॥ द्विजांसीपक्वान्नभोजनघालिती ॥ कीर्तनकरूननिनवरात्री ॥ जाग्रणक
 रितीउल्हासें ॥ १२ ॥ श्रीरामसीतालक्ष्मण ॥ यामूर्तीघरींपुरातन ॥ त्यांसिदिव्यमखरेंशृंगारून ॥ पोडशोपचारेंपूजि
 ती ॥ १३ ॥ वाजंत्रीभेरीमृदंगकुसरी ॥ वाघेंवाजतीमंडपद्वारीं ॥ प्रतिवर्षींऐशियापरी ॥ महोत्साहभजरींकरितसे ॥ १४ ॥
 दशमीचेरात्रींकरूनललित ॥ सकळगौरवावेसाधुसंत ॥ मानसींधरूनिअत्यंतप्रीत ॥ नमस्कारकरीतसद्भावें ॥ १५ ॥

१ चांगली, सुंदर. २ त्वरेने ३ पातके. ४ उपमा देतां येत नाही असा, अतर्वर्ष. ५ पटली. ६ आवड, प्रीति. ७ बाणको. ८ आनंद. ९ नगारे.

भ. वि.
॥ १ ॥

परीपुत्रसंताननार्हीपौटी ॥ ह्यणोनिकांतांहोतसेकष्टी ॥ तोंरात्रीनिद्रानलागतांमोठी ॥ मगस्वप्रदृष्टीदेखिलें ॥ १६ ॥
दृष्टांतीयेऊनिश्रीरघुनाथ ॥ ब्राह्मणाप्रतीकायसांगत ॥ मारुतिअवतारमूर्तिमंत ॥ तुमचेउदरायेईल ॥ १७ ॥ भक्ति
ज्ञानवैराग्यजाण ॥ त्याचेदेहीवसतीपूर्ण ॥ तोनिजभक्तअंजनीनंदन ॥ पुत्रनिधानदेखसी ॥ १८ ॥ ऐंसेंस्वप्नदेखोनिब्रा
ह्मण ॥ जागृतजाहलानलागतांक्षण ॥ मनांतविस्मयहोऊन ॥ कांतेप्रतीसांगतसे ॥ १९ ॥ भ्रताराचेंवचनऐकून ॥ चिर्ती
वाटलेंसमाधान ॥ तोंनवमासगर्भांतहोतांजाण ॥ पुत्रनिधानप्रसवली ॥ २० ॥ गृहींसर्वसंपत्तिसुख ॥ त्यावरीपाहिलें
पुत्रमुख ॥ द्विजासिवाटलापरमहरिख ॥ ह्यणेजानकीनार्यकपावला ॥ २१ ॥ प्रसन्नहोऊनिअयोध्याधीश ॥ पुत्रदीवला
हामोठाहर्ष ॥ नामठेविलेंरामदास ॥ द्वादशदिवसलोटां ॥ २२ ॥ दिवसेंदिवसथोरजाहला ॥ पांचवेवर्षीव्रतबंधकेला ॥
मगवैदिकब्राह्मणघरींठेविला ॥ पढोंघातलात्यापार्सी ॥ २३ ॥ कांताह्यणेभ्रताराकारण ॥ निजपुत्राचेंकरावेलग्न ॥ ते
व्हांपुरोहिततत्काळजाऊन ॥ वधूविचारूनठेविली ॥ २४ ॥ मगलग्नसामग्रीअलंकार ॥ वस्त्रंभूषणेंघेऊनिफार ॥ नर
नारीसोडरेसत्वर ॥ घेतलेसकळलग्नासी ॥ २५ ॥ पुढेंसोयराहोऊनिसामोरी ॥ वरपूजिलातेअवसरीं ॥ बिन्हाडदेऊन
जानवसघरीं ॥ उल्हासगजरींवाद्यांचा ॥ २६ ॥ देवकप्रतिष्ठाकरूनजाण ॥ केलेंब्राह्मणसंतर्पण ॥ लग्नघटीउरतांचदि
न ॥ मधुपर्कविधानपेंकेलें ॥ २७ ॥ मगअंतःपटधरूनिदेख ॥ ब्राह्मणबोलतीमंगलाष्टक ॥ शेवटींअवघेहोऊनिएका
सावधानदेखह्यणताती ॥ २८ ॥ तंवएकपुरोहितसन्निधबैसला ॥ रामदासप्रश्नकरीत्याजला ॥ तुम्हीसावधानह्यणतां
कवणाला ॥ सांगामजलाएसमयीं ॥ २९ ॥ तंवतोविनोदेंबोलेवचन ॥ सावधानह्यणतोंतुजकारण ॥ आजपासोनि
संसारबंधन ॥ पडलेंजाणनिश्चितीं ॥ ३० ॥ परमदुःखरूपसंसारपाही ॥ येथेंअणुमात्रसौख्यनार्ही ॥ संसारह्यणित

१ स्त्री. २ मादति. ३ आनंद, उल्हास. ४ श्रीराम. ५ मीजीबंधन. ६ ब्राह्मणभोजन.

अ०

॥ ४७ ॥

॥ १ ॥

लाजिहीं ॥ तरीतेसर्वस्वेंहीनाडले ॥ ३१ ॥ ह्मणोनिसकळपुरोहित ॥ तुजलागुनिसावधानह्मणत ॥ रामदासएकोनि
 मात ॥ थरथरांकांपततेधवां ॥ ३२ ॥ वैराग्यहोऊननिजअंतरीं ॥ पळोनिचालिलेवनांतरीं ॥ मायबापेंधरूपाहातीस
 त्वरीं ॥ परीमोहअंतरींपरतेना ॥ ३३ ॥ जैसैंविपरांधिलेंअन्नांत ॥ तोजेवणारासिकळलावृत्तांत ॥ मगतोजैसैंपात्रटाकोनि
 देत ॥ उपचारसमस्तअव्हेरी ॥ ३४ ॥ तैसाकंटाळोनिविषयसुखीं ॥ पळोनिगेलाएकाएकीं ॥ उदंडगौरवकेलालोकीं ॥
 परीनायकेशेखींकोणाचें ॥ ३५ ॥ तयामागेंचिमातापिता ॥ अरण्यांतगेलींउभयतां ॥ पुत्रासिलाऊंह्मणतीममता ॥ परी
 तोसर्वथापरतेना ॥ ३६ ॥ रामदासह्मणेपित्यासी ॥ तुह्मींव्यर्थकांगोऊंपाहतांमजसी ॥ प्रपंचकेवळदुःखराशी ॥ उमजलें
 मजसीनिश्चित ॥ ३७ ॥ कामाचेंआर्तपुरवावया ॥ ह्मणोनिकेलीसुंदरजारी ॥ तिचेंपालनकरावया ॥ आटलीकायास
 र्वस्वें ॥ ३८ ॥ धनवंताचेंउपांजन ॥ करूनिद्रव्यमिळविलेंजाण ॥ आणिअवचिततस्करपडलेयेऊन ॥ तरीघेती
 प्राणआपुले ॥ ३९ ॥ जेवींगळआहेउंडिआंत ॥ हेंमीनासिउमजलेंअकस्मात ॥ मगपळोनिगेलापाणियांत ॥ तैसा
 सावचित्तमीजाहलों ॥ ४० ॥ कींनळिकायंत्रदेखोनिडोळां ॥ शुंकआकाशीपळोनिगेला ॥ तेवींप्रपंचफांसानपडतांभ
 ला ॥ उमजलेंमजलायारीतीं ॥ ४१ ॥ आतांकांहींममतानधरितांचितीं ॥ परतोनिजावेंसदनाप्रती ॥ ऐसैंह्मणोनि
 सत्वरगती ॥ अरण्याप्रतीचालिला ॥ ४२ ॥ पिताउमजलानिजअंतरीं ॥ हामारुतीचाअवतारब्रह्मचारी ॥ कदापिन
 बुडेभवंपुरीं ॥ मगपरतोनिमंदिरींचालिला ॥ ४३ ॥ पुर्वींदृष्टांतजोजाहला ॥ तोकांतेसिमागुतीआठवदीधला ॥ ह्मण
 तीधन्यवंशआपुला ॥ कींपुत्रनिघालावीतरागी ॥ ४४ ॥ यापरीसमाधानकरूनिचिता ॥ ग्रामासिगेलींउभयतां ॥ हृद
 यींध्यातीश्रीरघुनाथा ॥ मायाममताटाकोनी ॥ ४५ ॥ तोंडकडेरामदासअरण्यांत ॥ एकांतींजाऊनिबैसलालरित ॥ होऊ

१. वि.
१२ ॥

निर्वैराग्यभरित ॥ विचारकरितमानसी ॥ ४६ ॥ तीर्थैवर्तें अनुष्ठान ॥ कलिमाजीनवहर्तीसाधन ॥ तरीश्रीरामासिरि
घोनिशरण ॥ करावेंचिंतनतयाचें ॥ ४७ ॥ नामघेतांउठाउठी ॥ गणिंकाचढलीवैकुंठी ॥ नामजपतांधूर्जटी ॥ शीतळ
पोटींतोजाहला ॥ ४८ ॥ ऐसाविश्वासधरून ॥ करीतवैसलानामस्मरण ॥ नेघेफळमूळअथवाजीवन ॥ मांडिलेंनिर्वाण
निजनिष्ठें ॥ ४९ ॥ ह्मणेजयअयोध्यावासीदशरथकुमरा ॥ कौसल्यातनयाजानकीवरा ॥ रावणांतकाजगदुद्धारा ॥ सा
युज्यउदाराश्रीरामा ॥ ५० ॥ मीअनाथबाळकतुझेदीन ॥ अरण्यांतवैसलोंकिलवाण ॥ तूंभक्तकैवारीपतितपावन ॥ त
रीद्यावेंदर्शनमजआतां ॥ ५१ ॥ ऐसीकरुणाभाकितांचितीं ॥ तोंतेथेंप्रकटलामारुती ॥ विक्राळरूपदाविलेंनिश्चितीं ॥
परीभयभीतचितींनहोय ॥ ५२ ॥ जैसाअग्निप्रदीप्तहोऊनिपाहे ॥ कृशानासिपोळवूंजाये ॥ परीतयासिसर्वथानुपजे
भये ॥ एकचिदेहह्मणोनी ॥ ५३ ॥ कींदिनकरभार्सकराचेगेलियाघरा ॥ त्यासिसर्वथानयेचिउबारा ॥ तेवींउग्ररूपेंमारुती
भेटलाखरा ॥ परीरामदासअंतरागजबजेना ॥ ५४ ॥ किंवापौर्णिमेसिसागरआणूनिभरतें ॥ आपुलाचिकल्लोळलप
वूंपाहात ॥ परीतोनबुडेनिश्चित ॥ असेएकत्रह्मणोनी ॥ ५५ ॥ कींआकाशसक्रोधहोऊनिपाहे ॥ नर्भासीअवचितगि
ळूंजाये ॥ तरीतेंत्याचेनगिळवेलकाये ॥ व्यर्थचिउपायेहातैसा ॥ ५६ ॥ तेवींविक्राळरूपेंअंजनीसुत ॥ रामदासासिभय
दाखवित ॥ परीतोनिर्भयचित्तांत ॥ एकत्रभावितआपणासी ॥ ५७ ॥ रामदासाचानिश्चयदेखोन ॥ मारुतीसवाटलें
समाधान ॥ मगसौम्यरूपधरून ॥ दीधलेंदर्शननिजप्रीतीं ॥ ५८ ॥ रामदासेंदेऊनिआलिंगन ॥ वंदिलेमारुतीचेच
रण ॥ ह्मणेश्रीरामाचेंहोयदर्शन ॥ तोउपायसांगणमजलार्गी ॥ ५९ ॥ अभयदेऊनितेअवसरीं ॥ मारुतीअदृश्यजाह
लेसत्तरी ॥ मगरामदासजाऊनिनगरांतरीं ॥ करतळभिक्षामागती ॥ ६० ॥ तेंभिक्षेचेंअल्पसेवूनिअन्न ॥ मगअर

अ०

॥४७॥

॥ २ ॥

प्यातजाऊनिकरीस्मरण ॥ निद्राआलस्यनयेचिजाण ॥ अनुतांपबळेंसर्वथा ॥ ६१ ॥ आपुलेंचिमनआपुल्यासिश्चो
 तां ॥ आपुलेंचिमनआपुल्यासिवक्तां ॥ मनापरीसज्ञानदाता ॥ सद्गुरुसर्वथाअसेना ॥ ६२ ॥ मगमनासीबोधकरून
 साचें ॥ श्लोकरचिलेदोनशेंपांच ॥ तेसप्रेमंगातीजेनित्यवाचे ॥ वैराग्यत्याचेंआंदण ॥ ६३ ॥ श्रीरामरूपआठवूनिम
 नीं ॥ कीर्तनींनाचेप्रेमेंकरूनी ॥ मगकंठसद्बदितहोऊनी ॥ आनंदाश्रुनयनींलोटी ॥ ६४ ॥ झाडेंवृक्षआणिपाषाण ॥
 पक्षीश्वापदेवनचरेंजाण ॥ हेचिआपुलेसखेसजन ॥ निश्चयमनींदृढकेला ॥ ६५ ॥ मध्यान्हसमयींभिक्षेपुरत ॥ क्षण
 भरजाऊनिनगरांत ॥ तेणेंक्षुधाकरूनशांत ॥ मागुतीअरण्यांतबैसावें ॥ ६६ ॥ प्रपंचिकलोकयेतांजवळी ॥ तरीपळो
 निजावेंतकाळीं ॥ ह्मणेगुंताकरोनिमजयेकाळीं ॥ मायाजाळींपाडितील ॥ ६७ ॥ जोपरमार्थविषयींविरेक्त ॥ सज्ञान
 आणिधैर्यवंत ॥ तेणेंधरितांजनाचीसंगत ॥ तरीहोईलअनर्थरोकडा ॥ ६८ ॥ कस्तूरीचेंसुवासपोतं ॥ क्षणेकठेविलेंहिं
 गाआंत ॥ तरीत्याचेंमोलतुटेनिश्चित ॥ अवगुणलागतनिभेषमात्रें ॥ ६९ ॥ कीर्तवाकूआणिपूगीफलंपाही ॥ दोनी
 सांठविलींएकेठायीं ॥ तरीदुर्गंधिलागेलनिश्चयीं ॥ संशयकांहींनधरावा ॥ ७० ॥ तेवींप्रापंचिकजेअज्ञान ॥ समूळवे
 ष्टिलेअविद्येंकरून ॥ त्याचेसंगतीसिविरेक्तसजन ॥ लागतांनाडलेनिश्चित ॥ ७१ ॥ ह्मणोनिरामदासवैराग्यशील ॥
 मनुष्यदेखोनिपळेतकाळ ॥ नामस्मरणसार्वकाळ ॥ करीतप्रेमळविदेही ॥ ७२ ॥ तोंएकेदिवसींआपाढमासीं ॥ पंढ
 रीसचालिलेयात्रेसी ॥ मार्गीमारुतीसांगेत्यासी ॥ श्रीरामतुजसीभेटतील ॥ ७३ ॥ ऐसादृष्टांतदेखोनि सखरीं ॥ परम
 हर्षवाटलाअंतरीं ॥ मगरामदासप्रेमगजरीं ॥ पंढरीसलवकरींचालिले ॥ ७४ ॥ तंवतेथेंटाळमृदंगवाजती ॥ वैष्णव
 आनंदेंगातीनाचती ॥ पुढेंवाहेभीमरथी ॥ तेव्हांसंशयचितींवाटला ॥ ७५ ॥ ह्मणेमीजयाचेंकरितोध्यान ॥ तोकांहींचन

अ. कि.
॥ ३ ॥

दिसेयेथेंजाण ॥ मगविक्षेपपावूनिनिजमन ॥ श्रीरामभजनकरितसे ॥ ७६ ॥ श्रीरामचरित्रमुखीगात ॥ महाद्वा
रासिआलावरित ॥ तंवगरुडआणिहनुमंत ॥ पुढेंअवचितदेखिले ॥ ७७ ॥ मारुतीसिकरूनियांनमन ॥ पुढेंपाहा
तसेविलोकून ॥ तोंसंतसाधुवैष्णवजन ॥ करितीकीर्तनस्वानंदें ॥ ७८ ॥ दिंड्यापताकागरुडटके ॥ जैसैंवैकुंठउतरलें
निकें ॥ मगरामदासासिवाटलाहरिखं ॥ सप्रेमसुखदेखोनी ॥ ७९ ॥ तेव्हांहरिदासासिकरूनिनमन ॥ घ्यावयाचालि
लेदेवदर्शन ॥ तोंविटेवरीउभेजगजीवन ॥ देखिलेंदुरूनदृष्टीसी ॥ ८० ॥ समचरणकरकटी ॥ नासार्घीठेविलीदिठी ॥
ऐसेंस्वरूपदेखोनिदृष्टी ॥ रामदासभेटीनघेची ॥ ८१ ॥ ह्मणेमीमानसपूजाकरितोंनित्य ॥ तेंश्रीरामस्वरूपनदिसेयेथ ॥
मगसन्मुखउभाराहूनितेथ ॥ कायबोलतदेवासी ॥ ८२ ॥ चापबाणहार्तांचेंकायकेले ॥ निजकरजघनावरीठेविले ॥ कांनि
जवेषासिपालटिलें ॥ सांगवहिलेंश्रीरामा ॥ ८३ ॥ अबोलाधरिलाजगजेठी ॥ कांहींआह्मांसीनबोलसीचगोष्टी ॥ काय
अपराधधरिलापोटी ॥ तेंमजउठाउठीसांगावें ॥ ८४ ॥ शरयूगंगात्यजिलीकाये ॥ येथेंभीमरथीवाहातआहे ॥ ऐसेंवि
परीतजाहलेंकाये ॥ सांगालवलाहेंरघुनाथा ॥ ८५ ॥ लोपोनिगेलीअयोध्यानगरी ॥ येथेंवसविलीक्षेत्रपंढरी ॥ काय
जाहलीसीतासुंदरी ॥ एथेंचौघीनारीमेळविल्या ॥ ८६ ॥ अमितवानरदंडपार्हीं ॥ तेंकांहींचनदिसेयेठार्यी ॥ आतांआ
ह्मीनमावेंकायी ॥ सांगालवलाहींश्रीरामा ॥ ८७ ॥ एकहनुमंतदिसतोयेथ ॥ हासैन्यांतूनफुटलाकिमर्थ ॥ तूजचाळवू
निकोण्याभक्तें ॥ उभेंकेलेंयाठार्यी ॥ ८८ ॥ आतांकोणासिद्यावेंआलिंगन ॥ जेणेंचित्तासवाटेसमाधान ॥ कोणासिक
रावेंसाष्टांगनमन ॥ तेंमजकारणकळेना ॥ ८९ ॥ कंठजाहलासद्गदित ॥ नेत्रांअश्रुपातवाहात ॥ ह्मणेअयोध्यावासीजान
कीकांत ॥ भेटावेंवरितमजलागीं ॥ ९० ॥ मीतरीतुझाअनाथदीन ॥ येथेंदिसतोकिलवाण ॥ आतांकृपादृष्टीविलोकून ॥

१ प्रत्यक्ष, हवेहव. २ हर्ष. ३ मुक्तेपणा. ४ लवकर. ५ सैन्य. ६ काकुळती.

अ०

॥ ४७ ॥

॥ ३ ॥

द्यावें दर्शन श्रीरामा ॥ ९१ ॥ ऐसानिश्चय देखो निचिती ॥ संतोष लेरु किमणी पती ॥ ह्मणे धन्य रामदासाची भक्ती ॥ उपास
 कनिश्चिती या नाव ॥ ९२ ॥ मगरु किमणी सिह्मणे जगजीवन ॥ राम उपासक निज भक्त जाण ॥ घ्यावया आला आपुलें
 दर्शन ॥ तरीतूं सीता होऊन बसावें ॥ ९३ ॥ ऐसें सांगूनि पंढरीनाथ ॥ आपुलें स्वरूप पालटिलें त्वरित ॥ श्रीराम स्वरूप
 धरुनि तेथ ॥ जाहले उदित भेटावया ॥ ९४ ॥ मुकुट कुंडलें विराजमान ॥ सुंदर सगुण मेघश्याम वर्ण ॥ हार्ती घेतलें धनुष्य
 बाण ॥ ठाण मांडोन उभे कीं ॥ ९५ ॥ सन्निध होती रुक्मिणी माता ॥ ते तत्काळ जाहली सगुण सीता ॥ हें दृष्टी सदेखोनि नि
 ज भक्ता ॥ आनंद चिता वाटला ॥ ९६ ॥ मगरामदास सन्निध येऊन ॥ श्रीरामा सिदीधलें आलिंगन ॥ तें ध्यान दृष्टी सिन्या
 हाळितां जाण ॥ समाधान वाटलें ॥ ९७ ॥ कंठ होऊन सद्गदित ॥ आनंदा श्रुनेत्री वाहत ॥ मग चरणीं मिठी घालोनि त्वरि
 त ॥ मस्तक ठेवीत सद्भावें ॥ ९८ ॥ बहुतां दिवसीं दिधली भेटी ॥ ह्मणोनिसमाधान वाटलें पोटी ॥ रामदासासि जगजेठी ॥
 कृपा दृष्टी पाहातसे ॥ ९९ ॥ ह्मणती तुझिया आवडी कारण ॥ म्यां श्रीराम रूप धरिलें जाण ॥ आतां हें चरूप ध्यानीं आणू
 न ॥ द्वैत खंडन करावें ॥ १०० ॥ शिष्य संप्रदायी करून कांहीं ॥ सद्भावें कीर्तन करीत जायीं ॥ तेणें जडमूढ अज्ञान पाही ॥ मा
 झे भजनीं लागतील ॥ १ ॥ ऐसें सांगोनि जानकी वर ॥ मस्तकीं ठेविला अभय कर ॥ मागु ती कटावरी ठेऊनिकर ॥ स्वरूप स
 त्वर पालटिलें ॥ २ ॥ पादुरंग रूप जगजीवन ॥ धरिते जाहले न लागतां क्षण ॥ तो माया लाघवी मन मोहन ॥ लाघव पूर्ण कळों
 नेदी ॥ ३ ॥ धन्य रामदासाची सप्रेम भक्ती ॥ स्वाधीन केला जगत्पती ॥ जैसी इच्छा धरिली चिती ॥ तैसा श्रीपती जाहला कीं
 ॥ ४ ॥ मग विठ्ठल मूर्तीस आलिंगन ॥ देऊनि सद्भावें धरिले चरण ॥ रामदासें मांडिलें हरिकीर्तन ॥ प्रेम उल्हासें ते समयीं
 ॥ ५ ॥ रामकृष्ण स्वरूपें दोनी ॥ हासं शय होता निज मनीं ॥ तो देवें तत्काळ निरसूनी ॥ अद्वैत भजनीं लाविला ॥ ६ ॥ गोपाळ

भ. वि.
॥ ४ ॥

कालाझालियावरी ॥ देवासिपुसोनियांचालिलेसत्तरीं ॥ आश्रमासिजातांतेअवसरीं ॥ तोंवाटेसिजेजुरीलागली ॥ ७ ॥
रामदासयेतांनगरांत ॥ चित्तीहर्षलेह्याळसाकांत ॥ ह्मणतीधन्यहावैष्णवभक्त ॥ आणिकदैवतनेणेची ॥ ८ ॥ जोपांडुरं
गमर्तीसिनकरीनमन ॥ तोकैसाघेईलमाझेंदर्शन ॥ तरीआपणमनुष्यरूपधरून ॥ यावेंभेटोनतयासी ॥ ९ ॥ तेव्हांहो
ताशिवाजीनृपवर ॥ तैसेचिजाहलेह्याळसावर ॥ अश्वारूढहोऊनसत्तर ॥ कपळीभंडारलाविला ॥ १० ॥ ऐशारूपी
मणिमल्लमर्दन ॥ तेथोनिचालिलेनलागतांक्षण ॥ रामदासासिदेखतांदुरून ॥ अश्वारूढउतरले ॥ ११ ॥ ह्मणेधन्यआ
जिचासुदिन ॥ स्वामीचेंअकस्मातजाहलेंदर्शन ॥ मगरामदासाचेधरुनिचरण ॥ दीधलेंआलिंगननिजप्रीतीं ॥ १२ ॥ जो
साक्षातशिवअवतारपाहे ॥ तोरामदासाचेवंदीपाये ॥ हस्तजोडोनियांलवलाहें ॥ बोलतीकायेतयासी ॥ १३ ॥ पंढरीसये
तांजाण ॥ आह्मांसदेतजावेंदर्शन ॥ मीगडावरीराहिलेंबहुतदिन ॥ तुमचीभेटइच्छितसें ॥ १४ ॥ ऐसेंबोलोनिह्याळ
सापती ॥ रामदासासिबोलेपुढती ॥ जेश्रीरामाचेंभजनकरिती ॥ तेमजआवडतीसज्जन ॥ १५ ॥ रामदासेंउत्तरद्यावें
कांहीं ॥ तोंअदृश्यजाहलेतयेठायीं ॥ अश्वनृपतिकांहींचनाहीं ॥ ह्मणतीहेनवांयीअगाध ॥ १६ ॥ मगविवेकदृष्टीजं
वपाहत ॥ ह्मणेआलेअसतीलह्याळसाकांत ॥ तोशंकरअवतारसाक्षात ॥ जोभजनकरितअहंनिशीं ॥ १७ ॥ तरीआ
तांपरतोनजाऊन ॥ पाहावेंतयाचेंनिजस्थान ॥ ऐसाविचारमनेंकरून ॥ चालिलेतेथूनसत्तर ॥ १८ ॥ जोश्रीरामाचा
प्रियकर ॥ साक्षातमारुतीचाअवतार ॥ त्याणेंसत्तरजाऊनगडावर ॥ ह्याळसावरपाहिला ॥ १९ ॥ श्रीरामस्वरूपआ
ठवूनिमनीं ॥ नमस्कारकेलातयेक्षणीं ॥ संभामंडपींकीर्तनकरूनी ॥ आरतीरचोनीगायिली ॥ २० ॥ पंचाननहय
वाहनह्मणती ॥ तेरामदासानीकेलीआरती ॥ नमस्कारकरुनिसत्तरगती ॥ तेथूनमागुतीनिघाले ॥ २१ ॥ परतोनियां

१ घोडचार. २ हब्द. ३ गुप्त. ४ घोडा. ५ नवल, चमत्कार. ६ विचार, तर्क. ७ रात्रदिनस.

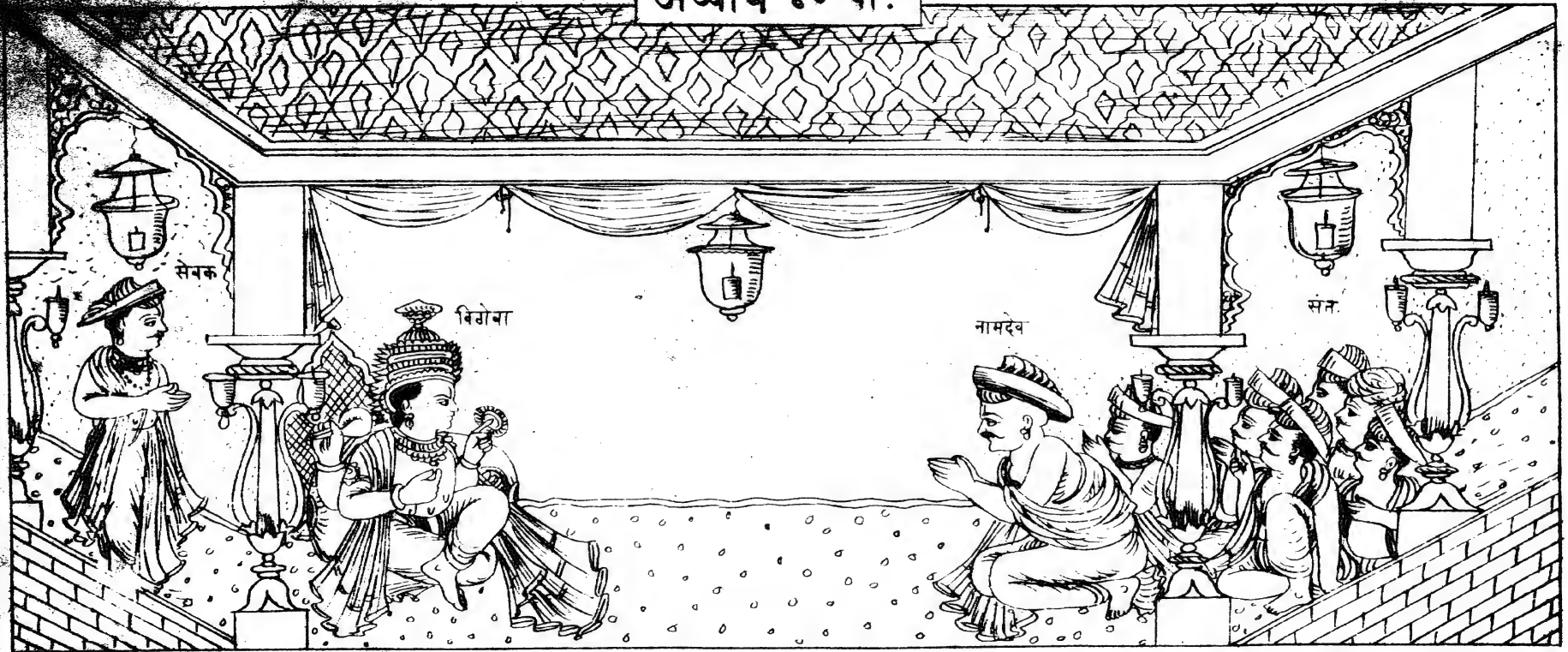
अ०

॥ ४७ ॥

॥ ४ ॥

वासियेतांजाण ॥ शिवाजीसकळलेंवर्तमान ॥ कींमांतिंडआपुलेंरूपधरून ॥ रामदासासीभेटले ॥ २२ ॥ हेकीर्तिंऐको
 नियांऐसी ॥ शरणआलासद्भावेंसी ॥ मगअधिकारदेखोनिरामदासीं ॥ उपदेशतयासीदीधला ॥ २३ ॥ आणिकसं
 प्रदायीवैराग्यशीळ ॥ भजनींलाविलेभक्तप्रेमळ ॥ परीरामदासउदाससर्वकाळ ॥ नकरीतळमळसर्वथा ॥ २४ ॥ मा
 नापमानदोनीसारिखीं ॥ अरण्यांतवैसलेएकाएकीं ॥ कांहींगुंताकळतांलौकिकीं ॥ तेथोनिशेखींपळावें ॥ २५ ॥ रा
 जारंकआणिदीन ॥ दृष्टींसलेखीतत्समान ॥ सर्वभूतींसद्भावपूर्ण ॥ हेंआत्मज्ञानप्रकटिलें ॥ २६ ॥ अनुभवाचेसोलीं
 वशब्द ॥ ग्रंथरचिलादासबोध ॥ तोसद्भावेंवाचितांबुद्धिमंद ॥ तरीतोहोयअगाधज्ञानराशी ॥ २७ ॥ रामदासाचेंज्ञान
 अद्भुत ॥ स्वमुखेंरचिलाअध्यात्मग्रंथ ॥ जेश्रवणकरितीवैष्णवभक्त ॥ तरीजीवन्मुक्ततेहोती ॥ २८ ॥ करावयाविश्वो
 द्वार ॥ भूतळींअवतरलेवैष्णववीर ॥ जेसिद्धांतज्ञानींअतिउदार ॥ करुणाकरदीनाचे ॥ २९ ॥ रामदासाचीअद्भुतस्थि
 ती ॥ सारिखीचदिसेशेणमाती ॥ पुढेंयेतांइंद्रसंपती ॥ तरीनगणीचितींसर्वथा ॥ १३० ॥ श्रवणींऐकावेंश्रीरामकीर्त
 न ॥ मुखींजपावेंत्याचेंनाम ॥ ध्यानींआणोनिआत्माराम ॥ दृष्टीसमसर्वांभूतीं ॥ ३१ ॥ पुढिलेअध्यायींअतिसुगम ॥
 कथारसाळनिरुपम ॥ जोवैष्णवभक्ततुकाराम ॥ त्यासिपुरुषोत्तमपावतील ॥ ३२ ॥ त्याकथेचीरसउत्पती ॥ वदवि
 ताश्रीरुक्मिणीपती ॥ श्रोतयांविनवीमहीपती ॥ अवधानचितींअसोंद्या ॥ ३३ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐक
 तांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळऐकाभाविकभक्त ॥ सप्तचत्वारिंशाध्यायरसाळहा ॥ १३४ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥
 ॥ अध्याय ॥ ४७ ॥ ॥ ओव्या ॥ १३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अध्याय ४८ बा.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीपंढरीनाथायनमः ॥ जयजयकरुणासागरानंदधना ॥ भक्तवत्सलाराजीवन्नयना ॥ वि
 धिर्जनकादानवभंजना ॥ जगज्जीवनाजगदीशा ॥ १ ॥ जयजयविश्वव्यापकारकमलापती ॥ सज्जनजीवनाआनंदमू
 र्ती ॥ निर्गुणसगुणाविश्वपती ॥ अतर्क्यगतीवेदशास्त्रां ॥ २ ॥ जयजयविश्वबाहुअपरिमिता ॥ विश्वचक्षूनेतूंदेखता ॥
 विश्वपादंगमनकर्ता ॥ निर्गमवार्ताबोलिले ॥ ३ ॥ जयजयचित्स्वरूपाआत्मारामा ॥ गुणनिधानाउत्तमोत्तमा ॥ स्वानं
 दप्रकाशापुरुषोत्तमा ॥ अनुपममहिमापंतुज्ञा ॥ ४ ॥ तुझीध्यानांतआणितांमूर्ती ॥ श्रुतिपरतल्याह्मणोनिनेतिनेती ॥
 कुंठितझालीपुराणव्युत्पत्ती ॥ शास्त्रसंपत्तिलज्जित ॥ ५ ॥ करितांतपेंतीर्थाटणें ॥ प्राप्तनव्हेचिअनुष्ठानें ॥ तोतूनिजभ
 क्तांचींऐकोनिकीर्तने ॥ जाशीधांवूनत्याठायां ॥ ६ ॥ करूनियोगाचीआटणी ॥ साधकवैसलेवज्रासनीं ॥ त्यांसिनेण
 तांचक्रपाणी ॥ भाविकधुंडोनीपाहासी ॥ ७ ॥ तूं सर्वदेवांतमुकुटमणीश्रेष्ठ ॥ सनकादिकांसिपूज्यवरिष्ठ ॥ तोतूभाविकां
 चेवरीकष्ट ॥ करिसीस्पष्टनिजांगें ॥ ८ ॥ निजभक्तांचेंकामकरितां ॥ लज्जानवाटेतुझियाचिता ॥ मानापमाननैणवेसर्व
 था ॥ पंढरीनाथातुजलागीं ॥ ९ ॥ तुझ्यानिजभक्तांचीऐसीनिष्ठा ॥ कदानचालितीतुजसंकटां ॥ प्रपंचदुःखाचेदावूनि
 कष्टा ॥ वैराग्यवरिष्ठत्यादेशी ॥ १० ॥ त्यावैराग्याचेंनिजबळ ॥ तुझेभजनकरितीसर्वकाळ ॥ कीर्तनगातीभक्तप्रेम
 ल ॥ सांडोनितळमळचित्ताची ॥ ११ ॥ तूंअभक्तांच्याहृदयोरिघोर्न ॥ त्याभक्तांचेंकरविसीछळण ॥ मगआपणचिनि
 जांगेंउडीघालून ॥ राखिसीसन्मानदामांचा ॥ १२ ॥ अघटितदावूनिकरणी ॥ कीर्तिवाढविसीत्रिभुवनीं ॥ ऐसानिज
 भक्तांचाक्रुणी ॥ तूंचक्रपाणीगोविंदा ॥ १३ ॥ त्याचेंवर्णावयासगुणचरित्र ॥ कोणासिकरिसीनिमित्तमात्र ॥ मीतंव
 मंदबुद्धिस्वतंत्र ॥ तूराजीवनेत्रप्रकाशिता ॥ १४ ॥ अनाथनाथारुक्मिणीपती ॥ आतांनमूंतुजपुढतंपुढतीं ॥ ऐसेंहीह्म

१ कमलनेत्र. २ ब्रह्मदेव. ३ दैत्य. ४ लक्ष्मी. ५ वेद. ६ दृढासन. ७ काळजी, चिंता. ८ प्रकट होऊन. ९ पुढपुढे होऊन.

भ. वि.
॥ १ ॥

णतांनिजप्रीतीं ॥ कुठितमतिहोतसे ॥ १५ ॥ तुझीकृपानहोतांचिजाण ॥ कदापिनकरवेतुजनमन ॥ जेंज्याकाळीयेई
लघडोन ॥ तेंतुझेसत्तेविणनव्हेची ॥ १६ ॥ क्षणक्षणापालटोनिमती ॥ संकल्पविकल्पयेतीलचितीं ॥ तूतरसाक्षजा
णसीश्रीपती ॥ सांगोंकितीनिजमुखें ॥ १७ ॥ नसांगोंजरीरुक्मिणीकांता ॥ परीकरुणानयेचितुजसर्वथा ॥ जेंतान्हें
बाळकरुदनकरितां ॥ धरीतसेमातादूरतयासी ॥ १८ ॥ तैशारीतींचक्रपाणी ॥ भक्तआळंवितीतुजकरुणावचनीं ॥ म
गकृपादृष्टीविलोकूनी ॥ सप्रेमभजनत्यांदेसी ॥ १९ ॥ ऐसीचतुइयागृहींचीरीती ॥ मार्गेवर्णिलीसभाग्यसंतीं ॥ त्या
निजभक्तांचीअद्भुतकीर्ती ॥ तूंचिश्रीपतिवदवीकां ॥ २० ॥ मागिलेअध्यार्थीकथालाघव ॥ रामदासाचानिश्चयदृढभा
व ॥ देखूनियांपंढरीराव ॥ जाहलेरामरावनिजांगें ॥ २१ ॥ आतांसादरहोऊनिप्रेमळजनीं ॥ निरूपणरसाल्लेकावें
श्रवणीं ॥ दीडयोजनअलकापुरीहुनी ॥ देहुगांवधरणीपुण्यक्षेत्र ॥ २२ ॥ तेथीलनिजभक्ततुकावाणी ॥ आंबळेउपनाम
त्यालागोनी ॥ परीव्यवसायकरितअसतांजनीं ॥ असत्यसर्वथानबोले ॥ २३ ॥ दोघीकांतातयासिअसती ॥ घरीं
उदंडधनसंपत्ती ॥ परित्याचीअखंडविदेहवृत्ती ॥ स्मरणएकांतींकरितसे ॥ २४ ॥ मातापिताक्रमलियांवर ॥ दुःख
रूपजाहलासंसार ॥ दुष्काळपडलाथोर ॥ तेणेंद्रव्यसमग्रआटलें ॥ २५ ॥ धनधान्यजेकांहींहोत ॥ तेंआटोनिगेलें
जेथिंच्यातेथ ॥ जैसैंपौर्णिमेचेंभरत ॥ सागराआंतसामावे ॥ २६ ॥ कींवर्षाऋतूचेंअभ्रपाहे ॥ शीतकाळींनार्हीसैंहोये ॥
नातरीहोतांसूर्योदय ॥ नक्षत्रेंगगनींचहारपती ॥ २७ ॥ कींवार्धक्यअंगीयेतांपाही ॥ तारुण्यदशानदिसेदेही ॥ नातरीउ
ष्णकाळयेतांठायीं ॥ तृणेंसर्वहीनासती ॥ २८ ॥ तेवींस्वदेशींपडतांदुष्काळ ॥ धनधान्यआटोनिगेलेंसकळ ॥ मुलेंमाणसैं
करितीतळमळ ॥ परीअन्ननमिळेंसर्वथा ॥ २९ ॥ ज्येष्ठकांतिसिपुत्रदोघेजण ॥ कनिष्ठेसिनव्हतेंसंतान ॥ भार्जापालाखा

१ वस करितात. २ गौरव. ३ साहा कोस. ४ पृथ्वीवर. ५ विरक्तपणा. ६ मृत्यु पावण्यावर. ७ हिवाळ्यांत. ८ लोपतात.

अ०

॥४८॥

॥ १ ॥

तीउकडोन ॥ परीदृष्टीसकणदिसेना ॥ ३० ॥ तरीहोणारनचुकेचिसर्वथा ॥ ज्येष्ठनिवर्तलीअन्नअन्नकरितां ॥ तेणेंल
 जितहोऊनचिता ॥ प्रपंचममतानाठवे ॥ ३१ ॥ संपत्तिवैभवहरतांजाण ॥ त्यासवेंचगेलासन्मान ॥ देखतांहांसती
 सोयरेपिशुन ॥ तेव्हांलज्जितमनतुकयाचें ॥ ३२ ॥ जेराखितहोतेबहुमर्यादा ॥ तेचिस्वमुखेंकरितीनिंदा ॥ अन्नवस्त्रा
 चीसदाआपंदा ॥ उंदीमथंदाकांहींचालेना ॥ ३३ ॥ पुरुषज्ञालियाद्रव्यहीन ॥ त्यासिनपुसतीसोयरेपिशुन ॥ जेवीं
 वृक्षार्चीपत्रेंगेलियाझडोन ॥ तेथेंविलासीजननरमती ॥ ३४ ॥ कींरणींपडतांचिनुपती ॥ देहलोभीरणटाकूनिपळती ॥
 तेवींदरिद्रयेतांपुरुषाप्रती ॥ पिशुनकरितीअपमान ॥ ३५ ॥ हाकठिणकाळयेतांचिदेखा ॥ परमलज्जितझालातुका ॥ प्रपं
 चीकोणीनदिसेसखा ॥ मगचितीविवेकांआठविलें ॥ ३६ ॥ कांहींकरितांउदिमाचीहातवटी ॥ तंवतेथेंअधिकहोतसेतुटी
 हाकठिणकाळपडतांसंकटी ॥ अनुतापपोटीउपजला ॥ ३७ ॥ ह्मणेप्रपंचलटकामिथ्यामाया ॥ नरदेहकेवळनाशवंतका
 या ॥ म्यांजन्मदवडिलावांयां ॥ पंढरीरायाविसरोनी ॥ ३८ ॥ ढेंकृणाचेबाजेकरितांशयन ॥ तेथेंसुखनिद्रानलागेचिजाण ॥
 कींविषकालवूनिरांधिलेंअन्न ॥ तेंउत्तमभोजनह्मणूनये ॥ ३९ ॥ तेवींप्रपंचीह्मणतीविषयसुख ॥ तेकेवळह्मणावेअतिमूर्ख ॥
 जैसावांझेचापुत्रउपजतांदेख ॥ वायांचिहरिखमानावा ॥ ४० ॥ ऐसाविवेककरूनमानसी ॥ वैराग्यजाहलेंतुकयासी ॥
 सुखदुःखदोनींमानूनिसरसी ॥ भजनअहर्निशींकरितसे ॥ ४१ ॥ पांडुरंगाचेंदेऊळपुरातन ॥ बहुतांदिवसांचेंहोतेंजी
 र्ण ॥ निजांगेंतेंलिंपोनिजाण ॥ केलेंसारवोनसोज्वळ ॥ ४२ ॥ सकळसाधनामाजीश्रेष्ठ ॥ एकादशीव्रतवरिष्ठ ॥ तेंआरं
 भूनियांएकनिष्ठ ॥ जागरणवरिष्ठकरावें ॥ ४३ ॥ कीर्तनकरावेंनिजमतं ॥ परीआधींअभ्यासीनवतेंचित्त ॥ कोणीसप्रे
 मगातीसाधुसंत ॥ धरावेंध्रुपदत्यामार्गे ॥ ४४ ॥ मागीलसंतज्ञालेश्रेष्ठ ॥ त्यांचीवचनेंकेलींपाठ ॥ त्याहूनिमार्गनाही

भ. वि.
॥ २ ॥

वरिष्ठ ॥ भावएकनिष्ठधरियेला ॥ ४५ ॥ भूतमात्रासिदेखोनिदृष्टी ॥ त्याचीकरुणायेतसेपोटी ॥ त्यासिपरोपकारेंका
याकष्टी ॥ संतप्तपोटीनिववीत ॥ ४६ ॥ तेजरीह्मणालकैसियारीती ॥ सकलिकऐकामथितार्थी ॥ कोणीप्रवासिपाहतां
वस्ती ॥ त्यांसिमंदिराप्रतीआणावें ॥ ४७ ॥ क्षुधार्थीयासिअसल्याअन्न ॥ तरीघालावेंत्यासिभोजन ॥ नसेलतरीक
ष्टकरून ॥ आणावेंमेळवूनत्यासाठीं ॥ ४८ ॥ कोणीतृपांक्रांतझालियावनीं ॥ त्यासिनेऊनपाजावेंपाणी ॥ कोणीचाल
तआलेदुरूनी ॥ त्यांसिरगडूनीनिववावें ॥ ४९ ॥ कोणाचेमस्तकींअसलाभार ॥ तोआपणघ्यावासत्वर ॥ तेंवोझेवाहूनि
पाठीवर ॥ विसांवाक्षणभरत्याद्यावा ॥ ५० ॥ कोणीरोगीप्रवासीपीडित ॥ जवळीनसतांसुहृदआप्त ॥ त्यावरीहोऊनि
कृपावंत ॥ औषधदेऊनपथ्यकरवी ॥ ५१ ॥ गाईतृषांभांसिनिर्बलपणी ॥ मोकलूनिदेतीनिर्दयधनी ॥ तेनिजकरेंकुरवाळो
नी ॥ चारापाणीत्यांसद्यावें ॥ ५२ ॥ गृहासियेतांवैष्णवजन ॥ तयांसिघालीलोटोंगण ॥ सद्भावेंधुवोनियांचरण ॥ तीर्थप्राश
नकरावें ॥ ५३ ॥ हेंशरीरतपकरितांनिश्चिती ॥ यावरीजाहलोकवित्वाचीरूपूर्ती ॥ जेश्रुतिशास्त्रांनींवर्णिलीकीती ॥ तेप्रा
कृतमतीबोलत ॥ ५४ ॥ येथीलमागीलनिरूपणासरिसें ॥ दृष्टांतींआलेअनायासें ॥ तेंकथानकअतिसुरसें ॥ श्रोतींसावका
शेंपरिसावें ॥ ५५ ॥ एकदानामावैष्णवभक्त ॥ पांडुरंगासिवचनबोलत ॥ शतकोटिकवित्प्रकृत ॥ तुझीकीतीवर्णीनमीं
॥ ५६ ॥ ऐकोनिह्मणेरुक्मिणीकांत ॥ नामयात्रांप्रतिज्ञाकेलीव्यर्थ ॥ कलिमाजीआयुष्यवर्षेशत ॥ त्यांतहीआघातसर्वथा
॥ ५७ ॥ आणिप्रतिज्ञाकरूनबोलसीआतां ॥ परीसिद्धीसनजायहेसर्वथा ॥ मगनामदेवेंचरणींठेऊनिमाथा ॥ रुक्मिणीकां
ताविनवित ॥ ५८ ॥ मीतुझ्याआश्रयेबोलिलोंदेवा ॥ तोनिजागेंपणसिद्धीसन्यावा ॥ तूकायएकनकरिसीदेवा ॥ आमुचा
कैवातोकिती ॥ ५९ ॥ ऐकूनिनामयाचेंकरुणाउत्तर ॥ प्रसन्नजाहलाशार्ङ्गधर ॥ मस्तकींठेऊनिअभयकर ॥ सरस्वती

१ भुकाळ. २ ताहानेनें व्याकुळ. ३ बेल. ४ सोडून. ५ आपुन्या हातानें. ६ वेद. ७ थोरी, मोठेपणा,

अ०

॥ ४८ ॥

॥ २ ॥

सकायआज्ञापी ॥ ६० ॥ तुबांयाचेवैसोनिजिठ्हायीं ॥ कवित्ववदावेंअतिकुंसरी ॥ जेश्रुतीचेगर्भआहेतअंतरां ॥ ते
 प्राकृतवैखैरीवदावे ॥ ६१ ॥ मगब्रह्मतनयाकरीविनवणी ॥ नामदेववदतीलप्रसादवाणी ॥ परीयाचाचपळलेलिहिणा
 रकोणी ॥ चक्रपाणीयोजावा ॥ ६२ ॥ मुखांतूनिनिघतांचिअक्षरें ॥ तत्काळलिहारींनिजकरें ॥ परतोनिपुसिल्याउ
 त्तरें ॥ तरीनयेचीसर्वथा ॥ ६३ ॥ यावरीह्मणेघननीळ ॥ मीलिहितवैसेनसर्वकाळ ॥ आणिकलेखकतोयेवेळ ॥ नादिसे
 चपळसर्वथा ॥ ६४ ॥ मगविलासभोगसर्वटाकूनी ॥ नामयाचेंकवित्वचक्रपाणी ॥ हार्तीघेऊनिदउतलेखणी ॥ निजां
 गेंलिहितवैसले ॥ ६५ ॥ ज्याचीवेदशास्त्रेंकरितीस्तुती ॥ व्यासवाल्मीकादिकवर्णिती ॥ तोनामयाचेंकवित्वलिहिनि
 श्रिती ॥ नवलमजप्रतीवाटलें ॥ ६६ ॥ सांडोनियांवैकुंठभुवन ॥ सांडोनिक्षीरसागरशेषशयन ॥ हार्तीघेऊनिदौतलेख
 ण ॥ जगजीवनतिष्ठती ॥ ६७ ॥ कायनिघेलमुखांतूनी ॥ तेथेंअवधानदेतचक्रपाणी ॥ निद्राआळससर्वटाकूनी ॥ अ
 सतीनिशिदिनीसावध ॥ ६८ ॥ ऐसेंबहुतदिवसश्रीपती ॥ नामयाचेवैसोनिसंगती ॥ तोकवित्वसंख्येचीपाहतांगणती ॥
 जाहलीकितीऐकाते ॥ ६९ ॥ चाळीसलक्षचौन्याणवकोटी ॥ नवलक्षललितआलेंशेवटीं ॥ इतुकीसंख्यादेखोनिदिठी ॥
 जाहलेजगजेठीविस्मित ॥ ७० ॥ ह्मणतीधन्यनामयाचाप्रेमा ॥ अब्रुतवर्णिलामाझामहिमा ॥ सर्वथापारनलागेनिग
 मा ॥ त्यामजपुरुषोत्तमावशकेलें ॥ ७१ ॥ ऐसेंह्मणूनिजगजेठी ॥ निजकरेंनामयाचीपाठीथापटी ॥ ह्मणेकांहींप्रेमारा
 हिलापोटी ॥ तोपुढेंगोष्टीवदवीन ॥ ७२ ॥ आतांमाझेंस्वरूपआठवोनिमनीं ॥ सप्रेमपाहादृष्टीभरोनी ॥ ऐसेंबोलतां
 चक्रपाणी ॥ नामाचरणींलागला ॥ ७३ ॥ लांशतकोटीचाकेलापण ॥ तोसिद्धीसन्यावयाजगजीवन ॥ बाकीराहिलें
 कवित्वलेखन ॥ तेंकरीसंपूर्णनिजांगें ॥ ७४ ॥ मगनामयाचाधरूनिहात ॥ तुकयाचेस्वप्नींआलेखरित ॥ ह्मणेवाउगेंन

भ. वि.
॥ ३ ॥

बोलावेंनिश्चित ॥ करावेंकवित्तममाज्ञा ॥ ७५ ॥ प्रमाणाचीसंख्याशतकोटी ॥ तेसिद्धीसपाववीतूशेवटी ॥ ऐसेंह्मणो
निजगजेठी ॥ पाठथापटीनिजकरें ॥ ७६ ॥ जागृतहोऊनिजवपाहत ॥ तंवट्टीसिनदिसेरुक्मिणीकांत ॥ नामदेवही
नाहीतिथ ॥ चमत्कारअद्भुतदेखिला ॥ ७७ ॥ मगतेचिआज्ञावंदोनिशिरी ॥ आरंभिलीकवित्तकुंसरी ॥ त्याविणवाड
गीवैखरी ॥ गोष्टीदुसरीनबोले ॥ ७८ ॥ कीर्तनकरितांप्रेमैकरूनी ॥ प्रसादिकरसिकवदेवाणी ॥ प्रेमळभक्तआवडी
करूनी ॥ ऐकतीश्रवणींसद्भावे ॥ ७९ ॥ कोणीविकल्पीजेविचक्षण ॥ तेह्मणतीहेंकवित्तनूतन ॥ आह्मासिनवाटेप्रमा
ण ॥ नकरूंश्रवणसर्वथा ॥ ८० ॥ मागीलसंतांचींटाकूनिवचनें ॥ आपुलींकासयादाविशींभूषणें ॥ आइतींटाकोनिप
कान्नें ॥ हातपोळवणेंकासया ॥ ८१ ॥ ह्मणालआज्ञाकर्तारुक्मिणीरमण ॥ त्याचेंकवित्तकांनिंदितीजन ॥ तरीभावि
कांपाठीपुरातन ॥ विकल्पीअसतीबहुसाल ॥ ८२ ॥ मागेंत्रेतायुर्गीवाल्मीकीन ॥ भविष्यकेलेंरामायण ॥ तेव्हांही
होतेअभक्तजन ॥ तेअप्रमाणमानिती ॥ ८३ ॥ मगअवतारघेऊनिजानकीपती ॥ लीलादाविलीतैशाचरीती ॥ तेअनु
भवासयेतांप्रचीती ॥ यथार्थमानितीसकळिक ॥ ८४ ॥ द्वापारीबोलिलेकविव्यास ॥ परीकौरवांसिनवाटेविश्वास ॥ मगघ
डोनिआलियाअनायास ॥ धृतराष्ट्रसंजयासनमस्कारी ॥ ८५ ॥ एवंभावार्येयामागेंविकल्पीनर ॥ लागलेअसतीपरंपर
ह्मणोनितुकयाचेअभंगसाचार ॥ निंदितीपामरनिजमुखें ॥ ८६ ॥ सूर्याचाप्रकाशदेखोनिदृष्टी ॥ दुंदुळउगेचिजल्पतीपोटी ॥
कींपूर्वसचंद्रयेतांनिकटी ॥ तस्कंरांसिभेटीनावडे ॥ ८७ ॥ दातयाचीऐकोनिकीती ॥ कृपणउगेचित्याधिकारिती ॥ कींदिव्य
औषधीचमकतांरती ॥ रोगतळमळतीचित्तांत ॥ ८८ ॥ पंडिताचीदेखोनिवक्तृत्वत ॥ अर्जापाळह्मणतीहेबडबडवृथा ॥ कींगंध
वसुस्वरगायनकरितां ॥ तेथेंगर्दभभुंकतांनराहाती ॥ ८९ ॥ बकुळीचासुगंधयेतांपाहे ॥ तोपुंगळवेलीसमानेलकाये ॥ सुंदर

अ०

॥ ४८ ॥

॥ ३ ॥

कपिला असली गाय ॥ तरीयवन काय पूजिती ॥ १० ॥ ब्राह्मण प्रतिमेचि पूजा करिती ॥ आणि अविधत या फोडुं पाहाती ॥
 तेवीं भाविक तुकयाचें कीर्तन ऐकती ॥ विकल्पी निंदिती निज मुखें ॥ ११ ॥ परीदोनी मानून ते समान ॥ करित सेतो श्रीहरि
 भजन ॥ कोणी हरिदास करितां कीर्तन ॥ तरी सादर श्रवणीं ऐकावें ॥ १२ ॥ दिवसें दिवस अधिकचि प्रीती ॥ यानावें च
 ढती वाढती भक्ती ॥ निद्रा किंचित न लागे रातीं ॥ करितां एकांतीं हरिभजन ॥ १३ ॥ आषाढी कार्तिकी पंढरीसी ॥
 नेमवारी धरिली ऐसी ॥ मग पंधरा दिवसीं एकादशीसी ॥ जाय दर्शनासी निज भावें ॥ १४ ॥ निरपेक्षता तरी किती ॥
 एके दिवसीं शिवाजी नृपती ॥ तुकोबाची ऐकूनि कीर्ती ॥ दर्शना प्रतीपातले ॥ १५ ॥ तेव्हां अविधांचें प्राबल्य थोर ॥ सिं
 हगर्डी होतानुपवर ॥ कोणासिन कळतां साचार ॥ पुणियासि सत्वर पातला ॥ १६ ॥ तेथें एका वाणि याचे घरीं ॥ तुका
 वैष्णव कीर्तन करी ॥ राजयासि कळतां सत्तरीं ॥ संतोष अंतरीं वाटला ॥ १७ ॥ मग निशीमाजी कोणान कळत ॥ लपोनि
 आले नगरांत ॥ यवनाचें भय वाटे बहूत ॥ कीनेती त्वरित धरुनी ॥ १८ ॥ तुकोबाचें घेऊन दर्शन ॥ गडावरी जावें पर
 तोन ॥ ऐसामनी हेत धरुन ॥ आलालपोन नृपनाथ ॥ १९ ॥ रुप्याचें तबक सोज्वळ जाण ॥ तयांत घातल्या मोह
 राहोन ॥ तुकया पुढें द्रव्य ठेवून ॥ केलें नमन साष्टांग ॥ १०० ॥ तें राजद्रव्य देखोन त्वरित ॥ थरथरां कांपे विष्णु
 भक्त ॥ मग शिवाजी सकाळी बोलत ॥ तें परिसासंत भाविक हो ॥ १ ॥ कासया पाहिजे द्रव्य ठेवा ॥ एक विठ्ठलचि आह्मां
 सिव्हावा ॥ त्या विण आणिक प्रपंच हेवा ॥ आमच्या जीवाना वडे ॥ २ ॥ जैशा जोहारियाच्या साटो वाटी ॥ गारा आ
 गिल्या उठा उठा ॥ तेवीं आमुची घ्या वया भेटी ॥ कनकवोंटी आणिली ॥ ३ ॥ तुझी विशाळ ऐकतों मती ॥ आजि उदार त्व
 कळलें नृपती ॥ आह्मां वैष्णवां सिनावडे चितीं ॥ तें पुढें निज प्रीती ठेविलें ॥ ४ ॥ तुवां आणिलें द्रव्य होन ॥ हें आह्मां गोमां

प्र. वि.
॥ ४ ॥

ससमान ॥ ऐसैं ऐकोनि निर्वाणवचन ॥ लज्जितमन नृपनाथ ॥ ५ ॥ पुढतीरायासि बोले वचन ॥ आमुचें व्हावें समाधान ॥
ऐसैं इच्छित असेल तुझे मन ॥ तरी ते ऐके खूण सांगतो ॥ ६ ॥ तुह्मीं करावें विठ्ठलनाम स्मरण ॥ तेणें चि आह्मीं सुख संपन्न ॥
घेर संपति देशील धन ॥ तें मृतिके समान नृपनाथा ॥ ७ ॥ गळ्यांत कंठी मिरवा तुळसी ॥ व्रत करावें एकादशी ॥ तेणें चि स
माधान आह्मीं सांसी ॥ द्रव्य राशी न घेतां ॥ ८ ॥ चितीं धरूनि प्रेम उल्हास ॥ ह्मणावें विठोबाचा दास ॥ हे चि आमुची आहे
आस ॥ पुरवासावकाश धणीवरी ॥ ९ ॥ ऐसी निरपेक्ष देखोनि स्थिती ॥ मनांत आश्चर्य करी नृपती ॥ मग अनन्य भावें
लोटांगण प्रीतीं ॥ पुन्हां मागु ती घातलें ॥ १० ॥ ते दिवसी असे हरिदिनी ॥ कीर्तन ऐके प्रेम करूनी ॥ तों दोन सहस्र पठाण
चाकणा हूनी ॥ अविधेखरित पाठविले ॥ ११ ॥ हेर ठेविले होते पाळती ॥ त्याणीं सांगीतलें यवना प्रती ॥ कीं पुणियासि आला
नृपती ॥ दर्शनासि रतीं तुकयाचे ॥ १२ ॥ मग स्वार पाठविले त्या दुर्जनीं ॥ कीं त्यासि आणावें शीघ्र धरूनी ॥ नाना परीचीं
शस्त्रे घेऊनी ॥ आले धांवूनी अर्धरात्री ॥ १३ ॥ जेथें मांडिली होती कथा ॥ तो वाढावे दिले सभोंवता ॥ आंतील मनुष्य बाहेर
निघतां ॥ ते जाऊं सर्वथान देती ॥ १४ ॥ ह्मणती शिवाजी सवोळखोनि सत्वर ॥ बांधोनि आणावें बाहेर ॥ रायासिकळला समा
चार ॥ कीं विठिलें मंदिर परचक्रें ॥ १५ ॥ कोणी ह्मणती नृपवरासी ॥ आतां उठोनि पळावे गेंसी ॥ तेणें भयउपजलें मानसी ॥
विचारत यासी पडियेला ॥ १६ ॥ देखोनि श्रोतयांचें दुर्धित चित्त ॥ तुकयासिकळला वृत्तांत ॥ ह्मणे काय गुज गुज करितां मनां
त ॥ सांगाव रित मजपासीं ॥ १७ ॥ ऐकूनि तुकयाचें वचन ॥ हळूच सांगती सज्जन जन ॥ कीं राजयासिन्यावया कारण ॥ पर
चक्रदारुण पातलें ॥ १८ ॥ ह्मणोनि आतां सत्वर गती ॥ येथोनि पळवावा नृपती ॥ आज्ञाघाल अह्मां प्रती ॥ तरी चवांचती
प्राणयाचे ॥ १९ ॥ तयांसि तुका बोले काये ॥ कीर्तनांतून सर्वथा उठोन ये ॥ धर्मनीति तो ऐसी आहे ॥ नेणतां काये सकळिक

अ०

॥ ४८ ॥

॥ ४ ॥

॥ १२० ॥ ऐसैं एकोनि नृपती ॥ निश्चय करून बैसला एक चिती ॥ ह्मणे तारिता मारिता रुक्मिणीपती ॥ त्या विण त्रिजग
 तीं असेना ॥ २१ ॥ आज एकादशी पर्वकाळ सुदिन ॥ सन्निध संत वैष्णव जन ॥ एथें कीर्तनांत आलें जरी मरण ॥ तरी भाग्य
 धन्य पै माझे ॥ २२ ॥ इकडे बाहेर परदळ विचार करिती ॥ कीं धरुनि आणा वासवर नृपती ॥ वाढ्यांत हेर उदंड येती ॥ प
 री कोणी च नोळखती रायासी ॥ २३ ॥ यवनासिसांगती जाऊन ॥ कीर्तनी बैसले बहु तजन ॥ तयांत शिवाजी आहे कोण ॥
 आह्मां कारण कळेना ॥ २४ ॥ एकोनि पायिकांचें वचन ॥ क्रोधें संतापला तो दुर्जन ॥ ह्मणे कथेंत बैसले जित के जन ॥ तिनु के
 मारून टाकावे ॥ २५ ॥ त्यांत सहज चिराजा सांपडला ॥ ऐसा निश्चय दृढ केला ॥ तों अंतर साक्ष तुकयाला ॥ वृत्तांत कळला
 ते समयी ॥ २६ ॥ मग ध्यानांत आणोनि पंढरीनाथ ॥ नाना परीची करुणा भाकित ॥ जय जय अनाथ नाथ कृपावंत ॥ धां
 वेत्वरित ये समयी ॥ २७ ॥ तुझ्या कीर्तनासि आले सजन ॥ तयांसित्काळ बोढवले विघ्न ॥ आतां हें अरिष्ट निवारण ॥ तु
 जविण कोण करील ॥ २८ ॥ जेथें तुजें नाम संकीर्तन ॥ तेथुनि विघ्न जाती पळोन ॥ ऐसें संत बोलिले वचन ॥ तें असत्य होऊन
 आलें कीं ॥ २९ ॥ माझे चित्पाहासी जग जीवना ॥ परीमी भीत नाही आपुल्या मरणा ॥ परी दुःख होईल संत सज्जना ॥
 तें माझिया नयनान देखवे ॥ १३० ॥ आमुची जाति परंपरा ऐसी ॥ रुक्मिणीपती तू कायनेण सी ॥ विक्षेप झाला जो भज
 नासी ॥ याहूनि मरण आह्मां कोणतें ॥ ३१ ॥ ऐसैं एकोनि करुणा वचन ॥ तत्काळ आले जग जीवन ॥ तुकयासि देऊनि
 आलिंगन ॥ ह्मणे त्यां कीर्तन करावें ॥ ३२ ॥ परचक्र आलें महाविघ्न ॥ तें मी निजांगें करितों निवारण ॥ तूं स्वस्थ करुनि आ
 पुलें मन ॥ सप्रेम भजन करावें ॥ ३३ ॥ ऐसैं ह्मणोनि घन सांवळा ॥ शिवाजी राजा आपण जाहला ॥ अश्वारूढ होऊनिते
 वेळां ॥ सत्वर चालिला बाहेरी ॥ ३४ ॥ कीर्तनी बैसले लोक समस्त ॥ तयांसिन कळतां हा वृत्तांत ॥ कौतुक मांडिलें अत्यद्भुत

भ. वि.
॥ ५ ॥

तेंपरिसानिजभक्तभांविकहो ॥ ३५ ॥ ज्यावाडचांतहोतेंहरिकीर्तन ॥ तेथेंअकस्मातप्रकटलेजगजीवन ॥ आपणचिस्व
मुखेंहाकमारून ॥ ह्मणेजातोपळूननृपनाथ ॥ ३६ ॥ दोनसहस्रपठार्णीवेढोनिवाडा ॥ घातलाहोतात्यार्णीगराडा ॥
तितुकेहीहोऊनिमागांपुढां ॥ पाहातीरोकडानृपनाथ ॥ ३७ ॥ क्षणएकपडोनेतयाचेदिंठी ॥ चपळवेंचालिलेउठाउठी ॥
सैन्यलाऊनिआपुलेपाठी ॥ लाधेंवजगजेठीदावित ॥ ३८ ॥ नगरवासीलोकसमस्त ॥ जागृतहोऊनिअतिवरित ॥
माडचामाळवदेऊभेराहात ॥ कायबोलतपरस्परें ॥ ३९ ॥ राजापुढेंजातोपळोन ॥ तयामागेंलागलेयवन ॥ आतांन
वांचतीलत्याचेप्राण ॥ अनर्थहोईलदिसताहे ॥ ४० ॥ अविधांच्यासैन्यांतून ॥ पाळतीहेरजेठेविलेजाण ॥ त्यांसि
दिसेजगजीवन ॥ जैसानृपवरशिवाजी ॥ ४१ ॥ एकह्मणतीधराधरा ॥ राजापळोनजातोखरा ॥ हडबडझालीमहावी
रां ॥ ह्मणोनिसवरधांवती ॥ ४२ ॥ एकाजवळीचदिसेपाही ॥ धरूंजातांकाहींच नाही ॥ एकह्मणतीपळोनिकायी ॥ आ
तांचलवलाहींमारावा ॥ ४३ ॥ एकह्मणतीघालवेढा ॥ कायपाहतारेमागांपुढां ॥ एकह्मणतीतुह्यांभ्यांडा ॥ वीररोक
डाधरवेना ॥ ४४ ॥ आपणदोनसहस्रशूर ॥ इतुक्यांतूनिपळतोएकलावीर ॥ कासयावागवितांहतियार ॥ प्राणसत्वर
द्यानाकां ॥ ४५ ॥ एकह्मणतीउगवेलदिवस ॥ मगराजयासधरूंसावकाश ॥ आतांआमुचेढोळांनदिस ॥ व्यर्थकासा
वीसकांहेतां ॥ ४६ ॥ क्षणएकठार्यांराहिलेस्थिर ॥ तंवकौतुककरीशाडूंधर ॥ आपणप्रकटझालेसत्वर ॥ ह्मणतीधरारेसां
पडला ॥ ४७ ॥ मागुतीसकळलागलेपाठी ॥ तरीतयांसिनांतुडेजगजेठी ॥ क्षणएकसंनिधपडोनिदृष्टी ॥ धरितांनिक
टींआतुडेना ॥ ४८ ॥ मगशुक्रपर्क्षिचेंपडिलेंचांदण ॥ त्याप्रकाशेंधांवतीयवन ॥ प्रहररात्रीतपांचयोजन ॥ अरण्यांत
नेऊनघातलें ॥ ४९ ॥ ज्याडोंगरीलागलेंकंटकवन ॥ महाभयानकवोसाडअरण्य ॥ त्यास्थळाप्रतिनेऊनिसेन्य ॥ म

१ शिवाजी राजा. २ दृष्टीस. ३ कौतुक, नवलाई. ४ गवनाच्या. ५ गडबड, धांदल. ६ भितऱ्यांस. ७ आटपत नाही, सांपडत नाही. ८ कांटेरी झाडी.

अ०

॥ ४८ ॥

॥ ५ ॥

गजगजीवनपरतले ॥ १५० ॥ तेथेंसकळवीरसभोंवतेंपाहती ॥ तोंकोठेचिनदिसेशिवाजीनृपती ॥ ह्मणतीआपुल्या
 सपडलीभ्रांती ॥ धांवलोंरतींव्यर्थची ॥ ५१ ॥ एकह्मणतीतरळलीदृष्टी ॥ तेणेंवायांचिझालोंकष्टी ॥ एकह्मणतीसन्नि
 धरूपष्टी ॥ आर्ह्यांतवट्टींदेखिला ॥ ५२ ॥ परतोनिचालिलेमागुती ॥ तंवमावळोनिगेलानिंशापती ॥ आंधारींकाहीं
 चनदिसेरतीं ॥ मार्गनिश्चितींसांपडेना ॥ ५३ ॥ एकापुढेंएकअश्वहाकिती ॥ अडखळोनितेचिठारींपडती ॥ येरंयेरां
 सीकायबोलती ॥ बरवीगतीदिसेना ॥ ५४ ॥ आंगासिलागतांकांटवण ॥ तेणेंवस्त्रेंगेलींफाटून ॥ एकदीर्घस्वरेंकरिती
 रुदन ॥ जातीलप्राणह्मणोनी ॥ ५५ ॥ हिंवसुटलेंअतिप्रबळ ॥ तेणेंचिसैन्यझालेंविकळ ॥ वोसाडअरण्यांतकरितीतळ
 मळ ॥ अश्वतंवसकळपळाले ॥ ५६ ॥ अद्भुतकेलेंजगजीवनें ॥ कोणासिनमारितांजीवेंप्राणें ॥ नागडेउघडेफिरतीयव
 न ॥ आलीनागवणसकळांसी ॥ ५७ ॥ शस्त्रेंहातीचींपडलींसत्तरीं ॥ अश्वतोंजाहलेरानभरी ॥ कांटवणींराहिलींवस्त्रें
 दूरी ॥ केलेभिकारीसकळिक ॥ ५८ ॥ ऐसादुर्जनांसिदंडकरुनी ॥ परतोनिआलेचक्रपाणी ॥ तुकयाचेकीर्तनीयेऊ
 नी ॥ प्रेमरंगणींनाचती ॥ ५९ ॥ श्रवणासिवैसलेलोकसमस्त ॥ तयांसिनकळतांहावृत्तांत ॥ विघ्नटाळीतपंढरीनाथ ॥
 मावअघटितकरुनियां ॥ १६० ॥ तुकयाचेकानींजगजीवन ॥ येऊनिसांगेवर्तमान ॥ आतांनिर्भयकरुनमन ॥ करा
 वेंकीर्तनआवडी ॥ ६१ ॥ मगजयजयकारेंपिटोनिटाळी ॥ हरिनामेंगर्जतीसकळमंडळी ॥ वैष्णवनाचतीकीर्तनमेळीं ॥
 तुष्टलावनमाळीह्मणोनी ॥ ६२ ॥ रायासिसांगतीसकळजन ॥ परचक्रआलेंहोतेंदारुण ॥ तयाचेंनकरितांनिवारण ॥ गेलें
 पळोनआपेंआप ॥ ६३ ॥ आश्चर्यकरीनृपवर ॥ ह्मणेमजपावलारुक्मिणीवर ॥ अरिष्टआलेंहोतेंथोर ॥ आत्मांअनिवा
 रसकळांसी ॥ ६४ ॥ यापरीमानूनिसमाधान ॥ श्रवणकरितीहरिकीर्तन ॥ चारप्रहरझालेंजागरण ॥ तोंउदयासिरुण

३. वि.
॥ ६ ॥

पातला ॥ ६५ ॥ मगंउजळोनिमंगळारती ॥ ओंवाळिलारुक्मिणीपती ॥ हरिनामेंगजोंनिक्षिती ॥ दंडवतप्रीतीघातलें ॥ ६६ ॥ बिन्हाडासिजातानृपनाथ ॥ ग्रामांतनरनारीकायबोलत ॥ तुह्याऐसाचिरात्रीपळत ॥ गेलावरितनगरांतूनी ॥ ६७ ॥ हेंयवनानेंदेखोनिदृष्टी ॥ पळतचिगेलेत्याचियापाठी ॥ कैसेवांचलेतसंकटी ॥ आश्चर्यपोटीवाटतें ॥ ६८ ॥ राजाचमत्कारलामनी ॥ ह्मणेईश्वराचीअघटितकरणी ॥ वांचविलेंअरिष्ठापासोनी ॥ चक्रपाणींकृपाळें ॥ ६९ ॥ एकेदिवसींशिवाजीनृपती ॥ विचारकरीआपुलेचिती ॥ तुकोबासिदेतांधनसंपत्ती ॥ परीतेनघेतीसर्वथा ॥ ७० ॥ परीदीनरूपधरुनिआपण ॥ नेऊनद्यावेंत्याचेघरीधान्य ॥ येरवींतोमाझेंराजान्न ॥ तेंतो नघेचीसर्वथा ॥ ७१ ॥ ऐसीयुक्तीयोजूनिजाण ॥ वस्त्रेनेसलाफाटकींजीणें ॥ वृषभावरीधान्यदोनमण ॥ चालिलेघेऊनतेधवां ॥ ७२ ॥ दोनघटिकालोटतांयामिनी ॥ तुकोबाचियापातलासदनी ॥ तोंतेबैसलेहोतेवृंदावनी ॥ हातींस्मरणींघेऊनियां ॥ ७३ ॥ तोंराजायेऊनियांसत्तरीं ॥ गौणीलोटीनिटाकिलीद्वारीं ॥ ह्मणेस्वामीस्यांकरुनिमजुरी ॥ धान्यमेळवूनीआणिलें ॥ ७४ ॥ तुमचेचरणींधरुनिहेत ॥ येथेंघेऊनिआलोंकिंचित ॥ मीअनाथदीनआहेंबहुत ॥ हेंसांठवागृहांतआपुल्या ॥ ७५ ॥ मगनमनकरुनिसत्तरीं ॥ राजागेलातेअवसरीं ॥ तुकयासिकळलेंनिजअंतरां ॥ कृत्रिमपरीह्मणोनियां ॥ ७६ ॥ ह्मणेओळखसांगतांरायाकारण ॥ त्याचेप्रेमाचेंहोईलखंडण ॥ ह्मणोनिउगेचिधरुनमौन ॥ नामस्मरणकरीतसे ॥ ७७ ॥ मगनिजकांतेप्रतीबोलत ॥ धान्यआणिलेंतोनृपनाथेंवरित ॥ गृहांतठेविलेंजरीसमस्त ॥ तरीखंडेलसुकंतआपुलें ॥ ७८ ॥ जरीएकादिवसापुरतेंअन्न ॥ निजकरेंघेसीलत्यांतून ॥ वरकडद्विजांसिबोलावून ॥ त्यांजकारणअर्पावें ॥ ७९ ॥ ऐसीएकोनियांगोष्टी ॥ कांतासक्रोधजाहलीपोटी ॥ आपुल्याकरेंललाटपिटी ॥ ह्मणेमीकरंटीअभाग्य ॥ ८० ॥ अवचितगोणीआलीघरा ॥

अ०

॥ ४८ ॥

॥ ६ ॥

तेंधान्यखाऊंनेदीचपोरां ॥ वांटिलेंगांवींचियाद्विजवरां ॥ म्यांकायसंसारकरावें ॥ ८१ ॥ यावरीकांतेसिउत्तरदेत ॥
 जैसेंआपुलेंआहेसंचित ॥ तोवांटाटाकोनिश्चित ॥ घ्यावेंबहुतकोठोनी ॥ ८२ ॥ एकेदिवसींदेवाल्यांत ॥ तुकोबाआनं
 देंकीर्तनकरित ॥ तोंनवलवर्तलेंअद्भुत ॥ तेंपरिसाचरित्रभाविकहो ॥ ८३ ॥ टाळमृदंगवाजवितीसुस्वर ॥ तेणेंनादेंकोंद
 लेंअंबर ॥ तटस्थहोऊनिनारीनर ॥ ऐकतीसादरहरिलीला ॥ ८४ ॥ तेथेंएककांसारभाविकसज्जन ॥ एकावयायेतसेकी
 र्तन ॥ त्याचियामुलासव्यथादारुण ॥ होतीप्राणकासावीस ॥ ८५ ॥ कांताह्मणेतयासी ॥ आजितुह्मीनजावेंहरिकीर्तना
 सी ॥ तेणेंनायकोनितिचेवचनासी ॥ गेलाकीर्तनासीसत्वर ॥ ८६ ॥ तोमागेंलेंकुराचेजातांप्राण ॥ मातादीर्घस्वरेंकरीरु
 दन ॥ तैसेंचप्रेतखांद्यावरीघेऊन ॥ कीर्तनांतआणोनटाकिलें ॥ ८७ ॥ कांसारीणह्मणेतुकोबासी ॥ लांआमचीपाठवेत
 लीकैसी ॥ वेडलावूनिभ्रतारासी ॥ मायालोभासीसांडविलें ॥ ८८ ॥ तुझीकथाऐकिलियान ॥ माझेबाळकाचेगेलेप्राण ॥
 आमुचेघरींपूर्वापासून ॥ नाहींधारजिणहरिनाम ॥ ८९ ॥ ऐसेंबोलोनिउद्धत ॥ कीर्तनरंगींठेविलेंप्रेत ॥ तेणेंश्रोतयांचेंदु
 खवोनिचित ॥ राहिलेनिवांतअवघेची ॥ ९० ॥ जैसेंभणंगपकान्नजेवित ॥ त्यामाजीमृत्तिकापडलीअकस्मात ॥ तेवींकी
 र्तनामाजीआणितांप्रेत ॥ रंगसमस्तवितुळला ॥ ९१ ॥ लोकह्मणतीऐककांसारिणी ॥ तूंयेथेंकुणंपआलीसघेऊनी ॥ प
 रीयाजपार्सीनाहींमृतसंजीवनी ॥ मगलेंकरूंउठवूनीदेईल ॥ ९२ ॥ ऐसेंबोलतांसकळलोकां ॥ प्रतिउत्तरदेतसेतुका ॥
 हरिनामापरीसमुंधारसफिका ॥ जोडूंद्रादिकांदुर्लभ ॥ ९३ ॥ विश्वासनमानीतुमचाजीव ॥ तरीतत्काळपाहायाचाअनु
 भव ॥ ऐसेंह्मणोनिभक्तवैष्णव ॥ अपूर्वलाघवदाखविलें ॥ ९४ ॥ श्रोतयांसिह्मणेतयेक्षणीं ॥ विठ्ठलविठ्ठलवदावाणी ॥ हेचि
 अमृतसंजीवनी ॥ विकल्पमनींनधरावा ॥ ९५ ॥ ऐसेंबोलतांसभारंगणीं ॥ विठ्ठलनामाच्याउठल्याध्वनी ॥ नादब्रह्ममु

भ. वि.
॥ ७ ॥

सावोनी ॥ गगनभरोनीकोंदलें ॥ ९६ ॥ मंडपतिवाशागालिचे ॥ विठ्ठलनामगर्जतीवाचें ॥ खडेपाषाणतेभूमीचे ॥ बोल
तीवाचेहरिनाम ॥ ९७ ॥ दिंड्यापताकाटाळांतूनी ॥ विठ्ठलनामाच्यानिघतीध्वनी ॥ तेव्हांसुरवरंआकाशींयेऊनी ॥
तोआनंदनयनींपाहाती ॥ ९८ ॥ जाणतेनेणतेथोरलाहान ॥ विठ्ठलह्मणतीप्रेमेंकरून ॥ भाळेंभोळेसकळजन ॥ प्रेमें
करूनडुल्लती ॥ ९९ ॥ एकमेकांकडेलोकपाहाती ॥ तंवअवध्यादिसतीविठ्ठलमूर्ती ॥ यातीवर्णवेगळेनदिसती ॥ अद्भु
तस्थितीबाणली ॥ २०० ॥ तंवअद्भुतनवलवर्तलेंतेथ ॥ प्रेतउठोनिबैसलेंसावचित ॥ मगसावधह्मणतीलोकसमस्त ॥
देखतांविस्मिततेजाहले ॥ १ ॥ सन्निधहोतीत्याचीमाता ॥ संतोषवाटलातिचियाचिता ॥ ह्मणेमीअज्ञानपणेंनेणतां ॥
निंदिलेंवृथातुकयासी ॥ २ ॥ कौतुकदेखिलेंसकळजनीं ॥ विश्वासबैसलात्यांचेमनीं ॥ ह्मणतीअमृतसंजीवनी ॥ हरि
नामाहूनिअसेना ॥ ३ ॥ पुढिलेअध्यारींकथासुंदर ॥ वदविताश्रीरुक्मिणीवर ॥ महीपतीसिदेवोनअभयकर ॥ वस
विलेंअंतरनिजकृपें ॥ ४ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविकभक्त ॥ अष्टचत्वारिं
शाध्यायरसाळहा ॥ २०५ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ४८ ॥ ॥ ओव्या ॥ २०५ ॥ ॥ ७ ॥

१ आकाश. २ इंद्रादि देव. ३ पटली, झाली.

अ०

॥ ४८ ॥

॥ ७ ॥

अध्याय ४९ वा.

पुष्कराम

बायको

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीलक्ष्मीरमणायनमः ॥ जयकृपासागराजगजेठी ॥ तूं सगुणस्वरूपदाखविसीट्टी ॥ जैभ
 कपडतां महासंकटी ॥ तैतूं नेटळसी आपें आप ॥ १ ॥ सर्वांगीदिसशीघनसांवळा ॥ दिव्यपीतांबरकांसेपिवळा ॥ पिव
 ळेंचिपदकवक्षस्थळा ॥ त्यावरिरत्नकळाफांकती ॥ २ ॥ पिवळाचिमुकुटकनकदीप्ती ॥ देखो निलजितनिशापंती ॥ पिं
 वळीं कुंडलें कार्नातळें पती ॥ मकराकृती सुढाळें ॥ ३ ॥ पिवळीचकंठी मोहनमाळ ॥ मध्यें कौस्तुभदिसे सुढाळ ॥ दृष्टीसदे
 खोनि सर्वकाळ ॥ भक्तप्रेमळ भुलले पै ॥ ४ ॥ पिवळाकेसरीतिलकललार्ती ॥ पिवळीच अंगीचंदनउटी ॥ पिवळयाचव
 ळीनें क्षुद्रघंटी ॥ देखतांचि दृष्टीतळीन ॥ ५ ॥ पिवळेंचि वस्त्रपांघरुण ॥ पिवळेंच हातीं वीरकंकण ॥ पिवळेंच अंगीं भूषण ॥
 तुजकारण शोभती ॥ ६ ॥ पिवळाच चरणीं वांकी तोडर ॥ पिवळेशोभती वाळेने पुर ॥ नखींचें तेजसर्वकाळ ॥ भक्तप्रेमळ
 देखती ॥ ७ ॥ ब्रह्मादिकां दुर्लभचरण ॥ ते प्राप्ता जाहले दासां कारण ॥ जिहीं प्रपंचाचें टाकूनि भान ॥ वर्णिती सद्गुण पै तु
 जे ॥ ८ ॥ मानापमान ना ठवूनि चिती ॥ जिहीं सांडिली लौकिकस्थिती ॥ जे निर्लज्ज होऊनि कीर्तनी गाती ॥ ते तुज श्रीप
 ती पावले ॥ ९ ॥ जयणीं दुराशाटा कोनि मनें ॥ जे सारिखें चलेखिती शेष सोनें ॥ स्वर्गसुखासि विटले मनें ॥ ते तुज कारणें आ
 वडती ॥ १० ॥ जिहीं दिहलो भसांडो नित तवतां ॥ चहूं मुक्तीं सहाणीतल्यालाता ॥ ऐसी जयांची निरपेक्षता ॥ ते रुक्मिणी
 कांता तुज पावले ॥ ११ ॥ संकटीं पडतां भक्तप्रेमळ ॥ सगुणरूप धरि सीतत्काळ ॥ न विचारि सीकाळ वेळ ॥ तूंदीन दया
 ळ पावसी ॥ १२ ॥ कलियुगीं बौद्धां वतार जाण ॥ ऐसें बोलती शास्त्रपुराण ॥ त्यांचें एक वेळ मोडोनि वचन ॥ होसी सगु
 णस्वइच्छें ॥ १३ ॥ जैसी सांज वेळ न होतां पाहे ॥ वत्समाते सिपीऊं जाये ॥ परि मोहें पान्हा घालिताहे ॥ निष्ठुर न होये स
 र्वथा ॥ १४ ॥ तेवीं अवताराची नयेतां वेळ ॥ तुज बोलाविती भक्तप्रेमळ ॥ तयांची मानोनि कळवळ ॥ बोलसी तत्काळ गुज

अ वि.
॥ १ ॥

गोष्टी ॥ १५ ॥ ऐसे एकनिष्ठवैष्णवजन ॥ जिहीं तुजकेलें आपुले स्वाधीन ॥ त्यांचे वर्णवियासद्रुण ॥ उल्हासमनें धरिये
ला ॥ १६ ॥ दीनदयाळवनमाळी ॥ मीतंव अघटित घेतली आळी ॥ तूनि जागें बैसोनि हृदय कमळी ॥ स्वानंदनवाळी बो
लविसी ॥ १७ ॥ जैसा पितापुत्राचा धरुनि हस्त ॥ खडे मांडोनि ओनामा शिकवित ॥ तेवी बुद्धीचा चालक तूं रुक्मिणीकां
त ॥ लिहविसी ग्रंथ मजहार्ती ॥ १८ ॥ गोवर्धन उचलोनि आपण ॥ गोपाळां दीधलें थोर पण ॥ तेवी माझी करुनि बुझाव
ण ॥ ग्रंथ रचन तूं करविसी ॥ १९ ॥ मीमंद बुद्धि पंढरीनाथा ॥ धडनिरोप तोही न सांगतां ॥ त्या मुखें वदविशी भक्तकथा ॥
हें आश्चर्य चित्तावाटतें ॥ २० ॥ कवणे वेळे वर्तलें कार्या ॥ तें म्यांस र्वथा देखिलें नाहीं ॥ लिहितां अटक पडली कांहीं ॥ तूं देसी
लवलाहीं आठवण ॥ २१ ॥ तुंबुद्धि प्रकाशक शार्ङ्गधर ॥ सर्वहा भारघातला तुजवर ॥ हरोनि मीपणाचा बडिदार ॥ ग्रंथ सा
चारवदविसी ॥ २२ ॥ मागील अध्यायाचे अंती ॥ विठ्ठल स्मरण करितां प्रीती ॥ कुणंपउठविलें सत्वर गती ॥ तें कथानक श्रोती
परिसिलें ॥ २३ ॥ तोच मत्कार अद्भुत देखोन ॥ बहुत सन्मान करिती जन ॥ मगतुको बाअरण्यांत जाऊन ॥ करी चिंतन श्री
हरीचें ॥ २४ ॥ दांभिक लौकिक प्रतिष्ठा ॥ मानी जैसी श्वानविष्ठा ॥ टाकोनियां सन्मानचेष्टा ॥ करी एकनिष्ठा हरिभजन
॥ २५ ॥ जेणें लोक पिशाच ह्मणती ॥ कुटिल स्वमुखें निंदा करिती ॥ तैसीच धरुनि विदेह स्थिती ॥ जाऊनि एकांती बैस
त ॥ २६ ॥ कोणी निजमुखें करिती स्तवन ॥ तेथून सत्वर जावें पळून ॥ आपणास कोणी ठेविती लदूपण ॥ तेथें करीत श्र
वण बैसावें ॥ २७ ॥ कोणी पकानें करुनि नाना ॥ आदर करुनि देती भोजना ॥ तरी तें सर्वथानये मना ॥ विवेकें
रसनां आवरित ॥ २८ ॥ कोणी दुर्बल अनाथ दीन ॥ त्याणें वाढिलें भाजीचें पान ॥ तें देहनिर्वाहापुरतें जाण ॥ आवडी
करुन भक्षावें ॥ २९ ॥ बलाळाच्यावना आंत ॥ दिवसा एकांती जाऊन बैसत ॥ रात्री येऊन ग्रामांत ॥ कीर्तन करीत स

१ समजून. २ प्रतिबंध, चूक, विसर. ३ अभिमान. ४ खरा. ५ घेत. ६ वैराग्य. ७ जीभ.

अ०

॥ ४९ ॥

॥ १ ॥

प्रेम ॥ ३० ॥ दोनमास असोनि आपुले नगरीं ॥ गेले नाहीत निज मंदिरीं ॥ कांता गाऱ्हाणें घरो घरीं ॥ लोकाचारीं देतसे ॥ ३१ ॥ एकासा जणी एक मात ॥ माझे कर्म बहु विपरीत ॥ घर धणी न करीच आपुली परत ॥ बैसतो अरण्यांत जाऊनी ॥ ३२ ॥ टाकूनियां धंदा उदिम ॥ कीर्तनींना चतो निज प्रेम ॥ हृदयांत आठवी पुरुषोत्तम ॥ भजनीं नेम धरियेला ॥ ३३ ॥ दोन महिने गावांत असोनी ॥ भ्रतार आला नाही सदनीं ॥ मी चिंतातुर होऊनि मनीं ॥ झुरतें साजणी रात्र दिवस ॥ ३४ ॥ कधीं भेटेल तुझा प्रती ॥ त्यासि सांगा धर्म नीती ॥ कीं तुवांटा किलें कांते प्रती ॥ जाहली फजिती जनांत ॥ ३५ ॥ ऐसी शेजारिणी लागोनी ॥ नित्य सांगत से गाऱ्हाणी ॥ तों एके दिवसी उदक लागूनी ॥ घागर घेऊनि चालिली ॥ ३६ ॥ कुंभांत भरुनि जीवन ॥ परतो निघरायेता जाण ॥ तों तुको बाकरुनियां स्नान ॥ देवा लयांत चालिले ॥ ३७ ॥ कांता लवला हें जाऊनियां जवळी ॥ पदरीं धरिला तत्काळीं ॥ मर्यादा टाकूनि ते वेळीं ॥ काय बोलिली तें एका ॥ ३८ ॥ तूं निर्लज्ज निःशंक होऊनि मनीं ॥ कीर्तनींना चतो सिनि शिंदीनीं ॥ घरासि न येसी परतोनी ॥ मी तळमळ मनीं करीत सें ॥ ३९ ॥ लोक लज्जा धरुनि पाही ॥ घरीं मोकलितें नित्य धार्या ॥ तां आमुची वाट केली कायी ॥ सांगाल बलाही ये समयीं ॥ ४० ॥ यावरी कांते प्रती बोले वचन ॥ तुझिया माय बापें केलें लग्न ॥ त्यांहीं आह्मां सिदी धलें पाहोन ॥ तरी वस्त्र अन्न पुरवूं कासया ॥ ४१ ॥ कांता ह्मणे मग तुक्यासी ॥ पाहिलें सांग कवणासी ॥ येरू ह्मणे आमचे माय बापांसी ॥ निरं विलें तुज सी निज कांते ॥ ४२ ॥ यावरी कांता उत्तर बोलिली ॥ तुझी माय बापें मरो नि गेलीं ॥ तीं कोठें धुंडो नि पाहूं व्हिलीं ॥ जीम सणीं जाळिलीं निज करें ॥ ४३ ॥ यावरी निज भक्त बोले काय ॥ पांडुरंग पिता माझा होय ॥ विश्व जननी रुक्मिणी माय ॥ अचळ अक्षय सर्वदा ॥ ४४ ॥ सृष्टी सहीतां जें उत्पत्ती ॥ तेणें काळें तेन वाढती ॥ विश्वास येतां प्रलय गती ॥ तेनाशन पावती सर्वथा ॥ ४५ ॥ घटांत आकाश बिंबतां जाण ॥

भ. वि.
॥ २ ॥

त्यासनाहींदुजेपण ॥ नाशहोताघटाकारण ॥ तेंगेलेंफुटोनह्मणोंनये ॥ ४६ ॥ तेवींआमुचीबापमाये ॥ त्यांचेचिर्तीआ
ठवीपाये ॥ तींअन्नवस्त्रपुरवितीलपाहे ॥ नधरीसंशयेसर्वथा ॥ ४७ ॥ मगकांताह्मणेप्राणेश्वरा ॥ आतांचलावेंनिजमं
दिरा ॥ तेणेंपिशुनांसिहोईलउजंगरा ॥ संसारबरातुमचेनी ॥ ४८ ॥ मीश्रीहरीचेपायआठवीन ॥ तेचपुरवितीलव
स्त्रअन्न ॥ परीतुह्मीउगेचघरींबसून ॥ श्रीहरिभजनकरावें ॥ ४९ ॥ भ्रतारह्मणेतेअवसरीं ॥ माझेवचनएकसीलज
री ॥ भाकदेयीवोनिजकरीं ॥ येतांमंदिरींआतांची ॥ ५० ॥ कांतेनंवचनदेऊनिदेखा ॥ घरासिआणिलावैष्णवतुका ॥
आश्चर्यवाटलेगांवींच्यालोकां ॥ बोलतीएकमेकांपररूपरें ॥ ५१ ॥ चारदिवसवैराग्यदाखवून ॥ आपुलीप्रतिष्ठावाढ
विलीत्यान ॥ पुनःमायेसिवरपैडाहोऊन ॥ प्रपंचीजाऊनपडियेला ॥ ५२ ॥ एकह्मणतीजाहलेंयथास्थित ॥ प्रपंची
चसाधेपरमार्थ ॥ तुकयानेंआपंगिलेंनिजकांतेत ॥ तेणेंचसमाधानचित्तआमुचें ॥ ५३ ॥ जाऊनिबैसतांगिरिकपांटीं ॥
कोणचढलादेखावैकुंठीं ॥ यापरीलोकबोलतीगोष्टी ॥ विवेकपोटींनकरितां ॥ ५४ ॥ कोणीनिंदितोकोणीस्तविती ॥
उत्तमअथवाअधमह्मणती ॥ परीतुकयासिनाहींहर्षखंती ॥ आनंदचिर्तीसर्वदा ॥ ५५ ॥ तेदिवसींहोतीहरिदिनी ॥
तुकोवाबैसलेवृंदावनीं ॥ कांतेसिसन्निधबोलावूनी ॥ ह्मणेएकेश्रवणींहरिकथा ॥ ५६ ॥ मगसन्मुखबैसवोनिनि
जला ॥ निजकरींटाळविणाघेतला ॥ अकराअभंगउपदेशकेला ॥ तोसज्जनींऐकिलाअसेल ॥ ५७ ॥ त्याचाचि
अन्वयआणोनिध्यानीं ॥ मीहीबोलतोआर्षवाणी ॥ जैसंदेखावयावासरमणी ॥ दीपकउजळोनीदाखविती ॥ ५८ ॥
नातरीव्हावयाअमृतसिद्धी ॥ तेथेंवैद्यदेतीआपुलीऔषधी ॥ तेवींतुकयाचेअभंगाचीअर्थसिद्धी ॥ मीमंदबुद्धीसांग
तो ॥ ५९ ॥ गंगेंतवोहळामिळालियापाहे ॥ त्यासिअपवित्रसर्वथाह्मणोंनये ॥ कींपरिसासिलोहभेटलियाकाये ॥

अ०

॥ ४९ ॥

॥ २ ॥

काळिमानराहेतयासी ॥ ६० ॥ त्यांतसंतांचें अनुपमवचन ॥ अर्थपाहतां सखोलगहन ॥ परी किंचितवदेन त्याचे कृपेन ॥
 तें परिसासजननिजप्रीती ॥ ६१ ॥ मग कांतेसि संमुख बैसवून ॥ ह्मणे नरदेह हें क्षेत्रजाण ॥ येथें येऊनिकेलिया हरिस्मर
 ण ॥ तरी पिकेल दारुणनिजभाग्यें ॥ ६२ ॥ जिहीं परमार्थन केला दृढ ॥ त्याची केवळ जाहली बूढ ॥ वाहूनि प्रपंच काबाड ॥
 झिजविलें हाडव्यर्थची ॥ ६३ ॥ ऐशीं टक्के दिवाणदारा ॥ देणें लागतो याचा सारा ॥ नाही तरी काळोजी हुद्देदारा ॥ दाख
 वीदराराबहुसाल ॥ ६४ ॥ त्याचेंचि भय पावोनि मनी ॥ दाहाटक्के टाकिले झाडोनी ॥ बाकी सत्तर त्याला गूनी ॥ ऐवजन
 यनीं दिसेना ॥ ६५ ॥ दहाटक्के ह्मणशील कोणते ॥ ते आशंकावाटे लनिजचितें ॥ तरी दश इंद्रियें क्षेत्राआंत ॥ झडलीं प्र
 स्तुत जाणवो ॥ ६६ ॥ अपशब्द आणि रसाळ स्तुती ॥ सारिखेंचि वाटे श्रवणाप्रती ॥ नेत्रांस सोनें आणि माती ॥ सारि
 खे दिसेती माझिया ॥ ६७ ॥ साखर आणि वृंदावन ॥ जिव्हेसि नाही अधिक उण ॥ पुंगळ वेल आणि बकुळसुमन ॥ घ्रा
 णां सिलागती सारिखी ॥ ६८ ॥ इंद्रियांत मनचंचळ पाही ॥ तें स्थिरावलें विठ्ठलपारी ॥ तैसींच कर्म इंद्रियें देहीं ॥ कर्ते
 पण नाहीत यांसी ॥ ६९ ॥ ज्याचा विषय न कळे त्यासी ॥ ते सहज चिदाहा झाडलीं ऐसीं ॥ बाकी सत्तर उरलेत यांसीं ॥
 ऐवज मजपासीं संगतो ॥ ७० ॥ पांडुरंग चौधरी जाणयेथिचा ॥ ह्मणे झाडाकरावास कळबाकीचा ॥ हृदयचो हटो
 बैसोनि साचा ॥ बोलतो वाचाते एका ॥ ७१ ॥ ह्मणतो हांडें भांडें गुरें शेखी ॥ देऊनि झाडी आपुली बाकी ॥ हेचि बुद्धीक
 रुनियां निक्की ॥ होयीनि प्लकळंकी ह्मणतसे ॥ ७२ ॥ हें यासीन देतां निजकांते ॥ तरी लपावयासि स्थळ कोणतें ॥ याविण
 स्थळ न दिसेरितें ॥ विवेकेंचितें विचारी ॥ ७३ ॥ हाविश्व व्यापक जगजेठी ॥ यार्जभेणें पळतां उठाउठी ॥ दुजाकोणी घा
 लीलपाठी ॥ न दिसे दृष्टीं सर्वथा ॥ ७४ ॥ काय ते गव्हाण हिंडावें किती ॥ पाठघेतली याच्या दूर्ती ॥ आधींच कुळवाडीके

भ. वि.
॥ ३ ॥

लीनसती ॥ तरीकांमजप्रतीगांजिता ॥ ७५ ॥ तरीबेबाकं होऊनिसर्वोपरी ॥ येथेंच असावेनिरंतरी ॥ स्वइच्छादेईलजे
मजुरी ॥ तेभक्षूनिज करीसकळिक ॥ ७६ ॥ याणेंनागवूनसोडिलेकिती ॥ तेसंसाराआलेनाहीतमागुती ॥ याभेणेंक
रूनिपदरीसुती ॥ कोणीनघेतीसर्वथा ॥ ७७ ॥ एकासिसद्गुरुघेऊनिजमान ॥ केलेंतयाचेंनिसंतान ॥ तयाहांसतीस
कळजन ॥ मानाभिमानटाकितां ॥ ७८ ॥ कसवटीतसरलेजेनिकटी ॥ तयांसिघालितोवैकुंठा ॥ माझीहीतैसीचघेऊनि
पाठी ॥ केलीसौंठीजीवाची ॥ ७९ ॥ ऐसेंपहिलेंकळलेंअसतां ॥ जाणोनिजाहलोंमीनेणता ॥ जेणेंनिर्दयपणेंगांजिलेंब
हुतां ॥ त्याचेहातांसांपडलों ॥ ८० ॥ आतांविवेककरूनमानसी ॥ उदासहोईसंसारासी ॥ नाशआरंभिलामाझियाजी
वासी ॥ मगअनुमानासीकासया ॥ ८१ ॥ जरूरदिसोनआलेंसहज ॥ मगकांनावडेसांगतुज ॥ उपासरोकडेयेतीमज ॥
आतांकासयालाजधरावी ॥ ८२ ॥ देहाचालोभधरिलियापाहे ॥ तुझियाजीवाचेंव्हावेंकाये ॥ मजतुजतूटकदानहोये ॥
तेऐकसोयेसांगेन ॥ ८३ ॥ मुलांलेंकुरांसमवेतपाही ॥ उभयतांनांदोएकेचठार्या ॥ हाविचारऐकसीलजरीनिश्चर्या ॥ तरी
वियोगनाहीसर्वथा ॥ ८४ ॥ ह्मणसीललेंकुरेंखातीलकाये ॥ हेचिंतासर्वथाकरूनये ॥ तयांचेंअन्नवस्त्रतयांसपाहे ॥ लि
हिलेंआहेविधीनें ॥ ८५ ॥ तूंआपुलागळाघेईउगवूनी ॥ चुकवीचोऱ्यासीलक्षयोनी ॥ गर्भवासाचीचुकवीजाचंणी ॥ तो
विचारकर्नीऐकेवो ॥ ८६ ॥ मीतुजटाकूनिपळतोंनिराळा ॥ कींऐवजदेखोनिबांधितीगळा ॥ तुझेहार्तीचेमुजाईममजला ॥
होऊनिवालाघालितील ॥ ८७ ॥ धर्मदूतांचाअवघडमार ॥ देखोनिजीवकांपेथरथर ॥ आतांमाझीचाडंअसलीजर ॥
तरीव्हावेंउदारसर्वस्वें ॥ ८८ ॥ कायकरूयानिजसंचिता ॥ साठीपडिलीसेजीववितां ॥ हेमाझीकरणीनव्हेसर्वथा ॥ पं
ढरीनाथाआवडलें ॥ ८९ ॥ मोकळाभिकारीजाहलोंपाहे ॥ तरीपुढांपाठवेतलीचआहे ॥ त्यासिसर्वथाकरुणानये ॥ ना

अ०

॥ ४९ ॥

॥ ३ ॥

गवणहोयेनिश्चयेसी ॥ १० ॥ भोंपळाघेऊनिप्यावेंजीवन ॥ जेवावयादेवेंलाविलेंपान ॥ तरीतुवांचितवांडकरून ॥ सर्व
 स्वदानकरावें ॥ ११ ॥ ऐसानिश्चयकरिसीलचित्ती ॥ तरीभलेलोकनुजलामानवती ॥ उभयलोकींवाढेलकीर्ती ॥ तोवि
 चारचित्तींऐकवो ॥ १२ ॥ बरगपडोनिमेळींगुरें ॥ भांडींनेलींह्मणावेंचोरें ॥ नाहींजाहलींमजलेंकुरें ॥ ऐसेंकठिणअंतर
 करावें ॥ १३ ॥ सर्वस्वेनिरसोनियांआस ॥ कठीनकरीनिजमानस ॥ उपमासमानवज्रजैस ॥ धैर्यचित्तासकरावें ॥
 ॥ १४ ॥ किंचित्प्रपंचीविषयसुख ॥ हेंनिःशेषथुंकोनिटाकितांदेख ॥ परमानंदधणीपावसीअनेक ॥ जेसनका
 दिकइच्छिती ॥ १५ ॥ हेसायासचुकतीबहुमोटे ॥ भवबंधनआपेंआपतुटे ॥ अंतीसोहळेहोतीगोमटे ॥ वैकुंठवाटे
 चालतां ॥ १६ ॥ तेंसुखहोईलउभयतांसी ॥ सोहळेकरितीलदेहऋषी ॥ जडितविमार्नासन्मानेसी ॥ विष्णुदूत
 आपणासिबैसविती ॥ १७ ॥ संतमहंतसिद्धकिन्नर ॥ हेपुढेंयेतीलसामोर ॥ विमार्नाबैसवोनिसादर ॥ नामघोष
 गजरकरितील ॥ १८ ॥ मायबापपडतांदृष्टी ॥ चरणींघालूनिदृढमिठी ॥ तेथेंकरूनसुखगोष्टी ॥ असोंनिकटी
 त्यापार्सी ॥ १९ ॥ तेंसर्वसुखाचेंपुरवावयाकोडें ॥ ह्मणूनिचित्तकरीतुंवांड ॥ टाकूनिप्रपंचकावांड ॥ परमार्थदृढसा
 धावा ॥ १०० ॥ तूंदेवपाहावयासायासकरी ॥ नाशिवंतांचीआसनधरी ॥ प्रातःकाळींउठोनिझडकरी ॥ स्नानकरी
 अनुतापें ॥ १ ॥ सोमवारद्वादशीपर्वकाळ ॥ उदयीकपावलाउत्तमकाळ ॥ तरीमनशुद्धकरूनिउतावेळ ॥ ब्राह्मणसक
 लपाचारी ॥ २ ॥ संकल्पकरूनिविधियुक्ती ॥ गृहलुटवावेंद्विजांहातीं ॥ पुढेंमिळेलकैशारीतीं ॥ हाउद्वेगंचित्तीकरून
 को ॥ ३ ॥ मायबापसखाजिवलग ॥ आपुलेशिरींआहेपांडुरंग ॥ तोसर्वपुरवीलनिजांगं ॥ आपदामगहोऊंनेदी ॥ ४ ॥
 तोसन्निधआहेमजजवळी ॥ परीदूरसांगतोपाल्हाळीं ॥ तूंदेखोनिकायजाहलीसआंधळी ॥ चिन्हेंसकळींनजाणसी ॥ ५ ॥

भ.वि.
॥ ४ ॥

तोपांडुरंगहृदयीप्रकटलादेख ॥ ह्यणूनिनावडेविषयसुख ॥ मनाच्यावोढीखुंटल्याअनेक ॥ सगुणस्वरूपन्याहाळितां
॥ ६ ॥ कनककांतापदार्थदोन ॥ जनासिआवडतीजीवाहून ॥ आह्मांसितेपापाणाहूनिहीन ॥ तूंकायखूणनजाणसी
॥ ७ ॥ भूकताहाननिश्रयेंराहिलीजाण ॥ सज्जनसोयरेआणिहेंवन ॥ वृक्षवल्लीआह्मांकारण ॥ दिसेसमानसारिखेंची
॥ ८ ॥ तौजवल्लीआहेरुक्मिणीपती ॥ ह्यणोनिमुखदुःखेंसमानवाटती ॥ तोडोनिविषयांचीनैश्रव्यभांती ॥ भजनप्री
तीकरावें ॥ ९ ॥ हेंसद्गुरुचेकृपेकरून ॥ देवेंबोलविलेंमजकारण ॥ लांहीसादरकेलेंश्रवण ॥ तरीतैसेंचवर्तूनदावीकां
॥ ११० ॥ प्रसन्नहोऊनिरुक्मिणीवर ॥ माझांतंवेकेलाअंगिकार ॥ आतांसर्वथाआणिकविचार ॥ नव्हेसाचारनिश्चित
॥ १११ ॥ यावचनींघरूनविश्वास ॥ बळकटहोईघालूनिकास ॥ आतांचजाहलातुजउपदेश ॥ कांहींसायासनकरितां॥१२॥
करूनिसडासंमार्जन ॥ शृंगारीतुळसीतुंदावन ॥ अतीतब्राह्मणाचेंपूजन ॥ सद्भावेंजाणकरावें ॥१३॥ कायावाचामनो
भावेंसी ॥ होईवैष्णवांचीअनन्यदासी ॥ विठ्ठलनामनिजप्रेमेंसी ॥ अहर्निशीघेईकां ॥ १४ ॥ हास्त्रीउपदेशाचाआशयजा
ण ॥ सहजआलेंअनुसंधान ॥ उपलंबिलेंअसेसंपूर्ण ॥ संतसज्जनजाणती ॥ १५ ॥ एकादशअभंगमुख्यदेखा ॥ निजमुखें
बोलिलावैष्णवतुका ॥ त्याजवरओवीवद्धटीका ॥ अर्थनेटकानिर्वाळिला ॥ १६ ॥ तेमुळींचींपदेपाहूनिनिगुती ॥ अर्थध्या
नासिआणिजेसतीं ॥ तेणेंप्रमाणेंजेकांवर्तती ॥ तेतरतीनिश्चितीसभाग्य ॥१७॥ निजकांतेचेंकरूनिमिष ॥ केलासाधकां
सिउपदेश ॥ जेणेंतुटोनिभवबंधपाश ॥ शांतिसुखअनायासयेहाता ॥१८॥ जैसीचातकाचीदेखोनिआंती ॥ गगनींउग
वलारोहिणीपती ॥ परीप्रकाशनवंचीकोणाप्रती ॥ समानस्थितीतयाची ॥१९॥ तेवींकांतेसिउपदेशकेला ॥ परीअर्थना
हींकोणासिवंचिला ॥ जोस्वभावेंघेईलत्याजला ॥ असेठेलास्वतःसिद्ध ॥१२०॥ तेंवचनकारीपडतांनिश्चित ॥ तेणेंद्रवले

१ नाशिवंत, अद्यावत. २ रात्रंदिवस. ३ निवडून घेतला, वाळिला. ४ संसारबंधन. ५ आवड. ६ चंद्र.

अ०

॥४९॥

॥ ४ ॥

तिचेंचित्त ॥ मगअनुसंधानीलाऊनिप्रीत ॥ श्रवणकरीतनिजप्रेमें ॥ २१ ॥ आणिकश्रीहरीचेवर्णूनिगुण ॥ चारप्रहरकेलें
 जागरण ॥ मगउदयासियेतांअरुण ॥ रुक्मिणीरमणओंवाळिला ॥ २२ ॥ जाऊनिइंद्रायणीच्यातीरीं ॥ स्नानसारिलेंते
 अवसरीं ॥ कांतायेऊनियांमंदिरीं ॥ द्विजांसिद्धडकरीपाचारिलें ॥ २३ ॥ चित्तशुद्धकरुनिनिश्चितीं ॥ संकल्पकेलानिज
 प्रीतीं ॥ कांहींकामनानधरुनचितीं ॥ मंदिरत्यांहातींलुटविलें ॥ २४ ॥ भांडींगुरेंवस्त्रअन्न ॥ सकळघेऊनिगेलेब्राह्मण ॥
 तेथेंजटिलसंन्यासीयेऊन ॥ मंदिरधुंडोनपाहतसे ॥ २५ ॥ तंवकांहींचनदिसेनिश्चितीं ॥ मगचुलीचीराखघेतलीप्रीतीं ॥
 सर्वांगासिचर्चिलीविभूती ॥ देखूनिहांसतीसकळिक ॥ २६ ॥ ह्मणेचवदारतेंवांटांवेळ ॥ शंकरालाधलेंहलाहलें ॥ तेवीं
 निर्देवाचेंप्राक्तनकेवळ ॥ दिसोनआलेंआपणासी ॥ २७ ॥ इतुकेंकरुनितेअवसरीं ॥ तुकोबाचालिलेबाहेरी ॥ तिळमा
 त्रअन्ननाहींघरीं ॥ ह्मणोनिकांताउद्विग्न ॥ २८ ॥ कालचीएकादशीनिराहार ॥ क्षुधेनेंपीडितीमुलेंलेंकुरें ॥ ह्मणूनिअंतरीं
 चिंतातुर ॥ ह्मणेकैसाविचारकरावा ॥ २९ ॥ तंवगांवचीमाहारीणहोतीदीन ॥ तिचेंरूपधरीमातारुक्मिण ॥ तुकयाचेंस
 खपाहावयाकारण ॥ वस्त्रमागोनपाहावें ॥ १३० ॥ ऐसेंह्मणोनिविश्वजननी ॥ बाहेरनिघालीतयेक्षणीं ॥ तुकयातेंदेखो
 निनयनीं ॥ कायबोलिलीतयासी ॥ ३१ ॥ घरलुटविलेंविप्रांहातीं ॥ मीतुमच्याघरचीमाहारीणराबती ॥ कांहींउरलें
 असेलतयाहातीं ॥ तरीद्यावेंमजप्रतीमायबाप ॥ ३२ ॥ तोंवाडियामागूनपरसाआंत ॥ लुगडेंवाळतांदेखिलेंतेथ ॥ तें
 तुकयानेंओढोनितरित ॥ तिजकारणेंदीधलें ॥ ३३ ॥ गांवींचेलोकदेखोनिमनीं ॥ विस्मितजाहलेतयेक्षणीं ॥ ह्मणतीया
 णेंविपरीतकेलीकरणी ॥ घातलेंपाणीसंसारा ॥ ३४ ॥ त्यांणींघरींसांगतांमांत ॥ ऐकोनिकांताक्रोधभरित ॥ ह्मणेप्राक्त
 नमाझेंविपरीत ॥ जाहलीलोकांतअपकीर्ती ॥ ३५ ॥ वाड्यांतमिळाल्याशेजारिणी ॥ त्यांजवळदेतसेगाऱ्हाणीं ॥ दुःख

१. वि.
१५॥

कोणासांगोंसाजणी ॥ तळमळमनीकरीतसें ॥ ३६ ॥ दोनमासपर्यंतजाण ॥ भ्रतारेंत्यागिलेंमजकारण ॥ परतोनिघरीं
नयेचजाण ॥ गांवांनअसोनसाजणी ॥ ३७ ॥ नानापरीचेत्रिविधजन ॥ मागेंपुढेंबोलतीन्यून ॥ ह्मणतीकालसमजावून
घरासिघेऊनमीआलें ॥ ३८ ॥ रात्रीमांडोनीकीर्तन ॥ त्याणेंमजघातलेंमोहन ॥ नानापरीचेदृष्टांतदेऊन ॥ बोलिलावचन
तेंएका ॥ ३९ ॥ मायबापविठ्ठलरखुमायी ॥ त्यांचेपायआठवीतजायी ॥ तीअन्नवस्त्रदेतीलसमयी ॥ सायांसकांहींनकरितां
॥ १४० ॥ त्यांचाविश्वासम्यांधरून ॥ सकळलुटविलेंधनधान्य ॥ भांडींगुरेंसर्वदेऊन ॥ उदासहोऊनबैसलें ॥ ४१ ॥ नेस
तेंवस्त्रआणिलेंधुवोनी ॥ तेंपरसांतवाळवूंचातलेंसाजणी ॥ तेंमाहारिणीसदीधलेंबोढोनी ॥ तुह्मीतोंनयनीदेखिलें ॥ ४२ ॥
मीकरूनियामोलमजुरी ॥ लेंकुरेंपोशीतहोतेंबरी ॥ त्याचेंतोंवाहेरबरव्यापरी ॥ चालेपरभारीप्रारब्धें ॥ ४३ ॥ यापरी
काळकडेलागतां ॥ म्यांवायांचिबुद्धिकेलीवृथा ॥ घरासिआणिलेंप्राणनाथा ॥ मुकलेंअर्थासर्वस्वें ॥ ४४ ॥ पायआठवि
तांनिशिदिनीं ॥ अन्नवस्त्रदेतीलमजलागोनी ॥ ऐसाविश्वासत्यांचेवचनीं ॥ आपुलेमनीजाणिला ॥ ४५ ॥ चिंतनकेलें
दोनतीनवेळ ॥ तोंदरिद्रपातलेंतत्काळ ॥ लेंकुरेंकरितीतळमळ ॥ अन्ननमिळह्मणोनी ॥ ४६ ॥ ऐसापायांनींकेलाघात ॥
ह्मणोनि संतैसजाहलेंचित्त ॥ तरीआतांमीजाऊनदेवळांत ॥ करीनविपरीततेंएका ॥ ४७ ॥ घरधणीपायांचीवर्णितीथो
री ॥ तेफोडोनिटाकीनयेअवसरीं ॥ मगपाषाणघेऊनमस्तकावरी ॥ चालिलीलवकरीदेउळांत ॥ ४८ ॥ ह्मणेरुक्मिणी
पतीचेचरण ॥ ब्रह्मादिककरितीज्यांचेंध्यान ॥ नारदादिकरितीज्यांचेंगायन ॥ वर्णितीथोरपणजयांचें ॥ ४९ ॥ त्याव
रीपाषाणघालोनिपाहे ॥ मीफोडूनिटाकीनलवलाहें ॥ ऐसाचितींकरूननिश्चये ॥ महाद्वारासीजातसे ॥ १५० ॥ हेंजा
णोनिपंढरीनाथ ॥ देऊळामाजीथरथरांकांपत ॥ तोभक्तवत्सलदीननाथ ॥ लीलादाखवीतदासांसी ॥ ५१ ॥ जेणेंमत्स्य

अ०

॥ ४९ ॥

॥ ५ ॥

रूपधरुनी ॥ शंखासुरमारिलासमुद्रजीवनी ॥ तोतुक्याचेस्त्रियेसभिऊनी ॥ चक्रपाणीकांपत ॥ ५२ ॥ जोकूमहाऊन
 घननीळ ॥ पाठीवरीधरिलामंदराचळ ॥ तोसप्रेमभक्तीचेंदेखोनिबळ ॥ कांपेचळचळनिजांगें ॥ ५३ ॥ जोवराहरूपधरु
 नश्रीहरी ॥ वसुंधाधरिलीदाढेवरी ॥ तोलीलानाटकीवैकुंठविहारी ॥ निजभक्तांसीभीतसे ॥ ५४ ॥ जोबळेंचप्रगतोनिस्तं
 भाआंत ॥ हिरण्यकशिपुविंदारिलादैत्य ॥ तोनिजभक्तांचेंभयबहुत ॥ वागवीचितांतआपुल्या ॥ ५५ ॥ दानाभिमानेंफु
 गलाबळी ॥ मगत्रिविक्रमहोऊनिवनमाळी ॥ तयासिघातलेंपाताळी ॥ तोकांपतदेउळीथरथरां ॥ ५६ ॥ जोरेणुकेच्याउ
 दरासियेऊनी ॥ निःक्षत्रियकेलीसकळअवनी ॥ तोनिजभक्तांसिचक्रपाणी ॥ भयभीतहोऊनिकांपत ॥ ५७ ॥ सकळ
 सुरवरांसिजिकिलेंजेणें ॥ तोदशंकंठनिवंटिलारघुनंदन ॥ ऐसाप्रतापीभक्तभूषण ॥ भयेंकरूनकांपत ॥ ५८ ॥ कंसचा
 णूरमहादैत्य ॥ स्वहस्तेनिवटीश्रीकृष्णनाथ ॥ तोतुक्याचेकांतेचेंभयबहुत ॥ असेवागवीतमानसीं ॥ ५९ ॥ धर्मउडवि
 लाचक्रपाणी ॥ देखोनिविस्मितजाहलीरुक्मिणी ॥ ह्मणेकवणचिंताउपजलीमनीं ॥ मजलागोनींसांगावें ॥ १६० ॥ या
 वरीह्मणेचक्रपाणी ॥ आजिचिंताउडवलीआमुचेमनीं ॥ जेतुक्याचीकांतासक्रोधहोऊनी ॥ पाषाणघेऊनीयेतसे ॥ ६१ ॥
 निजकरेंफोडावेआमुचेचरण ॥ ऐसानिश्रयकेलातिण ॥ यासिउपायकरावाकवण ॥ हेंमजलागोनकळेना ॥ ६२ ॥ रु
 किमणीह्मणेसंकटकाये ॥ येथोनिपळावेंलवलाहें ॥ एवढीवेळचुकवूनिपाहे ॥ परतोनयावेंमागुती ॥ ६३ ॥ यावरीह्मणे
 जगजीवन ॥ आपुलेतेंस्वाधीननाहीजाण ॥ मीजाहलोंअसेंभक्तांआधीन ॥ त्यांचेआज्ञेनवर्ततसें ॥ ६४ ॥ बाळकपद
 रधरितांपाहें ॥ पित्यासिबळेंसोडवितांनये ॥ तोनिजमोहेंथोकलोंचिराहे ॥ तैसेंचआह्माहेंजाहलें ॥ ६५ ॥ मिलिंदेनि
 जमुखेंकोरीकाष्ठासी ॥ परीकमळिणीसर्वथानफोडवेत्यासी ॥ अडकलाराहेनिजमोहेंसी ॥ गतितैसीमजजाहली ॥ ६६ ॥

भ. वि.
॥ ६ ॥

आपणगेलियायेथून ॥ तरीतुकयाचेंमोडेलमन ॥ मूर्तीनदेखतांसगुण ॥ तोदेईलप्राणआपुला ॥ ६७ ॥ त्याचेंमनोगत
राखिलेंजरी ॥ तरीकांतायेऊनियेअवसरीं ॥ पाषाणघालीलपायांवरी ॥ हेचिंताअंतरींमजवाटे ॥ ६८ ॥ इकडेपत्नीस
क्रोधमानसी ॥ सत्वरयेतसेदेउळासी ॥ देखोनितुकापुसेतिजसी ॥ कोठेंजातेसीमजसांग ॥ ६९ ॥ येरीतयासिउत्तरदेत ॥
तुझापितारुक्मिणीकांत ॥ तेणेंचिमाझाकेलाघात ॥ पायचिंतांतआठवितां ॥ ७० ॥ तुवांउपदेशिलेंमजकारण ॥ आ
ठवीतजाईत्याचेचरण ॥ मगपुरवीलवस्त्रअन्न ॥ तेंम्यांवचनऐकिलें ॥ ७१ ॥ विश्वासेंवचनधरूनचितीं ॥ घरलुटविलें
विप्रांहातीं ॥ मुलेंलेंकुरेंअनाथदिसती ॥ अन्नवस्त्रत्यांप्रतीमिळेना ॥ ७२ ॥ ऐसापायांनीकेलाघात ॥ ह्मणोनिचा
लिलेंदेउळांत ॥ त्यावरीपाषाणघालोनित्वरित ॥ फोडीननिश्चितयेसमयीं ॥ ७३ ॥ ऐसीपत्नीचीऐकोनिमात ॥ मोहेंद्र
वलेंतुकयाचेंचित्त ॥ ह्मणेइणेंतोमांडिलेंविपरीत ॥ ह्मणोनिअश्रुपातलोडले ॥ ७४ ॥ तरीइजसवेंचिजाऊनिआपण ॥
नम्रबोलावेंविनीतवचन ॥ कींक्रोधनावरेचतुजकारण ॥ तरीमजवरीपाषाणघालीकां ॥ ७५ ॥ ऐसेंविचारूनचितीं ॥
मागूनिचालिलेसत्वरगती ॥ हेंजाणोनियांवैकुंठपती ॥ चिंताकरितीमानसी ॥ ७६ ॥ पहिलेथरथरांहोतेकांपत ॥ तेउ
गेचराहिलेनिवांत ॥ देखोनिरुक्मिणीझालीविस्मित ॥ मगविनोदेंपुसतदेवासी ॥ ७७ ॥ ह्मणेदेवाधिदेवापंढरीना
था ॥ मघांचळचळांकांपतहोतां ॥ आतांआश्रयजाहलाकोणता ॥ हासंशयचित्तावाटतसे ॥ ७८ ॥ कोणतुमचाप्राण
सखा ॥ जिवलगपातलापाठीराखा ॥ ह्मणोनियांवैकुंठनायका ॥ निवांतराहिलांयेसमयीं ॥ ७९ ॥ मगह्मणेदीनदया
ळ ॥ आणिकचिअरिष्टबोढवलेंसबळ ॥ तुकयाआपुलाभक्तप्रेमळ ॥ आलीकळवळमाझीतया ॥ ८० ॥ कांताफोडील
आपुलेचरण ॥ ह्मणोनिमाणेंयेतसेजाण ॥ कींपत्नीसऐसेंबोलावेंवचन ॥ घालीपाषाणमजवरी ॥ ८१ ॥ आपुलेंदुःख

अ०

॥ ४९ ॥

॥ ६ ॥

ह्यणोनिविसरून ॥ त्याचीचचिंतावाटतीदारुण ॥ यासउपायकरावाकवण ॥ हेमजकारणकळेना ॥ ८२ ॥ तिचीतोंआ
 हेविरोधभक्ती ॥ विवेकविचारनाहींचिती ॥ अवचितमारीलतुकयाप्रती ॥ हेचिंतामजप्रतीवाटते ॥ ८३ ॥ पाषाणघा
 लीलपायांवरी ॥ मगत्याचेपायदुखवलेजरी ॥ तरीकीर्तनीनाचेलकैशापरी ॥ हेचिंताअंतरीमजवाटे ॥ ८४ ॥ यावरी
 रुक्मिणीउत्तरदेत ॥ तुह्मीकांडद्विभ्रजाहलेतिव्यर्थ ॥ जयावरीआपुलीदयाकिंचित ॥ तरीकळिकाळकांपततयासी ॥ ८५ ॥
 जयासिप्रसन्नजाहलाभास्कर ॥ त्यावरीसर्वथानपडेअंधार ॥ कीवस्तीसमिळालियाक्षीरसागर ॥ तोसर्वदाक्षुधातुर
 राहेना ॥ ८६ ॥ साधलियाअमृतसंजीवनी ॥ तरीरोगनबाधीत्यालागोनी ॥ तेवीतुमचेंनामतुकयाच्यावदनी ॥ अस
 तांचक्रपाणीभयकाय ॥ ८७ ॥ ऐसेंबोलतांजगन्माता ॥ तोंआलीअवचिततुकयाचीकांता ॥ पाषाणठेविलामस्तकावरु
 ता ॥ देखिलेंयेतांमहाद्वारी ॥ ८८ ॥ तीअंतरीप्रवेशतांसत्वर ॥ रुक्मिणीनेंआडकेलेंद्वार ॥ तुकयासिठेविलेंबाहेर ॥ का
 यनिमित्तपैतेव्हां ॥ ८९ ॥ कांतासंतापोनिअंतरी ॥ पाषाणघालीलतयावरी ॥ ह्यणूनियेतांचभीतरी ॥ तुकयासिबाहे
 रीकोंडिलें ॥ ९० ॥ यापरीचुकवोनिआघात ॥ भक्तांसिरक्षीपंढरीनाथ ॥ जैसेंबाळकअग्नीसीधरूंजात ॥ तंवमातार
 क्षिततयासी ॥ ९१ ॥ तुकयाचेचितीऐसाभाव ॥ जेकांतेसिपावलापंढरीराव ॥ मजवरीरुसलारुक्मिणीनांवा ॥ ह्यणऊ
 निद्वारआडकेलें ॥ ९२ ॥ कीर्तनीजागलाघनसांवळा ॥ आतांविश्रांतिध्यावयानिद्रितजाहला ॥ मीजाऊनयेथेंकरीन
 गलबला ॥ कोंडिलेंमजलायासाठी ॥ ९३ ॥ आतांपरतोनजावेंघरा ॥ सर्वथानकरावाउर्जगरा ॥ किंवारागआलारु
 क्मिणीवरा ॥ आडकेलेंद्वारायासाठी ॥ ९४ ॥ कींकांतेचीभक्तिविशेषजाण ॥ तीसअंपंगीजगजीवन ॥ मजबाहेरदी
 धलेंटाकून ॥ ह्यणोनिरुदनकरीतसे ॥ ९५ ॥ असोतेसमर्थीतिचेंप्रेमवर्णितां ॥ तरीग्रंथीविशेषवाढेलकथा ॥ पायांवरी

भ. वि.
॥ ७ ॥

पाषाणउचलोनिघालितां ॥ तंवरुक्मिणीमाताबोलिली ॥ १६ ॥ कायअपराधकेलाजगज्जीवनें ॥ ह्मणोनिफोडितेसिया
चेचरण ॥ तेंतूसांगहोमजकारण ॥ संकोचमनींनधरितां ॥ १७ ॥ येरीह्मणेऐकवोमाये ॥ एकदोनवेळांआठविलेपाये ॥
तोंमंदिरींनदिसैएकहीठाये ॥ संसारसोयेमोडिली ॥ १८ ॥ घरींनार्हीवस्त्रअन्न ॥ मुलेंलेंकुरेंकरितीरुदन ॥ ह्मणोनिसंता
पलेंमन ॥ फोडितेंचरणयासाठीं ॥ १९ ॥ पायांनोकेलाआमुचाघात ॥ ह्मणोनिसंतंप्तजाहालेंचित्त ॥ ऐंसीऐकोनितिये
चीमातें ॥ रुक्मिणीबोलततियेसी ॥ २० ॥ जेंसंसारांतपडेलउणें ॥ मीनिजागेंपूरवीनतुजकारणें ॥ मगसाडीचोळी
मूठभरहोन ॥ तिजकारणंदीपले ॥ १ ॥ हेंदेखतांपावलीसमाधान ॥ मगपाषाणदीधलाटाकून ॥ तेव्हांवस्त्रकरोनिपरि
धान ॥ धरिलेचरणरुक्मिणीचे ॥ २ ॥ मूठभरहोनघेऊनहार्ती ॥ बाहेरआलीसत्वरगती ॥ पुढिलेअध्यार्थीरसउत्पत्ती ॥
तरीसादरश्रोतींपरिसावें ॥ ३ ॥ हृदयैबैसोनिरुक्मिणीकांत ॥ स्वयेंचिवदवीतसेयथार्थ ॥ महीपतीत्याचामुद्रांकितें ॥
शरणागतदासांचा ॥ ४ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुषेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळऐकाभाविकभक्त ॥ एकौनपंचाश
त्तमाध्यायरसालहा ॥ २०५ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ४९ ॥ ॥ ओव्या ॥ २०५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

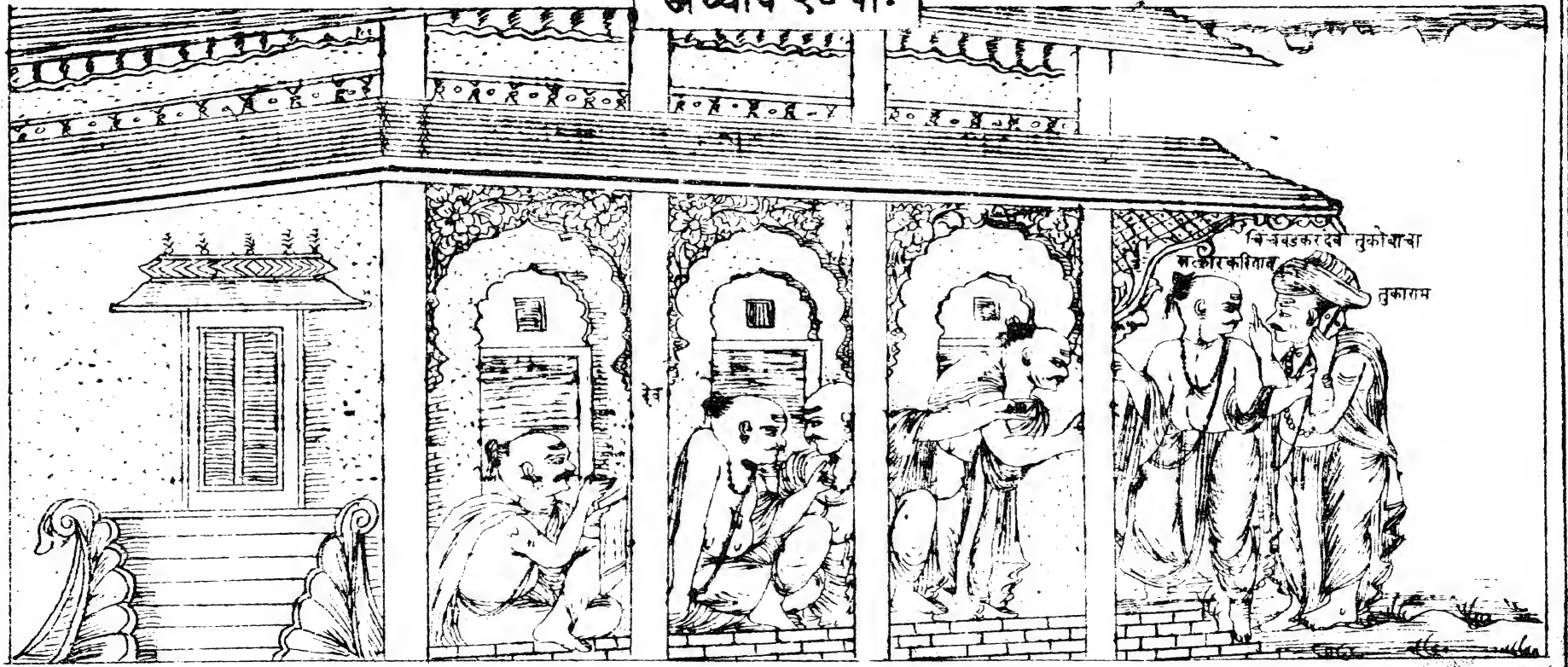
१ कोपयुक्त. २ गाढाणें, गोष्ट. ३ आत्ताधारक, सेवक.

अ०

॥ ४९ ॥

॥ ७ ॥

अध्याय ५० वा.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीप्रलंबासुरमर्दनाय नमः ॥ जयजयकृपासागराचक्रपाणी ॥ भवभंजनासायुज्यदानी ॥ म
 जकृपादृष्टीविलोकूनी ॥ कर्मापासूनीसोडवावें ॥ १ ॥ आशापाशतोडूनिश्रीपती ॥ करीनिरपेक्षउदासवृत्ती ॥ तुझे
 भजनीलागेप्रीती ॥ ऐसेश्रीपतीकरावें ॥ २ ॥ कामक्रोधादिमदमत्सर ॥ देहींउठतीअनिवार ॥ तूकृपाकरिसीजेंशार्द
 धर ॥ शुद्धअंतरतेंहोय ॥ ३ ॥ लौकिकप्रतिष्ठामानाभिमान ॥ हेंपुढेंबोढवलेंमहाविघ्न ॥ तेथेंचिलाऊनियामन ॥ तुझे
 चिंतनघडेना ॥ ४ ॥ ऐसेअवगुणअसोनिअंतरी ॥ मीतुझाह्मणवितोलोकाचारी ॥ हाचिअभिमानधरूनिश्रीहरी ॥ म
 जउद्धरीपतितांसी ॥ ५ ॥ चंचळमनहेंअनिवार ॥ तुझेचरणींअसावेंस्थिर ॥ हेंचिइच्छितोंनिरंतर ॥ जाणसीअंतरपां
 दुरंगा ॥ ६ ॥ हस्तइच्छितीतुझेअर्चन ॥ षोडशोपचारेंकरावेंपूजन ॥ त्यांचेंकरावेंसमाधान ॥ मनोरथपूर्णकरावे ॥ ७ ॥
 समदृष्टीनेचराचरभूती ॥ तुजचिपाहावेंवैकुण्ठपती ॥ विकल्पद्वेषहेनयेचिती ॥ ऐसेश्रीपतीकरावें ॥ ८ ॥ चरणांचेंसार्थक
 तरीचजाण ॥ तुझेयात्रेसकरावेंगमन ॥ नृत्यकरावेंनिर्लज्जहोऊन ॥ देहाभिमानटांकोनी ॥ ९ ॥ तुझेनिजभक्तरुक्मि
 णीपती ॥ त्यांचीचसुखेंवर्णावीकीर्ती ॥ हेइच्छाधरूनिचिती ॥ विनवितोंतुजप्रतीदयाळा ॥ १० ॥ हेम्यांअघटितघेतली
 आळ ॥ तूनिरूपणवदवीरसाळ ॥ जेश्रवणींपडतांचितत्काळ ॥ श्रोतेप्रेमळसंतोषती ॥ ११ ॥ मागीलअध्यायींशेवटीं
 कथा ॥ देउळींगेलीतुकयाचीकांतां ॥ प्रसन्नहोऊनिरुक्मिणीमाता ॥ बोलिलीअवचितांनिजभाग्यें ॥ १२ ॥ साडी
 चोळीमुष्टीभरीहोन ॥ देतांचिवाटलेंसमाधान ॥ ह्मणेपाषाणमूर्तीबोलिलीवचन ॥ हेंअघटितदेखोनविस्मित ॥ १३ ॥
 परिधानकरूनिदिव्यांबर ॥ रुक्मिणीसकेलानमस्कार ॥ बाहेरयेतांचिसत्वर ॥ कळलेंसाचारतुकयासी ॥ १४ ॥ मग
 कांतेसिकायवचनबोलत ॥ तुवांउतावेळकेलेंचित्त ॥ तेणेंअंतरलेंपरमार्थहित ॥ ऐकतेमार्तनिजकर्णी ॥ १५ ॥ उभेंचि

भ. वि.
॥ १ ॥

शेतमोडितांजाण ॥ पुढें राशीस येतसे उणें पण ॥ कींदुधावरील सायभक्षितांजाण ॥ मग नवनीत कोठो न येईल ॥ १६ ॥
नातरी ऊंस उभाचिचों खिलासारा ॥ तरी कोठून लाभेल शर्करा ॥ ऐसा विवेक करुनि अंतरा ॥ होन द्विजवरां वांटावे ॥
॥ १७ ॥ काच मणीचा त्याग करितां ॥ मुक्तां फळ येतसे हातां ॥ तरी धीर धरुन निज चित्ता ॥ उदास आतां वांटावे ॥ १८ ॥
खंदोत त्यागितां मनांतूनी ॥ गृहास येतसे वासर मणी ॥ कींथि छरटाकितां डावलोनी ॥ पयोब्धि येऊनी भेटेल ॥ १९ ॥
गुंजाहार न लेतां वाडेकोडे ॥ तरी अनर्घ्य रत्नें लाधती पुढें ॥ कीं न धरितां औषधाची चाड ॥ तरी सुधारस गोड लाधेल कीं ॥
॥ २० ॥ न करितां सिद्धिचा आदरु ॥ तरी निज भाग्ये भेटतो कल्पतरु ॥ दुर्जन त्यागें भेटती सद्गुरू ॥ तरी कां अवहेलूक
रावा ॥ २१ ॥ तेवीं ऋद्धि सिद्धि संपत्ति धन ॥ त्यां सत्यागितां मनांतून ॥ तरी तू पावसी सायुज्य सदन ॥ जें इच्छितीं सुरगण
मानसीं ॥ २२ ॥ ऐसीं ऐकोनि दृष्टांत वचन ॥ कांता पावली समाधान ॥ तत्काळ विप्र बोलावून ॥ वांटिले होन तयांसी ॥
॥ २३ ॥ सांडो नियालो भ्रम मता ॥ हृदयीं आठवी श्रीपंढरीनाथा ॥ पुढें वर्तली अपूर्व कथा ॥ तेसावधानता ऐकावी ॥ २४ ॥
तुक्याची प्रशंसा जाहली फार ॥ मानूं लागले थोर थोर ॥ कीं यास वेंजेवितो रुक्मिणीवर ॥ लोक परस्पर बोलती ॥ २५ ॥
हें चिंचवडीं भूदेवांस कळतां जाण ॥ असह्य जाहलें त्यां जकारण ॥ ह्मणती आह्मी प्रतिष्ठित ब्राह्मण ॥ गणपती प्रसन्न
केला कीं ॥ २६ ॥ आणितु कया जातीचा शूद्रवाणी ॥ त्यास वेंजेवितो चक्रपाणी ॥ हेतंव अघटित दिसे करणी ॥
आली दिसोनी यथार्थ ॥ २७ ॥ तरी तयासि बोलावूनियेथ ॥ दृष्टीस पाहावी कांहीं प्रचित ॥ ऐसें विचारुन चित्तांत ॥
तों कळला वृत्तांत तुक्यासी ॥ २८ ॥ ह्मणे चिंचवडीचे थोर ब्राह्मण ॥ त्याणीं केलें आपुलें स्मरण ॥ तरी आतां तेथ वरी जाऊन ॥
ध्यावें दर्शन तयांचे ॥ २९ ॥ ऐसी कल्पना धरुनि पोटी ॥ सत्वर निघाला उठाउठी ॥ मग मूषकं वहनाची घेऊन भेटी ॥ बै

अ०

॥ ५० ॥

॥ १ ॥

सलेनिकटीदेवांचे ॥ ३० ॥ तुकयासिदेखोनियांत्यानीं ॥ ह्मणतीइच्छितहोतोंजेंमनीं ॥ तेंअनायासेंअलेंघडोनी ॥ च
 मत्कारनयनीं पाहावा ॥ ३१ ॥ तोंसहजपावलामध्यान्हकाळ ॥ पंक्तीसवैसलेब्राह्मणसकळ ॥ तुकयासिपात्रतेवेळ ॥ वा
 ढिलेंतत्काळतयांनीं ॥ ३२ ॥ देवांसिह्मणेवैष्णवभक्त ॥ आमुचासंगातीपंढरीनाथ ॥ तोभोजनासियेईलयेथ ॥ तरीआ
 णिकपात्रमांडावें ॥ ३३ ॥ आणखीतुह्मीहीप्रार्थनिगजवदनासी ॥ येथेंआणावेंभोजनासी ॥ वचनएकतांचमानसीं ॥
 आश्चर्यदेवांसीवाटलें ॥ ३४ ॥ ह्मणतीहेंतोंअघटितजाहलें ॥ आमुचेमंत्रआह्मांसफळले ॥ मगदेव्हारांजाऊनतेवेळे ॥
 कंरकमळजोडिलेंतयासी ॥ ३५ ॥ नानापरीचीकेलीस्तुती ॥ परीभोजनासिनयेचगणपती ॥ कायकराव्याशास्त्रयुक्ती ॥
 एकसद्गतीनसतांची ॥ ३६ ॥ बाह्यात्कारेंकेलेंपूजन ॥ अंतरींविंकलपेंभरलेंमन ॥ तरीकोणतेंहीदैवतनव्हेप्रसन्न ॥ दु
 श्चिंतमनअसतांपै ॥ ३७ ॥ गजेंद्रासिपावलवैकुंठपती ॥ तोकायजाणेशास्त्रव्युत्पत्ती ॥ गोपीउद्धरल्यानेणांकिती ॥ स
 प्रेमभक्तीदेखोनी ॥ ३८ ॥ विधियुक्तयाज्ञिककर्मठपण ॥ त्यांसिअंतरलेश्रीकृष्णचरण ॥ ऋषिपत्न्यांनींनेलेंअन्न ॥
 त्यांसिजगजीवनभेटला ॥ ३९ ॥ भोळेभाविकभक्तप्रेमळ ॥ त्यांस्वाधीनजाहलादीनदयाळ ॥ हुंबरीघालितांचगोपाळ ॥
 तेंऐकेघननीळनिजप्रीतीं ॥ ४० ॥ असोआतांबोलूनकायफार ॥ हेंवर्मजाणतीवैष्णववीर ॥ जिहींशुद्धकरूनिअंतर ॥
 शार्ङ्गधरवशकेला ॥ ४१ ॥ मगब्राह्मणह्मणतीतुकयासी ॥ पाषाणमूर्तीजेवीलकैसी ॥ नैवेद्यदाखवितांगजवदनासी ॥ सु
 वासतयासीजातसे ॥ ४२ ॥ यावरीबोलेवैष्णववीर ॥ मूर्तीमाजीनाहींविघ्नहंर ॥ तुह्मांसिसंशयअसलाजर ॥ तरीएका
 विचारनिजकर्णी ॥ ४३ ॥ समुद्रजीवनींकरितांस्नान ॥ एकभक्तबुडतहोताजाण ॥ त्याणेंएकदंतांचेकेलेंस्तवन ॥ करी
 धावनह्मणोनी ॥ ४४ ॥ तयासिकाढावयात्वरित ॥ विनायकगेलेअसतीतेथ ॥ याचीपाहाणेंअसेलप्रचित ॥ तरीबैसा

भ. वि.
॥ २ ॥

वेमुहूर्तक्षणभरी ॥ ४५ ॥ देव्हारीनसतांगजवदनासी ॥ तुह्मीनैवेद्यदाखविलाकवणासी ॥ ऐसेंबोलतांतुकयासी ॥ आ
श्वर्यदेवांसीवाटलें ॥ ४६ ॥ तोंएकमुहूर्तलोटांचित्यांनीं ॥ कौतुकदेखिलेंआपुलेनयनीं ॥ गणपतीचीमूर्तीसिंहासनीं
उदकेंभरूनिनिथळत ॥ ४७ ॥ पीतांबरपिळोनिपाहातांजाण ॥ तोंक्षारलागलेंसमुद्रजीवनं ॥ हाचमत्कारअद्भुतगहन ॥
आश्वर्यदेखोनकरिताती ॥ ४८ ॥ तुकयासिपुसतीद्विजवर ॥ किमर्थभिजलासेपीतांबर ॥ यावरीह्मणेवैष्णववीर ॥ आले
विघ्नहरयेठार्या ॥ ४९ ॥ निजभक्तबुडतांजाण ॥ त्याचेंसत्वरकेलेंधावण ॥ ऐलतीरींबैसवोनित्याकारण ॥ गजैवदना
लेकीं ॥ ५० ॥ ऐकोनितुकयाचीवचनोक्ती ॥ देवनिजमनींआश्वर्यकरिती ॥ ह्मणेविष्णुभक्तांचीअद्भुतस्थिती ॥ आ
पणाप्रतीनेणवे ॥ ५१ ॥ पुढतीब्राह्मणकायबोलत ॥ समुद्रासिगेलेपार्वतीसुत ॥ हेंतुह्मांसकैसेंजाहलेंश्रुत ॥ साक्षातप्र
चीतदाखविली ॥ ५२ ॥ परस्परेंआपणउत्तरदेती ॥ याणेंआराधिलारुक्मिणीपती ॥ सकळदेवतांचीगती ॥ आलीसे
हार्तीयास्तव ॥ ५३ ॥ प्रसन्नहोतांसूर्यनारायण ॥ कायएकनदिसेत्याकारण ॥ कांकल्पतरूचेंदेखतांउद्यान ॥ कामना
अपूर्णनराहे ॥ ५४ ॥ जेणेंक्षीरसागरींरहिवासकेला ॥ तरीक्षुधेतृषेचाउद्वेगगेला ॥ नातरीअमृतसिद्धीयेतांसाधकां
ला ॥ औषधीत्याजलानलागती ॥ ५५ ॥ तेवींकृपाकरितांपंढरीनाथ ॥ तंयासिवोळंगतीसकळदेवत ॥ जेवींविलोकितां
रोहिणीपंतीत ॥ उडुर्गणसमस्तदीसती ॥ ५६ ॥ यापरीपरस्परेंबोलतीदेव ॥ ऐकोनिह्मणेतुकावैष्णव ॥ भोजनासिआ
लेपंढरीराव ॥ अंतरींसद्भावदेखोनी ॥ ५७ ॥ तुह्मींप्रार्थोनिगजवदन ॥ तयासिसाक्षातजववाअन्न ॥ ऐसेंऐकोनियां
वचन ॥ देवींमौनधारियेलें ॥ ५८ ॥ मगतुकयासिह्मणतीद्विजवर ॥ तुह्मींप्रार्थिलारुक्मिणीवर ॥ त्यांचेपत्नीसविघ्नह
र ॥ जेववासाचारनिजप्रीतीं ॥ ५९ ॥ अवश्यह्मणोनितयेक्षणीं ॥ पात्रवाढिलेंत्यांजकडोनी ॥ मगगणपतीच्यासन्नि

१ पाप्मरत. २ उदक. ३ गणपति. ४ समजणार नाही. ५ वन, अरण्य. ६ पीडा. ७ चंद्रास. ८ नक्षत्र समुदाय.

अ०

॥ ५० ॥

॥ २ ॥

धयेवोनी ॥ करजोडोनिविनवीत ॥ ६० ॥ जयजयाजिलंबोदरा ॥ चौदाविद्यांच्यासागरा ॥ तुझेतांडवदेखोनीउमा
 वरां ॥ हर्षअंतरानसमाये ॥ ६१ ॥ तुझीहोतांचिकृपादृष्टी ॥ विघ्नेंपळतीउठाउठी ॥ सप्रेमेंअनुभवघेतांदिठी ॥ तुटेफां
 सोटीभैवबंधा ॥ ६२ ॥ आतांप्रार्थितोतुजकारण ॥ जेनैवेद्यभक्षावाप्रीतीकरून ॥ वचनएकोनिगजवदन ॥ करितीभो
 जनतेधवां ॥ ६३ ॥ एकेपार्त्रीरुक्मिणीरमण ॥ त्यासन्निधगजवदन ॥ तुकयाचेभक्तीस्तवजाण ॥ बैसलेयेऊनउभयतां
 ॥ ६४ ॥ परीकोणासिनदिसतीनयनीं ॥ अन्नतरसरलेंपात्रांवरूनी ॥ हाचमत्कारदेखोनिमनीं ॥ आश्चर्यवाटलेंदेवांसी
 ॥ ६५ ॥ ह्मणतीआह्मीलंबोदरउपासिला ॥ परिसाक्षातनाहीकधीजेविला ॥ तुकयानेंअघटितदाविलीलीला ॥ नवलस
 कळांवाटलें ॥ ६६ ॥ गणपतीजेविलाअपूर्वकाये ॥ हेंअघटितसर्वथाह्मणोंनये ॥ साक्षातआलेपंढरीराये ॥ जेदुर्लभहो
 येसाधकां ॥ ६७ ॥ पयोब्धीचजाहलियास्वाधीन ॥ मगसरितांचापाडकोण ॥ तेवींकृपाकरितांरुक्मिणीरमण ॥ दैवतें
 संपूर्णतुष्टी ॥ ६८ ॥ कामधेनुगृहासियेतांपाही ॥ तेथेंसहजचियेतीइतरगायी ॥ कीरोहिणीवरांच्यादर्शनेंपाही ॥ नक्षत्रें
 कार्यानिदिसतीकीं ॥ ६९ ॥ वज्रासनींबैसोननेटीं ॥ योगियांसिज्याचीदुर्लभभेटी ॥ तोसगुणसाकारजगजेठी ॥ पावतोसं
 कटींनिजदासां ॥ ७० ॥ यापरीब्राह्मणस्तवितिदेखा ॥ ह्मणतीवैष्णवभक्तप्रेमळतुका ॥ स्वाधीनकेलेंवैकुंठनायका ॥ जो
 ब्रह्मादिकांदुर्लभ ॥ ७१ ॥ मगकरशुद्धितांबूलघेऊन ॥ तेथेंमांडिलेंहरिकीर्तन ॥ एकरात्रतेथेंराहून ॥ चालिलेपुसोननिज
 ग्रामा ॥ ७२ ॥ गजवदनासिकरोनिनमन ॥ देवांसविनवीकरजोडून ॥ आतांदेहूसजावयाकारण ॥ आज्ञादेणमजला
 गीं ॥ ७३ ॥ यावरीब्राह्मणबोलतीवचन ॥ पुन्हामागुतीद्यावेदर्शन ॥ निरोपयेईलतुह्मांकारण ॥ तैकरावेंगमननिजप्री
 तीं ॥ ७४ ॥ अवश्यह्मणोनिवैष्णवभक्त ॥ तेथोनिचालिलेअतिविरित ॥ ग्रामासमीपयेतांनिश्चित ॥ तांएकमाळीअकस्मा

भ. वि.
॥ ३ ॥

तपातला ॥ ७५ ॥ तुकयासिकरोनिसाष्टांगनमन ॥ करजोडोनिबोलेवचन ॥ मळियातगुन्हाळलागलेंजाण ॥ तेथवरीआ
गमनकरावें ॥ ७६ ॥ सद्भावदेखोनित्याचेअंतरीं ॥ अवश्यह्मणतीतेअवसरीं ॥ तुकयासियेतांमळियाभीतरी ॥ माळीअंत
रींसंतोपला ॥ ७७ ॥ बैसावयासितेवेळे ॥ घडीकरोनिटाकिलेंचंवाळें ॥ ह्मणेधन्यभाग्यमाझेंसुफल ॥ जेदीनदयाळपातले
॥ ७८ ॥ इक्षुदंडमोडोनिलवडेंसवडी ॥ काढोनिदीधलींमध्यकांडीं ॥ परितुकयासतेथीचीगोडी ॥ नरुचेचोखडीसर्वथा
॥ ७९ ॥ जेणेंब्रह्मरससेविलाप्रीतीं ॥ त्यासइतरसर्वथानावडती ॥ जेवींदिनकराचेलागतांसंगती ॥ दीपकदिसतीतेजही
न ॥ ८० ॥ जोसिद्धांतज्ञानीमग्नआहे ॥ तोपाखंडकर्णीऐकेलकाय ॥ कामधेनुऐसीजोडल्यागाय ॥ मगअजांपालणकास
या ॥ ८१ ॥ तेवींनामसुधेचीलागतांगोडी ॥ इतरांसियेतअनावडी ॥ ह्मणोनइक्षुदंडाचीचोखडी ॥ चवीधडपुडीजाणे
ना ॥ ८२ ॥ परीमाळियाचासद्भावदेखोन ॥ तेथेंबैसलेनिवांतक्षण ॥ त्याणेंसोज्वळपात्रउटोन ॥ रसआणोनपाजि
ला ॥ ८३ ॥ जातेसमयींतुकयाप्रती ॥ माळीकरजोडूनिकरीविनंती ॥ कींऊंसन्यावेलेकरांप्रती ॥ मंदिराप्रतीआपुल्या
॥ ८४ ॥ अकळुनइक्षुदंडएकेठायीं ॥ बांधोनदीधलेतेसमयीं ॥ तेखांद्यावरीघेऊनलवलाहीं ॥ तेथोनसत्तरीचालिले ॥
॥ ८५ ॥ देहूसप्रवेशतांतुकयास ॥ गांवींचीलेंकुरेंमागतीऊंस ॥ तेव्हांआपुलेंपरंविनदिसेत्यास ॥ देतसेऊंसत्यांप्रती
॥ ८६ ॥ जैसाघरधनीआणितस्कर ॥ दीपकासिसारिखेनिरंतर ॥ कींदरिद्रीआणिनृपवर ॥ यांसिप्रकाशेदिनकरसा
रिखा ॥ ८७ ॥ कींचूंतवृक्षआणिबाभुळजाण ॥ गंगातीरींउगवलींदोधेजण ॥ परीतिजलाअधिकउण ॥ नवाटेजाण
सर्वथा ॥ ८८ ॥ नातरीउर्वीवरीजाण ॥ वसतीमुंगीआणिवारेंण ॥ समविषमनवाटेतिजलागून ॥ लेखीसमानदोहींते
॥ ८९ ॥ कींअसंख्यजळचरेंजाण ॥ पयोर्ध्वांतवसतीरात्रदिन ॥ आपपरभावजाण ॥ नलेखीचसर्वथा ॥ ९० ॥ ना

अ०

॥ ५० ॥

॥ ३ ॥

१ घोंगडी. २ ऊंस. ३ गडवडीनें, तातडीनें. ४ चांगली. ५ अमृत, ब्रह्मानंद. ६ सूर्याचे. ७ शेळी. ८ खरी. ९ दुसऱ्याचे. १० बांब्याचा वृक्ष. ११ पृथ्वीवर. १२ हत्ती.

तरीपौर्णिमेचानिशापंती ॥ प्रकाशेंसारिखासर्वांप्रती ॥ तैसाचभावतुकयाचानिश्चिती ॥ अद्भुतस्थितीनिरुपम ॥ ९१ ॥
 इक्षुदंडन्यावेआपुलेघरी ॥ हाआठवसर्वथानव्हेअंतरी ॥ सर्वांभूर्तामैत्रीबरी ॥ दृष्टीचराचरीसारिखी ॥ ९२ ॥ मुलांस
 वांटांतांऊंसदेख ॥ गृहासिन्यावयाउरलाएक ॥ हेंकांतेनेदेखिलेंसम्यक ॥ देखोनसंतापवाटला ॥ ९३ ॥ तंवगृहासि
 येऊनिवैष्णववीर ॥ कांतेसिबोलेमधुरोत्तर ॥ तिणेंऊंसघेऊनसत्वर ॥ मगकठिणउत्तरबोलिली ॥ ९४ ॥ इक्षुदंडवांटिले
 सर्वांस ॥ तेकायपावलेतुमचेवडिलांस ॥ घरीलेंकुरेंदिसतीउदास ॥ नाहींखावयासह्यणोनी ॥ ९५ ॥ मगसक्रोधहो
 ऊनिअंतरी ॥ इक्षुदंडमारिलापाठीवरी ॥ दोनकांडींपडलींभूमीवरी ॥ एकनिजकरींराहिलें ॥ ९६ ॥ निजशांतिअंत
 रींघरोनिदेखा ॥ कांतेसिबोलेवैष्णवतुका ॥ वांटाजाहलासेनेटका ॥ साह्यनिजसखापांडुरंग ॥ ९७ ॥ तुझातुजपार्शीरा
 हिलाभाग ॥ खालींदोनपडलेसवेग ॥ तेलेंकुरेंआणिआह्मीसांग ॥ घेऊंवांटूननिजप्रीतीं ॥ ९८ ॥ ऐसीनिजांगेंदखो
 निशांती ॥ आश्चर्यवाटलेंकांतेप्रती ॥ ह्यणेहानिलज्जजाहलानिश्चितीं ॥ प्रपंचधांतीटाकोनी ॥ ९९ ॥ आतांमायाधां
 तीटाकोनिपाही ॥ यासिवायांचळोनिकायी ॥ मानापमाननकळेकाहीं ॥ संसारसोयीटाकिली ॥ १०० ॥ ऐसाविवेक
 करोनिचित्ता ॥ निवांतराहिलीनिजकांता ॥ तुकयाचीशांतिवर्णितां ॥ तुळणेंसिदृष्टांतानयेकीं ॥ १ ॥ मगविवेककरोनियांम
 हीपती ॥ पुरातनभक्तांच्याधुंडेनियांस्थिती ॥ तंवएकादशस्कंधीउद्धवाप्रती ॥ कदर्युकथासांगीतली ॥ २ ॥ तेंएकना
 थाचेटीकेवरूनी ॥ परिसिलेंअसेलसंतसज्जनीं ॥ तैसिचतुकयाचीशांतिनयनीं ॥ दृष्टांतींदिसोनीयेतसे ॥ ३ ॥ हेउपमा
 देतांजाण ॥ मजलादिसोनयेतसेगौण ॥ जेंकदर्यूनेंघेतलेंसंन्यासग्रहण ॥ मगकेलेंछळणतयाचें ॥ ४ ॥ आणिगृहस्था
 श्रमीअसतांवैष्णवभक्त ॥ मानापमानसारिखेमानित ॥ निजकांतेनेमारितांत्वरित ॥ परीक्रोधअणुमात्रनयेची ॥ ५ ॥

भ. वि.
॥ ४ ॥

ह्मणोनिउपमाद्यावयांसिपाही ॥ दृष्टांतनपुरेकवणेठायीं ॥ जैसाक्षीरसागराचेतुळणेसपाही ॥ रत्नांकरकायीयेईल ॥
॥ ६ ॥ कींसायुंज्यतेचेसाम्यतेसिनिश्चितीं ॥ सलोकतासमीपतानसरती ॥ तुकयाचीतैसीअद्भुतस्थिती ॥ सभाग्यश्रो
तींजाणिजे ॥ ७ ॥ जेणेंकलीमाजीवैकुंठांसहज ॥ देहासहितलाविलाध्वज ॥ तोप्रेमळभक्तवैष्णवराज ॥ जगद्गुरुसहज
अवतरला ॥ ८ ॥ तयासिथोरथोरह्मणतापाहे ॥ तरीवरिष्ठसर्वथाह्मणोंनये ॥ जैसासमुद्रगंभीरह्मणतांपाहे ॥ येरवींका
येनव्हेतो ॥ ९ ॥ कींवासंरमणीसतेजआगळां ॥ कासयाह्मणावेंवेळोवेळां ॥ नातरीशीतळरोहिणीपतीला ॥ ह्मणाव
यालानलगेची ॥ १० ॥ पृथ्वीचीक्षमावर्णितांपाहे ॥ तेतेव्हांचितैसीझालीकाये ॥ नातेस्वभावेचितैसीआहे ॥ तरीवा
नावेंकायेनिजमुखें ॥ ११ ॥ तेवींविवेकशांतीचेंभूषण ॥ तुकयाचेअंगींअक्षयलेण ॥ तेंनिजमुखेंवर्णवेंकोण ॥ पवित्र
सज्ञानजाणती ॥ १२ ॥ कायिकेवाचिकमानसिकपाही ॥ त्याचेपासितुळणानाहीं ॥ असत्यवचननयेचिकांहीं ॥ प्रा
णांतहीबोढवल्या ॥ १३ ॥ हेंवाचिकतपजाणासुनिश्चितीं ॥ आतांमानसिकाचीकैसीरीती ॥ सारिखीचकरुणासर्वी
भूती ॥ विषमचितींनधरितां ॥ १४ ॥ हामानसतपाचाविचार ॥ संक्षेपेंबोलिलोंसाचार ॥ आतांनिजांगेंकरावापरोप
कार ॥ हेंतपशारीरबोलिजे ॥ १५ ॥ हेतीनयथापद्धतीन ॥ तुकयासिसर्वांगींजाहलेभूषण ॥ चरणचालीनिजप्रीतीन ॥
पंढरीगमनकरावें ॥ १६ ॥ पंधरादिवसींहरिदिनीशी ॥ नेमेंवारीधरिलीऐसी ॥ एकदिवसराहोनिमंदिरासी ॥ दुसरे
दिवसींनिघावें ॥ १७ ॥ गातनाचतप्रेमभरित ॥ पंढरीससातवेदिवसींजात ॥ तीनरात्रींराहूनतेथ ॥ परतोनियेतगृहा
सी ॥ १८ ॥ तीनवर्षेंलोटांऐसीं ॥ तोंशीतज्वरलागलाशरीरासी ॥ मगशक्तिहीनदेखोनिमानसी ॥ तळमळचितासी
करीतसे ॥ १९ ॥ निजांगेंनचालवेपाउलभरी ॥ ह्मणेपंढरीचीअंतरलीवारी ॥ कांहींदोषहोतापदरीं ॥ तेंबिघ्नलौकरी

अ०

॥ ५० ॥

॥ ४ ॥

वोढवलें ॥ १२० ॥ तोंनिजभक्ततेअवसरीं ॥ पंढरीसचालिलेवारकरी ॥ त्यांचेहार्तीपत्रलिहूनसत्तरीं ॥ पंढरीसीपाठविलें
 ॥ २१ ॥ त्याविसाअभंगांचाअन्वयनिश्चितीं ॥ अभिप्रायपरिसिलावैष्णवभक्तीं ॥ जेश्रवणकरितांनिजप्रीतीं ॥ प्रेमचि
 तींठासावे ॥ २२ ॥ ध्यानींआणोनिपांडुरंगमूर्तीं ॥ ह्मणेदेवाधिदेवारुक्मिणीपती ॥ तुजविनवावयानिश्चितीं ॥ भाग्य
 मजप्रतीअसेना ॥ २३ ॥ परीधीटहोऊनिआपुलेमनीं ॥ पत्रलिहितोंआवडीकरूनी ॥ पारनेणिजेश्रुतिपुराणीं ॥ मी
 पामरकोठूनीवर्णूंकें ॥ २४ ॥ परीजैसीतैसीआरुषवाणी ॥ अंगिकारावीचक्रपाणी ॥ सलगीकेलीपायांलागोनी ॥ म
 स्तकचरणींठेविला ॥ २५ ॥ तूंसकळसुरवरांवरिष्ठदेव ॥ गोपिकापतिसगुणमाधव ॥ उदाररूयातिवर्णितीसर्व ॥ सत्की
 र्तिवैभवत्रिभुवनीं ॥ २६ ॥ नाममात्रेंचिहपीकेशी ॥ नाशितोसिपातकांच्याराशी ॥ कर्मजळतीलआपैशीं ॥ दारिद्र्यदृष्टी
 सीदिसेना ॥ २७ ॥ सर्वसुखेंविठाबाई ॥ तुझ्यावोळंगतीपार्यीं ॥ ऋद्धिसिद्धिअनुकूलठार्यीं ॥ चारीमुक्तीआंदण्या ॥ २८ ॥
 इंद्रादिकांजेंदुर्लभपद ॥ तेंनिजदासपावतीसप्रेमबोध ॥ कीर्तनींनाचतांअतिआल्हाद ॥ टाळियाछंदेंपीटितां ॥ २९ ॥ वि
 र्वांजडजीवअसतीअनंत ॥ त्यांचेंजीवनतूरुक्मिणीकांत ॥ परीमाझेचिखोटेंसंचित ॥ ह्मणोनिमूळनपाठविसी ॥ ३० ॥
 नाहींनिरोपपाठविलातुज ॥ ह्मणोनिउदासधरिलेंमज ॥ निष्ठुरहोऊनियांसहज ॥ मोकलिलेंआजयेसमर्यीं ॥ ३१ ॥
 कींकांहींजरूपडलाधंदा ॥ ह्मणूनिविसरलासिमजगोविंदा ॥ मीवाटपाहतसेंमुकुंदा ॥ दाखवीपदाआपुल्या ॥ ३२ ॥
 नातरीकांहींद्यावेलागेलमजला ॥ हेंचिसांकडेंपडलेंतुजला ॥ ह्मणोनिसांडकरूनिविठ्ठला ॥ मूळमजलानपाठविसी ॥ ३३ ॥
 एवडासंकोचमानसीं ॥ तरीकासयापोरेंव्यालासी ॥ आह्मींजाऊनिकोणापासीं ॥ तोंडवांसूनिमागावें ॥ ३४ ॥ तुवांदीध
 लेंमोकलून ॥ तरीकोणआहेआह्मांकारण ॥ कोणनिवारीभागशीण ॥ एकातुजविणपांडुरंगा ॥ ३५ ॥ कोणाचीवाटपा

अ. वि.
॥ ५ ॥

हूंसांग ॥ कोणसखाआह्यांसिजिवलग ॥ तुवांचमोकलिलेंश्रीरंग ॥ तरीहोईलभवंभंगकैशियारीती ॥ ३६ ॥ कोणमाझे
जीवीचेंसांकडें ॥ नसांगतांजाणेलवाडेंकोडें ॥ तुजविणनिवारितारोकडें ॥ मागेंपुढेंदिसेना ॥ ३७ ॥ देवाधिदेवारुक्मिणी
पती ॥ कायमाझीदेखिलीअनीती ॥ ह्मणोनिकरुणानयेचिती ॥ मोकलिलेंमजप्रतीदयाळा ॥ ३८ ॥ तरीडोळेभेटद्यावी
सत्वर ॥ कांहींवेंचनघालीतुजवर ॥ अहर्निशींनामउच्चार ॥ वारंवारकरीतसें ॥ ३९ ॥ जेंसंचिताप्रमाणेंमिळेल ॥ तेंचिक
रोनिदाटपातळ ॥ कडेलावूंआपुलाकाळ ॥ सोडोनितळमळचिताची ॥ १४० ॥ परीतुजवरीभारनघालींसर्वथा ॥ हाचि
निश्चयपंढरीनाथा ॥ हृदयमंदिरींतुंवसतां ॥ जाणसीतत्वांतअंतरीचें ॥ ४१ ॥ परीआह्यालेंकुरांचीजाती ॥ भेटावयासि
वाटेखंती ॥ ह्मणोनियांरुक्मिणीपती ॥ तळमळचितींकरीतसें ॥ ४२ ॥ तुजतंवपोरेंजाहलीफार ॥ त्यांचीनसाहेकिर
किर ॥ ह्मणोनिचितीहोऊनिनिष्ठुर ॥ माझाअव्हेरकेलार्की ॥ ४३ ॥ आह्मीकरितोंकलागंती ॥ तुजसींभांडतोंरुक्मिणी
पती ॥ ह्मणोनियांमजप्रती ॥ सांडिलेंनिश्चितीदयाळा ॥ ४४ ॥ नातरीकुटुंबबहुतजाहलेंपदरीं ॥ कन्यावराचेघरीं ॥ म
गनिष्ठुरताधरोनिअंतरीं ॥ आह्यांससासुरींटाकिलें ॥ ४५ ॥ कांव्यवहारकरितांजगजेठी ॥ व्यवसायांतआलीतुटी ॥
ह्मणोनिकृपणताधरोनिपोटीं ॥ मजयेसंकटींटाकिलें ॥ ४६ ॥ नातरीपतबुडालीलोकाचारीं ॥ रिणकरीयेऊनिबैसलेद्वा
रीं ॥ ह्मणोनिविसरअंतरीं ॥ पडलाश्रीहरिआमुचा ॥ ४७ ॥ बरेंमूळपाठवावयानहोय ॥ तरीनिरोपधाडितांवेंचेकाय ॥
कोरडेंयशहीनघेववे ॥ उपजलेंभयमानसीं ॥ ४८ ॥ आह्यासीटाकिलेंजगजेठी ॥ तरीजोडसंचिलीकोणासाठीं ॥ एवढी
करिसीआटींआटी ॥ लेंकुरेंदृष्टीनावडती ॥ ४९ ॥ फुकाचाशब्दवेंचितांजाण ॥ यशनघेववेतुजकारण ॥ तरीधनकेलें
बहुतजतन ॥ तेंकोणाकारणदेशील ॥ १५० ॥ पोटींच्यालेंकुरासिनाहीसुख ॥ रुदनकरितांलागलीभूक ॥ तरीजेणें

अ

॥ ५ ॥

॥ ५ ॥

होईलतुझालौकिक ॥ तैसाविवेककरावा ॥ ५१ ॥ आमुचातळतळाटघेशीलजर ॥ तरीतुझेकदापिनहोयबरं ॥ ऐसामा
 नसीकरूनिविचार ॥ घ्यावासमाचारदीनाचा ॥ ५२ ॥ नाहींतरींभीडनधरितांअंतरीं ॥ सर्वथानठेवीकांहींउरी ॥ संतांसि
 सांगोनियांसत्तरीं ॥ तुझीजोडनिर्धारींबुडवीन ॥ ५३ ॥ नामजपतोंअहर्निशीं ॥ तेंकदापिमिनीनघेवाचेसी ॥ जरीतुंहोऊनउ
 दासी ॥ आसंबुडविसीदयाळा ॥ ५४ ॥ तूएवढासमर्थजगजेठी ॥ पोटीजन्मलोंआह्मीकरंटी ॥ हेचअपकीर्तिजाहली
 खोटी ॥ फजितीमोठीजगांत ॥ ५५ ॥ येथेंखावयासनमिलेअन्न ॥ मूळहीनयेचमाहेरींहून ॥ आतांवृथाचहेंखोटेंजीवपण
 कासयावागवणव्यर्थची ॥ ५६ ॥ पुढेंआठवधरोनिरुक्मिणीपती ॥ सांगोनिपाठवावेंमजप्रती ॥ रात्रदिवसकरितोंखं
 ती ॥ तरीनिष्ठुरचित्तीनव्हावें ॥ ५७ ॥ कंठीधरोनियांप्राण ॥ पायांपासीपातलेंमन ॥ चित्तजाहलेंअसेऊद्विंश ॥ तुझेद
 र्शनध्यावया ॥ ५८ ॥ सांडोनिप्रपंचआडाआंडी ॥ वाटपाहातोंमीबराडी ॥ तरीकृपादृष्टीकरोनिगाढी ॥ मूळतांतेंडीपा
 ठवावें ॥ ५९ ॥ धीरनधरवेनिमेधंभर ॥ कैचीबुद्धिमाझीस्थिर ॥ मनासिआवरोनिवारंवार ॥ मतिसाचारशुद्धनाहीं ॥
 ॥ १६० ॥ ऐसीदशाआलीअंगा ॥ तूंसर्वजाणसोपांडुरंगा ॥ ह्मणोनियांरुक्मिणीरंगा ॥ करीभवभंगामाझिया ॥ ६१ ॥
 शरणागतउपेक्षिलाकोणी ॥ हेमातएकिलीनाहींकर्णी ॥ ह्मणोनिपायआठवोनिमनी ॥ मस्तकचरणींठेवितों ॥ ६२ ॥ क
 र्धीकरिसीलउचित ॥ हेमजनकळेचनिश्चित ॥ परीसमाधानमानोनिचित ॥ वर्णितोंकीर्तनिशिदिनीं ॥ ६३ ॥ हेविनंति
 ऐकोनिशार्ङ्गधरा ॥ मूळपाठवीमजसत्तरा ॥ वारकरीपरतोनयेतीघरा ॥ तोंवरीवाटपाहातसें ॥ ६४ ॥ मगसामोराजा
 ऊनत्वरित ॥ सद्भावेंघालीनदंडवत ॥ पुसेननिरोपाचीमात ॥ कींत्वांकायउचितपाठविलें ॥ ६५ ॥ महाद्वाराचीपायरीनि
 श्रित ॥ निवांतपडलीआहेतेथ ॥ तैसेंचमाझेदंडवत ॥ सांगतीलसंततुजलागीं ॥ ६६ ॥ कींदंडकाठीउभीचसोडितां ॥

भ. वि.
॥ ६ ॥

धरणीसपडेअवचितां ॥ तैसेंचदंडवतपंढरीनाथा ॥ सांगीतलेंसंतांतुजलार्गी ॥ ६७ ॥ नातरीजननीपासीछंदघेत ॥
बाळकगडबडांजैसेंलोळत ॥ तैसेंचमाझेदंडवत ॥ सांगतीलसंततुजलार्गी ॥ ६८ ॥ मगवारकरीयांसिह्यणेतयेक्षणी ॥ मा
झीतुह्मीकराविनवणी ॥ कींतुकयासिटाकूनिदीधलेंवनीं ॥ अन्यायदेखोनीकोणता ॥ ६९ ॥ दाखवोनियांकीवकाकुळती ॥
मातपुसावीतयाप्रती ॥ कींतुकयाचेअन्यायदेखिलेकिती ॥ ह्मणोनित्याप्रतीमोकलिलें ॥ ७० ॥ कांपंढरीसनहोय
त्यांचेयेणें ॥ विटेवरीनदिसतीसमचरणें ॥ मोकलूनिदीधलेंकवण्यागुणें ॥ त्याजकारणेंपुसार्की ॥ ७१ ॥ मगकृपाकरू
निपंढरीनाथ ॥ मजबोलावीलजरीतेथ ॥ तरीमीधांवोनयेईनत्वरित ॥ साधुसंतभेटती ॥ ७२ ॥ त्रिविधतापआहेतपोटी ॥
तेतत्काळपळतीउठाउठी ॥ जेगुणचरित्रेंगातांकंठी ॥ हरुपेंवाळुवंटीनाचतां ॥ ७३ ॥ मातेपुढेंरिघोनजाण ॥ प्रेमेंकरीन
स्तनपान ॥ परिसोनिमाझेकरुणावचन ॥ उत्तरपाठवणसत्वर ॥ ७४ ॥ कृपासांगंराजगज्जीवना ॥ गुणदोषकांहींचना
णीमना ॥ करोनिपापाचाउर्गाणा ॥ दाखवीचरणामजलार्गी ॥ ७५ ॥ माझींदुरितेंहरावयातुजसी ॥ सामर्थ्यनार्हीह
र्षीकेशी ॥ ह्मणोनिनिष्ठुरहोवोनिमानसी ॥ मजपरदेशीमोकलिलें ॥ ७६ ॥ कीर्तिऐकोनिरुक्मिणीपती ॥ रात्रदिवस
वाटेखंती ॥ मीसाक्षातभेटतांनिश्चिती ॥ तैलोभजोडतीअपार ॥ ७७ ॥ तुजेंचरित्रजगज्जीवना ॥ वर्णावयासनाही
रसना ॥ प्रेमामृताचाखावयामना ॥ उतावीळवासनाहोतसे ॥ ७८ ॥ परीकाळसाह्यसनतांदेख ॥ वायांचकरीतबैसलोंशोक
पुढेंअधिकवाटेदुःख ॥ कल्पनाअनेकनावरती ॥ ७९ ॥ अंतरसाक्षतुंश्रीहरी ॥ आतांजाणशीलतैसेंकरी ॥ मीतळमळटाको
निसर्वोपरी ॥ निश्चलअंतरींराहिलों ॥ ८० ॥ परीअव्हेरूनटाकितांसहज ॥ तरीदांतकसाळीलागेलतुज ॥ तूंमरोनगे
लियाअधोक्षज ॥ पोरवेडेंमजयेईलकीं ॥ ८१ ॥ तरीआशीर्वाददेतोंतुजआतां ॥ सुखरूपनादेरुक्मिणीकांता ॥ कधीतरी

अ०

॥ ५० ॥

॥ ६ ॥

धरोनिममता ॥ आह्मां अनाथा आपंगीतसां ॥ ८२ ॥ जरीटाकोनियां दीधलेंदूर ॥ तरी निरोपें घेसी समाचार ॥ मोहें दाटलि
 या अंतर ॥ दाखविसी मोहेर मज लागीं ॥ ८३ ॥ कृपासागराज गजेठी ॥ आतां ऐक माझी गोष्टी ॥ कळेल तैसें करी शेवटीं ॥
 पुढें वटवटी करी ना ॥ ८४ ॥ जैसें येईल तुझिया चित्ता ॥ तो जबाब पाठवी पंढरी नाथा ॥ मी बोललों जाणतां नेणतां ॥ तो अ
 पराध अनंताक्षमा करी ॥ ८५ ॥ आधी बाळका सिदीधलालाड ॥ तैसें चपुरवी माझें कोड ॥ भेट देऊनि निज निवाड ॥ भ
 वबंध सांकड निवारीतू ॥ ८६ ॥ ऐसें करुणाशब्द लिहून प्रीतीं ॥ पाठविलें वारकऱ्यांचे हार्ती ॥ इतुका पालहाळ ऐकोनि श्रो
 तीं ॥ आशंकित चित्तीं नव्हावें ॥ ८७ ॥ ह्मणाल अनुसंधान टाकोनि दूरी ॥ ग्रंथ लिहिला अति विस्तारी ॥ स्वानंद प्रेमा
 चिये भुली ॥ आठवण मागली नयेची ॥ ८८ ॥ तरी तैसें नव्हे चिनि श्रित ॥ वायांच वाढविलाना हीं ग्रंथ ॥ पत्रिकेचे अभंग
 पाहोनि त्वरित ॥ लिहिलें संकलित येठायीं ॥ ८९ ॥ तुकयाचें प्रेम वर्णित प्रीतीं ॥ सहसान पुरे आपुली मती ॥ जैसा चि
 ताच्यानें लिहिला गंभस्ती ॥ परी प्रकाश त्या प्रतीकाढवेना ॥ ९० ॥ कां सरिता भरोनि चालिली जरी ॥ ते करील काय
 सागराची बरोवरी ॥ ना तरी दुधाळ धेनु असली जरी ॥ ते काम धेनूचीं सरी करी ना ॥ ९१ ॥ पितळ लखलखित दिसें दुरून
 तें काय होईल शुद्ध कांचन ॥ कीं सुधार साचें सामर्थ्य जाण ॥ औषधी कारण नये कीं ॥ ९२ ॥ कां मेघ गर्जना करितां नाचे म
 थूर ॥ तैसें चकरूं पाहेलां डोर ॥ परी दोहींची कळा भिन्न साचार ॥ सज्जान चतुर जाणती ॥ ९३ ॥ तेवीं तुकयाचें प्रेम वर्णि
 तां प्रीतीं ॥ कुंठित जाहली सकळ मती ॥ जैसा उदयासिये तांग भस्ती ॥ उंडुगणें लोपती त्या पुढें ॥ ९४ ॥ परी कस्तूरी तम
 तिका पडतां भली ॥ तैशाच मोलें तुकयासि आली ॥ तेवीं संतस्त वर्नवैखरी भली ॥ हे पावन जाहली अनायासें ॥ ९५ ॥ अ
 सोमागील अनुसंधान ॥ पंढरी सचालिले वैष्णव जन ॥ त्यांज हार्ती पत्र तुकयान ॥ दीधलें लिहून निज प्रीतीं ॥ ९६ ॥ मग

भ.वि.
॥७॥

तुकयासिभेटोनिस्त्वरी ॥ पंढरीसचालिलेवारकरी ॥ पुढिलेअध्यायीभक्तचतुरी ॥ सप्रेमभरीपरिसिजे ॥ १७ ॥ जै
साकृपणमोजितांधन ॥ अणुमात्रफांकोंनेदीमन ॥ कांपरनिंदाकर्णीएकोन ॥ कुटिलतल्लीनहोतसे ॥ १८ ॥ तैशापरी
अवधानप्रीती ॥ देतांतुष्टेलरुक्मिणीपती ॥ श्रोतयांसिविनवीमहीपती ॥ श्रवणींसद्गतीअसोंद्या ॥ १९ ॥ स्वस्ति
श्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळऐकभाविकभक्त ॥ पंचाशत्तमाध्यायरसाळहा ॥ २०० ॥ श्रीकृ
ष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ५० ॥ ॥ ओव्या ॥ २०० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

अ०

॥५०॥

॥७॥

अध्याय ५१ बा.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीगोपालकृष्णायनमः ॥ जयजयदीनदयाळाहवांकेशा ॥ सप्रेमभक्तहृदयनिवासा ॥ रुक्मिणीरंगापंढरीशा ॥ आदिसर्वेशाजगद्गुरु ॥ १ ॥ जयजयलीलानाटकीसूत्रधारिया ॥ गुणनिधानायादवराया ॥ हृदयीं आठवूनिनुझियापायां ॥ समुद्रतनयातल्लीन ॥ २ ॥ जयअंतरसाक्षाचराचरवासा ॥ आदिस्वरूपानिर्गुणवेशा ॥ पुंडलीकवरदापरेशा ॥ जयअविनाशाआत्मरूपा ॥ ३ ॥ जयकरुणासागरावैकुंठपती ॥ विराटस्वरूपामनमूर्ती ॥ तुवां परशुधरेंनिर्वीरकरूनिक्षिती ॥ विप्रांप्रतिस्थापिलें ॥ ४ ॥ जयअसुरदमनाधर्मस्थापका ॥ त्रैलोक्यपतिर्विधिजनका ॥ प्रेमळभक्तांसिसजनसखा ॥ तुजविणआणिकाअसेना ॥ ५ ॥ म्यांनिजमुखेंकरावीतुझीस्तुती ॥ तरीबुद्धीसनाहीअखंडस्फूर्ती ॥ अर्चनकरावेंनिजप्रीतीं ॥ तरीसाहित्यनिश्चितींघडेना ॥ ६ ॥ अनुतापेंकरावेंतीर्थाटन ॥ तरीशरीरजाहलें शक्तिहीन ॥ नातरीसत्पात्रीकरावेंदान ॥ तरीपदरींधननसेकीं ॥ ७ ॥ व्रतकरावेंविधियुक्त ॥ तरीक्षुधेनेंप्राणव्याकुळ होत ॥ वंदोनिनमावीं सर्वभूतं ॥ तरीगुणदोषआठवतअंतरीं ॥ ८ ॥ शास्त्राभ्यासकरूश्रीपती ॥ तरीआयुष्यनाहीआपुलेहार्ती ॥ अनुतापेंटाकावीप्रपंचभ्रांती ॥ तरीवैराग्यचितींठसेना ॥ ९ ॥ एकांतीकरावेंतुझेध्यान ॥ तरीबुद्धीसिनावरेचंचळमन ॥ टाकूनिस्वरूपानुसंधान ॥ रानोरानहिंडतसे ॥ १० ॥ नातरीकरावेंइंद्रियदमन ॥ तरीरसनानव्हेस्वार्धीन ॥ ऐसावेष्टिलोंअवगुणेंकरून ॥ जाणसीखूणअंतरींची ॥ ११ ॥ ह्मणोनिप्रार्थनारुक्मिणीपती ॥ जेनिजभक्ततुजलाप्रियअसती ॥ त्यांचीवर्णावयासद्गुणकीर्ती ॥ सप्रेमस्फूर्तिंअसोंदे ॥ १२ ॥ कायावाचामनेंकरून ॥ हेंचिवांछितोंप्रसाददान ॥ याविरहितइच्छानसेआन ॥ तरीमनोरथपूर्णकरावा ॥ १३ ॥ एकाश्रोतेहोसादरगोष्टी ॥ मागिलेअध्यार्थीकथागोमटी ॥ तुकयानेंसप्रेमहोऊनपोटीं ॥ पत्रिकाशेवटींपाठविली ॥ १४ ॥ तेचोवीसअभंगघेऊनिसत्तरीं ॥ पंढरीसचालिलेवारकरी ॥ मा

भ. वि.
॥ १ ॥

गौजातांस्वानंदलहरी ॥ कीर्तनगजरींढुल्लत ॥ १५ ॥ ऐशाखेळीमेळींसतरा ॥ वैष्णवआलेपंढरपुरा ॥ सकळदेखतां
चित्याअवसरा ॥ लोटांगणएकसराघातलें ॥ १६ ॥ एकमेकांसआलिंगनदेती ॥ आनंदाश्रुनेत्रीवाहाती ॥ आरतीक
रूनिश्रीपती ॥ ओंवाळितीप्रीतीनें ॥ १७ ॥ मगदिंड्यापताकाघेऊनकरीं ॥ आलेचंद्रभागेचेतीरीं ॥ स्नानकरूनिझ
डकरी ॥ नित्यनेमसारिला ॥ १८ ॥ पुंढरीकासिभेटोनिजाणा ॥ मगकेलीक्षेत्रप्रदक्षिणा ॥ टाळमृदंगलाऊनिनाना ॥
नृत्यकरितीस्वानंदें ॥ १९ ॥ असोयावरीवैष्णववीर ॥ सत्वरपावलेमहाद्वार ॥ पुढेंदेखोनिगरुडपार ॥ लोटांगणेंघा
लिती ॥ २० ॥ पत्रलिहिलेंजेंतुकयान ॥ तेंआनंदेंगातीवैष्णवजन ॥ ऐसीकरुणाऐकूनिरुक्मिणीरमण ॥ गहिवरेंदा
टलेतेधवां ॥ २१ ॥ सावकाशनाहींतुकयासी ॥ ह्मणोनिघाबरलेहृषीकेशी ॥ जैसेंपांडसपडतांपारधीफांसी ॥ तेव्यथा
हरिणीसीवाटत ॥ २२ ॥ कींवाळकांसिदेवीनियतांजाण ॥ बैननपडेमातेकारण ॥ तेवींतुकयाचेंपत्रऐकून ॥ जगजीव
नघाबरले ॥ २३ ॥ जीवनजळदेवताशोषितांपाही ॥ मत्स्यतळमळतीआपुलेठायीं ॥ तेवींतुकयाचीकरुणाऐकूनपाही ॥
शेषशायीघाबरले ॥ २४ ॥ कींकृपणाचियाधनावर ॥ पाळतीलावीतस्कर ॥ एकोनिदचकेत्याचेंअंतर ॥ तेवींशार्दुधर
घाबरले ॥ २५ ॥ मगरुक्मिणीसिह्मणेवैकुंठपती ॥ तुकयाचीमजवाटतसेखंती ॥ ह्मणोनिस्त्रदहोऊनिचित्तीं ॥ अश्रुपड
तीनेत्रकमळीं ॥ २६ ॥ वारकरीआलेसकळिक ॥ परीदृष्टीसीतुकयानदिसेएक ॥ ह्मणोनिमाझेजीवासीसुख ॥ नवाटेदे
खसर्वथा ॥ २७ ॥ आतांआपणजावेंयेथून ॥ तरीयात्रेसआलेबहुतजन ॥ यासिविचारकरावाकवण ॥ तुजकारणपुसतसें
॥ २८ ॥ यापरीरुक्मिणीबोलेवचन ॥ गरुडासमूळंपाठवावेंजाण ॥ तोतुकयासपाठीवरवैसवून ॥ नलागतांक्षणआणी
लकीं ॥ २९ ॥ हेंसामर्थ्यअसोनआपणासी ॥ व्यर्थकांचिंताकरावीमानसीं ॥ एकोनिऐशियावचनासी ॥ हृषीकेशिसं

१ शक्ति, श्रवकाश. २ हरिणीचें बालक. ३ चोराची नजर. ४ आसवें. ५ बोलवणें.

अ०

॥ ५१ ॥

॥ १ ॥

तोषले ॥ ३० ॥ मगबोलावूनविनतांसुत ॥ तयाससाणोपंढरीनाथ ॥ तुवांदेहूसिजाऊनितरित ॥ कार्यनिश्चितसाधा
 वें ॥ ३१ ॥ मगस्वकरेंलेखणीघेऊन ॥ पत्रलिहीतजगजीवन ॥ तेंसादरकरूनमन ॥ परिंसासजनभाविकहो ॥ ३२ ॥
 ह्मणेवैकुंठकैलासअसेजोंवरी ॥ चिरंजीवतुकाअसोतोंवरी ॥ आणिअखंडमजलाहृदयमंदिरी ॥ प्रेमभरेंआठवो ॥ ३३ ॥
 ऐसाआशीर्वादहोतांजाण ॥ तेव्हांरुक्मिणीचेंविस्मितमन ॥ ह्मणेहेंआपुलेमुखीचेंवचन ॥ असत्यनोहेसर्वथा ॥ ३४ ॥
 मौनेंचिहांसोनपंढरीनाथ ॥ हृदयींदाटलेप्रेमभरित ॥ ह्मणेतुकयावाटेतुझीखंत ॥ व्यथाविपरीतएकोनी ॥ ३५ ॥ कै
 शारीतीह्मणसीलजरी ॥ तरीतुझेचिचित्तसाक्षअंतरी ॥ निरोपसांगतांवारकरी ॥ जाहलोंअंतरीकासावीस ॥ ३६ ॥
 भेटीसिधांवोनियावेंतरित ॥ तरीयात्रामिळालीआहेबहुत ॥ ह्मणोनिगरुडपाठविलातेथ ॥ तुजलानिश्चितआणावया
 ॥ ३७ ॥ तरीकांहींसंकोचनधरितांअंतरी ॥ बैसावेंयाचेपाठीवरी ॥ क्षणनलागतांयेऊनिपंढरी ॥ भेटदेसखरीमजला
 गी ॥ ३८ ॥ ऐसेंलिहूनिजगजीवन ॥ गरुडाप्रतिबोलेषचन ॥ माझेठार्यींतुकयाजाणून ॥ आणीबैसवूनपाठीवरी ॥ ३९ ॥
 अवश्यह्मणोनितेअवसरी ॥ माथाठेविलाचरणावरी ॥ ह्मणेस्वामीनीजयासिधरिलेंपदरी ॥ तोआह्मांशिरीवंद्यअसे ॥
 ॥ ४० ॥ मूर्खांसिप्रसन्नसरस्वती ॥ जाहल्यापंडितसन्मानिती ॥ सरितेसिअंगिकारितांअपांपती ॥ तरीवोतअव्हेरिती
 कासया ॥ ४१ ॥ कींबोरीवाभूळीसमैलागिरीनें ॥ शेजारदीधलानिजप्रीतीनें ॥ तयांसकाटवणह्मणावेंकवणें ॥ सुगंधा
 उणेंनसेची ॥ ४२ ॥ नातरीवाचस्पतीनेंअंगिकारकेला ॥ मगसकळसुरंगणमानितीत्याला ॥ कीलोहदंडपरिसासीला
 गला ॥ मगमलिनत्यालानह्मणावें ॥ ४३ ॥ तेवींतुकयाचेंशुद्धदेखोनिअंतर ॥ तुझीतुष्टजाहलेतितयावर ॥ मगआह्मां
 सिधरावयादूर ॥ नाहींअधिकारसर्वथा ॥ ४४ ॥ ऐसेंह्मणोनितेअवसरी ॥ मस्तकठेविलाचरणावरी ॥ खगंप्रतिउठो

प्र. वि.
॥ २ ॥

निझडकरी ॥ पवनचालीनिघाला ॥ ४५ ॥ तोंडकडेतुकाउताविळमनी ॥ निढळावरीठेऊनिपंणी ॥ वाटपाहतनिशि
दिनी ॥ जेवींवाळकजननीनदेखतां ॥ ४६ ॥ नातरीचातकासित्पालागत ॥ तोतोंडपसरुनिपाहेनिरुत ॥ कींक्षुधाला
गतांपोटांत ॥ कांसवीविलोकीतजननीसी ॥ ४७ ॥ कींकृपणाचेंधनहारपतांसकळ ॥ त्यासिरात्रदिवसलागतोचळ ॥
नातरीमीनाचेंतुटतांजळ ॥ करीतळमळजयारीती ॥ ४८ ॥ तेवींपंढरीच्यावियोगेंकरून ॥ तुकातळमळीरात्रदिन
तोंअकस्मातगरुडयेऊन ॥ उभाठाकलासन्निध ॥ ४९ ॥ खगंपतीसदेखतांक्षणी ॥ नमस्कारघातलासाष्टांगधरणी ॥
आलिंगिलाप्रीतीकरूनी ॥ प्रेमभाविंतेधवां ॥ ५० ॥ मगवर्तमानपुसेनिजप्रीती ॥ सुखीआहेकींरुक्मिणीपती ॥ मजरात्र
दिवसवाटेखंती ॥ कधींभेटनीकळेना ॥ ५१ ॥ कांनिष्ठुरहोऊनिजगजीवन ॥ कठाणकेलेंबहुतमन ॥ मजपरदेशींदीधलें
टाकून ॥ होतसेंउद्विग्नयासाठीं ॥ ५२ ॥ वारकरीमिळालेअसतीलफार ॥ माझाकिमर्थपडिलाविसर ॥ कोणतादोष
जाणोनिदुर्धर ॥ हेमजनिर्धारकळेना ॥ ५३ ॥ ऐकूनि तुकयाचेंवचन ॥ कायबोलेविष्णुवांहन ॥ तुझ्याउद्वेगेंजगजीव
न ॥ अतिविह्वळमानसीं ॥ ५४ ॥ जेवींतान्हयाच्यावियोगेंजननी ॥ कींपाडसवियोगेंजैसीहरिणी ॥ कींतृषाक्रांतजी
वनावांचूनी ॥ तळमळमनीकरीतसे ॥ ५५ ॥ तैशाचपरीरुक्मिणीपती ॥ रात्रदिवसतुजआठविती ॥ मगमूळपाठविलें
मजनिश्चिती ॥ न्यावयाप्रतीतुजलार्गी ॥ ५६ ॥ पत्रपाठविलेंरुक्मिणीकांत ॥ तेंतुकयासिवाचूनदाखविलेंत्वरित ॥ तें
श्रवणीपडतांअश्रुपात ॥ नेत्रसजलजाहलेकीं ॥ ५७ ॥ तेंपत्रहार्तीघेऊनिसत्वर ॥ मस्तकींठेवोवारंवार ॥ मागुतीहृदयीं
धरूनिकर ॥ आलिंगितनिजप्रीती ॥ ५८ ॥ जैसासुकत्याझाडावरीसहज ॥ अवचितांवोळलामेघराज ॥ तेवींपत्रदेख
तांचिअंडंजराज ॥ तुकयासंतोषवाटला ॥ ५९ ॥ कांउदयासयेतांवासरमणी ॥ संतोषपावतीजैशाकमळिणी ॥ तेवींग

१ कपाळावर. हात. २ रात्रंदिवस. ३ माता. ४ निश्चयें करून. ५ माता. ६ गंढद. ७ मूर्ध.

अ०

॥ ५१ ॥

॥ २ ॥

रुडाचेआगमनीं ॥ तुकयासिसंतोषवाटला ॥ ६० ॥ नातरीश्रीरामाचीवाटपाहात ॥ नांदेग्रामांबैसलाभरत ॥ मगनि
 रोपसांगतांअंजनीसुत ॥ संतोषवाटतज्यारीतीं ॥ ६१ ॥ तेवींपत्रपाठविलेंरुक्मिणीवरें ॥ आर्णिनिरोपसांगीतलाखंगे
 श्वरें ॥ तेणेंतुकयाचेंअंतर ॥ जाहलेंस्थिरतेसमयीं ॥ ६२ ॥ मगगरुडबोलेमधुरोत्तरीं ॥ आतांबैसावेंमाझेपाठीवरी ॥ निमे
 षनलागतांसत्तरीं ॥ दावीनपंढरीतुजलार्गी ॥ ६३ ॥ रोगेंशरीरजर्जरबहुत ॥ चालावयासिनाहींशक्त ॥ मगकृपाकरू
 निपंढरीनाथ ॥ पाठवीत्वरितमजलार्गी ॥ ६४ ॥ तरीआतांऊठवेगेंसी ॥ विलंबनकरावाजावयासी ॥ वचनेंएकोनियां
 ऐसीं ॥ उत्तरतयासीदेतसे ॥ ६५ ॥ खगपतीसह्यणेऐकवचन ॥ तूंआमुचेस्वामीचेंवहन ॥ आणिआह्मांसैवकांपूज्य
 मान ॥ होसिसुजाणविचक्षणा ॥ ६६ ॥ पार्यींचीवाहाणपार्यींबरी ॥ तेवागवूनयेमस्तकावरी ॥ कींवाळेनेपुंरेंबांधितां
 शिरीं ॥ विचारचतुरींकरावा ॥ ६७ ॥ कींमहाद्वाराचीपायरीपाहे ॥ प्रतिमास्थानींबैसेलकाये ॥ हडंपीआवडताह्म
 णोनिरायें ॥ बैसवूनयेसिंहासनीं ॥ ६८ ॥ ह्मणोनिविष्णुवाहनाअवधारीं ॥ मीसर्वथानबैसेंतुजवरी ॥ तुझेभाग्याची
 वर्णितांथोरी ॥ मजनिर्धारींकळेना ॥ ६९ ॥ जोपुराणपुरुषवैकुंठविहारीं ॥ अनंतब्रह्मांडेंजयाचेउदरीं ॥ तयावागविशी
 पृष्ठीवरी ॥ नवलअंतरींवाटतसे ॥ ७० ॥ जोसुरांसुरांअजितजाण ॥ तयांसिजिकोनिसांडलापण ॥ शेखीजाहलासि
 त्याचेंवहन ॥ सदाकरजोडुनितिष्ठसी ॥ ७१ ॥ ह्मणोनिआह्मांउपासकाजाण ॥ सेवकस्वामीतत्समान ॥ यालार्गीपाठी
 वरीबैसोन ॥ नघडेयेणसर्वथा ॥ ७२ ॥ तरीआतांसोहेविज्ञप्ती ॥ माझीअवस्थाजाणोनिचितीं ॥ पंढरीसजाऊनिस
 त्रगती ॥ रुक्मिणीपतीआणावा ॥ ७३ ॥ मगगरुडाचेधरूनिचरण ॥ साष्टांगेंघातलेंलोटांगण ॥ ह्मणेतुह्मांआधीनज
 गज्जीवन ॥ तोमजआणोनभेटवा ॥ ७४ ॥ अवश्यह्मणोनित्वरित ॥ सत्तरनिघालाविनतांसुत ॥ तुकयासभेटवूनपंड

भ. वि.
॥ ३ ॥

रीनाथ ॥ विचारमनांतपैकेला ॥ ७५ ॥ हानिश्चयकरूनिमानसी ॥ गरुडपावलापंढरीसी ॥ पृष्ठीवरीनदेखतांतुकया
सी ॥ हृषीकेशीघाबरले ॥ ७६ ॥ जैसैंकन्येसिमूलपाठवितां ॥ तेंफिरोनिरितेंदेखिलेंयेता ॥ हिंवसलीउगीचराहंमाता ॥
तेवींरुक्मिणीकांताजाहलें ॥ ७७ ॥ मगसन्निधयेऊनितेअवसरीं ॥ मस्तकठेविलाचरणावरी ॥ ह्मणेदेवाधिदेवाश्रीहरी ॥
तुकामजवरीनबैसे ॥ ७८ ॥ परीतुड्यावियोगेंरुक्मिणीपती ॥ रात्रदिवसकरितोखंती ॥ आतांकृपाकरूनिवैकुंठपती ॥
चालत्याप्रतीभिटावया ॥ ७९ ॥ अवश्यह्मणोनियजगज्जीवन ॥ गरुडासदीधलेंआलिंगन ॥ मगरुक्मिणीसबोलावून ॥
सांगेखूणअंतरींची ॥ ८० ॥ मगविश्वजननीउत्तरदेत ॥ यात्रेसिआलेवैष्णवभक्त ॥ हाउत्साहटाकूनजावेंतेथ ॥ नसेउ
चितसर्वथा ॥ ८१ ॥ जैसैंकांतेविणमंदिरशून्य ॥ कींजीवनेविणसरितांजाण ॥ तेवींतुह्याविणपंढरीशून्य ॥ वैकुंठनाथादि
सेलकीं ॥ ८२ ॥ नातरीनृपवरावांचूनिसेनासंपती ॥ कींचंद्राविणउडुंगणदिसती ॥ कींकुंमाविणअलंकारनिश्चितीं ॥
मलिनदिसतीसर्वथा ॥ ८३ ॥ तेवींआपणनसतांयेअवसरीं ॥ उदासदिसेलहेपंढरी ॥ तरींगोपालकालाजाहलियावरी ॥
जाऊंभेटीसतुकयाचे ॥ ८४ ॥ ऐकोनिरुक्मिणीचेंवचन ॥ अवश्यह्मणतीजगज्जीवन ॥ तोंदर्शनासिआलेसंतजन ॥ ना
माभिधानतीएका ॥ ८५ ॥ शेखमहंमदआणिगणेशनाथ ॥ बोधलानिंबराजविरूपात ॥ संतोबापवारवैष्णवभक्त ॥ आ
लेबारितदर्शना ॥ ८६ ॥ टाळविणेमृदंगवाजती ॥ सप्रेमभावेंवैष्णवगाती ॥ पताकाशोभायमानफडकती ॥ तयांतच
मकतीगरुडटके ॥ ८७ ॥ लोटांगणवालितिसकळजन ॥ तेव्हांरुक्मिणीसिबोलेजगज्जीवन ॥ निंबराजासिजाहलाबहु
शीण ॥ घालीतलोटांगणआलातो ॥ ८८ ॥ तरीयासिप्रसन्नहोऊनितारित ॥ कांहींद्यावेंवरदानउचित ॥ तंवश्रोतेहोऊ
नआशंकित ॥ प्रश्नकरितनिजप्रेमें ॥ ८९ ॥ ह्मणतीनिंबराजकोठीलकोण ॥ तयाचेंसविस्तरकरीकथन ॥ ऐसाकरि

अ०

॥ ५१ ॥

॥ ३ ॥

तांचिप्रश्न ॥ हर्षलेंमनवक्त्याचें ॥ ९० ॥ तोप्रश्नवाटलाकैशारीती ॥ जैसाचकोरांसिउदेलानिशपेंती ॥ कींदुधार्थीया
 सिप्रारब्धगती ॥ अमृतअवचितीवर्षलें ॥ ९१ ॥ कींदुर्बळाचियाअंगणी ॥ कामधेनुठाकलीयेऊनी ॥ नातरीलोहसं
 दुकांतजाऊनी ॥ परीसअवचितांपडिलाकीं ॥ ९२ ॥ कींक्षेत्रपिकासिआलेंजाण ॥ त्यावरीपुढतीवर्षलाघन ॥ मगद्वि
 गुणदाटलेकण ॥ तेसभाग्यजाणलाधती ॥ ९३ ॥ तेवींश्रोतयांचेप्रश्नोत्तरीं ॥ वक्तासंतोषलानिजअंतरीं ॥ ह्मणेनिंबरा
 जचरित्रविस्तारीं ॥ प्रेमभरींअवधारा ॥ ९४ ॥ स्वदेशांतग्रामजाण ॥ देवपैठणह्मणतीत्याकारण ॥ तयाग्रामींचेंकुल
 कर्ण ॥ वृत्तिपुरातनतयाची ॥ ९५ ॥ मुलेंलेंकुरेंअसतीसर्व ॥ परीनिंबराजह्मणवीभक्तवैष्णव ॥ संतपूजनीं धरितांभाव ॥
 अनुतापजाहलातयासी ॥ ९६ ॥ मगह्मणेपुरेहासंसार ॥ दुर्धरमायाअनिवार ॥ प्रपंचकरितांव्यवहार ॥ आयुष्यस
 मग्रवंचलें ॥ ९७ ॥ ऐसाअनुतापधरुनिजाणा ॥ मगचालिलेतीर्थाटना ॥ बाराज्योतिर्लिगेंदेखोनिनयना ॥ संतोषम
 नावाटला ॥ ९८ ॥ भूतळीचींतीर्थेअवघडें ॥ तींदृष्टीसिदेखिलींअतिचोखडें ॥ सप्तपुण्याकरुनिपुढें ॥ हिमालयाप्रती
 पैंगेले ॥ ९९ ॥ त्यामार्गींचीरुयातिवर्णितां ॥ तरीबहुविस्तारेंवाढेलकथा ॥ ह्मणोनिसंकलितबोलिलोंवार्ता ॥ जाणा
 वेंश्रोताअंतरीं ॥ १०० ॥ भागीरथीच्यातीनकावडी ॥ रामेश्वरींघातल्याआवडी ॥ ऐसीसुकृताचीकरुनिजोडी ॥ म
 गआलेतांतडीआश्रमा ॥ १ ॥ अंतरींइच्छाधरिलीजाण ॥ स्वमुखेंकरावेंहरिकीर्तन ॥ हेचआवडमनीं धरून ॥ नामस्म
 रणकरीतसे ॥ २ ॥ निष्कामबुद्धीव्रतेंतपें ॥ आचरलाअसेलजोसाक्षेपें ॥ तरीचश्रीहरिकीर्तनींअनुतापें ॥ होईलरतनि
 जप्रीती ॥ ३ ॥ तीर्थेयागवेदपठण ॥ हींतेव्हांचफळासिआलींजाण ॥ तरीनिर्लज्जहोऊनिमन ॥ वर्णीलगुणश्रीहरिचे
 ॥ ४ ॥ असोआतांबहुभाषण ॥ वैष्णवजाणतीसप्रेमखूण ॥ जेटाकोनियांमानाभिमान ॥ करितीभजनअहर्निशीं ॥ ५ ॥

१ बोल गाराचें. २ चंद्र. ३ लोखंडाच्या पेट्टीत, खाणीत. ४ मेघराज. ५ पश्चाताप. ६ पृथ्वीवरील. ७ अपोष्ण्या, मथुरा, माया, काशी, कांची, अंबतिका, द्वारका. हीं सात तीर्थे, जेव्हा

५१. वि.
॥ ४ ॥

श्रीहरिकीर्तनीहोतारत ॥ सकळसाधनेंहोतीव्यर्थ ॥ जैसीवापीखाणिलीसखोलबहुत ॥ परीजीवननाहीलागलें ॥ ६ ॥
कीक्षेत्रीकणसेंआलीसघन ॥ परीत्यावरीउमटलेनाहीकण ॥ कींदेसायांनीसाधिलेंवतन ॥ तेंसंतानाविणव्यर्थची ॥ ७ ॥
कीविद्याभ्यासकेलाफार ॥ परीसमर्थानाठवेप्रत्युत्तर ॥ कींशौर्यतेजेंविणनृपवर ॥ व्यर्थचिवैसलाभद्रांसनी ॥ ८ ॥ कीं
पार्त्रीपक्वान्नेवाढिलींबहुत ॥ परीशेवटींनाहीआलेंघृत ॥ तेवींश्रीहरिचरित्रनवर्णितांहोत ॥ सकळसाधनेंहोतीव्यर्थची ॥ ९ ॥
तरीकीर्तनकरावेंप्रेमयुक्त ॥ ॥ हानिंबराजेंधरिलाहेत ॥ मगगजवदनासिपंढरीनाथ ॥ आज्ञाकरीतएकेदिनीं ॥ १० ॥
ह्मणेमत्कीर्तनीहोईलस्फूर्ती ॥ हावरद्यावातयाप्रती ॥ ऐसेंसांगतारुक्मिणीपती ॥ अवश्यगणपतिह्मणतसे ॥ ११ ॥
तंवएकेदिनींयामिनींत ॥ निंबराजहोतेनिद्रित ॥ तंवब्राह्मणरूपेंस्वप्नांत ॥ पार्वतीसुतपावले ॥ १२ ॥ थापटोनिसावध
केलेंपाही ॥ ह्मणेवरप्रसादमाझावेयी ॥ मगतांबूलकाढोनितेसमर्थी ॥ हातावरीदीधला ॥ १३ ॥ तोंनिंबराजसुपुष्पी
त ॥ तत्काळटाकिलामुखांत ॥ मगगजवदनकायबोलत ॥ अक्षयवरदानदीधलें ॥ १४ ॥ आतांअभ्यासकेल्याविण ॥
बहुतवर्णिशीलहरीचेगुण ॥ आणिरंगदेवतायेऊन ॥ अखंडकीर्तनींनांदेल ॥ १५ ॥ ऐसावरदेऊनिब्रित ॥ अट्टश्य
झालेपार्वतीसुत ॥ निंबराजहोऊनिजाग्रत ॥ स्वप्रध्यानांतआणिलें ॥ १६ ॥ तोंविप्रदिसतनाहीजवळ ॥ आणिमुखां
तअसेसाक्षाततांबूल ॥ मगतेसाचिगिळोनियांतेवेळ ॥ उठोनियांबैसला ॥ १७ ॥ हाताकडेविलोकूनपाहात ॥ तोंडाग
लागलाअसेआरक्त ॥ उदकेंकरुनिक्षाळिलाहात ॥ परीतोनाजायसर्वथा ॥ १८ ॥ सांगेरंकूपांसिदीधलेंपाणी ॥ तेंनआ
टेजैसेंअवर्षणीं ॥ कींयोगियांसितृप्तकरीउन्मंनी ॥ तोनव्हेपरतोनीक्षुधार्थी ॥ १९ ॥ नातरीपरिसाचागुणलोहासिला
गला ॥ तरीपुढतीकाळिमानयेचत्याला ॥ कांगंगेनेंवोहळअंगीकारिला ॥ तोअक्षयपूज्यसकळांसी ॥ १२० ॥ कींविंरि

१ विहीर, तळे. २ उदक. ३ पुत्रावांचून. ४ प्रश्नकर्त्री. ५ सिंहासनावर. ६ निरंतर. ७ धूवून टाकिला. ८ समुद्राने. ९ विहिरीत. १० बान.

अ०

॥ ५१ ॥

॥ ४ ॥

चीनें आयुष्यदिधलें पाहे ॥ तेथें भयव्याधिसर्वधान जाये ॥ नातरीरंकांसिहार्ती धरिलें राये ॥ त्याची संपत्ति न जाये सर्व
 था ॥ २१ ॥ कांभ्रास्करें दीधली दिव्यकांती ॥ तेहिं वेंफुटेल कैशारीती ॥ तेवीं तांबूलाचाडागलागलाहार्ती ॥ तो धुतलि
 यान जाय सर्वथा ॥ २२ ॥ त्या दिवसापासून ॥ निंबराज करूं लागले कीर्तन ॥ जेश्रवण करिती वैष्णवजन ॥ तल्लीन होऊ
 न राहाती ॥ २३ ॥ टाकूनि लज्जामान लौकिक ॥ टाकोनि आशापाश देख ॥ टाकूनि भेदाभेद अनेक ॥ सप्रेम सुख भोगीतसे
 ॥ २४ ॥ ऐसी वृत्ति असतां सहज ॥ पंढरीस आले निंबराज ॥ येथुनि प्रभू केला सेमज ॥ श्रोतीं उमज धरावा ॥ २५ ॥ रुक्मि
 णीस ह्मणती जगज्जीवन ॥ निंबराजासि द्यावें वरदान ॥ जगन्माता तें ऐकून ॥ विस्मित मन होतसे ॥ २६ ॥ मग माळिणी चें रू
 प धरुनी ॥ वाटेसि बैसली विश्वजननी ॥ आंरक्त गाजरें पांटीं त भरुनी ॥ फांका करुनी ठेविल्या ॥ २७ ॥ निंबराज येतां
 दे उळांतून ॥ तयासि बोले मधुर वचन ॥ ह्मणेतान्हे बाळघरीं रडतसे जाण ॥ मी जातें तयासी आणावया ॥ २८ ॥ तरी कृपा
 करुनि मज वरी ॥ येथें बसावें क्षणभरी ॥ मी बाळक घेऊनि सत्तरीं ॥ असी चयेतें परतोनी ॥ २९ ॥ तूनायक सीजरी वचन ॥
 तरी येथें गाजरें राखील कोण ॥ बाजारीं फिरती बहुत जन ॥ जातील घेऊन यासाठीं ॥ १३० ॥ ऐसें बोलतां विश्वजननी ॥ करु
 णा उपजली तयाचे मनीं ॥ ह्मणेत सत्तरी येई परतोनी ॥ तरी मी बसतो येठार्या ॥ ३१ ॥ मग पांटी करुन त्याचे स्वाधीन ॥ रा
 उंळाकडे गेली माळीण ॥ एक प्रहर पर्यंत जाण ॥ नये परतोन सर्वथा ॥ ३२ ॥ तेव्हां वस्त्र काढोनि पांटी वरुनी ॥ निंबराज वि
 लोकी तये क्षणीं ॥ तों सुवर्ण पाकळ्या देखिल्या नयनीं ॥ गाजर एकही दिसेना ॥ ३३ ॥ मग मनीं होऊन विस्मित ॥ ह्मणेत आ
 दिमाया गोवू पाहात ॥ कर्नक नव्हे हामहा अनर्थ ॥ दिसूनि पेत मज लागीं ॥ ३४ ॥ ऐसा अनुंता पधारिलामनीं ॥ जेवीं वि
 प्र प्रवेशे वनसंदनीं ॥ तेथिं चें मांस देखोनि नयनीं ॥ कंटाळूनी पळतसे ॥ ३५ ॥ कांगलित कुष्ठ दृष्टीस पडे ॥ तों सुंदर न पा

भ. वि.
॥ ५ ॥

हेतयाकडे ॥ कींमेघातेंदेखूनिदृष्टीपुढें ॥ अनुतापीउठेतेंथूनी ॥ ३६ ॥ तैसेतेंसुवर्णपाटींतदेखोन ॥ निंबराजाचेंचिळसलें
मन ॥ मगराउळांतजाऊन ॥ घालीलोटांगणसद्भावे ॥ ३७ ॥ हातजोडूनिकरीविनंती ॥ ह्मणेदेवाकामजकरितोसिगुंती ॥
तुझीकृपाइच्छितोंचितीं ॥ नलगेसंपत्तिधनकांहीं ॥ ३८ ॥ मगरुक्मिणीसिकरूननमस्कार ॥ बिन्हाडासिआलेसत्वर ॥
नामस्मरणनिरंतर ॥ प्रेमभावेंकरीतसे ॥ ३९ ॥ इकडेरुक्मिणीह्मणेजगजीवना ॥ म्यांवंदोनितुमचीआज्ञा ॥ निंबरा
जासिदीधलेंसुवर्णजाणा ॥ परीत्याचेतेंमनानयेकीं ॥ १४० ॥ हांसोनिह्मणेजगन्निवास ॥ भजनीसंतुष्टमाझेदास ॥ त
यांसिममतालाभआस ॥ बाधूनशकेसर्वथा ॥ ४१ ॥ पर्वतींनरुततीपर्जन्यधारा ॥ कींकाळेंलावितांनयेअंबरा ॥ शीत
नबाधेचदिनकरा ॥ नहोयउबाराचंद्रासी ॥ ४२ ॥ कींतृषानबाधेसमुद्राकारण ॥ अग्नीसनबाधेकदाअन्न ॥ बंदीखा
न्यांतकोंडेलपर्वन ॥ कैशारीतीसुजाणे ॥ ४३ ॥ तेवींनिजभक्तउदासवर्तती ॥ आशापाशनबाधेत्यांप्रती ॥ ऐसेंबो
लतांवैकुंठपती ॥ रुक्मिणीचितींविस्मित ॥ ४४ ॥ दुसरेदिवसीप्रातःकाळीं ॥ स्नानासिचालिलीसंतमंडळी ॥ निंबरा
जतयांचेमेळीं ॥ चंद्रभागेसीपैआले ॥ ४५ ॥ तंवविचारकरीपंढरीनाथ ॥ निंबराजासिद्यावेसुखउचित ॥ जेणेंकरुनि
प्रेमभरित ॥ होईलरतमत्कीर्तनीं ॥ ४६ ॥ ऐसेंह्मणोनितेवेळ ॥ विप्रवेषधरिलातत्काळ ॥ गळांघालूनितुलसीमाळ ॥
तमालनीळपातले ॥ ४७ ॥ होईसटोपीगळांमेखळा ॥ सुवासबुकाभौळींशोभला ॥ निंबराजासिघनसांवळा ॥ काय
बोलिलातेसमयीं ॥ ४८ ॥ मीस्नानासिजातोंभीमरथीत ॥ तस्करफिरतीयात्रेआंत ॥ तरीमेखंलाटोपीमाळनिश्चित ॥
आपणापासींअसोंदे ॥ ४९ ॥ ऐसेंह्मणोनिरुक्मिणीपती ॥ आभरणेंदीधलीत्याचेहार्ती ॥ आपणनलागतांपातयापार्ती ॥
अदृश्यजाहलेतेधवां ॥ १५० ॥ निंबराजपाहेसभोंवतं ॥ तोंब्राह्मणसर्वथानदिसेचतेथ ॥ एकप्रहरपर्यंत ॥ वाटपाहातबै

अ०

॥ ५१ ॥

॥ ५ ॥

सला ॥ ५१ ॥ परीतो नयेचि परतो न ॥ मगसंतां सिसांगेवर्तमान ॥ येथें एक येऊनि ब्राह्मण ॥ बोलिला वचन तें ऐका ॥
 ॥ ५२ ॥ ह्मणे मी जातों स्नानासी ॥ आभरणें असों दे आपणापासी ॥ मग माळटोपी मेखलामजपासी ॥ काढोंनियां दीधली ॥
 ॥ ५३ ॥ आपण नलागतां पातयापातें ॥ अदृश्य जाहला जेथि चातेथें ॥ मी बैसलों वाटपाहात ॥ चिंताक्रांत होऊनी ॥
 ॥ ५४ ॥ तरी अजून नयेचि सर्वथा ॥ यासि विचारकायसांगा आतां ॥ वचन ऐकूनियां संतां ॥ आश्चर्यचिंता वाटलें ॥ ५५ ॥
 मग सकळ बोलती वैष्णवभक्त ॥ ब्राह्मण नव्हे तो रुक्मिणीकांत ॥ तुझांसि उचित देऊनि त्वरित ॥ जाहले गुप्त तेचि ठार्यां ॥
 ॥ ५६ ॥ तरी आतां संशय न आणूनि मनें ॥ अंगावरी घ्या आभरणें ॥ ऐसें ऐकूनि संत वचन ॥ केलें नमन साष्टांग ॥ ५७ ॥
 मग गळ्यांत घातली मेखला ॥ कंठीं शोभती तुळसीमाळा ॥ टोपीले ववूनि ते वेळीं ॥ बुकाला विलासंत जनीं ॥ ५८ ॥
 वाळुवंटीं मिळोनि भक्त मंडळी ॥ निंबराजासि ह्मणती ते वेळीं ॥ तुज उचित देऊनि वनमाळी ॥ केली दिवाळी भाविकां ॥ ५९ ॥
 तरी वाळुवंटीं आज उभे राहून ॥ आपुल्या मुखें करावें कीर्तन ॥ क्षुधितें जाहले आमचे श्रवणें ॥ तरी तृप्त करणयांसी ॥ १६० ॥
 मग मृदंगाचे स्वरावरी ॥ विणामेळविला ते अवसरीं ॥ टालघोळ मेळवून झडकरी ॥ दिव्य पताका उभारिल्या ॥ ६१ ॥
 वैदिकशास्त्री पौराणिक ॥ संतमहंत वैष्णव अनेक ॥ अठरावर्णांचे बहुत लोक ॥ श्रवणासि देख पातले ॥ ६२ ॥
 अस्तमानासि चालिला दिन ॥ तेव्हां आरंभिलें कीर्तन ॥ विठ्ठलनामेंटाळियापिटोन ॥ केलें नमन निंबराजें ॥ ६३ ॥
 अंतरी आठवूनि रुक्मिणीपती ॥ आनंदाश्रुने त्रीं वाहती ॥ विमानि बैसोनि विबुंधं येती ॥ कौतुक पाहती ते धवां ॥ ६४ ॥
 साबडें सप्रेम गायन ॥ ऐकोनि वेधले सकळ जन ॥ सज्जान आणि विचक्षण ॥ तल्लीन होऊन राहिले ॥ ६५ ॥
 वक्त्यासि चिंतीं असतां प्रेम ॥ तेथेंचि संतोषे पुरुषोत्तम ॥ परीकळाचातुर्य शाहाणपण ॥ नलगेचि जाण सर्वथा ॥ ६६ ॥
 प्रेमावांचूनि केलें

भ.वि.
॥ ६ ॥

गायन ॥ कींशरीरप्राणेंविणजाण ॥ कींलवणावांचूनिरांधिलेंअन्न ॥ तेंरुचिनेदीचसर्वथा ॥ ६७ ॥ एकसुगंधनस
लाजरी ॥ तरीतेकायजाळावीकस्तूरी ॥ कींसंतानाविणकांतासुंदरी ॥ तीसघरचारीह्मणोंनये ॥ ६८ ॥ नासिका
विणगोरेपण ॥ कायजाळावेंतेंसुंदरवदनै ॥ तेवींप्रेमेंविणकेलेंगायन ॥ तयासिकीर्तननह्मणविं ॥ ६९ ॥ कृष्णारामा
मेघश्यामा ॥ गोविंदागोपाळापुरुषोत्तमा ॥ अच्युतानरहरीआत्मयारामा ॥ असोंदेप्रेमानिजभजनीं ॥ १७० ॥
हीनाभेंउच्चारूनिसहज ॥ नृत्यकरितांनिंबराज ॥ मगसंतोषोनिगरुडध्वज ॥ कायकरितीतेधवां ॥ ७१ ॥ बाळरूपध
रूनश्रीपती ॥ मयूरपिच्छेंघेतलींहातीं ॥ मगकौतुकमांडिलेंतेंसंतीं ॥ सादरश्रवणार्थीपरिसावें ॥ ७२ ॥ निंबराजाच्या
खांद्यावरी ॥ उभाराहोनिश्रीहरी ॥ मोरचेलवारितीनिजकरीं ॥ हेंनवलपरिसाभाविकहो ॥ ७३ ॥ जोक्षीरसागरवा
सीशेषशयन ॥ समुद्रतनयेचेंअंतरजीवन ॥ तोनिजभक्तांवरीजगजीवन ॥ चामरेंवारितोनिजप्रीतीं ॥ ७४ ॥ वज्रासनीं
बैसलेनेहंटीं ॥ तयांसिलवकरनेदीचभेटी ॥ तोनिंबराजाचेराहूनिपाठीं ॥ मयूरपिच्छेंढाळीतसे ॥ ७५ ॥ नानायागत्र
तेंतपराशी ॥ करितांनातुडेसाधकांसी ॥ तोदीनदयाळहर्षीकेशी ॥ निजदासांसीसन्मानी ॥ ७६ ॥ विरूपाक्षआवरू
निमन ॥ एकांतींकरितोज्याचेंस्मरण ॥ तोभक्तभूषणरुक्मिणीरमण ॥ करीतसन्मानदासांचा ॥ ७७ ॥ कीर्तनींपात
लाघनसांवळा ॥ तेयेंचिआल्याचौसष्टीकळा ॥ आणिवदविद्याअनुकूळा ॥ दिसोनियेतीविचक्षणा ॥ ७८ ॥ तटस्थ
पाहातीसभाजन ॥ चारीप्रहरजाहलेंकीर्तन ॥ परीनिद्राआलस्यकोणाकारण ॥ नयेचिजाणसर्वथा ॥ ७९ ॥ दुष्का
ळनाहीक्षीरसागरासी ॥ रोगनराहेअमृतापासीं ॥ आंधारभास्कराचेगृहासी ॥ राहीलकैसाचनुरहो ॥ १८० ॥ तेवीं
प्रेमळाचेकीर्तनांतपाहे ॥ निद्राआलस्यसर्वथानये ॥ टाकूनिजातीवर्णसोये ॥ जाहलेएकमयेसकुळिक ॥ ८१ ॥ टाळमृ

अ०

॥ ६१ ॥

॥ ६ ॥

दंगाचेछंदें ॥ टाळियापिटितिब्रह्मानंदें ॥ विसरूनभेदाभेदद्वंद्वें ॥ नामस्मरणेंडोलती ॥ ८२ ॥ चरघटिकाउरल्यावरी
 यामिनी ॥ तोंनवलवर्तलेंतयेक्षणीं ॥ एकसावकारकांतावस्त्रपांचरुनी ॥ स्नानालागूनीचालिली ॥ ८३ ॥ तिणेंदृष्टीसअ
 कस्मात ॥ साक्षातदेखिलेपंढरीनाथ ॥ मगलगवगांधांवतधांवत ॥ कीर्तनांतपातली ॥ ८४ ॥ निंबराजापासीयेऊनि
 जाणा ॥ पाहूंलागेरुक्मिणीरमणा ॥ तोंअदृश्यजाहलाजाणा ॥ आश्चर्यमनावटलें ॥ ८५ ॥ मगआक्रोशेंकरूनिरुद
 न ॥ निंबराजाचेधरिलेचरण ॥ लोकपुसतीतिजकारण ॥ आलीसधांवूनकांयेथें ॥ ८६ ॥ दृष्टीसकौतुकदेखिलेंकाये ॥
 तेंसांगेंआह्मांसिलवलाहें ॥ मगसकळांसिनमस्कारूनपाहे ॥ बोलिलीकायेतेंऐका ॥ ८७ ॥ निंबराजाच्याखांद्यावरी ॥
 आतांम्यादेखिलाश्रीहरी ॥ मयूरपिच्छेंधरूनिकरीं ॥ स्वहस्तेंवारीनिजप्रीतीं ॥ ८८ ॥ ह्मणूनिधावूनिआलेंबरित ॥ तो
 आतांकांहींचनदिसेयेथ ॥ कोठेंगैलारुक्मिणीकांत ॥ हेंमजनिश्चितकळेना ॥ ८९ ॥ सांवळासुकुमारजगजेठी ॥ पुढती
 पडावामाझेदृष्टी ॥ ह्मणोनिचितींहोतसेंकष्टी ॥ परीनेदीचभेटीसर्वथा ॥ ९० ॥ लोकआश्चर्यकरितीपाहे ॥ ह्मणतीहें
 नवलसांगतांनये ॥ मगसाक्षपहावयालवलाहें ॥ समीपआलेविचक्षण ॥ ९१ ॥ निंबराजाचेखांद्यावरुनी ॥ अदृश्य
 जाहलेचक्रपाणी ॥ परीबुकाटाकिलाहोतासज्जनीं ॥ त्यावरीपाऊलेंचिमणींउमटलीं ॥ ९२ ॥ ऐसीसाक्षदेखोन ॥ आ
 श्चर्यकरितीसंतसज्जन ॥ एकमेकांसिआलिंगून ॥ लोटांगणघालिती ॥ ९३ ॥ जिणेंदेखिलेहोतेपंढरीनाथ ॥ तिजलान
 मितीभाविकभक्त ॥ ह्मणतीतुझेपदरींहोतेंसुकृत ॥ रुक्मिणीकांतदेखिला ॥ ९४ ॥ यापरीस्तवितांनारीनर ॥ तोंउदया
 सिपातलादिनकर ॥ मगनिंबराजेंआरतीकरूनिसत्वर ॥ शार्ङ्गधरओवाळिला ॥ ९५ ॥ पौर्णिमेसकेलागोपाळकाला ॥
 मगयात्रेचासमुदायफुटला ॥ तेणेंदीनबंधूखंतावला ॥ सद्गदितजाहलानिजलोभें ॥ ९६ ॥ अबळाकन्यासासन्यासजातां ॥

भ. वि.
॥ ७ ॥

गहिंवरेंरडेजैसीमातां ॥ तेवीयात्राफुटतांपंढरीनाथा ॥ अवस्थापूर्णजाहली ॥ १७ ॥ रुक्मिणीसह्यणेश्रीहरी ॥ आतां
उदासदिसेहेपंढरी ॥ निजभक्तगेलेआपुलेघरीं ॥ मजनिर्धारीनकंठे ॥ १८ ॥ आतांउभयतांउठाउठी ॥ जांऊंतुक
यासद्यावयाभेटी ॥ ऐसंह्यणोनिजगजेठी ॥ उतावेळपोटींजाहलेकीं ॥ १९ ॥ गरुडासिपाचारिलासत्वर ॥ सगुणरूप
घरिलेंसाकार ॥ जेअखंडआठवीअपर्णावर ॥ शुद्धअंतरकरोनी ॥ २०० ॥ विनतासुताचेपाठीवरी ॥ रुक्मिणीसाहि
तबैसलेहरी ॥ इच्छामात्रेंझडकरी ॥ देहुग्रामासीपावले ॥ १ ॥ तोंडकडेवैष्णवतुकयावाणी ॥ उतावीळवाटपाहेमनीं ॥
ह्यणेरधीयेईलचक्रपाणी ॥ मातारुक्मिणीसमवेत ॥ २ ॥ आजउजवाळवतोमाझानयन ॥ घडिघडिबाहूकरीरूपुरण ॥
क्षणक्षणांवाटेसमाधान ॥ हेउत्तमशकूनहोताती ॥ ३ ॥ तोंआकाशपंथेंअकस्मात ॥ गरुडटकादेखिलाझळकत ॥ मग
सामोराहोऊनिखरित ॥ घालीदंडवतनिजप्रेमें ॥ ४ ॥ मगनिजभक्तांचाप्रेमभावो ॥ देखोनिप्रकटलेदेवाधिदेवो ॥ ब्रह्मा
दिकांसिज्याचाठावो ॥ नेणेचिपाहावोंसर्वथा ॥ ५ ॥ रूपसांवळेंअतिसुकुमार ॥ कांसेवेष्टिलापीतांबर ॥ दिव्यकुंडलेंम
कराकार ॥ कौस्तुभसुंदरशोभत ॥ ६ ॥ मुकुटविराजेदेदीप्यमानें ॥ त्यावरीजडळींदिव्यरत्नें ॥ पदकएकावळीभूषणें ॥
जगज्जीवनेंघातलीं ॥ ७ ॥ चरणींनेपुरेंवाळेवाजती ॥ तेध्वनीऐकोनिजाजतीश्रुती ॥ रुक्मिणीसहितजगत्पती ॥ प्रग
टजाहलेतेधवां ॥ ८ ॥ ऐसरूपदेखोनिनयनीं ॥ तुकयासिहर्षवाटलामनीं ॥ सप्रेमेआलिंगनदेऊनी ॥ मिठीचरणीं
घातली ॥ ९ ॥ पुढीलअध्यार्थीसुरसवाणी ॥ देवभक्तांसिहोतीलबोलीं ॥ तेंसादरहोऊनिसंतसज्जनीं ॥ परिसावेंश्रव
णींनिजप्रीतीं ॥ २१० ॥ जेंप्रेमगंगेचेंजीवनसुरस ॥ कींआनंदसमुद्रींचासुधारस ॥ महीपतीविनवीश्रोतयांस ॥ सेवासा
वकाशनिजप्रीतीं ॥ ११ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाक्तिकभक्त ॥ एकपंचाश
तमाध्यायरसाळहा ॥ २१२ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ५१ ॥ ॥ ओव्या ॥ २१२ ॥ ॥ ॥

अ०

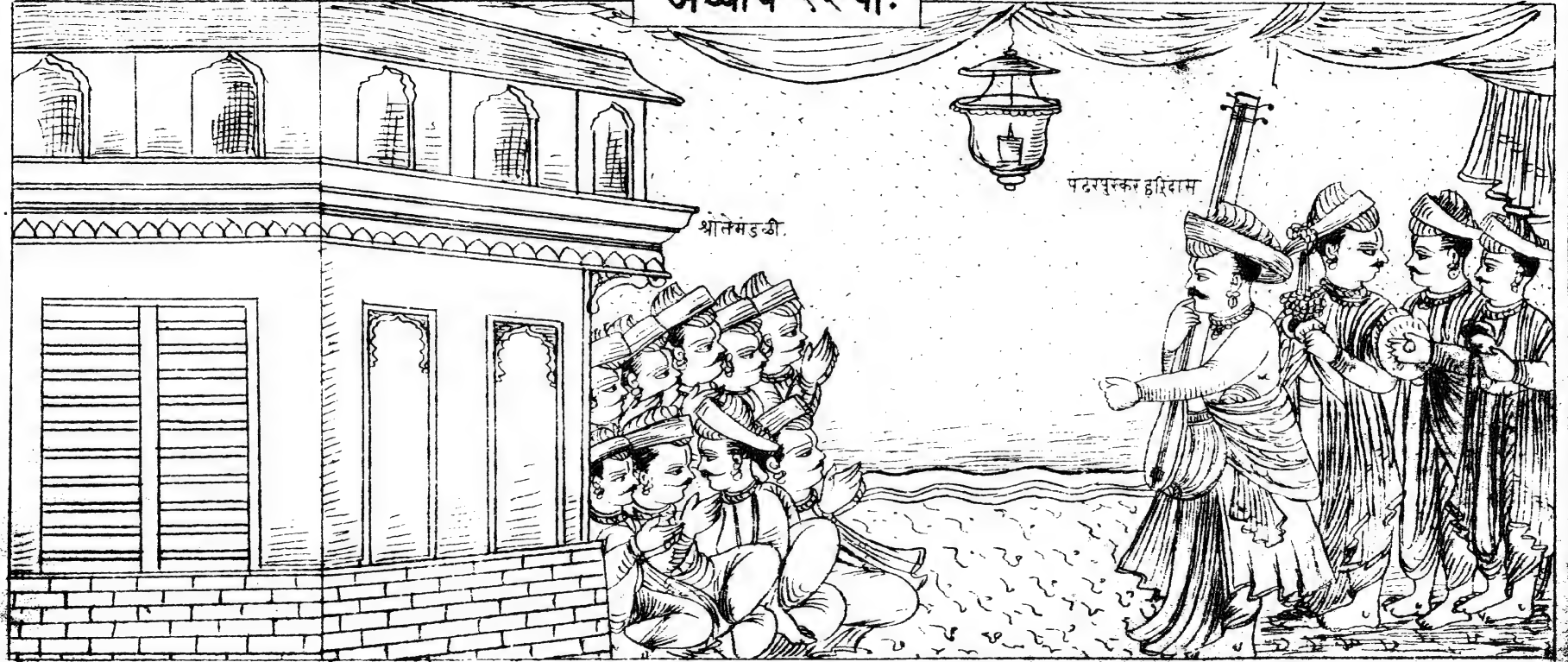
॥ ५१ ॥

॥ ७ ॥

अध्याय ५२ वा.

श्रातेमंडळी.

पदरपुस्कर हरिदाम

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीजगदीश्वरायनमः ॥ जयजयभक्तकरुणाकरा ॥ अक्षयअभंगजगद्गुद्वारा ॥ आदिस्तंभा
 सायुज्यउदारा ॥ रुक्मिणीविराश्रीविठ्ठला ॥ १ ॥ तूजयापाहासीकृपादृष्टी ॥ त्याचीतुटेभवबंधफांसोटी ॥ करुनिप्रपं
 चाचीतुटी ॥ देसीशिवटीअक्षयपद ॥ २ ॥ तुझेउदारत्ववर्णितांपाहे ॥ सहस्रमुखातेंहालेखानोहे ॥ महाकवीचीमतिकुं
 ठितहोये ॥ तेथेंमीकायेमशक ॥ ३ ॥ परीआवडीचीऐसीजाती ॥ बाळकेंमातेसिभलतेंबोलती ॥ परीजननीसत्याचीनवा
 टेखंती ॥ ऐकूनि तुष्टेतीनिजलोभें ॥ ४ ॥ तेवीकृपाकरुनिजगज्जीवनें ॥ अंगिकारावींआरुषवचनें ॥ हेंचिमागतंतुजका
 रणें ॥ परीतुझेचिसत्तेनेंदयाळा ॥ ५ ॥ सागरींचेंजीवनमेघआणिती ॥ तेंसरितांघेऊनसमुद्रासिजाती ॥ तरीउपकारको
 णतयाप्रती ॥ ज्याचेंत्यासअर्पितां ॥ ६ ॥ भास्कराचेजावेंभेटीसी ॥ तरीत्याचेचप्रकाशेंपाहावेंत्यासी ॥ तेवींतुजप्रार्था
 वयाहृषीकेशी ॥ सत्ताआह्वांसीअसेना ॥ ७ ॥ कीं पृथ्वीसकेलानमस्कार ॥ आणितिजवरपडेचशरीरभार ॥ तेवींतुजव
 र्णावयासाचार ॥ आणिकआधारअसेना ॥ ८ ॥ नातरीविनवावेंप्रभंजनास ॥ तरीत्याच्याचयोगेंनिघतीश्वास ॥ तेवीं
 तुझींचरित्रेंयावयावाचेस ॥ कारणतूंचीअससीपैं ॥ ९ ॥ कींअग्नीसधूपदाखविलाजर ॥ तरीत्याचेचयोगेंनिघेधूर ॥ ते
 वींतुझ्याचयोगेंचित्तहोतेंस्थिर ॥ निघतीउद्गारकथेचे ॥ १० ॥ गंगेसिकेलाअभिषेक ॥ परीतिजचिपासावघेतलेंउदक ॥
 तेवींतुझियाप्रसादेंदेख ॥ कविअनेकवर्णिती ॥ ११ ॥ नातरीचंद्रआलाउदयास ॥ त्याच्याप्रकाशेंपाहावेंत्यास ॥ कां
 मातेचीसेवाकेलीविशेष ॥ तरीशरीरअसेजननीचें ॥ १२ ॥ सुरतंरुखालींबैसोन ॥ कल्पनेंकरुनित्यासिघातलेंजी
 वें ॥ मगआपणउपकारदाखवितांजाण ॥ लजितसज्ञानहोतसे ॥ १३ ॥ तेवींतुझियासामर्थ्येंरुक्मिणीपती ॥ वेदीं
 वर्णिलीअपारस्तुती ॥ मगविवेकेंकरुनिआपलेमती ॥ नेतिनेतिवदलेकीं ॥ १४ ॥ ऐसास्वसामर्थ्येंतूअधोक्षज ॥ जा

प्र. वि.
॥ १ ॥

णसीदासांचें अंतरगुंज ॥ आतां अभयवरदेऊन मज ॥ वंदेवीनिजभक्तविजयकथा ॥ १५ ॥ मागील अध्यायाचे अंती ॥ दे
हूस आले रुक्मिणीपती ॥ सगुणरूपधरुनि निश्चिती ॥ तुक्यासि प्रीती भेटले ॥ १६ ॥ मग प्रसन्न होऊनि जगज्जीवन ॥
ह्मणती कांहीं मागवरदान ॥ जे विरिंची सनला भेकरितां प्रयत्न ॥ तें मी देईन तुजलागीं ॥ १७ ॥ यावरी तुका देत उत्तर ॥ ह्म
णे चितीं न पडावा तुझा विसर ॥ गुणगार्हानवारंवार ॥ सप्रेम अंतरीं होऊनी ॥ १८ ॥ आणितुझे निजभक्त अंतरंग ॥ अखंड
असावा त्यांचा संग ॥ हेंच मागतां आला प्रसंग ॥ न करी मनोभंग दयाळा ॥ १९ ॥ तुझे भजनीं असावी प्रीती ॥ नलगे कांहीं ध
न संपती ॥ पुढें करि सीलचारी मुक्ती ॥ तरी त्यांना वडती मजलागीं ॥ २० ॥ अखंड संत समागम ॥ वाचेसि असावे तुझे नाम
मग गर्भवास असतां संभ्रम ॥ होय सुगम सर्वदा ॥ २१ ॥ हेंच मागणें रुक्मिणीपती ॥ ह्मणोन मन केलें पुढती ॥ ऐसें ऐ
कोनि वैकुंठपती ॥ आश्चर्यचितीं करीतसे ॥ २२ ॥ मग गरुडासि ह्मणे भक्त सखा ॥ उदास विरक्त प्रेमळ तुका ॥ येणें सर्व त्या
ग करुनि देखा ॥ मज चि एका आराधिलें ॥ २३ ॥ माझिया वियोग दुःखें करून ॥ अन्न उदक वर्जिलें जाण ॥ ह्मणुनि देह कृ
श होऊन ॥ गेला वाळून पाहे तुका ॥ २४ ॥ यावरी बोले विनंता सुत ॥ तुझी आशीर्वाद लिहिला पत्रांत ॥ कीं जो वरी वैकुं
ठ कैलास दिसत ॥ तो वरी चिरंजीव असावें ॥ २५ ॥ तें आपुलें वचन वैकुंठपती ॥ असत्य नव्हे चिकल्पांती ॥ तरी
शरीर वाळलें ह्मणोन प्रीती ॥ उद्विग्न चितीं कां होतां ॥ २६ ॥ भजनीं तरलें याचें चित्त ॥ तेव्हां चिकळिकाळ जाहला अं
कित ॥ हाना मयाचा अवतार साक्षात ॥ जाणती संत निजखूण ॥ २७ ॥ अनंत जन्मीं करुनि भजन ॥ एकाग्र निश्च
ळ करुनि मन ॥ तुझां सकेलें आपुलें स्वाधीन ॥ वर्णितो गुण निजप्रीती ॥ २८ ॥ यावरी तुक्यास ह्मणे जगजेठी ॥ मी
क्षुधित जाहलां बहु पाटी ॥ उपवासी निघुनि उठाउठी ॥ तुझिया भेटीं पातलों ॥ २९ ॥ तरी गृहांत निपजलें असेल

१ मनांतील भाव. २ बोलाव. ३ ब्रह्मदेवासदी. ४ गुप्त आहेत, जवळचे. ५ सल्लेकता. समीपता. सरूपता. सायुज्यता. ६ समारंभ. ७ मरुत. ८ विरापु, मोठा बायुज्यान्.

अ०

॥ ५२ ॥

॥ १ ॥

अन्न ॥ तेंपात्रीं आणावें विंस्तारून ॥ वोलें कोरडें ह्मणोन ॥ संकोच मनीं न धरावा ॥ ३० ॥ ह्मणासुसन्निध असतां रुक्मिणी ॥ क्षुधितकां आलेचक्रपाणी ॥ तुकयाचा हेत होता मनीं ॥ कीदेव भोजनी बैसवावे ॥ ३१ ॥ तें मनोगत जाणोनि त्वरित तैसें चिवदले पंढरीनाथ ॥ जेणें प्रेमळाचा पुरे हेत ॥ तेचि दीननाथ करीतसें ॥ ३२ ॥ मग तुकयानें आणोनि जळ ॥ धुतलें देवाचें चरण कमळ ॥ कोमळ तुळसीदळाची माळ ॥ कंठीत त्काळ घातली ॥ ३३ ॥ अत्यंत प्रीतीं करून नमन ॥ मग पात्रीं वाढुनि आणिलें अन्न ॥ शुष्क भाकरी भाजी पान ॥ शाकेसिलवण दुसरें असे ॥ ३४ ॥ तें आवडीनें खात जगजीवन ॥ ऐकोनि आशंका धरिती सजन ॥ ह्मणती क्षीराब्धिवासीनारायण ॥ कोरडें कदा न्खातसे ॥ ३५ ॥ तरी एक सद्भाव असतां अंतरीं ॥ तेथेंच क्षुधित होय श्रीहरी ॥ मग यातिकूळन विचारी ॥ निज प्रीत बरी देखोनियां ॥ ३६ ॥ पक्कानें करुनि नाना रीतीं ॥ वाट पाहे दुर्योधन कुमती ॥ परी तेथें न जेवितां श्रीपती ॥ कण्याचि खाती विदुराच्या ॥ ३७ ॥ कीद्रौपदीनें सद्भावें पाहतां वाट ॥ जेवितां लोटून दीधलें ताट ॥ मग धांवत येऊन बैसले निकट ॥ मागत दंठ भाजीचा ॥ ३८ ॥ जोयज्ञ पुरुष अतिनिर्मळ ॥ तो उच्छिष्ट गळियांचें खातो बळ ॥ भिक्षणीचीं उच्छिष्ट फळ ॥ भक्षी घननीळ निज प्रीतीं ॥ ३९ ॥ तो तुकयाचे घरीं कदा न्भक्षितां ॥ येथें आश्चर्य कोणतें चित्ता ॥ ह्मणोनि सांशंकन व्हावें श्रोता ॥ पुरातन कथा ऐकोनी ॥ ४० ॥ असो रुक्मिणी सहित जगजीवन ॥ आवडी बैसोन केलें भोजन ॥ कर शुद्धी देऊन तुकयान ॥ उच्छिष्ट आपण भक्षिलें ॥ ४१ ॥ देवास मुख शुद्धीस ते वेळ ॥ आणूनि दीधलें तुळसीदळ ॥ आवडी देखोनि दीन दयाळ ॥ अति आदरें भक्षिती ॥ ४२ ॥ या परी होऊन संतुष्टी ॥ मग तुकयासी बोले जगजेठी ॥ आतां मज ठेऊनि हृदय संपुटीं ॥ वियोग हिं पुंटीन व्हावें ॥ ४३ ॥ तूं बोलाविसील जें मज ॥ तें सगुण स्वरूपें भेटेन तुज ॥ ऐसें ह्मणोनि अधोक्षज ॥ जाते जाहले ते धवां ॥ ४४ ॥ तुकयानें धांवून ते

भ. वि.
॥ २ ॥

वेळीं ॥ मस्तकठेविलाचरणकमळीं ॥ मगरुकिमणीसहितवनमाळी ॥ पंढरपुरासीपातला ॥ ४५ ॥ तंव एक ब्राह्मण कामना
धरुनी ॥ आळंदीसबैसला अनुष्ठानीं ॥ ह्मणे पुराणव्युत्पत्तीव्हावीमजलागूनी ॥ मनीं अखंडचितित ॥ ४६ ॥ मग दृष्टां
तदाविला ज्ञानेश्वरें ॥ कींतुकयापासीं जायतुंवरें ॥ तो तुज प्रसाद देईल स्वकरें ॥ तरी मनोरथ साचार पुरतील ॥ ४७ ॥
तेव्हां ब्राह्मणें विचारुनि चितीं ॥ सत्वर आला देहू प्रती ॥ तुकयासीं भेटोनि एकांतीं ॥ कामना चितीं सांगितली ॥ ४८ ॥ ह्मणे
म्यां अनुष्ठान केलें अलकावतीसी ॥ ज्ञान देवें पाठविलें तुझ्यापासीं ॥ वचनें ऐकोनियां ऐसीं ॥ तुकामानसीं विस्मित ॥ ४९ ॥
कांहीं पुण्य नाहीं गांठीं ॥ तरी तें वेंचूया साठीं ॥ ज्ञान देवें हेशेवटीं ॥ पाठीं लाविली उपाधी ॥ ५० ॥ मग विचार करीत आ
पुले मनीं ॥ ह्मणे विद्या नाहीं याचे प्राक्तनीं ॥ ह्मणोनि ज्ञान देवें कंटाळोनी ॥ धरणें पाठवूनी दीधलें ॥ ५१ ॥ ह्मणे मी नेणता
अज्ञान ॥ नेणेंचि जपत प अनुष्ठान ॥ ज्ञान देवें मजलागून ॥ कासया थोर पण दीधलें ॥ ५२ ॥ मग अकरा अभंग आणि नार
ळ ॥ ब्राह्मणासि दीधले ते वेळ ॥ ह्मणे हें भक्षिशी जे वेळ ॥ ज्ञान तत्काळ तुज होईल ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणाचें विकल पीमन ॥ ह्मणे
नारळ भक्षितां नव्हे ज्ञान ॥ प्राकृत अभंग मज कारण ॥ पाहिजे तपैकासया ॥ ५४ ॥ ऐसा विकल्प चितीं धरून ॥ टाकूनि गे
ला प्राक्तन हीन ॥ जैसा चिंता मणिहारीं लागतां जाण ॥ गोफणी घेऊन दवडिला ॥ ५५ ॥ कांनिधानें सांपडतां अभाग्याला ॥
तें कोळशा ऐसें दिसेत्याला ॥ नातरी पकान्न रोगियाला ॥ कडवट जिव्हे सीलागत ॥ ५६ ॥ कांभागीरथीची कुपी जाण ॥
उन्मत्तासि भासे मद्यपान ॥ नातरी कल्पतरूचें वन ॥ जायटावलून दरिद्री ॥ ५७ ॥ तेवीं तुकयानें प्रसाद दीधला ॥ तो वि
प्रें तेथेंचि टाकिला ॥ मग अलकावतीस ज्ञान राजाला ॥ पत्र लिहून पाठविलें ॥ ५८ ॥ मज पामरासि देऊनि थोरी ॥ येथें
पाठविला धरणे करी ॥ तुमची आज्ञा वंदोनि शिरीं ॥ उचित झडकरी दीधलें ॥ ५९ ॥ तेणें विकल्प धरुनि मग ॥ टाकिले

अ०

॥ ५२ ॥

॥ २ ॥

एकादशअभंग ॥ महाफळाचाकरूनित्याग ॥ गेलासवेगयेथूनी ॥ ६० ॥ ऐसेंकल्योनिमानसी ॥ निरोपपाठविलाआ
 लंदीसी ॥ मगध्यानांतआणूनिहृषीकेशी ॥ नामस्मरणकरीतसे ॥ ६१ ॥ तंवशिवाजीराजापार्सीदेख ॥ शास्त्रज्ञहोतापु
 राणिक ॥ त्याचाब्राह्मणजनएक ॥ होताअतिमूर्खअज्ञानी ॥ ६२ ॥ तोतुकोबापार्सीसत्वर ॥ करावयासिआलानमस्का
 र ॥ तोचिनारळउचलोनिवैष्णववीर ॥ त्याचेहार्तीदीधला ॥ ६३ ॥ आणिएकादशअभंगठेविलेलिहून ॥ तेहीदीधलेत्या
 कारण ॥ तेणेतोनारळफोडून ॥ तेथेंचभक्षिलानिजप्रीती ॥ ६४ ॥ बिऱ्हाडासीगेलातोब्राह्मण ॥ तांतेथेंमांडिलेंहोतेंपुरा
 ण ॥ श्रवणासिबैसलेपंडितजन ॥ अतिनिपुणवेदशास्त्री ॥ ६५ ॥ आणिकश्रोतेसज्ञानचतुर ॥ एकावयबैसलेसादर ॥
 तेथेंतोब्राह्मणजनयेऊनिसत्वर ॥ करीतप्रश्नपुराणिका ॥ ६६ ॥ तुझींश्लोकवाचिलाआतां ॥ त्याचेपदाचाअर्थराहि
 लासांगतां ॥ पंडितमागुतीविचारितां ॥ तोंयथार्थसमस्तांवाटलें ॥ ६७ ॥ ह्मणतीहेंआश्चर्यबहुत ॥ यासिओनामातो
 नवतायेत ॥ एकाएकीपुराणव्युत्पत्त ॥ कैसीजाहलीकळेना ॥ ६८ ॥ वृत्तांतपुसतांत्याकारण ॥ सांकल्येंसांगीतलेंवर्त
 मान ॥ ह्मणेएकादशअभंगतुकयान ॥ आणिनारळएकदीधला ॥ ६९ ॥ तोफोडोनिखातांचितेवेळीं ॥ गीर्वाणभाषा
 कळोंलागली ॥ ऐसीएकोनियांबोली ॥ तटस्थजाहलीसकळसभा ॥ ७० ॥ पुराणिकेंसमीपबोलावूनिप्रीती ॥ पत्रदीध
 लेंत्याचेहार्ती ॥ ह्मणेहेंवाचूनदावीआह्मांप्रती ॥ तरीसत्यप्रतीतीवाटेल ॥ ७१ ॥ मगतुकयाचेपायआठवूनिचितीं ॥
 सांगूलागलापुराणव्युत्पत्ती ॥ एकोनिपंडिततटस्थहोती ॥ आश्चर्यत्यांप्रतीवाटलें ॥ ७२ ॥ ह्मणतीविष्णुभक्तांचीअघ
 टितकरणी ॥ नव्हेतेंचकरूनिदावितीजनीं ॥ एकसद्भावचितींधरूनी ॥ चक्रपाणीविशकेला ॥ ७३ ॥ जोलीलानाटकी
 भगवंत ॥ राईचाकरीपर्वत ॥ त्याचेआवडतेजेनिजभक्त ॥ अघटितचरित्रतयांचें ॥ ७४ ॥ मूर्खासिज्ञानजाहलेंअद्भु

भ. वि.
॥ ३ ॥

त ॥ हीचिंचवडीं देवांसि कळली मात ॥ मग ब्राह्मण मिळोनिसमस्त ॥ स्वभावे वोलती एकमेकां ॥ ७५ ॥ आपण मताभि
मान धरून ॥ तुकयाचें करितो हेळण ॥ परी मनुष्य न ह्मणावे त्याला गून ॥ यथार्थ वचन जाणिजे ॥ ७६ ॥ एक ह्मणती पा
चारु नित्यासी ॥ प्रीतीने पुसावे एके दिवसी ॥ तू कोण आहेस हें सांग आह्मांसी ॥ ऐसें तुकयासी पुसावे ॥ ७७ ॥ तो ब्राह्म
ण भक्त अति प्रेमळ ॥ आपणासि सांगेल तत्काळ ॥ ऐसाचिंचवडीं ते वेळ ॥ विचार केला द्विजवरी ॥ ७८ ॥ मग मनुष्य करून
मोल करी ॥ त्यासि सांगीतले ते अवसरी ॥ तुवां जाऊनितेथ वरी ॥ तुकयासि लवकरी पाचारिजे ॥ ७९ ॥ इतुकेच जाऊनि
सांगवहिलें ॥ कीचिंचवडीं देवांनीं पाचारिलें ॥ ऐसें ऐकूनितेवेळे ॥ मनुष्य उठिले सवरी ॥ ८० ॥ मग देहूस येऊन तयान ॥
तुकयासि केले साष्टांग नमन ॥ तंव तेथें होतसे हरिकीर्तन ॥ बैसले सजन श्रवणासी ॥ ८१ ॥ सप्रेम भावे अतिसादर ॥ श्रवण
करिती नारी नर ॥ नाम घोषें कोंदलें अंबर ॥ पडिला विसर देहाचा ॥ ८२ ॥ नावडे कोणासि प्रपंच भ्रांती ॥ लवों विसरलीं नेत्र
पार्ती ॥ नाम रूपीं जडली वृत्ती ॥ जाहली विश्रांती सकळी ॥ ८३ ॥ टाळकरी आणि मृदंग्यासी ॥ आह्मीं कोण हें ना ठवे त्यां
सीं ॥ आपें परना ठवेच कोणासी ॥ प्रेममान सीं प्रगटलें ॥ ८४ ॥ हिलाल धरिला होता जान ॥ तयासि नाही देह भान ॥ नाम
रूपीं जडलें मन ॥ मी कोण हें स्फुरे ना ॥ ८५ ॥ तेणें हिलाल करितां वरी ॥ तों मंडपासीं लागला ते अवसरी ॥ तों आणिक क
थाला गली दुसरी ॥ तेसादरचतुरीं परिसावी ॥ ८६ ॥ चांभार गोंदियांत प्रसिद्ध ॥ ज्ञान सागर शेखमहं मद ॥ तो कीर्तन
करीत अति आनंदें ॥ प्रेम छंदें नामाच्या ॥ ८७ ॥ श्रवणासि बैसले बहु तजन ॥ अठरावणीं चेतोरलहान ॥ आणिक चतुर
श्रीमंत जन ॥ सज्ञान ब्राह्मण पंडित जे ॥ ८८ ॥ एकाग्र ऐकती कीर्तन सांग ॥ कथेसि आला अद्भुतरंग ॥ पाखंडियां सिव
चनन सुचे मग ॥ आरोगिले मूग ते समर्या ॥ ८९ ॥ तों वक्त्यानें ते वेळा ॥ उडी मारून मंडप चोळिला ॥ हें कौतुक देखोनि डो

१ छळगा, निंदा. २ बोलावून आण. ३ आकाश. ४ मीतूण्याचा अभिमान. ५ मशाल, दिवदी.

अ०

॥ ५२ ॥

॥ ३ ॥

लां ॥ आश्चर्यसकळांवाटलें ॥ १० ॥ मगपुढेंबैसलेहोतेश्रवणी ॥ तेपुसतेजाहलेतयेश्रवणी ॥ कशाकरितांमंडपस्वामीनीं ॥
 दाखविलाचोळूनीआह्मातें ॥ ११ ॥ हेंकौतुकदृष्टींदेखोन ॥ आंशंकितजाहलेंत्यांचेंमन ॥ शेखमहंमददेखोन ॥ काय
 बोलिलेतेसमयीं ॥ १२ ॥ वैष्णवतुकादेहूगांवांत ॥ प्रेमभावेंकीर्तनकरीत ॥ तोंमंडपासिहिलालअकस्मात ॥ लागला
 अवचितनकळतां ॥ १३ ॥ तोजळतांदृष्टींदेखिलातेथ ॥ म्यांनिजकरेंविझविलायेथ ॥ ऐसीऐकोनियांमात ॥ श्रोतेआ
 शंकितजाहलीकीं ॥ १४ ॥ हेंकोणासिनवाटेखरें ॥ ह्मणतीदेहूगांवबहुतदूर ॥ तुह्यासतेथीलसमाचार ॥ कैशापरीश्रुत
 जाहला ॥ १५ ॥ तेथेंहीश्रोतयांचाअसेलमेळा ॥ त्यांच्याकायनदिसेडोळां ॥ ह्मणूनिमंडपतुह्मींविझविला ॥ हेंयथार्थ
 आह्मालानवाटे ॥ १६ ॥ मगशेखमहंमदबोलेवचन ॥ तुकयाचेकीर्तनींबैसलेजन ॥ तयांसिनाहीदेहभान ॥ करितांश्रवण
 हरिलीला ॥ १७ ॥ नामरूपीजडलेंचित्त ॥ सकळजाहलेदेहातीत ॥ हिलाललागोनिमंडपजळत ॥ तोम्यांत्वरितविझ
 विला ॥ १८ ॥ यावरीश्रोतेपुसतीमात ॥ कीर्तनींअसतीपंढरीनाथ ॥ त्याणेंकांनचुकविलाआघात ॥ मंडपजळतांदे
 खोनी ॥ १९ ॥ मगशेखमहंमदबोलतीत्यांसी ॥ प्रेमेंभुललेहृषीकेशी ॥ देवपणनाठवेचतयांसी ॥ नाठवेभक्तांसींभक्त
 पण ॥ १०० ॥ तेदोघेएकजाहलेअसती ॥ कोणीरक्षावेंकोणाप्रती ॥ जेवींदोनीदीपकजळतअसती ॥ भिन्ननदिसती
 सर्वथा ॥ १ ॥ त्याएकेठायींकरितांवस्ती ॥ समरसपणेंभिळोनिजाती ॥ ऐसीतयांचीविदेहस्थिती ॥ माझेचितींश्रुतजा
 हली ॥ २ ॥ कींमरितेमाजीविशाळवेटें ॥ तेथेंउदकाचेहोतीदोनवांटे ॥ मगपुढेंहोऊनिएकवटें ॥ भिन्नबनदावितीसर्व
 था ॥ ३ ॥ कांप्रतिमाआणिउपकरण ॥ एकेचिपितळेचींअसतीजाण ॥ मुर्शीतआटतांत्यांकारण ॥ नदिसतीभिन्नसर्वथा
 ॥ ४ ॥ नातरीघृतनवनीतपाही ॥ दोन्हींकढविलींएकेठायीं ॥ त्यांसिवेगळेपणपाहतांकांहीं ॥ भिन्नबनार्हीसर्वथा

१ संशयभरित. २ ईश्वरस्वरूपी निमग्न, देहाभिमानापाप्मन वेगळे. ३ एक आनंदरूप रसामध्ये. ४ नदींत. ५ निराळेपण. ६ पितळेचे भांडी. ७ नूप. ८ लोणी.

भ. वि.
॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ तेर्वीभक्तजाहलेअसतांएक ॥ कोणकोणाचेंजाणेलदुःख ॥ समरसेंअविनाशजाहलेंसुख ॥ भेदाभेदमावळले
॥ ६ ॥ देवपणाविसरलेरुक्मिणीकांत ॥ तुकयानस्मरेमीभक्त ॥ तैसेचश्रोतेजाहलेसमस्त ॥ हामजवृत्तांतसमजला
॥ ७ ॥ हेंजरितुह्यासनवाटेलखरं ॥ तरीतेथनिआणासमाचार ॥ ऐसेंऐकनिउत्तर ॥ श्रोतेचतुरसंतोषले ॥ ८ ॥ मग
देहूचेपाटिलासिपत्रलिहूनी ॥ एकसांडणीपाठविलीत्याणी ॥ कीरात्राकौतुकदेखिलेंनयनी ॥ तेंयथार्थलिहूनीपाठ
वावे ॥ ९ ॥ अस्तमानाजातांदिनकर ॥ आलेंत्याचेंप्रत्युत्तर ॥ रात्रीहोताकीर्तनगजर ॥ मंडपासिहिलाललागला
॥ ११० ॥ दीडहातछिद्रपडलेंजाणा ॥ परीरात्रीकळलेंनार्हीकोणा ॥ सकाळींउठोनिदेखिलेंनयना ॥ आश्चर्यमनावा
टलें ॥ ११ ॥ ऐसेंपत्रऐकतांश्रवणी ॥ यथार्थवाटलेंत्यांलागोनी ॥ मगशेखमहंमदापासीयेऊनी ॥ नमस्कारघालिती
॥ १२ ॥ ह्मणतीतेथीलवृत्तांत ॥ तुह्यासिकैसाजाहलाश्रुत ॥ हाचमत्कारदेखोनिअद्भुत ॥ आश्चर्यचित्तसकळांचें ॥ १३ ॥
ऐसीऐकनिवचनोक्ती ॥ ह्मणेकायसांगावेंतुह्याप्रती ॥ मीनेनीटचिधारचढती ॥ तेआणिकागतीअवघड ॥ १४ ॥ आणि
कजळचरेबहुतजाण ॥ परीमत्स्याऐसेंत्यांनलोटेजीवन ॥ तेर्वीनिजभक्तांचेमनींचीखूण ॥ भाविकांवांचूनकळेना ॥ १५ ॥
कींपिपीलिकांचेमार्गान ॥ पिपीलिकाचचालूंजाण ॥ तेर्वीवैष्णवांचेमनींचीखूण ॥ भाविकांवांचूनकळेना ॥ १६ ॥ कींअं
तरिक्षींविहंगमउडतां ॥ तेथेंमार्गपाहावाकोणता ॥ परीपक्षीचचालतीत्यापंथा ॥ आणिकासर्वथाकळेना ॥ १७ ॥ जेकूपां
मध्येबेडूकराहात ॥ तेकायजाणतीपयोब्धीचीमात ॥ तेर्वीगुरुभक्तांचीखूणनिश्चित ॥ मायालोभियांसकळेना ॥ १८ ॥
ऐसीवचनोक्तिबोलोनित्वरित ॥ शेखमहंमदराहिलेनिवांत ॥ आश्चर्यमानूनिश्रोतेसमस्त ॥ घातलेंदंडवतसकळांनीं
॥ १९ ॥ असोसिंहावलोकनेंआतां ॥ श्रोतींपरिसावीमागीलकथा ॥ जोचिंचवडींहूनिमनुष्ययेदां ॥ त्याणेंऐकिलीकथा

१ नाश न होणारें अक्षय सुख. २ उंटस्वार, ३ मत्स्य जात. ४ मुंग्यांचे. ५ आकाशांत. ६ पक्षी. ७ विहिरी, तळी इत्यादिकांत. ८ क्षीर/समुद्राची गोष्ट.

अ०

॥ ५२ ॥

॥ ४ ॥

तुकयाची ॥ १२० ॥ तेथेंचजडलात्याचाभाव ॥ निरोपसांगावयाचानाहींआठव ॥ प्रपंचउद्वेगंराहिलासर्व ॥ ऐसाजीव
 सुखपावला ॥ २१ ॥ घरासिजावेंपरतोन ॥ हेंहीसर्वथानाठवेभान ॥ तुकयाचेंहोतांचिदर्शन ॥ जाहलातल्लीननिजप्री
 तीं ॥ २२ ॥ इकडेचिंचवडींदेववाटपाहत ॥ ह्मणतीतुकयासिदिवसलागलेबहुत ॥ मनुष्यहीपरतोननाहीयेत ॥ काय
 जाहलेंकळेना ॥ २३ ॥ मगविचारकरूनिसकळांनीं ॥ दुसरामनुष्यपाठविलात्याणीं ॥ तोहीतुकयाचेंकीर्तनऐकूनी ॥
 विदेहोऊनीबैसला ॥ २४ ॥ विलंबलागतांचित्याप्रती ॥ तिसरापाठविलामागुती ॥ त्याचीहिउडालीदेहधांती ॥
 सप्रेमचितीहोऊन ॥ २५ ॥ मगगजवदनाचेउपासक ॥ आश्चर्यकरितीसकळिक ॥ तिचेमनुष्यगेलेदेख ॥ नयेएकपर
 तोनी ॥ २६ ॥ जेवींगंगेसिवोहळगेले ॥ तेआपलेपणासिसमूळमुकले ॥ कांनानापुष्पांचेमकरंदभले ॥ वायूसमिळालेस
 मरसें ॥ २७ ॥ तरंगंमिळालाजळांत ॥ कींअभ्रचिलपालेंअकाशांत ॥ कींसुवागीपडेमुशींत ॥ तेनाहीयेतपरतोनी ॥ २८ ॥
 तैसेंचिजाहलेंत्यांकारण ॥ निरोपहीनसांगतीयेऊन ॥ तुकयाचेंऐकतांसप्रेमगायन ॥ राहिलेतल्लीनहोऊनी ॥ २९ ॥
 तुकयासिसांगीतलेंअसतेंतयांनीं ॥ तरीयावयाअनुमाननकरितामनीं ॥ त्याऐसाब्राह्मणभक्तजनीं ॥ वैष्णवज्ञानीअसे
 ना ॥ १३० ॥ तरीआपणचिसांडोनिर्वर्णाभिमान ॥ जाऊनिध्यावेंत्याचेंदर्शन ॥ संशयवाटतसेमनींजाण ॥ तेजीवीची
 खूणपुसावी ॥ ३१ ॥ ऐसाविचारकरूनियाण ॥ ब्राह्मणनिघालेतथून ॥ हेंअंतरींतुकयालागून ॥ नसांगतांखूणकळली
 कीं ॥ ३२ ॥ ह्मणेमनुष्येंपाठविलींविप्रांनीं ॥ परीतोसांगितलानाहींनिरोपकोणीं ॥ आतांतेचिकृपाअवलोकनीं ॥ येताति
 चालोनीभेटावया ॥ ३३ ॥ तरीआपणनजातांयेथून ॥ ब्राह्मणांचाहोईलअपमान ॥ लक्ष्मीकांतज्यांचेचरण ॥ हृदयीं
 भूषणवागवितो ॥ ३४ ॥ तेआलेनाहीतयेथवरी ॥ तोंआपणपुढेंजावेंसबरीं ॥ ऐसेंविचारून्यांतरीं ॥ निघेसत

भ. वि.
॥ ५ ॥

रतिववां ॥ ३५ ॥ जैसीचातकांतपालागत ॥ तोंमेघसत्वरधांवूनियेत ॥ कीउदयायेतांरोहिणीकांत ॥ सरितां
नाथउचंबळे ॥ ३६ ॥ नातरीहिरकणीदेखोनिमुंदरा ॥ ऐरणींतुनिनिघेहिरा ॥ येरयेरांच्याअंतरा ॥ साक्षजैसीप्री
तीती ॥ ३७ ॥ कांचुंबकाचीदेखोनिप्रीती ॥ लोहरजयेतयाप्रती ॥ तेवींद्विजवरांचिअत्यंतप्रीती ॥ तुकयाचितींजा
णवलें ॥ ३८ ॥ ह्मणूनियांलवडंसवडी ॥ विष्णुभक्तजातसेतांतडी ॥ श्रीहरीचेगुणकडोविकंडी ॥ अतिआवडीगात
से ॥ ३९ ॥ अर्धपंथलोटांतारित ॥ तोंद्विजवरंदेखिलेअकस्मात ॥ तुकयानेंमगदंडवत ॥ अतिप्रीतीनेंघातलें ॥ १४० ॥
यावरीधरांमरबोलत ॥ तूंसाक्षातविष्णुभक्त ॥ ह्मणोनिदर्शनाचाधरूनिहेत ॥ येतहोतोंतुजपासी ॥ ४१ ॥ तंवयेथेंचि
मनोरथपूर्णजाहले ॥ मगसप्रेमेंआलिंगनदीधलें ॥ आसनावरीद्विजवरबैसले ॥ तुकयासिबोलिलेतेंएका ॥ ४२ ॥ क
लीमाजीअवतारघेऊनी ॥ तांअघटितचरित्रदाखविलेंजनीं ॥ हेंदेखिलेंआपुलेनयनीं ॥ विस्मितमनींहोतसों ॥ ४३ ॥
मगअवंसरपाहूनिएकांतीं ॥ पुसावयासिआलोंतुह्माप्रती ॥ तरीकोणआहांतेंसत्वरगती ॥ आह्मासिनिश्चितीसांगावें ॥ ४४ ॥
ऐकूनिद्विजवरांचेंवचन ॥ विचारकरीमनांतुन ॥ ह्मणेयांसिप्रचीतदाखविल्याविण ॥ संशयखंडननव्हेची ॥ ४५ ॥ म
गआपलेमांडीचेंचर्मधरूनी ॥ वोढूनिचिरिलेंतयेक्षणीं ॥ तंवनिखळकापूसपिंजारोनी ॥ भरिलाअसेत्यामाजी ॥ ४६ ॥
हेंद्विजवरांहीदेखोनिदृष्टीं ॥ आश्चर्यकरितीआपुलेपोटीं ॥ ह्मणतीतुकयाचीमनुष्यराहाटी ॥ कैसीचालतीकळेना ॥ ४७ ॥
रुधिरमांसनसतांकाहीं ॥ कैसेंचैतन्यराहिलेंदेहीं ॥ एकह्मणतीमायालाघवी ॥ ईश्वरकरणीअघटित ॥ ४८ ॥ पंचभूतांचें
वोढंबरकोडें ॥ मायाममतेच्यालाऊनितांडें ॥ जीवासिलाविलेंविषयवेडें ॥ प्रपंचकावाडेंवाढविलें ॥ ४९ ॥ याविरहि
ततुकवैष्णवभक्त ॥ अनुभवेकळोंआलीप्रचीत ॥ यासिह्मणोंनयेमनुष्यप्राकृत ॥ जगदुरूनिश्चितअवतरला ॥ १५० ॥

१ चंद्र. २ समुद्र. ३ गडबडीनें. ४ कौतुकानें. ५ मार्ग. ६ ब्राह्मण. ७ धरा ह्मणजे पृथ्वी तिचा ठाई जे अमर, देव ते परांमर, (ब्राह्मण.) ८ आवड. ९ फुरसूद.

अ०

॥ ५२ ॥

॥ ५

जैसंगंगेसिनह्मणावेंजीवन ॥ कींपरिसासिनह्मणावेंपाषाण ॥ कनकांसिअन्यधातूसमान ॥ लेखानयेसर्वथा ॥ ५१ ॥
 वृक्षनव्हेचिकल्पतरू ॥ कींसमुद्रनह्मणावासरोवरू ॥ कींइतरपर्वतांसमानमेरू ॥ लेखानयेचिसर्वथा ॥ ५२ ॥ अं
 डजंयातीमाजीजाण ॥ निजभक्तजन्मलासुपर्ण ॥ तेवींशूद्रयातींतहावैष्णवजन ॥ उपमागौणदिसताहे ॥ ५३ ॥ गरुड
 विष्णूचेंहोऊनिवहन ॥ आपुलेंशरीरकेलेंपावन ॥ तुकयानेंकरूनिहरिकीर्तन ॥ जडजीवसंपूर्णउद्धरिले ॥ ५४ ॥ पु
 ठेंहीयाचीऐकोनिकविता ॥ वैराग्यउपजेलखळांचेचिंता ॥ भाविकसज्ञानवैराग्यभक्तां ॥ मार्गप्रांजळदाविला ॥ ५५ ॥
 ऐसेंबोलोनिद्विजवर ॥ तुकयासिकरितीनमस्कार ॥ येरूवरचेवरीधरूनिशिर ॥ चरणींसादरलागला ॥ ५६ ॥ विप्रां
 सिह्मणेऐकामात ॥ हेंतुह्मींकरितसांअनुचितं ॥ आमुचास्वामीभृगूचीलात ॥ हृदयींवागवितअद्यापी ॥ ५७ ॥ जोदे
 वाधिदेवजगज्जीवन ॥ त्यासहीतुह्मीपूज्यमान ॥ आणिमीहीनयातिअनाथदीन ॥ देतसांथोरपणनिजकृपें ॥ ५८ ॥
 यावरीद्विजवरउत्तरदेती ॥ ज्यासिविष्णुभजनींलागलीप्रीती ॥ त्याचीह्मणावयानीचजाती ॥ कुंठितश्रुतीजाहल्याकीं
 ॥ ५९ ॥ वानरविनटलेश्रीरामभजनीं ॥ तेंवाल्मीकेंवर्णिलेंरामायणीं ॥ गोवळयाचीकीर्तिपुराणीं ॥ ठेविलीलिहूनीश्रीव्या
 सें ॥ १६० ॥ ह्मणोनितुझीकरावयास्तुती ॥ अधिकारआहेआह्मांप्रती ॥ जेविष्णुभक्तांचीअद्भुतकीर्ती ॥ भरूनित्रिजगतीं
 उरलीअसे ॥ ६१ ॥ बहुतदिवसहोताहेंतं ॥ तोआजपुरलामनोरथ ॥ जेमांडीचिरूनिनिजहस्तेंवरित ॥ दाविलीप्रचीतआ
 ह्मांसी ॥ ६२ ॥ पुढतीआलिंगनदेऊनिप्रीतीं ॥ ब्राह्मणतुकयासिकायबोलती ॥ चिंचवडींचालोनिएकरातीं ॥ कीर्तननिगुतीं
 करावें ॥ ६३ ॥ त्यांचेंराखावयामनोगत ॥ नगरांतगेलेएकरात ॥ तोंलोहोगावींचेमिळोनिगृहस्थ ॥ विचारकरीतएकमेकां
 ॥ ६४ ॥ ह्मणतीतुकयासिआणोनिआपुलेनगरीं ॥ कीर्तनऐकावेंधणीवरी ॥ तेसेवितांप्रेमामृतलहरी ॥ सार्थकसंसारिंहोई

भ.वि.
॥ ६ ॥

ल ॥ ६५ ॥ मगतुकयासिविनीतहोऊनी ॥ लोहोगांवांसनेलेंतयानीं ॥ नित्यनित्यआवडीकरूनी ॥ ऐकतीश्रवणींहरिक
था ॥ ६६ ॥ भाविकलोकजेसजन ॥ करितीब्राह्मणसंतर्पण ॥ नानापरीचीपकान्नैकरून ॥ घालितीभोजनविप्रांसी ॥ ६७ ॥
दिव्यमंडपउभारून ॥ पुष्पहारसुगंधचंदन ॥ कीर्तनासिप्रारंभहोतांजाण ॥ करितीपूजनवैष्णवांचें ॥ ६८ ॥ लोहो
गावांतएकमास ॥ नित्यनित्यसोहळाविशेष ॥ तंवपंढरपुरचेहरिदास ॥ देशावरासचालिले ॥ ६९ ॥ तंवव्यवसायी
बैसोनिअश्रवावरी ॥ सत्वरचालिलाबाजारी ॥ देखोनिहरिदासतेअवसरीं ॥ कायबोलतीतयासी ॥ ७० ॥ अश्वारू
ढहोऊनमार्गक्रमिसी ॥ येथेंतुजनिद्रालागलीकैसी ॥ हेंनवलदेखोनिदृष्टीसी ॥ आश्चर्यआह्मांसीवाटलें ॥ ७१ ॥ तं
व्यवसायीबोलेत्यांकारण ॥ चारीप्रहररात्रजागरण ॥ ऐसेंएकमासपर्यंतजाण ॥ होतसेकीर्तनतुकयाचें ॥ ७२ ॥ ऐ
सीऐकोनियांभात ॥ हरिदासजाहलेचिंताक्रांत ॥ ह्मणतीआपणलोहोगांवांत ॥ आतांनजावेंसर्वथा ॥ ७३ ॥ जेथेंप्रे
मळाचेंकीर्तनहोत ॥ तरीआपुलेंकसवनरुचेतेथ ॥ जेवींरोगियालाधलेंदिव्यामृत ॥ तोनघेऔषधकल्पांती ॥ ७४ ॥
अमूल्यहरियांचीदीप्ती ॥ काचमणीलोपोनिजाती ॥ नातरीउदयासियेतांगभस्ती ॥ दीपकहरंपतीत्यापुढें ॥ ७५ ॥
समीपगंगावाहतांजाण ॥ मगवांपीकूपांसिपुसेकोण ॥ तेवींप्रसादिकांचेंऐकतांकीर्तन ॥ धीटपाठगायनरुचेना ॥ ७६ ॥
तरीलोहोगांवडावलोनियांपुढारा ॥ आतांचलावेंआणिकानगरा ॥ ऐसेंबोलेनियांधेरयेरां ॥ हरिदाससत्तरांपरतले
॥ ७७ ॥ गांवींचेलोकहोतेतेथ ॥ तेसत्तरयेऊनिनगरांत ॥ तुकयासिसांगतीवृत्तांत ॥ जोदेखिलादृष्टीसी ॥ ७८ ॥ ऐसें
ऐकतांचिवचन ॥ तेथोनिउठिलानलागतांक्षण ॥ ह्मणतीआपणसामोराजाऊन ॥ आणावेंप्रार्थूनहरिदासा ॥ ७९ ॥
आपणसवेगचालत ॥ अंतरींउल्हासवाटेबहुत ॥ ग्रामवासीलोकसमस्त ॥ तेहीचालतीसामोरे ॥ ८० ॥ ह्मणतीपंढरी

अ०

॥ ५२ ॥

॥ ६ ॥

क्षेत्रीहरिदास ॥ चालिलेहोऊनिउदास ॥ दरीआपणप्रार्थूनियांतयांस ॥ आणावेनगरासआपुल्या ॥ ८१ ॥ मगपुढेंधां
 वणारपाठवूनी ॥ परतविलेंतयांलागोनी ॥ ह्मणतीवैष्णवतुकाआवडीकरूनी ॥ भेटावयासीयेतसे ॥ ८२ ॥ इतुकानिरो
 पसांगतांजाण ॥ तंवतेहीपावलेनलागतांक्षण ॥ मगहरिदासांसिकरूनिनमन ॥ देऊनिआलिंगनभेटले ॥ ८३ ॥ तुक
 यासह्मणतीक्षेत्रवासी ॥ आर्ह्यापातलोंदेशावरासी ॥ कींघरीलग्नवैशाखमासी ॥ करणेंअसेपुत्राचें ॥ ८४ ॥ अवश्यह्मणो
 नितेवेळे ॥ गांवांतहरिदासासीआणिलें ॥ राहावयासिदेऊनिस्थळचांगलें ॥ सिधासाहित्यपाठविलें ॥ ८५ ॥ करूनि
 यांभोजन ॥ रात्रीकरितीहरिकीर्तन ॥ एकमासपर्यंतजाण ॥ होतसेआनंदयारीती ॥ ८६ ॥ मगग्रामवासियांभाविक
 लोकां ॥ आज्ञाकरीवैष्णवतुका ॥ आतांदेशावरकरूनिदेखा ॥ हरिदासांवाटेलावावें ॥ ८७ ॥ ब्राह्मणाचेकष्टघेऊन ॥
 मगत्यांसिद्यावेन्द्रव्यदान ॥ हेतुह्मांसिवाटतेंमूषण ॥ परीषदरीपुण्यपडेना ॥ ८८ ॥ परीनगरांतआहेतवस्तीकर ॥ नांद
 तातिलहानथोर ॥ त्यांचीशक्तिपाहूनिसाचार ॥ मागादेशावरसकळांसी ॥ ८९ ॥ ऐकोनितुकयाचीवाणी ॥ अवश्यह्मण
 तीतयेक्षणी ॥ मगदऊतलेखणीपत्रआणोनी ॥ आसाम्यांमांडोनदीधल्या ॥ ९० ॥ उत्तममध्यमकनिष्ठजाण ॥ नगरांत
 नांदतअसतीजन ॥ तेह्मणतीतुकयालागोन ॥ पत्रीअंकघालावा ॥ ९१ ॥ मगउत्तमावरीघालूनितूळ ॥ टाळीलिहिलीम
 ध्यमावर ॥ कनिष्ठावरीपकार ॥ लिहिलासत्वरतेसमयी ॥ ९२ ॥ तेंदेखोनिग्रामवासी ॥ ह्मणतीहेनयेआमुचेचितासी ॥
 मगतुकाउत्तरदेतयांसी ॥ जेंयेईलचित्तासीतेंकरा ॥ ९३ ॥ त्याणींउल्हासधरूनिअंतरी ॥ मुळूलिहिलेंउत्तमावरी ॥ उ
 दार्णुकेंआंखझडकरी ॥ मध्यमावरीटाकिला ॥ ९४ ॥ पकारहोताकनिष्ठावरी ॥ एकआंखघातलात्यावरी ॥ तुकयासिदा
 ऊनिसवरी ॥ गांवकरीऊठले ॥ ९५ ॥ गांवांतजाऊनिसत्वर ॥ उकलोनिआणिलेंदेशावर ॥ मुख्यजेह्मणवीतहोतेथोर ॥ ते

भ. वि.
॥ ७ ॥

तुकयासिउत्तरबोलती ॥ १६ ॥ पुढेंठेऊनिद्रव्यराशी ॥ ह्यणतीआह्मीयुक्तकेलीकैसी ॥ आतांदेशावरहरिदासासी ॥
आपुलेहार्तीसमर्पा ॥ १७ ॥ ऐसेंबोलतांतेअवसरीं ॥ तुकयासिकळोंआलेंअंतरीं ॥ कींदातियांच्याचिंत्तांतरीं ॥ अहंकार
वैरीप्रकटला ॥ १८ ॥ जैसीपक्वान्नांतपडिलीमक्षिका ॥ कींदुग्धामाजीलवणंकणिका ॥ कींप्रेमळांमाजीलटिका ॥ कुटि
ळयेऊनवैसला ॥ १९ ॥ कींतारुण्यदर्शेंतक्षयरोग ॥ कीविप्रसभेंतप्रकटलामांग ॥ नातरीविरक्तासिस्त्रीसंग ॥ कर्मयो
गेंजोडला ॥ २० ॥ कींक्षेत्रपिकासीआलेंबहुत ॥ तोंटोळधाडपडलीअकस्मात ॥ कींपश्चिमधान्यावरीमार्गेश्वरांत ॥
तांबाराअवचितपडियेला ॥ १ ॥ नातरीगगनीबोळल्यापर्जन्यधारा ॥ तोंअकस्मातसुटलादक्षिणवारा ॥ कींपौर्णिमेचा
चंद्रउगवतांबरा ॥ तंवराहूप्रकटलात्याआड ॥ २ ॥ तेवींदानदेतेअवसरीं ॥ यासअभिमानपातलावैरी ॥ जेणेंहोययाची
बोहरी ॥ तैसीचपरीकरावी ॥ ३ ॥ मगलोकांसिह्यणेंवैष्णवभक्त ॥ देशावरआणिलेंतुह्मीसमस्त ॥ तरीचुकलेंवांकलेंगां
वांत ॥ राहूंसर्वथानद्यावें ॥ ४ ॥ लोकह्यणतीतेवेळ ॥ गांवांतसाळीएकदुर्बळ ॥ तोनिंदकनष्टमहाखळ ॥ नाहींप्रेमळअं
तरीं ॥ ५ ॥ तोएकराहिलाअसेजाण ॥ इतरींदीधलेंशक्तीप्रमाण ॥ ऐसेंएकोनिवचन ॥ भक्तप्रेमळबोलती ॥ ६ ॥ तु
ह्मीजाऊनित्याचेमंदिरीं ॥ माझानिरोपसांगासतरीं ॥ रुकाअधेलाकांहींतरी ॥ आणाधर्मार्थमागूनी ॥ ७ ॥ ऐकूनि
तुकयाचेंवचन ॥ आश्चर्यकरितीसकळजन ॥ मगसाळियाचेघरासिजाऊन ॥ अंगणींऊभेराहिले ॥ ८ ॥ परीतोकांहीं
चनबोलेवचनासी ॥ पाजणीकरीवेगेंसी ॥ तुह्मीकोणआलेतकासयासी ॥ उत्तरकोणासीकरीना ॥ ९ ॥ गांवकरीवि
स्मितहोऊन ॥ एकमेकांसिसांगतीखूण ॥ ह्यणतीतुकयाचेभिडेकरून ॥ मूर्खापासीपातलों ॥ १० ॥ परीहाकांहीं
चनबोलेवचन ॥ मगबोलतेजाहलेसकळजन ॥ पंढरीचेहरिदासआलेजाण ॥ एकमासकीर्तनहोतसे ॥ ११ ॥ कांहीं

अ०

॥ ५२ ॥

॥ ७ ॥

१. माशी. २. मिठाचा खडा. ३. पावसाळ्यानंतर पिकणारीं धान्ये. गहूं हरभरा इत्यादिकांवर मार्गशीर्ष महिन्यांत. ४. पुष्कळ यंत्री. ५. आकाशांत. ६. निरसन, गर्वपरिहार.

देशावरमागावयासी ॥ तुकयानेंपाठविलेंतुजपासी ॥ वचनेंऐकोनिऐसीं ॥ मूर्खमानसींसंतापलां ॥ १२ ॥ ह्मणेतुकया
 नेंमांडिलिबडबड ॥ तेंपासोनितुह्यांलागलेवेड ॥ सांडोनिलौकिकचांड ॥ नाचतांउघडकीर्तनीं ॥ १३ ॥ आपुल्यासं
 सारापाडूनितुटी ॥ आतांकांघेतसांमाझीपाठी ॥ घरींनाहींयाळावाटी ॥ मातुह्यांसिशेवटींकायदेऊं ॥ १४ ॥ ऐकूनि
 मूर्खांचेंवचन ॥ कांतांबोलेत्यालागून ॥ थोरथोरलोकतुकयाचेंवचन ॥ आंगणींयेऊनउभेकीं ॥ १५ ॥ तुह्यानिंदकप
 रमखळ ॥ मुखेंनबोलाशब्दरसाळ ॥ बैसावयानिर्मळस्थळ ॥ तेंहीनमिळसर्वथा ॥ १६ ॥ आतांविवेककरूनिचितीं ॥
 कांहींतरीद्यावेंयांप्रती ॥ ऐकूनिकांतेचीवचनोक्ती ॥ मूर्खचितींसंतापला ॥ १७ ॥ सक्रोधहोऊनिबोलेकाये ॥ एक
 तांब्याघरांतआहे ॥ तोयांसदेऊनिलवलांहे ॥ वाटेलावीसत्वर ॥ १८ ॥ ऐकूनिभ्रतांराचेवचन ॥ कांतापावलीसमाधा
 न ॥ मगउदकपात्रआणून ॥ त्याचेकरींदीधलें ॥ १९ ॥ त्याणेंदीधलेंडाव्याकरीं ॥ याणीलाभअनुभविलाअंतरीं ॥
 तांब्याघेऊनियांकरीं ॥ निघालेझडकरीतेथूनी ॥ २० ॥ आश्चर्यकरितातीसकळ ॥ ह्मणतीप्रसन्नजाहलाखळ ॥ दार्वा
 गिहोयशीतळ ॥ कींशेरांसफळजेवींआलें ॥ २१ ॥ आजिशुष्कंकाष्ठासअंकुरफुटला ॥ कींपांषाणासिधर्मदाटला ॥ कीं
 राहूसोज्वळहोऊनिभला ॥ प्रकाशपडलाजगावरी ॥ २२ ॥ तेंसेंचिघडोनिआलेंस्पष्ट ॥ जेंउदारत्वधरीहापरमनष्ट ॥ एक
 ह्मणतीआपुलेंअट्टंष्ट ॥ सानुकूलहोतेंकीं ॥ २३ ॥ ऐसेंबोलोनिपरस्पर ॥ तुकयापासींआलेसत्वर ॥ पुढेंठेऊनिउदक
 पात्र ॥ करितीनमस्कारतेधवां ॥ २४ ॥ तेंदेखोनिवैष्णववीर ॥ लोकांसिबोलप्रतिउत्तर ॥ तोसाळीआहेमोठाउदार ॥
 दीधलेंदेशावरबहुतची ॥ २५ ॥ आपुलेकरेंघेऊनित्वरित ॥ ह्मणतीहेआहेसुवर्णपात्र ॥ तुह्यासनकळलेंअणुमात्र ॥
 परीक्षास्वतंत्रकळेना ॥ २६ ॥ लोकह्मणतीतयेवेळ ॥ हेंपितळेचेंपात्रसोज्वळ ॥ उजळोनिकेलेअतिनिर्मळ ॥ कांचनाऐसें

भ. वि.
॥ ८ ॥

दिसतेंकी ॥ २७ ॥ अग्नीततावूनिपाहतांजाण ॥ तंवतेंआहेशुद्धसुवर्ण ॥ ऐसैंकौतुकदेखोन ॥ विस्मितमनसकळांचें
॥ २८ ॥ ह्यणतीअघटितसंतांचामहिमा ॥ पितळेचीदवडिलीकाळिमा ॥ अद्भुततुकयाचाभजनप्रेमा ॥ घावयांउपमान
सेकीं ॥ २९ ॥ मगहरिदासांसिबोलावून ॥ केलेंतयांचेंचरणक्षालन ॥ पुष्पहारगळांघालून ॥ दीधलीं वस्त्रेंसकळांसी
॥ २३० ॥ गावकरीह्यणतीदेशावरं ॥ आणिलाकराअंगिकार ॥ सकळकरितीनमस्कार ॥ अतिआदरेंकरूनी ॥ ३१ ॥
मगवैष्णवतुकाकायबोलत ॥ ग्रामवासीहेउदारबहुत ॥ यार्णीद्रव्यउकलोनिबिरित ॥ दीधलेंनिश्चिततुह्मांसी ॥ ३२ ॥
एकदुर्बळसाळीग्रामवासी ॥ परमशूठह्यणतीत्यासी ॥ त्याणेंसुवर्णपात्रतुह्मांसी ॥ मनोभावेसीअर्पिलें ॥ ३३ ॥ हेंतुळसीद
ळअंगिकारून ॥ करावेंआपुलेपुत्राचेंलग्न ॥ ऐसैंबोलोनियांवाचन ॥ वंदिलेचरणसद्भावे ॥ ३४ ॥ आर्ह्याएकउदारदातेज
नीं ॥ हाअभिमानहोताज्यांचेमनीं ॥ हेंकौतुकदेखोनिनयनीं ॥ तल्लीनहोऊनीराहिले ॥ ३५ ॥ हरिदाससंतोषमानू
निबहुत ॥ पंढरपुरासिगेलेबिरित ॥ प्रेमळतुकाअतिविरक्त ॥ देहूग्रामासीपातला ॥ ३६ ॥ सांडोनियांसन्मानपूजा ॥
हृदयींचिंतीअधोक्षजा ॥ दीनअनाथआणिराजा ॥ सारिखेचिमानीदृष्टीसी ॥ ३७ ॥ एकेदिवसीप्रेमळभक्त ॥ किंचि
तहोतानिद्रित ॥ तोंदृष्टांतदेखिलासाक्षात ॥ तोपरिसाश्रोतेभाविकहो ॥ ३८ ॥ इंद्रायणीचेस्नानासजात ॥ तंवकाय
करीतपंढरीनाथ ॥ विप्राचावेषधरूनिबिरित ॥ तुकयासिअवचितभेटले ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणदेखूनिदृष्टीसी ॥ साष्टांगनमस्का
रघातलातयासी ॥ मगतुकयाचेमस्तकींहृषीकेशी ॥ हस्तठेवितनिजकृपें ॥ ४० ॥ उपदेशदेतांचित्याअवसरा ॥ नम
स्कारकेलाद्विजवरा ॥ ह्यणेंस्वामीयेऊनिमाझियाचरा ॥ भोजनकरानिजप्रीतीं ॥ ४१ ॥ त्यावरीब्राह्मणउत्तरदेत ॥ आ
ह्मासपावशेरपाहिजेधृत ॥ तेंदेशीलतरीनिश्चित ॥ येतांबिरितघरासी ॥ ४२ ॥ अवश्यह्यणूनितेअवसरीं ॥ विप्रांसिध

अ०

॥ ५२ ॥

॥ ८ ॥

रिलाआपुलेकरीं ॥ सत्वरयेऊनिस्वमंदिरिं ॥ कैतिप्रतीबोलत ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणक्षुधितउपवासी ॥ तरांसधासाहित्यचा
 वेंत्यासी ॥ पावशेरघृतनित्यभोजनासी ॥ मनोभावेसीअर्पावे ॥ ४४ ॥ ऐसंबोलतांचिवचन ॥ कांताझालीक्रोधायमान ॥
 ह्मणेकोठानिआणिलाब्राह्मण ॥ घृतकोठूनम्यांचावे ॥ ४५ ॥ ऐसंऐकूनिकठिणोत्तरं ॥ अटईयझालेशार्ङ्गधर ॥ जोलीला
 नाटकीसर्वेश्वर ॥ कौतुकदाखवीनिजभक्तांसी ॥ ४६ ॥ ऐसादेखोनिस्वप्नसंभ्रम ॥ जागृतीसअलेतुकाराम ॥ हृदयांअ
 द्रुतदाटलेंप्रेम ॥ कौतुकनिरुपमदेखोनी ॥ ४७ ॥ ह्मणतीकृपाकेलीसद्गुरुनाथें ॥ परीसेवाघडलीनार्हीमांतें ॥ मार्गीजा
 तांगंगास्नानातें ॥ सांपडविलेंमजलागीं ॥ ४८ ॥ मस्तकींठेवूनियांकर ॥ घृतमागोनिपावशेर ॥ घरींकलहमांडिलाथोर ॥
 गेलेसत्वरह्मणूनी ॥ ४९ ॥ केशवचैतन्यराघवचैतन्य ॥ सांगीतलीमाळिकेचीखूण ॥ बाबाजीआपुलेंनामाभिर्धान ॥ बो
 लिलेवचनसद्गुरू ॥ ५० ॥ आवडीचामंत्रझडकरी ॥ सांगीतलारामकृष्णहरी ॥ जोप्रीतींकरूनित्रिपुरारी ॥ निरंतरींजप
 तसे ॥ ५१ ॥ माघशुद्धदशमीसाचार ॥ पाहोनियांगुरुवार ॥ माझाकरूनिअंगिकार ॥ गेलेसत्वरसद्गुरू ॥ ५२ ॥ ऐसाविश्वा
 सधरून ॥ प्रेमेंकरीहरिभजन ॥ रात्रींआनंदेंकरून ॥ करीतकीर्तननिजनिष्ठें ॥ ५३ ॥ नानापरीचेदृष्टांतअनेक ॥ रसा
 लकवित्प्रसादिक ॥ श्रवणींऐकतांसभाग्यलोक ॥ होतीतल्लीनमानसीं ॥ ५४ ॥ ह्मणतीहानव्हेमानववीर ॥ केवळईश्व
 रीचअवतार ॥ याचेनिमुखेंरुक्मिणीवर ॥ करीउद्धारजनांचा ॥ ५५ ॥ ऐसीप्रतिष्ठावाढतांजनीं ॥ दुर्गात्मेंसंतप्तजाहलेम
 नीं ॥ ह्मणतीशास्त्रमार्गटाकोनी ॥ पाखंडवाणीबोलतसे ॥ ५६ ॥ कर्ममार्गसकळबुडवून ॥ भजनींलाविलेभाविकजन ॥
 एकभक्तिमार्गावांचून ॥ नबोलेआनसर्वथा ॥ ५७ ॥ तुकयानेंकेलेंजेंकवित ॥ त्यावह्याबांधोनिवस्त्रांत ॥ उदकांतबुडवा
 व्यावरित ॥ विचारनिश्चितदृढकेला ॥ ५८ ॥ जैसीगंडिकामूर्तीदेखोनी ॥ यवनउगेचिजळतीमनीं ॥ मगअंतरींकुमती

भ. वि.
॥ १ ॥

धरुनी ॥ टाकूफोडोनीहणताती ॥ ५९ ॥ कींपिंजऱ्यांतशुकवैसोन ॥ स्वच्छंदेंकरीरामभजन ॥ तोशब्दकारीऐकून ॥
ससाणामनीसंतापे ॥ २६० ॥ नातरीव्रतकरितांएकादशी ॥ मान्यत्वपावलाअंबळूषी ॥ मगदुर्वाससंतप्तहोऊनिमानसी ॥
पातलाछळणासीसक्रोधें ॥ ६१ ॥ तैशापरीतेदुर्जन ॥ प्रवेशलेतुकयाचेंसदन ॥ हणतीतुवांपाखंडरचून ॥ लाविलेजन
भक्तीसी ॥ ६२ ॥ हेतुझीप्राकृतशुद्धवाणी ॥ सर्वथाऐकूनयेश्रवणी ॥ ऐसेंहणूनित्यादुर्जनी ॥ पुस्तकेंहिरोनीघेतलीं
॥ ६३ ॥ मोटाबांधोनिसवरी ॥ पाषाणघातलेत्यांभीतिरी ॥ नेऊनिइंद्रायणीचेतीरी ॥ उदकामांझारीबुडविल्या ॥ ६४ ॥
ब्राह्मणहणतीतुकयालागून ॥ तेरादिवसांचाघातलापणें ॥ जरीकोरडेकाढीलजगज्जीवन ॥ तरीमानूंप्रमाणयथार्थ
॥ ६५ ॥ ऐसेंबोलोनितेअवसरी ॥ गेलेसवरआपुलेघरी ॥ तुकयाचियाचित्तांतरी ॥ विक्षेपफारवाढला ॥ ६६ ॥ जैसी
कांचेचीकुपीवोतिली ॥ तेअवचितफोडोनिटाकिली ॥ कांपडूकूलाचीघडीकेली ॥ तेपावेंकेंजाळिलीअकस्मात ॥ ६८ ॥
नातरीबकुळाचावृक्षलागला ॥ तोअर्जापाळकेंतोडोनिटाकिला ॥ विक्षेपवाटेवनकरालें ॥ तैसेंतुकयालाजाहलेंकीं ॥
॥ ६८ ॥ कींनिर्जळवनींच्याविहिरीबुजवितां ॥ तळमळकरीकनवाळूदाता ॥ नातरीतुळसीवनबोकडेंखंडितां ॥ वैष्ण
वभक्तांविक्षेप ॥ ६९ ॥ कांपडूसरांधिलेंपकान्न ॥ त्यासिअकस्मातशिवेश्वार्न ॥ मगस्वयंपाकीणविक्षेपपावोन ॥
उद्विग्नमनीहोतसे ॥ २७० ॥ कींगारहणोनिअकस्मात ॥ मुक्ताफलटाकिलेंअर्घीत ॥ मगजोहंरीआपुलेचित्तांत ॥ ह
ळहळकरितमानसी ॥ ७१ ॥ तेवींवह्याबुडवितांदुर्जन ॥ तुकयाचेंविक्षेपपावलेमन ॥ जाहलेंप्रेमाचेंखंडन ॥ अरिष्टदा
रुणदेखोनी ॥ ७२ ॥ मगदेउळांतयेऊनितेअवसरी ॥ धरणेंघेतलेंमहाद्वारी ॥ जैसीद्वारांतलीपायरी ॥ उठोनेणेंचस
र्वथा ॥ ७३ ॥ हणणेअनाथनाथपंढरीराया ॥ मजहार्तीकष्टकरविलेवायां ॥ शेवटींअरिष्टउठवोनियां ॥ बुडविल्यावह्या

१ प्रोपट. २ आंत. ३ प्रतिष्ठा. ४ उंच वस्त्र. ५ अमीने. ६ धनगरानें. ७ माळ्यास. ८ कुत्रा. ९ रत्नपारखी.

अ०

॥ ५२ ॥

॥ १ ॥

उदकांत ॥ ७४ ॥ तुवांस्वप्रीयेऊनिवनमाळी ॥ मजमतिमूढासिआज्ञाकेली ॥ जेनामदेवाचीबाकीराहिली ॥ तेबोलवि
 लीप्रसादिक ॥ ७५ ॥ ऐसेंअसतारुक्मिणीकांता ॥ तरीहेंअरिष्टबोढवलेंकांआतां ॥ बरेंजेंयेईलतुझियाचिता ॥ तेंपढरी
 नाथाकरावें ॥ ७६ ॥ ऐसेंह्मणोनितेअवसरीं ॥ रूपआठविलेंनिजअंतरीं ॥ मुखींमंत्ररामकृष्णहरी ॥ सप्रेमभरीज
 पतसे ॥ ७७ ॥ नघेफलमूलअथवाअन्न ॥ नबोलेकोणासीप्रतिवचन ॥ सांडोनिदेहलोभआशाजाण ॥ उदकपानक
 रीना ॥ ७८ ॥ हेंनिर्वाणदेखोनिजगज्जीवन ॥ बाळरूपसांवळेंधरिलेंसगुण ॥ तुकयाचेंकरावयासमाधान ॥ रुक्मि
 णीरमणपातला ॥ ७९ ॥ मस्तकावरीठेवूनिअभयकर ॥ ह्मणेतुझेस्वस्थअसोंदेअंतर ॥ अरिष्टजाहलेंजेंदुर्धर ॥ तें
 मीशार्जुंधरनिवारितों ॥ २८० ॥ ऐसेंबोलोनितेवेळ ॥ अदृश्यजाहलातमालनील ॥ कींतुकयाचेंहृदयकमळ ॥ देखिलें
 निर्मळबैसाबया ॥ ८१ ॥ तेथेंचिअदृश्यहोऊनी ॥ सुरवांडलेचक्रपाणी ॥ पदसंधीचेनिरूपणीं ॥ मजलागोनीभास
 तें ॥ ८२ ॥ ऐसेतेरादिवसलोटांजाण ॥ पुस्तकेंपाहातीविचक्षण ॥ तोंअक्षरांलागींजीवन ॥ आतंळलेंनाहींसर्वथा
 ॥ ८३ ॥ ह्मणतीअन्यायघडलानेणतपण ॥ विष्णुभक्ताचेंकेलेंछळण ॥ परीतयाचासाहकारीजगज्जीवन ॥ अरिष्ट
 दारुणनिरसिलें ॥ ८४ ॥ ऐसाअनुतांपधरुनिअंतरीं ॥ सत्वरआलेमहाद्वारीं ॥ तुकयासिह्मणतीतेअवसरीं ॥ पावले
 श्रीहरीतुजलागीं ॥ ८५ ॥ कोरडेकागदनिघालेजाण ॥ आतांपाहेदृष्टीउघडून ॥ ऐसेंह्मणोनिसकळजन ॥ करितीनम
 नसाष्टांगीं ॥ ८६ ॥ ह्मणतीजयासिसाह्यरुक्मिणीपती ॥ तेथेंआमचाअंपायतोकिती ॥ अमृतकुपीतरोगशिरती ॥ हें
 कल्पांतीघडेना ॥ ८७ ॥ नातरीभास्कराचियाघरा ॥ प्रवेशनव्हेचिअंधकारा ॥ कींचंद्रमंडळांतउबारा ॥ रिघोंनश
 केजयारीतीं ॥ ८८ ॥ तेवींविष्णुभक्तावरीप्रयत्न ॥ करितांअरिष्टनचलेजाण ॥ ऐसेंपरस्परेंबोलोनिवचन ॥ नामस्मर

भ.वि.
॥१०॥

णकरिताती ॥ ८९ ॥ तुकयानेनेत्रउघडोनी ॥ पुढेंपाहेविलोकूनी ॥ तोंकोरड्याचिवह्याब्राह्मणानीं ॥ देउळींआणूनिठे
विल्या ॥ २९० ॥ हेंकौतुकदृष्टीसिदेखोन ॥ चितींवाटलेंसमाधान ॥ जैसैंअंधासिनेत्रयेतांजाण ॥ उल्हासेमनतयाचें
॥ ९१ ॥ कींमुखींघालितांमुधारंस ॥ मृनप्रेतउठोनबैसत ॥ तैसातुकयाचेमनींउल्हास ॥ ह्मणेपंढरीनिवासपावला
॥ ९२ ॥ बद्धांजलीजोडूनिमग ॥ स्वमुखेंबोलिलासातअभंग ॥ तोअनुपमबहुतप्रेमरंग ॥ वर्णितांनयेसर्वथा ॥ ९३ ॥ परी
किंचितअन्वययथानिगुतीं ॥ परिसाश्रवणींनिजप्रीतीं ॥ तुकयानेंलाविलीनेत्रपार्ती ॥ सद्गदचितींहोऊनी ॥ ९४ ॥ ह्मणे
जयजयाजीश्रीविठ्ठला ॥ बहुतअन्यायमजघडला ॥ लागूनिलोकांचियाबोला ॥ भारघातलातुजवरी ॥ ९५ ॥ तुजके
लाबहुतशीण ॥ मीतंवअधमयातिहीन ॥ तेरादिवसझांकोनिनयन ॥ तुझ्याद्वारींबैसलों ॥ ९६ ॥ ताहानभुकेचेंकोडेंश्री
हरी ॥ तोहीभारघातलातुजवरी ॥ माझियाबैसोनहृदयमंदिरीं ॥ योगक्षेममुरारीत्वाकेला ॥ ९७ ॥ उदकींकोरडेंरा
खिलेकागद ॥ चुकविलालौकिकअपवाद ॥ त्यांअनाथनाथेंआपुलेंबिरुंद ॥ सांचकेलेंदयाळा ॥ ९८ ॥ बाळवेषधरूनि
निगुतीं ॥ मजभेटलासिरुक्मिणीपती ॥ समाधानकरूनिप्रीतीं ॥ अभयनिजहस्तेंदीधलें ॥ ९९ ॥ आतांकापोतमाझी
मान ॥ सुखेंपीडाकरोतदुर्जन ॥ परीकदापिसंकटतुजकारण ॥ आतांनघालींजाणसर्वथा ॥ ३०० ॥ मीतंवचांडालदुष्ट
पतितें ॥ एकदाचुकीपडलीयथार्थ ॥ उभेकरूनिउदकांत ॥ बत्काराखविल्यातुजहार्ती ॥ १ ॥ समर्थासिघालावयाभा
र ॥ आपुल्यासनाहीअधिकार ॥ हेंसर्वथानेणेंचमीपामर ॥ विवेकविचारकळेना ॥ २ ॥ होऊनिगेलेजेंश्रीपती ॥ तेगो
ष्टीपरतोनिनयेपुढती ॥ पुढेंतरीरुक्मिणीपती ॥ संकटतुजप्रतीघालिना ॥ ३ ॥ मानेवरीठेविलीनसतांसुरी ॥ घायन
हाणितांपाठीवरी ॥ तोंम्यांउतावीळहोऊनिश्रीहरी ॥ आकांततुजवरीहाकेला ॥ ४ ॥ मजपासींआणिढोहाआंत ॥

१ आनंदे. २ अमृत. ३ दोन्ही हस्त जोडून. ४ अर्थ. ५ बाणा, प्रतिज्ञा, ६ खरी. ७ पातकी.

अ०

॥५२॥

॥१०॥

दोठार्यावांटलेंतुझेंचित्त ॥ दोनीचुकवूनियांआघात ॥ वाढविलीकीर्तलौकीकीं ॥ ५ ॥ तुजह्मणोंम्हयबापासमान ॥ परी
 तीस्वल्पासाठांघेऊंपाहातीप्राण ॥ म्यांतोंअघटितकेलेंजाण ॥ परीसाध्यजगजीवनतुंएक ॥ ६ ॥ तूंकृपासागरचक्र
 पाणी ॥ तुजसमाननदेखोंत्रिभुवनीं ॥ स्तुतीकरावीप्रीतीकरूनी ॥ तरीकुंठितवाणीजाहलीकीं ॥ ७ ॥ तूंदिनबंधूदया
 ल ॥ शंशीपरीसअतिशीतळें ॥ माउलीपरीसस्नेहाळ ॥ येतीकेंछोळप्रेमाचे ॥ ८ ॥ तूअनिर्वाच्यदेवाधिदेव ॥ उपमाद्याव
 यासिनाहीठाव ॥ सकळजीवांचाहीजीव ॥ निवालाशिवनामजपतां ॥ ९ ॥ म्हंद्भूतेंपांचनिर्माण ॥ तीहीतुजपासोनिजा
 ण ॥ गोडह्मणूंअमृतासमान ॥ तरीतुजगजीवनत्यांपरता ॥ ३१० ॥ आतांनबोलतांकांहीं ॥ उगाचिमाथाठेवितोंपार्यां ॥
 अनंतअपराधविठाबाई ॥ क्षमाकरीतूंस्नेहाळे ॥ ११ ॥ मीअवगुणीअन्यायीफार ॥ कितीसांगोंवारंवार ॥ पुरेपुरेहा
 संसार ॥ चित्तस्थिरहोऊंनेदी ॥ १२ ॥ अनंतबुद्धीचेविकल्पजाण ॥ तरंगपालटतीक्षणक्षण ॥ संसर्गकरितांजाण ॥
 तैबद्धमनहोतसे ॥ १३ ॥ देवाधिदेवपंढरीनाथा ॥ सकळनिरसीमाझीचिंता ॥ कर्मजाळनिरसोनिअनंता ॥ हृदयमं
 दिरीअसावें ॥ १४ ॥ ऐशियारीतीतुकयान ॥ प्रेमेंआळविलाश्रीरुक्मिणीरमण ॥ मगअंतरगाभारांरिघोन ॥ दीधलें
 आळिगनदेवासी ॥ १५ ॥ सगुणस्वरूपींगुंतलेलोचन ॥ मुखेंकरीतनामस्मरण ॥ पुढेंदेहासहिततुकारामजाण ॥ वैकुं
 ठभुवनपावला ॥ १६ ॥ तेकथासविस्तरल्याहावीग्रंथीं ॥ तोहृदयस्थसांगेरुक्मिणीपती ॥ कींतुकारामअद्यापिस्थिती ॥
 आहेनिश्चितीइहलोकीं ॥ १७ ॥ निजनिष्ठजेकांप्रेमळभक्त ॥ तयांसिस्वप्नीदर्शनदेत ॥ जैसादत्तात्रेयअनसूयासुत ॥
 स्वेच्छाविचरतभूमंडळीं ॥ १८ ॥ याचासंशयवाटेमनीं ॥ तरीसाक्षऐकिजेसंतसज्जनीं ॥ निळोबाचेस्वप्नीयेऊनी ॥ उप
 देशकेलानिजकृपें ॥ १९ ॥ जरीचितीशुद्धअसेलप्रेम ॥ त्यासिउपदेशदेतीतुकाराम ॥ तोजगद्गुरुनिरुपम ॥ अद्या

भ. वि.
॥११॥

पिअसेचिरंजीवं ॥ ३२० ॥ त्याणेंकृपाकरूनिएकांतीं ॥ ग्रंथलिहविलामाझेहार्तीं ॥ परीयेविषयींविचक्षणश्रोतीं ॥ सं
शयचितींनधरावा ॥ २१ ॥ तोविश्वव्यापकचैतन्यघन ॥ सद्गुरुनुकारामआह्मांलागून ॥ महीपतितयाअनन्यशरण ॥
देहाभिमानटाकोनी ॥ २२ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळऐकाभाविकभक्त ॥ द्विपंचा
शतमाध्यायरसाळहा ॥ ३२३ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ५२ ॥ ॥ ओव्या ॥ ३२३ ॥ ॥

१ चिरायू, जीवंत. २ मानी, चतुर. ३ यव.

अ०

॥५२॥

॥११॥

अध्याय ५३ वा

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीत्रैलोक्यनाथायनमः ॥ जयविश्वभूषणाविश्वंभरा ॥ मायातीताजगदुद्धारा ॥ सगुणस्वरू
 पानिर्विकारा ॥ सायुज्यउदाराजगद्गुरु ॥ १ ॥ जयजयमायाचक्रचाळका ॥ पीतांबरधारीवैकुण्ठनायका ॥ प्रजापती
 चेनिजजनका ॥ वेदोद्धारकापांडुरंगा ॥ २ ॥ वारंणआणिअणुरणूत ॥ तूंसारिखाचिअससीजगन्नाथ ॥ सुरगणपुरंदर
 निश्चित ॥ सत्तेनेवर्ततीतुझिया ॥ ३ ॥ चंद्रसूर्यआकाशीधांवती ॥ त्यांचीसूत्रदोरीनुझियाहार्ती ॥ जैसाजळमंडपीबा
 हुल्यांप्रती ॥ नाचवितोयुक्तीनिजकळें ॥ ४ ॥ कांएकलाचिप्रभंजनकेवळ ॥ हालवीतसेतरुवरसकळ ॥ तैसालाघवीतूं
 गोपाळ ॥ ब्रह्मांडगोळहालविसी ॥ ५ ॥ जेंजेचराचरदिसतेंदृष्टी ॥ तेंतुझ्यारोमरंध्रीजगजेठी ॥ तोतुंपुंडलीकाचेपाठी ॥
 दोनहीकरकटींठेविले ॥ ६ ॥ ब्रह्मादिकांपारनकळेजाण ॥ तोतुंनिजभक्तांचेंपाळिसीवचन ॥ नानापरीचीसंकटेंदाखवू
 न ॥ मगनिजांगेंधावणकरिसीतूं ॥ ७ ॥ शेषशायीतुंगरुडध्वजा ॥ लक्ष्मीइच्छीतुझियाचरणरजा ॥ तोतुंउभाराहूनि
 अधोक्षजा ॥ घेसीलपूजादासांची ॥ ८ ॥ योगीबैसलेवज्रांसनी ॥ तरीलवकरीनयेसीत्यांचेध्यानी ॥ तोतुंप्रेमळभक्तांच्या
 कीर्तनी ॥ निर्लज्जहोऊनिनाचसी ॥ ९ ॥ त्यानिजभक्तांचींअघटितचरित्रं ॥ तूंचवदविसीराजीवनेत्र ॥ येरवींमीमति
 मंदकरावयास्तोत्र ॥ बुद्धिस्वतंत्रअसेना ॥ १० ॥ मागीलअध्यार्थीकथाअद्भुत ॥ तुकयासिपावलेपंढरीनाथ ॥ कोर
 डेकागदउदकाआंत ॥ तेरादिवसराहिले ॥ ११ ॥ आतांसावथहोऊनिश्रुती ॥ कथारसाळपरिसापुढती ॥ असोधा
 मणगांवबालेघांटाप्रती ॥ प्रसिद्धजाणतीसाधुसंत ॥ १२ ॥ तेथीलपाटीलवैष्णवभला ॥ प्रेमळभक्तमाणकोजीबोधला ॥
 शूद्रयातीतउपनांमत्याला ॥ जगतापऐसेंहणताती ॥ १३ ॥ ममताईतयाचीनिजकांतां ॥ परमभाविकपतिव्रता ॥
 जेभ्रतारआज्ञेविणसर्वथा ॥ नवर्तेवृथासंसारि ॥ १४ ॥ ज्येष्ठपुत्रअतिउदासी ॥ यमाजीनामाभिधानत्यासी ॥ तैसी

१ इत्ती. २ इंदादि देव. ३ वायु. वारा. ४ दोनही हात कमरेवर ठेऊन. ५ वृद्धासनी, वृद्ध निश्चयानें. ६ आत्मांव. ७ स्त्री. ८ पति हेच जीवें व्रत ती पतिव्रता.

अ. वि.
॥ १ ॥

चसुषासदुणराशी ॥ नामतियेसीभागीरथी ॥ १५ ॥ ऐसेचौघेजणएकचित्त ॥ प्रपंचीअसोनिअतिविरक्त ॥ हदयीं
आठवोनिपंढरीनाथ ॥ भजनकरितनिशिंदिनी ॥ १६ ॥ चरीधनधान्यअसेअपार ॥ महत्त्वमान्यताकारभार ॥ गा
यीतृषभनिरंतर ॥ गोठणभरूनअसतीपै ॥ १७ ॥ पंधरादिवसीएकादशीसी ॥ जातअसेपंढरीसी ॥ नेमवारीधरि
लीऐसी ॥ बोधराजेंनिजनिष्ठा ॥ १८ ॥ द्वादशीपर्वकाळसुदिन ॥ करीब्राह्मणसंतर्पण ॥ दीनयाचकक्षुधितजाण ॥ वां
टीतअन्नत्यांलागीं ॥ १९ ॥ त्रयोदशीसउठोनलवलाही ॥ परतोनियावेंधामणगांवीं ॥ ऐसेबहुतदिवसलोटांपाही ॥
तोंअवर्षणपडलेंदेशांत ॥ २० ॥ दुष्काळपडिलाअतिकठिण ॥ साहाशेरांचीजाहलीधारण ॥ द्रव्यदेऊनिविकतअ
न्न ॥ दुर्बळांकारणमिळेना ॥ २१ ॥ ऐसाकठिणकाळदेखतांदृष्टी ॥ बोधल्यासकरुणाउपजलीपोटी ॥ ह्मणेभूतमात्रांज
गजेठी ॥ आहेसर्वाघटीव्यापंक ॥ २२ ॥ मगकांतेसिनेऊनिएकांतीं ॥ निजहितसांगेतिजप्रती ॥ ह्मणेभुकेलियांसिय
थाशक्ती ॥ अन्नोदकदेईजे ॥ २३ ॥ क्षुधार्थीयासिद्यावेंअन्न ॥ सुकल्याझाडासिघालावेंजीवन ॥ शीतकाळींवस्त्रेंअ
र्पितांजाण ॥ तरीअक्षयपुण्यजोडतसे ॥ २४ ॥ प्रवासीरोगियांऔषधदेतां ॥ कींबुडत्यासिजळांतूनकाढितां ॥ कींदु
र्बळब्राह्मणाचेंलग्नकरितां ॥ तरीअक्षयपुण्यजोडतसे ॥ २५ ॥ पावेंकेंजळांविझविलेंघर ॥ कींअनाथप्रेतासअग्निसं
स्कार ॥ तृषाक्रांतासिपाजितांनीर ॥ तरीअक्षयपुण्यजोडतसे ॥ २६ ॥ निर्बळढोरासिकुरवाळणें ॥ कींपाशांतूनसा
वजसोडवणें ॥ याचकांसबोलतांनम्रवचनें ॥ तरीअक्षयपुण्यजोडतसे ॥ २७ ॥ हेंमुकृतअसतांपदरींजाण ॥ तरी
सात्विकवैराग्यउपजेलतेण ॥ मगजोडतीश्रीरामचरण ॥ पळतीविघ्नेंविषयांचीं ॥ २८ ॥ येरजपतपेंउग्रकरिती ॥
तींफळभोगेंमुकृतेंबिलयाजाती ॥ आणिपरोपकारजेसाधिती ॥ तयांसविरक्तीठसावे ॥ २९ ॥ यापरीबोधलाएकांतीं ॥

१ अहोरात्र, रात्रंदिवस. २ बेल. ३ ब्राह्मण भोजन. ४ दुष्काळ. ५ व्यापून रहाणारा. ६ थंडीच्या दिवसांत. ७ आगीन. ८ उदक. ९ पुण्य, १० पुण्यसाठा.

अ०

॥ ५३ ॥

॥ १ ॥

शिकवणदेतसेकांतेप्रती ॥ अवश्यह्मणोनितेसंती ॥ तैशाचरीतीवर्ततसे ॥ ३० ॥ करुणाधरूनसर्वाभूती ॥ दुष्काळीअ
 न्नदानकरिती ॥ स्वदेशांतप्रकटलीकीती ॥ याचकयेतीधांवूनी ॥ ३१ ॥ साखरेचेराशीवरदेखा ॥ गोळाहोतीमुंग्याम
 क्षिका ॥ कीवृक्षच्छायेचियादेखोनिमुखा ॥ पांथयेतीधांवोनी ॥ ३२ ॥ नातरीडोंगराचियाऊदकापासी ॥ श्वापदेयेती
 निजप्रीतीसी ॥ तेवीबोधल्याचेमंदिरासी ॥ तृषार्तक्षुधार्तयेतीबहू ॥ ३३ ॥ अश्ववरीसामग्रीयालूनिबहुत ॥ पंढरीस
 निघावेंदशमीआंत ॥ एकादशीसजाऊनितेथ ॥ स्नानकरितचंद्रभागेचें ॥ ३४ ॥ जातपुंडरीकाचेदर्शना ॥ हार्तीशोभे
 टाळविणा ॥ घालूनिक्षेत्रप्रदक्षिणा ॥ करीगर्जनाहरिनामें ॥ ३५ ॥ सप्रेमभरितेअवसरी ॥ लोटांगणघालीमहाद्वारी ॥
 मगप्रवेशोनिराउळांतरी ॥ स्वरूपदृष्टीभरीन्याहाळित ॥ ३६ ॥ देवासिदेऊनिआलिंगन ॥ सांगतआपुलेजीवींचीखू
 ण ॥ जैसीकन्यासासुरवासिण ॥ गुजसांगतमातेसी ॥ ३७ ॥ मस्तकठेऊनिचरणावरी ॥ सभामंडपीकीर्तनकरी ॥ जा
 गरणहोतप्रहरच्यारी ॥ स्वानंदगजरीतेधवां ॥ ३८ ॥ विप्राहार्तीस्वयंपाककरून ॥ क्षुधार्थीयांसिअर्पावेंअन्न ॥ मग
 देवासिआज्ञामागून ॥ यावेंपरतोनगृहासी ॥ ४१ ॥ ऐसेलोटांबहुदिन ॥ पदरींचेंसरलेंधनधान्य ॥ मगअलंकारव
 स्तामोडून ॥ करीअन्नदानयाचकां ॥ ४० ॥ गायीवृषभचान्धाविणपीडती ॥ ह्मणोनियांटीलींलोकांप्रती ॥ निरुपा
 धिहोऊनिऐशारीती ॥ भजनएकांतीकरितसे ॥ ४१ ॥ निजगेंकष्टकरून ॥ मजूरीकरूनिमिळवावेंअन्न ॥ त्यांतही
 अतिथीसंतोषवून ॥ कुटुंबरक्षणकरितसे ॥ ४२ ॥ ऐसीयेतांदरिद्रापदा ॥ आपुलानिश्रयनसांडीकदा ॥ सद्भावेंआ
 ळवूनिगोविंदा ॥ गुणानुवादावर्णितसे ॥ ४३ ॥ ऐसीनिष्ठादेखोनिचिती ॥ प्रसन्नजाहलेरुक्मिणीपती ॥ साक्षातदर्श
 नएकांती ॥ बोधल्याप्रतीदेतसे ॥ ४४ ॥ एकचित्तीनसतांभावो ॥ सर्वथानभेटेदेवाधिदेवो ॥ प्रेमभक्तीविणपाहावो ॥

भ.वि.
॥२॥

जाणपणवावोकासवा ॥ ४५ ॥ अंगीभरतांज्ञानाभिमान ॥ कदापिनठसेभोळेपण ॥ जैसातरुवैरथोरवाढलाजाण ॥
तोलवोनेणेचीसर्वथा ॥ ४६ ॥ कीवृद्धत्वपावलाद्विजवर ॥ त्याचेमुखीनवैसेवेदाक्षर ॥ कीकोल्हाटीथोरवाढल्यावर ॥
त्याचेंअंगनलवेची ॥ ४७ ॥ कीअग्नीमाजीमडकेंभाजिती ॥ त्याचीपरतोनिनव्हेचिमाती ॥ नातरीजीबीजेंअग्नीनेंआ
हाळती ॥ तीअंकुरासिनयेतीसर्वथा ॥ ४८ ॥ तेवींजाणपणयेतांअंगासी ॥ भोळेपणनठसेचतयासी ॥ भावविश्वासन
सतांमानसी ॥ हृषीकेशीआतुडेना ॥ ४९ ॥ ह्यणुनिसाधुसंतजन ॥ डावेलोनिटाकितीज्ञानाभिमान ॥ जेवींहिवरांचेरु
क्षाखालून ॥ नजातीसज्ञानसर्वथा ॥ ५० ॥ असौसतांचीवर्णितांस्थित ॥ पुढेंग्रंथवाढेलबहुत ॥ बोधल्याचीदेखोनभो
ळीभक्त ॥ पंढरीनाथभेटला ॥ ५१ ॥ एकेदिवसींहरिदिनीसी ॥ पंढरीसचालिलेयात्रेसी ॥ वाटखर्चीनाहींघावयासी ॥
मगकांतामानसींचितावली ॥ ५२ ॥ चंद्रभागेसिकरितांस्नाना ॥ ब्राह्मणांसिद्यावयानाहींदक्षिणा ॥ द्वादशीसविप्रां
सिभोजना ॥ कोठूनिद्यावेंनिजकांते ॥ ५३ ॥ तरीकाष्ठेंआणोनियांस्वकरीं ॥ विकीनपंढरीचेबाजारीं ॥ मगकुन्हाड
घेवोनिकरीं ॥ पंढरीससत्वरचालिले ॥ ५४ ॥ पायांसनमिलेपायतण ॥ वस्त्रेंचढाळेंअतिजीर्ण ॥ डोक्यासधिंध्याबां
धोन ॥ करीतभजनश्रीहरीचें ॥ ५५ ॥ ह्यणतीगेलेंधरीचेंसंपत्तिधन ॥ हेंबहुतवाटलेंसमाधान ॥ देवेंमायाजाळका
ढोन ॥ प्रपंचभानउडविलें ॥ ५६ ॥ जैसेंनितळोनिगेलियाअभाळ ॥ आकाशदिसेअतिनिर्मळ ॥ कींपूरवोहटोनिगे
लियातुंबळ ॥ गंगानिश्चळवाहातसे ॥ ५७ ॥ तेवींलयाजातांधनसंपत्ती ॥ बोधलानिश्चलजाहलाचितीं ॥ अंतरींहोऊ
नप्रेमभरित ॥ भजनकरीतचालिला ॥ ५८ ॥ सन्निधउरतांक्षेत्रपंढरी ॥ भाराभरकाष्ठेंवेतलींशिरीं ॥ तींसत्वरनेऊनिबा
जारीं ॥ तीनपैशावरीदीधलीं ॥ ५९ ॥ चितींअनुतापधरून ॥ केलेंचंद्रभागेचेंस्नान ॥ प्रयोगसांगतांविप्राकारण ॥ द

१ ज्ञानाचा ग्यर्थ अभिमान. २ वृक्ष. ३ भाजतात, पोळतात. ४ आकळत-सांपडत नाही. ५ सोडून. ६ विवध्याचे. ७ कावळे. ८ शांत, निष्काळजी.

अ०

॥५३॥

॥२॥

क्षिणादीधलीएकपैसा ॥ ६० ॥ एकपैसामोडूनतेवेळां ॥ घेतल्याखारकाबुकामाळा ॥ राउंळाजाऊंनिघनसांवळा ॥ भा
 वेंपजिलानिजप्रीती ॥ ६१ ॥ रात्रींऐकोनिहरिकीर्तन ॥ चारप्रहरकेलेंजागरण ॥ द्वादशीसकरोनियांस्नान ॥ उद्विग्नम
 नबैसला ॥ ६२ ॥ ह्मणेविप्रासिशिधायावयासी ॥ अनुकूलतानाहींआजिचेदिवसी ॥ मागुतीतिरुकादेऊनिवाणियासी ॥
 पिष्टअर्धशेरआणिलें ॥ ६३ ॥ तेंचवाळयांतबांधोनतेअवसरी ॥ बैसलाचंद्रभागेचेतीरी ॥ ह्मणेकोणहीद्विजवरयेईलज
 री ॥ तरीसभाग्यअंतरिमीएक ॥ ६४ ॥ नाहीडाळतांदूळलवण ॥ कोणदुर्बळाचेंघेईलअन्न ॥ थोरथोरलोकयात्रेसिये
 ऊन ॥ समाराधनाघालिती ॥ ६५ ॥ सांडूनियांदिग्यमंदिर ॥ खोपटांतनयेतीवस्तीकर ॥ कांपात्रींचेंटाकोनियांक्षी
 रें ॥ ताकजेवणारनघेती ॥ ६६ ॥ तेवींथोरथोरटाकोनयजमान ॥ मजकडेकोणयेतीलब्राह्मण ॥ ऐसाचिंताक्रांतहोऊ
 न ॥ करितभजनश्रीहरीचें ॥ ६७ ॥ बोधल्याचाभावनिर्मळ ॥ जाणोनियांभक्तवत्सल ॥ वृद्धब्राह्मणदीनदयाळ ॥ जाह
 लेतत्काळतेसमयीं ॥ ६८ ॥ हातींकाठीडोईसटोपी ॥ जीर्णवस्त्रनेसलेजगजेठी ॥ थरथरांकांपतउठाउठी ॥ आलेवाळु
 वंटीतेधवां ॥ ६९ ॥ बोधल्यासिह्मणेजगजीवन ॥ तूंआमुचायजमानपुरांतन ॥ मीपंढरीक्षेत्रींराहून ॥ आशीर्वचनतु
 जदेतो ॥ ७० ॥ आणिकउदंडअसतीद्विजवर ॥ त्यांचैयजमानथोरथोर ॥ मजदुर्बळालागींसार्वार ॥ कोणीचपामरन
 पृसती ॥ ७१ ॥ ह्मणोनिभुधितहोऊनिपोटी ॥ पातलोंबोधल्यातुझेभेटी ॥ कायसाहित्यअसेलजेंगांठी ॥ तेंउठाउठी
 मजद्यावें ॥ ७२ ॥ ऐकोनिविप्राचेंवचन ॥ चितींवाटलेंसमाधान ॥ ह्मणेमजपावलारुक्मिणीरमण ॥ आनंदघनकृपाळू
 ॥ ७३ ॥ मगचवाळयांचीगांठसोडुनिसवरी ॥ पिष्टकाढिलेंतेअवसरी ॥ घातलेंब्राह्मणाचेपदरी ॥ परीसंकोचअंतरिंवा
 टला ॥ ७४ ॥ ह्मणेस्वामीहेंकोरडेंपीठ ॥ द्यावयासिनाहींडाळमीठ ॥ वचनऐकोनिवैकुंठपीठ ॥ कायबोलततेधवां ॥ ७५ ॥

भ.वि.
॥ ३ ॥

समयीं होतें जें अनुकूल ॥ तें लां दीधलें येवेळ ॥ कासया सपाहि जेल वणढाळ ॥ ऐसें घननीळ ह्मणतसे ॥ ७६ ॥ बोधल्याचे चि
तीं आवडी बहुत ॥ कीं ब्राह्मण जे वावाट्टी देखत ॥ हे जीर्वांची खूण पंढरीनाथ ॥ जाणता जाहला ते कार्त्ती ॥ ७७ ॥ मग ह्मणे
रुक्मिणी कांत ॥ आमुचें बिऱ्हाड देऊळांत ॥ स्वयं पाक करावया तेथ ॥ स्थळ हिरितें दिसेना ॥ ७८ ॥ शुभावेचो निदेशील मा
तें ॥ तरी पानगे करून भक्षूं येथें ॥ ऐकोनि बोधल्याच्या चित्तातें ॥ संतोष परम वाटला ॥ ७९ ॥ ह्मणे जें सें होतें माझे मनीं ॥
तैसी चबोलिला विप्रवाणी ॥ मग चवाळयाची वेंटी करूनी ॥ शुभावेचोनी आणिल्या ॥ ८० ॥ स्नान करोनि आला ब्राह्मण ॥
बोलें वस्त्र नेसला जीर्ण ॥ बोधल्यानें यात्रेकऱ्यांपासोन ॥ कृशानु आणोन दीधला ॥ ८१ ॥ ज्याचें ऐश्वर्य देखोनि डोळां ॥
लक्ष्मीजडली चरण कमळा ॥ तो वेंकुंठवासी घनसांवळा ॥ पानगे करीत बैसला ॥ ८२ ॥ वेदोक्त मंत्र उच्चारूनी ॥ ज्या
सि अवदां न देती ऋषिहवनीं ॥ तो निज भक्तांची आवडी देखोनी ॥ पिष्ट मळीत निज करे ॥ ८३ ॥ हारुक्मिणी सकळ तां वृ
त्तांत ॥ कीं स्वयं पाक करिती पंढरीनाथ ॥ मग ती वृद्ध रूपधरोनि त्वरित ॥ येती जाहली त्या ठायां ॥ ८४ ॥ जैसा दीपक
सूक्ष्म होतां जाण ॥ प्रकाशतें साच दिसेमलिन ॥ कीं वृक्षासिये तां पोखरण ॥ लतां पिंगट होताती ॥ ८५ ॥ कांमृदंगा ऐसी
च उमटे ध्वन ॥ कीं पुष्पा ऐसाच परिमळ जाण ॥ कीं मेघा अंगिच पलं जाण ॥ शोभायमान चमकत ॥ ८६ ॥ ना तरी चित्रा ऐ
सा उमटे रंग ॥ कीं प्रकृती ऐसें च होय अंग ॥ कांमुगा ऐसीच जैसी शेंग ॥ झाडीं असतां वाढतसे ॥ ८७ ॥ कां ऋतु ऐसें च आ
काश होये ॥ कीं बोघा ऐसीच संरिता पाहे ॥ तेवीं भितारा ऐसीच रुक्मिणी माये ॥ रूपें नटली ते धवां ॥ ८८ ॥ मुखांत नाहीं
तद्विजें पंक्ती ॥ कर्णी ताटें कें लखलखिती ॥ सौभाग्य भूषणें विराजती ॥ कुंकुम ललाटी लाविलें ॥ ८९ ॥ शुभ्र फाटें कें वस्त्र
जीर्ण ॥ काठी टेंकित स्थिरावोन ॥ मग बालवंटी येऊन ॥ जगजीवन धुंडितसे ॥ ९० ॥ तों वाळुवंटीं थाळ घालूनी ॥ पिष्ट म

अ०

॥ ५३ ॥

॥ ३ ॥

छीतसेचक्रपाणी ॥ हेंदेखोनिविश्वजननी ॥ हांसोनकायबोलतसे ॥ ९१ ॥ यजमानआलायात्रेसी ॥ एकलेचआला
 त्याजपासी ॥ आह्यांसिटाकोनिमार्गेसी ॥ स्वयंपाकासीनिघालां ॥ ९२ ॥ रुक्मिणीह्मणेतेसमयीं ॥ मीस्वयंपाकार्थ
 पातलेंपाही ॥ मगस्नानकरोनिलवलाहीं ॥ बैसलीयेऊनसन्निध ॥ ९३ ॥ ह्मणेएकलेचकरूपाहतांभोजन ॥ परीजेवा
 वयासआलीसुवासिण ॥ ऐकोनिबोधल्याचेंमन ॥ संतोषयुक्ततेधवां ॥ ९४ ॥ बोधलाविचारीस्वमनांत ॥ अन्नअसेकीं
 हेंकिंचित ॥ उभयतांकेसीजेवितीलयांत ॥ नकळेनिश्चितमजलागीं ॥ ९५ ॥ अनंतशक्तीचीस्वामिणीयेथ ॥ सकळसि
 द्दीवोळंगतीतेथ ॥ तिचेहातलागतांवरित ॥ आलीबरकंतअन्नासी ॥ ९६ ॥ रांजणीबैसलीभागीरथी ॥ तरीतीआटे
 लकैशारीतीं ॥ कामधेनुचियागोठचाप्रती ॥ चान्यासितोटानयेकीं ॥ ९७ ॥ नातरीउर्वीचेलग्रांतजाण ॥ नव्हेस्थळा
 चीअडचण ॥ तेवींजेथेंबैसलीमातारुक्मिण ॥ तेथेंकिंचितन्यूननपडेची ॥ ९८ ॥ आतांपक्वान्नेकरावीजर ॥ तरीबोध
 ल्याचेंदुखवेलअंतर ॥ ह्मणोनिपानगेभाजिलेफार ॥ जेअमृताहूनसुरस ॥ ९९ ॥ तीनपात्रेंतत्काळवाढून ॥ निजभ
 क्तासिह्मणेजगजीवन ॥ तुह्मींहीआतांचउठोन ॥ प्रसादध्यावायेपंक्तीं ॥ १०० ॥ येरूह्मणेद्विजवरा ॥ मीआतांचनजे
 वीसतरा ॥ तुह्मींउभयतांजेविल्यापुढारा ॥ उच्छिष्टपात्रमजद्यावें ॥ १ ॥ अवश्यह्मणोनिहृषीकेशी ॥ मगसतरबैस
 लेभोजनासी ॥ तोंसुरवरयेवोनिआकाशीं ॥ कौतुकदृष्टीसीपाहाती ॥ २ ॥ इतरजनांच्यापडतांदृष्टी ॥ परस्परांबोल
 तातिगोष्टी ॥ ह्मणतीभक्तवत्सलजगजेठी ॥ प्रेमळापाठीलागतसे ॥ ३ ॥ आह्मींकरितोंनानाप्रयत्न ॥ परीकदांनकरी
 अमृतपान ॥ तोबोधल्याचीभक्तिदेखोन ॥ भक्षीकदन्ननिजप्रीतीं ॥ ४ ॥ ब्राह्मणसुवासिणजेवल्यावर ॥ बोधल्यासि
 दीधलेंउच्छिष्टपात्र ॥ निमिषंनलागतांशार्द्धधर ॥ अदृश्यंजाहलेतेधवां ॥ ५ ॥ तेव्हांउमजेंलेंयाचेमनीं ॥ कींविप्रबेधें

भ. वि.
॥ ४ ॥

चक्रपाणी ॥ माझे समाधान करूनी ॥ गेले ऐसे वाटतसे ॥ ६ ॥ पात्री प्रसाद होता उरला ॥ तो निज प्रीतीने भक्षी बोधला ॥
दे उळासि जाऊन ते वेळां ॥ काय बोलिला देवासी ॥ ७ ॥ ह्मणे भक्त वत्सला जगजीवना ॥ आजिक दन्न आवडलें तुझियाम
ना ॥ थोर थोर टाक नि समाराधना ॥ सांभाळिलें दीनानि जरूपें ॥ ८ ॥ यावरी बोले रुक्मिणी रमण ॥ द्विजांसि वाढिती
नाना पक्वान्न ॥ तेथे ही मी जातसे जाण ॥ परी कोणीच भोजन न घालिती ॥ ९ ॥ बोधल्यास ह्मणती अधोक्षज ॥ उदईक
कौतुक दाखवीन तुज ॥ तों एका सावकारें सहज ॥ सहस्र भोजन मांडिलें ॥ १० ॥ सर्व साहित्य करोनिते दिनीं ॥ रा
त्रीं द्विजांसि सांगीतलीं आमंत्रणीं ॥ सकळांची नावे पुसोनी ॥ पत्री लिहोनी ठेविलीं ॥ ११ ॥ मग वाळुवंटी कनात देऊ
नी ॥ स्वयंपाक केला दुसरे दिनीं ॥ विप्रांसि स्नानें सांगता त्यांनीं ॥ पात्री येऊनी बैसले ॥ १२ ॥ कागदीं ताळा पाहतां
सहज ॥ तों सहस्रांची आली बेरीज ॥ तंव बोधल्यास ह्मणे अधोक्षज ॥ कौतुक तुज दाखवितों ॥ १३ ॥ मग आपण जा
हला वृद्ध ब्राह्मण ॥ वस्त्रने सलाफाट कें जीर्ण ॥ हातीं काठी जगजीवन ॥ थर थरां मान कांपवित ॥ १४ ॥ ऐसे रूप धरोनि
पाही ॥ सत्वर चालिले लवलाही ॥ बोधल्यास ह्मणती तये समयीं ॥ कौतुक पाही दुरोनी ॥ १५ ॥ ब्राह्मण पंक्ती पासी जा
ण ॥ येऊन बोलतसे जगजीवन ॥ मीक्षुधित उपवासी ब्राह्मण ॥ पक्वान्न भोजन इच्छितसें ॥ १६ ॥ ते ह्मणती परतोन जायी
येथें समावेश होत नाही ॥ वचन ऐकोन शेष शायी ॥ काय बोलती तेथवां ॥ १७ ॥ सहस्र ब्राह्मण बैसले देख ॥ यांत एक न स
माये काय आंगांतुक ॥ ऐसे बोलतां वैकुंठ नायक ॥ सावकार बोलत तें एका ॥ १८ ॥ आं वं तिले ब्राह्मण असतां जाण ॥ आगां
तुकाचें काय कारण ॥ ऐसे येतील उदंड जन ॥ आह्मी कोठुनि अन्न पुरवावें ॥ १९ ॥ मग वळेंच पात्री उठा उठी ॥ जाऊनि व
सले जगजेठी ॥ बोधला कौतुक विलोकूनि दृष्टीं ॥ आश्चर्य पोटीं करीतसे ॥ २० ॥ सावकार सेवका ससांगे देखा ॥ ब्राह्म

णासबाहेर उचलोनिटाका ॥ तेव्हां कोणीचन करितीविवेका ॥ वैकुंठनायका उठविलें ॥ २१ ॥ कोणी धरिले चरण हात ॥
 कोणी शेडी धरोनिवोढित ॥ ह्मणती हा ब्राह्मण लंडबहुत ॥ बळेंच बैसतो पात्रावरी ॥ २२ ॥ ऐसें परस्परें बोलोनि वचन ॥
 द्विजासिंटा किलें भिरकावून ॥ पुढती सरसावोनि जगज्जीवन ॥ उभे राहिले ते धवां ॥ २३ ॥ तोंड कडे पात्रीं वाढिलें घृत ॥
 पुरोहितें संकल्प सोडिला तरित ॥ मग आपोशन घेऊनि समस्त ॥ द्विज बैसले भोजना ॥ २४ ॥ हें देखोनि वैकुंठ विहारी ॥
 परतो निचालिले ते अवसरीं ॥ जैसा सिद्धांपासो नित्रिपुरारी ॥ रुसोनि सत्वर निघाला ॥ २५ ॥ कीं कुंडी सांडोनि प्राण जा
 त ॥ मग देहासिवोढे कल्पांत ॥ तेवीं पाठ मोरा होतां रुक्मिणीकांत ॥ विघ्न अद्भुत वोढवले ॥ २६ ॥ अपार सुटला प्रभं
 न ॥ धुळीनें कोंडोनि भरलें गर्गन ॥ अन्न पात्रीं मृत्तिका भरोन ॥ गेलीं उडोन चोर्ही कडे ॥ २७ ॥ कनैत मंडप सुटोनि पड
 ले ॥ सकळ द्विज वर उठोनि गेले ॥ हें कौतुक बोधल्या सिंदाख विलें ॥ आश्चर्य वाटलें तयासी ॥ २८ ॥ एक विमुख होतां ज
 गज्जीवन ॥ उपवासी उठले सकळ ब्राह्मण ॥ जैसें मुळापासो नितोडितां जीवन ॥ मग शाखा कोठून येतील ॥ २९ ॥ कीं व
 रमाय मंडपांतूनिरुसोनि जाय ॥ तेथें वऱ्हाडिणी जे वितील काय ॥ कीं वत्सासि पान्हान देतां गाथ ॥ तरी घर धनी काय दोह
 तील ॥ १३० ॥ तेवीं विप्र मुखें भोक्ता घन नीळ ॥ ज्यासि हृदयें ध्यातो जा श्वनीळ ॥ तो विमुख होतां दीन दयाळ ॥ विघ्न तस्का
 ळ वोढवले ॥ ३१ ॥ बोधल्यासि ह्मणे वैकुंठ नाथ ॥ ऐसें चदांभिक लोक समस्त ॥ तुझा शुद्ध देखोन भावार्थ ॥ कदन्न आवड
 त मजलागीं ॥ ३२ ॥ म्यां मोडोन दुर्योधनाच्या वचना ॥ विदुराच्या गृहीं खादल्या कण्या ॥ द्रौपदीस तीचे भाजीच्या पा
 ना ॥ आलों पाहुणा अर्धरात्रीं ॥ ३३ ॥ गोपाळांचें उच्छिष्ट जाण ॥ म्यां खादलें निज प्रीतीन ॥ ऋषिपत्न्यांनीं आणिलें
 अन्न ॥ तें आवडी करोन भक्षितसें ॥ ३४ ॥ गोपाळ चाळवूनि घालिती कवळें ॥ ते मज वाटती अतिनिर्मळ ॥ ऐसें बोलतां दी

भ. वि.
॥ ५ ॥

नदयाळ ॥ भक्तप्रेमळसंतोषला ॥ ३५ ॥ बोधलाह्मणेजगजीवना ॥ तुझापारनकळेकवणा ॥ ऐशारीतीबोलोनिवचना ॥
मिठीचरणीघातली ॥ ३६ ॥ चोखामेळावैष्णवभक्तप्रेमळ ॥ त्याचेंघृतभक्षीतघननीळ ॥ भिल्लाटीचींउच्छिष्टफळेंसकळ ॥
प्रेमआवडीनेंखातसे ॥ ३७ ॥ मगदेवाचीआज्ञाघेवोनिपाही ॥ परतोनिचालिलेधामणगांवीं ॥ मार्गीचालतांलवला
हीं ॥ तोंओसाडअरण्यलागलें ॥ ३८ ॥ क्षुधेतृषेनेंव्यापिलेंजाण ॥ जवळनदिसेपुरपट्टण ॥ निजदासांचेंअंतरजाणू
न ॥ जगजीवनपातले ॥ ३९ ॥ इच्छामात्रतयेवेळा ॥ वाटेसिनिर्माणकेलामळा ॥ जेदृष्टीनेंदेखतांढोळां ॥ विश्रांती
वाटेपथिकां ॥ १४० ॥ आपणबनकैरहोऊनिप्रीतीं ॥ मोटहांकीवैकुंठपती ॥ माळीणहोऊनिरुक्मिणीसती ॥ वाटपाह
तीभक्तांची ॥ ४१ ॥ हेंबोधल्यानेंदृष्टीदेखोन ॥ मळयांतजावयासिनधेचमन ॥ शीर्तउष्णदुःखसुखसमान ॥ मानोनि
भजनकरीतसे ॥ ४२ ॥ मगपांटीतघालोनिताकभाकरी ॥ कंदमूळफळेंघेतलींबरीं ॥ लवंलाहींघेऊनमस्तकावरी ॥ रु
क्मिणीपुढारीयेतसे ॥ ४३ ॥ बोधल्यासिह्मणेतेवेळा ॥ आमचाडावंलोनिजातोसिमळा ॥ माळीवाटपाहातबैसला ॥ दु
रूनितुजलादेखोनी ॥ ४४ ॥ तूंपंढरीचावारकरी ॥ आमुचाआश्रमपवित्रकरी ॥ क्षुधांतृषाअसलीजरी ॥ तरीसंकोच
अंतरींनधरावा ॥ ४५ ॥ बोधलाविस्मितजाहलाचित्तीं ॥ ह्मणेयास्थळींकीर्धीचनव्हतीवस्ती ॥ मगपरतोनिजाऊनिम
ळयाप्रती ॥ घेतलीविश्रांतीक्षणभरी ॥ ४६ ॥ कंदफळेंखाऊनिकांहीं ॥ सत्वरचालिलेधामणगांवीं ॥ परतोनिमार्गेपा
हातांपाही ॥ तोंकोणीचनपडेदृष्टीसी ॥ ४७ ॥ ह्मणेमीक्षुधितजाहलेंबहुत ॥ ह्मणोनिमावरचिपंढरीनाथ ॥ मंदिरींजा
ऊनवृत्तांत ॥ कांतेप्रतीसांगतसे ॥ ४८ ॥ एकेदिवसींबोधराज ॥ शेतींराखणबैसलेसहज ॥ ध्यानांतआणोनिअधोक्ष
ज ॥ नामस्मरणकरीतसे ॥ ४९ ॥ ह्मणेचाडियावरीमूठधरितीजेव्हां ॥ विश्वभाग्येंपिकोह्मणेतेव्हां ॥ तरीआतांकास

१ तूप. २ चोरें. ३ त्वरेनें. ४ भूक व तहान. ५ शहर किंवा खेडेगांव. ६ वाटसरूस. ७ वागवान, माळी. ८ घंड. ९ जलदीनें १० पाविण्या वाचून, सोडून. ११ भूक व तहान

अ०

॥ ५३ ॥

॥ ५ ॥

यापक्षीउडवा ॥ त्यांचियाजीवादुःखवाटे ॥ १५० ॥ ज्याचेंअन्नअसेलयेथ ॥ तेसुखेंखावोतयाक्षेत्रांत ॥ सर्वाभूर्तीरुक्मि
 णीकांत ॥ बोलिलेसंतपुरातन ॥ ५१ ॥ मस्तकींगोफणगुंडालोन ॥ अनुतापेंकरीतनामस्मरण ॥ तोंपांटीतभाकरघा
 लोन ॥ कांतापातलीसत्वर ॥ ५२ ॥ भोजनघालोनिबोधल्यासी ॥ ममतायीबोलिलीकायत्यासी ॥ तुझीहुरंडावांटी
 तांयाचकासी ॥ तरीपुढेंगतिकैसीहोईल ॥ ५३ ॥ दिवाणाचाफिटलापाहिजेसारा ॥ धान्यलागतेंआपुलेउदरां ॥ ह्य
 णोनिमाझीगोष्टीभ्रतारा ॥ चित्तीधराआजिएक ॥ ५४ ॥ आपुल्याहातेंकणसेंजाण ॥ घालतरीविठोबाचीचऑण ॥
 ऐसेंबोलोनियांवचन ॥ कांतागेलीमंदिरा ॥ ५५ ॥ तोंकीर्तनकरीतआनंदेंसी ॥ यात्राचालिलीपंदरीसी ॥ तेंबोधल्या
 नेंदेखोनिदृष्टीसी ॥ आनंदमानसीवाटला ॥ ५६ ॥ मगमाळयाखालीउतरोनसत्वर ॥ घातलासाष्टांगनमस्कार ॥ तों
 पुढेंचालतहोतेद्विजवर ॥ तेह्मणतीकोमळअंतरबहुयाचें ॥ ५७ ॥ ब्राह्मणह्मणेरेविष्णुभक्ता ॥ तूंदुष्काळीआमुचाअन्न
 दाता ॥ जरीकणसेंचारदेसीलआतां ॥ तरीसंतोषक्षुधितामजहोय ॥ ५८ ॥ ऐकोनिद्विजवराचीवाणी ॥ करुणाउपज
 लीत्याचेमनीं ॥ ह्मणेमजकांतेनेंआणघालूनी ॥ घरासिगेलीआतांची ॥ ५९ ॥ तरीतुझीजाऊनिक्षेत्रांत ॥ कणसेंन्या
 वींआपुलेहातं ॥ ऐसीऐकतांचिमात ॥ विप्रचित्तांतसंतोषला ॥ १६० ॥ लगबगेंमोडितांतेअवसरीं ॥ तोंमागोनआ
 लेयात्रेकरी ॥ त्यांणींद्विजवराचेकरीं ॥ कणसेंदेखिलेंतेधवां ॥ ६१ ॥ मगविठ्ठलनामेंगर्जोनसत्तरीं ॥ बोधल्यासिह्म
 णतीतेअवसरीं ॥ आह्मासिकणसेंदेशीलजरी ॥ तरीकृपाश्रीहरीकरीलनुज ॥ ६२ ॥ महर्घतापडलीअतिकठिन ॥ ती
 नपायल्यांचीजाहलीधारण ॥ येसमयींकरिशीलअन्नदान ॥ तरीअगणितपुण्यहोईल ॥ ६३ ॥ वचनऐकोनिबोधल्या
 न ॥ चित्तीवाटलेंसमाधान ॥ ह्मणेधन्यआजिचासुदिन ॥ संतसज्जनभेटले ॥ ६४ ॥ मगयात्रेकन्यांसतेअवसरीं ॥

भ. वि.
॥ ६ ॥

हृण्णेकणसेमोडाआंपुलेकरी ॥ मजशपतघालोनिझडकरी ॥ कांतामंदिरींगेलीअसे ॥ ६५ ॥ यात्राहोतीदोनशत ॥ क्षेत्रां
मार्जाशिरलेवरित ॥ जोंधळालुटोनिकेलाफस्त ॥ मगनिघालेसमस्तबाहेरी ॥ ६६ ॥ गांवांतकळलावृतांत ॥ कींबोधल्यानें
लुटविलेंशेत ॥ ऐकोनिनरनारीसमस्त ॥ आश्चर्यकरितीमानसीं ॥ ६७ ॥ एकहृण्णतीअतिउदार ॥ एकहृण्णतीदिवाळखोर ॥
एकहृण्णतीत्याचासंसार ॥ रुक्मिणीवरचालवितो ॥ ६८ ॥ पुत्रकांतांगांजितीलहृण्णोन ॥ गांवांतनयेचपरतोन ॥ ध्या
नांतआणोनिजगज्जीवन ॥ सप्रेमभजनकरीतसे ॥ ६९ ॥ तंवज्येष्ठपुत्रानेंवृतांतऐकोनी ॥ पाहावयासिआलातयेक्षणी
तोंथोंट्यांतांटासकणसेंदेखोनी ॥ उद्वेगमनींवाटला ॥ ७० ॥ विंताक्रांतवैसलातेथ ॥ पित्यासिकळलेंसमस्त ॥ एक
अभंगउपदेशतेथ ॥ केलाअसेपुत्रासी ॥ ७१ ॥ हृण्णेऐकबापाजीवाचेंलक्षण ॥ हेंव्यर्थचिधरितोसिकृपणपण ॥ जैसी
मधुमक्षिकाउपवासीराहून ॥ रससांचोनठेविती ॥ ७२ ॥ मगपारधीयेऊनएकवेळ ॥ झाडोनघेततेंमोहळ ॥ मगम
क्षिकाकरितीतळमळ ॥ अरण्यामाजीजाऊनी ॥ ७३ ॥ तेवींकृपणताधरोनिपोटी ॥ लोककरितीसंसारराहांटी ॥ म
गआलियानागवणीचीपटी ॥ देतीशेवटींघनधान्य ॥ ७४ ॥ आजिसत्पात्रींवेंचिलेंशेत ॥ आणितुंकांमनांतचिंताक्रां
त ॥ ऐसेंबोलतांप्रेमळभक्त ॥ अनुतापचित्तांतठसावला ॥ ७५ ॥ हरिणीच्यायाडसाकारणें ॥ शिकवणेंनलामतीजें
सींकिरणें ॥ कींविहंगमीच्यापिल्यांसजाणे ॥ उडतांकष्टनहोती ॥ ७६ ॥ नातरीमीनांचियापिलियां ॥ सांगडबांधणें
कासया ॥ तेवींयमाजीसअनुतापव्हावया ॥ सायासनाहींलागले ॥ ७७ ॥ बोधल्यासकरोनिसाष्टांगनमन ॥ बरासि
नेलेंहार्तीधरून ॥ मगममतायीससकलवर्तमान ॥ जाहलेंतैसेंसांगीतलें ॥ ७८ ॥ यात्रेकन्यांसिशेतवांटिलें ॥ ऐकोनिकां
तेसिममाधानवाटलें ॥ हृण्णेसत्पात्रींअन्नवांटिलें ॥ हेंसुकृतफळलेंमागीलकीं ॥ ७९ ॥ वाटलेंपत्नीससमाधान ॥ परींनिंदा

१ स्त्री. २ तोडलेल्या देटास. ३ खेती, दिलगिरी. ४ वागणूक, वर्तनक्रम. ५ पक्षिणी. ६ मत्स्यांच्या. ७ पूर्वजन्मींचें पुण्य.

अ०

॥ ५३ ॥

॥ ६ ॥

करितीकुटिळपिशुन ॥ ह्मणतीदिवाणसाराकोठून ॥ देईलआतांकळेना ॥ १८० ॥ तंवगांवांतपटीमांडिलीजाण ॥ वायदा
 लिहिलासातहोन ॥ गांवकरीसमांपत्रकरून ॥ कायबोलतीतेंएका ॥ ८१ ॥ पदरीनसतांकांहींतकत ॥ बोधल्यानेंलुट
 वूनटाकिलेंशेत ॥ हरिनामगर्जोनिदिवसरात ॥ टाळकुटितनिजप्रेमें ॥ ८२ ॥ तरीत्याचेआधींमागावेहोन ॥ मगआप
 णदेऊंसकळजन ॥ ऐसाविचारदृढकरून ॥ पत्रलिहूनपाठविलें ॥ ८३ ॥ यांतअंतरकरीलकोणीदुसरा ॥ तरीबोधल्या
 चात्याणेंद्यावासारा ॥ मगहवालदारपाठवूनत्याचियाघरा ॥ ह्मणेहोनसत्तरादेईजे ॥ ८४ ॥ तीनहोनमंदिरींहोतेजा
 ण ॥ चारनमिळतीकरितांप्रयत्न ॥ तंवगांवांतएकनागावूब्राह्मणीण ॥ सावकारीणहोतीकीं ॥ ८५ ॥ प्रहररात्रलोट
 ल्यावरी ॥ बोधराजगेलेतिचियाघरीं ॥ ह्मणेकलंतरघेऊनअगोदरी ॥ होनचारसत्तरींमजद्यावे ॥ ८६ ॥ अवश्यह्मणे
 सावकारीण ॥ प्रातःकाळींदेईनहोन ॥ मगबोधराजसत्तरउठोन ॥ निजमंदिरापातला ॥ ८७ ॥ द्रव्याचीचरंवीभरो
 निमोठी ॥ ठेविलीहोतीभुईचेपोटीं ॥ तेउकरोनियांउठाउठी ॥ चारहोनत्यांतूनकाढिले ॥ ८८ ॥ दुसरेदिवसींगांवांत
 तीसपरस्परेंकळलीमात ॥ कींयात्रेकऱ्यांहार्तीशेत ॥ लुटविलेंनिश्चिततयानें ॥ ८९ ॥ नागाऊह्मणेंआपुलेचितीं ॥ होन
 दीधलेपरतोनिनयेती ॥ व्याजाचीलालुचधरिलीनिश्चितीं ॥ तरीमुहलचिबुडेलदिसताहे ॥ ९० ॥ भुंसाचीआशाधरि
 तांजाण ॥ तरीवृषभखाऊनजातीलकण ॥ कींताकाचेंभाजेंनकरितारक्षण ॥ तंवदुग्धचिनासोनजाईल ॥ ९१ ॥ प्रत्य
 क्षआर्हाणाबोलतीजन ॥ अदमणासाठींजातोमण ॥ टक्याचीआशाधरितांजाण ॥ तोंसगळाचहोनबुडतसे ॥ ९२ ॥ अ
 सोदुसरेदिवसींबोधलायेऊन ॥ नागाऊपासीमागेहोन ॥ तीह्मणेएकाचाभरंसाधरून ॥ तुह्मांसिवचनदीधलें ॥ ९३ ॥
 परीतोआतांह्मणतोनाहीं ॥ यासिउपावआपुलाकायी ॥ आणिकतोंधामणगांवींपाही ॥ सावकारकोणीनसेकीं ॥ ९४ ॥

भ. वि.
॥ ७ ॥

वचनएकोनिप्रेमळभक्त ॥ घरासिउठोनिआलावरित ॥ मर्नीहोऊनिचिंताक्रांत ॥ कायबोलतकांतेसी ॥ १५ ॥ साऱ्या
साठीअडविलेंफार ॥ कोठेंहोननमिळतीसाचार ॥ तरीमीराळेरासिजाऊनिसत्वर ॥ पाहातोसावकारएखादा ॥ १६ ॥
ऐसेंबोलोनिकांतेप्रती ॥ बोधराजनिघालेसत्वरगती ॥ मार्गीचालतांएकांती ॥ श्रीहरीचेंभजनकरीतसे ॥ १७ ॥ गो
विंदागोपाळाश्रीपती ॥ जगदुद्धाराअमूर्तमूर्ती ॥ सगुणस्वरूपाअक्षयचिती ॥ भजनप्रीतीअसोंदे ॥ १८ ॥ तंवइकडे
गांवांतबोभाटजाहला ॥ ह्मणतीबोधलापळोनिगेला ॥ द्वारींप्यांदायेवोनिबैसला ॥ दारवंठाबंदकेलातयानें ॥ १९ ॥
गुरेंवासरेतेअवसरी ॥ कोंडूनटाकिर्लीघरच्याघरी ॥ कृशानुउदकभीतरी ॥ जाऊंनेदीचसर्वथा ॥ २० ॥ ऐसादुर्ज
नीअपायकरितां ॥ करुणाउपजलीपंढरीनाथा ॥ ह्मणेसंकटपडलेंमाझियाभक्ता ॥ तरीकार्यआतांसाधावें ॥ १ ॥ त्याणें
लुटविलेंनसतेंशेत ॥ तरीकांहोताऐसाआकांत ॥ मगअंत्यजरूपधरूनिवरित ॥ रुक्मिणीकांतपातले ॥ २ ॥ गांवींचा
होताविठामाहार ॥ तैसेचजाहलेशार्द्धधर ॥ सातहोनघेऊनसत्वर ॥ चावडीसनेऊनदीधले ॥ ३ ॥ जोहारमायबापऐ
कावचन ॥ माणकोजीपाटलानेंपाठविलेहोन ॥ मगचौगुल्यांपासीदेऊन ॥ जगजीवनपरतले ॥ ४ ॥ गांवकरीयाणीं
करोनिपटी ॥ पोतेंपाठविलेंउठाउठी ॥ ह्मणतीबोधल्यासयासंकटी ॥ द्रव्यकोठोनीमिळालें ॥ ५ ॥ दुसरेदिवसीप्रेम
ळभक्त ॥ होनघेऊनआलावरित ॥ तंवबोभाटनाहींगांवांत ॥ दिवाणांतपोतेंसरलिया ॥ ६ ॥ चौगुलेकायबोलतीवच
न ॥ तुझीमाहाराहातेंपाठविलेहोन ॥ तेआह्मीसत्वरघेऊन ॥ पोतेंपाठविलेंराजद्वारी ॥ ७ ॥ कांतापुत्रांसिपुसतांपा
ही ॥ तीह्मणतीठाउकेंआह्मासिनाही ॥ विठयामाहारासिलबलाही ॥ बोलावूनपुसतसे ॥ ८ ॥ तोह्मणेमाझियाघरीं
अन्न ॥ एकादिवसाचेंनाहीजाण ॥ आणिमीतुमचासाराकोठून ॥ देखूननेऊनचावडीसी ॥ ९ ॥ ऐसीएकोनिवचनोक्ती ॥

१ पाहता करणारा शिपार्द. २ घरांत माण्यायेण्याचा मार्ग, (दरवाजा.) ३ विस्तार. ४ घरांत. ५ अतिशूद्र.

अ०

॥ ५ ॥

॥ ७ ॥

बोधलाउमजलाआपुलेचिती ॥ ह्मणेमाझेंसंकटदेखोनप्रीती ॥ रुक्मिणीपतिपावले ॥ २१० ॥ कंठजाहलासेसद्गदित ॥
 नेत्रीअश्रुपातवाहत ॥ ह्मणेदीनदयाळअनाथनाथ ॥ शिणलेतेकींमजलार्गी ॥ ११ ॥ क्षीराब्धिवासापंढरीराया ॥ तां
 अंत्यजवेषधरिलाकासया ॥ म्यांतरीसोडूनप्रपंचमाया ॥ तुझियापायांजडलोंकीं ॥ १२ ॥ तुझेभजनाचेंलागलेंवेड ॥
 मजलालोकांचीनाहीचाड ॥ नाशवंतहेंशरीरजड ॥ याचेंहीकोडेंनधरीमी ॥ १३ ॥ आतांसगुणरूपधरोनिबिरित ॥ मज
 भेटदेईसाक्षात ॥ बोधल्याचाशुद्धदेखोनिहेत ॥ पंढरीनाथपावले ॥ १४ ॥ देवासिभेटोनित्याअवसरा ॥ ह्मणेकोठूनदी
 धलाआमुचासारा ॥ ऐसेंपुसतांभक्तचतुरा ॥ अनाथसोयराकायबोले ॥ १५ ॥ तूराळेरासगेलियावर ॥ गांवकऱ्यां
 नीअडविलेंफार ॥ मगनागाऊचेहोनचार ॥ चोरोनियांआणिले ॥ १६ ॥ आणिघरचेतीनघालोनत्यांत ॥ चावडीस
 नेऊनदीधलेसात ॥ ऐसेंबोलतांपंढरीनाथ ॥ बोधलाहांसलातेधवां ॥ १७ ॥ ह्मणेदीनदयाळापंढरीराया ॥ गरीबाचे
 होनघेतलेकासया ॥ आतांव्याजीआणिलेकाढोनियां ॥ तेनेऊनितिजलादेतोमी ॥ १८ ॥ एकोनिबोलेजगज्जीवन ॥ तूं
 जरीदेशीलतिचेहोननेऊन ॥ तरीगुप्तआहेतियेचेंठेवण ॥ तेंमीउडवीनक्षणमात्रें ॥ १९ ॥ बोधलामिठीचालीपार्यी ॥
 ह्मणेसमर्थापुढेंउपायनाही ॥ आणिककौतुकधामणगांवीं ॥ शेषशायीकरीतसे ॥ २२० ॥ हुरडावांटिलायात्रेकऱ्यांस ॥
 त्याथोंटचाताटांसआलींकणसं ॥ रितीपेवेंअसतीबहुतदिवस ॥ धान्येंसंपूर्णभरलींतीं ॥ २१ ॥ हेंकौतुकदृष्टीसदेखोन ॥
 आश्चर्यकरितीसकळजन ॥ ह्मणतीबोधल्यासजगज्जीवन ॥ प्रसन्नजाहलावाटतसे ॥ २२ ॥ जोदीनदयाळरुक्मिणीकां
 त ॥ निजभक्तांचीवाढवीकीर्त ॥ महीपतीतयाचामुद्रांकित ॥ गुणवर्णितसंतांचे ॥ २३ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐ
 कतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविभक्त ॥ त्रिपंचाशतमाध्यायरसाळहा ॥ अध्याय ॥ ५४ ॥ ओव्या ॥ २२४ ॥

अध्याय ५४ वा.

बोधलबाबा कीर्तन करितान

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीराधारमणायनमः ॥ जयजयविश्वव्यापकारुक्मिणीपती ॥ तूंचिमाझीधनसंपत्ती ॥ माता
 पिताबंधुनिश्चिती ॥ तुजविणविश्रांतीअसेना ॥ १ ॥ तूंचिमाझेअध्यात्मज्ञान ॥ तूंचिमाझेअश्रवणमनन ॥ तूंचिमाझेगी
 र्वाणभाषण ॥ प्राकृतबोलणतूंचिमाझे ॥ २ ॥ तूंचिमाझीचातुर्यकळा ॥ वक्तावदविताघनसांवळा ॥ तूंचिमाझाप्रेमजि
 व्हाळा ॥ दीनदयाळाश्रीपती ॥ ३ ॥ तूंचिमाझाअचुकलेखक ॥ विशालबुद्धिवैकुण्ठनायक ॥ तूंचिमाझेअक्षयसुख ॥
 सद्गुरुतारकतूंचिमाझा ॥ ४ ॥ तूंचिमाझाप्रेमळश्रोता ॥ समर्थावचनआठवदेता ॥ तुझीकृपाअसतांअनंता ॥ लाभम
 मताबाधेना ॥ ५ ॥ तुवांकृपाकेलियाश्रीपती ॥ अज्ञानतेचिज्ञानीहोती ॥ जैसीतमेंदाटलियाराती ॥ उगवेगभस्तीअ
 वचितां ॥ ६ ॥ मगअंधारचिहोयप्रकाशे ॥ तेथेंसंशयकोणताअसे ॥ तुझीकृपाहोतांतैसैं ॥ अज्ञाननिरसेमुळीहूनी
 ॥ ७ ॥ नातरीलोहासपरीसझगटे ॥ मगत्याचीकाळिमाराहीलकोठें ॥ कीवोहळावरीगंगालोटे ॥ मगतोहोयपवित्रजै
 सा ॥ ८ ॥ तेवींतूंकृपादृष्टीजयातं ॥ अवलोकिसीलआपुलेमतं ॥ तरीत्याचीकीर्तीत्रिभुवनांत ॥ होईलनिश्चितनिरु
 पम ॥ ९ ॥ जेप्रेमळभक्तअतिविरक्त ॥ क्षणमात्रतुजनविसरत ॥ त्यासंतांचींचरित्रेंअघटित ॥ लिहिवीनिश्चितममहस्ते
 ॥ १० ॥ मागीलअध्ययाचेशेवटींजाण ॥ कौतुकदाखविजगज्जीवन ॥ रित्यापेंवांतधान्यघालून ॥ ठेविलींभरूनक्षणमा
 त्रें ॥ ११ ॥ आणिशेतवांटिलेंयात्रेकऱ्यांस ॥ मगथोंट्याताटांसिआलींकणसं ॥ हेंकौतुकदेखोनिविशेष ॥ आश्चर्यस
 र्वसवाटलें ॥ १२ ॥ ह्मणतीबोधलाईश्वरअवतार ॥ यासनह्मणावेंप्राकृतनर ॥ आह्मीअज्ञानअतिपामर ॥ छलिलेंसां
 चारतयासी ॥ १३ ॥ रितीपेवेंभरलींहोतीं ॥ बोधल्यानेंलुटविलींविप्रांहातीं ॥ जैसीमोगऱ्यासिपुष्पेंयेती ॥ तोविलासि
 यांप्रतीदेतसे ॥ १४ ॥ कांकमळणींतमकरंदआलाजाण ॥ तोवांटोनिदेतीमिलिंदांकारण ॥ कीमेघामाजीसाचलेंजीवन ॥

भ.वि.
॥ १ ॥

तोदेतरिचवोनपृथ्वीवरी ॥ १५ ॥ तेवीप्रसन्नहोऊनिहृषीकेशी ॥ धान्यदीधलेंबोधल्यासी ॥ तेणेंउदासहोऊनिमानसी ॥
वांटिलेंविप्रांसीतत्काळ ॥ १६ ॥ थोंटचाताटांसआलीकणसें ॥ तीपाहावयासयेतीमाणसें ॥ कीर्तीप्रकटलीदेशोदेशें ॥
ह्मणतीमहिमाविशेषसंतांचा ॥ १७ ॥ एकेदिवसींप्रेमळभक्त ॥ बैसलाहोताशेताराखित ॥ तोंहांसीकुणबीणअकस्मात् ॥
चरणीलागतयेऊनी ॥ १८ ॥ ह्मणालहांसीकवणाचीकवण ॥ तरीसविस्तरएकाअनुसंधान ॥ दोनकोशधामणगांवा
हून ॥ राळेरासग्रामअसे ॥ १९ ॥ तेथीलपाटीलमोकदमखरा ॥ तोबोधल्याचासखासासरा ॥ तोनिमोनगेलिया
मोक्षघरा ॥ ममताईमाहेराअंतरली ॥ २० ॥ बंधूदोघेहोतेदुर्बुद्धी ॥ तेसमाचारनघेतीकधी ॥ जयांसिअहंकाराची
व्याधी ॥ जोडलीत्रिशुद्धीनिजकर्म ॥ २१ ॥ हांसीकुणबीणत्यांचेघरी ॥ परमभाविकप्रेमळअंतरी ॥ प्रपंचधंदासा
रितांकरि ॥ भजनहरीचेंसर्वदा ॥ २२ ॥ राळेरासआणिधांमणगांव ॥ दोर्हीचीएकवटआहेशीव ॥ मेरेसिशेतभक्त
वैष्णव ॥ धरिलेंहोतेंएकदा ॥ २३ ॥ राळेरासकरजेअभक्त ॥ त्यांचेंयांचेंशेजारींशेत ॥ त्याणींहांसीकुणबीणस्वतंत्र ॥
शेतीराखणठेविली ॥ २४ ॥ माळावरीबैसोनिनित्य ॥ बोधलाहरीचेगुणवर्णित ॥ हांसीकुणबीणयेऊनितेथ ॥ श्रवण
करीतनिजप्रीती ॥ २५ ॥ तिणेंएकदादृढधरुनिपाय ॥ प्रेमळभक्तासिबोलेकाय ॥ जेणेंमाझेंसंसारिंसार्थकहोय ॥
तैसाउपायसांगावा ॥ २६ ॥ ऐकोनिबोधलामानसीह्मण ॥ इचेंतंवशरीरपराधीन ॥ जपतपध्यानतीर्थाटन ॥
नयेघडोनसर्वथा ॥ २७ ॥ दासीदासकांतांजाण ॥ पराधीनसर्वदायांचेंजिण ॥ गाईवृषभअश्वबहन ॥ तयांसीसमा
नह्मणावी ॥ २८ ॥ दुष्कृतांचावांटापरम ॥ ह्मणुनिहोतोयांचाजन्म ॥ कांहींएकनित्यनेम ॥ यांजकारणेंघडेना ॥ २९ ॥
आतांउगेंचधरितांमौन ॥ तरीइच्याप्रेमाचेंहोईलखंडन ॥ ऐसेंह्मणोनिवैष्णवजन ॥ कायबोलततेधवां ॥ ३० ॥ ऐकहां

१ मृगु पावल्यावर. २ बैकुण्ठस. ३ तीर्थयात्रा. ४ बायको. ५ बैल. ६ घोडा. ७ पातकांचा.

अ

॥ ५४

॥ १

सेमांनेवचन ॥ तुवांआह्यांसिपुसिलेंसाधन ॥ तरीसंसारधंदाराहांटांजाण ॥ करावेंचितनश्रीहरीचें ॥ ३१ ॥ आणिपं
 थरादिवर्सीएकादशी ॥ तुवांराहावेंउपवासी ॥ निशाकाळींकीर्तनासी ॥ धामणगांवासीयेईजे ॥ ३२ ॥ चारप्रहरजाह
 लियाश्रवण ॥ प्रातःकाळींकरावेंगमन ॥ आपुल्याधन्यासिपुसोन ॥ चालवीनेमआपुला ॥ ३३ ॥ तरीतुझेसार्थकहोई
 लपाहे ॥ पांडुरंगाचेजोडतीलपाये ॥ सगुणस्वरूपाचीभेटहोये ॥ येथेंसंशयेनधरावा ॥ ३४ ॥ वचनएकोनितेसमयीं ॥
 हांसीनेंमिठीघातलीपार्यीं ॥ ह्मणेएकादशीसधामणगांवीं ॥ येतजाईननिश्चित ॥ ३५ ॥ ज्यासिजोअधिकारनिश्चित ॥
 तैसेंचसाधनसांगतीसंत ॥ जैसासद्वैद्यध्यानासिरोगआणित ॥ मगऔषधदेतत्यारीतीं ॥ ३६ ॥ कींनृपवरभर्त्रीबैसोनि
 जाणा ॥ अधिकारसांगतप्रधाना ॥ कींगृहचारिणीधरूनिशाहाणपणा ॥ वागवीतसुनाआपुल्या ॥ ३७ ॥ नातरीविवे
 कींसावकारजाण ॥ उदीमपाहूनदेतसेऋण ॥ कींचतुरवक्तासभादेखोन ॥ करीतकीर्तनतैसेंची ॥ ३८ ॥ कांमृदुकठिण
 पापाणजाणती ॥ मगपाथरवटतैशाचटांक्याहाणिती ॥ तेवींआधींयोग्यतासंतपाहाती ॥ मगसाधनसांगतीतैसेंची
 ॥ ३९ ॥ असोबोधल्याचीवचनोक्ती ॥ हांसीनेंदृढधरिलीचितीं ॥ मगसंसारधंदाकरितांप्रीतीं ॥ नामस्मरणकरीतसे
 ॥ ४० ॥ हरिदिनीचेदिवर्सीउठोनिपाही ॥ कार्यकरावेंलवलाही ॥ मगधन्यासिपुसोनिधामणगांवीं ॥ कीर्तनसमयीं
 जातसे ॥ ४१ ॥ बोधल्याचीकथाप्रेमळबहुत ॥ अज्ञानासिकळेअन्वयार्थ ॥ भोंवरगांवींचेलोकसमस्त ॥ श्रवणासियेती
 निजप्रीतीं ॥ ४२ ॥ नरनारीयेतीबहुतजन ॥ वाड्यांतहोतसेअडचण ॥ मगचोहाटींउभाराहून ॥ सप्रेमकीर्तनकरीतसे
 ॥ ४३ ॥ दोनरांजणपाणीभरून ॥ हांसीठेवीतलोकांकारण ॥ आपुलेहातेंखरांटाधेऊन ॥ जागानिर्मळकरीतसे ॥ ४४ ॥
 आकाशतेंचिमंडपाकार ॥ पृथ्वीहेंचिआसनथोर ॥ बोधल्याचाकीर्तनगजर ॥ एकोनिसुरवरआनंदती ॥ ४५ ॥ तंवएके

भ.वि.
॥ २ ॥

दिनींहरिदिनीसी ॥ राळेरासकरकीर्तनासी ॥ येतअसतांग्रामापासी ॥ तंवडसलाएकासीमहासर्प ॥ ४६ ॥ तत्काळचिं
झेंडूयेऊन ॥ तेथेंचत्याचगेलाप्राण ॥ समागमेंहोतेत्याणींउचलून ॥ कीर्तनांतआणूनबैसविला ॥ ४७ ॥ एकमेकांसि
विचारकरिती ॥ कळोंनद्यावेंकवणाप्रती ॥ श्रीरामनामाचीबहुतरूयाती ॥ बोधलालोकांसिसांगतसे ॥ ४८ ॥ ह्मणती
रामनामंप्रल्हादभक्त ॥ टाकितांनजळेअग्निआंत ॥ विषतेंहीहोतेंअमृत ॥ ऐशीप्रचीतमानाची ॥ ४९ ॥ तरीत्याजव
रीनिमित्तठेवूंआपण ॥ कीर्तनांतगेलेयाचेप्राण ॥ हेंउठविसीलतरीसत्यजाण ॥ यथार्थमहिमाननामाचें ॥ ५० ॥ ऐसें
बोलोनितेदुर्मती ॥ उगेचनिवांतश्रवणकरिती ॥ तंवबोधराजसांगेलोकांप्रती ॥ अनुपमरूयातीनामाची ॥ ५१ ॥ ऐ
काऐकासकळजन ॥ नामफुकाचेंअतिपावनं ॥ गोडतरीअमृताहून ॥ मीप्रचीतपाहूनबोलतो ॥ ५२ ॥ तरीसकळींपि
टोनिटाळी ॥ विठ्ठलनामेंद्याआरोळी ॥ वचनएकोनितेवेळी ॥ श्रोतेगर्जतीनिजप्रेमें ॥ ५३ ॥ ज्याणींकीर्तनांतबसविलें
होतेंप्रेत ॥ तेबोधल्यासिकायबोलत ॥ आह्मापुढेंबैसलाहागृहस्थ ॥ नाहींउच्चारितहरिनाम ॥ ५४ ॥ सर्पडसोनिपा
वलामृत्य ॥ हेंबोधल्यासनाहींश्रुत ॥ मगमृतप्रेतासप्रेमळभक्त ॥ कायबोलततेंएका ॥ ५५ ॥ बापायेऊनिनरदेहा
स ॥ हरिभजनाचानकरीआळस ॥ आतांटाळियापिटोनिउल्हास ॥ मुखेंनामघोषउच्चारि ॥ ५६ ॥ बोधल्याचियाकी
र्तनांत ॥ लीलानाटकीपंढरीनाथ ॥ एकोनिनिजभक्ताचीमात ॥ विचारकरितमानसीं ॥ ५७ ॥ ह्मणेयाचेतंवगेलेआहे
तप्राण ॥ हेंश्रुतनाहींबोधल्याकारण ॥ नामउच्चारनकरितांयेण ॥ विक्षेपमनपावेलकीं ॥ ५८ ॥ मीसन्निधेंअसतांपां
दुरंग ॥ वितळोनिजाईलकीर्तनरंग ॥ मगयमर्थमांसिरुक्मिणीरंग ॥ निजमुखेंसांगेतेधवां ॥ ५९ ॥ कीर्तनांतप्रेतबैसलें
जाण ॥ याचेसत्वरपरतवीप्राण ॥ एकोनिकृपासिंधूचेंवचन ॥ अवश्यह्मणेश्राद्धदेव ॥ ६० ॥ तेंप्रेतउठोनित्यावेळी ॥

१ रक्ताची गुळणी, कैस. २ मोक्षदायक. ३ साक्षात्कार, अनुभव. ४ माहीत. ५ आनंददाने. ६ त्रास. ७ जवळ. ८ मृत्युस. ९ यमधर्म.

अ
॥ ५ ॥

॥ २ ॥

नामघोषेंपिटिलीटाळी ॥ बोधल्याचेचरणकमळीं ॥ मिठीघातलीतयानें ॥ ६१ ॥ मगत्याचेसांगातीउठोनितरित ॥ बोध
 ल्याससांगतीवृत्तांत ॥ ऐसीश्रोतयानींएकतांमांत ॥ वाटलेंआश्चर्यसकळांसी ॥ ६२ ॥ जयजयकारेंपिटोनिटाळी ॥
 आनंदलीभक्तमंडळी ॥ बोधल्याचेनेत्रकमळीं ॥ अश्रुपातलोटेले ॥ ६३ ॥ ह्मणेदेवाधिदेवाभक्तवत्सला ॥ मजअना
 थाचीपाळिसीलीला ॥ मजवृत्तांतअसताकळला ॥ तरीविक्षेपवाटलाअसताकीं ॥ ६४ ॥ जैसीमक्षिकाअग्रांतपडतां ॥
 तीबाळकासिनसांगतांकाढीमाता ॥ तेवींआमुचाआघातरुक्मिणीकांता ॥ तूनसांगतांनिवारिसी ॥ ६५ ॥ यापरीआ
 ळवूनिकमळापती ॥ मगउजळिलीमंगळारती ॥ ओवाळूनिश्रीरुक्मिणीपती ॥ नमस्कारप्रीतींघातला ॥ ६६ ॥ धाम
 णगांवींचेनारीनर ॥ ह्मणतीबोधलाईश्वरीअवतार ॥ करावयाजनाचाउद्धार ॥ आलासाचारमृत्युलोकीं ॥ ६७ ॥ प्रेत
 उठविलेंकीर्तनांत ॥ हेंदृष्टीसदेखोनियांचरित ॥ हांसीचाप्रेमभावार्थ ॥ दिवसेंदिवसवाढला ॥ ६८ ॥ पंधरादिवसीं
 धामणगांवांत ॥ येऊनिकीर्तनश्रवणकरित ॥ ऐसेंतीनवर्षेपर्यंत ॥ लोटतांअरिष्टबोढवलें ॥ ६९ ॥ साधकींकरितांईश्व
 रभजन ॥ त्यांजवळीयेतसेमहाविघ्न ॥ जेवींदुग्धेभरूनिठेवितांभाजनं ॥ मार्जारलवडूंपाहातसे ॥ ७० ॥ कुपथ्यापासीं
 रोगसकळ ॥ कींदेहासअखंडजपतोकाळ ॥ कीयोगियासिसिद्धिनिश्चळ ॥ गोवूंपाहातीएकांतीं ॥ ७१ ॥ नातरीद्रव्या
 पासींजपतोतर्कर ॥ कींश्वापेंदांसिधरूपाहेव्याघ्र ॥ कींनिशांपेंतीसीसमग्र ॥ राहूआडवायेऊंपाहे ॥ ७२ ॥ तेवींईश्वर
 भक्तीकरितांजाण ॥ संचरूपाहेअवचितविघ्न ॥ असोमागीलअनुसंधान ॥ परिसासजननिजप्रीतीं ॥ ७३ ॥ बोध
 ल्याचाअनुग्रहघेतांजाण ॥ दासीसजाहलेंपूर्णज्ञान ॥ एकादशीसऐकोनिकीर्तन ॥ करीगमनएकांतीं ॥ ७४ ॥ नामीं
 बैसलाविश्वास ॥ तोनिरंतरलागलानिदिध्यास ॥ ऐसींलोटीतीनवर्षेसावकाश ॥ तोंपातलेंभक्तीसमहाविघ्न ॥ ७५ ॥

भ.वि.
॥ ३ ॥

ममताईचेबंधुदोघेजण ॥ विभक्तराहूं पाहातीजाण ॥ ह्मणोनिहांसीकुणबीण ॥ विकरींघातलीतयांनीं ॥ ७६ ॥ परस्प
रेंगांवांतजाहलेंश्रुत ॥ तिचेकर्णींप्रकटलीमात ॥ मगमानसींझालीचिंताक्रांत ॥ ह्मणेकर्मबळवंतमाझेंकीं ॥ ७७ ॥ मग
धंदासारूनिलवलाही ॥ सत्वरआलीधामणगावीं ॥ बोधल्याचेएकांतसमयीं ॥ चरणदोनीधरियेले ॥ ७८ ॥ कंठजा
हलासद्बदित ॥ नेत्रींवाहतीअश्रुपात ॥ हेअवस्थादेखोनिप्रेमळभक्त ॥ कायबोलततियेसी ॥ ७९ ॥ हांसेनवलवाटतें
चिता ॥ विपरीतदेखोनिनुझीअवस्था ॥ कायउद्भवलीचिर्तीचिंता ॥ तेतत्बतांमजसांगे ॥ ८० ॥ हांसीह्मणेगाबोधरा
या ॥ मायबापाजिवलगसखया ॥ आजपासोनिनुझियापायां ॥ मीअंतरलेंनिश्चित ॥ ८१ ॥ धन्यानींविकरींघातलेंजा
ण ॥ गिऱ्हाईकहीआलेंदुरून ॥ आतांमाझेश्रवणींतुमचेंकीर्तन ॥ पडेलकोठनस्वामिया ॥ ८२ ॥ बोधलाह्मणेएकमाते
देहाचेंप्रारब्धअसेलजेथें ॥ जाणेलानेलनिश्चयेतेंथें ॥ तूकासयाखंतीकरितेसी ॥ ८३ ॥ तरंगंसागराआतौतें ॥ तेवाहात
फिरतीसभोंवते ॥ परीजीवनाविणनाहीतते ॥ दृष्टीसदिसतेंसकळांच्या ॥ ८४ ॥ तेवींआनंदसागरश्रीपांडुरंग ॥ आ
पणजीवत्याचेतरंग ॥ ऐसेंजाणतूंअंतरंग ॥ मगचिर्तीवियोगबाधेना ॥ ८५ ॥ यावरीहांसीउत्तरदेत ॥ मीयासाठीं
नाहीरडत ॥ शिंवशेजारीतुमचीसंगत ॥ तेमजनिश्चितीअंतरली ॥ ८६ ॥ इतुकेंबोलोनियांजाण ॥ तेथेंचपडलीमूर्च्छा
येऊन ॥ मागुतीदेहासिसांवरून ॥ गृहांतजाऊनबोलत ॥ ८७ ॥ ममताईह्मणेतेअवसरा ॥ तुमचेबंधूनींमजघातलें
विकरां ॥ ह्मणोनिआजिदुःखसागरा ॥ मीपडिलेंजननीये ॥ ८८ ॥ तरीतुह्मांठेऊनिआपलेघरीं ॥ द्रव्यघालात्याचेप
दरीं ॥ ऐसेंह्मणोनितेअवसरीं ॥ पायांवरीलोटली ॥ ८९ ॥ दासीचीअवस्थादेखोनिनयनीं ॥ करुणाउपजलीममता
ईचेमनीं ॥ ह्मणेकांहींतरीउपायकरुनी ॥ इजलागोनीसोडवावें ॥ ९० ॥ आपल्यासिद्रव्यनमिलेजाण ॥ तरीधामण

अ०

॥ ५४ ॥

॥ ३ ॥

गांवीविकावेवतन ॥ परीअनाथासिसोडवण ॥ विचारमनीदृढकेला ॥ ९१ ॥ बोधराजयेऊनिमंदिरी ॥ हासीसअभ
 यदीधलेकरी ॥ ह्मणेतुंगृहासजाईपुढारी ॥ मागुनिसत्तरीमीयेतो ॥ ९२ ॥ वचनऐकूनियाऐसें ॥ तिजलासमाधानझा
 लेकैसें ॥ जेवीमृतप्रेतावरीसायासे ॥ अमृतवर्षजापरी ॥ ९३ ॥ कीवणवालागतांवर्षलाघन ॥ तेणेंविज्ञोनिजायकृशा
 न ॥ मगतंरुवरांसिशीतळपण ॥ नवेपल्लवफुठती ॥ ९४ ॥ तेवीबोधल्याचेंअभयवचन ॥ ऐकूनिदासीसवाटलेंसमाधा
 न ॥ मगराळेरासीउठोन ॥ गेलीअसेसत्तर ॥ ९५ ॥ मगबोधराजमागुनिजाऊनितेथ ॥ आपुल्यामेहुण्यांसिकायबोल
 त ॥ तुह्मीदासीसविकतानिश्चित ॥ ऐकिलीमातंपरस्परें ॥ ९६ ॥ ऐसेंचितीअसेलजरी ॥ तरीहेद्यावीआमुचेघरी ॥ मो
 लसांगालजेनिधारी ॥ तेंदेऊंसत्तरीपाठवूनी ॥ ९७ ॥ बोधल्याचेंवचनपढतांकांनी ॥ दुर्बुद्धिसंतप्तझालेमनी ॥ ह्मण
 तीआमुचेंमनुष्यतुमचेसर्दनी ॥ आह्मीनदेऊंचसर्वथा ॥ ९८ ॥ शिवेशेजारीवतनदार ॥ पुरातनसोयरेनिर्धार ॥ आणि
 काफुकटदेऊंपर ॥ नदेऊंसाचारतुह्मांसी ॥ ९९ ॥ ऐकूनिअभिमानाचीमात ॥ निवांतराहिलाविष्णुभक्त ॥ हांसीआ
 क्रंदतमंदिरांत ॥ ह्मणेकर्मविचित्रपैमाझे ॥ १०० ॥ मगबोधराजह्मणेहांसीकारण ॥ सोयऱ्यांदेखताबोलेवचन ॥ मीवि
 ठोबाचीविनंतीकरून ॥ तुजकारणआणवितो ॥ १ ॥ ऐसेंह्मणूनितेसमयी ॥ परतूनिआलेधामणगांवी ॥ कांतेपासीवृत्तांत
 सर्वही ॥ सांगीतलातेधवा ॥ २ ॥ इकडेराळेरासीपिशुनांसी ॥ परमभयउपजलेंमानसी ॥ ह्मणेबोधलासांगोनिविठोबासी ॥
 मारवीलहांसीसनिश्चये ॥ ३ ॥ येथेंबोलोनिगेलापण ॥ तेंकदापिनव्हेअसत्यवचन ॥ तरीआतांसत्तरग्राहिकआणो
 न ॥ इजकारणवोपावें ॥ ४ ॥ तोंपरग्रामींचेघेणार ॥ तेचिदिवसीआलेसत्तर ॥ हांसीआणितिचीकुमर ॥ विकतघेत
 लीतयांनी ॥ ५ ॥ पंचवीसहोनदेऊनितरित ॥ लिहूनिघेतलेंखरेदखित ॥ हांसीकुणबीणआक्रंदत ॥ ह्मणेपंढरीनाथ

प्र.वि.
॥ ४ ॥

नयेकी ॥ ६ ॥ दीनदंयालापंढरीनाथा ॥ माझ्याधांवण्याधांवआतां ॥ सांडोनियां देहममता ॥ प्राणतत्त्वतां देई नमी ॥ ७ ॥
बोधलासांगोनि गेलामज ॥ कींविठोबायेऊनिनेईलतुज ॥ तरीत्याचेंवचन असत्य आज ॥ होईल ऐसें वाटतें ॥ ८ ॥ जा
णोनि दासांचें मनोगत ॥ तत्काळ पंढरीनाथ आले तेथ ॥ विप्रवेष घेऊनि त्वरित ॥ प्रकटला अनंत त्या ठायां ॥ ९ ॥ पिशुना
चे अंगणी सहज ॥ उभे ठाकले अधोक्षज ॥ हांसीस ह्मणती तुज ॥ बोधराजे बोलाविलें ॥ ११० ॥ ऐसी ऐकोनि विप्रवाणी ॥
दासी सहर्ष वाटला मनीं ॥ तिणें ब्राह्मणाचे चरणीं ॥ मिठी घातली निजप्रेमें ॥ ११ ॥ कौतुक वर्तलें अति अद्भुत ॥ तें साद
र ऐका भाविक भक्त ॥ हांसीस हित पंढरीनाथ ॥ झाले गुप्त ते ठायीं ॥ १२ ॥ हांसीची कन्या होती धाकुटी ॥ तेही पाठविली
वैकुंठी ॥ सोयरे कौतुक देखोनि दृष्टीं ॥ आश्चर्य करिती ते धवां ॥ १३ ॥ ह्मणती आश्चर्य जाहलें मोठें ॥ कुडीस हित गेली कोठें
गिऱ्हाईक ह्मणती प्राक्तन खोटें ॥ आमुचें दिसोन आलें कीं ॥ १४ ॥ आह्मी ग्रामीनेलीन सतां कुणबीण ॥ येथेंच अट्टय जा
हली जाण ॥ तरी परतूनि द्यावे जी आमुचे होन ॥ ऐसें वचन बोलिले ॥ १५ ॥ पिशुन ह्मणती ते अवसर ॥ खरे दीखत दीधलें
करीं ॥ आतां लांझा आमुचे पदरीं ॥ राहिलानाहीं सर्वथा ॥ १६ ॥ मूळ आला होता जो ब्राह्मण ॥ बोधल्याचें नाम सांगीतलें
त्यान ॥ तरी तुह्मी धामण गावांस जाऊन ॥ वाद सांगणं त्यासी ॥ १७ ॥ यावरी गिऱ्हाईक काय बोलत ॥ परस्परें आह्मी
ऐकिली मातें ॥ कीं बोधला तुह्मापासी विकत ॥ कुणबीण मागत होता कीं ॥ १८ ॥ तुह्मी दीधलीनाहीं त्याजला ॥ मग तो
जाते समर्थ काय बोलिला ॥ कीं विठोबा येऊन इजला ॥ घेऊनि जाईल निश्चयें ॥ १९ ॥ तरी तें सेंच घडोनि आलें पाही ॥
त्याकडे आमुचा वाद नाही ॥ तुह्मी होन लवलाहीं ॥ टाकूनि द्यावे आमुचे ॥ २० ॥ ऐसा परस्परें जाणा ॥ वाद लागला
तिघांजणां ॥ भक्त कैवारी पंढरीराणा ॥ चरित्र वाढवी दासांचें ॥ २१ ॥ आणिक चरित्र अद्भुत देख ॥ सादर परिसा भक्त

अ०

॥ ५४ ॥

॥ ४ ॥

भाविक ॥ धांमणगावांतअंत्यजएक ॥ असेचाळकबहुभापीतो ॥ २२ ॥ तोबोधल्यासिह्मणेएकांती ॥ उपदेशद्यावा
 जीमजप्रती ॥ तुमचेचरणींलागलीप्रीती ॥ ह्मणोनिविनंतीकरीतसें ॥ २३ ॥ ऐकूनिबोलेप्रेमळभक्त ॥ मीअनुग्रहको
 णासिनाहींदेत ॥ जरीआज्ञाकरीलपंढरीनाथ ॥ तरीपुसेनत्यातंएकांती ॥ २४ ॥ मगध्यानींआणूनिवैकुंठनायक ॥
 ह्मणेदेवाविनंतीऐकएक ॥ आपुलेग्रामींचाअनामिक ॥ दिसतोभाविकमजलागीं ॥ २५ ॥ तोबहुतदिवसमजविनवि
 त ॥ ह्मणेमाझेमस्तकींठेवीहात ॥ जरीआज्ञादेसीलमजनिश्चित ॥ तरीअंगिकारत्याचाकरीनमी ॥ २६ ॥ ऐकूनिबो
 धल्याचेंवचन ॥ कायबोलतीजगजीवन ॥ नीचयातीसउपदेशजाण ॥ सर्वथाआपणनद्यावा ॥ २७ ॥ जोअखंडअवि
 श्वासीमनीं ॥ आणिअनास्थाधरीशास्त्रश्रवणीं ॥ तरीसद्गुरूनेंतयालागोनी ॥ अनुग्रहसर्वथानद्यावा ॥ २८ ॥ पुस्त
 काचीफळश्रुतीपाहून ॥ कामनिककरीआवर्तन ॥ ऐशाशिष्यासिसद्गुरून ॥ उपदेशसर्वथानद्यावा ॥ २९ ॥ जोमनीं
 धरूनिचावटी ॥ वाचकांसिखोदूनपुसेगोष्टी ॥ त्यासिसद्गुरूनेंकृपादृष्टीं ॥ पाहोंनयेचीसर्वथा ॥ ३० ॥ शिष्यअसावा
 सज्ञानविरक्त ॥ नातरीभाविकप्रेमळभक्त ॥ ऐसेंबोधल्यासिरुक्मिणीकांत ॥ असेसांगतएकांतीं ॥ ३१ ॥ हातोंना
 मिकहीनयाती ॥ परमनष्टचांडाळकुमती ॥ हेंतुजसत्यनवाटेचितीं ॥ तरीपाहेप्रचीतीसत्वर ॥ ३२ ॥ तुझेखळ्यांती
 लरासपूजा ॥ उदयीकआहेभक्तराजा ॥ अनामिकासबोलावूनतुझा ॥ वृषभमारवीत्याहातीं ॥ ३३ ॥ तयासिदाख
 वीऐशीप्रीती ॥ हेंवृत्तनसांगेकोणाप्रती ॥ जरीहीगोष्टलोपलीतयाहातीं ॥ तरीउपदेशतयाप्रतीदेइजे ॥ ३४ ॥ बोध
 लाह्मणेपंढरीनाथा ॥ मीहिंसाकर्मनकरींसर्वथा ॥ कासयावैलमारवावावृथा ॥ हेंमाझियाचित्तानयेकीं ॥ ३५ ॥ ऐ
 कोनिह्मणेरुक्मिणीरमण ॥ माझीआज्ञातुजप्रमाण ॥ हिंसाकर्माचेंदूपण ॥ तुजकारणघडोंनेदीं ॥ ३६ ॥ दुसरेदिवसीं

१. वि.
१५॥

अनामिकयेऊन ॥ बोधल्याचेएकांतीधरीचरण ॥ ह्मणेअनुग्रहद्यावामजलागून ॥ कृपाकरूनयेसमर्थी ॥ ३७ ॥ माणको
जीह्मणेऐकमाहारा ॥ राशीवरकापीआमुचागोहा ॥ कोणासिकळोंनेदीचविचारा ॥ तरीसच्छिष्यस्वरातूंमाझा ॥ ३८ ॥
अवश्यह्मणोनितेअवसरीं ॥ अनामिकेबेलवधिलाकरीं ॥ मांसरांधोनिआणिकेघरीं ॥ भातभाकरीकरविल्या ॥ ३९ ॥ रा
सपूजावयाबोधराज ॥ मेळविलेसोयरेगोत्रज ॥ मांसभाकरीदेतांसहज ॥ अद्भुतचोजवाटलेंत्यां ॥ ४० ॥ ह्मणतीबोधल्या
चीढांसळलीवृत्ती ॥ हिंसाकर्मकरितोपुढती ॥ अजापुत्रमारूनिआजिचेराती ॥ मायवतांप्रीतीजेववीत ॥ ४१ ॥ परीवृष
भमारविलाऐसेंजाणा ॥ हाविचारठावानाहींकोणा ॥ जेऊनिआपुलालेसदना ॥ गेलेसत्वरतेधवां ॥ ४२ ॥ अनामिकास
ह्मणेबोधलाभक्त ॥ वृषभाचेंशीरलपवीरार्शीत ॥ चर्मगाडीभुसाआंत ॥ कोणासिमातकळोंनेदी ॥ ४३ ॥ तोंअनामिकाचें
फुगलेंपोट ॥ ह्मणेकेव्हांहोईलआतांपहांट ॥ सांगेनलोकांसिहेगोष्ट ॥ ह्मणोनिवटवटकरीतसे ॥ ४४ ॥ इतक्यांतउग
वलादिनकेंर ॥ गावांतगेलादुराचार ॥ फेरीकरीएकसर ॥ मागेभाकरघरोघरीं ॥ ४५ ॥ रिघोनिकुणब्यांचेघरीं ॥ बैसेजा
ऊनित्यांशेजारीं ॥ तंवतेह्मणतीहोईदूरी ॥ कैसाभीतरींआलासी ॥ ४६ ॥ तंवतोतयांसिघालीवाद ॥ तुह्मांआह्मांतकाय
भेद ॥ बोधराजेंकालप्रसिद्ध ॥ वृषभमारिलाराशीवरी ॥ ४७ ॥ आणितुह्मींमांसभक्षिलेंसाचार ॥ आतांमजकांधरितांदू
र ॥ ऐसेचरीतीघरोघर ॥ सांगेसाचारलोकांसी ॥ ४८ ॥ गुणगुणउठलीगावांत ॥ ह्मणतीबोधल्यानेंकेलेंअनुचित ॥ तोह्म
णवीतसेहरिभक्त ॥ बाटविलेंगोतआपुलें ॥ ४९ ॥ एकह्मणतीहेअसत्यमात ॥ एकह्मणतीहेंयथार्थ ॥ बोधल्याचागोह्मांनि
श्चित ॥ नाहीदिसतगोठणीं ॥ ५० ॥ गोत्रजसोयरेहोऊनिगोळा ॥ एकांतीबैसोनिविचारकेला ॥ ह्मणतीपुसावेंबोधल्या
ला ॥ कीकैसेंआह्मांसीबाटविलें ॥ ५१ ॥ अनामिकासह्मणतीसकळजन ॥ मुद्दादाखविसीआह्मांकारण ॥ तोह्मणेवृषभा

१ उपदेश, २ बेल, ३ अपुल्या हातानें, ४ नवल, चमकार, ५ बोकड, ६ पुरून टांक, ७ सूर्य, ८ आंत, ९ करूं नये ते, अयोग्य, १० बेल.

अ०

॥५४॥

॥ ५ ॥

चेंशिरकापून ॥ ठेविलेंलपवूनरशीत ॥ ५२ ॥ चर्मलपविलेंभुसाआंत ॥ चलातुह्यासिदाखवितोंतरित ॥ ऐकोनिदुर्जना
 चीमात ॥ झालेसंतप्तसकळिक ॥ ५३ ॥ ह्मणतीजाऊनिसकळजण ॥ बोधल्याचाजीवेंचिध्यावाप्राण ॥ मगराजापुसे
 लआपणांकारण ॥ तरीपडेलनांगवणतेंदेऊ ॥ ५४ ॥ ऐसेंबोलोनिदुराचारी ॥ डांगाघेतल्याआपुलेकरीं ॥ बोधल्यापासी
 सत्तरीं ॥ येऊनउभेराहिले ॥ ५५ ॥ तंवत्याणेंलावूनिनेत्रपार्ती ॥ हृदयींचिंतिलीश्रीविठ्ठलमूर्ती ॥ नामस्मरणएकांती ॥
 करीतबैसलानिजप्रेमें ॥ ५६ ॥ लोकह्मणतीहोईसावध ॥ करावयासआलोंतुझावध ॥ ऐसाकैसारेतूंमैंदं ॥ बाटविलेंप्र
 सिद्धसकळांसी ॥ ५७ ॥ बोधलाह्मणेपंढरीनाथा ॥ ऐसियासंकटींपावेआतां ॥ तुजवांचूनिरूपावंता ॥ कोणरक्षितादीना
 सी ॥ ५८ ॥ तंवतेह्मणतीदुराचार ॥ तुजआतांनपावेरुक्मिणीवर ॥ आह्यासिकापूनघातलेंढोर ॥ भ्रष्टाकारकेलाकीं
 ॥ ५९ ॥ अनामिकासिह्मणतीतेअवसरीं ॥ मुद्दाआणूनदावीसत्तरीं ॥ अवश्यह्मणोनिदुराचारी ॥ राशीभीतरींपाहात
 से ॥ १६० ॥ वृषभाचेंशिरहोतेंत्यांत ॥ तेंबोकडाचेंकरीपंढरीनाथ ॥ तयाऐसेंचचर्मकरित ॥ देखिलेंअकस्मातकाढितां
 ॥ ६१ ॥ अनामिकेंतेंघेऊनहार्ती ॥ अधोमुखपाहेतोदुर्मती ॥ ह्मणेम्यांवृषभमारिलानिश्चितीं ॥ विपरीतगतीहेजाह
 ली ॥ ६२ ॥ गांवकरीबोधल्यासह्मणतीपाहे ॥ तुझागोन्हाजाहलाकाये ॥ तोंकौतुककरीपंढरीराये ॥ जेंनहोयेकोणा
 सी ॥ ६३ ॥ वृषभकापिलाहोतादेखा ॥ तोसावधकेलापहिल्यासारिखा ॥ तेव्हांआश्चर्यवाटलेंलोकां ॥ ह्मणतीअना
 मिकलटिकाची ॥ ६४ ॥ अंत्यजासिह्मणतीग्रामवासीजन ॥ तुझाचआर्ह्याघेऊंप्राण ॥ तुवांसत्यघेऊनतुफान ॥ कर
 विलेंछळणबोधल्याचें ॥ ६५ ॥ ऐकोनसकळांचीसक्रोधउंक्ती ॥ थरथरांकांपेतोदुर्मती ॥ मगविष्णुभक्तासिलोटांगण
 प्रीतीं ॥ अंत्यजघालीतेधवां ॥ ६६ ॥ ह्मणेमीअनंतअपराधीजाण ॥ हीनयातीचांडाळदुर्जन ॥ आतांअपराधक्षमाक

१. वि. ॥
६ ॥

रून ॥ माझे प्राणवांचवी ॥ ६७ ॥ ऐकूनि दुर्जनाची वाणी ॥ करुणा उपजली तयाचे मनी ॥ मग ग्रामवासीयांस सांगे वच
नी ॥ यासिकोणीन मारावे ॥ ६८ ॥ मग अहंताटाकूनि समस्त ॥ बोधल्यासि घाली दंडवत ॥ चिर्ती जाहला अंतिलज्जि
त ॥ अनुचित घडलें सकळांसी ॥ ६९ ॥ तोंडकडे बोधल्यासि रुक्मिणीकांत ॥ ध्यानांत येऊनि काय बोलत ॥ तुज सांगीत
लाम्यां गुह्यार्थ ॥ अनुभवे प्रचीत आली की ॥ ७० ॥ बोधला ह्मणे जगजीवना ॥ तुझा पारनकळे कवणा ॥ ह्मणूनि मि
ठी घातली चरणा ॥ वैकुंठ राणा हांस तसे ॥ ७१ ॥ आणिक चरित्र अमोलिक ॥ सादर ऐका भक्त भाविक ॥ धामण गांवीं
चे सकळ लोक ॥ देखती कौतुक नाना परी ॥ ७२ ॥ ह्मणती बोधला नव्हे मानवी नर ॥ परमज्ञानी अति उदार ॥ केवळ ई
श्वरी अवतार ॥ केला भव पार सकळांचा ॥ ७३ ॥ एके दिवसी अवर्षणी ॥ पर्जन्य न पडे चमेदिनी ॥ ह्मणूनि धामण गांवीं
ची पेरणी ॥ अग्रधान्याची राहिली ॥ ७४ ॥ आश्विन मास पर्यंत जाण ॥ पडिलें होतें अवर्षण ॥ मग कार्तिकांत स्वातीचा प
र्जन्य ॥ अपार धन वर्षला ॥ ७५ ॥ बोधल्याने काढोनि कर्ज ॥ पेरावयासि घेतलें बीज ॥ गांवकरी करूनि विरज ॥ चालि
ले काजकरावया ॥ ७६ ॥ तोंडिं घ्यापताका घेऊनि करी ॥ यात्रा चालिली पंढरपुरी ॥ दृष्टीस देखोनि ते अवसर ॥ बोधरा
ज अंतरी संतोपला ॥ ७७ ॥ यात्रेकरीयांस दंडवत ॥ सद्भावें साष्टांग घालित ॥ ह्मणे आजि आमुचें भाग्य ऊर्जित ॥ ह्मणोनि
संत भेटले ॥ ७८ ॥ त्यास मारंभांत होते ब्राह्मण ॥ ते बोधल्यासि बोलत विचन ॥ तूं दुष्कार्त्ता करितोसि अन्नदान ॥ आलों ह्म
णून याठायी ॥ ७९ ॥ ऐकूनि द्विज वरांचें वचन ॥ ह्मणे आपुले गृहीतों नाहीं धान्य ॥ आणिविमुख गेलियासंत सज्जन ॥ त
रीस त्वासि हान होय की ॥ ८० ॥ मग बोलावूनि निज पुत्रासी ॥ एकांती विचार सांगेत्यासी ॥ कीं हें बीज नेऊनि घरासी ॥
भोजन संतांसी घालावे ॥ ८१ ॥ भूमी पीक देतसे निजां ॥ मग संत तो आहे सजीव ॥ यांचे उदरीं बीज पेरितां सर्व ॥ काय
एक नव्हे सांगपां ॥ ८२ ॥ ऐसी पित्याची वचनोक्ती ॥ ऐकोनिय माजी संतोपे चिर्ती ॥ विरजे मिळाले होतेशेती ॥ ते ग्रामांत

अ०

॥ ५२ ॥

॥ ६ ॥

मागतीं परतविले ॥ ८३ ॥ बीज होतें सवामण ॥ तें दळो नियात्रेक-यां सघातलें अन्न ॥ कडू भोंपळ्याचें बीज घेऊन ॥ आपुल्या
 शेतीं पेरिलें ॥ ८४ ॥ ईश्वर करणी अघटित ॥ तुंबिनी सिफळें आलीं बहुत ॥ ग्रामवासी लोक हांसत ॥ ह्मणती विपरीत हें केलें
 ॥ ८५ ॥ यात्रेक-यां सबीज घालो नियां ॥ कडू भोंपळे पेरिले कासया ॥ तंव एक कुटिल येऊनियां ॥ काय बोलिला ते ऐका ॥ ८६ ॥
 बोधला पाटील गांवचाराजा ॥ आह्मी सकळ तयाची प्रजा ॥ आपुल्या सांडावया लौकिक लाजा ॥ ऐसें तया सीवाटतसे ॥
 ॥ ८७ ॥ एक एक द्यावास कळां हातीं ॥ ह्मणोनि पेरिले आहेत शेतीं ॥ ऐकूनि दुर्जनांची वचनोक्ती ॥ गदगदां हांसती सकळ
 जन ॥ ८८ ॥ ह्मणती बोधल्याचे शेतीं जाऊन ॥ कौतुक पाहूं अवघे जण ॥ कैसें पीक आलें सघन ॥ ऐसें ह्मणोन ऊठिले ॥ ८९ ॥
 क्षेत्रांत पाहातां ते वेळ ॥ तंव तुंबिनी सिबहुत आलीं फळ ॥ एक भोंपळा तोडूनित काळ ॥ फोडो नियां पाहाती ॥ ९० ॥
 तेथें नवल देखिलें अद्भुत ॥ उत्तम गहूनि घालेत्यांत ॥ ह्मणती ईश्वर करणी अघटित ॥ साश्चर्य चित्त सकळांचें ॥ ९१ ॥
 मीं चाहवालदार होता तेथ ॥ ह्मणे राजासिसांगणें लागेल हे मात ॥ तेणें अविंधराजासित्वरित ॥ लिहून वृत्तांत पाठविला ॥
 ॥ ९२ ॥ पत्रवाचितां चियवन ॥ ह्मणे कृत्रिम विद्या केली जाण ॥ मग ढालाईत पांच जण ॥ धामण गांवांत पाठविले ॥
 ॥ ९३ ॥ त्याणीं बोधल्यासि पुढें घालून ॥ राजद्वारीने लें जाण ॥ अविधें पुसतां वर्तमान ॥ केलें निवेदन सकळिक ॥ ९४ ॥
 सक्रोध होऊ निराजा पुसे ॥ भोंपळ्यांत गहू आले कैसे ॥ येरू ह्मणे मजटा उकेंन से ॥ पंढरीनि वासें हें केलें ॥ ९५ ॥
 ऐको निनिज भक्ताची वाणी ॥ विश्वास न वाटे त्या लागूनी ॥ जैसें श्रीरामचरित्र ऐकोनी ॥ पिशाच मनीं जळताती ॥ ९६ ॥
 कां गीताशास्त्र वाचितां संजयास ॥ त्याचा धृतराष्ट्रासि नाही विश्वास ॥ तेवीं बोधल्याचे शब्द अविधास ॥ असत्य वाटले ते ध
 वां ॥ ९७ ॥ ॥ राजा बोले क्रोधायमान ॥ माणको जी बोधल्यासि करावें यवन ॥ मग भक्षायामां सवोन ॥ तत्काळ जाण
 आणविलें ॥ ९८ ॥ बोधल्यासि घेसविला भोजनासी ॥ तो त्याच्या झाल्या फुलें तुळसी ॥ राजा उठोनि वेगेंसी ॥ नमन बो

भ.वि.
॥ ७ ॥

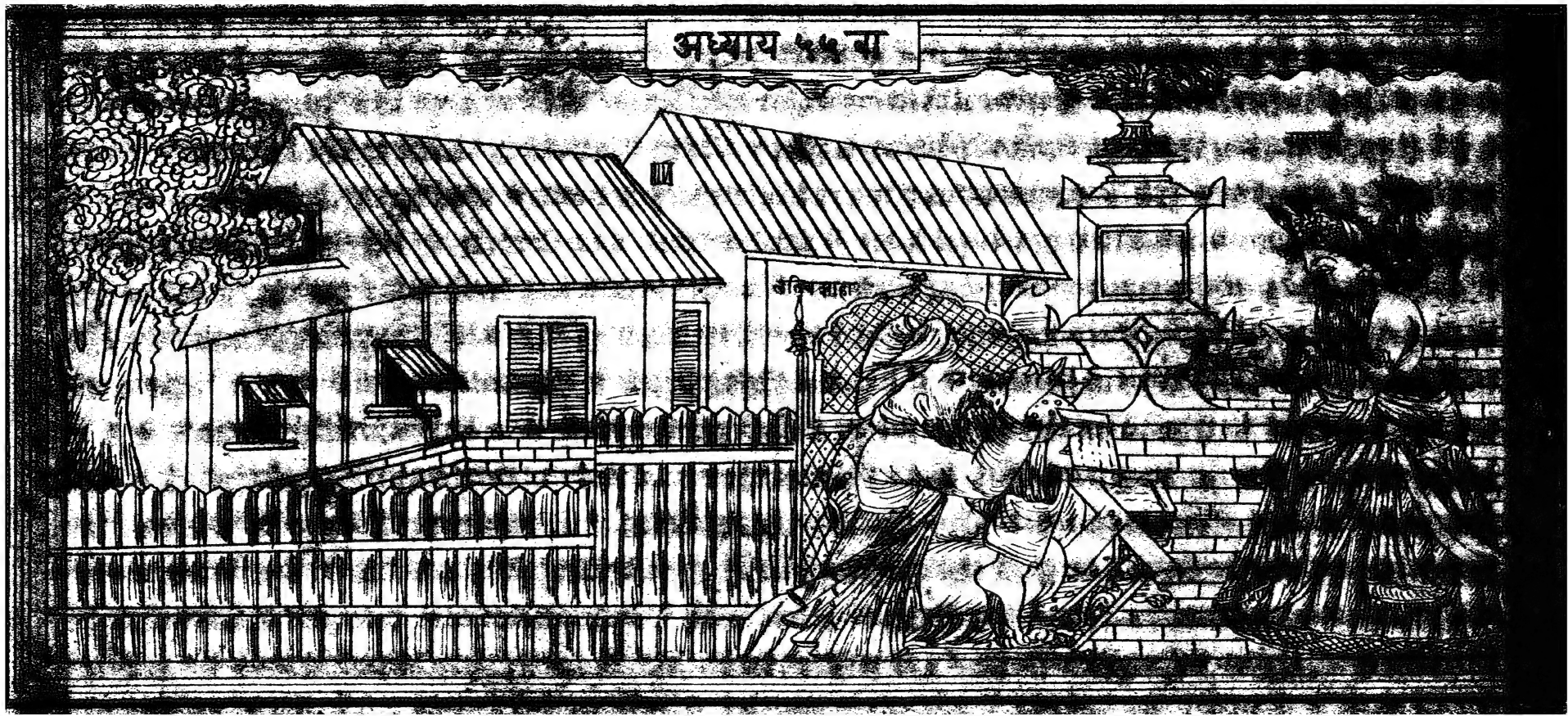
धल्यासीकरीतसे ॥ १९ ॥ ह्मणेजेइच्छिलतुझेमन ॥ तेंमजमागेसंपत्तिधन ॥ बोधल्याचेंकंटाळलेंमन ॥ चालिलाउठो
नसत्वर ॥ २०० ॥ राजयासह्मणेतेअवसरी ॥ कांहींचइच्छानाहींअंतरी ॥ कामधेनुबांधिलीअसतांघरी ॥ मगदारोदा
रीकांजावें ॥ १ ॥ कल्पतरूअंगणीअसतांजाण ॥ मगकासयालावावेंसिंदीवन ॥ सांडोनिऐरावतवहन ॥ खरावरीबैस
णअनुचित ॥ २ ॥ आम्हवृक्षाचीसांडोनिछाया ॥ हिंवरतळीबैसवेंकासया ॥ कींनरदेहासिविटोनियां ॥ पशुजन्मवा
यांकांध्यावा ॥ ३ ॥ सांडूनिबकुलसेवती ॥ पुंगळवेलकांधरावीहार्ती ॥ कींदुरावूनसंतसंगती ॥ निंदकासीप्रीतीकरूं
नये ॥ ४ ॥ कींहरिकीर्तनटाकोनियां ॥ डफगाणेंऐकावेंकासया ॥ दर्हीदूधगृहीअसोनियां ॥ तक्रासिवायांकांधुडावें
॥ ५ ॥ जेपरमहंसदीक्षापावलेपरम ॥ तेसर्वथानकरितीगृहस्थाश्रम ॥ तेवींश्रीरामभजनींजडलियाप्रेम ॥ तेराजस
न्माननघेती ॥ ६ ॥ ऐसेंह्मणोनितेसमयीं ॥ परतोनिआलेधामणगांवीं ॥ प्रेमळभक्तिअसोनिदेहीं ॥ अहंतानाहींतया
सी ॥ ७ ॥ नामरूपीजडलियाचित्त ॥ दासांसिनाठवेआह्मीभक्त ॥ तैशाचरीतीरुक्मिणीकांत ॥ दैवपणत्यातेंकळेना ॥ ८ ॥
कनकाचामुगुटआणिपेंजण ॥ एकमुशींतआटलियाजाण ॥ मगत्यादोहींचेंनामाभिधान ॥ गेलेंहरपोनतत्काळ ॥ ९ ॥
तेवींपांडुरंगाचेंकरितांभजन ॥ बोधल्याचेंहरपोनगेलेंमीपण ॥ मगहृदयींधरूनिजगजीवन ॥ अद्वयभजनकरितेसे
॥ २१० ॥ एकसद्भावधरूनिअंतरी ॥ धामणगांवींचिकेलीपंढरी ॥ चरित्रदाखवूनिनानापरी ॥ जडमूढउद्धरीनिजप्रेमें
॥ ११ ॥ पुढिलेअध्यार्याकथाअद्भुत ॥ प्रेमळभक्तगणेशनाथ ॥ त्याचेंचरित्ररसाळबहुत ॥ तेंप्रेमळपरिसोतनिजप्रेमें ॥ १२ ॥
जोदीजदयाळरुक्मिणीकांत ॥ तोनिजकृपेंवदवीग्रंथार्थ ॥ महीपतितयाचाशरणागत ॥ भजनकरितनिजप्रेमें ॥ १३ ॥
स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविकभक्त ॥ चतुःपंचाशत्तमाध्यावरसाळहा ॥ २१४ ॥
॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्यायना ५४ ॥ ओव्या ॥ २१४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अ०

॥ ५४ ॥

॥ ७ ॥

अध्याय ५५ वा

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीजगदीश्वरायनमः ॥ जयजयअच्छाअव्ययाअविनाशा ॥ अनामाअरूपापरमपुरुषा ॥
 ब्रह्माडनायकाजगन्निवासा ॥ स्वानंदार्धाशाश्रीहरी ॥ १ ॥ निजभक्तकरितीतुझेस्मरण ॥ तुजलागीत्यांचेनिदिध्यास
 न ॥ जैसेचातकआणिमेघजाण ॥ मैत्रीपणेंनांदती ॥ २ ॥ कींबालमातेचीकरीखंती ॥ तिजलागीलोभतैशाचरीती ॥ ते
 वीप्रेमळभक्तांचीजैसीवृत्ती ॥ होसीरुक्मिणीपतित्यासारिखा ॥ ३ ॥ कींपौर्णिमेचाचंद्रप्रकाशघन ॥ मनींउल्हासेसाग
 रदेखोन ॥ तेवींनिजभक्तांचीकीर्तिऐकोन ॥ तूंजगजीवनसंतोषसी ॥ ४ ॥ भक्तीवर्णिलीतुझीस्तुती ॥ तुजहीआवडे
 त्यांचीकीर्ती ॥ ह्मणोनिचरित्रेमजहाती ॥ भक्तविजयग्रंथीलेहविली ॥ ५ ॥ मांगीलअध्यायाचेअंतीनिश्चित ॥ बोधरा
 जेंअविधासदाविलीप्रचीत ॥ मंगटाकूनियांधनसंपत्त ॥ हरिभजनींप्रीतलाविली ॥ ६ ॥ आतांसज्ञानविवेकीअतिवि
 रक्त ॥ सद्गुरुउपासकगणेशनाथ ॥ त्यांचेंचरित्रअतिअद्भुत ॥ ऐकानिजभक्तभाविकहो ॥ ७ ॥ बालेघाटप्रांतीजाण ॥
 सारसीउज्जनीनगरेंदोन ॥ तेथेंजयाचेंअधिर्षान ॥ सप्रेमकीर्तनकरितसे ॥ ८ ॥ सैलीमुद्राकर्नीअसती ॥ वस्त्रकौपीन
 नेसेप्रीती ॥ याविरहितकाहींउपाधिनिश्चिती ॥ नावडेचितीतयाचे ॥ ९ ॥ दिवसाराहूनअरण्यांत ॥ एकांतीश्रीहरीचेंभ
 जनकरित ॥ रात्रीनगरांतप्रेमभरित ॥ गुणानुवादवर्णीतसे ॥ १० ॥ नावडेकवणाचासन्मान ॥ लौकिकपूजादांभिक
 भजन ॥ नावडेवस्त्रसंपत्तिधन ॥ मिष्टान्नभोजननावडे ॥ ११ ॥ तंवशिवाजीराजापंढरीसी ॥ यात्रेसआलाएकेदिवसी ॥
 ऐकूनिगणेशनाथाचेकीर्तीसी ॥ आलाभेटीसीनृपवर ॥ १२ ॥ करूनियांसाष्टांगनमन ॥ श्रवणकरीतबैसलाकीर्तन ॥
 गणेशनाथाचेंविशालज्ञान ॥ कवित्वबोलणंप्रसादिक ॥ १३ ॥ नानापरीचेदृष्टांतदेऊन ॥ अभंगरचीजैसेबाण ॥ तेणें
 श्रोतयांचेश्रवण ॥ सुखपावतीअपार ॥ १४ ॥ तंवशयनकरावयाआंपणातें ॥ पलंगकरविलानृपनाथें ॥ ह्मणेप्रथमदि

१ न चळंगारा, न डळंगारा, व नाश न पावणारा. २ नामरूपा वेगळ्या. ३ आचरण, भावना. ४ यवनास. ५ विचारशील. ६ राहाणें, वास. ७ लंगोटा, ८ शिवाजी राजा.

भ. वि.
॥ १ ॥

वसींगणेशनाथ ॥ निजवावानिश्चितयावरी ॥ १५ ॥ मगकरजोडोनिह्मणेस्वामी ॥ एकरात्रक्रमावीआमुचेआश्रमी ॥
तल्पककरविलानूतनआह्मी ॥ ह्मणोनिचरणीलागला ॥ १६ ॥ पाहूनिनृपवराचाआदर ॥ नाथासिसंकटपडिलेंथोर ॥
जैसाहरिणीसिनेऊं ह्मणतांव्याघ्र ॥ भयेंअंतरकापेतियेचें ॥ १७ ॥ संकटजाणोनितेवेळ ॥ अवश्यह्मणेवैराग्यशीळ ॥ म
गखडेवेंचोनि एकओंजळ ॥ पदरीबांधिलेतेधवां ॥ १८ ॥ देखोनिनृपवरपुसेतया ॥ कंकरवेंचोनिघेतलेकासया ॥ येरू
उत्तरदेततया ॥ गणतीध्यावयानामांची ॥ १९ ॥ शिबिकेंतबैसवोनितेअवसरी ॥ राजाघेऊनगेलाबिठारी ॥ सुंमनशे
जरचोनिवरी ॥ गणेशनाथासिनिजविलें ॥ २० ॥ त्रयोदशगुणीकरूनविडे ॥ तबकींठेविलेतयापुढें ॥ समयालावूनि
अतिनिवाडें ॥ टाकिलेपडदेचहूंकडे ॥ २१ ॥ नानापरीचेपरिमळनिश्चिती ॥ उपचारविलासभोगसंपती ॥ ठेवुनियां
तेथेंनृपती ॥ बाहेरआलासतर ॥ २२ ॥ तोस्पर्शविषयदेखोनिनेत्री ॥ अनुर्तापवाटलासकळगार्त्री ॥ जैसाकांद्विजअ
ग्निहोत्री ॥ यवनमंदिरीकोंडिला ॥ २३ ॥ कींव्याघ्रेंजितेंचिधरूनगाये ॥ आपुलेजाल्हातघेऊनजाये ॥ तेजैशीलवकर
निघोंपाहे ॥ धरूनभयेमानसी ॥ २४ ॥ नातरीकार्णनीहूनिआणिलेंहरिण ॥ राजमंदिरीबांधिलेंजाण ॥ मगतेमान
सीइच्छितपूर्ण ॥ जाईनसूटोनकैर्यीमी ॥ २५ ॥ कींघृतांतजीवतधरोनिमासा ॥ घालितांतळमळकरीजैसा ॥ राजाचाभो
गउपचारतैसा ॥ गणेशनाथासीवाटला ॥ २६ ॥ कींनूतनरांवांपिंजऱ्यांतघातला ॥ मगचारापाणीनरुचेत्याला ॥ ते
वीतल्पकावरीविरक्तभला ॥ कंटाळलातेरीती ॥ २७ ॥ सांगातेंघेतलेहोतेकंकर ॥ तेपसरुनिटाकिलेपलंगावर ॥ त्याज
वरीनिजलेघटिकाच्यार ॥ तंवउदयासिदिनकरपातला ॥ २८ ॥ दर्शनासिआलाझडकरी ॥ तोंखडेआंथरलेपलंगाव
री ॥ विस्मितहोऊनिनिजअंतरी ॥ नमस्कारकरीसाष्टांग ॥ २९ ॥ नाथासिपुसेजोडोनिकर ॥ तंवतेदेतीप्रत्युत्तर ॥ शय

अ.

॥ ५५ ॥

॥ १ ॥

नकरितांपलंगावर ॥ निद्राअघोरलागेलकी ॥ ३० ॥ नुझाहेतव्हावयापूर्ण ॥ खडेपसरूनकेलेंशयन ॥ जरीसुखदीध
 लेंजीवाकारण ॥ तरीपुढेंदुःखभोगणेंतितुकेंची ॥ ३१ ॥ जैसीखरूजखाजकितांपाही ॥ परमसुखवाटेतेसमयी ॥ मग
 खाजनिघोनिगेल्यादेहीं ॥ सौख्यकांहींपडेना ॥ ३२ ॥ नातरीभोजनकरितांगोडवाटे ॥ परीवमनकरितांजीवकष्टे ॥
 तेवीशयनसुखआधींगोमटें ॥ मगपरिणामीखोटेंदेहासी ॥ ३३ ॥ कांबचनागआधींमधुरलागत ॥ परीखाणारप्राणां
 सिमुकत ॥ तेवीविषयभोगितांभयसत्य ॥ जाणानिश्चितनृपनाथा ॥ ३४ ॥ ऐसेंएकतांचिवचन ॥ अनुतापजांहलारा
 ज्याकारण ॥ ह्याणेआजपासूनमीपलंगीशयन ॥ नकरींजाणसर्वथा ॥ ३५ ॥ निश्चयकरूनिनिजमानसीं ॥ तल्पक
 अपिलाब्राह्मणासीं ॥ संतसंगाचीमहिमाऐसी ॥ ब्रह्मादिकांसिअगम्य ॥ ३६ ॥ गणेशनाथांचीऐसीस्थित ॥ तीन्हीं
 अवस्थांतवैराग्यभरित ॥ वस्तीनकरीचग्रामांत ॥ हिंडेअरण्यांतसर्वदा ॥ ३७ ॥ स्वदेशांतकीर्तनहोतांजाण ॥ दर्शना
 येतीभाविकजन ॥ नित्यअनुग्रहएकालागून ॥ स्वइच्छेनदेतसे ॥ ३८ ॥ मस्तकींहस्तपडतांजाण ॥ शिष्याचेंउडेप्रपं
 चभान ॥ तोसंसारधंदाटाकून ॥ रानोरानहिंडतसे ॥ ३९ ॥ तोखळेअथवादुराचार ॥ निंदकअथवासज्ञाननर ॥ परी
 नाथाचाशिरीपडलियाकर ॥ अपारवैराग्यहोयतया ॥ ४० ॥ ऐसाएकसंवत्सरजंवलो ॥ तंवशिष्यझालेतीनशेंसाठ ॥
 लंगोटबंदवैराग्येंउद्धट ॥ आत्मज्ञानरूपप्रावले ॥ ४१ ॥ पुरीपैठणीलोकंबोलती ॥ जेकांयाचाउपदेशघेती ॥ त्यांचीत
 त्कालउद्धेनप्रपंचभ्रांती ॥ मागेंहिंडतोसद्गुरुचे ॥ ४२ ॥ एकह्मणतीचेटकीदारुण ॥ एकह्मणतीघालितोमोहन ॥ एक
 ह्मणतीआत्मज्ञान ॥ ठसावलेसंपूर्णतयासी ॥ ४३ ॥ एकह्मणतीहास्वयेंपांडुरंग ॥ एकह्मणतीहेंअत्यंतढोंग ॥ एकह्म
 णतीत्याचासंग ॥ करितांभवभंगहोतसे ॥ ४४ ॥ एकह्मणतीत्याचेंदर्शना ॥ इतःपरजाऊनद्यावेंकोणा ॥ एकह्मणती

भ. वि.
॥ २ ॥

होणारचुकेना ॥ प्राक्कनींअसेलजेंकांहीं ॥ ४५ ॥ एकह्मणतीत्याचीभेटी ॥ घेऊनसांगोंच्यारगोष्टी ॥ कींबहुतांचेजी
वांचीकरुनिसांठि ॥ पंडलीतुटीसंसारा ॥ ४६ ॥ ऐसेंह्मणोनि एकेदिवसीं ॥ आलेनाथाचेदर्शनासी ॥ तोंहेआघवृक्षा
चेछायेसी ॥ बैसलेहोतेध्यानस्थ ॥ ४७ ॥ मानसपूजाझालियावरित ॥ गणेशनाथपाहेभोंवत ॥ कींशिष्यबोलावूनि
येथ ॥ मस्तकींहस्तठेवावा ॥ ४८ ॥ तंवउभेठाकूनितेवेळ ॥ कायबोलतीनिंदकखळ ॥ तुह्मीशिष्यकरुनिभोळसाळ ॥
आपुल्यामागेंलाविले ॥ ४९ ॥ बहुतांचेसंसाराकिलीतुटी ॥ ह्मणोनिलोकहोतातिकष्टी ॥ आतांआह्मीसांगतोएकगो
ष्टी ॥ तरीत्याचिराहटीवर्तविं ॥ ५० ॥ तुह्मीसंतआत्मज्ञानी ॥ दृष्टीसिसारिरूयाचारीखाणीं ॥ तरीझाडासिउपदेश
आजपासोनी ॥ करीतजावानिजकृपें ॥ ५१ ॥ अवश्यह्मणोनितयेक्षणीं ॥ तत्काळकौतुकदाखविलेंनयनीं ॥ जेंमृत्युलो
कींनानासाधनीं ॥ नयेघडोनीसर्वथा ॥ ५२ ॥ घूतवृक्षजुनाटहोतातेथ ॥ त्यासिउपदेशदेऊनितरित ॥ मस्तकींठेऊनियां
हस्त ॥ तारकमंत्रसांगीतला ॥ ५३ ॥ ऐसेंदृष्टीसदेखोन ॥ कायबोलतीतेविचक्षण ॥ मनुष्यांसिअनुग्रहसांगतांजाण ॥
जेंप्रपंचभानटाकिती ॥ ५४ ॥ हाउपदेशठसावलावृक्षासी ॥ हेकैसेंअनुभवेलाह्मांसी ॥ तरीचमत्कारदाऊनियांनि
जकृपेंसी ॥ संशयनिरसीसकळांचा ॥ ५५ ॥ तंवभाकरभाजीयाजकारण ॥ नैवेद्यासिआणिलीहोतीकवण ॥ गणेश
नाथेंतेउचलोन ॥ आपुलेकरींघेतली ॥ ५६ ॥ उपदेशदीधलाज्यावृक्षाकारण ॥ त्यासिकायबोलिलावचना ॥ हादेवा
चाप्रसादमुखपसरून ॥ प्रीतीकरूनभक्षीकां ॥ ५७ ॥ ऐसेंबोलतांसद्गुरुनाथ ॥ तंवअद्भुतकौतुकवर्तलेंतेथ ॥ झाडाचें
खोडअकस्मात ॥ उकललेंसर्वदेखतां ॥ ५८ ॥ त्यामाजीभाकरघालितांदेख ॥ मिळोनिगेलेपहिल्याचसारिख ॥ देखो
निआश्चर्यकरितीलोक ॥ तन्मयसकळिकझालेकीं ॥ ५९ ॥ गणेशनाथासितेवेळ ॥ नमस्कारकरितीविचक्षणखळ ॥ ह्म

अ०

॥ ५५ ॥

॥ २ ॥

१ नसिर्वा, देवांत. २ संगती. ३ रीतीने. ४ जरापूज, स्वेदन, अंजन व उद्भिज, ह्या खाणीं. ५ पृथ्वीवर. ६ आख्याचा वृक्ष. ७ उपदेश देता. ८ तटस्थ, आश्चर्यमय. ९ दुष्ट.

णतीतुजऐसाभक्तप्रेमळ ॥ सज्ञाननिर्मळनसेची ॥ ६० ॥ आह्मीअहंकारधरुनिमना ॥ व्यर्थचिकेलीतुमचीछळणा ॥
 ऐशारीतीबोलोनिवचना ॥ आपुल्यासदनांतेगेले ॥ ६१ ॥ एकेदिवसींगणेशनाथ ॥ अरण्यामाजीकीर्तनकरित ॥ श्र
 वणासिआलेसज्ञानपंडित ॥ आणिवैष्णवभक्तविवेकी ॥ ६२ ॥ वैदिकशास्त्रज्ञआणिभाविक ॥ अठरावर्णांचेमिळालेलो
 क ॥ कीर्तनप्रेमाचेंनिजसुख ॥ पाहावयासीपातले ॥ ६३ ॥ टाळविणेंमृदंगवाजत ॥ नामघोषगजरहोत ॥ नादेंअंबर
 भरुनितेथ ॥ कोंदोनिगेलेंतेधवां ॥ ६४ ॥ तंववरतेकरुनिहात ॥ पताकाकरवीगणेशनाथ ॥ हेंदेखोनिज्ञानपंडित ॥
 कायबोलततेंएका ॥ ६५ ॥ तूतरभरांडीजातीचाहीन ॥ आह्मीतोंब्राह्मणउंचवर्ण ॥ कीर्तनींटाळयातुझेवचनेंकरुन ॥
 नपिटूंजाणसर्वथा ॥ ६६ ॥ यावरीगणेशनाथउत्तरदेत ॥ ह्मणताडाचावृक्षउंचबहुत ॥ परीत्याचीछायाउपयोगीनिश्चि
 त ॥ नाहीपडतकोणाचे ॥ ६७ ॥ तेवींअठरावर्णांमार्जानिपुण ॥ विप्रतंववरिष्ठपूज्यमान ॥ परीकीर्तनाचेउपयोगीजा
 ण ॥ तुमचेकरनपडती ॥ ६८ ॥ तरीआतांस्वस्थकरुनिमन ॥ उगेंचतुह्मीकरावेंश्रवण ॥ टाळियावाजवितीलपाषाण ॥
 तुमचेकृपेनस्वामिया ॥ ६९ ॥ ऐसेंबोलतांवैराग्यशीळ ॥ तोंनवलवर्तलेंदेखतीसकळ ॥ दगडगोटेहोतेमाळयावर ॥ ते
 एकाएकींउठिलेंपै ॥ ७० ॥ जैशाकरताळियावाजतीदेख ॥ तैसेलागतीएकासीएक ॥ ऐसेंदेखोनियांकौतुक ॥ तटस्थ
 लोकपहाती ॥ ७१ ॥ ह्मणतीहेंकौतुकअभिनवं ॥ दगडांसिकैसाआणिलाजीव ॥ गणेशनाथाचाअनुपमभाव ॥ नक
 ळेमावडेंद्रादिकां ॥ ७२ ॥ मगचितींअनुतापधरुन ॥ टाळयावाजवितीसकळब्राह्मण ॥ गणेशनाथाचेंसमाधान ॥ जाह
 लेंइतुकेनतेधवां ॥ ७३ ॥ तोंमध्यान्हाआलागंभस्ती ॥ मगउजळिलीमंगळारती ॥ खिरापतघेऊनिनिश्चितीं ॥ सद
 नाप्रतीलोकगेले ॥ ७४ ॥ आह्मीअहंकारधरुन ॥ व्यर्थकेलेंयाचेंछळण ॥ ऐशापरीवचनेंबोलून ॥ वाखाणितीगणेश

भ. वि.
॥ ३ ॥

नाथा ॥ ७५ ॥ गणेशनाथप्रेमळभक्त ॥ त्यासिवरदेतीपंढरीनाथ ॥ उज्जनीआणिशारशांत ॥ यात्राभरतअद्यापी ॥
॥ ७६ ॥ संतमहंतवैष्णवप्रेमळ ॥ चमत्कारजागृतअसेतेंस्थळ ॥ निजभक्तांचीकीर्तिचिरकाळ ॥ दीनदयाळवाढवितो
॥ ७७ ॥ आतांनलिंपेचिजेमविषयंकर्दमीं ॥ परमभाविकजोकेशवस्वामी ॥ तयाचेंचरित्रमनोधर्मी ॥ एकातुह्मीभाविक
हो ॥ ७८ ॥ स्वेच्छाहिंदितदिशावरी ॥ एकदागेलेविजापुरीं ॥ हरिदिनीसिसप्रेमभरीं ॥ कीर्तनमांडिलेंचोहटां ॥ ७९ ॥
केशवस्वामीचीएकोनिस्थित ॥ श्रवणासिआलेंलोकबहुतं ॥ वैदिकविप्रआणिपंडित ॥ संतमहंतविरक्तही ॥ ८० ॥ अ
ठरावर्णाचेनारीनर ॥ जाणतेनेणतेलहानथोर ॥ दाटीजाहलीबहुफार ॥ भरुनिबाजारनिघाला ॥ ८१ ॥ हिलालंजळ
तिसिभोंवते ॥ टाळमृदंगघोषतेथें ॥ केशवस्वामीसप्रेमचितें ॥ आनंदेंनाचतकीर्तनीं ॥ ८२ ॥ तंवशिष्यहोतावृद्धब्रा
ह्मण ॥ तयाप्रतीकायबोलतवचन ॥ आजिएकादशीव्रतगहन ॥ उपोषणसकळांसी ॥ ८३ ॥ तरीतूवाणियाचेगृ
हासिजायी ॥ सुंठसाकरघेऊनियेई ॥ तेचिखिरापतजातेसमयीं ॥ लोकांसिदेयीप्रसाद ॥ ८४ ॥ ऐशीआज्ञाहोतांभित
रित ॥ ब्राह्मणगलाबाजारांत ॥ वाणियाचेदुकानींजात ॥ तंवतोनिद्रितहोताकीं ॥ ८५ ॥ हाकामारुनिसावधकेला ॥
ह्मणसुंठसाकरदेईमजला ॥ अवश्यह्मणूनिवाणीउठिला ॥ तोंअंधारपडलादुकानांत ॥ ८६ ॥ सुंठचांचपोनिजंवपा
हात ॥ तंवबचनागाचेंलागलेंपोत ॥ सातशेरमोजूनिदीधलीत्वरित ॥ षडलीभ्रांतमानसीं ॥ ८७ ॥ साकरतितुकीचदे
ऊन ॥ वाणीतयासिबोलेप्रतिवचन ॥ माझापुत्रह्मांटागेलाह्मणून ॥ कीर्तनासियेणनजाहलें ॥ ८८ ॥ माणसेंमिळलीं
असतीलफार ॥ सुंठनपुरेएवढीसाचार ॥ ह्मणूनिआणिकओंजळभर ॥ अधिकटाकिलीतयानें ॥ ८९ ॥ जैसेंअभयदे
ऊनघातलादेंपें ॥ कींप्रार्थनाह्मणोनिअपशब्दअमुप ॥ कींपुष्पहारह्मणूनिमहासर्प ॥ कंठीघातलानकळतां ॥ ९० ॥

१ विषयरूप, चिखलांत. २ पठाठ्यावर. ३ दिवट्या, मधाली. ४ बाजारास. ५ भीति.

अ०

॥ ५५ ॥

॥ ३ ॥

कीं अनुष्ठान ह्मणोनि प्रयोग केला ॥ कीं औषध ह्मणोनि रोग दीधला ॥ कीं मेघ ह्मणोनि अग्निलविला ॥ काननीं जैसा न कळ
 तां ॥ ९१ ॥ तैसेंच वाणियानें केलें ॥ सुंठ ह्मणोनि विष दीधलें ॥ निद्रालस्यें फार व्यापिलें ॥ समजलें नाहीं तयासी ॥ ९२ ॥
 घेणारा सहीन कळे कांहीं ॥ मग बिऱ्हाडा सिआलाल वलाहीं ॥ आड कित्यानें ते समयीं ॥ तुकडे करूनी ठेविले ॥ ९३ ॥ हा
 न कळतां वोढवला आघात ॥ हें जाणोनि पंढरीनाथ ॥ ह्मणे श्रोते भक्षितील खिरापत ॥ मग मोठा अनर्थ होईल कीं ॥ ९४ ॥
 एकादशीचा उपवास जाण ॥ बचना गखातां पावती मरण ॥ मग पुढें माझे कीर्तन श्रवण ॥ कोणी न करितील सर्वथा ॥ ९५ ॥
 आणि निज भक्तांच्या वचनास ॥ कोणी न धरितील विश्वास ॥ मग मागील कीर्ति माझी सुरस ॥ असत्य जनास वाटे लकीं ॥ ९६ ॥
 ऐसें ह्मणोनि पंढरीनाथ ॥ ह्मणे आजि चाटाळावां अनर्थ ॥ मग बचना गाचें विष समस्त ॥ शोषून घेतलें ते धवां ॥ ९७ ॥
 विषाचें अमृत केलें जाण ॥ जेंसे वितां सौख्य दासां कारण ॥ जेणे जन्म मरणाचें होय खंडन ॥ ते जग जीव न करीत
 से ॥ ९८ ॥ इकडे कीर्तनामाजी केशव भक्त ॥ प्रेमानंदें गात नाचत ॥ टाळया पिटोनि हातो हात ॥ गुण वर्णित श्रीहरिचे
 ॥ ९९ ॥ च्यारी प्रहर जाहलें कीर्तन ॥ वोंवाळिलारु किमणी रमण ॥ बचना गाची खिरापत जाण ॥ सकळां कारण वांटिली
 ॥ १०० ॥ हरि प्रसाद ह्मणोनि निश्चिती ॥ पदरीं बांधोनि ठेविती ॥ तेथेंच भक्षोनि कितेक जाती ॥ सदना प्रती आपुल्या ॥
 ॥ १०१ ॥ इकडे उदया येतां वासर मणी ॥ दुकांनीं जागा जाहला वाणी ॥ तों बचना गाचें पोतें नयनीं ॥ पुढें अकस्मात देखिलें
 ॥ २ ॥ ह्मणे अनर्थ जाहला थोर ॥ आतां काय करावा विचार ॥ सुंठ ह्मणोनि साचार ॥ बचना गची दीधला ॥ ३ ॥ साधु संत
 प्रेमळ भक्त ॥ आले असतील कीर्तनांत ॥ ते सकळ पावले असतील मृत्यु ॥ मज वरीनि मित्त आलें कीं ॥ ४ ॥ नगरांत कळ
 तां वर्तमान ॥ कोण रक्षील मजला गून ॥ मृत्यु पावल्या वरी जाण ॥ सैरें व भोगण लागेल कीं ॥ ५ ॥ तरीया लोकीं परलोकीं

भ. वि.
॥ ४ ॥

निश्चितीं ॥ मीकानकोंडाजाहलोंदुर्मती ॥ मजऐसापातकीनिश्चितीं ॥ नाहींत्रिजगतींसर्वथा ॥ ६ ॥ चतुष्पदांमाजी
निंयजनीं ॥ खरसूकरजातीचेदोनी ॥ मीअवगुणीतयाहूनी ॥ यापरीवाणीअनुतापला ॥ ७ ॥ तरीआतांकासयावा
गवावेंजिण ॥ विहिरींतघालूनद्यावाप्राण ॥ ऐसामनीनिश्चयकरून ॥ दुकानटाकोननिघाला ॥ ८ ॥ समाचारघेतांन
गरांत ॥ तंवकोणीचनाहींपावलेमृत्य ॥ कानदेऊनिउगाचिएकत ॥ तोंकोणीरडतदिसेना ॥ ९ ॥ परस्परेंपुसेलोकांसी ॥
गेलेहोतेतकायहरिकथेसी ॥ खिरापतअसलीतुह्मांपासी ॥ तरीप्रसादआह्मांसीदेईजे ॥ १० ॥ तेह्मणतीआह्मांसिनि
राहार ॥ रात्रीसवांटिलीसुंठसाकर ॥ तेथेंचितेभक्षोनिसत्वर ॥ सद्नासिआलोंआपुले ॥ ११ ॥ यावरीवाणीबोलेत्यांसी ॥
कालचेंनिश्चक्रतुह्मांसी ॥ पोटांतहोतअसेलकासाविसी ॥ तरीभोग्ननवेगेंसीकरावें ॥ १२ ॥ तेह्मणतीदंडकआह्मांप्रती ॥
तुजऐसेनहोंअन्नार्थी ॥ उपवासीराहावयाआणीकराती ॥ सामर्थ्यचितींवागवितीं ॥ १३ ॥ ऐसेंऐकूनिउत्तर ॥ परस्प
रंघेतलासमाचार ॥ मगश्मशानभूमीससत्वर ॥ जाऊनियांपाहिलें ॥ १४ ॥ तंवएकहीप्रेतनदिसेतथ ॥ मगवाणिया
सन्नमत्कारवाटत ॥ ह्मणेअरिष्टनिरसीपंढरीनाथ ॥ चुकंविलेआघातबहुतांचे ॥ १५ ॥ तोंइकडेकेशवस्वामीस्नानकरूनीं ॥
धातुमूर्तीपाहेविलोकूनी ॥ तंवकालिमादेखिलीतयालागूनी ॥ मगविस्मयमनीवाटला ॥ १६ ॥ जैसेंचंद्रासिलागतां
ग्रहण ॥ तोतत्काळहोयतेजहीन ॥ तैशारीतीरुक्मिणीरमण ॥ नीलवर्णदिसतोकीं ॥ १७ ॥ हेंदेखोनिकेशवभक्त ॥ आ
श्चर्यकरितीमनांत ॥ ह्मणेमूर्तीहोतीलखलखित ॥ आजिकालिमाअद्भुतजडलीकां ॥ १८ ॥ हेंनवलऐकोनिसाचार ॥
पाहावयासिआलेनारीनर ॥ तोंवाणीयेऊनिसत्वर ॥ केशवस्वामीसीबोलतसे ॥ १९ ॥ सुंठपाहतांअंधारांत ॥ बचना
गाचेंपोतेंहातालागत ॥ सातशेरमोजूनिनिश्चित ॥ आपुल्याहातंदिधलेम्यां ॥ २० ॥ तेंअरिष्टनिरसिलेंपंढरीनाथें

अ०

॥ ५५ ॥

॥ ४ ॥

वांचविलें सकल श्रोतयांतें ॥ या अपराधाचें प्रायश्चित्त मातें ॥ सागावरितें स्वामिया ॥ २१ ॥ केशव स्वामी ऐकूनि मात ॥
 नेत्री प्रेमाश्रु लोटले तरित ॥ कंठ जाहला सद्गदित ॥ काय बोलत देवासी ॥ २२ ॥ जय जय दीन दयाळे विठले ॥ आजिचें
 निमित्त थोर टाळिलें ॥ आपुलें बिरुद सत्यकेलें ॥ दासांसिरक्षिलें निजकृपें ॥ २३ ॥ बचना गाचें विषं दारुण ॥ तुज लागीं
 चढलें नीलवर्ण ॥ वांचवूनि बहुतांचे प्राण ॥ आपण श्यामवर्ण जाहले ती ॥ २४ ॥ तुझें नाम जपतां प्रह्लाद भक्त ॥ महावि
 षाचें जाहलें अमृत ॥ आणि बचना गाचें विष किंचित ॥ तें आजि बाधत कैशरी ती ॥ २५ ॥ तूं सर्वांवरिष्ठ देवाधिदेव ॥ भज
 न करितां निवाला शिव ॥ आणि बचना गें आजिकेला उपद्रव ॥ हाचि नवलं व श्रीविठला ॥ २६ ॥ निजां गें तुडविला काळि
 या सहज ॥ तें बाधक काहीं न जाहलें तुज ॥ आणि बचना गें काळिमा आणिली आज ॥ हें नवलचो ज श्रीहरी ॥ २७ ॥ मा
 हा विषें भरूनि स्तन ॥ पूतने नें पाजिलें तुज लागून ॥ तया हूनि बचना गकठिन ॥ जाहले तिनीळ वर्ण यासाठी ॥ २८ ॥ आ
 जि अमृतासचि आलें मरण ॥ कीं अंधारें यासिलें सूर्या लागून ॥ कीं भागीरथी पापें करून ॥ जाहली मलिन सर्वांगी ॥ २९ ॥
 कीं पृथ्वीस जाहला तूणाचा भार ॥ कीं पर्वतासि भिऊन पळालें वज्र ॥ कीं धुळीनें मळोनि गेलें अंबर ॥ तैसा विचार घडला कीं
 ॥ १३० ॥ नातरीचंद्र मंडलासि जाहला उबारा ॥ कीं क्षुधाला गली क्षीर समुद्रा ॥ पिशाच बाधा पार्वतीवरें ॥ जाहली ऐ
 से वाटतसे ॥ ३१ ॥ नातरी दरिद्रें पीडिला कुबेर ॥ कीं विधीचें असत्य जाहलें उत्तर ॥ कीं तेजें लोपूनि गेलें अंबर ॥ तैसें दि
 सोन आलें कीं ॥ ३२ ॥ हें इतकें घडेल गोविंदा ॥ परीतु ज नव्हेचि विषबाधा ॥ तरी वाढवा वयादासांची मर्यादा ॥ लीलास
 गुण दाखविसी ॥ ३३ ॥ तूं अज अजित पंढरीनाथा ॥ कळिकाळाचा हीं तियंता ॥ तरी कृपा करूनि अनाथनाथा ॥ होई मा
 गुलासोज्वळ ॥ ३४ ॥ ऐसी ऐकूनि यास्तुती ॥ संतोषले रुक्मिणीपती ॥ लखलखित धातूची मूर्ती ॥ दिसोला गली ते धवां

अ. वि.

॥ ६ ॥

॥ ३५ ॥ हेंदृष्टीसदेखोनिकौतुक ॥ आश्चर्यकरितीसकळलोक ॥ ह्यणतीकीर्तनापरीससाधनआणिक ॥ नार्हीसर्वथाक
लियुगी ॥ ३६ ॥ वाणियासिअनुतापजाहलापूर्ण ॥ सांडिलेंसकळप्रपंचभान ॥ केशवस्वामीचेसंगतीनेंजाण ॥ करिश्रव
णहारिकथा ॥ ३७ ॥ आणिकचरित्ररसाळवाणी ॥ श्रोतींसादरएकावेंश्रवणीं ॥ गोमाईआवाविधवाब्राह्मणी ॥ पंढर
पुरासीचालिली ॥ ३८ ॥ परमदुर्बळअतिदीन ॥ भक्षावयासिनमिळेअन्न ॥ वस्त्रनेसलीफाटकेंजीर्ण ॥ मागेको
रान्नघरोघरी ॥ ३९ ॥ गुळसऱ्यापासीआलीसत्वर ॥ तंवचंद्रभागेसिंचालिलापूर ॥ मानसीजाहलीचिंतातुर ॥ ह्य
णेकोणउतारकरीलमज ॥ १४० ॥ मगआषाढशुद्धदशमीसी ॥ यात्राराहिलीउपवासी ॥ गोमाईह्यणेकोळियासी ॥
न्यावेंमजलापैलतीरा ॥ ४१ ॥ यात्रामिळालीअसेबहुत ॥ थोरथोरलोकभाग्यवंत ॥ उताऱ्यांसिद्रव्यदेऊनित्वरित ॥
जातीनावेंतबैसोनीं ॥ ४२ ॥ गोमाईजवळधांवूनिजात ॥ तोंलोटीनिटाकिलीउदकांत ॥ वस्त्रभिजतारडतरडत ॥ मागु
तीयेतबाहेरी ॥ ४३ ॥ दीर्घस्वरेंकरीरुदन ॥ आतांपैलतीरीनेईलकोण ॥ तारूह्यणतीपैसादेऊन ॥ जायीउतरूनह्या
तारे ॥ ४४ ॥ गोमाईत्यांसदेतउत्तर ॥ पीठदेतेंओजळभर ॥ हेंघेऊनियांसत्वर ॥ भिवरापारकरावें ॥ ४५ ॥ पैसान
मिळेमजप्रती ॥ ऐसेंसांगेनानारीतीं ॥ परीदयानुपजेतयांचेचितीं ॥ कठिनदुर्मतीक्षेत्रींचे ॥ ४६ ॥ सकळयात्राउतरू
नगेली ॥ गोमाईराहिलीऐलतीरीं ॥ कांहींउपायनसुचेअंतरीं ॥ मगरुदनकरीएकलचि ॥ ४७ ॥ ह्यणेमजनभेटेरु
किमणीवर ॥ व्यर्थचिपडिलीयेरझार ॥ क्षेत्रवासीलोककठिणफार ॥ द्रवेंनाअंतरकोणाचें ॥ ४८ ॥ ऐसेंजाणोनिपंढरी
नाथ ॥ कोळियाचेंरूपधरुनित्वरित ॥ जवळसांगडीदीननाथ ॥ घेतेझालेतेधवां ॥ ४९ ॥ गोमाईजवळजाऊनिश्रीह
री ॥ कायबोलतीतेअवसरीं ॥ तुजजाणेंअसेलपैलतीरीं ॥ तरीऊठलवकरीह्यातारे ॥ १५० ॥ तीह्यणेबापामीदुर्बळ ॥

१ जुने. २ दण येत नार्ही.

अ०

॥ ५५ ॥

॥ ५ ॥

द्रव्यद्यावयासिनाहीजवळ ॥ तरीपीठघेऊनिओंजळभर ॥ नेशीलतरयेईनमो ॥ ५१ ॥ यावरीह्मणेशेषशायी ॥ मीको
 णापासूनघेतनाही ॥ रंजल्यागांजल्यासपाही ॥ मीलवलाहीउतरीतसें ॥ ५२ ॥ याजसाठींचदिवसबहुत ॥ राहिलोंअसें
 पंढरपुरांत ॥ ऐसीऐकूनियांमांत ॥ गोमाईचित्तांतसंतोषली ॥ ५३ ॥ ह्मणेतारुंवावचनएक ॥ रात्रझालीसेप्रहरएक ॥ दु
 सरेंवस्त्रनाहीआणिक ॥ नेसावयासीमजलार्गी ॥ ५४ ॥ यावरीबोलेपंढरीनाथ ॥ भिजोंनदेतांहस्तपादसहित ॥ खांद्या
 वरीबैसवूनिनिश्चित ॥ नेतोंलवलाहीपैलतीरा ॥ ५५ ॥ ऐसेंह्मणूनिदीनदयाळ ॥ गोमाईसिउचलिलेंतेवेळ ॥ लोटलें
 नसतांएकपळ ॥ नेलेंतत्काळपैलतीरा ॥ ५६ ॥ गोमाईतारुवासिकायबोले ॥ तुझेअंगकैसेंनाहींभिजलें ॥ मजपैलती
 रीबैसविलें ॥ हेंअद्भुतजाहलेंनवलकीं ॥ ५७ ॥ यावरीह्मणेचक्रपाणी ॥ मातैसाउताप्यानव्हेअडाणी ॥ भवसिंधुदासां
 लागुनी ॥ कोरढाचिपारपाववितों ॥ ५८ ॥ गोमाईह्मणेतैअवसरीं ॥ तुवांउपकारकेलामाझेशिरीं ॥ तरीपीठदेतेंओंज
 ळभरीं ॥ हेंघेईपदरींआपुल्या ॥ ५९ ॥ यावरीदेवबोलिलेकायी ॥ मीकोणापासूनिघेतनाहीं ॥ याचेपानगेकरूनिपा
 ही ॥ द्वादशीसघालीद्विजवरां ॥ १६० ॥ ऐसेंबोलोनिजगजीवन ॥ अदृश्यजाहलेनलागतांक्षण ॥ मगमहाद्वारासि
 जाऊन ॥ घेतलेंदर्शनदेवाचें ॥ ६१ ॥ एकादशीसऐकोनिकीर्तन ॥ केलेंचंद्रभागेचेंस्नान ॥ तेंपीठपदरींबांधून ॥ वाळुवं
 टांतवैसली ॥ ६२ ॥ ह्मणेआजिपर्वकाळद्वादशी ॥ सिंधाद्यावाब्राह्मणासी ॥ तरीडाळमीठमजपासी ॥ द्यावयापदरींनसे
 कीं ॥ ६३ ॥ कोणीब्राह्मणपडेलदृष्टीं ॥ तयासिमधुरसांगेनगुजगोष्टीं ॥ मजवरीकरूनकृपादृष्टीं ॥ मूठभरपीठध्यावेंस्वा
 मिया ॥ ६४ ॥ परीकोणीचजवळनयेब्राह्मण ॥ ह्मणतीमुळींचजाहलाअपशकुन ॥ आजकैसाभेटेलयजमान ॥ झालें
 दर्शनयाविधवेचें ॥ ६५ ॥ टाकूनिगूळतांदुळघृतं ॥ पीठकोणघेतसेपदरांत ॥ ऐसेंबोलोनिविप्रंसमस्त ॥ जवळनयेत

म. वि.
॥ ६ ॥

कोणीही ॥ ६६ ॥ गोमाईह्मणेपंढरीनाथ ॥ कायउपायकरूआतां ॥ द्वादशीसविप्रनमिलतां ॥ अन्नसर्वथानघेईमी ॥
॥ ६७ ॥ ऐसासदृढदेखेनिभाव ॥ तत्काळपावलापंढरीराव ॥ वृद्धब्राह्मणदेवाधिदेव ॥ होऊनिआलातेसमयीं ॥ ६८ ॥ गो
माईसह्मणेतेवेळ ॥ आजिद्वादशीपर्वकाळ ॥ आणिमीब्राह्मणअतिदुर्बळ ॥ आलोंतत्काळतुजपार्शीं ॥ ६९ ॥ पानग्याचेंपीठ
असेलजरी ॥ तरीसद्भावेंघालावेंमाझेपदरीं ॥ ऐसेंबोलतांचश्रीहरी ॥ संतोषअंतरींवाटला ॥ ७० ॥ पुढतीबोलेद्विजव
र ॥ मजलाकोठेंच नाहीथार ॥ देउळींघेतलेंबिडार ॥ क्षुधातुरजाहलोंकीं ॥ ७१ ॥ जरीपानगेभाजोनिदेशीलयेथ ॥
तरीभोजनकरीनसंतोषचित् ॥ ऐसेंबोलतांपंढरीनाथ ॥ गोमाईचितांतसंतोषली ॥ ७२ ॥ मगशुभांचोनिनिजगें ॥
स्नानकरूनिभाजिलेपानगे ॥ तेआवडीकरूनपांडुरंगें ॥ खातीलगवगेंनिजप्रीतीं ॥ ७३ ॥ तोंइतक्यांतवृद्धरूपधरू
नी ॥ जवळीआलीमातारुक्मिणी ॥ ह्मणेएकलेचयेऊनिचक्रपाणी ॥ बैसलेभोजनींनकळतां ॥ ७४ ॥ ब्राह्मणह्मणेगो
माईकारणं ॥ आतांसुवासिनीसिधालीभोजन ॥ तुजेंचिभाग्यसफळजाण ॥ घडलेंमेहुणअनायासें ॥ ७५ ॥ दोनपान
ग्याचेंपीठहोत ॥ परीत्यासिआलीबरकेंत ॥ रुक्मिणीआणिपंढरीनाथ ॥ गोमाईसहितजेविलीं ॥ ७६ ॥ मुखशुद्धीघेऊ
नितुळसीदळ ॥ अटश्यजाहलेदीनदयाळ ॥ आणिकचरित्रबहुरसाळ ॥ परिसाप्रेमळभाविकहो ॥ ७७ ॥ लतिबशाहमु
सलमान ॥ परमभाविकवैष्णवजन ॥ गीताभागवतकरीश्रवण ॥ श्रीरामभजनअहर्निशीं ॥ ७८ ॥ सांडोनिआपुलाय
वनधर्म ॥ कीर्तनीलाविलेंअद्भुतप्रेम ॥ अर्चनपूजानित्यनेम ॥ करीतनिःसीमआवडी ॥ ७९ ॥ मगसकळयवनमिळून ॥
रायासिसांगतीवर्तमान ॥ कीलतिबशाहश्रीरामभजन ॥ करीतसेअहर्निशीं ॥ ८० ॥ अविंधराजाअविवेकीबहुत ॥
तेणेंछळणासिपाठविलेदूत ॥ कीलतिबशाहाचाआश्रमत्वरित ॥ लुटोनिफस्तकरावा ॥ ८१ ॥ राजआज्ञाहोतांचिदेख ॥

१ शेणाच्या गोवण्या. २ समृद्धि, वाढ. ३ अहोरात्र, रात्रंदिव. ४ सेवा. ५ यवन बादशहा. ६ अविधारी.

अ०

॥ ५५ ॥

॥ ६ ॥

तत्काळ्यां वले सकळ सेवक ॥ परीतयाचे दर्शन नें शांति सुख ॥ पावले सकळिक ते समयी ॥ ८२ ॥ अनुंताप जाहला त्यांचे चि
 त्त ॥ ह्मणती राजसेवान करवी आतां ॥ श्रवण करिती भगवद्गीता ॥ तेथेंच निरंतर असावें ॥ ८३ ॥ राजा विस्मित मन क
 रून ॥ ह्मणे कोणीच नये ती परतोन ॥ तरी आपणचि निजांगें जाऊन ॥ करुं छळणतयाचें ॥ ८४ ॥ बादशाह येतो छळणे
 लागूनी ॥ हावृत्तांत कळला याचे मनी ॥ मग भागवताचें पुस्तक काढोनी ॥ वृंदावनी बैसला ॥ ८५ ॥ भोंवते प्रेमळ भावि
 क सजन ॥ श्रवण करिती आवडी करून ॥ तंव इतक्यांत अविंधरा जात रें करून ॥ बैसला येऊन त्या ठायी ॥ ८६ ॥ सभों
 वतें पाहे ते वेळ ॥ तों सारवून केलें स्थळ निर्मळ ॥ भोंवती सुगंध पुष्प परिमळ ॥ मध्यें तुळसी वृंदावन ॥ ८७ ॥ चुने गच्ची नि
 तळ केल्या भिंती ॥ त्याजवरी चित्रें लिहिलीं निगुती ॥ दशावतारांच्या आकृती ॥ काढिल्या असती तयावरी ॥ ८८ ॥ आ
 णिक तीर्थे क्षेत्रे पुरी ॥ लिहिलीं असती तयावरी ॥ वैकुंठ कैलास काढोनि कुसरी ॥ रंग करारी दीधला ॥ ८९ ॥ ऐसें स्थळ दे
 खोन ॥ अविंधरा जाहला सेक्रोधायमान ॥ मग छळणाचा उपक्रम ॥ काढिता जाहला ते धवां ॥ ९० ॥ राधिका कृष्ण वृंदाव
 नी ॥ लिहिलीं होती चिताऱ्यांनीं ॥ राधेनें हार्ती विडा घेऊनी ॥ देत सेवदनी कृष्णाचे ॥ ९१ ॥ लतिबशा हासी राजा बोलत ॥
 हीं उभयतां लिहिलीं कोण येथ ॥ तें मज सांगवें जी तारित ॥ ऐसें बोलत सक्रोधें ॥ ९२ ॥ लतिबशा हबोले वचन ॥ तीराधि
 का कृष्ण दोघें जण ॥ तिचे हार्ती काय ह्मणोन ॥ रायें पुसिलें तयांसी ॥ ९३ ॥ विष्णु भक्त सांगेत याप्रती ॥ विडा करोनि कृ
 णा सिद्धेती ॥ ऐसी ऐकोनि वचनोक्ती ॥ अविंधर चित्ती संतापला ॥ ९४ ॥ मग ह्मणे राधिका विडा देत ॥ तरी तुझा कृष्ण कां
 न्दही खात ॥ ऐसी ऐकतां चि मातें ॥ प्रेमळ भक्त ऊठिला ॥ ९५ ॥ मग दोनी कर जोडूनियां जाणा ॥ कृष्ण जी सभा कीतक
 रुणा ॥ भक्त कैवारिया जगन्मोहना ॥ एक विज्ञापना एक माझी ॥ ९६ ॥ विडा घेऊन सद्भावेंसी ॥ राधिका उभी तुझ्या पा

प्र. वि.
॥ ७ ॥

सी ॥ तरीकृपाकरोनिदृषीकेशी ॥ निजमुखीघेयीकां ॥ ९७ ॥ निजभक्ताचासप्रेमभाव ॥ देखोनितुष्टलादेवाधिदेव ॥
कौतुकदाखविलेंअपूर्व ॥ मायालाघवकरोनियां ॥ ९८ ॥ कृष्णाचेंचित्रहोतेंलिहिलें ॥ त्याणेंतत्काळमुखपसरिलें ॥ रा
धिकेनेंविडातेवेळे ॥ मुखीचातलालवलाहीं ॥ ९९ ॥ तेथेंसाक्षठेविलीकोणती ॥ विडाहोताराधिकेचेहार्ती ॥ तोहिरवा
रंगअवचिती ॥ पुसोनगेलातेधवां ॥ २०० ॥ ऐसेंकौतुकदेखोन ॥ लतिबशाहासिकेलेंनमन ॥ ह्मणेधन्यतुझे शुद्धभज
न ॥ म्यांव्यर्थछळणकेलेंकीं ॥ १ ॥ ऐसेंह्मणोनतयाअवसरा ॥ राजागेलाआपुलेघरा ॥ निजभक्ताच्याकैवारा ॥ आले
आकाराश्रीपती ॥ २ ॥ अनंतभक्तअनंतचरित्र ॥ अनंतअवतारराजीवनेत्र ॥ महीपतित्याचाशरणागत ॥ गुणवर्णि
तकीर्तनी ॥ ३ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविकभक्त ॥ पंचपंचाशत्तमाध्याय
रसाळहा ॥ २०४ ॥ ॥ श्रीमज्जगदीश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ५५ ॥ ॥ ओव्या ॥ २०४ ॥ ॥ ५ ॥

अ०

॥ ५५

॥ ७

अध्याय ५६ वा

देवाने कूर्म रूप धरिले.

सिंहा पवार पट्टीम
गेले.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीदीननाथायनमः ॥ जयवैकुण्ठवासीमनमोहना ॥ क्षीराब्धितनयेच्याप्राणजीवना ॥ अवि
 नाशाकल्पद्रुमा ॥ पुरुषोत्तमापांडुरंगा ॥ १ ॥ कृष्णविष्णूसदाशिवा ॥ सकळजीवांचानूविसांवा ॥ करुणाकरादेवाधि
 देवा ॥ निजसौख्यठवातूंक ॥ २ ॥ तूनिराधारीयांसिआधार ॥ प्राक्तनहीनांसिअतिउदार ॥ भक्तांसछळितांदुराचा
 र ॥ निजागेंकैवारतूंधेसी ॥ ३ ॥ तूनिःसंगाचाअससीसंग ॥ निरपेक्षाच्यालागसीमाग ॥ भजनीप्रेमदेऊनिअभंग ॥
 करिसीभवभंगदासांचा ॥ ४ ॥ तूअनाथनाथदीनाचापाहुणा ॥ निर्बळासदेसीअभयदाना ॥ मूढमतीमीजगज्जीवना ॥
 तरीग्रंथरचनाबोलवी ॥ ५ ॥ मागीलअध्यायाचेअंती ॥ लतिबशाहासिछळितानृपती ॥ चित्रींचीलेपेंसजीवहोती ॥ स
 प्रेमभक्तीदेखोनी ॥ ६ ॥ आतांविष्णवांमाजीनिधडावीर ॥ जोवैराग्यमंडपाचास्तंभथोर ॥ तोनिजभक्तसंतोबापवार ॥
 चरित्रसांदरपरिसात्यांचें ॥ ७ ॥ घरींअश्वगजधनसंपता ॥ रायापासीअसेमान्यता ॥ एकतुकयाचेंकीर्तनएकतां ॥
 अनुतापचित्ताजाहला ॥ ८ ॥ ह्मणेमिथ्यासंसारमायाभ्रांत ॥ नरदेहतोहीनाशवंत ॥ आतांआपणकासयाव्यर्थ ॥ आ
 युष्यवायांदवडावें ॥ ९ ॥ संगतीससेनाहोतीकांहीं ॥ तेजवळबोलावूनिलवलाहीं ॥ शिबंदीवारूनटाकिलीपाही ॥ ह्मणे
 आपुलालेठार्यांतुहींजावें ॥ १० ॥ मगबोलावूनद्विजांप्रती ॥ जवळीलसर्वलुटविलीसंपती ॥ अश्वगजरथब्राह्मणांप्रती ॥
 वांटोनियांटाकिले ॥ ११ ॥ चारहातवस्त्रफाटकेजीर्ण ॥ तेंआपणकेलेंपरिधान ॥ उपाधिरहितहोऊन ॥ नामस्मरण
 करितसे ॥ १२ ॥ रांजणगांवसांडसांचें ॥ तेथेंअविद्यानहोतेंत्याचें ॥ वैराग्यठसावतांचसाचें ॥ निर्लज्जनाचेंकीर्तनी
 ॥ १३ ॥ भीमरथीमुळामुठेचेसंगमाला ॥ त्याअरण्यांतबेटावरीजाऊनबैसला ॥ जैसापिंजऱ्यातूनिशुकनिघाला ॥ जा
 ऊनबैसलावृक्षावरी ॥ १४ ॥ जैसाभ्रमरलोभेंभुलत ॥ गुंतलाहोताकमळणीआंत ॥ कठिणमनकरूनिनिश्चित ॥ बा

अ. वि.
॥ १ ॥

हेरनिघतअनुतापें ॥ १५ ॥ कांबहुतांदिवसांचाभुजंगअसे ॥ तोकांतटांकितांसतेजदिसे ॥ प्रपंचमायात्यजितांतैसं ॥
संतोबाबावासवाटलें ॥ १६ ॥ हावृत्तांतगावांतजाहलाश्रुत ॥ ऐकोनिलोकआश्चर्यकरित ॥ मातालोभेंआक्रंदत ॥ ह्मणे
कैसेविपरीतजाहलें ॥ १७ ॥ सेनासंपत्तिलुटवुनिपाही ॥ पुत्रंतोंजाहलाविदेही ॥ वडिलांचानावलौकिकपाही ॥ आतां
पिशुनतेहीहांसतील ॥ १८ ॥ मगसुनेसशिबिकेंतबैसवून ॥ लेवविलीअलंकारभूषण ॥ ह्मणेतरुणस्त्रीसदृष्टीदेखोन ॥
येईलपरतोनप्रपंची ॥ १९ ॥ बेटावरीत्याशिवालयें ॥ संताजीएकांतींस्मरणकरित ॥ तंवकांतींबैसोनशिबिकेंत ॥
आलीअकस्मातत्याठायीं ॥ २० ॥ नेत्रउघडोनिकांतेसबोलत ॥ ह्मणेतूकासयाआलीसयेथ ॥ आतांपरतोनिजाय
लरित ॥ उत्तरबहुतनबोलतां ॥ २१ ॥ पत्नीह्मणेतैअवसरीं ॥ मीतुह्मांपासूनिनव्हेचिदूरी ॥ जळचरांहिउदंधीससां
डिलेंजरी ॥ तरीमगगतिदुसरीत्यांनाही ॥ २२ ॥ वृक्षाचेमुळींसाजडली ॥ कांसुवर्णांअंगीकांतिलागली ॥ तेकरीन
ह्मणतांवेगळाली ॥ वायांचबोलीअसत्य ॥ २३ ॥ तेवींपतिव्रताभर्त्याकारण ॥ टाकोनिजातांगंतिकोण ॥ ऐकूनिकांते
चेंवचन ॥ संतोबाप्रतिवचनदेतसे ॥ २४ ॥ माझीतोऐसीउदासवृत्ती ॥ तुजवस्त्रेंअलंकारबहुतअसती ॥ कांताह्मणतां
तुजप्रती ॥ लाजचिर्तीवाटेना ॥ २५ ॥ जरीमनकरणेंअसेलकठिण ॥ तरीयाचकादेयीवस्त्रभूषण ॥ नार्हीतरीसत्वर
उठोन ॥ आटोपीसदंनअपुलें ॥ २६ ॥ ऐसीऐकोनिवचनोक्ती ॥ अनुतापजाहलाकांतेप्रती ॥ मगअलंकारसकळआपु
लेहार्ती ॥ काढोनियांटाकिले ॥ २७ ॥ दिव्यवस्त्रेंपरिधानहोर्ती ॥ तींफेडूनटाकिलीझाडावरुंती ॥ तेणेंचिंध्यादेवीप्रती ॥ सं
तोषचिर्तीवाटला ॥ २८ ॥ संताजीपार्सीधोतरहोत ॥ तेंअर्धफाडोनिदीधलेंतीत ॥ उभयतांउदासहोऊनतेथ ॥ स्मरण
करीतबैसली ॥ २९ ॥ तोंप्रदीप्तजाहलाजठराभ्र ॥ क्षुधेनेंन्याकुळजाहलाप्राण ॥ मगकांतेप्रतिकोलेवचन ॥ भिक्षेसजा

अ१

॥ ५६

॥ १

णनगरांत ॥ ३० ॥ सालोमालोच्यापारगावांत ॥ सोयरेमित्रइष्टबहुत ॥ तरीआतांनिर्लज्जहोऊनितेथ ॥ जावेंत्वरित
 त्याठाया ॥ ३१ ॥ ममतालावूनिबोलतीजन ॥ तयासिनदेईप्रतिवचन ॥ आणिसगळीभाकरदेईलकोण ॥ तरीपदरीं
 नघेणंसर्वथा ॥ ३२ ॥ अवश्यह्मणोनिप्राणनाथा ॥ सत्वरनिघालीपतिव्रता ॥ सांडोनिलौकिकलज्जाममता ॥ पारगा
 वांतप्रवेशली ॥ ३३ ॥ भिक्षामागतांघरोघरीं ॥ कायबोलतीनरनारी ॥ सुकृतंकेलेंजन्मांतरीं ॥ तेंवैराग्यअंतरींठसाव
 लें ॥ ३४ ॥ घरोघरींजाऊनित्वरित ॥ हरिविठ्ठलशब्दबोलत ॥ नयेचभिक्षाइतुक्यांत ॥ तरीजातपुढेंलगवणें ॥ ३५ ॥
 तोंआपुलेनणदेचेघरीं ॥ अकस्मातगेलीतेअवसरीं ॥ हरिविठ्ठलह्मणोनिद्वारीं ॥ सादंघातलातेधवां ॥ ३६ ॥ तोंसंता
 जीचीबहिणसाक्षात ॥ तेबाहेरधांवोनिआलीत्वरित ॥ गळांमिठीघालोनिरडत ॥ कायबोलतनिजमोहें ॥ ३७ ॥ ह्मणे
 वहिनीतुंअतिसुकुमार ॥ लावण्यगुणेंअतिगंभीर ॥ परीएकाएकीचईश्वर ॥ कैसाक्षोभलाकळेना ॥ ३८ ॥ बैसलीहो
 तीसशिबिकेंत ॥ आतांखडेरुततअसतीलबहुत ॥ टाकूनिभूषणेंलखलखित ॥ उदासवृत्तीधरिलीकां ॥ ३९ ॥ भर्जरी
 वस्त्रेंत्यजोनजाण ॥ आतांनेसलीसफाटकेंजीर्ण ॥ सांडूनिघरचीपकान्न ॥ मागतीसकोराज्ञघरोघरीं ॥ ४० ॥ मगदोन
 रोट्याआणोनित्वरित ॥ त्यामाजीघातलेंसेगूळघृतं ॥ आग्रहकरूनझोळींत ॥ तिणेंअकस्मातटाकिल्या ॥ ४१ ॥ देखो
 निसंताजीचीकांतां ॥ ह्मणेइतुकेंअन्नकासयादेतां ॥ वृत्तांतकळतांप्राणनाथा ॥ क्षोभतीलतबतामजवरी ॥ ४२ ॥ येरी
 सेंद्रदितहोऊनी ॥ ह्मणेमीमायेनेंदेतसेंसाजणी ॥ तरीआतांआश्रमासिजाऊनी ॥ बैसाभोजनींउभयतां ॥ ४३ ॥ तिणें
 आपुलीशपथघालितां ॥ परतलीबंधूचीनिजकांता ॥ बेटांतयेऊनपतिव्रता ॥ ह्मणेभोजनप्राणनाथाकरावें ॥ ४४ ॥ भि
 क्षामागोनिआणिलीहोती ॥ तेझोळीपुढेंठेविलीनिगुती ॥ तोंसगळ्यारोट्याअवचितीं ॥ दृष्टीसपडल्यातेधवां ॥ ४५ ॥

भ.वे.
॥ २ ॥

हंदेखोनिवैराग्यशील ॥ कांतेसपुसेतेवेळ ॥ तिणेंवृत्तांतसकळ ॥ सांगीतलातयासी ॥ ४६ ॥ अनुतापेंकांतेसिबोलेका
यी ॥ परतोनिपारगांवासजायी ॥ जेथोनिमिष्टान्नआणिलेंसपाही ॥ ज्याचेंत्यासदेईपरतोन ॥ ४७ ॥ हेंनायकसीजि
रीवचन ॥ तरीसर्वथामीनकरींभोजन ॥ देखोनिभ्रताराचेंनिर्वाणें ॥ गेलीपरतोनत्यांठायां ॥ ४८ ॥ नणदेसिवृत्तांत
सांगूनी ॥ भिवरेपासीआलीपरतोनी ॥ तोंअस्तमानागेलतरणी ॥ काहूरंगगनींदाटलें ॥ ४९ ॥ उगंमीपर्जन्यपड
लाफार ॥ तोंअकस्मातसरितेसिआलापूर ॥ मनींजाहलीचिंतातुर ॥ ह्मणेकैसाविचारकरावा ॥ ५० ॥ देवगुरूअथवा
भ्रतार ॥ तेपैलतीरींराहिलेदूर ॥ इकडेअंतरलासंसार ॥ कर्मदुस्तरबळवंतकीं ॥ ५१ ॥ पदरींसुकृतेंनसतांदेवा ॥ भ्र
ताराचीनघडेसेवा ॥ आतांधांवपावगाकेशवा ॥ ह्मणोनियांधांवाकरीतसे ॥ ५२ ॥ ऐसेंसंकटदेखोनितेथ ॥ तत्काळपा
वलेपंढरीनाथ ॥ तारूंचेरूपेंदीननाथ ॥ कायबोलततियेसी ॥ ५३ ॥ ह्मणेतूंकंबैसलीसचिंतातुर ॥ पैलतीरींअसेंसंतो
बापवार ॥ तेथवरजाणेंअसेलजर ॥ तरीमीदेतोउतारकरूनी ॥ ५४ ॥ यावरीसंतोबाचीपत्नी ॥ कायबोलेतारुवालागू
नी ॥ मीतुझीधर्माचीभगिनी ॥ तरीदेयीउतरोनिसत्वर ॥ ५५ ॥ ऐसेंएकूनिश्रीहरी ॥ तिजलाबैसविलेंखांद्यावरी ॥ नि
मिषनलागतांपैलतीरीं ॥ नेऊनियांठेविलें ॥ ५६ ॥ दुरूनिदाखवीपंढरीनाथ ॥ पैलसंतोबादिसत ॥ ऐसेंवदोनिरुक्मि
णीकांत ॥ जाहलेगुप्ततेठार्यां ॥ ५७ ॥ भ्रतारापासीजातांवरित ॥ सांगीतलासकळवृत्तांत ॥ ह्मणेतुजभेटलावैकुंठना
थ ॥ आणिमाझाकांअंतपाहातसे ॥ ५८ ॥ तरीनहोतांश्रीहरिदर्शन ॥ मीसर्वथानसेवींअन्न ॥ ऐसानिश्रयेंकेलाप
ण ॥ सत्यजाणनिजकांते ॥ ५९ ॥ दुसरेदिवसींपारगावांत ॥ एकवाणीहोताभाविकभक्त ॥ तयासिस्वर्गीपंढरीनाथ ॥
आज्ञाकरीततेंएका ॥ ६० ॥ आपुंलेघरींपकान्नैकरून ॥ संतोबासिघालीभोजन ॥ तुझेपदरींसुकृतजाण ॥ ह्मणोनिद

अ०

॥ ५६ ॥

॥ २ ॥

शनदीधलेम्या ॥ ६१ ॥ चमत्कारदेखोनिअद्भुत ॥ वाणीतत्काळजाहलाजागृत ॥ घरीपकान्नेकरूनित्वरित ॥ घेऊनि
 जातसंतोबापासी ॥ ६२ ॥ सांगीतलासकळवृत्तांत ॥ ह्मणेमजआज्ञापिपंढरीनाथ ॥ भोजनकरावेजीत्वरित ॥ ह्मणो
 निलागतचरणसी ॥ ६३ ॥ यावरीसंतोबाभक्त ॥ ह्मणेतुजभेटलारुक्मिणीकांत ॥ आणिमाझेपदरींकायदुरित ॥ ह्म
 णोनिअंतपाहातसे ॥ ६४ ॥ तरीनहोतांश्रीहरीचेंदर्शन ॥ मीनसेवीकदापिअन्न ॥ ऐसांनिश्चयदेखोन ॥ वाणीपरतो
 नचालिला ॥ ६५ ॥ कलियुगीअन्नमयप्राणह्मणत ॥ परीत्याचानिश्चयअघटित ॥ अंतरजाणोनिरुक्मिणीकांत ॥
 भेटलेसाक्षातयेऊनी ॥ ६६ ॥ यावरीरांजणगांवांत ॥ संतोबानित्यभिक्षेसिजात ॥ तेथेएकब्राह्मणहोताअभक्त ॥
 तोअखंडभांडतकांतेसी ॥ ६७ ॥ आपणचिकाढूनिकुरापत ॥ कलहकरितनित्यनित्य ॥ कांताजरीकांहींउत्तरदेत ॥
 तरीभयघालिततियेसी ॥ ६८ ॥ ह्मणेसंतोबापवाराऐसा ॥ मीवैरागीहोईनतैसा ॥ मगतुझीहोईलदुर्दशा ॥ मीसंसार
 आशाटाकीन ॥ ६९ ॥ ऐसेबाह्यात्कारेंबोलोनिदावित ॥ ब्राह्मणकांताउगीचराहांत ॥ जैसाकोलाटीशस्त्रझाडीत ॥ अं
 गीशूरखनसतांची ॥ ७० ॥ कींअंगीनसतांगर्भच्छाया ॥ वंध्याडोहळेसांगतसेवायां ॥ कींपर्जन्याविणेंमेघाचीछाया ॥
 गर्जनावायांआकाशीं ॥ ७१ ॥ कींहृदयावरीनसतांकुचाकृती ॥ हिंजडेस्त्रियांचाआकारदाविती ॥ नातरीछत्रसिंहास
 ननसतांहातीं ॥ बहुरूपीहोतीनृपवर ॥ ७२ ॥ तेवींचितींनसतांशांतिविरक्ती ॥ जेवैराग्याच्यागोष्टीसांगती ॥ त्यां
 सिंप्रपंचीनापरमार्थी ॥ नाहींगतीदोहींकडे ॥ ७३ ॥ असोआत्तांतोब्राह्मणपाहे ॥ कांतेसिअखंडदाखवीभये ॥ येरी
 चिंताक्रांतहोये ॥ उगीचराहेतेसमर्थी ॥ ७४ ॥ तोंएकेदिवसीसंतोबाभक्त ॥ अंगणीभिक्षेसिआलेत्वरित ॥ तिणेसाक
 ल्येंवृत्तांत ॥ तयाजवळींसांगीतला ॥ ७५ ॥ ह्मणेस्वामीघरधनीपिसा ॥ होईनह्मणेतुझाऐसा ॥ यासउपायकरावाकें

वि.

३ ॥

सा ॥ सांगालतैसाऐकेनमी ॥ ७६ ॥ विष्णुभक्तउत्तरदेतीतिसी ॥ तोजेव्हांभांडणकरीलतुजसी ॥ मगटाकीसांडदेऊनि
तयासी ॥ पाठवीमजपासीसत्वर ॥ ७७ ॥ मगकांहींमंत्रोपदेशसांगोन ॥ करूनदेईनतुजस्वाधीन ॥ जैसादर्वेशीमाकडा
कारण ॥ हिंडेघेऊनचरोघरीं ॥ ७८ ॥ अवश्यह्मणोनितयेक्षणीं ॥ ब्राह्मणकांतालागलीचरणीं ॥ संतोबाभिक्षाघेऊनी ॥
गेलेआश्रमीआपुल्या ॥ ७९ ॥ तोंनिमेषनलोटांचिसत्वर ॥ बाहेरूनिआलातिचाभ्रतार ॥ ह्मणेस्वयंपाकासिकांलावि
लाउशीर ॥ क्षुधातुरमीजाहलों ॥ ८० ॥ मीसंसाराचात्यागकरितों ॥ संतोबापंवाराऐसाहोतों ॥ मंगर्चितासियेईलते
थेंजातों ॥ वादेंघालितऐशारीतीं ॥ ८१ ॥ कांतादेतप्रत्युत्तर ॥ आतांकासयाकरितांउशीर ॥ जैसाजाहलासंतोबापंवार
होईसत्वरत्याऐसा ॥ ८२ ॥ ऐकोनिपत्नीचेंवचन ॥ विचारींपडलातोब्राह्मण ॥ ह्मणेआंताकासयाठेवावेंजिण ॥ सक्रोध
मनजाहला ॥ ८३ ॥ धोत्रेंतांब्याघेऊनसत्वर ॥ लवलाहेंगेलाबेटावर ॥ संतोबासीबोलेप्रत्युत्तर ॥ टाकूनिसंसारमीआलों
॥ ८४ ॥ मीतुह्याऐसाजाहलोनिश्चितीं ॥ आतांकदांपिनसोडींतुमचीसंगती ॥ अनुग्रहकरूनमजप्रती ॥ लावापरमार्थी
आपुल्या ॥ ८५ ॥ अवश्यह्मणेविष्णुभक्त ॥ आह्मांअनायासेंलाधलीसंगत ॥ तुजऐसावैरागीविरक्त ॥ नार्हींदिसतत्रि
भुवर्नी ॥ ८६ ॥ आतांभोंपळाघेऊनिआपुल्याहातं ॥ उदकआणूनिदेयीमातं ॥ वस्त्रपागोटेंठेवीयेथ ॥ तंस्करबहुत
जपताती ॥ ८७ ॥ अवश्यह्मणोनितुठाउठी ॥ ब्राह्मणगेलासरितेकांठी ॥ क्षुधाबहुतलागलीपोटी ॥ ह्मणोनिकष्टीहो
तसे ॥ ८८ ॥ तोंमार्गेवह्मंफाडोनिसत्तरीं ॥ चिंध्याघातल्यावोरांटीवरी ॥ तांब्याझोंकिलाडोहाभीतरीं ॥ तोंब्राह्मणस
त्तरींपातला ॥ ८९ ॥ संतोबाह्मणेत्याकारण ॥ परिधानकरीआडबंदकौपीनं ॥ ब्राह्मणेंसंकोचमनहोऊन ॥ धोतरफे
डोनटाकिलें ॥ ९० ॥ मगनेसोनियांलंगोटी ॥ विष्णुभक्तासिपुसेगोष्टी ॥ क्षुधाबहुतलागलीपोटी ॥ प्राणकंठीधरिला

अ०

॥५६॥

॥ ३ ॥

म्यां ॥ ९१ ॥ मगनेपतीतरटंतोडोनिवरित ॥ कांतेसहबैसलेखात ॥ ब्राह्मणह्मणेहेंकडूबहुत ॥ नाहींभावतमजलागीं
 ॥ ९२ ॥ संतोबाउत्तरदेततया ॥ आतांरसनाविषयपाहिजेकासया ॥ तुवांसर्वत्यागकरूनियां ॥ आलासिलवलाह्या
 मजपासीं ॥ ९३ ॥ तरीकांहींशीतळदेतोंतुजकारण ॥ तेणेंचकरीक्षुधाहरण ॥ ऐकोनिसंतोबाचेंवचन ॥ संतोपयुक्तजा
 हला ॥ ९४ ॥ मगनिंबतोडोनिआपुल्याहातं ॥ सुखेंखातबैसलातेथ ॥ विप्रह्मणेमाझेसंचित ॥ बरवेंदिसतनाहींकीं
 ॥ ९५ ॥ खाऊनवोल्याकोरड्याभाकरी ॥ सुखेंहोतोंआपुलेघरीं ॥ परीमाझीबुद्धिअघोरी ॥ प्रपंचमाघारींटाकिला
 ॥ ९६ ॥ स्फुंदोनिहळूचकरीरुदन ॥ ह्मणेआतांउपायकरावाकवण ॥ शीतलागेअंगासिदारुण ॥ पोटींक्षुधेनपीडिलें
 ॥ ९७ ॥ अंतरीचीअवस्थाजाणोनिऐसी ॥ संतोबापुसोंलागलेत्यासी ॥ तूंसंसारिंहोऊनिउदासी ॥ कशास्तवआलासीया
 ठायां ॥ ९८ ॥ येरूह्मणेफुटलेंप्राक्तन ॥ वायांचिकांतेसिकेलेंभांडण ॥ मगउदासहोऊनिमन ॥ तुह्यापासीपातलों ॥ ९९ ॥ तों
 तुमचीसंगतबहुतकठिन ॥ वस्त्रेहीटाकिर्लीफाडोन ॥ आतांघरासिजावयापरतोन ॥ तरीलज्जामनीवाटत ॥ १०० ॥ त
 थापिरात्रींगेलोंपाही ॥ तरीकांतायेऊंदेणारनाहीं ॥ ह्मणेललंगोटबंदगोसांवी ॥ कोणआलाकळेना ॥ १०१ ॥ ऐको
 निह्मणेविष्णुभक्त ॥ तूंकातेसिअखंडह्मणत ॥ कींसंतोषासारिखाविरक्त ॥ होऊनिअंरण्यांतजाईनमी ॥ २ ॥ ऐसेंआ
 जपासोनिह्मणसीलजरी ॥ तरीशपथवाहेयेअवसरीं ॥ मगतुजलानेऊनघालितोंघरीं ॥ कोणासिबाहेरीनकळतां ॥ ३ ॥
 येरूतत्काळधरीचरण ॥ ह्मणेजरीमीकांतेसिकरीनभांडण ॥ तरीमाझीजिव्हाजाईलझडोन ॥ वाहातसेंआणदेवाची
 ॥ ४ ॥ मगरात्रींउठोनिसंतोबाभक्त ॥ द्विजाचेघरासिगेलावरित ॥ त्याचेकांतेसिवृत्तांत ॥ कायसांगतएकांतीं ॥ ५ ॥ आ
 ह्मीमंत्रदीक्षादेऊन ॥ भ्रतारकेलातुझेस्वाधीन ॥ आतांचिदेतोंपाठवून ॥ तरीतयासिभांडणनकरावें ॥ ६ ॥ लंगोटीने

म. वि. ॥ ४ ॥

सूनयेइलयेथे ॥ तरीवस्त्रसत्तरीदेयांत्याते ॥ ऐशोऐकूनेयामात ॥ सताषांचतांतयच ॥ ७ ॥ इतुकसागाततवळा ॥ पर
तौनिआळाआपुल्यास्थळा ॥ ब्राह्मणातेंवृत्तांतसांगीतला ॥ आतांजावेंवहिलाघरासी ॥ ८ ॥ जरीकांतसिकलहकरि
लकांहीं ॥ तरीमजऐसावाईटनाहीं ॥ येरूमस्तकठेवूनिपायीं ॥ निघेलवलाहींसत्तर ॥ ९ ॥ गांवांतप्रवेशलाअंधारांत ॥
ह्मणेकोणीदेखेलअकस्मात ॥ ह्मणेब्राह्मणांसकळतांवृत्तांत ॥ घालितीलवाळितमजलागीं ॥ १० ॥ यास्तवलगवगेभेणे
भेणे ॥ प्रवेशलाआपुलेंसदन ॥ तैपासोनिकांतेसीभांडण ॥ नकरीजाणसर्वथा ॥ ११ ॥ यावरीसंतोबाआषाढमासी ॥ पंढ
रीसिचालिलायात्रेसी ॥ जैसीकन्याजातांमाहेरासी ॥ उल्हासमानसीतियेच्या ॥ १२ ॥ तैशारीतीवैष्णवभक्त ॥ सप्रेमभ
रींगातनाचत ॥ समागमेंयात्राबहुत ॥ दोनसहस्रमिळाली ॥ १३ ॥ आषाढशुद्धदशमीससत्तरा ॥ वारकरीआलेनरसिंह
पुरा ॥ जेथेंएकवटनीराभिवरा ॥ संगमजाहलादोहीचा ॥ १४ ॥ आषाढमासपर्जन्यकाळ ॥ नदीसपुरआलातुंबळ ॥
पात्रटाकूनिचालिलेंजळ ॥ देखोनिसकळचिंतावले ॥ १५ ॥ ह्मणतीआजिनहोतांनदीपार ॥ उदयीकनाटोपेपंढरपुर ॥
एकादशीसरुक्मिणीवर ॥ दर्शननेदीचसर्वथा ॥ १६ ॥ ऐसेंह्मणोनितेअवसरी ॥ यात्रासर्वआलीऐलतीरीं ॥ ह्मणतीएक
नावअसतीजरी ॥ तरीउतरूनजातोसत्तर ॥ १७ ॥ हेदेखोनिसंतोबाभक्त ॥ आपुलेमनीविचारकरित ॥ ह्मणेदेहाचीआ
स्थाधरितांनिश्चित ॥ तरीकैसाभगवंतभेटेल ॥ १८ ॥ तरीतारितामारिताश्रीहरी ॥ ऐसानिश्चयकरूनिअंतरी ॥ उदकीं
प्रवेशोनिसत्तरी ॥ चरणचालींचालिले ॥ १९ ॥ विष्णुभक्तभाविकप्रेमळ ॥ तयासिबुडवूनशकेजळ ॥ पोट्याइतुकेंचकेवळ
उदकजाहलेंतयासी ॥ २० ॥ विणाघेऊनितेअवसरी ॥ संतोबानामस्मरणकरी ॥ संरितेवरूनिझडकरी ॥ जातेजाहलेते
धवां ॥ २१ ॥ हेंनवलपाहतांसमयीं ॥ सकळयात्रेकरूबोलतीकायी ॥ आह्यासांडोनियेथेपाही ॥ जातांकैसेपैलतीरा ॥

१ पहिल्याने, २ भीत भीत, ३ मिलाफ, ४ मोठा, ५ आद्या, ६ पायाने, ७ नदीवरून.

अ०

॥ ५६ ॥

॥ ४ ॥

॥ २२ ॥ आपणकेवळईश्वरमूर्ती ॥ ह्मणूनिआलोंतुमचेसंगती ॥ परीप्राक्तनाचीविचित्रगती ॥ नाहीसंचित्तीआमुच्या
 ॥ २३ ॥ अनुपममहिमाऐकिलाबरा ॥ ह्मणवोनिचालिलोंपंढरपुरा ॥ आतांपरतोनिमाघारा ॥ जातोंआर्ह्यासकळिक
 ॥ २४ ॥ ऐकोनियात्रेकऱ्यांचीमात ॥ उभेठाकलेजळाआंत ॥ मगउभारूनिघांहात ॥ कायबोलततेंएका ॥ २५ ॥ स
 कळवर्णांचेनारीनर ॥ चतुष्पदआणिलहानथोर ॥ कांहींचनकरितांविचार ॥ यावेंसत्वरमजमागें ॥ २६ ॥ भयनधरा
 वेंचितांत ॥ तुझांसितारीलपंढरीनाथ ॥ ऐसीऐकूनिघांमात ॥ संतोषेचित्तसकळांचें ॥ २७ ॥ ह्मणतीसंतोबाचालिलेपंढरी
 सी ॥ घोंट्याइतुकेंचिउदकजाहलेंत्यांसी ॥ आपणजाऊंतयासरसी ॥ ऐसेंह्मणतीएकमेकां ॥ २८ ॥ अश्यावरीवोझींघा
 लून ॥ यात्राउठिलीनलागतांक्षण ॥ एकापुढेंएककरितीगमन ॥ सरितेजवळीपातले ॥ २९ ॥ हेंजाणूनिपंढरीनाथ ॥
 विचारकरीचितांत ॥ नदीसपूरआलाबहुत ॥ बुडतीलसमस्तजळामाजी ॥ १३० ॥ संतोबातरलानामधारक ॥ तरी
 त्यांजऐसेनाहीसकळलोक ॥ जेवींकाष्ठह्मणोनिपापाणदेख ॥ उदकींटाकितांबुडतीलकीं ॥ ३१ ॥ आपणनकरितांयां
 चेंधांवण ॥ तरीभक्ताचेंहोईलअसत्यवचन ॥ यात्राजळांतबुडतांजाण ॥ तरीघेतीलदर्शनकोणमाझे ॥ ३२ ॥ आणिमा
 गीलसंतांचेंवचन ॥ असत्यमानितीलविचक्षण ॥ ऐसेंह्मणोनिजगज्जीवन ॥ कायकरितेजाहले ॥ ३३ ॥ पाठीवरया
 त्राउतरावीसर्व ॥ ह्मणोनिकांसवजाहलेदेवाधिदेव ॥ ज्याचेनिआधारेंसकळजीव ॥ ब्रह्मांडामाजीराहंटी ॥ ३४ ॥
 नदीचेंपात्ररुंदहोत ॥ तेवढेजाहलेरुक्मिणीकांत ॥ निजदासांचेजगन्नाथ ॥ चुकवीआघातनांनापरी ॥ ३५ ॥ ब्रह्मादि
 कांपूज्यजगजेठी ॥ ज्यासिअंतरीजपतोधूर्जटी ॥ तेणेंयात्रेकऱ्यांसिदीधलीपाठी ॥ हेअपूर्वगोष्टीमजवाटे ॥ ३६ ॥ अ
 सोइकडेनारीनर ॥ अठरावर्णांचेलहानथोर ॥ करीतहरिनामाचागजर ॥ एकदांचिसत्वरचालिले ॥ ३७ ॥ अश्वत्थ

भ.वि.
॥ ५ ॥

भआणिखरं ॥ वोझेंघालोनितयांवर ॥ वैष्णवकरितकीर्तनगजर ॥ उदकामाजीप्रवेशले ॥ ३८ ॥ तोंघोंट्याइतुकेंच
लांगलेंपाणी ॥ सकळांसिआश्चर्यवाटलेंमनी ॥ ह्यणतीआपणउगेचकोंडोनी ॥ राहिलोंहोंतोंअलीकडे ॥ ३९ ॥ एक
आनंदेंटाळयापिटिती ॥ ह्यणतीधन्यसंतांचीसंगती ॥ संतोषमाननिऐशारीती ॥ पैलतीरीउतरले ॥ १४० ॥ परीकू
र्मरूपधरुनितारिलेंदेवें ॥ हेंनपडेचिकोणाप्रतिठावें ॥ विचित्रमायेंनसकळजीव ॥ मोहभ्रमांतपाडिले ॥ ४१ ॥ मग
यात्रेसहितवैष्णवभक्त ॥ पंढरपुरासिगेलेखरित ॥ स्नानकरुनिचंद्रभागेत ॥ कीर्तनकरीतसप्रेम ॥ ४२ ॥ माहाद्वारा
सिजाऊन ॥ सकळघालितीलोटांगण ॥ देवासिदेऊनिआलिंगन ॥ वंदिलेचरणसद्भावें ॥ ४३ ॥ संतोबाह्यणेगाश्रीह
री ॥ तूंभक्तांरक्षिसीनानापरी ॥ तुझीकीर्तिवर्णितांबरी ॥ शेषाचीवैखरीशिणलीकी ॥ ४४ ॥ कांसवरूपधरुनिदेवा ॥
पाठीवरतारिलेंजडजीवां ॥ आतांमजचरणींठावद्यावा ॥ ऐसेंसंतोबाविनवित ॥ ४५ ॥ ऐसेंएकोनिदीनदयाळ ॥ हां
सोंलागलेतयेवेळ ॥ ह्यणेतूंमाझाभक्तप्रेमळ ॥ राहेसर्वकाळमजपासी ॥ ४६ ॥ आणिककथारसाळपुढती ॥ सादरऐ
किजेसभाग्यश्रोती ॥ निळोबाचीदेखोनिभक्ती ॥ पावलेश्रीपतीत्यालागी ॥ ४७ ॥ ज्याच्यातुकारामयेऊनिस्वप्नी ॥
उपदेशादिधलाकृपाकरुनी ॥ त्याचेंचरित्ररसाळवाणी ॥ ऐकाश्रवणींभाविकहो ॥ ४८ ॥ नेणेंमानदांभिकपण ॥ सद्वा
वेंकरीहरिकीर्तन ॥ पुरातनसंतांचीवचनेबोलून ॥ संतचरित्रेवर्णावीं ॥ ४९ ॥ मुलेंलेंकुरेंसर्वअसती ॥ परिमीमाझीही
नाठवेचित्ती ॥ सहजमिळेलजेंअयाचितवृत्ती ॥ त्यांतहीअतिथीपुजावा ॥ १५० ॥ तंवकोणेएकेदिवसीजाण ॥ घरीं
मांडिलेंकन्येचेंलग्न ॥ सोयरेदांभिकअभक्तपूर्ण ॥ घरींसामग्रीनसेकिंचित ॥ ५१ ॥ कांताह्यणेतयाप्रती ॥ तुमचीऐ
सीउदासवृत्ती ॥ शेंवटींपिशुनांतहोईलफजिती ॥ ऐसेंमजप्रतीभासतसे ॥ ५२ ॥ ऐसेंजाणोनियांजगजीवन ॥ आ

अ०

॥ ५६ ॥

॥ ५ ॥

पणजाहलेवृद्धब्राह्मण ॥ वस्त्रफाटकेंनेसोनिजीर्ण ॥ आलेसत्वरत्याठाया ॥ ५३ ॥ दुसरेंउपवस्त्रखांद्यावरी ॥ किंचित
 सामग्रीत्याचेपदरीं ॥ निळोबासीतेअवसरीं ॥ येऊनिकायबोलत ॥ ५४ ॥ मीनिर्मळब्राह्मणआहेंदीन ॥ सामग्रीकिं
 चितआलोंघेऊन ॥ तयाचास्वयंपाककरून ॥ घालावेंभोजनमजलागीं ॥ ५५ ॥ विप्रासिनमनकरूनियां ॥ ह्मणे
 तुमचीसामग्रीपाहिजेकासया ॥ आतांदेवासिनैवेद्यदावूनियां ॥ प्रसादध्यावाएथेंची ॥ ५६ ॥ यावरीकायबोलेश्री
 हरी ॥ आमचीइच्छामिष्टान्नावरी ॥ तरीपूर्णगर्भाकरूनिसत्तरीं ॥ भोजनपोटभरीघालावें ॥ ५७ ॥ निळोबाकांतेसिसां
 गतपाही ॥ ब्राह्मणाचीसामग्रीठेवी ॥ आणिस्वयंपाककरूनियेसमयीं ॥ भोजनलव्हंलार्हीघालावें ॥ ५८ ॥ अवश्यह्म
 णोनितेअवसरीं ॥ सिधाघेतलाआपुलेपदरीं ॥ ह्मणेहेतोंकिंचितसामग्री ॥ कैसापोटभरीजेविशितूं ॥ ५९ ॥ यावरीह्म
 णेरुक्मिणीकांत ॥ हेटाकीलभाचियेसामग्रींत ॥ आणितूंआपुलेंघेऊनितरित ॥ मजक्षुधितासीतृप्तकरी ॥ १६० ॥
 आणिमाझेंसाहित्यनार्हीघेत ॥ तरीमीसर्वथानजेर्वीयेथ ॥ वचनएकोनिप्रेमळभक्त ॥ कायबोलतकांतेसी ॥ ६१ ॥ ए
 काब्राह्मणाकारण ॥ भोजनघालितांसंकटकोण ॥ आतांसत्वरस्वयंपाककरून ॥ करीसमाधानविप्राचें ॥ ६२ ॥ मग
 ह्मणेरुक्मिणीकांत ॥ स्वयंपाकाशिउशीरहोईलबहुत ॥ तरीअन्ननिपजलेंप्रस्तुत ॥ तेंभक्षूंवरितनिजप्रीतीं ॥ ६३ ॥
 तेव्हांनिजभक्ताचेपंक्तीस ॥ प्रीतीनेंजेविलेजगन्निवास ॥ रात्रींबैसूनियांस्वस्थमानस ॥ निळोबाबावासबोलती ॥ ६४ ॥
 उदयीकतुमचेघरीलभ ॥ उदकआणावयासिनार्हीब्राह्मण ॥ जरीठेवालमजकारण ॥ तरीमिष्टान्नभोजनकरीनमी
 ॥ ६५ ॥ आणिईश्वरप्रीत्यर्थतुमचेरांजणीं ॥ घालीनच्यारघागरीपाणी ॥ अवश्यह्मणोनितयेक्षणीं ॥ निळोबाचरणीं
 लागला ॥ ६६ ॥ दुसरेदिवसींप्रातःकाळी ॥ सत्वरउठोनिवनमाळी ॥ कोणासिनकळतांतेवेळीं ॥ सडांसंमार्जनपैकेलें

न. वि.
॥ ६ ॥

॥ ६७ ॥ तोंवऱ्हाडीधेऊनपांचशत ॥ वरबापआलाअकस्मात ॥ सीमांतपूजाकरूनितरित ॥ जांनवसांतरांहिले ॥ ६८ ॥
साहित्यासिआलेजगजीवन ॥ ह्मणोनिसर्वथानपडेचिउण ॥ कल्पतरूचेछायेसिबैसतांजाण ॥ तरीउपवासीकोण
राहील ॥ ६९ ॥ भांस्करघरींआलापाहुणा ॥ तरीअंधारसर्वथापडेना ॥ गंगास्वयमेवबैसलीरांजणा ॥ तरीतों
उणेंजीवनानव्हेकीं ॥ ७० ॥ मेघचिनिजांगेंघालीसडा ॥ मगराहीलजागाकैसाकोरडा ॥ कींगजवदनेंघालोनि
दीधलाधडा ॥ तरीविद्यार्थीवेडानव्हेकीं ॥ ७१ ॥ विधांतयांनंचदीधलेंसुंदरपण ॥ तेथेंसामुद्रिकांतनयेचिउण ॥ ना
तरीसरस्वतीनेंकेलेंलेखन ॥ तेथेंनचुकेव्यंजनसर्वथा ॥ ७२ ॥ तेवींलग्नाआलेहृषीकेशी ॥ तरीउणेंनपडेसाहित्यासी ॥
कावडीधेऊनिखांद्यासी ॥ उदकतांतडीशीवाहतसे ॥ ७३ ॥ ब्राह्मणशिधाटाकिलाकोठींत ॥ तेणेंतेसामग्रीजाहलीबहु
त ॥ पांचशेंमनुष्यनित्यजेवित ॥ परीतेनसरेसर्वथा ॥ ७४ ॥ कामाचीहोतांआडांडी ॥ सामग्रीदेतअतितांतडी ॥ उ
च्छिष्टेंकाढूनिलवडसर्वडी ॥ अंगणझाडीअतिवेगें ॥ ७५ ॥ जेवित्यापदार्थपडतान्यून ॥ आणोनिवाढीजगजीवन ॥ सो
यऱ्यांसविनवीकरजोडून ॥ कींस्वस्थभोजनकरावें ॥ ७६ ॥ निळोबाआश्चर्यकरीमनांतून ॥ ह्मणेहाब्राह्मणफारसज
न ॥ सर्वस्वींनिभाविलेंप्रयोजन ॥ पडोंनेदीउणंसर्वथा ॥ ७७ ॥ मगह्मणेप्रेमळभक्त ॥ तुम्हीकार्यासिपडलांबहुत ॥ त
रीआपुलेंनामाभिधाननिश्चित ॥ सांगावेंतरितआह्मासी ॥ ७८ ॥ यावरीह्मणेजगजीवन ॥ विठोबामाझेंनामाभिधा
न ॥ च्यारीदिवसमिष्टान्नभोजन ॥ यथेच्छजेविलोंतुमचेघरीं ॥ ७९ ॥ निळोबाविचारीमानसीं ॥ कींयाचाउपकारन
फिटेमजसी ॥ परीएकवस्त्रजातेसमयींयासी ॥ मनोभावेसीअर्पावें ॥ ८० ॥ असोविप्रवेशधेऊनितयात्रेघरीं ॥ पां
चदिवसहोतेश्रीहरी ॥ निजांगेंकष्टनानापरी ॥ भक्तांघरींकरीतसे ॥ ८१ ॥ वऱ्हाडबोळवूनसाहावेदिवसीं ॥ निळोबा

अ०

॥ ६६ ॥

॥ ६ ॥

आलेमंदिरासी ॥ तयासर्वेचहषीकेशी ॥ घरासिआलेतेधवां ॥ ८२ ॥ देवघरांतसर्वादेखतगेले ॥ निमिषनलागतांअ
 दृश्यजाहले ॥ निळोबाह्मणेविठोबासवंहिलें ॥ पाचारावेंयेसमयीं ॥ ८३ ॥ कोराशेलाघेऊनितरित ॥ ह्मणेत्यासिपां
 घरवूँएवढेंवस्त्र ॥ विठोबाह्मणोनिहाकामारित ॥ तोंराजीवनेत्रदिसेना ॥ ८४ ॥ इतुक्यांतसमजलेचितांत ॥ ह्मणेम्यां
 कष्टविलापंढरीनाथ ॥ जळोयाप्रपंचाचीसंगत ॥ घडलेंविपरीतआजिबहु ॥ ८५ ॥ मगस्वप्नांतयेऊनिरुक्मिणीवर ॥
 निळोबाचेमस्तकींठेविलाकर ॥ कीर्मीकटावेंरीठेऊनिकर ॥ राहेंनिरंतरतुजपासी ॥ ८६ ॥ त्याचेभक्तीस्तवश्रीहरी ॥
 अद्यापिआहेतपिंपळनेरीं ॥ फाल्गुमवद्यद्वितीयेसिनिर्धारिं ॥ महोत्साहगजरींहोतसे ॥ ८७ ॥ आणिकएकचरित्रर
 साळगहन ॥ धारुरकरउद्धवचिह्नन ॥ तेसप्रेमकरितांकीर्तन ॥ देशावरासीचालिले ॥ ८८ ॥ जयांचीपदपदांतरेंबहु
 त ॥ अनुभवरसिकजडावअद्भुत ॥ प्रेमळविरक्तभाविकभक्त ॥ भजनारितजाहलाअसे ॥ ८९ ॥ तंवएकदांचैत्रशुद्धप्र
 तिपदेसी ॥ अकस्मातआलेबेदरासी ॥ नगरांतकीर्तनतयेदिवसीं ॥ प्रेमोल्हासीमांडिलें ॥ ९० ॥ श्रवणासिआलेस
 ज्ञानपंडित ॥ इतरयातीचेभाविकभक्त ॥ कीर्तनएकोनिसप्रेमभरित ॥ रिझलेंचित्ततयांचें ॥ ९१ ॥ माळलावावीनग
 रांत ॥ तोंउद्धवतयांसिकायबोलत ॥ श्रीरामजयंतीकरितांत्वरित ॥ जाणेंलागतधारुरा ॥ ९२ ॥ लोकह्मणतीत्याअव
 सरा ॥ रामनवर्मायेथेंचिकरा ॥ सकळांचाहेतदेखोनिबरा ॥ अवश्यह्मणतीतयांसी ॥ ९३ ॥ मगप्रशस्तवाढापाहूनित्र
 रित ॥ मंडपउभारिलातेथ ॥ मखरकरूनितयाआंत ॥ अयोध्यांनाथवैसविले ॥ ९४ ॥ हरिदासवैष्णवबोलावून ॥ नित्य
 करीतहरिकीर्तन ॥ नानापरीचींपक्वान्नकरून ॥ ब्राह्मणसंतर्पणकरीतसे ॥ ९५ ॥ एकदादिंड्यापताकाघेऊनिसत्वर ॥
 मिरवतचालिलेवैष्णववीर ॥ पुढेंवाजंत्र्यांचागजर ॥ उल्हासथोरमांडिला ॥ ९६ ॥ सप्रेमभरेंहरिदासगाती ॥ तोंमशिदीमा

वि.
७॥

अ०

॥५६॥

जीयवनकुमती ॥ बैसलेहोतेसहजस्थिती ॥ तेकायबोलतीएकमेकां ॥ १७ ॥ उद्धवचिद्धनहरिदासनाना ॥ बोळावूनिमां
डिलाकुफराणा ॥ तरीआपणशेणमारकरूनिजाणा ॥ करूविटंबनासकळांची ॥ १८ ॥ तेव्हांयवनांचेंप्राबल्यबहुत ॥ को
णीनपाहेन्यायनीत ॥ शहरींगुंडेउन्मत्तबहुत ॥ बैसलेपांचशततेठार्यी ॥ १९ ॥ असोहरिदाससांगतनाचत ॥ पुढेवायां
चागजरहोत ॥ मसिदीपुढेमिरवत ॥ आलेअकस्माततेधवां ॥ २०० ॥ तोंतेटवाळधांवलेसत्वरगती ॥ वैष्णवंप्रसि
णमारकरिती ॥ पताकाहिरूनघेतल्याकिती ॥ वैष्णवांसिताडितीनिजहस्तें ॥ १ ॥ विण्याच्यातोडोनिटाकिल्याता
रा ॥ मृदंगफोडिलेतयाअवसरा ॥ विक्षेपसकळांचेअंतरा ॥ मगहरिदासचरापातले ॥ २ ॥ शिष्यसंप्रदायीयेऊनित
रित ॥ उद्धवचिद्धनासिगांगतीवृत्तांत ॥ ऐसीएकतांचिमात ॥ विक्षेपचिंतांतवाटला ॥ ३ ॥ जैसेंदुग्धामाजीपडेलवण ॥
ममनासोनिजायनलागतांक्षण ॥ पक्वान्नासिशिवलेंश्वान ॥ मगस्वयंपाकीणतळमळी ॥ ४ ॥ कीवधुवरेंबैसलींभोजना
कारण ॥ तंवदीपविझविलापतंगान ॥ वरमायेचेंविक्षेपेमन ॥ तैसेंचिवाटलेंतयासी ॥ ५ ॥ नातरीग्रासघेतांक्षुधिता
सी ॥ मुखांतअकस्मातमेलीमाशी ॥ तेवींअविधींछळितांहरिदासांसी ॥ उद्धवचिद्धनासीवाटलें ॥ ६ ॥ मगमखरापा
सीजाऊनतबतां ॥ ह्मणेजयजयाजीरघुनाथा ॥ हेंनव्हतेंयेततुझियाचिंता ॥ तरीअट्टहास्यष्टथाकांकेला ॥ ७ ॥ तूवि
श्वात्माजानकीवरू ॥ बसविसीसर्वांचेंअंतरू ॥ मीकासयाआतांखेदकरू ॥ केलाअनादरूसंतांचा ॥ ८ ॥ मगरघु
नाथाचीमूर्तीउचलोनी ॥ देव्हान्यामाजीठेविलीतयेक्षणें ॥ मखरटाकिलेंमोडोनी ॥ मंडपसोडोनीठेविला ॥ ९ ॥
हरिदासांसिकरूननमन ॥ करीतबैसलेश्रीरामभजन ॥ तंवमारुतिजाहलेक्रोधायमान ॥ ह्मणेवेदरघालीनपालये
॥ २१० ॥ साक्षात्स्वामीश्रीरघुनाथ ॥ त्याचाउत्साहकरितीभक्त ॥ त्यावैष्णवांसिगांजिलेंयेथ ॥ तरीजिणेंव्यर्थपैमाझे

॥ ११ ॥ मगमशिदीवरीअंजनीसुत ॥ उभाठाकलाजाऊनितरित ॥ टवाळगुंडेपांचशत ॥ बैसलेहोतेत्याखाली ॥ १२ ॥
 धरुनिमशिदीचीभिती ॥ निजकरेहालवितांमारुती ॥ जवळफकिराचीझोंपडीहोती ॥ तेणेंअवाचितीदेखिलें ॥ १३ ॥
 तोफकीरहोतापरमज्ञानी ॥ सत्वरउमजलाआपुलेमनी ॥ रामभक्तांसिछळिलेंह्मणोनी ॥ मारुतिकीभोनीपातला ॥ १४ ॥
 मगजोडूनियांबद्धांजली ॥ हनुमंतासिह्मणेतेवेळी ॥ माझीझोंपडीआहेखाली ॥ तरीहिवांचविलीपाहिजे ॥ १५ ॥ गोष्टी
 एकोनियांऐसी ॥ टवाळह्मणतीएकमेकांसी ॥ पिसेंलागलेंफकीरासी ॥ बोलतोकोणांसीकळेना ॥ १६ ॥ तोह्मणेएक
 वानरयेऊन ॥ मसीदपाडूंपाहेजाण ॥ तरीआतांउठोन ॥ पळाबाहेरसत्वर ॥ १७ ॥ गुंडेबोलतीतयेसंधी ॥ मसीदआ
 हेचिरेबंदी ॥ वानराचेपित्यासित्रिशुद्धी ॥ नपडेचिजाणसर्वथा ॥ १८ ॥ ऐसीऐकतांचिमात ॥ परमक्षोभलाश्रिरामदू
 त ॥ निमिषनलागतांअकस्मात ॥ मसीदपाडूनटाकिली ॥ १९ ॥ जाहलाएकचिहाहाकार ॥ ह्मणतीअघटितजाहलेंथो
 र ॥ यवनबाड्यापासीसत्वर ॥ जाऊनिकोणीसांगती ॥ २० ॥ कींमसीदपाडिलीअकस्मात ॥ गुंडेमरुनिगेलेबहुत ॥
 तोंत्याचेपोटीशूळअकस्मात ॥ उठिलालोळतगडबडां ॥ २१ ॥ तोंज्याफकीरानेंदेखिलावानर ॥ तोअविधींसिजाऊनि
 सांगेसत्वर ॥ कींउद्धवचिद्धनभक्तथोर ॥ छळिलेंसाचारतयासी ॥ २२ ॥ टवाळांनींकेलाशेणमार ॥ तेणेंक्षोभलामारु
 तिवानर ॥ मनांतकरुनियांनिकरें ॥ मसीदसत्वरपाडिली ॥ २३ ॥ ऐसीवार्ताऐकून ॥ भयाभीतजाहलातोयवन ॥
 मगउद्धवचिद्धनाचेंचरण ॥ येऊनिवंदिलेसद्भावे ॥ २४ ॥ रौप्यमुद्रासहस्रवरी ॥ आणूनिठेविल्यापायांवरी ॥ ह्मणे
 आपुलामहोत्साहसुखरूपकरी ॥ संकोचअंतरांनधरितां ॥ २५ ॥ तुमचेंछळणकेलेंज्याणीं ॥ तेतत्काळगेलेमृत्युसदनीं ॥
 आतांमारुतीसिप्राथूनी ॥ आह्मांलागोनीवांचवी ॥ २६ ॥ नगरवासीहोऊनिगोळा ॥ तत्काळमंडपउभाकेला ॥ मखर

भ. वि.
॥ ८ ॥

शृंगारूनितयेवेळा ॥ जानकीवराबैसविलें ॥ २७ ॥ टाळमृदंगघेऊनिप्रीतीं ॥ वैष्णवआनंदेंगातीनाचती ॥ द्वादशी
पावेतोंमहोत्साहप्रीतीं ॥ केलामागुतीउल्हासें ॥ २८ ॥ साधुसंतांचाद्वेषकरी ॥ तयासिदुःखजन्मभरी ॥ विघ्नेयेती
नानापरी ॥ तयाचेघरींशोधित ॥ २९ ॥ श्रीविठ्ठलाचेचरणआठवितां ॥ सर्वविघ्नेंजातीदूरपंथा ॥ शरीरांतीलरोगव्य
था ॥ जायनिघोनतेकाळीं ॥ ३० ॥ असोत्रयोदशीसकरूनिलळित ॥ सकळगौरविलेहरिभक्त ॥ भजनप्रसादमही
पतितेथ ॥ मागेउचितसंतांसी ॥ ३१ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ ऐकतांतुष्टेलजगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविकभक्त ॥
षट्पंचाशत्तमाध्यायरसाळहा ॥ ३२ ॥ ॥ अध्याय ॥ ५६ ॥ ॥ ओव्या ॥ ३३ ॥ श्रीगोपालकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

अ०

॥ ५६ ॥

॥ ८ ॥

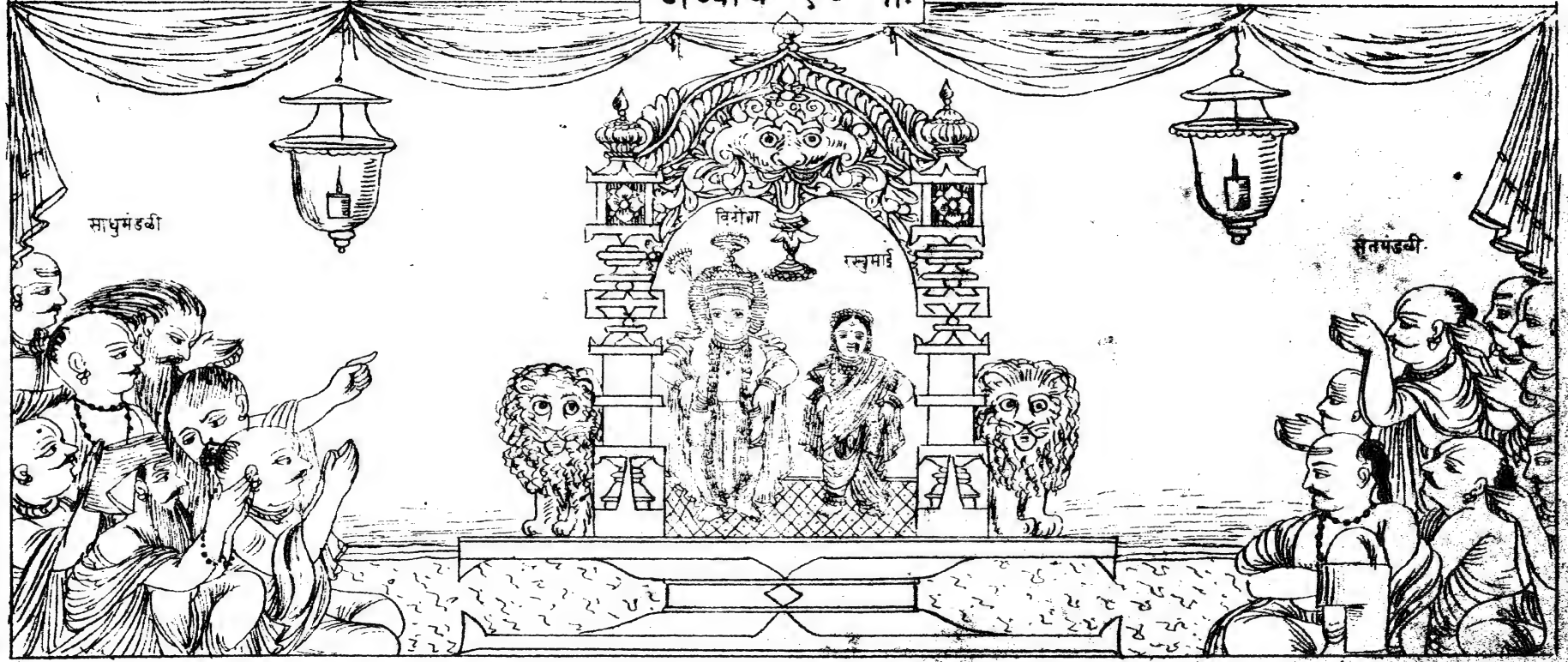
अध्याय ५७ वा.

साधुमंडली

सुतमंडली

विद्योग

रत्नमंड

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीक्षीराब्धिवासायनमः ॥ जयजयक्षीराब्धिवासामेघश्यामा ॥ अनंतरूपा अनंतनामा ॥
 अनंत अवतारा पुरुषोत्तमा ॥ निगमासिमहिमानकळेतुझा ॥ १ ॥ जयजयवैकुंठविलासिया ॥ गुणसमुद्राकरुणालया ॥
 चरणीमहिमाजाणोनियां ॥ समुद्रतनयातल्लीन ॥ २ ॥ जयगोकुलवासाघननीलवर्णां ॥ गोरसचोरामनमोहना ॥ म
 थुरावासियाकंसमर्दना ॥ धर्मस्थापनाश्रीहरी ॥ ३ ॥ जयद्वारकावासीगरुडध्वजा ॥ लीलानाटकीअधोक्षजा ॥ अनु
 पमस्वरूपमहिमातुझा ॥ भीमकात्मजाएकजाणें ॥ ४ ॥ जयजयभीमातीरनिवासिया ॥ पुंडरीकवरदानिया ॥ भक्तां
 सिअभयदेऊनियां ॥ करिसीछायाकृपेची ॥ ५ ॥ त्वांअवटितकेलेंरुक्मिणीपती ॥ ग्रंथलिहिविलामढाहार्ती ॥ मशं
 काअभयदेऊनिप्रीतीं ॥ मेरुत्याहार्तीउचलविला ॥ ६ ॥ मिळवूनियांरीसवानर ॥ त्यांहार्तीघेवविलेंलंकानगर ॥ कीं
 ज्ञानदेवदेऊनिरेडियावर ॥ श्रुतिसाचारवंदविल्या ॥ ७ ॥ कींपरिसेंआपुलादेऊनिगुण ॥ लोहाचेंकेलेंशुद्धकांचन ॥
 कींगंगेनेंआपुलेंपवित्रपण ॥ वोहळासिअर्पणकेलेंकीं ॥ ८ ॥ नातरीकस्तूरीनेंआपुलेंसंगतीदेखा ॥ ताजव्यांतजोख
 विलीमृत्तिका ॥ तेवींमाझीवचनेंवैकुंठनायका ॥ ग्रंथीलिहिवीकांनिजकृपें ॥ ९ ॥ तूंसर्वावरिष्ठअधोक्षजा ॥ प्रीतीनेंक
 रितोसिनिजभक्तपूजा ॥ नानाउपचारमांडितांवेजां ॥ करितांलाजानयेशीतूं ॥ १० ॥ निजभक्तगातीतुझींस्तोत्रं ॥
 तुजआवडतीत्यांचीचरित्रं ॥ मजपुढेंकरूननिमित्तमात्र ॥ वक्तास्वतंत्रतुंएक ॥ ११ ॥ आतांसावधानहोइजेश्रोतां ॥
 शिखराध्यायासिआलीकथा ॥ जैसंकांदधिमंथनकरितां ॥ तोंनवनोतअवचितांदेखिलें ॥ १२ ॥ नातरीचूतवृक्षासि
 घालितांपाणी ॥ तोंअमृतफळदेखिलेंनयनीं ॥ कांपदकघडिलेंरत्नकोंदणीं ॥ तेंकंठीयेऊनिपडियेलें ॥ १३ ॥ कांपा
 कनिष्पतीचीकरितांखटपट ॥ तंवअकस्मातलाभेपक्कान्नताट ॥ कींक्षेत्रींकरितांकष्ट ॥ पीकघनवटआलेंकीं ॥ १४ ॥

१ विष्णु. २ वेदांत. ३ लक्ष्मी. ४ रुक्मिणी. ५ माझीस. ६ वेद. ७ बोलविलेस. ८ सोने. ९ माती. १० रीतीने. ११ वेवटच्या. १२ लोणी. १३ आम्रवृक्षास.

भ. वि.
॥ १ ॥

नातरीपंढरीसउत्साहजाहला ॥ मगपौणिमेसमांडिलागोपाळकाला ॥ तैसाशेवटीलअध्यायमजला ॥ अहेभासलात्यां
रीतीं ॥ १५ ॥ अनंतसंतांच्याकथागहन ॥ संख्यामोजितांअध्यायछप्पन्न ॥ कींछप्पन्नदेशींचींमहारत्नेंजाण ॥ स
तेजपणेंलखलखिती ॥ १६ ॥ कींछप्पन्नभाषांचाअन्वय ॥ तोहाग्रंथभक्तविजय ॥ श्रवणेंचभाषिकपावतीजयं ॥ हें
सांगूंक्यानिजमुखें ॥ १७ ॥ कींछप्पन्नदेशींचींशस्त्रेंतीक्ष्ण ॥ क्षमाकालिकाहार्तीघेऊन ॥ क्रोधमहिषावरीचढोन ॥
आलीऐसेंवाटतसे ॥ १८ ॥ कींछप्पन्नदेशींच्यासरिताथोर ॥ प्रेमरसाचेंघेऊनिनिरं ॥ श्रीपांडुरंगआनंदसागर ॥
त्यासिधुंढितीनिजप्रीतीं ॥ १९ ॥ कींछप्पन्नदेशींचेंनृपराज ॥ घेऊनहार्तीविजयध्वज ॥ ममतेचेंपरचक्रउडवूनिसह
ज ॥ भद्रसायुज्यभोगिती ॥ २० ॥ याछप्पन्नांवरिष्ठशिरोमणी ॥ हासत्तावन्नावापरिसाकानीं ॥ जैसेंजेवणाशेवटींप्रीतीक
रूनी ॥ दध्योदनघेतीश्रीमंत ॥ २१ ॥ मागीलअध्यायाचेअंतींजाण ॥ यवनानींछलिलेउद्धवचिह्न ॥ मगमारुतीनें
चमत्कारदाखवून ॥ महोत्साहपूर्णकरविला ॥ २२ ॥ आतांविशोबासराफप्रेमळभक्त ॥ पंढरीक्षेत्रींहोताराहात ॥ देव
घेवसावकारीकरित ॥ असोनिविरक्तसंसारि ॥ २३ ॥ चौघेपुत्रआणिकांतां ॥ तेसदाअनुकूलपतिव्रता ॥ भ्रतारव
चननमोडीसर्वथा ॥ काळकठिणपडतांही ॥ २४ ॥ प्रपंचधंदाकरितांजाण ॥ विशोबाअसत्यनबोलेवचन ॥ क्षुधार्थी
यांसिघांलावेंअन्न ॥ करूनिसन्मानआदरें ॥ २५ ॥ तोंखरंपडपडिलेंअतिकठिण ॥ दोनपायल्यांचीजाहलीधार
ण ॥ ब्राह्मणक्षुधातुरहोऊन ॥ सदनींघेऊनबैसती ॥ २६ ॥ दुष्काळींकरितांअन्नदान ॥ धनधान्यगेलेंसरोन ॥
तथापिथाचकांकारण ॥ दातयाचेंजीवनकळेना ॥ २७ ॥ मातेचेंदुग्धनिःशेषआटे ॥ तरीबाळकस्तनासिझगटे ॥ कीं
प्रजेनेंभरिलेउदंडतोटे ॥ तरीराजासिखोटेंवाटतसे ॥ २८ ॥ बापसदैवकीदुबळा ॥ हेंसर्वथानेणवेलबाळकाला ॥ तेवीं

अ.

॥ ५७

॥

दातेयाचेंदुःखयाचकांला ॥ अंतरीं सर्वथा कळेना ॥ २९ ॥ विसोबाचियासदनाप्रती ॥ येऊन बैसती अन्नार्थी ॥ तित
 कयांसहीयथाशक्ती ॥ भोजन घालितीनिजसर्वे ॥ ३० ॥ कोठें हातन चालतां जाण ॥ मोडिले अलंकार आणि भूषण ॥
 मग थोर थोर भांडीं विकून ॥ घाली भोजन याचकां ॥ ३१ ॥ टाकोनियां लौकिक ममता ॥ टाकोनि संसाराची चिंता ॥
 सांडोनि निज देहाची आस्था ॥ पंढरीनाथा ध्यातसे ॥ ३२ ॥ क्षुधितां सिद्यावया नाही अन्न ॥ ग्रामांत कोणी न देती उरण ॥
 ह्मणती विसोबा सावकारी बुडवून ॥ दिवा लावून बैसला ॥ ३३ ॥ एक ह्मणती अज्ञाननिश्चित ॥ तया सिन कळे आपुलें हि
 त ॥ प्रपंच करुनि परमार्थ ॥ सज्ञान साधिती विवेकें ॥ ३४ ॥ आतां विसोबा सिंजे पाते जती ॥ त्यांची ही ऐशी होई लगती ॥
 नरनारी बोलती येणें रीती ॥ निंदा करिती सकळिक ॥ ३५ ॥ एक ह्मणती संचित खोटें ॥ धन धान्य आटलें जे धिच्याते
 थें ॥ अन्न घालितां यात्रेक त्यांतें ॥ आळस यातें न ये चकी ॥ ३६ ॥ असोका सेगांवांत होता पठाण ॥ तया सिन कळे हें वर्तमा
 न ॥ त्यापासूनिकर्ज घेऊन ॥ क्षुधितां स अन्न घालीतसे ॥ ३७ ॥ द्रव्य अखंड घेऊनियेत ॥ गणती जाहली शतें सात ॥
 दुहोतरारोखालिहून त्वरित ॥ दीधलानिश्चित तयासी ॥ ३८ ॥ तंव एकरामपुरी बावासिद्ध पुरुष ॥ ते यात्रेसि आले पं
 ढरीस ॥ विसोबाचें सत्व पाहावयास ॥ सोंग कुशळ घेतलें ॥ ३९ ॥ ह्मणेत्याची कैसी आहे स्थिती ॥ समविषम पाहणें भू
 र्ती ॥ कीं सारिखी चकरुणा सर्वां प्रती ॥ हें आपण निश्चिती पाहावें ॥ ४० ॥ मोरीं तील दुर्गंध कंदम घेतला ॥ तो आपुले अं
 गासिला विला ॥ मार्जासि चिंध्यांचा कडदोरा बांधिला ॥ लंगोटीने सला अमंगळ ॥ ४१ ॥ जे वावयासि पाहिजे मात्र ॥ ह्म
 णोनि हार्ती घेतलें खापर ॥ यामिनी लोटली एक प्रहर ॥ आले सत्वर मंदिरा ॥ ४२ ॥ वेडिया सारिखी मारुनि हाक ॥ ह्म
 णे माझे पोटी लागली भूक ॥ वचन ऐकोनि सम्यक ॥ विसोबा बाहेर पातले ॥ ४३ ॥ वोळखिले न सतां महापुरुष ॥ ह्मणे

भ. वि.
॥ २ ॥

स्वामीकृपाकेलीविशेष ॥ तरीभोजनकरूनिसावकाश ॥ जावेंआश्रमासआपुल्या ॥ ४४ ॥ मंगअन्नपात्रठेवूनिसत्वर ॥
आपणबैसलेत्यासमोर ॥ तोंअंगासकर्मलागलाफार ॥ दुर्गंधिथोरसुटलीसे ॥ ४५ ॥ उष्णउदककरूनंतारितें ॥ त्या
सिधूतलेंआपुलेहातें ॥ मंगअंगपुसोनिस्वस्थचितें ॥ दुसरीकौपीननेसविली ॥ ४६ ॥ गंधाक्षताअर्चनसोहळा ॥ तुळ
सीमाळाघातल्यागळां ॥ भोजनघालोनित्याजला ॥ नमस्कारकेलासाष्टांग ॥ ४७ ॥ तुळसीदेळमुखशुद्धीसी ॥ देऊ
निबोळविलेंअतीतासी ॥ रामपुरीविचारीमानसीं ॥ ह्मणेआत्मज्ञानयासीठसावलें ॥ ४८ ॥ व्याघ्रगायीआणितृश्चि
क ॥ यांवरीसारिखाभावदेख ॥ धुंडोनिपाहतांपरीक्षक ॥ तरीविरळाएकभेटेलकीं ॥ ४९ ॥ कींराजाआणिरिद्री ॥
दोहींचासन्मानसारिखाचकरी ॥ शोधूनिपाहतांपृथ्वीवरी ॥ बहुयापरीनसतीकीं ॥ ५० ॥ परद्रव्यआणिपरस्त्रीजा
ण ॥ दृष्टीसलेस्त्रीजैसेवमन ॥ धुंडाळोनियांत्रिभुवन ॥ पाहतांबहुतनसतीकीं ॥ ५१ ॥ अनाथयाचकआणिब्राह्मण ॥
दोहींचेंसारिखेंकरीपूजन ॥ त्याचेगृहींरुक्मिणीरमण ॥ रात्रदिवसतिष्ठतसे ॥ ५२ ॥ विसोबाचीऐशीवृत्ती ॥ ह्मणूनि
पूजिलेंमजप्रती ॥ ऐसेंसमजोनिआपुलेचितीं ॥ आश्रमाप्रतीतिगेले ॥ ५३ ॥ तंवकासेगांधीच्यापठाणाकारण ॥ वृत्तांत
सांगेजाऊनिदुर्जन ॥ कींविसोबादिवाळेंकाढून ॥ दिवालावूनबैसला ॥ ५४ ॥ तरीतुवांजाऊनिऐशासमयीं ॥ आपुलें
द्रव्यमागूनघेयी ॥ मगतोपंढरीसलवलाहीं ॥ येऊनिकायबोलिला ॥ ५५ ॥ विसोबासिह्मणेतेअवसरीं ॥ माझेद्रव्यदे
झडकरी ॥ नाहींतरीतुझ्याद्वारीं ॥ धरणेंबैसतोयेवेळे ॥ ५६ ॥ ऐशीबोलोनियांमातें ॥ चिंतावलाप्रेमळभक्त ॥ ह्मणेद्या
वयाऐवजनाहींदिसत ॥ कैसीमातकरावी ॥ ५७ ॥ मगधैर्यधरूननिजमानसीं ॥ कायबोलेसावकारासीं ॥ आजपा
सूनिसातवेदिवसीं ॥ द्रव्यतुह्यासीपाठवीन ॥ ५८ ॥ तोह्मणेब्राह्मणाविश्वासनाहींमातें ॥ तरीकोणीसाक्षीठिवीयेथ ॥ म

अ०

॥ ५७ ॥

॥ २ ॥

गमिल्लवूनिचवघांगृहस्थतां ॥ वायंदासांगतत्वांपासी ॥ ५९ ॥ गृहस्थपठाणासिसांगतीबुद्धी ॥ विसोबाअसत्यनबोले
 कधी ॥ सातवेदिवसींआधीं ॥ द्रव्यपाठवूनीदेईल ॥ ६० ॥ ऐसंऐकूनिउत्तर ॥ तेथूनिउठिलासावकार ॥ ह्मणेगोष्टि
 समजूनिदूरवर ॥ आमचालांझावारावा ॥ ६१ ॥ ऐसंह्मणूनितेसमयीं ॥ पठाणगेलाकासेगांवीं ॥ ह्मणेवायदापुरतांलं
 वलाहीं ॥ द्रव्यघेईनक्षणमात्रें ॥ ६२ ॥ असोसाहादिवसलोटलियावर ॥ विसोबामानसींचितातुर ॥ ह्मणेवाटपाहील
 सावकार ॥ कैसाविचारकरावा ॥ ६३ ॥ असत्यबोलिलोंनव्हतोंगोष्टी ॥ तीआतांप्राक्तनींआलीशेवटीं ॥ ऐसाउद्वेग
 करीपोटीं ॥ विवेकंढष्टीकरूनियां ॥ ६४ ॥ करीतबैसलाद्वेवपूजन ॥ परीकदापिस्वस्थनव्हेमन ॥ ऋणंकन्याचेंलाग
 लेंध्यान ॥ चंचळपणआवरेना ॥ ६५ ॥ ऐसंसंकटदेखोन ॥ कायकरीतरुक्मिणीरमण ॥ विसोबाचागुमास्तापुरातन ॥
 त्याचेंस्वरूपधरियेलें ॥ ६६ ॥ मुद्दलसांतशतेंद्रव्यहोतं ॥ तेंव्याजसुद्धाघेऊनिपंढरीनाथ ॥ कासेगांवींजाऊनितरित ॥
 पठाणासीबोलततेधवां ॥ ६७ ॥ मीविसोबाचागुमास्तापुरातन ॥ विदितअसेंकींतुह्यांकारण ॥ तुमचावायदापुरलाह्मणो
 न ॥ मजलायेथेंफाठविलें ॥ ६८ ॥ तरीव्याजमुद्दलहिशेवकरूनी ॥ द्रव्यघ्यावेंतुह्यांमोजूनी ॥ ऐसंबोलतांचक्रपाणी ॥
 सावकारमनींविस्मित ॥ ६९ ॥ मगपठाणपुसेब्राह्मणाला ॥ द्रव्यमिलतनवतेंत्याजला ॥ आणिककोणसावकारपाहि
 ला ॥ आश्चर्यआह्मालावाटतसे ॥ ७० ॥ यावरीबोलेरुक्मिणीपती ॥ विसोबाचीसात्विकवृत्ती ॥ असत्यनबोलेचकल्पां
 तीं ॥ निश्चयचित्तींअसोंद्या ॥ ७१ ॥ सन्निधबैसोनिजगजीवन ॥ रोखाआणविलात्यापासून ॥ ह्मणेचवघेगृहस्थबो
 लावून ॥ हिशेवकरूनघेईकां ॥ ७२ ॥ साक्षठेऊनिगांवींच्यालोकां ॥ खराकरूनिदीधलापैका ॥ त्यापासूनिघेऊनि
 रोखा ॥ निजभक्तसखाकायकरी ॥ ७३ ॥ सत्वरयेऊनिपंढरपुरीं ॥ गेलाविसोबाचेघरीं ॥ किंचितरोखाफाडोनिशिरीं

भ. वि.
॥ ३१ ॥

अ०

॥ ५७ ॥

पुस्तकाभीतरीबांधिला ॥ ७४ ॥ गीतेचीपोथीसोडोनिपाहात ॥ तोंआपुलेनावाचेंदेखिलेंखत ॥ हस्ताक्षरधोळखितां
चितरित ॥ विसोबाविस्मितमानसीं ॥ ७५ ॥ ह्मणेयाचेंवारिलेंनसतांऋण ॥ रोखाकोणीआणिलाफाडोन ॥ कांतापु
त्रांसिवर्तमान ॥ पुसतेजाहलेंतेधवां ॥ ७६ ॥ फाटक्याखतासिदेऊनिथिगळ ॥ मागुतीजोडिलेंतत्काळ ॥ ह्मणेज्याचेंत्या
सयेवेळ ॥ नेऊनिद्यावेंआतांची ॥ ७७ ॥ ऐसेंह्मणूनिभाविकभक्त ॥ कासेगांवींगेलेखरित ॥ तंवपठाणभेटलाबाजारां
त ॥ ह्मणेकायनिमिच्चआलेती ॥ ७८ ॥ तुमचागुमास्तापुरातन ॥ आजप्रातःकाळींआलाखरेंकरून ॥ व्याजसुद्धांद्रव्य
देऊन ॥ रोखाघेऊनगेलाकीं ॥ ७९ ॥ विसोबाचिर्तीजाहलेविस्मित ॥ ह्मणेमजलातेंहेनहींश्रुत ॥ परीरोखाआजिपु
स्तकांत ॥ अकस्मातदेखिला ॥ ८० ॥ द्रव्यतंवनाहींद्यावयासी ॥ आणिखतहीआलेंआह्मांपासी ॥ ह्मणोनिलवलाहे
तुह्मांपासी ॥ सांगावयासीपातलों ॥ ८१ ॥ ऐसेंबोलतांप्रेमळभक्त ॥ सावकारह्मणेअसत्यमात ॥ ऋणवारिलेंज्यादेख
त ॥ तेबोलावूनिखरितआणिले ॥ ८२ ॥ तेहीतैसीचसांगतीगोष्टी ॥ मगआश्चर्यवाटलेंयाचेपोटीं ॥ मगपरतोनियांउठा
उठी ॥ पंढरीक्षेत्रासीपातला ॥ ८३ ॥ आपुलागुमास्ताबोलावून ॥ वर्तमानपुसिलेंत्यालागून ॥ कैसेंतुवांआमुचेंवारिलें
ऋण ॥ यथार्थसांगजमजपासी ॥ ८४ ॥ तोह्मणेपांडुरंगाचीशपथ ॥ मजअणुमात्रनाहींश्रुत ॥ ऐसीऐकतांचिमांत ॥
नेत्रीअश्रुपातवाहाती ॥ ८५ ॥ ह्मणेकृपासागराजगजेठी ॥ मजसाठींतूजाहलासिकष्टी ॥ देवाचेचरणींघातलीमिठी ॥
सद्गदपोटींहोऊनियां ॥ ८६ ॥ विसोबासिह्मणेरुक्मिणीकांत ॥ सकलक्षेत्रींप्रकटलीमात ॥ नरनारीआश्चर्यकरित ॥
देखतांप्रचीतदृष्टीसी ॥ ८७ ॥ संकटीपडतांभक्तप्रेमळ ॥ त्यासितत्काळपावेघननीळ ॥ नविचारितांकाळवेळ ॥ दीनद
याळकृपाळू ॥ ८८ ॥ मार्गेकृतींविर्तीद्वापारांत ॥ देवाचेअवतारसाक्षातहोत ॥ भक्तांसिरक्षीभंगवंत ॥ हेनवलकोणतं

॥ ३ ॥

ह्यणतसां ॥ ८९ ॥ आणिकलियुगीं प्रत्यक्षपाषाणमतीं ॥ बौंदरूपें असतां श्रीपती ॥ जनासिदां खवूनि नाना प्रचीती ॥
 वाढविली कीर्तिसंतांची ॥ ९० ॥ परीतिही युगांपरीस कलियुग अधिक ॥ ऐसें भागवर्ता बोलिले शुक्र ॥ बेधें ओंढ घटि
 क्रांतवैकुंठ नायक ॥ भेटतसे देखनि जभक्तां ॥ ९१ ॥ परी एकचि आहे अढथळा ॥ भक्त पाहिजे भाविक भोळा ॥ जोचि क
 ल्प जालीं नाही पडला ॥ त्यासि पावतो भगवंत ॥ ९२ ॥ होय न होय ह्यणूनि अंतरी ॥ दुश्चितपणें जो सेवा करी ॥ तरी तो
 आपुल्या हितासि होऊनि वैरी ॥ अंतरला दूरि हरिचरणा ॥ ९३ ॥ मानसीं इच्छीरु किमणी कांत ॥ कीसंकटी पडावे मा
 झे भक्त ॥ मग मी उडी घालूनि तरित ॥ अद्भुत कीर्त वाढवीन ॥ ९४ ॥ जैसा तारु बैसोनि सरिते कांठीं ॥ ह्यणे बुढतां पडावा
 माझे दृष्टीं ॥ मग मी उडी घालूनि उठाउठी ॥ काढीन संकटीं तयासी ॥ ९५ ॥ कीदान शीळ घालीन अन्न सत्र ॥ रात्र
 दिवस हेंचि इच्छित ॥ ह्यणे मजपासीं आलिया क्षुधित ॥ करीन तृप्त त्यालागीं ॥ ९६ ॥ ना तरी सद्दयाचे वाटे चिता ॥ कांहीं
 राजयासि व्हावी व्यथा ॥ मग औषध देऊनि निज स्वार्था ॥ रोग सर्वथा दवडीन ॥ ९७ ॥ कीस ज्ञान वक्त्यांचे मनीं ॥ संश
 य घेऊनि पुसावें कोणी ॥ मग नाना परीच्या दृष्टांत वचनीं ॥ आशंका फेडूनी टाकीन ॥ ९८ ॥ तेवीं जघनीं ठेऊनि दोर्नीक
 र ॥ मानसीं इच्छीरु किमणी वर ॥ कीं भक्तांनीं घालोनि मज वरी भार ॥ अघटित विचार करावा ॥ ९९ ॥ मग पावून मी त
 यां प्रती ॥ जगीं अद्भुत वाढवीन कीर्ती ॥ हें सर्वदां चिंतीत श्रीपती ॥ परी कोणी न करिती अधीर ॥ १०० ॥ ज्याणी सोढो
 नि आशा पाश ॥ सांडिली नाशवंत देहाची आस ॥ त्यानि जभक्तांच्या कथा सुरस ॥ ऐकिल्या सावकाश सजनीं ॥ १ ॥ आ
 तां ग्रंथारंभ जाहला जेथून ॥ याचे पुढतीं करावें मनन ॥ आर्धांगणेश सरस्वती वंदून ॥ सद्गुरुचरण आठविले ॥ २ ॥ कलियु
 गीं दोष जाहले बहुत ॥ हें क्षीरसागरीं जाहलें श्रुत ॥ मग भक्तां सिसांगे लक्ष्मी कांत ॥ अवतार घ्यावे मृत्युलोकीं ॥ ३ ॥ ना

५५. वि.

॥५४॥

ममहिमाप्रकटकरून ॥ भजनीलावासकळजन ॥ हेप्रथमाध्यायीनिरूपण ॥ केलेंश्रवणसकळिकीं ॥ ४ ॥ तस्करिंछि
ळिलेंजयदेवाकारण ॥ पद्मावतीचेगेलेप्राण ॥ प्रेतउठविलेंजगजीवन ॥ हेनिरूपणदुसऱ्यांत ॥ ५ ॥ पाषाणनंदीजेवि
लांअन्न ॥ प्रेतउठविलेंआशीर्वादेंकरून ॥ तुळसीदासासिरघुनंदन ॥ तृतीयाध्यायीभेटले ॥ ६ ॥ शिंपल्यांतसांपड
लानामाभक्त ॥ दामशेटीआनंदलाबहुत ॥ गोणाईसीसंवादलेपंढरीनाथ ॥ हेचौथ्यांतनिरूपण ॥ ७ ॥ अयोनिसंभवभक्त
कबीर ॥ मोमिनागृहीवाढलाथोर ॥ शेलाविणोनिशार्द्धधर ॥ केलासत्वरधीरनिजकृपें ॥ ८ ॥ संतांसाठींकेलीचोरी ॥ कमा
लवधिलाआपुलेकरीं ॥ नृपंवरेंघातलासुळावरी ॥ साधूनींझडकरिंउठविला ॥ ९ ॥ अंगणींमिळालावैष्णवमेळा ॥ तेव्हांकबी
रासिअयोध्यानाथपावला ॥ अगणितकबीरआपणजाहला ॥ सप्तमाध्यायसंपलायेथून ॥ ११० ॥ निवृत्तिसोपानज्ञाने
श्वर ॥ यतीचेपोटींजाहलेअवतार ॥ त्यांसवांळीतघालितीद्विजवर ॥ हेकथासुंदरआठव्यांत ॥ ११ ॥ नवमाध्यायीप्र
सिद्ध ॥ रेडियामुखीबोलविलेवेद ॥ पितरजेवविलेमंत्रशब्दें ॥ हेलीलाअगाधदाखविली ॥ १२ ॥ ज्ञानदेवेंपंढरीहूनो ॥
नामयासिनेलेंतीर्थीटनीं ॥ हस्तनापुरींहरिकीर्तनीं ॥ गाईउठविलीदशमात ॥ १३ ॥ कबीरकांतासत्त्वशीळमोठी ॥ वाणि
यासिअनुंतापजाहलापोटीं ॥ नामदेवआलेत्याचियेभेटी ॥ एकादशांतगोष्टीहेजाहली ॥ १४ ॥ मारवाडांततृषेनेंपीडिलें ॥
तैकूपांतीलउदकवरआलें ॥ नागनार्थीदेवालयफिरविलें ॥ हेद्वादशांतजाहलेंनिरूपण ॥ १५ ॥ त्रयोदशअध्यायीमाघव
द्यांत ॥ नामयासवेजेविलेपंढरीनाथ ॥ ह्यणोनिद्विजांनींवाळित ॥ घातलेंनकळतदेवासी ॥ १६ ॥ निजभक्तबहुआव
डतीमज ॥ हेरुक्मिणीससांगतीअधोक्षज ॥ सत्यभामेनेंनारदासीगुज ॥ चतुर्दशाध्यायींपुसिलें ॥ १७ ॥ धरुनिचतुर्भु
जरूपसगुण ॥ द्विजांसिसाक्षातदीधलेंदर्शन ॥ ज्ञानदेवासिनिरंविलेंजाण ॥ हेचनिरूपणपंचदशाध्यायीं ॥ १८ ॥ देवसांव

ज०

॥५७॥

॥ ४ ॥

त्याचेभेटासगेला ॥ उदरचिरूनलपविलेंत्याला ॥ हेंकौतुकदाखवूनिनामयाला ॥ कूर्मदासाभेटलाषोडशाध्यायीं ॥ १९ ॥
 गोऱ्याकुंभारानेंतुडविलेंबाळकासी ॥ कीर्तनांतपावलेहृषीकेशी ॥ थोंटेहातफुटलेत्यासी ॥ बाळकजननीसीदीधलें ॥ १२० ॥
 मांजरचीपिलीघातलींआव्यांत ॥ तयांसिरक्षीपंढरीनाथ ॥ राकाकुंभारासिवैराग्यअद्भुत ॥ चरित्रेंसत्राव्यांतहीजाह
 लीं ॥ २१ ॥ अठरावेअध्यायीकथाअद्भुत ॥ नामयाहांसलेसकळसंत ॥ मगविसोबागुरुपंढरीनाथें ॥ करूनिदीधलात्या
 लार्गी ॥ २२ ॥ आणिहातलावितांचनामयास ॥ वाळूचेतत्काऱजाहलेपरीस ॥ हेंकौतुकपरशाभागवतास ॥ दावूनिअनुग्र
 हदीधला ॥ २३ ॥ एकुणिसाव्यांतकथाऐसी ॥ हवालदारेंछळिलेंजगमित्रासी ॥ मंगव्याघ्ररूपेंयेऊनहृषीकेशी ॥ कौतु
 कजनासीदाखविलें ॥ २४ ॥ जोग्यासअनुतापजाहलाथोर ॥ वृषभलावूनिदंडविलेंशरीर ॥ तयासिभेटलाशार्ङ्गधर ॥ अ
 भयवरदीधला ॥ २५ ॥ द्वैतभेदशंकरहरी ॥ ऐसेंमानीसोनारनरहरी ॥ त्यासिएकरूपेंभेटलामुरारी ॥ विसाव्यांतपरी
 हेजाहली ॥ २६ ॥ एकविसाव्यांतकथाअद्भुत ॥ जनीसवेदळीपंढरीनाथ ॥ तिचेअभंगस्वकरेंलिहित ॥ देखोनिस्त
 हांसले ॥ २७ ॥ शंकरेंपार्वतीसउपदेशकेला ॥ तोमत्स्याचेपोटींमत्स्येंद्रजाहला ॥ विभूतीचागोरक्षभला ॥ उकरड्यां
 तजन्मलानिजलीलें ॥ २८ ॥ चांगदेवेंव्याघ्राचेंवहनकेलें ॥ मगज्ञानदेवेंभिंतीसिचालविलें ॥ विश्रांतवटाखालींभेटले ॥
 बाविसाव्यांतचरित्रहें ॥ २९ ॥ तेविसाव्यांतचोखामेळाआरुयान ॥ आणिजीवातत्वादोघेब्राह्मण ॥ कबीरांचेशिष्यजाहले
 ह्मणून ॥ स्वयातीनवाळिले ॥ १३० ॥ चेविसाव्यांतपद्मनाभाचीकथा ॥ व्याधिनिरसिलीश्रीरामह्मणतां ॥ कबीरा
 नेंवाणियासिविकिलीकांता ॥ ऐसीवार्तानिरूपिली ॥ ३१ ॥ चर्मांतशालग्रामघातलाकिमर्थ ॥ ब्राह्मणेंछळिलारोहिदा
 सभक्त ॥ मगउदरींदाखविलेंयज्ञोपवीत ॥ पंचविसाव्यांतचरित्रहें ॥ ३२ ॥ सव्विसाव्यांतपिपाजीन ॥ अनुतापेंरा

अ. वि.

॥ ५ ॥

ज्यदीधलटाकून ॥ द्वारकेहूनियेतांचरामकृष्ण ॥ उपदेशव्याघ्रासीदीधला ॥ ३३ ॥ नरसीमेहेत्याचेंचरित्रथोर ॥ ति
सापावेतोंअध्यायच्यार ॥ तयासिभेटोनिश्रीशंकर ॥ रासमंडळदाखविलें ॥ ३४ ॥ त्याच्यापुत्राचेंकरूनिलग्न ॥ हुंडी
भरीजगजीवन ॥ कन्येचेंहोतांवोटभरण ॥ वस्त्रेंभूषणेंपुरविली ॥ ३५ ॥ रामदासाचीभक्तिदेखोनी ॥ डांकुरासिआलेब्र
क्रपाणी ॥ एकतिसाव्यांतचरित्रसज्जनी ॥ हेंचिवर्तलेंजाणिजे ॥ ३६ ॥ बतिसाव्यांतमथुरेचीमूर्ती ॥ हरिद्वारीआलीचा
लोनिराती ॥ तेहतिसाव्यांतसूरदासाप्रती ॥ मथुरेसिश्रीपतीभेटले ॥ ३७ ॥ चवतिसाव्यांतकथासुंदर ॥ सेनान्हावीजाह
लारुक्मिणीवर ॥ डोयीकरूनिशार्ङ्गधर ॥ भुलविलानृपवरनिजलीलें ॥ ३८ ॥ पस्तिसाव्यांतकथाअद्भुत ॥ नृपवरेंतो
डविलाआपुलाहस्त ॥ मंगप्रसन्नहोऊनिजगन्नाथ ॥ केलापूर्ववततैसाची ॥ ३९ ॥ कर्माबाईचीदेखोनिभक्ती ॥ तिजसर्वेजे
विलीपाषाणमूर्ती ॥ स्वप्नहोतांचपुजाऱ्यांप्रती ॥ आश्चर्यचितींवाटलें ॥ ४० ॥ छतिसाव्यांतकथादोन ॥ सूरदासभक्तम
दनमौहन ॥ जनजसवंताउदकींबुडवितांजाण ॥ श्रीरघुनंदनंउचलिला ॥ ४१ ॥ सततिसाव्यांतकथासुंदर ॥ प्रेमळभक्तर
सिकमुरार ॥ ध्याणेंवारणासिउपदेशकरूनिसत्वर ॥ भुलविलानृपवरक्षणमात्रें ॥ ४२ ॥ मिराबाईप्रेमळभक्त ॥ तीसविषाचें
जाहलेंअमृत ॥ अडतिसाव्यांतहेंचरित्र ॥ कथिलेंअसेभाविकहो ॥ ४३ ॥ कानोपात्रेसभेटलेपंढरीनाथ ॥ हेकथाएकुणचा
ळिसाव्यांत ॥ चाळिसाव्यांतदामाजीपंतभक्त ॥ रुक्मिणीकांतेंरक्षिला ॥ ४४ ॥ एकेचाळिसाव्यांतमृत्युंजयाचीरूपाती ॥
लिंगेंबोकविलीश्वानाहती ॥ बेचाळिसाव्यांतअश्वधरूनिहाती ॥ भानुदासासीश्रीपतीभेटले ॥ ४५ ॥ त्रेचाळिसाव्यांतवि
द्यानगरासिदेवगेले ॥ मंगपंढरीलागींभानुदासचेऊनिआले ॥ शूळसिअकस्मातपल्लवफुटले ॥ हेंचरित्रपरिसिलेंसज्जनी
॥ ४६ ॥ चव्वेचाळिसाव्यांतबहिरंभटाप्रती ॥ नागनाथेंजन्मदीधलामागुती ॥ करूनित्याचीसंशयमिच्छती ॥ आत्मज्ञानप्रा

अ०

॥ ५ ॥

॥ ५ ॥

स्त्रीपैकेली ॥ ४७ ॥ पंचेचाळिसाव्यांत एकनाथ आरुयान ॥ जनार्दनासिगेलेशरण ॥ त्यास श्रीदत्तदर्शन ॥ करुनि प्रसाद दी
 धला ॥ ४८ ॥ शेचाळिसाव्यांत ब्राह्मणवेषें ॥ सेवाकेली द्वारकाधीशें ॥ मग लोटलिया द्वादशवरुषें ॥ एकनाथासी श्रुत जाहलें
 ॥ ४९ ॥ साक्षात अवतार मारुतीचा जाण ॥ रामदास पळाले पडद्या आडून ॥ मग पंढरीसिरुक्मिणीरमण ॥ रामरूप ध
 रूनि भेटले ॥ १५० ॥ अष्टेचाळिसाव्यांत कथा ऐसी ॥ वैराग्य जाहलें तुकयासी ॥ कीर्तनांत येऊनि हर्षीकेशी ॥ परचक्रा
 सीवारिलें ॥ ५१ ॥ एकुण पन्नासाव्यांत ऐशीरीती ॥ उपदेश केला कांते प्रती ॥ गृहलुटविलें विप्रांहाती ॥ उदारवृत्ति ध
 रियेली ॥ ५२ ॥ पन्नासाव्यांत कथा सुरस ॥ तुकयाचे पाठीवर मारिला ऊंस ॥ मग पत्रलिहूनि करुणारस ॥ पंढरीस पाठ
 विलें ॥ ५३ ॥ निंबराजाच्या खांद्यावरी ॥ कीर्तनांत उभे राहिले हरी ॥ एकावन्नाव्यांत ऐशियापरी ॥ कथाचतुरीं जाणिजे
 ॥ ५४ ॥ हिलाल लागूनि मंडपजळत ॥ शेख महंमदासि जाहलें श्रुत ॥ कोरड्याच बह्याऊदकांत ॥ बावन्नाव्यांत निघाल्या
 ॥ ५५ ॥ बोधल्यानें लुटविलें शेत ॥ सारादेत पंढरीनाथ ॥ थोंठ्यातांदांसि कणसें बहुत ॥ त्रेपन्नाव्यांत आणिलीं कीं ॥ ५६ ॥
 कीर्तनांत उठविलें प्रेत ॥ हांसीकुणबीण जाहली गुप्त ॥ अंत्यजासकेलें फजीत ॥ चौपन्नाव्यांत कथा हे ॥ ५७ ॥ पंचावन्नाव्यां
 त चरित्रें चार ॥ श्रोतीं ऐकिलीं असती लसादर ॥ गणेशनाथें तरुवर ॥ उपदेशिला निजकूपें ॥ ५८ ॥ आणिकेशव स्वामी
 च्या कीर्तनांत ॥ बचनौग खातां वांचले भक्त ॥ गोमाईसि उतरुनि पंढरीनाथ ॥ पानगे प्रीतीनें खादले ॥ ५९ ॥ लस्तिव
 शाहाचा भाव देखिला ॥ चित्रानें तत्काळ विडा घेतला ॥ यवनराजा चरणीं लागला ॥ मग मंदिरासि गेला सत्वर ॥ १६० ॥
 छप्पन्नाव्यांत कथा अपूर्व ॥ संतोबापंवाराचा देखोनि भाव ॥ कूर्म होऊनि देवाधिदेव ॥ यात्रासर्व उतरिली ॥ ६१ ॥ निळो
 बाचेल ग्रीसाहित्यकेलें ॥ बेदरी मारुतीनें मसदीस पाडिलें ॥ उद्धवचिदनासि साहित्यकेलें ॥ छप्पन्नाव्यांत वर्तलें चरित्र

भ. वि.

॥ ६८ ॥

हैं ॥ ६२ ॥ विसोबासराफभाविपूर्ण ॥ त्याचेंसत्तावन्नाव्यांतवारिलेंकृष्ण ॥ हेंतोंप्रस्तुतअनुसंधान ॥ केलेंश्रवणसक
ळिकीं ॥ ६३ ॥ हेछप्पन्नदेशीचेराजहंस ॥ भक्तकथाघेऊनिमक्ताघोंस ॥ सत्तावन्नावसरोवरमानस ॥ एथेंक्रीडावया
सएकवटले ॥ ६४ ॥ प्रपंचआणिपरमार्थदोनी ॥ एकवटलेंहोंतेंपर्यपाणी ॥ मगविवेकंचंचूसिखोऊनी ॥ क्षीरचिनिव
डूनीघेतलें ॥ ६५ ॥ हींछप्पन्नरत्नेंअमूल्यचोखट ॥ सत्तावन्नावसुवर्णतंगट ॥ कोंदणीबैसवूनिएकवट ॥ वैकुंठपीठपूजि
ला ॥ ६६ ॥ निष्कामभक्तआणिप्रेमळ ॥ ह्यातुळसीमंजिच्याकोमळ ॥ यांचीगुंफोनियांमाळ ॥ दीनदयाळपूजिळा ॥
॥ ६७ ॥ कींछप्पन्नदेशीचेपाषाणनिर्मळ ॥ सत्तावन्नावउत्तमस्थळ ॥ तेथेंरचोनियांचेंदेऊळ ॥ आंतघननीळबैसविला ॥
॥ ६८ ॥ आणिकसंतवैष्णवमहंत ॥ भक्तप्रकटजाहलेबहुत ॥ तेमोकळींसुमनेंघेऊनिनिश्चित ॥ पुष्पांजळीअर्पावी ॥
॥ ६९ ॥ भर्तृहरीजालंधर ॥ सदानंदशंकराचार्य ॥ गोपीचंदराजाउदार ॥ नरसिंहनागरविवेकी ॥ ७० ॥ हिरासिं
गवाणीगुर्जर ॥ सलुकदासगंगकवीश्वर ॥ चर्पटीचौरंगीभक्तथोर ॥ शार्ङ्गधरवशकेला ॥ ७१ ॥ धनाजाटबाजीदखा
न ॥ बाबाआणिनानकसदन ॥ नरसिंहभारतीनारायण ॥ अच्युताश्रमविवेकी ॥ ७२ ॥ हळसीअवघडमुधयाभक्त ॥
मुकुंदराजजगविरूयात ॥ जेणेंविवेकसिंधुअध्यात्मग्रंथ ॥ निजबुद्धीरचियेला ॥ ७३ ॥ कृष्णभटयाज्ञवल्की ॥ कृष्णदा
समुद्रलविवेकी ॥ कान्हयाहरिदासनामापाठकी ॥ हेप्रसिद्धलोकींनिजभक्त ॥ ७४ ॥ लोलिंबराजचांदबोधला ॥ शे
खफरीदप्रसिद्धभला ॥ शेखहुसेनसत्तांगळा ॥ हेभक्तदेवालाआवडती ॥ ७५ ॥ नरहरिजयराममालोपंत ॥ नरसिंह
सरस्वतीप्रेमळभक्त ॥ महामुद्रलभटजगविरूयात ॥ जानकीकांतवशकेला ॥ ७६ ॥ एकलिंगमैराळसिद्ध ॥ सुमतिक
मळाकुरप्रसिद्ध ॥ रेणुकानंदआनंदकंद ॥ लीलाअगाधजयाची ॥ ७७ ॥ श्रीपतिआणिदासोपंत ॥ माधवदासजग

अ.

॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥

विख्यात ॥ प्रन्हादबडवेबापूजीपंत ॥ हेदेवासिबहुतआवडते ॥ ७८ ॥ गोसांवीनंदनस्वामीवामन ॥ गिरीबाईचि
 न्मयनंदन ॥ बस्वलिंगाचेंऐकूनिकीर्तन ॥ जगजीवनसंतोषे ॥ ७९ ॥ अंतोबाआणिभगवंतभट ॥ विठ्ठलपुरंदरएकनिष्ठ
 मैनावतीचीदेखोनिनिकट ॥ वैकुंठपीठसंतोषले ॥ १८० ॥ लालुनस्वोजीपरमानंद ॥ दादुपिंजारीपूर्णानंद ॥ बहिणाबा
 ईचाप्रेमछंद ॥ नाचेगोविंदकीर्तनी ॥ ८१ ॥ हरिविजयरामविजयसार ॥ पांडवप्रतापग्रंथथोर ॥ तोश्रीधरस्वामीनाझ
 रेकर ॥ पंढरपुरनिवासी ॥ ८२ ॥ शिवरामगोसांवीपैठणकर ॥ नारायणनिंबयाचाकुमर ॥ त्याचाऐकोनिकीर्तनग
 जर ॥ रुक्मिणीवरसंतोषे ॥ ८३ ॥ तुकयाचाबंधूकान्हयाजाण ॥ धाकुटाकुमरनारायण ॥ जेणेंकांतेचात्यागकरून ॥ केलें
 गमनद्वारकेसी ॥ ८४ ॥ बोधल्याचानातुभगवंतबाबा ॥ तैसाचिपैठणकरनहोबाबाबा ॥ ज्याचाकीर्तनीअखंडहेवा ॥ गाई
 लेंदेवानिजप्रेमें ॥ ८५ ॥ आनंदतनयप्रसिद्धजनी ॥ रघुपतिशेषपूर्णज्ञानी ॥ ज्याचेंकीर्तनऐकोनिकानी ॥ झालेज्ञानी
 अतिमूढ ॥ ८६ ॥ शेंदुरवांदिद्यांतसाचार ॥ मध्यमुनीश्वरभक्तथोर ॥ जोपद्यरचनीअतिचतुर ॥ शार्ङ्गधरवशकेला ॥
 ॥ ८७ ॥ शंकरजीबावाशिउरकर ॥ ज्याचाकीर्तनगजरथोर ॥ सिद्धांतज्ञानीअतिउदार ॥ पाखांडीयांवरपंचानन ॥
 ॥ ८८ ॥ अमृतरायभक्तप्रेमळ ॥ ज्याचेंकवित्वातिरसाळ ॥ श्रवणींऐकतीनिंदकखळ ॥ द्रवतीतत्काळनिजप्रेमें ॥ ८९ ॥
 ऐसेसंतप्रेमळजनी ॥ जेईश्वरकृपेचेवरदानी ॥ त्यांचियानिजचरणीं ॥ नमनमाझेंसाष्टांग ॥ १९० ॥ मोरेश्वरबावातां
 बवेकर ॥ जोभागवतधर्मीअतितत्पर ॥ त्याचेचरणींवारंवार ॥ नमनमाझेंसाष्टांग ॥ ११ ॥ जेएकनिष्ठाधरूनिअंतरीं ॥ झा
 लेपंढरीचेवारकरी ॥ त्यांप्रेमळभक्तांचेचरणावरी ॥ नमनमाझेंसाष्टांग ॥ १२ ॥ धरूनिसप्रेमउल्हास ॥ ज्यांणींपंढरीस
 केलावास ॥ त्याक्षेत्रवासियांनिजभक्तांस ॥ नमनमाझेंसाष्टांग ॥ १३ ॥ आणिकहीपुढेवैष्णवभक्त ॥ गुप्तप्रकटहोणारबहु

म. वि.
॥ ७ ॥

त ॥ त्यांचे चरणीं भावार्थ ॥ माझा प्रणिपात साष्टांग ॥ १४ ॥ असंख्य ईश्वराच्या विभूती ॥ गणती घेतां न पुरे मती ॥ जेवीं पर्जन्याच्या धारा पडतां क्षिती ॥ त्यानमोजवती सर्वथा ॥ १५ ॥ पृथ्वीवरी अंकुर उडले देख ॥ त्यांचा सर्वथानव्हे चिलेख ॥ कीं सागरींच्या लहरी अनेक ॥ धरावाले खकोठवरी ॥ १६ ॥ जोलीलानाटकी रुक्मिणीकांत ॥ आपणचि जाहला देवभक्त ॥ तयांसी चपाहतां सकळ संत ॥ आले दृष्टी अनायासे ॥ १७ ॥ घेतां सागराचे दर्शन ॥ सकळ संरितांचें देखिलें जीव न ॥ कां भास्करासिकरितां न मन ॥ सकल किरण देखिले ॥ १८ ॥ अश्वत्थासि प्रदक्षिणा करितां देखी ॥ तरी त्यांत ध आल्या सकळ शाखा ॥ तेवीं निजभक्तां वैकुंठ नायका ॥ द्वैत सर्वथानसे कीं ॥ १९ ॥ गोडी आणि साकर जैसी ॥ निवडितां न येच तुरासी ॥ तेवीं निजभक्त आणि भीमातीरवासी ॥ एकचि मानसीं जाणिजे ॥ २०० ॥ यादोहींचे कृपें करून ॥ भक्तविजय जाहलानिर्माण ॥ श्रोतयांचे मनोरथ पूर्ण ॥ श्रवणमात्रें होतील कीं ॥ २०१ ॥ जे भक्तचरित्रें अखंड गात ॥ तयां सिंजान होईल अद्भुत ॥ कृपा करुनि पंढरीनाथ ॥ भेटेल निश्चित त्यालागीं ॥ २ ॥ ग्रंथ संग्रह करितां घरीं ॥ तरी विघ्न नये ती त्याचे मंदिरीं ॥ भोंवतें सुदर्शन घिरटीकरी ॥ निश्चय अंतरीं असोंद्या ॥ ३ ॥ या ग्रंथा माजी हें चिकथन ॥ कीं भक्तां सिपावला जगजीवन ॥ ह्मणी निश्चोतयां वक्त्यां कारण ॥ रुक्मिणीरमण रक्षिता ॥ ४ ॥ कलियुगींची चरित्रें ऐकोनी ॥ सामान्य न ह्मणावीं विचक्षणीं ॥ कृतत्रेता द्वापरा लागूनी ॥ धोरथोर मुनी गातील ॥ ५ ॥ कलीचा प्रारंभ होतांचिल रित ॥ सुरवर आनंद लेबहुत ॥ कीं औटघटिका करितां एकाग्रचित्त ॥ बैकुंठनाथ भेटेल कीं ॥ ६ ॥ तंव नारद मुनीनें कौतुक केलें ॥ जिव्हाशि भहाती धरिलें ॥ सकळ देवांसि आश्चर्य वाटलें ॥ मग पुसते जाहले तयासी ॥ ७ ॥ यावरी बोलें ब्रह्मसुत ॥ हे दोनी नावरती कलियुगांत ॥ सुरवरी ऐकतां हे मात ॥ चिंताक्रांत मानसीं ॥ ८ ॥ मग नारद सांगे तयां प्रती ॥

अ०

॥ ५७ ॥

॥ ७ ॥

कलियुर्गवैष्णवभक्तजेहोती ॥ त्यांचीचरित्रेजेऐकती ॥ त्यांसिवैकुण्ठपतीभेटेल ॥ ९ ॥ ऐसेबोलतांब्रह्मनंदन ॥ विबुध
आनंदलेसंपूर्ण ॥ ह्मणतीहेस्वल्पसाधन ॥ आह्मांकारणमानलें ॥ २१० ॥ ह्मणोनिमहर्षिआणिइंद्रादिकांसी ॥ भ
क्तचरित्रेपावनतयांसी ॥ विचक्षणीवचनेंऐकूनिऐसीं ॥ विकल्पमानसींनधरावा ॥ ११ ॥ जैसीआज्ञाकेलीरुक्मिणी
वरें ॥ तितकीचग्रंथालिहिलींअक्षरें ॥ जैसावाजविणारकुंकितोवारे ॥ तैसीचवाजंतरेवाजती ॥ १२ ॥ क्षेत्रांतबीजपे
रिलेंजाण ॥ अंकुरयेणेंजीवनाधीन ॥ कीजळमंटपीयाचेंनाचणेंजाण ॥ कळसूत्राधीनअसेकीं ॥ १३ ॥ तेवीभक्तविज
यग्रंथीं ॥ बुद्धीचादाताश्रीरुक्मिणीपती ॥ तेणेंउजळोनियांमाझीमती ॥ ग्रंथनिजयुक्तीलिहविला ॥ १४ ॥ शंकसोळा
शेंचवऱ्यायशी ॥ चित्रभानुनामसंवत्सरासी ॥ वैशाखवद्यद्वादशीसी ॥ ग्रंथसिद्धीसीपावविला ॥ १५ ॥ प्रवरेपासूनि
दक्षिणेस ॥ ताहाराबादगांवपांचकोश ॥ भक्तविजयअतिसुरस ॥ झालाअसेतेठार्यीं ॥ १६ ॥ शेवटीलविनवणीआ
तां ॥ माझीऐकेगापंढरीनाथा ॥ तूंचिश्रोताआणिवक्ता ॥ ग्रंथरक्षितानिजकृपें ॥ १७ ॥ तूंअखिलअविनाशजगद्गुरु
मायातीतसर्वेश्वरू ॥ निराधारीयांसिआधारू ॥ करिसीभवपारूदासांसी ॥ १८ ॥ भक्तांनीजैसीघेतलीआळ ॥ ती
तूंपुरविसीतत्काळ ॥ त्यांचेंप्रेमदेखोनिनिर्मळ ॥ हृदयकमळीवसविले ॥ १९ ॥ कोणासिदीधलेंआत्मज्ञान ॥ कोणी
मार्गीतलेंसायुज्यसदन ॥ माझेहेंचिइच्छितसेमन ॥ जेगुणवर्णीनहरीचे ॥ २२० ॥ कोणीबैसलेवजासनीं ॥ कोणी
बैसलेवैकुण्ठभुवनीं ॥ मीनिजदासांचेकीर्तनीं ॥ झालोंरतसप्रेमें ॥ २१ ॥ अविटआवढीधरूनिचितीं ॥ तुझियादासां
चीवर्णिलीस्तुती ॥ हेंचिउचितमहीपती ॥ मागेनिजप्रीतींनिरंतर ॥ २२ ॥ स्वस्तिश्रीभक्तविजयग्रंथ ॥ एकतांतुष्टेल
जगन्नाथ ॥ प्रेमळएकाभाविकभक्त ॥ सप्तपंचाशतमाध्यायरसाळहा ॥ २२३ ॥ श्रीगोपालकृष्णार्पणमस्तु ॥ श्रीम
जगदीश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ५७ ॥ ॥ ओव्या ॥ २२३ ॥ ॥ इतिश्रीभक्तविजयग्रंथः समाप्तः ॥

भ. वि.

॥ ८॥

हा ग्रंथ मुंबईत मेशर्स गोपाळ नारायण आणि कंपनी यांच्याकरिता एशियाटिक छापखान्यांत रामचंद्र कृष्ण
पिंगे घरेकर याणीं छापून प्रसिद्ध केला. मिति पौष शुद्ध १२ शनिवार, शके १८०४ ता. २० जानेवारी सन १८८३.

अ०

॥ ८७ ॥

॥ ८१ ॥

६. वि.

॥ ४ ॥

॥ २१० ॥ कीरासभेंब्रीदेवांधोत्त ॥ नारदापुढेंमांडिलेंगायन ॥ कीमूषकटवकारून ॥ वासुकीधरूआला ॥ ११ ॥ की
सज्ञानपंडितापुढें ॥ बोलावयाआलींमूढें ॥ कीजंबुकंआपलेपवाढे ॥ व्याघ्रापुढेंदावीत ॥ १२ ॥ मजपुढेंकायआदित्य
ह्मणऊननिंदाकरीखद्योतें ॥ मरणकाळोहोयसन्निपात ॥ तैसेंतुजजाहलेंरे ॥ १३ ॥ काळमृत्यूचीछायापडली ॥ मृत्यूवे
ळजवळींआली ॥ ऐकोनिशिशुपाळतेवेळीं ॥ अधिकचिआवेशला ॥ १४ ॥ शस्त्रकाढूनवेंगेंसी ॥ ह्मणेरुष्णाऊठरेंजुं
झमजसीं ॥ नपुंसकाकायबैसलासी ॥ लाजकैसीनुपजेतूतें ॥ १५ ॥ तुझेरुसणेंसमजणेंदोन्ही ॥ मीशिशुपाळतृणप्रा
यमानी ॥ गोरक्षकातुजआझूनी ॥ लज्जाकारेंनवाटे ॥ १६ ॥ उपजानियांतुवांगोवळा ॥ दृष्टिंकुळासीडागलावि
ला ॥ तुवांचोरूननेलीरुक्मिणीवेलहाळा ॥ तेनवरीमाझीनिर्धारें ॥ १७ ॥ रुक्मिणीआधींअपिलीमातें ॥ म्यांमनींच
भोगिलेंतीतें ॥ मगतेप्राप्तजाहलीतूतें ॥ माझेंउच्छिष्टगुराखिया ॥ १८ ॥ जैसेंभोगिलेंवस्त्रबहुत ॥ तेंभाटासींदेतीभा
ग्यवंत ॥ तैसीरुक्मिणीम्यांभोगिलीनिश्चित ॥ तुजतेप्राप्तजाहली ॥ १९ ॥ पुष्पहारभोगूनटाकिला ॥ तोभणगेंजैसा
उचलूनिनेला ॥ कीरावणेंचोरूननेलीजनकबाळा ॥ तैसीरुक्मिणीतुवांनेली ॥ २० ॥ शाल्वपवित्रतुजपरोम ॥ कदा
नातळेअंबेस ॥ नवरीजेनेभिलीआणिकास ॥ तेसर्वथानपर्णावी ॥ २१ ॥ ज्याचेनावेंजेंपात्रवाढिलें ॥ आणिकानेतातें
उच्छिष्टजाहलें ॥ हेधर्माधर्मशास्त्रीबोलिले ॥ तुजनकळतीकर्मभ्रष्टा ॥ २२ ॥ श्रीकृष्णह्मणेरदुर्जना ॥ महानिंदकादु
ष्टामळिना ॥ तूंअग्रपूजाइच्छितोसिहीना ॥ तरोआतांचिघेईनिर्धारें ॥ २३ ॥ ऐसेंबोलानिर्क्षाराब्धिजारमण ॥ केले
सुदर्शनाचेंस्मरण ॥ तंवअकस्मातयेऊन ॥ कृष्णहस्तकींसंचरलें ॥ २४ ॥ जैसाकल्पांतीचाआदित्य ॥ तैसेंसुदर्शन
धगधगोत ॥ शिशुपाळावरीसोडिलेंअकस्मात ॥ वैकुंठनाथेंतेधवां ॥ २५ ॥ तात्काळशिशुपाळाचेंछदिलेंशिर ॥ निरा

१ उंदीर. २ कोन्हा. ३ काजवा. ४ मीना. ५ शीरसमुद्रानी कन्या लक्ष्मी निचा पति श्रीकृष्ण. ६ मूष. ७ आकाश.

अ०

॥ ३५ ॥

॥ ४ ॥

रूपं उडालें सवर ॥ मुखें गर्जना करी थोर ॥ म्यांय दुवीर जिंकिला ॥ २६ ॥ शिर मागु तें उतरलें ॥ तें श्रीकृष्ण चरणाजव
ळी पडिलें ॥ अंतर्ज्योतीं निघाली ते वेळे ॥ कृष्ण रूपी प्रवेशली ॥ २७ ॥ बाळसूर्या मारि खें तेज अद्भुत ॥ ज्योती श्रीकृष्ण
हृदयी प्रवेशत ॥ जैसें लवण जळीं विरत ॥ कीं गगनांत नाद जैसा ॥ २८ ॥ सांडून जीव दशा संपूर्ण ॥ शिशु पाळ जाहला
कृष्ण ॥ त्वंपद तपदीं जाय हरपोन ॥ तैसालीं न जाहला ॥ २९ ॥ कीं पूर्ण जळीं जळीं बिंदु पाडिला ॥ तो माघारा नाही पगतला
तैसा शिशु पाळ गोवळा जाहला ॥ नाहीं उरलें वेगळे पण ॥ ३० ॥ हवै कुंठीचे द्वार पाळ ॥ जय विजय निर्मळ ॥ सनका
दिकीं शापितां तात्काळ ॥ दैत्ययोनींत अवतरले ॥ ३१ ॥ हेच हिरण्याक्ष हिरण्यकश्यप जाण ॥ तेच जाहले रावण कुंजक
र्ण ॥ तेच हे शिशु पाळ ब्रह्मदंत पूर्ण ॥ कृष्णावतारीं जन्मले ॥ ३२ ॥ परमभक्त शिशु पाळ ॥ बळें च हरि रूप जाहला तात्का
ळ ॥ हातिंची वस्तु अस दृढ न तवाळ ॥ तैसें चकलें यथार्थ ॥ ३३ ॥ तिमरे जन्मां निश्चिती ॥ कृष्णें दीधली अक्षय मुक्ती ॥
हृदयीं ठेविली अंतर्ज्योती ॥ महाभक्त ह्मणोनी ॥ ३४ ॥ असो जाहला जय जयकार ॥ पुष्पवृष्टी वर्षती संभार ॥ दुष्ट पाळा
ले समग्र ॥ ब्रह्मदंता सहित पै ॥ ३५ ॥ कौरव अंतरीं चिंताक्रांत ॥ ह्मणती आमुचें उणें पडिलें बहुत ॥ एक आनंदें टाळिया
वाजवित ॥ बरें जाहलें ह्मणोनियां ॥ ३६ ॥ ऐसा शिशु पाळ पावलानि जधाम ॥ पार्थाप्रतिनिरोपी धर्म ॥ ह्मणयाचें प्रेत
करा भस्म ॥ जात वेदा माझारी ॥ ३७ ॥ मग शिशु पाळाचें राज्य होतें ॥ तें दिधलें त्याच्या पुत्रातें ॥ धर्मराजें समस्तरायां
तें ॥ वस्त्रें अलंकार समर्पिले ॥ ३८ ॥ ब्राह्मण क्षत्रिय वैश्य शूद्र ॥ अवधियां सींगौरवी युधिष्ठिर ॥ पूजामान पावोन समग्र
म्लेनगरां आपुलाले ॥ ३९ ॥ अवभृथ स्नान केलें ॥ तें थें सकळ लोक सुस्नात जाहले ॥ सहपरिवार सीते वेळे ॥ श्रीकृष्ण
निघाले द्वार केसी ॥ ४० ॥ धर्मासीं ह्मणे कमलोद्वपिता ॥ आह्मां निरोप देई आतां ॥ धर्मचरणीं ठेविलामाथा ॥
कंठ जाहला सद्ब्रदित ॥ ४१ ॥ धर्मराज प्रेमें स्फुंदत ॥ जाऐसें न ह्मणे चिसत्य ॥ पुढती लौकरीया वें ह्मणत ॥ धन्यभक्त्य

इ. वि.

॥ ५ ॥

भरज ॥ ४२ ॥ भीमअर्जुननकुलसहदेव ॥ तयांसीपुसंतवासुदेव ॥ कुंतीद्रौपदीसुभद्रेप्रतिमाधव ॥ स्नेहआज्ञामाग
तसे ॥ ४३ ॥ तंवतेह्यणतीश्रीपती ॥ जेथेतुझेपदउमटती ॥ तेथेंआमुचेंमस्तकअसोनिश्चिती ॥ ऐसेंचवरीरमावरा ॥
॥ ४४ ॥ हृदयांतूनअमुच्याश्रीपती ॥ परताजाऊंनकोनिश्चिती ॥ ज्याज्याभूताकृतीभासती ॥ तुजेंस्वरूपभासेतें ॥
॥ ४५ ॥ श्रीकृष्णासीबोळउनी ॥ पांडवआलेपरतोनि सदनी ॥ जागृतिसुषुप्तिस्वप्नी ॥ कृष्णचिंतनीसादर ॥ ४६ ॥
राजसूययज्ञजाहलासमाप्त ॥ द्वारकेसपावलावैकुंठनाथ ॥ तोंपौडूकआणिबक्रदंत ॥ वेढाघालितीनगरातें ॥ ४७ ॥
शिवेंदीधलेंवरदविमान ॥ त्यांतवक्रदंतसेनेसहितबैसून ॥ द्वारकेवरीयेऊन ॥ युद्धकरितीशस्त्रास्त्री ॥ ४८ ॥ तोंइतुकि
यांतपावलाजगजीवन ॥ तात्काळसोडिलेंमुदर्शन ॥ वक्रदंताचेंशरीरछेदून ॥ आकाशपंथेंउडविलें ॥ ४९ ॥ पौडूकसे
नासमवेत ॥ हरीनेंसंहारिलालेथ ॥ ऐसाप्रतापकरूनअद्भुत ॥ कृष्णेंशस्त्रेंठेविली ॥ ५० ॥ मुख्यबधिलेशिशुपाळव
क्रदंत ॥ इतुकेनआमुचेंमनोगत ॥ अवतारकृत्यजाहलेंयथार्थ ॥ यादोघांसीमारितां ॥ ५१ ॥ आह्मासींशस्त्रधरणेंना
हींआतां ॥ उरलेतेदैत्यतत्वां ॥ तेसारथ्यकरूनिपार्था ॥ त्याहार्तीपुढेंवधावे ॥ ५२ ॥ जन्मेजयासींसांगेवैशंपायन ॥
धन्यधन्यअवतारश्रीकृष्ण ॥ गोकुळींअपारदैत्यमारून ॥ कंसवधिलामथुरेसीं ॥ ५३ ॥ जरासंधसतरावेळत्रासिला
द्वारकावसविलीअवलीला ॥ नरकासुरमारूनसहस्रसोळा ॥ गोपीआणिल्यायरासीं ॥ ५४ ॥ आतांश्रोतींव्हावेंसाव
चित्त ॥ पुढेंछतिसावाअध्यायगोडबहुत ॥ छतिसाव्यापासूनहरिविजयग्रंथ ॥ संपूर्णयथार्थजाहला ॥ ५५ ॥ जैसामु
गुटावरीलमणी ॥ तैसाछतिसावाऐकाश्रवणी ॥ हरिविजयहिरियाचीखाणी ॥ सजनजोहरीयेथींच ॥ ५६ ॥ श्रीधर
वरदाजगन्निवासा ॥ ब्रह्मानंदापंढरीशा ॥ भक्तमानसराजहंसा ॥ पुराणपुरुषाजगदंथा ॥ ५७ ॥ इतिश्रीहरिविजय
ग्रंथ ॥ संमतहरिवंशभागवत ॥ चतुरपरिसोतपंडित ॥ पस्तिसावाअध्यायगोडहा ॥ ५८ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

अ०

॥ ३५ ॥

॥ ५ ॥

अध्याय ३६

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ ओं नमो सद्गुरु अवधूता ॥ परब्रह्मा अपरमिता ॥ पुराण पुरुषा अव्यक्ता ॥ मायाचींता अगम्या ॥
 ॥ १ ॥ आदिपुरुषा विश्वंभरा ॥ अवयवरहिता दिगंभरा ॥ सदानंदरूपानिर्विकारा ॥ आत्मयारामा कृपानिधी ॥ २ ॥ अ-
 मलरूपा परमगंभीरा ॥ ब्रह्मानंदा परात्परा ॥ सहजानंदा अगोचरा ॥ कल्याणवामा जगद्गुरु ॥ ३ ॥ पूर्णानंदा अपरि-
 मिता ॥ दत्तात्रयपङ्क्तिररहिता ॥ ब्रह्मानंदा ज्ञानभरिता ॥ भीमातीरविलासिया ॥ ४ ॥ रुक्मिणीहृदयाब्जमधुकरा
 दाक्षायणीवरप्रियामनोहरा ॥ पांडवकैवारिया दानेद्वारा ॥ शिशुपाळांतका श्रीपती ॥ ५ ॥ पंचत्रिंशति अध्यायी कथा
 परिकर ॥ छेदून शिशुपाळा चें शिर ॥ विजयी जाहला श्रीकरधर ॥ धर्मरक्षक परमात्मा ॥ ६ ॥ आतां छतिसावा बहु सुरस
 हरि विजयाचा पूर्णकलश ॥ जो भोजनाच्या शेवटीं गोड्यास ॥ तैसा विशेष छतिसावा ॥ ७ ॥ छतिसावे अध्यायी ग्रंथ
 आघवा ॥ परीं मुगुटमणी छतिसावा ॥ तो भक्तजनीं परिसावा ॥ प्रेमादरेंकरूनियां ॥ ८ ॥ द्वारके सिनांदतां रुक्मिणी
 रमण ॥ तों पुढें आलें सूर्यग्रहण ॥ कुरुक्षेत्रासीं जावें झणोन ॥ निश्चय केला श्रीवल्लभें ॥ ९ ॥ तों या पूर्वींच बळिभद्र ॥ गो-
 कुळासीं पाठवीयादवेंद्र ॥ जो महाबळिया भोगींद्र ॥ धरौं धर अवतरला ॥ १० ॥ गोकुळासीं जाऊनि रोहिणीसुत ॥ य-
 शोदानंद गौळीसमस्त ॥ तयांसीं भेटलारे वती प्राणनाथ ॥ सौख्य अद्भुत समस्तां ॥ ११ ॥ चारमास पर्वत ॥ बळिभद्र
 राहिला स्वस्थ ॥ श्रीकृष्ण प्रताप अद्भुत ॥ जाहला तो समस्त सांगीतला ॥ १२ ॥ मथुरेहूनि गेला कृष्णनाथ ॥ कोण कोण मा-
 रिले दैत्य ॥ कैशा अष्टनायिका झाल्या प्राप्त ॥ आणि सोळासहस्र कामिनी ॥ १३ ॥ तें चरित्र मुळीहून ॥ सांगे बळिभद्र आ-
 पण ॥ कैसा जाहलारा जसूययज्ञ ॥ कैसा शिशुपाळ मारिला ॥ १४ ॥ तीं चरित्रें ऐकतां श्रवणीं ॥ तटस्थ होती गौळी गौळणीं
 ह्मणती ऐसा पुराण पुरुषचक्रपाणी ॥ कैसा झाला गुनभेटेल ॥ १५ ॥ बळिभद्र नित्य वनासीं जाय ॥ विलोकी हरीचें क्रीडा

१ दृष्टीस न पडणारा. २ अतिक्रमण करणारा. ३ प्राप्त होण्यास कठीण. ४ सहा विकारांपासून मुक्त. ५ समुद्र. ६ दोष. ७ पृथ्वी धारण करणारा शेषावतार बलराम.

ह. वि.

॥ १ ॥

ठाय ॥ कुंजवनीक्रीडाकैलीपाहे ॥ गडियांसमवेतहलधरें ॥ १६ ॥ तोंमाध्यान्हासआलाचंडकिरण ॥ जळक्रीडाकरूं
इच्छीसंकर्षण ॥ यमुनादूरहोतीतेथुन ॥ तीसरेवतीरमणबोलावी ॥ १७ ॥ ह्मणेआलीकडेयेईसूर्यनंदिनी ॥ तोंतेवाहे
निजच्छेंदेंकरुनी ॥ बळिरामक्षोभलांतेक्षणी ॥ नांगरघालूनिभोढिली ॥ १८ ॥ ओघमुरडोनिसगळा ॥ आपणाकडे
रामेंआणिला ॥ गर्गनीदेवपाहतीडोळा ॥ नवलगोपाळांवाटतसे ॥ १९ ॥ जळक्रीडाकरुनिवळिभद्र ॥ गोकुळास
आलासत्वर ॥ चारमासझालियाहलधर ॥ जाताजाहलाद्वारकेसी ॥ २० ॥ संपूर्णगोकुळीचेंवर्तमान ॥ कृष्णासीसां
गेरेवतीरमण ॥ तोंपुढेंग्रहणयात्रेसजगजीवन ॥ निघताजाहलाकुरुक्षेत्रासी ॥ २१ ॥ निवालेछप्पन्नकोटीयादव ॥ उग्र
सेनबळिभद्रवसुदेव ॥ प्रद्युम्नअनिरुद्धअक्रूरउद्धव ॥ सांबभानुमंतनिवाले ॥ २२ ॥ रुक्मिणीसहितअठनायिका ॥
निघाल्यासोळासहस्रगोपिका ॥ चार्तुरंगदळदेखा ॥ मिद्वजाहलेंतेकाळी ॥ २३ ॥ लागलेवाद्यांचेगजर ॥ असंभाव्य
चालिलादळभार ॥ कृष्णनायिकासमग्र ॥ सुखांसनीआरुढल्या ॥ २४ ॥ रेवतीदेवकीरोहिणी ॥ सत्यभामाकालिंदीरु
क्मिणी ॥ ज्यांचियावहनापुढेंकनकंवेत्रपाणी ॥ लक्ष्म्यावधोधावती ॥ २५ ॥ वळीनेंचालिलेपर्वत ॥ तैसेगजभारयेतीडो
लत ॥ त्यांवरीयादवबैसलेरणपंडित ॥ कृतांताहिभीतजयांतें ॥ २६ ॥ पुढेंचालतीपायभार ॥ मार्गेनुरंगचालतीसत्वर
॥ त्यांचेपाठिमार्गेकुंजर ॥ किंकाटकरितजातातो ॥ २७ ॥ श्रीकृष्णाचेभद्रजाती ॥ शूंडादंडऊर्ध्वकरितो ॥ वाटेआका
शकवळोंपाहती ॥ हिरेदांतीजडियेले ॥ २८ ॥ त्यांचेपाठिमार्गेरथांचेभार ॥ निजरथीविराजेयादवेन्द्र ॥ जोकोटिअनंगां
हूनसुंदर ॥ लावण्यसागरश्रीहरी ॥ २९ ॥ देशोदर्शीचिन्मृपती ॥ निजभारिशींसवेंचालती ॥ दाटीजाहलोहरिभोंवती
वारीनसेदर्शना ॥ ३० ॥ राजयांचेमुगुटरत्नजडित ॥ त्यांसहितकृष्णपर्दानभिन ॥ एकामएकमुगुटआदळव ॥ रत्नें

१ बेकीचे घर. २ बलगम. ३ सूर्य. ४ यमुना. ५ आपले इच्छेने. ६ आकाश. ७ काशीक्षेत्र. ८ हनि, घोडे, रथ, पायदळ. ९ पाळवी. १० महालदीर.

अ०

॥ ३६ ॥

॥ १ ॥

विखुरतीसभोंवतीं ॥ ३१ ॥ जैसासोदामिनीचाएकमेळ ॥ तैसेमुगुटदिसतीतेजाळ ॥ पहावयालागोधननीळ ॥ मंडप
 घसणीहोतसे ॥ ३२ ॥ निजभारेसीकौरवपांडव ॥ तेहीयेतेजाहलेसर्व ॥ भीष्मद्रोणभक्तराव ॥ विदुरहीपातला ॥ ३३ ॥
 तोंइंद्रादिदेवतेक्षणी ॥ पाहोंइच्छितीचक्रपाणी ॥ तोंहरिभोंवतीनृपांचीदाटणी ॥ वारीदर्शनानव्हेची ॥ ३४ ॥ पहावया
 हरिवदनचंद्र ॥ सर्वांचेनेत्रजाहलेचकोर ॥ योगीतापसीमुनीश्वर ॥ तेहीमुरहरपाहोंयेती ॥ ३५ ॥ असोइतुक्यांसम
 वेतमुरारी ॥ येऊनउतरलाकुरुक्षेत्री ॥ शिंबिरेउभीकेलींतअवसरी ॥ सोळासहस्रप्रथक्प्रथक् ॥ ३६ ॥ पुढेंलक्ष्मीजो
 न्हीवीतीर ॥ निजभारेउतरलनृपवर ॥ तोंपूर्वीचश्रीकृष्णेंदूतसत्वर ॥ गोकुळासीधाडिलाहोता ॥ ३७ ॥ यशोदानंदगो
 पिकागौळी ॥ यात्रेसपातलेतयेवेळी ॥ बाळपणीचेसखेसकळी ॥ येतेजाहलेहरिदर्शना ॥ ३८ ॥ असंख्यगौळीआ
 नंदेंकरून ॥ निघालेंगोरसकावडीभरून ॥ पुढेंगोपाळपांवेघेउन ॥ आनंदेंकरूननाचती ॥ ३९ ॥ मृदंगटाळचुमरी
 घाई ॥ मोहन्याघुमन्यावाजेसनई ॥ हरीचीबाळलीलागातीनवलाई ॥ येतीलवलाहीगोपाळ ॥ ४० ॥ चित्रविचित्रयोग
 डी ॥ पांघुरलेकृष्णाचेगढी ॥ एकनाचतीकडोविकडी ॥ हांसतीघडिघडीस्वानंदें ॥ ४१ ॥ श्रीकृष्णासीजाणवितीदूत ॥ कीं
 गोकुळवासीआलेसमस्त ॥ श्रीनिवासझालाआनंदभरित ॥ वेगेंसांगतरुक्मिणीसी ॥ ४२ ॥ माझीमातापितृव्येंदोन्ही
 बाळमित्रआलेगोकुळीहूनो ॥ मजतेआवडतेबहुतरुक्मिणी ॥ बळिरामाहूनिअधिक ॥ ४३ ॥ रुक्मिणीसहितकृष्णप्रि
 यासमग्र ॥ सिद्धजाहल्यापाहावयासर्व ॥ गौळियांमीयादवेंद्र ॥ कैसाभेटतोह्मणउनी ॥ ४४ ॥ तोंलक्षानुलक्षगाडे ॥ गौ
 ळियांचेधांवतीवेगाडे ॥ वरीगोपिकाबैसल्यानिवाडे ॥ हरिलीलागातयेती ॥ ४५ ॥ तोंहरीचेसंवगडेसमग्र ॥ त्यांपुढेंआ
 लेगोपिकांचेभार ॥ त्यांसन्मुखजाहलायादवेंद्र ॥ हरिनायकासमग्रपाहती ॥ ४६ ॥ वचवचीतदैदीप्यमान ॥ गोपानीदेखि

ह. वि.

॥ २ ॥

लाजगजीवन ॥ समस्तेधातलेंलोटांगण ॥ प्रेमेंकरुनिस्फुंदती ॥ ४७ ॥ तितुक्यांसहितकैवल्यदानी ॥ भेटेतेव्हांप्रेमेंकरुनी ॥ गोपाळह्मणतीचक्रपाणी ॥ तुझीकरणीकळलीआझां ॥ ४८ ॥ तुझीबाळपणीहूनप्रकृती ॥ आह्मांसठावकीचजिगत्पती ॥ आमुर्चीमनेंचोरुनिनिश्चिती ॥ घेऊनिश्रीपतिगेलसिपै ॥ ४९ ॥ तूंपरमनाटकीचित्तचोर ॥ तुझाविश्वासनाहींअणुमात्र ॥ तुजभाग्यआलेंथोर ॥ बाळभिन्नविसरलासी ॥ ५० ॥ आमुच्यासंगतीनेजगजीवना ॥ गाईराखिल्यातुवांमनमोहना ॥ तूंयशोदेवातान्हा ॥ आह्मीकान्हाह्मणऊनबाहूं ॥ ५१ ॥ गाईराखितांहषीकेशी ॥ तूंआह्मांसांगतेंजेविसी ॥ आमुच्याशिदोऱ्याठकऊनखासी ॥ नलाजसीतोचिर्कीतूं ॥ ५२ ॥ हुतुतूहमामाहुमली ॥ आह्मांसीघालिसीवनमाळी ॥ तुजबुक्यावरीसकळी ॥ डाईलागलियामारुंगड्या ॥ ५३ ॥ कृष्णातूंमोठाचोरहोसी ॥ तुजमायेनेबांधिलेंउखळेसी ॥ तेव्हांउद्विरलेंयमळार्जुनदोघांसी ॥ आठवनेंकीहृषीकेशा ॥ ५४ ॥ कृष्णातुजभाग्यआलेंथोर ॥ येहवीतूंनंदाचाकिशोर ॥ तुझ्यागोकुळीच्याखोडीसमग्र ॥ नवर्णवतीशेपातें ॥ ५५ ॥ वांसुरेंचारितांगोविंदा ॥ बळत्यानदेसीतूंकदा ॥ मगतुजमारुंआह्मीमुकुंदा ॥ तेंतुजआठवतेंकी ॥ ५६ ॥ आमुच्याशिदोऱ्याएकत्रकरुनी ॥ कालावांढिसीतूंचक्रपाणी ॥ तेंतूंअंबिलताकघटघटोनी ॥ पीतहोतासीगापाळा ॥ ५७ ॥ आतांबहुतजाहलासुकुमार ॥ तेंविसरलासतूंममग्र ॥ अरंतूंपरमहोसीनिष्ठुर ॥ मायाअणुमात्रनाहींतूतें ॥ ५८ ॥ तेंतुझेआंगासिमाखेशेण ॥ आतांचर्चिलाउत्तमचंदन ॥ तेव्हांधांवसीघोंगडीपांयरुन ॥ पीतयसनआतांझळके ॥ ५९ ॥ तेंमयूरपिच्छेंशिरीशोभत ॥ आतांरत्नकिरीटविराजत ॥ तेंगुंजांचेहारडोलत ॥ आतांकौस्तुभपदकेंझळकती ॥ ६० ॥ तेंतूंविसरलासिगोपाळा ॥ आतांभाग्यआलेंघननीळा ॥ ऐकतांकृष्णनायकावेळोवेळा ॥ हांसतीरुक्मिणीसहितपै ॥ ६१ ॥ एकगोपाळह्मणेहृषीकेशी

१ स्वभाव. २ बालक. ३ हृषीकेश ह्मणजे इंदिये याचा. स्वामी श्रीकृष्ण. ४ कोमल. ५ मृगुट. ६ मेषाप्रमाणे नीलवर्ण ह्मणून घननीळ असें नांव प्राप्त आहे. ७ श्रीकृष्ण.

अ. २.

॥ ३६ ॥

॥ २ ॥

जंतूकाळ्याच्याडोहीबुडालासी ॥ आह्मीगोंगाटल्यासमयासी ॥ हरिकेलातुजकारणें ॥ ६२ ॥ आमुबाघोंगेष्टऐकतांभे
 णें ॥ मगतुजसोडिलेंकाळियानें ॥ आह्मीतुजवांचविलेंप्राणें ॥ ऐकतांकृष्णेंहास्यकेलें ॥ ६३ ॥ शिंटाथारीइंद्रवर्षला
 आह्मीचमगगोवर्धनउचलिला ॥ तुवांलटकांचआंगोळीगोपाळा ॥ लाऊनिठकविमीआह्मांते ॥ ६४ ॥ ऐशासंवगडियां
 च्यागोष्टी ॥ ऐकतांतोपलाजगजेठी ॥ तांआल्यागाकुळींच्यागोरंटी ॥ देखिल्यादृष्टीकृष्णनाथें ॥ ६५ ॥ परमसुंदरलाव
 ण्यखाणी ॥ किंवाउतरल्यासौदांभिनी ॥ किंवाआल्यास्वर्गाहूनो ॥ देवांगनांसाक्षात ॥ ६६ ॥ तटस्थपाहताकृष्ण
 नायका ॥ ह्मणतीधन्यगोकुळींच्यागोपिका ॥ परमसुकुमारलावण्यलतिका ॥ वैकुंठनायकाभाळल्या ॥ ६७ ॥ असो
 गोकुळींच्यायुवती ॥ कृष्णचरणदृढधरिती ॥ सप्रेमेकृष्णासभेटती ॥ प्रेमचितींनसमाये ॥ ६८ ॥ ह्मणतीवेधकावन
 माळी ॥ आह्मांसटाकूनगोकुळीं ॥ तुह्मीद्वारकावसविली ॥ नाहींदीधलीभेटकदां ॥ ६९ ॥ असोगोपिकांचेंकरूनस
 माधान ॥ गौळियांसभेटलाश्रीकृष्ण ॥ तांनंदयशोदादेखतांदुरोन ॥ धांवोनचरणहरिधरी ॥ ७० ॥ तोपुराणपुरुषजग
 पाळक ॥ यशोदेचेपदींठेविमस्तक ॥ येरीनेंहरिचेधरोनिहस्तक ॥ क्षेमालिंगनपैदीधलें ॥ ७१ ॥ यशोदेचेपयोधरें ॥ ते
 थेंपान्हाकुटलासवर ॥ ज्यांतीलअमृतक्षीराब्धिजावर ॥ बाळपणींप्यालाअसे ॥ ७२ ॥ यशोदाह्मणेराजीवनेत्रा ॥ नि
 राळवर्णकोमलगात्रा ॥ मजसांडूनसुकुमारा ॥ बहुतादिवसगेलासी ॥ ७३ ॥ कृष्णातुजवीणएकक्षण ॥ झालाआम्हां
 सीपहायुगासमान ॥ हरीतुझीबाळलालाआठऊन ॥ आह्मीप्राणरक्षिले ॥ ७४ ॥ उखळींबांधिलेंतुजहपीकेशी ॥ ह्म
 णोनिमजवररुसलासी ॥ मजटाकूनपरदेशीं ॥ तूंद्वारकेसीवसतोसपै ॥ ७५ ॥ श्रीकृष्णह्मणेजननीलागुन ॥ तुझापासीं
 लागलेंमाझेमन ॥ तांनंदआलाजवळींयांवोन ॥ कृष्णेंचरणवंदिले ॥ ७६ ॥ जोकमलोद्भवाचाजनिता ॥ तणेंआलें

वि.

३॥

गिलानंदपिता ॥ म्हणेसुखयाश्रीकृष्णनथा ॥ दूरटाकिलेंआह्मातें ॥७७॥ असोहार्तीधरुनिनंदयशोदेसीं ॥ आणि
 लीवसुदेवदेवकीपासीं ॥ क्षेमालिंगनेंऐकभेकासीं ॥ प्रेमादरेंदेतीतेव्हां ॥७८॥ तोंअष्टनायिकाआलियाधांवोनी ॥ आ
 णिसोळासहस्रनितंबिनी ॥ दृढलागतीयेशोदेचेचरणी ॥ मस्तकठेवितीआदरें ॥ ७९ ॥ सोळासहस्रांमाजीपट्टराणी
 लावण्यखाणीमन्यजननी ॥ तेणेंयशोदेचेचरणी ॥ मस्तकठेविलाआदरें ॥ ८० ॥ यशोदेनेरुक्मिणीहृदयींधरिली ॥
 आनंदनमायोदिग्मंडळी ॥ जैसीकौसल्येनेसीताआलिंगिली ॥ तैसीचरीतीझालीतेथें ॥८१॥ असोयावरीग्रहणीकरू
 नरुनान ॥ कृष्णेंयात्राकेलीसांगदान ॥ आनकंदुंदुभिउग्रसेन ॥ भिन्नभिन्नदानेंदेती ॥८२॥ अमर्यादभांडारफोडून
 सुखीकेलेयाचकजन ॥ याचकांचेंसदातृप्तमन ॥ हरिवदनंपाहतां ॥ ८३ ॥ गोकुळांचेजनआले ॥ तितुकेश्रीकृष्णेंगो
 रविले ॥ दिव्यवस्त्राभरणीतेवेळे ॥ पूजिलेगोवळेगोपाळ ॥८४॥ रुक्मिणीह्मणयेयादवेन्द्रा ॥ बंधूचीबरवीपूजाकरा ॥ मा
 झाहेतंआजिपुरलाखरा ॥ संवगडेतुमचेपाहूनी ॥८५॥ दिव्यवस्त्रेंअलंकारजेचांगले ॥ गोकुळांच्यागोपिकांसतेवेळे ॥
 स्वहस्तेंदीधलेघननीळें ॥ देखतांहांसोंआलेंरुक्मिणीसीं ॥८६॥ श्रीकृष्णासह्मणेतेंवेळा ॥ बरव्यागौरवाजीगोपिबाळा ॥
 आपलीपूर्वओळखासांभाळा ॥ केलासोहळाजोबाळपर्णी ॥८७॥ ऐकतांरुक्मिणीच्यावचना ॥ हांसोंआलेंजगन्मो
 हना ॥ सत्यभामादिसोळासहस्रललना ॥ हांसतीतेव्हांआनंदें ॥८८॥ नंदयशोदेचेंपूजन ॥ आपणकरीतश्रीकृष्ण
 बहुतअलंकारधन ॥ नंदयशोदेससमर्पिलें ॥८९॥ कृष्णनायिकासमग्र ॥ यशोदेसींदेतीवस्त्रेंअलंकार ॥ श्रीकृष्णाचेपु
 त्रपौत्र ॥ यशोदेसींभेटले ॥ ९० ॥ देवकीह्मणयेयशोदेलागुन ॥ त्वांदेखिलेंहरीचेंबाळपण ॥ कृष्णासींकरविलेंस्तनपा
 न ॥ तूंचधन्यत्रिभुवनीं ॥ ९१ ॥ कंसेंआपटिलीसहाबाळे ॥ कृष्णाऐसींसुंदरसांवळे ॥ सांगतांदेवकोसरुदनआलें

अ०
॥३६॥

॥३॥

१ बायका. २ प्रद्युम्नाची माता रुक्मिणी. ३ वसुदेव. ४ मुख. ५ इच्छा. ६ स्त्रिया. ७ पुत्रापासून जो पुत्र उत्पन्न होतो त्यास पौत्र (नातु) असे नाव.

दुःखआठवलेंबंदिशालेचें ॥ १२ ॥ देवकीह्मणेयदुवोरा ॥ तुवांगुरुपुत्रआणिलामाधारा ॥ तुजहूनज्येष्ठसुकुमारा ॥ कं
 सपूर्वीमारिली ॥ १३ ॥ तीमाझीमजआणुनी ॥ सत्वरभेटवीचक्रपाणी ॥ मगबोलेकैवल्यदानी ॥ देवकीप्रतितेधवां ॥
 ॥ १४ ॥ मातेआतांचपाहेनवल ॥ तुजभेटवितोंसाहीबाळ ॥ यमासींअज्ञाकरीघननीळ ॥ तेणेंतात्काळआणिळीं ॥
 ॥ १५ ॥ साहीबाळेंआणुनी ॥ देवकीपुढेंदेतमोक्षदानी ॥ अश्चर्यकरितीदोघीजणी ॥ देवकीआणियशोदा ॥ १६ ॥
 साहीबाळेंतेवेळीं ॥ देवकीनेंहदयींधरिलीं ॥ जनअश्चर्यकरितीसकळी ॥ अद्भुतकरणीकेलीहो ॥ १७ ॥ पंक्तीघेऊनगो
 कुळींचेजन ॥ श्रीकृष्णेंसारिलेंभोजन ॥ पंचरात्रीतेथेंक्रमून ॥ सुखदीधलेंसमस्तां ॥ १८ ॥ याउपरीश्रीकृष्णाखीआ
 ज्ञाघेउन ॥ नंदयशोदागौळीजन ॥ गोकुळासगेलेपरतोन ॥ श्रीकृष्णासआठवित ॥ १९ ॥ सकळदळभारेसिमधुसु
 दन ॥ द्वारकेसीआलापरतोन ॥ ग्रहणयात्राजाहलीसंपूर्ण ॥ ब्रह्मानंदेंकरूनियां ॥ १०० ॥ यावरीएकेदिनीकृष्णसु
 त ॥ वनक्रीडेंसिगेलेसमस्त ॥ कंदुकखेळतखेळत ॥ अरण्यांतधांवती ॥ १ ॥ कंदुकखेळतांउसळला ॥ महाकूपामा
 जीपडिला ॥ सकळयादवतेवेळा ॥ कूपाआंतविलोकिती ॥ २ ॥ आंतकिंचितनसेनीर ॥ माजीसरडपडिलापर्वताकार
 महाविशाळभयंकर ॥ उघडूननेत्रविलोकीत ॥ ३ ॥ यादवह्मणतीजन्मवरीपाही ॥ येव्हडासरडदेखिलानाहीं ॥ ए
 कथांऊनलवलांही ॥ कृष्णासींसांगतीनवलहें ॥ ४ ॥ बळिसहितकर्मलावर ॥ तेथेंपहावयाआलेसत्वर ॥ कूपामाजी
 कौस्तुभंधर ॥ पाहेसादरविलोकुनी ॥ ५ ॥ कृष्णदृष्टीपडतांसाचार ॥ तात्काळजाहलात्याचाउद्धार ॥ पार्वोनियांदि
 ल्यशरीर ॥ कूपाबाहेरपातला ॥ ६ ॥ जोब्रह्मादिकांवंधपूर्ण ॥ क्षीराब्धिवासीनारायण ॥ त्याचेधरिलेदृढचरण ॥ प्रे
 मेकरूनतयान ॥ ७ ॥ उभाठाकलाजोडूनकर ॥ मगतयासींपुसेश्रीधर ॥ तूकोणयेथेंसांगवीर ॥ कायप्रत्युत्तरबोलेतो

ह. वि.

॥ ४ ॥

॥ ८ ॥ ह्मणेमाझेनावनृगनृपवर ॥ पुण्यपंथेंवर्ततांसाचारे ॥ मध्येएकअपायघडलाथोर ॥ जाहलाकहरमजवरी ॥ ९ ॥
एकयासहापर्वकाळी ॥ ब्राह्मणबोलाउनसकळी ॥ तयांसीसहस्रगोदानेंअर्पिली ॥ सवत्सविधिप्रकारें ॥ ११० ॥ पूजा
गानपावोनब्राह्मण ॥ गेलेआश्रमासीगाईघेउन ॥ त्यांतएकयाऋषीचीगायपळोन ॥ आलीकळपांतआमुच्या ॥ ११ ॥
तोंदुसरेदिवसीकरूनस्नान ॥ आणीकएकब्राह्मणालागुन ॥ तेचिगायदिधलीनेगोन ॥ मगतोब्राह्मणआलापहावया
॥ १२ ॥ तेणेंयेऊनतीगायधरिली ॥ ह्मणेहेमाझीपळोनआली ॥ ब्राह्मणह्मणेमजआतांदिधली ॥ मीनसोडींसर्वथा
॥ १३ ॥ एकासएकभांडतीब्राह्मण ॥ म्यांधरिलेदोघांचेचरण ॥ पहिल्याब्राह्मणाससहस्रगोदान ॥ द्यावयासिद्धजाहलों
॥ १४ ॥ तोह्मणेमीनघेईसर्वथा ॥ माझीचमजदेईआतां ॥ तोंदुसऱ्याब्राह्मणासीप्रार्थितां ॥ तोहीसर्वथानायके ॥ १५ ॥
दोघेहीविप्रभांडतां ॥ नराहतीचराहवितां ॥ दोघेक्षोभोनकृष्णनाथा ॥ मजशापशस्त्रेंताडिलें ॥ १६ ॥ ह्मणतीमहास
रडहोऊन ॥ कूर्पामाजीपडेबहुतदिन ॥ म्यांधरिलेत्यांचेचरण ॥ मागुतीवचनबोलिले ॥ १७ ॥ पुढेंअवतरेलश्रीकृ
ष्ण ॥ जोपूर्णब्रह्मसनांतन ॥ त्याचीदृष्टीपडतांउद्धरोन ॥ जासीलतेव्हांस्वार्गातें ॥ १८ ॥ यादवांसीह्मणेंकृष्णनाथ ॥
पहाअन्यायतरीकिंचित ॥ केव्हढाजाहलाअनर्थ ॥ पुण्यपुरुषारायातें ॥ १९ ॥ यालागींब्राह्मणासींमिऊन ॥ वर्ततुझी
सावधान ॥ हेंअसोतात्काळविमान ॥ रायाकारणेंपातलें ॥ २० ॥ नमस्कारूनहरीचेचरण ॥ नृगराजागेलाउद्धरोन ॥
हरिपदप्रसादेकरून ॥ इंद्रभुवनींराहिला ॥ २१ ॥ द्वारकेंतप्रवेशलाकृष्णनाथ ॥ तोंभेटीसआलावीरपार्थ ॥ चतुररण
पंडितसुभद्राकांत ॥ आवडेबहुतश्रीकृष्णा ॥ २२ ॥ श्रीकृष्णेंआवडीकरून ॥ हृदयींआलिंगिलाअर्जुन ॥ परमप्रीती
दोघांलागुन ॥ पंक्तीसभोजनशेजारी ॥ २३ ॥ एकाआसनींदोघांसबैसणें ॥ एकेतल्पकींनिद्राकरणें ॥ गुह्यगोष्टीवो

१ मार्ग. २ विप्र. ३ वासुरे. ४ पाप. ५ ब्राह्मण. ६ विहीर. ७ निराकार व पुराण पुरुष. ८ अर्जुन. ९ शय्या, पलंग.

अ०

॥ ३६ ॥

॥ ४ ॥

लणे ॥ दोघेजणेंएकांती ॥ २४ ॥ तोंद्वारकेमाजीएकब्राह्मण ॥ त्याचींआठबाळेंगेलींसटवोन ॥ मागुतीस्त्रीप्रसूतहोऊ
न ॥ नववापुत्रजाहला ॥ २५ ॥ ब्राह्मणश्रीरंगाजवळीआला ॥ बाळांचावृत्तांतसांगितला ॥ हरिजेपांचवेदिवसीपुत्र
जातातयाला ॥ उपायमजलासांगाकांहीं ॥ २६ ॥ आतांस्त्रीजाहलीप्रसूत ॥ एव्हडातरीराखेंसुत ॥ तोंगर्वेंबोलेवोर
पार्थ ॥ मीरक्षीनबाळतुझे ॥ २७ ॥ ब्राह्मणाव्याघरासआलाअर्जुन ॥ ह्मणेमीबाळकाचारक्षीनप्राण ॥ यमकाळउभे
चिरीन ॥ निजसामर्थ्यैकरूनियां ॥ २८ ॥ मीअसतांसामर्थ्यवंत ॥ कायकरीलयमदूत ॥ कैसासटवेलविप्राचासुत ॥
तोआजिसत्यपाहेनमी ॥ २९ ॥ जरीयाबाळाचाजाईलप्राण ॥ तरीमीहीअग्निकाष्ठेंभक्षीन ॥ ऐसाकरूनियांपण ॥ र
क्षीअर्जुनसभोंवतें ॥ ३० ॥ विप्राच्यागृहावरूनितोर ॥ दृढरविलेंबाणाचेंमंदिर ॥ दिव्यमंत्रजपोनसत्वर ॥ दिग्बंध
नपार्थकरी ॥ ३१ ॥ धनुष्यासलाऊनिबाण ॥ द्वारिंरक्षितअर्जुन ॥ तोंप्रवर्तलापांचवादिन ॥ गेलाप्राणबाळकाचा
॥ ३२ ॥ जननोपिटीवक्षस्थळ ॥ अहारेअर्जुनासटवलेंबाळ ॥ पार्थक्षोभलाप्रबळ ॥ गेलातात्काळयमपुरी ॥ ३३ ॥
यमासपुसेवृत्तांत ॥ तोह्मणेनवहीबाळेंयेथ ॥ म्यांआणिर्लींनाहोंसत्य ॥ जाणयथार्थकपिध्वजा ॥ ३४ ॥ बाळकाकार
णेंतवेळे ॥ स्वर्गमृत्युपाताळशोधिलें ॥ चौदालोकांसझाडेघेतले ॥ परीबाळेंनसांपडती ॥ ३५ ॥ आलाद्वारकेसपरतो
न ॥ मगचेतविलमहाअग्र ॥ प्राणद्यावयासोअर्जुन ॥ सिद्धजाहलातेकाळीं ॥ ३६ ॥ वृत्तांतएकोनसर्वेश्वर ॥ पार्थाजव
ळींआलासत्वर ॥ कपिध्वजेंवृत्तांतसमग्र ॥ श्रीरंगासीसांगितला ॥ ३७ ॥ मगदिव्यरथसजऊनपरिकर ॥ श्रीकृष्णें
आणविलासत्वर ॥ त्यावरीकमलावरसुभद्रावर ॥ बैसोनियांचालिले ॥ ३८ ॥ पवनवेगेंरथजात ॥ पृथ्वीमंडळउल्लंघो
त्वरित ॥ सप्तसमुद्रअद्भुत ॥ क्रमूनमागेंहाकिले ॥ ३९ ॥ सप्तावरणेंभेदून ॥ जेथेंवसेआदिनारायण ॥ तेथेंनेऊनि

१. वि.

५॥

अर्जुन ॥ उभाकेलाश्रोकृष्णे ॥ ४० ॥ कोटिसूर्याचीप्रभाजायलपोन ॥ ऐसाशेषशायीनारायण ॥ त्याचियापदअंगु
 षावरुत ॥ ब्रह्मांडचिओवाळिजे ॥ ४१ ॥ तेंस्वरूपतेजअपार ॥ नेत्रीपाहूनशकेमित्र ॥ त्याचेस्वरूपीवसुदेवपुत्र ॥
 मिळोनिगेलाएकलें ॥ ४२ ॥ परमघाबिराजाहलाअर्जुन ॥ पाहेतंवजवळींनार्हीश्रीकृष्ण ॥ अद्भुततेजनलक्षवेपूर्ण ॥ झां
 कीनयनभयेंतेव्हां ॥ ४३ ॥ नयनझांकूनपंडुसुत ॥ श्रीकृष्णनामेंहाकदेत ॥ ह्मणेकैवारियाधांवत्वरित ॥ कांमजयेथें
 सांडिलें ॥ ४४ ॥ मंगळधामाराजीवनेत्रा ॥ पुराणपुरुषास्मरारिमित्रा ॥ मर्ममथजनकादेवकीपुत्रा ॥ धांवसत्वरमज
 लागीं ॥ ४५ ॥ जलजोद्वजवनकामधुसूदना ॥ पांडवरक्षकाभक्तजनरंजना ॥ समरधीरादानवभंजना ॥ काढीमजयेथुनी
 ॥ ४६ ॥ कासावीसजाहलापार्थ ॥ मगप्रगटलाकृष्णनाथ ॥ दिव्यचक्षुतयासींदेत ॥ ह्मणेपाहेअद्भुततेजमाझे ॥ ४७ ॥
 मगपार्थेंउघडिलींनेत्रकमलें ॥ दिव्यस्वरूपन्याहाळिलें ॥ तंवतेथेंनवहीबाळें ॥ ब्राह्मणाचींखेळती ॥ ४८ ॥ मगस्तवूनि
 आदिनारायण ॥ नवहीबाळेंधेतलींमागोन ॥ रथींचैसोनकृष्णार्जुन ॥ आलेपरतोनद्वारकेसीं ॥ ४९ ॥ अर्जुनाजवळीं
 नवहीबाळें ॥ श्रीकृष्णेंदीधलींतयेवेळे ॥ मगब्राह्मणासबोलाविलें ॥ स्त्रीसहिततेधवां ॥ ५० ॥ उभयतासपुजूनपार्थ ॥
 समपिलेनवहीसुत ॥ ब्राह्मणआनंदेंबहुत ॥ यशवर्णितपार्थांचें ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणगेलागृहासीं ॥ मगअर्जुनह्मणेहृषीके
 शी ॥ तुझीलीलाब्रह्मादिकांसीं ॥ पार्कशासनासींअगम्य ॥ ५२ ॥ श्रीकृष्णह्मणेपार्था ॥ सर्वस्वरूपेंमीचधरिता ॥ ये
 थेंदुजयाचीनार्हीवार्ता ॥ कर्ताहर्तामीचपै ॥ ५३ ॥ असोआज्ञावेऊनअर्जुन ॥ इंद्रप्रस्थासींगेलापरतोन ॥ सकळअ
 भिमानगळून ॥ कृष्णस्मरणीवर्ततसे ॥ ५४ ॥ श्रीधरश्रोतयांविनवीत ॥ संपतआलाहरिविजयग्रंथ ॥ परीएकअनु
 संधानींसंमत ॥ पद्मपुराणींचेंसूचलें ॥ ५५ ॥ पद्मपुराणींपांडुरंगमहात्म्य ॥ तेथेंहीकथाआहेउत्तम ॥ श्रोतींपरिसि

१ सूर्य. २ कमल. ३ बंकर. ४ प्रद्युम्नाचा पिता श्रीकृष्ण. ५ ब्रह्मदेवाचा नाव. ६ युद्ध. ७ दैव. ८ इंद्र.

अ०

॥३६॥

॥५॥

जेसप्रेम ॥ अत्यादरेकरूनियां ॥ ५६ ॥ शचीशक्राचीअंगना ॥ तीएकदांगेलीबिष्णुभुवना ॥ तोंदेखिलेवैकुंठराणा
 लक्ष्मीसहिततेवेळा ॥ ५७ ॥ करूनियांहरीसनमन ॥ उभीठाकलीकरजोडून ॥ परीशचीचेंडच्छीमन ॥ अर्धांगीबैसे
 नहरीच्या ॥ ५८ ॥ हापरमात्माआदिनारायण ॥ जरीमीयाच्याअर्धांगीबैसेन ॥ तरीभाग्यपरिपूर्ण ॥ मगजगजी
 वनबोलत ॥ ५९ ॥ हरिह्मणेतेअवसरी ॥ शचीतुवांजेंडछिलेंअंतरी ॥ साठीसहस्रवर्षेंतपकरी ॥ हिमंगिरीपाठारीम
 जलार्गी ॥ १६० ॥ पुढेंमीधरीनकृष्णावतार ॥ गोकुळीकरीनलीलाचरित्र ॥ तूराधाहोऊनसत्वर ॥ प्रगटेमगव्रजातें
 ॥ ६१ ॥ तेथेंमीतुजवरीन ॥ मगमीकंसवधासीजाईन ॥ तेवेळेतूंगुप्तहोउन ॥ द्वारकेयेईवेगेसी ॥ ६२ ॥ ऐसावरपा
 वोनितेअवसरी ॥ इंद्राणीनिर्धारेंतपकरी ॥ तेप्रगटलीगोकुळाभीतरी ॥ भोगिलामुरारीकुंजवनी ॥ ६३ ॥ मगमथुरे
 सिजातांइषीकेशी ॥ वियोगनसाहवेराधेसी ॥ गुप्तहोऊनिहिमाचळार्सी ॥ मागुतीतपासंतेगेली ॥ ६४ ॥ मगतेदि
 व्यतपकरूनी ॥ तेचआलीद्वारकेलागुनी ॥ श्रीकृष्णेंराधेसीदेखोनी ॥ आलिंगूनिअंकीबैसविली ॥ ६५ ॥ अद्यापिद्वा
 रकेसीजाण ॥ श्रोतीपहावेंजाऊन ॥ होतेंराधाकृष्णपूजन ॥ सर्वजनदेखतीतें ॥ ६६ ॥ असोअर्धांगीराधाधेउनी ॥
 बैसलाअसतांचक्रपाणी ॥ तेथेंआलीरुक्मिणी ॥ हरिचरणपहावया ॥ ६७ ॥ जरीसोळासहस्रगोपिकाअसती ॥ स
 त्यभामादिसकळयुवती ॥ परीत्याहीयेतांरुक्मिणीसती ॥ नबैसतीहरिअंकी ॥ ६८ ॥ रुक्मिणीयेतांचसकळा ॥ उभ्या
 राहतीगोपबाळा ॥ सर्वांदेखतांचित्कळा ॥ हरिअर्धांगीबैसत ॥ ६९ ॥ सर्वांदेखतांबैसेरुक्मिणी ॥ परीतिजदेखतन
 बैसेकोणही ॥ हेज्ञानकळापट्टराणी ॥ इचीसंरीकोणीनपावत ॥ १७० ॥ असोरुक्मिणीआलीजोंएकदां ॥ तोंहरीचेअ
 र्धांगीबैसलीराधा ॥ नधरीरुक्मिणीचीमर्मादा ॥ चढलीक्रोधाभीमंकी ॥ ७१ ॥ पुढीलभविष्यजाणुनी ॥ तात्काळरु

१ इंद्राणी, २ श्री, ३ वैकुंठास, ४ उदकामध्ये वास करतो झणून नारायण म्हणुन म्हणतात, ५ मन, ६ पर्वत, ७ मांडीवर, ८ वायका, ९ बरोवरी, १० रुक्मिणी.

ह. वि.

॥ ६ ॥

विमणीगेलीरुसोनी ॥ दक्षिणदिंडीरवर्नीयेउनी ॥ तपकरीतबैसली ॥ ७२ ॥ दिंडीरवनतेंचपंढरी ॥ भीमातिरीभीम
कीतपकरी ॥ मजयेथेंपहावयायेईलमुराते ॥ द्वारकेहूनआपणची ॥ ७३ ॥ मगदिंडीरवनांत ॥ भीमककन्यातपकरि
त ॥ तोंद्वारकेसीकृष्णनाथ ॥ कायकारेताजाहला ॥ ७४ ॥ रुक्मिणीजातांद्वारकेहुनी ॥ कळाहीनसकळकामिनी ॥
तेसर्वसौभाग्यखाणी ॥ गेलीरुसोनभीमातटा ॥ ७५ ॥ मगरुक्मिणीकारणेंकृष्णनाथ ॥ सर्वउर्वीमंडळशोधित ॥ तों
गोकुळासींआलावरित ॥ बाळवेषधरीतेव्हां ॥ ७६ ॥ सर्वेगाईगोपाळघेउनी ॥ दक्षिणदिशेआलाचक्रपाणी ॥ शोधी
तवनींउपवनीं ॥ तेरुक्मिणीचिक्कळा ॥ ७७ ॥ गोरक्षणाचावेत्रकरीं ॥ तोचिदंडधारीपूतनारी ॥ शंखतोकमंडलुनि
धारी ॥ संन्यासीहरिजाहलाअसे ॥ ७८ ॥ श्रीवत्सांकितमनोहर ॥ मुगुटकुंडलेंमकराकार ॥ नीळजीमूतवर्णश्रीधर
बाळदिगंबरजाहला ॥ ७९ ॥ शोधीतशोधीतहर्षकेशी ॥ आलालोहदंडक्षेत्रासीं ॥ दिंडीरवनह्मणतीत्यासीं ॥ तेथेंद्वा
रकावासीप्रवेशला ॥ १८० ॥ मागेंटाकूनगाईगोपाळ ॥ त्यावनांतप्रवेशेघननीळ ॥ तोंतेथेंबैसलीवेल्हाळ ॥ तपकरी
तएकांतीं ॥ ८१ ॥ अंकांतरींथरूनवेत ॥ दोन्हीकटींठेऊनहस्त ॥ रुक्मिणीचेंवदनविलोकित ॥ उभाराहिलातेथेंची
॥ ८२ ॥ ह्मणेपद्मनेत्रेकामिनी ॥ कांबैसलीसयेउनी ॥ मजनगमेतुजवांचुनी ॥ ह्मणोनधांऊनएथेंआलों ॥ ८३ ॥ ह्मणे
प्रियेतुजवांचुन ॥ मजयुगासमानवाटेक्षण ॥ मगरुक्मिणीबोलेवचन ॥ तूकोणआहेसीसांगपां ॥ ८४ ॥ चोरटियासा
रिखाअकस्मात ॥ उभाठाकलासीयावनांत ॥ परांगनेसीबोलावयामात ॥ कायकारणतुजअसे ॥ ८५ ॥ परनारीसीं
प्रियाह्मणसी ॥ मजऐसेंवाटतेंमानसीं ॥ बहुतेकपरद्वारीआहेसी ॥ बाळवणापासुनी ॥ ८६ ॥ ऐकोनभीमकीचेंवच
न ॥ हास्यकरीतमधुसूदन ॥ मगहृदयींढढआलिंगून ॥ केलेंसमाधानतियेचें ॥ ८७ ॥ तोंपुढेंपुंडलीकभक्त ॥ माता
पितयांचीसेवाकरित ॥ तेणेंतोषलाजगन्नाथ ॥ जाऊनतेथेंउभाठाके ॥ ८८ ॥ हरिम्हणेधन्यधन्यपुंडलीका ॥ वरमागेभ

अ०

॥ ३६ ॥

॥ ६ ॥

कटिळका ॥ घेरेंवीटटांकिर्लावैकुंठनायका ॥ बैसावयाकारणें ॥ ८९ ॥ त्याविटेवरीपदजोडुनी ॥ दोन्हीकरकटींठेउ
 नी ॥ उभाराहिलामोक्षदानी ॥ पुंडलिकासभ्याहाळित ॥ ९० ॥ मातापितयांचीसेवाकरुनी ॥ हरिसमीपआलांपुंडलि
 कमुनी ॥ प्रेमेंलागलाटढचरणी ॥ मगमोक्षदानीबोलत ॥ ९१ ॥ पुंडलिकावरमागयेचक्षणी ॥ येरूम्हणेजैसाआहेस
 चक्रपाणी ॥ तैसाचिरकाळयेस्थानी ॥ उभाराहेंभगवंता ॥ ९२ ॥ जेतुझ्यादर्शनासियेती ॥ ज्ञानहीनमूढमती ॥ त्यां
 सीदर्शनेंव्हावीमुक्ती ॥ हेचिधिनंतीमाझीअसे ॥ ९३ ॥ आणियाक्षेत्राचेंनामपंढरीनगर ॥ दक्षिणद्वारकानामसाचा
 र ॥ रुक्मिणीसहिततूंस्वयेश्वर ॥ राहेंस्थिरयेयेंची ॥ ९४ ॥ विठ्ठलनामअभिधान ॥ चालवावेंआतांयेथुन ॥ मजकोठें
 नजवेंसोडुन ॥ कृपालुवासवेशा ॥ ९५ ॥ म्हणूनदक्षिणद्वारकापंढरी ॥ जेविख्यातभूमंडळावरी ॥ सकळद्वारकेचीसं
 पदामुरारी ॥ आणिततव्हांपंढरिये ॥ ९६ ॥ हाभीमातीरदिगंबर ॥ आदिपुरुषपरात्पर ॥ आनंदसांप्रदायथोर ॥
 तेथूनियांवाढला ॥ ९७ ॥ मूळगुरुआदिनारायण ॥ प्रथमशिष्यचतुरानन ॥ आपलेंजेंगुह्यज्ञान ॥ ठेविलेंपूर्णज्यापा
 सी ॥ ९८ ॥ तेंचब्रह्मवंद्यनिजज्ञान ॥ अत्रीसदिधलेंप्रीतीकरून ॥ त्याचेपोटीपरब्रह्मपूर्ण ॥ दत्तात्रेयअवतरला ॥ ९९ ॥
 अवतारउदंडहोऊनगेले ॥ परीदत्तात्रेयरूपआहेसंचलें ॥ अत्रीनेंज्ञानठेविलें ॥ दत्तात्रेयीं सर्वतेवेळा ॥ २०० ॥ याद
 तात्रेयापामुन ॥ सदानंदींबिंबलेंज्ञान ॥ तेंचिरामानंदींठसावोन ॥ परिपूर्णपसरलें ॥ १ ॥ तेथूनअमळानंदयतीश्वर
 जोगंभीरपणजैसासागर ॥ तेथूनज्ञानसमग्र ॥ ब्रह्मानंदअवतरले ॥ २ ॥ तेथूनसहजानंदमुनी ॥ ज्याचीसमाधीआ
 हेकल्याणी ॥ तेथूनपूर्णानंदपूर्णपणी ॥ अवतरलायतिराज ॥ ३ ॥ तेथूतदत्तानंदतवतां ॥ जोश्रीधराचेपितयाचापि
 तो ॥ त्रेदत्तात्रेयचिमागुता ॥ अवतरलासहजस्थिती ॥ ४ ॥ तेथूनब्रह्मानंदसद्गुरु ॥ जोज्ञानाचामहामेरू ॥ श्रीधर
 वरदानिर्विकारू ॥ भीमतीरविलासीजो ॥ ५ ॥ शालिवाहूनशकेसोळाशेंचोवीस ॥ चित्रभानुनामसंवत्सरास ॥ शुद्ध

वि.

७॥

द्वितीयामार्गशीर्षमास ॥ तेदिवसीग्रंथसंपूला ॥ ६ ॥ श्रीपांडुरंगवरदेकरून ॥ पंढरीसग्रंथजाहलानिर्माण ॥ एकदांश्रवण
करितां परिपूर्ण ॥ पापेंदारुणभस्महोती ॥ ७ ॥ तीनआवर्तनेवाचितांपवित्र ॥ कुळीहोयदिव्यपुत्र ॥ तोभक्तराजमहाच
तुर ॥ होईलऐसेंजाणिजे ॥ ८ ॥ एकआवर्तनकरितां ॥ हरेघोरसंकटचिंता ॥ शत्रुपराजयतत्वां ॥ श्रवणकरितांहरि
विजय ॥ ९ ॥ कामक्रोधमदमत्सर ॥ हेचिशत्रुअनिवार ॥ यांचापराजयहोईलसाचार ॥ श्रवणकरितांभावार्थ ॥
॥ १० ॥ हरिविजयकरितांश्रवण ॥ हरेलसकळऋणअथवारोगदाण ॥ आपणप्रगटोनिश्रीकृष्ण ॥ संकटेंत्यांचींनिर
सील ॥ ११ ॥ छत्तीसअध्यायग्रंथतत्वां ॥ प्रीतिपावोपंढरीनाथा ॥ याग्रंथासमूळकर्ता ॥ पंढरीनाथजाणिजे ॥ १२ ॥
जेजेविठ्ठलेंकर्णीसांगितलें ॥ तेंतेंयेथेंपत्रीलिहिलें ॥ न्यूनअथवाआगळें ॥ त्याचेंतोचजाणें ॥ १३ ॥ दशमआणिहरिवं
श ॥ पद्मपुराणींच्याकथाविशेष ॥ त्याचहरिविजयीसुरस ॥ श्रोतींसावकाशपरिसावें ॥ १४ ॥ छत्तीसअध्यायहरिवि
जय ॥ पांडुरंगासीपरमप्रिय ॥ हाग्रंथसंग्रहतांतेंघरनिर्भय ॥ सदांविजयहोइजे ॥ १५ ॥ हरिविजयग्रंथभांडार ॥
छत्तीसकोठ्यांचेंपरिकर ॥ माजीरत्नेभरलींनानाप्रकार ॥ जोहरीसंतपरीक्षक ॥ १६ ॥ छत्तीसतवेंहीसाचार ॥
कींछत्तीसखणांचेंदामोदर ॥ कींछत्तीसगंगाभिळोनिमग्न ॥ हरिविजयसमुद्रभरला ॥ १७ ॥ कींछत्तीसकोहळीधन ॥
दीधलेंब्रह्मानंदेंदाउन ॥ कींछत्तीसखणांचेंवृंदावन ॥ निजभक्तसंपूर्णतुळसीवरी ॥ १८ ॥ कींहरिविजयग्रंथरा
जेंद्र ॥ हेछत्तीसजाणात्याचेमहावीर ॥ करितीसकळपापांचासंहार ॥ प्रतापधीरमहायुद्धी ॥ १९ ॥ हरिविजय
हेंचिआकाश ॥ तेथेंहेछत्तीसचंडांश ॥ ब्रह्मांडभेदूनप्रकाश ॥ पलीकडेजायपै ॥ २० ॥ कींछत्तीसवृक्षांचेंवन ॥ कींछ
त्तीसक्षेत्रेंपिकलींपूर्ण ॥ कींहेपदकदैदीप्यमग्न ॥ छत्तीसरत्नांचेंजडियेलें ॥ २१ ॥ कींहाप्रयागराजघोर ॥ भावमाचमा
सअतिपवित्र ॥ स्नानकरीपुण्यवंतनर ॥ अर्थीबुडीदेऊनियां ॥ २२ ॥ कींहाभवरोगावरीदिव्यरस ॥ बुद्धिनिंदांसहोय

अ०

॥ ३६ ॥

७॥

मतिप्रकाश ॥ शुकसांगेपरीक्षितीस ॥ वारंवारगौरऊन ॥ २३ ॥ प्रथमाध्यायीमंगळाचरण ॥ गणेशसरोस्वतीसंतवर्ष
न ॥ गुरुमहिमासांगोन ॥ प्रथमाध्यायसंपविला ॥ २४ ॥ दैत्यपृथ्वीवरीमाजले ॥ ह्यणोनिदेवक्षीरसागरासींगेले ॥
स्तवनकरूनसुरवरपरतले ॥ ऐसेहेंकथिलेंद्वितीयाध्यायी ॥ २५ ॥ वसुदेवाचेंलग्न ॥ अवतरलेशेषनारायण ॥ गो
कुळासींगेलेजगजीवन ॥ हेंनिरोपणतिसन्यांत ॥ २६ ॥ गर्गवर्णिलेंजातक ॥ पाळणानिजविलावैकुंठनायक ॥ पूतना
शोषिलीनिःशंक ॥ चौथ्यांतहेंकथिलेंअसे ॥ २७ ॥ पांचव्यांततृणावर्तयेउन ॥ श्रीकृष्णासनेलेंउचळोन ॥ नानाक्री
डारसदाउन ॥ मोहिलेंमनसर्वांचें ॥ २८ ॥ साहव्यांतवनमाळी ॥ चोरीकेंमैकेलीगोकुळी ॥ गोपीनीगाऱ्हाणीसांगी
तली ॥ कौतुकेंकरूनियशोदेसी ॥ २९ ॥ सातव्यांतहेंकथन ॥ दशावतारलीलापूर्ण ॥ गोपीसदावीश्रीकृष्ण ॥ सांग
तीपूर्णयशोदेसी ॥ ३० ॥ आठव्यामाजीकथन ॥ पद्मपुराणीचेंसंमतपूर्ण ॥ राधेनेकृष्णघरासनेउन ॥ खेळविलाबहुसाल
॥ ३१ ॥ नवव्यांतहेचिकथेचीप्रौढी ॥ कृष्णेंकेल्याबहुतखोडी ॥ मायाउखळीबांधेतांतडी ॥ यमलार्जुनउद्धरिले ॥ ३२ ॥
दाहाव्यांतगोपाळकालाकरून ॥ वनक्रीडाकरीनारायण ॥ कमलोद्भवेकेंलेवत्सहरण ॥ करीस्तवनप्रीतीने ॥ ३३ ॥ अ
कराव्यांतकालियामर्दन ॥ बाराव्यांतगोवर्धनोद्धारण ॥ तेराव्यांतकंसदूतमर्दून ॥ गोरक्षणकेलेंपै ॥ ३४ ॥ चौदाव्यांत
अघासुरमर्दन ॥ नंदयमुनेंतगेलाबुडोन ॥ तोमाघाराआणिलानारायण ॥ वरुणापार्सीजाऊनियां ॥ ३५ ॥ पंधरा
व्यांतहेचिकथन ॥ कृष्णेंघेतलेंदेवकीचेंवाण ॥ वनांतमागेराधेसीहरिदान ॥ तेंचवर्णनबहुतअसे ॥ ३६ ॥ सोळाव्यां
त्यज्ञपत्न्यांनीयेउन ॥ हरीससमर्पिलेंअन्न ॥ रासक्रीडासंपूर्ण ॥ सत्राव्यांतकथियेली ॥ ३७ ॥ अठराव्यांतनिरू
पण ॥ अक्रूरकृष्णासगेलाघेउन ॥ एकुणविंशतीअध्यायीकंसवधून ॥ राज्यदिधलेउग्रसेना ॥ ३८ ॥ विसावाअध्या
यअतिसुरस ॥ श्रीकृष्णशरणसांदीपनास ॥ अद्भुतकथिलाज्ञानरस ॥ गुरुशिष्यलक्षणें ॥ ३९ ॥ एकविसाव्यांतउ

५. वि.

॥ ८ ॥

द्वेयेउन ॥ गोपीसकथिलेंब्रह्मज्ञान ॥ बाविसाव्यांतजरासंधपराभवून ॥ काळयवनभस्मकेला ॥ २४० ॥ तेविस्वा
वाचोविसावासार ॥ येथेंकथिलेंरुक्मिणीस्वयंवर ॥ पंचविसाव्यांतसर्वेश्वर ॥ जांबुवतीपर्णूनिआणिली ॥ ४१ ॥ स
विसाव्यांतकृष्णनायिका ॥ आणिल्याषोडशसहस्रगोपिका ॥ सत्ताविसाव्यांतरुक्मिणीविनोददेखा ॥ आणप्रद्युम्न
उपजला ॥ ४२ ॥ अष्टाविसाव्यांतउखाहरण ॥ भुजाछेदूनत्रासिलाबाण ॥ येकूणतिसाव्यांतदरिद्रहरण ॥ सुदाम
याचेंपैकेलें ॥ ४३ ॥ तिसाव्यांतसत्यभामेचाविनोद ॥ नारदासीदानदिधलागोविंद ॥ एकतिसाव्यांतगरुडाचागर्व
मद ॥ हनुमंताहार्तीहरियेला ॥ ४४ ॥ बतिसाव्यांतसुभद्राहरण ॥ नारदासीघरोघरीकृष्णदर्शन ॥ तेतिसाव्यांतरा
जसूययज्ञ ॥ जरासंधामारविलें ॥ ४५ ॥ चौतिसाव्यांतकथानिश्चिती ॥ वाढीतअसतांद्रौपदीसती ॥ विरडेंसुटतां
श्रीपती ॥ चतुर्भुजकरीतेव्हां ॥ ४६ ॥ पस्तिसावाअध्यायमयसभावर्णन ॥ शिशुपाळवक्रदंतवधून ॥ विजयीजाह
लामधुसूदन ॥ हेचिकथाअसंभाव्य ॥ ४७ ॥ छतिसाव्यांतग्रहणयात्राकरून ॥ भेटलेगोकुळींचेजन ॥ याउपरीपं
ढरीसआलाश्रीकृष्ण ॥ हेंचिनिरूपणशेवटीं ॥ ४८ ॥ ऐसाछतीसअध्यायहाग्रंथ ॥ हरिविजययथार्थ ॥ सदांअवलो
किर्ताभक्तसंत ॥ विवेकदृष्टीकरूनियां ॥ ४९ ॥ पंढरीहूनिचारियोजनेंदूर ॥ पश्चिमेसनाझरनामनगर ॥ तेथीलदे
शलेखकसाचार ॥ ब्रह्मानंदपूर्वाश्रमी ॥ २५० ॥ पुढेंपंढरीसजाऊन ॥ मगकेलेंसन्यासग्रहण ॥ त्यावरीभीमातिरी
चसंपूर्ण ॥ समाधिस्थनिजसुखें ॥ ५१ ॥ तोब्रह्मानंदमहाराजपिता ॥ सावित्रीनामंमाझीमाता ॥ श्रीधरेंवंदूनिउभ
यतां ॥ हरिविजयसंपविला ॥ ५२ ॥ सकळश्रोतयांसींआदरें ॥ साष्टांगनमूनश्रीधरें ॥ ब्रह्मानंदेंकरूनिनिर्धारें ॥
हरिविजयविलोकिजे ॥ ५३ ॥ ॥ इतिश्रीहरिविजयग्रंथ ॥ संमतहरिवंशभागवत ॥ सदापरिसोतप्रेमळपंडित ॥
षट्त्रिंशतअध्यायशेवटींचा ॥ २५४ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ अध्याय ॥ ३६ ॥ ॥ ओव्या ॥ २५४ ॥

मं
॥ ३६ ॥

॥ ८ ॥

हा ग्रंथ मुंबईत रा०रा०गोपाळ नारायण आणि कंपनी मालक यांचेकरितां रामचंद्र
कृष्ण पिंगे बरकर याणी गोपाळ नारायण कंपनीच्या छापखान्यांत छापून प्रसिद्ध
केला, मिति भाद्रपद वद्य ५ बुधवार शके १८०६ तारुणनाम संवत्सरे ता० १०

माहे सत्तेवर सन १८८४ कालिकादेवीरोड धरनंवर १६.

